

437

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

18th to 20th, 22nd to 25th, 27th, 29th and 30th September 1958.

Volume XXVII (Nos. 1 to 10).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Thursday, 18th September 1958.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-r
I Questions and Answers	1-5, 43
II Announcement by the Hon. Chairman <i>re</i> messages from the Assembly	5
III Government Bills—	
(1) The Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958)	5-13, 44
(2) The Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958)	18-42 43-50
IV Papers laid on the table of the House	42
<i>Friday, 19th September 1958.</i>	
I Questions and Answers	51-89 90-91
II Announcement by the Hon. Chairman <i>re</i> message from the Governor	59
III Government Bill—The Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958)	59-89 92-105
IV Papers laid on the table of the House	89

V211, 32 N58
N59.2731

Saturday, 20th September 1958.

I Questions and Answers	107-113
II Announcements by the Hon. Chairman—	113-127
(1) Messages from the Governor	113
(2) Messages from the Assembly	119
III Government Bills—	
(1) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958)	113-120
(2) The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958)	120-121
(3) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958)	121-124
IV Paper laid on the table of the House	124

Monday, 22nd September 1958.

I Questions and Answers	133-138
II Announcements by the Hon. Chairman—	168-170
(1) Message from the Governor	138
(2) United Party in the Council	138
(3) Indian National Democratic Congress Group	139
III Information re sitting of the Council on the 24th September 1958	139
IV Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Madras Council Rules re change in the order of business	139
V Government Bills—	
(1) The Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958	139-148
(2) The Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958)	149-167

Tuesday, 23rd September 1958.

I Questions and Answers	171-177
II Announcement by the Hon. Chairman re message from the Assembly	177
III Government Bill—The Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958)—cont.	178-183
IV Paper laid on the table of the House	193

Wednesday, 24th September 1958.

I Questions and Answers	195-199
II Non-official Business—	
A. Bills.	
(1) The Madras Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) (Reference to Select Committee)	199-223
(2) The Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 5 of 1958)	223-227

Wednesday, 24th September 1958—cont.

Non-official Business—cont.

B. Resolutions.

(1) Constitution of a Committee to review the working of the Government College and Hospital of Integrated Medicine	227-240
(2) Printing of Money Order and other postal forms in Tamil (ruled out of order)	240

Thursday, 25th September 1958.

Questions and Answers	241-252
Government Motion—Amendment to the rules under section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948)	252-256
Government Bill—The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958)	257-274
Papers laid on the table of the House	274

Saturday, 27th September 1958.

Questions and Answers	287-298
Government Motions—	
(1) Motion under rule 29 (1) of the Madras Council Rules re transaction of Government business on a non-official day	298
(2) Motion under rule 21 (3) of the Madras Council Rules re change in the order of business	321
Government Bill—The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958)—cont.	298-320
Announcement by the Hon. Chairman re decision of the Business Advisory Committee	320
Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for the year 1958-59	321-325
Papers laid on the table of the House	325-328

Monday, 29th September 1958.

Questions and Answers	327-333
Announcement by the Hon. Chairman re message from the Assembly	333
Government Motion—Amendment of Schedule V to the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920)	334-335
Government Bill—The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958)	335-338
Government Business—Discussion on the State Electricity Board Budget	338-347

Tuesday, 30th September 1958.

I Questions and Answers	373-393
	393-399
II Announcement by the Hon. Chairman re messages from the Assembly	394
III Government Bills—	
(1) The Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958)	394-396
	400
(2) The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958) —cont.	396-397
IV Paper laid on the table of the House	397
Index	401-422

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalized Transport) (Leader of the House).*

THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*

THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

* During the absence of the Hon. Minister from the 20th September 1958, subjects mentioned below were allotted to the Hon. Ministers as noted at them :—

Industries and Labour—Sri M. Bhaktavatsalam (Minister for Home).
Commercial Taxes—Sri C. Subramaniam (Minister for Finance).

Co-operation, State Transport, Housing, Slum Clearance, Yarn, Textiles, and Minerals, Iron and Steel Control, Prices and Supply of Goods Act, Companies, Newsprint Control, Ex-servicemen and Legislation on Chits (Companies)—Sri V. Ramaiah (Minister for Electricity).

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI A. M. ALLAPICHAJ.

Panel of Vice-Chairmen.

- 1 SRI P. T. RAJAN.
- 2 SRI T. P. SRINIVASAVARADAN.
- 3 SRI V. M. SURENDRAM.
- 4 SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
2 Allapichai, A. M., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
3 Annamalai Pillai, N. ..	Do.
4 Arunachalam, A. J. ..	Do.
5 Arunachalam, T. S. ..	Do.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S. ..	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., B.O.S. (Lond.) (Chairman).	Madras Graduates.
9 Chidambaram Mudaliar, A. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaranathan, Dr. A. ..	Madras Teachers.
11 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
12 Damodaran, G. R.	Madras Teachers.
13 Desikar, K. M. -- ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
15 Durairaj, T.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
16 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly.
17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	Do.
18 Joghee Gowder, T. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
19 John Asirvatham, M.A., L.T.	Madras Teachers.
20 John, Dr. V. K., BAR-AT-LAW.	Madras Graduates.
21 Jothi Venkatachellum ..	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
22 Kalyanaraman, S. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
23 Karayalar, L. S. ..	State Legislative Assembly.
24 Kosalram, K. T., ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
25 Krishnamoorthy, G. ..	Madras Teachers.
26 Krishnamoorthy, U. G., B.A.	State Legislative Assembly
27 Krishnaswamy Ayyangar, P.S.	Do.
28 Krishnaswamy Vandayar, A.	Do.
29 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L.	Madras Graduates.
30 Madurai Pillai, P. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Mahomed Usman, Dr., B.A., LL.D.	NOMINATED.
32 Manjubhashini, S. ..	Do.
33 Masilamani Chettiar, A. K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
34 Mohamed Raza Khan ..	State Legislative Assembly,
35 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	Do.
36 Nallaswami, B. K. ..	Do.
37 Nallasenapathi Sarkarai Manradar, N.	Do.
38 Palaniswamy Gounder, V. K. ..	Salem-cum-Coimbatore cum-Nilgiris Local Authorities.
39 Patanjali Sastry, M. ..	NOMINATED.
40 Perumalswami Reddi, C. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
41 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
42 Purushotham, U., B.A.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
43 Rajan, P. T. ..	State Legislative Assembly.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
44 Ramalingam Pillai, V. ..	NOMINATED.
45 Ramasamy Gounder, K. M. ..	Madras Teachers.
46 Ramaswamy, K. V. ..	State Legislative Assembly.
47 Ramaswami, V. V. ..	Do.
48 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
49 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai - cum - Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
50 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
51 Seshachaiar, M. — —	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot, Local Authorities.
52 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras Graduates.
53 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
54 Somasundara Reddiar, A. .	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
55 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
56 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
57 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
58 Subramania Karayalar, M. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
59 Sudarsanam Naidu, M. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
60 Sundarambal, K. B. ..	NOMINATED.
61 Surendram, V. M. ..	State Legislative Assembly.
62 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
63 Venkataraman, R. (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

THE THIRTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Thursday, the 18th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ministers' visit to Ootacamund

* 31 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Ministers who visited Ootacamund during the months of May and June 1958;

(b) the number of days they stayed at Ootacamund and the purpose of their visits; and

(c) the expenditure incurred in this connexion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : A statement * is laid on the table of the House.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த மாதங்களில் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டங்களுக்குச் சென்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய போய் வந்த செலவையும் கொடுக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்குக் கனம் அங்கத்தினர் முன்பு மறந்து விட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்பொழுது சில செலவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் நாட் படியும் சேர்ந்திருக்கிறதா அல்லது பிரயாணப்படி மட்டும் தான் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இரண்டும் சேர்ந்ததுதான்.

SRI V. V. RAMASWAMI : நீலகிரிக்கு, தொழில் மந்திரி நீங்கலாக, மற்ற எல்லா மந்திரிகளும் போய் வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் சட்டசபைக் கூட்டத்தை அங்கேயே ஏன் கூட்டக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலோசனையும் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது விஷயமாக சர்க்காருடைய கொள்கையைப்பற்றி எவ்வளவோ தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இதைப்பற்றி ஏகமனதாக ஒத்துக்கொண்டு தீர்மானம் கொண்டுவந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றினால், அந்தப்படி கூட்டத்தை அங்கு கூட்டுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சர்க்காராகவே கூட்டினால், அதை வைத்துக்கொண்டு மற்றக் கட்சிகள் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்பதற்காக அதைப்பற்றி முடிவு எதுவும் எடுக்கவில்லை.

[18th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்தின் 174-வது பிரிவின்படி சட்டசபையைக் கூட்டுவதற்கு கவர்னருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. "The Governor shall summon the House at such time and place" என்று இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவின கீழ் அவர் ஏன் அங்கே கூட்டக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மந்திரிகளுடைய ஆலோசனையின் பேரில் அவர் செய்யவேண்டிய விஷயம். மந்திரி சபையினுடைய ஆலோசனை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்து, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி ஒத்துக்கொண்டால், அதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : On the previous occasion, the Hon. the Finance Minister had been rather kind or generous enough to give increased daily allowance to Members who stayed at Ootacamund. But this year, this has been restricted to Rs. 12-8-0. What are the special reasons for that, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Rules have been observed.

" Madras Vanaspathi "

* 32 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have taken over possession of the " Madras Vanaspathi ", Villupuram, and if so, when ;

(b) whether the sale has been effected and, if not, the cause of the delay ;

(c) whether there is any proposal before the Government to run the concern themselves or to lease it to any private management ; and

(d) the expenditure incurred by the Government for the maintenance and upkeep of the concern?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The properties of the " Madras Vanaspathi, Limited ", Villupuram, which were hypothecated to Government as security against the loan of Rs. 10 lakhs (rupees ten lakhs) granted to the company were attached in January 1957 for being brought to sale, since the company failed to repay the instalments due to Government.

(b) & (c) The sale has not yet been effected. The Government are considering the proposal of taking over the soap plant of the company and running it as a soap factory. The matter is under correspondence with the management. The management are also negotiating with certain industrialists the following proposals :—

(1) Transfer of the managing agency.

(2) Leasing out the factory to any one or more parties.

[18th September 1958]

(3) Selling the entire factory or certain units not necessarily required for working the remaining units and the factory.

(d) Rs. 46,381-10 nP. (rupees forty-six thousand three hundred and eighty-one and naye paise ten only) up to 30th April 1958.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know, Sir, what further efforts will be made for realizing the amounts financed by the Government to this concern?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the difficulty is not with regard to realization of the amounts. The Government do not want to waste an excellent plant. It is found that after reorganization of States, Madras has lost one of the soap plants they had before. We are considering the question of taking over the soap unit of the Madras Vanaspathi and are thinking of running it. It all depends on the expert advice given with regard to this matter.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, will the soap unit alone be economical to work?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is exactly what is being considered by the experts.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister has given some information about the Madras Vanaspathi. What about the Katpadi Vanaspathi which is also on the same path?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we have realized part of the money.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : வண்பதி உடல் நலத்திற்குக் கொதலை உண்டாக்கக் கூடியது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அப்படியே காந்தியடிகள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அது உண்மைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதன் காரணத்தால்தான் இந்த பாக்டரி நடக்கவில்லையோ என்னமோ?

Translation of Departmental Codes, Manuals, etc.

* 33 Q.—**SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken up the translation of Departmental Codes, Manuals and Forms in connexion with the implementation of the Official Language Act, 1956 ; and

(b) if so, whether any Translators have been appointed for the purpose and the remuneration paid to them?

[18th September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Nine Translators and ten Scrutiny Officers have so far been appointed by the Official Language Act Implementation Committee. No payment has so far been made to them. But payment is to be made to Translators at the rate of Rs. 5 for every 1,000 words, and at one-fourth of this rate to Scrutiny Officers.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இந்த “மானியுவல், பார்மஸ்” போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களுக்குத் தக்க தமிழ் சொற்களை முதலடியாகத் தொகுத்து, அதன் மூலமாக அவைகளை மொழி பெயர்ப்பது நல்லது என்ற கருத்து அரசியலாருக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா? அவ்விதமான சொற்களைத் தொகுத்து வைத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A glossary of administrative terms has been prepared and published.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: அது ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. போதிய சட்டச் சொற்கள் இல்லை. “கோடஸ், மானியுவல்” அம்மாதிரியான கலைச் சொற்கள் தமிழில் போதாத நிலையில் இருப்பதால் மீண்டும் அவைகளை நன்றாகத் திருத்தி அமைக்கும்படியான ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி, தக்க சொற்களைப் போடுவது நல்லது அல்லவா? அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசியலார் செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இம்மாதிரியான சட்டப் பதங்களைத் தமிழில் ஏற்படுத்துவதற்கு லீகல் டெர்மஸ் கமிட்டி என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி இப்பொழுது வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, the progress seems to be rather slow. Will there be any attempt to accelerate the progress?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is bound to be slow considering the nature of the work. If we hasten it, perhaps it would be a slipshod work.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அந்தக் கமிட்டியில் அரசாங்க அலுவல்களில் இருக்கிறவர்கள்தான் இருக்கிறார்களா அல்லது பொது மக்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பொது மக்களில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: The remuneration seems to be rather less attractive. Will there be any proposal, Sir, to enhance the remuneration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I have not received any representation so far that the remuneration is not attractive.

MR. CHAIRMAN: Question No. 34. The hon. Member Sri K. T. Kosalram is not in his seat.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: I put the question, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I do not have the file with me. This may be taken up to-morrow, Sir.

MR. CHAIRMAN: All right.

18th September 1958]

Loans to agriculturists

* 35 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to grant loans to agriculturists through Land Mortgage Banks for purposes of land improvement at a concessional rate of interest;

(b) whether the Government of India have been addressed for financial assistance for this purpose; and

(c) if so, the result thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a), (b) & (c) At the request of the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, the question of subsidizing the Central Land Mortgage Bank to enable it to grant loans to agriculturists for purposes of land improvement at a concessional rate of interest was examined in 1957 and the Government of India were addressed for financial assistance for this purpose. But they declined to grant any financial assistance for this purpose as the pattern of Central assistance does not provide for such assistance and as there is no provision in the plan to meet the demand. The proposal had, therefore, to be dropped.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN RE MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received the messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting the copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly on the 13th and 15th September 1958 and signed by him, for the concurrence of the Council:—

(1) The Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958).

(2) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958).

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 27 OF 1958). 3-10 p.m.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

Hon. Members are aware that the term of office of the existing councillors of mufassal municipalities will expire on the noon of the 1st November 1958. In the usual course, the ordinary elections

[Srimathi Lourdhammal Simon] [18th September 1958]

to municipal councils are to be conducted in August and September 1958. But it is found administratively difficult to conduct the elections on the due dates on top of elections to a large number of panchayats going on at present.

The Legislature Committee on Local Administration which was appointed to advise the Government in finalising the scheme of Reform of Local Administration in the State has not yet considered the proposals in the White Paper on the Reform of Local Administration in so far as they relate to district municipalities. It has recommended that the elections to municipal councils might be postponed by six months and that elections might be held within that period as early as possible with reference to administrative convenience.

There is no provision in the Madras District Municipalities Act, 1920, for the postponement of elections to municipal councils in such cases. It is, therefore, proposed to amend the said Act for the purpose of postponing the ordinary elections to municipal councils by six months and for continuing in office the existing councillors during the interim period. It is hoped that a major portion of panchayat elections will be over by November and December 1958. I can assure hon. Members that the elections will be taken on hand as soon as the pressure of panchayat elections is lessened and new councils brought into existence before the expiry of the extended period.

I, therefore, move that the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion is now before the House for discussion.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, this Bill seeks to extend the term of office of the councillors of municipalities by six months. I do feel that no strong case is made out for the extension of the term of office of councillors of municipalities. The reason given is that it is found administratively difficult to conduct elections on the due dates, especially on account of the elections to a large number of panchayats going on at present in the State, and it is, therefore, proposed to postpone elections by six months and to continue the existing councillors during the period of such postponement. As regards the administrative difficulty consequent on holding panchayat elections now, I should like to point out to hon. Members that the election agency in the case of municipal councillors is different from the election agency for the panchayats. The Municipal Commissioner is the returning officer and the

18th September 1958] [Sri T. Purushotham]

election officer in the case of elections to municipal councils, and the District Panchayat Officer and the panchayat staff, aided by the revenue staff, are conducting panchayat elections. So, it will be seen that these are two different agencies—the agency for conducting election of members to municipal councils and the agency for conducting elections to panchayats. Both are different. Even otherwise, it will be noted that most of the panchayat elections are over. The municipal elections should have been held in September without any difficulty whatsoever. The extension of the term of elected members to democratic bodies is, I feel, a negation of the right of the citizens to assess the work of their representatives on the expiry of the statutory period for which they were originally elected. Elections should have been held in the usual course. That is what I feel about it. It is, however, a matter for great satisfaction to be assured by the Hon. Minister in charge of Local Administration that elections will not, in any case, be put off further than six months. The Hon. Minister very kindly assured us the other day on the floor of this House during question-time that preliminary arrangements for conducting elections had already been set on foot.

There is one other feature in this Bill, which is certainly welcome. During the extended term of these municipal bodies, the non-official pattern of municipal administration will not be violated. Previously, the Government used to place the municipal administration in the hands of special officers, who would function as Chairman, Council, and Executive Officer—all combined in one—during the interim period of six months, or, even in some cases, one year, when elections were postponed. We have objected to such undemocratic arrangements on previous occasions, and so this time that arrangement is not resorted to. I congratulate the Government on the wholesome change of policy. I believe, in the circumstances pointed out by me, hon. Members will agree to the postponement of elections though, as I said, the elections could have been conducted in the usual way without very great difficulty.

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா முனிசிபாலிட்டிகள் (திருத்த) மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். முனிசிபல் சட்டத்திலே சாதாரணமாக வழங்கிக்கொண்டு வருகிற ஒரு சில விஷயங்களைக் கொஞ்சம் திருத்தவேண்டுமென்று நாம் இன்றைய தினம் ஆசைப்படுகிறோம். முனிசிபல் சேர்மன்களுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லையென்ற புகார் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டியிலே, உத்தியோகத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், சாதாரணமாக ஒரு பிழை நியமிக்கக்கூட முனிசிபல் சேர்மனுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால், ஒன்றை மட்டிலும் நாம் மறுக்க முடியாது. ஏற்கெனவே இருந்த முறை வேறு. இன்றைய தினம் நடக்கும் முறை வேறு. இதற்குத் தகுந்த முறையிலே நாம் முனிசிபல் சேர்மன்களுக்குச் சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் மக்களுடன் இருந்து, சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் எங்கேயோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம். அதற்காக நல்ல கொள்கை உடையவர்களை மாற்றுவது முறையாகாது. ஆகவே, களார்க் உத்தியோகங்கள் வரையிலாவது நியமிக்கும் அதிகாரத்தை முனிசிபல் சேர்மன்களுக்குக்

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu]

[18th September 1958]

கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிகாரம் எல்லாம் கமிட்டியின் கையில் இருக்கும் நிலையில், தனியாக எதேச்சமாக ஏதோ ஒரு கரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால், அது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று நினைத்தால், அதைக்கூட சேர்மன் செய்ய முடியும்தான். ஏனென்றால், மெஜாரிடி, மைனாரிடி என்ற முறையில் முடிவு செய்யப்படுகிறது. இம்மாதிரிப் போகும்போது கவுன்சிலர் களுக்குள்ளேயே சில சங்கடங்கள் உண்டாகிவிடுகின்றன. ஆகவே, அந்த முறையைக் கொஞ்சம் மாற்றியமைப்பது நல்லது.

ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலும் முனிசிபல் சேர்மனுக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஹெல்த் சம்பந்தமாகவும் முனிசிபாலிடிக்குக் கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்று நாம் நீண்ட நாளாகச் சொல்லிவருகிறோம். முனிசிபல் சேர்மனுக்கு ஹெல்த் விஷயமாக அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால், ஜனங்களுக்கு

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is speaking about things outside the purview of this Bill. இந்த மசோதா, தேர்தலை ஒத்திப் போடவேண்டும் என்பதைப் பற்றியது. நீங்கள் இதற்கு சம்பந்தம் இல்லாததைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குப் பிற்பாடு, இந்தச் சேர்மன்களுடைய அதிகாரம், கமிஷனர்களுடைய அதிகாரம், கவுன்சிலினுடைய அதிகாரம் முதலியவைபற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, வேறொரு புதிய மசோதா வரப்போகிறது. அப்பொழுது அதன் பேரில் விரிவாகப் பேசலாம். ஆனால், இந்த மசோதா, தேர்தலை ஆறு மாத காலத்திற்கு ஒத்திப் போடுவதைப்பற்றியது. ஆகவே, மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இதிலே பேசுவது இதற்குக் கொஞ்சமும் பொருத்தம் இல்லை யென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏதோ கவனம் இல்லாமல் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டேன். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், இந்த மசோதாவிலே இவைகளையெல்லாம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று; இருந்தாலும் பேசியிட்டேன். ஆறு மாத காலத்திற்குத் தேர்தலை ஒத்திப் போடுவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து, என் வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. ETHIRAJALU :** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, முனிசிபாலிடிவின் ஆயுட்காலத்தை ஆறு மாதத்திற்கு ஒத்திப் போடுவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆறு மாதங்களுக்கு இவைகளின் தேர்தலை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் இம்மசோதாவின் முக்கிய நோக்கமாகும். இதுவரை இந்த மாநிலத்திலுள்ள நகரசபைகள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன, மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், சுகாதாரத்திற்கும் புறம்பாகத்தான் சில நகரசபைகள் நடந்துவந்திருக்கின்றன என்பது நமது சர்க்காருக்கு அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கும் ரிப்போர்டுகளிலிருந்து நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அப்படியிருந்தும் கூட, மக்களுடைய சுகாதாரத்திற்கான அடிப்படையிலே வேலை செய்யவேண்டிய நகரசபைகள் பலவித குழப்பங்களுக்கிடையே நடந்து வந்தால், அந்த நகரசபைகளை மீண்டும் ஆறு மாதகால அளவுக்கு நீடிப்பதை ஒருவாறு வரவேற்றாலும், எப்பொழுதும் தொந்தரவுகளும், மக்களுக்குப் புறம்பாகவும் இயங்கும் நகரசபைகளின் ஆயுட்காலத்தை நீடிப்பது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான் சொல்வதை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். சர்க்காருக்கு இதுவரை எத்தனை புகார்கள் நகரசபைகளைப்பற்றி வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லாமலேயே அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். நான் இந்த மசோதாவுக்குப்

[18th September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

புறம்பாகப் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். ஏனென்றால், அத்தகைய நகரசபையின் ஆயுட்காலத்தை நீடிப்பதால், மக்கள்தான் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும். மக்களுக்கு நல்லதோர் நிலை ஏற்படுத்துவதற்காக சர்க்காருக்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கும் நிலைமையிலே, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் இப்பொழுது முடிந்த தருவாயிலே, நாம் அடுத்தபடியாக நகரசபைத் தேர்தலை வைத்துக்கொண்டால் பலசிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் அறிவேன். இதற்காக ஆயுட்காலத்தை நீடிக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நகரசபைகளுக்கு இருக்கும் அதிகாரங்களை மக்களுக்கு அநீதி இழைக்கக் கூடிய முறையில் சில நகரசபைகள் உபயோகித்தால் அவ்விதமான நகரசபைகளைப் பொறுத்தமட்டில் மூன்று வருஷ காலத்திலே எந்த எந்த நகரசபை பேரில் எந்தவிதமான ரிப்போர்ட்டு வந்திருக்கிறதென்பதை நன்றாக அலசிப் பார்த்து அந்த நகரசபைகளை மட்டும் கலெக்டர் மேற்பார்வையின்கீழ் ஆறு மாத கால அளவுக்கு விடவேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி நடத்தினால் அங்கிருக்கும் குற்றங்கள், அங்கே செய்து வந்திருக்கிற ஊழல்கள், தீங்குகள் ஒருவாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நீங்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நகரசபையின் எரியாவில் குடியிருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த நகரசபை நிறைவேற்றக்கூடிய தீர்மானங்கள், மற்றும் அங்கே நடக்கக்கூடிய அலுவல்கள் பற்றிய அஜெண்டாகூட வருவதில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர் வசிக்கும் நகரத்தில் இருக்கும் நகரசபைக் கூட்டத்தின்போது, அங்கே உட்கார்ந்து, அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை கவனிக்கக்கூட வாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை. அங்கே மக்களுக்குப் புறம்பாகக் காரியங்கள் நடக்கின்றனவா, அநீதியான காரியங்கள் நடக்கின்றனவா, என்று கவனிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. எப்பொழுதும் சண்டைச் சர்வங்கள் நடக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு, அங்கே உட்காரக்கூட அங்கே நல்லவிதமான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஆகையால், இதையும் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் உட்காரத்தனி இடம் ஒதுக்க நகரசபைகளுக்கு அரசாங்கம் கட்டிப் பிறப்பிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு நகரசபைகள் நன்றாக இயங்கவேண்டுமானால், நான் சொல்லக் கூடிய யோசனையை ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களும், இப்பொழுது இங்கே அமர்ந்திருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது, நகரசபைகளில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களை மூன்று வருஷங்களுக்கு கொடுமுறையாவது மற்றொரு நகரசபைக்கு மாற்றிவிடலாம். ராஜ்ய ரீதியாக அவர்களை, மாற்றிவிட்டாலும்கூட, அந்தந்த ஜில்லாவிலே இருக்கும் நகரசபைகளுக்குள்ளேயாவது அவர்களை மாற்றலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியிருந்தால் நகரசபைகள் எல்லாம் நன்றாக இயங்கமுடியும், நன்றாக வேலை செய்யமுடியும். நாட்டுக்கு முதுகெலும்பாக உள்ளது நகரசபைதான். அவைகள் பொதுவாகக் கவனிக்க வேண்டியது சுகாதாரம்பற்றி. அந்த சுகாதார விஷயத்தைக் கூட சில நகரசபைகள் கண்காணிப்பதில்லை. நான் எல்லா நகரசபைகளையும் குறிப்பிடவில்லை. அம்மாதிரி உள்ள நகரசபைகளைத்தான் அரசாங்கத்தார் கவனத்தில் வைத்துக் கண்காணித்து வரவேண்டும். நகரசபைகளின் ஆயுட்காலத்தை ஆறு மாதத்திற்கு நீடிக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சரிவரச் செயல்படாத நகரசபைகளைக் கண்காணிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, மக்களுடைய நலத்தைக் காப்பாற்ற என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், வாக்காளர் பட்டியல்கூட, என்னுடைய கடலூர் நகரசபை சம்பந்தப்பட்டவரை, சரியாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கெங்கு யார் யார் சுலபமாக, மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் வரமுடியுமோ அம்மாதிரியெல்லாம் அங்கு தயாரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரசபை விஷயமாக நாம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும். கடலூர்

[Sri M. Ethirajalu] [18th September 1958]

நகரசபையைக் கலைத்துவிடவேண்டும், அது மக்களுக்குப் புறம்பாக இதுவரை நடந்துவந்திருக்கிறதென்று பொதுமக்கள் அடிக்கடி சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நகரசபைக்கு சர்க்கார் ஏதாவது நல்லதொரு நிலையை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்குப் புறம்பாக நடக்கக்கூடாதபடி செய்ய வேண்டும். சுகாதாரத்தின் அடிப்படையிலே மக்கள் நன்றாக வாழ வழி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நகர சபைகளின் ஆயுட்காலத்தை ஆறு மாதத்திற்கு நீடிப்பதற்கான இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நகரசபைத் தேர்தலை ஆறு மாத காலத்திற்கு ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவிலுள்ள விஷயங்கள் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயங்களையாகும். அதைப்பற்றிச் சர்ச்சை இல்லை. ஆனால் இதுபற்றிய விரிவான ஒரு மசோதா அண்மையில் வரவிருக்கிறது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் கொண்டுவரக் காலம் வேண்டுமென்று ஒப்பொழுது தேர்தல் ஒத்திப்போடப்பட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஆக, இந்த ஆறு மாத காலத்திற்குள், தேர்தலுக்கு முன்னால், அந்த மசோதா வருமா, அதன் அடிப்படையில்தான் தேர்தல்கள் நடக்குமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

3-20
p.m.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I would like to submit only one point for the consideration of the Government. These municipalities were constituted under an Act at a time when we were subject to foreign rule. I would like to have enlightenment from the Hon. Minister piloting this Bill on whether, after Independence, there was occasion to review the position with reference to the need for the continuance of these local bodies as constituted under alien rule, and whether they did not think it fit to revise the financial policy as existing between these municipalities and the Government. After we have attained Independence, there is no meaning whatsoever for these bodies except in the sense that they are branches of the Government and if at all there are municipal councils and district boards, they are there for the purpose of voicing forth the non-official opinion so that democracy may function properly.

Coming to the question of finances, there is no denying the fact that these are branches of the Government and any deficit relating to municipalities or district boards will have to be borne by the Government *in toto*. We find cases where not only the teachers but other employees of the local boards suffer greatly on account of the fact that the particular municipality or district board has not got the funds and so, we find payments running into arrears. I would like the Government kindly to go through this factor and see that their financial policy with regard to local boards is revised.

MR. CHAIRMAN : I would like the hon. Member Mr. Krishnamoorthy to speak on the Bill under consideration.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I think I am speaking on the Bill only.

MR. CHAIRMAN : No. You are talking about financial policy and so on. The present Bill relates to extension of the term of Members only.

18th September 1958]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I am going into the very constitution of these bodies . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may please sit down.

* SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR : சேர்மன் அவர்களே, இன்றையதினம் முனிசிபல் நகரசபைகளுக்கான தேர்தல்களை ஆறு மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போட்டுவைக்கக்கூடிய ஒரு மசோதா வந்திருக்கிறது. அது அவசியமில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். எனக்கு முன் பேசியவர், ஏதோ ஒரு நகரசபையைப் பற்றிக் குறை கூறினார்கள். நகரசபைகள் மட்டுமல்ல. எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும், சர்க்கார் ஸ்தாபனங்கள் முதல் நகர சபை வரையில் எல்லாவிடங்களிலும் தவறுகள் நடக்கத்தான் செய்கின்றன. மற்றவிடங்களில் நடப்பதுபோல்தான், நகரசபைகளிலும் தவறுகள் நடக்கின்றன. நகர சபைகளில் மட்டும் புதிதாக ஏதோ தவறுகள் நடந்துவிடவில்லை என்பதை நான் இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சில நகர சபைகளில் தவறுகள் நேரலாம். ஆனால் மெம்பர்களாக வரக்கூடியவர்கள் தவறு செய்ய இப்பொழுது இடமில்லை. அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தான் தவறுகள் செய்வதற்கு சாத்தியமிருக்கிறது, அப்படித் தவறுகளும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்வதைத் தடுப்பதற்கு, மெம்பர்கள் கட்டுப்பாடாக இருக்கக்கூடிய நகர சபைகளுக்குத் தான் முடியும் தவிர சாதாரணமாக மெம்பர்ஸிடையே இருவருக்கொருவர் சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கும் நகர சபைகளில் அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய அளவு கொள்ளை அடிக்க சாத்தியமிருக்கிறது என்பதை மத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் வெல்லூர் நகர சபையில் 36 கௌன்ஸிலர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அங்கு இரண்டு கட்சிகளாக இருந்தன. இப்பொழுது கட்சியே இல்லாமல் சாதாரணமாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள் யாருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்குக் கௌன்ஸிலர்களுக்கு அவகாசமில்லை. அப்படியாக மூன்று வருடங்களாகி விட்டன. அவர்களுக்கு அக்கறை குறைந்து விட்டது. மெம்பர்கள் நகர சபைக்குப் போய் வருகிறார்களே தவிர அங்கு அதிகாரிகள் செய்யும் குற்றங்களை, தவறுகளைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் போய்விட்டது. ஆகவே, இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆறு மாதத்திற்குத் தேர்தலை ஒத்திவைப்பதில் விசேஷம் ஒன்றுமில்லை.

அதிகாரங்களை அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். மெம்பர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பி விட வேண்டுமென்று சொன்னார். அது இன்னும் மோசமானதாகும். 'மெம்பர்களாக வரக்கூடியவர்கள் தவறுகள் செய்ய சாத்தியமில்லை, ஆனால் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களுக்குத் தவறுகள் செய்ய சாத்தியமிருக்கிறது' என்று நான் முன்பே சொன்னேன். அவர்கள் சொன்னபடி செய்தால் நிலைமை மிக மோசமாகிப் போய்விடும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிச் செய்ய உத்தேசமில்லை.

* SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR : அப்படியானால், ஆறு மாத காலத்திற்குத் தேர்தலை ஒத்திவைப்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், எடைசியில் அந்த மசோதா பாலாகத்தான் போகிறது. ஆகவே, ஆறு மாத காலத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் போகிறேன்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON. Mr. Chairman, Sir, to-day I thought that I had brought forward a simple Bill which just asked for postponement of the elections by six months. It is not as if all the municipal elections will be postponed by six months. As early as possible, the elections will be conducted. I think that there should be no difficulty with regard to this Bill. The reason I gave was this. The Commissioners are

3-30
p.m.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [18th September 1958]

in charge of the municipal elections and the elections are controlled by the department. The Inspector of Local Boards is in charge of all these elections, and as such, we cannot say that a different agency is there to conduct and control these elections. We cannot exactly say that the municipal and panchayat elections are different, that the authorities in charge of these elections are different and that they can be conducted simultaneously. It is necessary that there should be enough time for conducting of these elections. So, it is not possible to conduct both elections at the same time.

Some hon. Members talked of municipalities and their activities. We are not now concerned with problems other than postponement of elections. I am just asking for six months' postponement for holding the elections. Before that period is over, the elections will be surely conducted. At this moment, there is no necessity to discuss how the municipalities are administered. The municipalities are now elected bodies and we expect that they will care for their jurisdiction and if they are not functioning well, necessary action may be taken. This question can be taken up later and any reform needed can be introduced, as the Hon. the Finance Minister explained.

I do not think there is any other point I have to explain for the moment. I hope hon. Members will agree to this Amending Bill.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

'After clause 1, insert the following as new clause 2 :—

"2. In section 8 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) (hereinafter referred to as the said Act) after the words 'provided in this Act' insert the words "or in any transitory legislation framed to meet a special situation".'

SRI K. V. RAMASWAMY : I second the amendment, Sir.

18th September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : இந்த மசோதாவில் இரண்டாவது க்ளாஸாக புதிய ஒரு க்ளாஸைப் புகுத்த நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதன் நோக்கத்தைச் சுற்று விளக்குகிறேன். 'டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டீஸ் ஆக்ட்', எப்பாவது பிரிவு, 1-வது உட்பிரிவில், 'இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டீஸ் ஆக்டில் சொல்லியிருப்பதைத் தவிர வேறு விதமாகக் கௌன்ஸிலர்களின் உத்தியோக காலம் நீடிக்கப் படமாட்டது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் இருந்தாலொழிய மற்ற விதத்தில் கௌன்ஸிலர்களின் உத்தியோக காலம் நீடிக்கப்படமாட்டாது. கௌன்ஸிலர்களின் உத்தியோக காலம் மூன்று வருடத்திற்கு நீடிக்கும்' என்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் 'வேறு இடத்தில் சொல்லியிருப்பதைத் தவிர' என்று சொல்லியிருப்பதினால், இந்தச் சட்டத்தில் உள்ளதைத் தவிர வேறு எந்தச் சட்டத்தையும் பார்க்கவேண்டியதில்லை. இந்தச் சட்டமே தன்னிறைவு உள்ளதாக இருக்கிறது என்று அர்த்தப்படுகிறது. இதே, 'ஸெல்ப-கன்டெயின்ட்' டாக இருக்கிறது. ஆகவே, "ஸெல்ப கன்டெயின்ட்" டாக இருக்கிற இந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is an Amending Bill. Therefore, the clause, when the Bill is passed, will form part of the principal Act.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : The Amending Act should affect the principal Act. The function of an Amending Act is to suggest certain amendments, certain alteration or certain substitutions in the principal Act. Section 8, sub-section (1), says "unless otherwise expressly provided in this Act". Then this new Bill will go contra to the provision of sub-section (1) of section 8. To induce one to make a search for some provision outside the District Municipalities Act in respect of the term of members, we shall have to insert some provision in that section itself and for that purpose it is that I move this amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I understand the point all right. Whether the point is correct or not is a different thing. Therefore, no elaboration is necessary.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : If the amendment is appreciated, it is all right. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry that this amendment is quite unnecessary. This Amending Act, as a matter of fact, will become part and parcel of the principal Act. This provision will be found in the principal Act when this Amending Bill is passed into law. Therefore, I would request the hon. Member to withdraw his amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : The amendment I have given notice of is only a consequential amendment. I do not move it.

Clause 3 was put and carried.

[18th September 1958]

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill ’.

The hon. Member Sri M. Patanjali Sastry has given notice of an amendment, namely, ‘ Delete clause 4 ’. According to rule 76 (2), an amendment cannot be moved which has merely the effect of a negative vote. Therefore, this amendment cannot be moved. But the hon. Member can speak on the clause and when the clause is put to vote, he can vote against it.

8-40 p.m. * SRI M. PATANJALI SASTRY : Mr. Chairman, Sir, I should like to say a few words of explanation about the amendment. Please refer to rule 76 (2). It vests a discretion in you. It says, “ An amendment *may* not be moved which has merely the effect of a negative vote ”. No doubt, the amendment has the effect of a negative vote. The use of the word ‘ may ’ is in sharp contrast with the use of the word ‘ shall ’ in the next sub-rule to rule 76. It says, “ After a decision has been given on an amendment to a part of a Bill, clause or motion, no amendment, which arises at any earlier part of the Bill, clause or motion *shall*, except with the leave of the House, be moved ”. I wish to refer in this connexion to rule 112 which says—

“ It shall be in the discretion of the Chairman, when a motion that a Bill be taken into consideration has been carried, to submit the Bill or any part of the Bill to the Council, clause by clause. When this procedure is adopted, the Chairman shall call each clause separately and when the amendments relating to it have been dealt with, shall put the question that such clause or, as the case may be, such clause as amended, shall stand part of the Bill.”

This gives you a discretion either to submit the Bill as a whole or to call each clause separately. When I gave notice of my amendment to this Bill, I did not know that other Members had also given notice of amendments. This is a very short Bill and I thought you might exercise your discretion under rule 112 to put the whole Bill to the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Any hon. Member may object to it.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : The two rules, rule 76 (2) and rule 112, have to be read together and their effect is that if you disallow the amendment, then you will have to exercise your discretion under rule 112 to put the Bill to the House clause by clause. If a clause by clause procedure is adopted, of course, I shall have the opportunity to say what I have to say on clause 4 which I want to be deleted. My amendment will have the same effect. It is thus a matter of discretion rather than a point of order.

18th September 1958]

MR. CHAIRMAN : If there is no amendment to any clause of a Bill, all the clauses will be put together to vote. But if any hon. Member takes objection to any particular clause and wants to speak on it, then that clause will be taken up separately and he will be allowed to speak. Then that clause will be put to vote separately.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : May I know whether under rule 112, you never exercised the discretion to put the whole of a Bill to the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sometimes it may be put to the House. If any hon. Member has any objection to a particular clause, then that clause alone is discussed in the House and put to vote separately.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : As a matter of fact, this is more a question of discretion. The two rules read together vest the discretion in the Chairman to put the whole Bill to the vote of the House in which case the amendment, even though having the effect of a negative vote, may have to be allowed.

MR. CHAIRMAN : The whole Bill will be put to the House at the third reading stage.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : But not at any earlier stage?

MR. CHAIRMAN : No.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Because this was a very short Bill I feared it might be put as a whole. I wanted to have the opportunity of moving at least an amendment under rule 76. I gave that explanation to the House. I was not aware that amendments to other clauses had been put in already so that clause by clause procedure had to be adopted. Now, with the permission of the Chair, I drop the amendment. I wish to say a few words on clause 4. As is recognized in the Memorandum, this is certainly delegation of a legislative power. It is common ground. There is no dispute about that and it has been held by very high authorities that delegation of legislative power to the Executive is an unusual procedure and that unless it is subjected to severe restrictions, it should not be allowed. Now, so far as this Bill is concerned, the House will see that no difficulty arises in giving effect to the provisions of this Bill which only provides for a postponement of elections. But clause 4 goes much further. It says, ‘ or of the said Act as amended by this Bill ’, i.e., of the original Act. And further on, “ The State Government may, as occasion may arise, by order, do anything which appears to them necessary ”. It does not say “ which is necessary ”. That precludes the court from making any investigation as to the existence of any necessity for removing the difficulty. I submit this is a very wide delegation of legislative power—a blanket delegation, in fact—and it is not subject to any safeguards. The Legislature does not retain control over the exercise of the delegated power. For instance, the

[Sri M. Patanjali Sastry] [18th September 1958]

other day, in the case of the District Development Councils Bill, you may remember, Sir, that in the last clause of that Bill it was provided, "It shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal by the Assembly . . . " to which my friend Sri K. Balasubramanya Ayyar took exception that this Council was discriminated against. It will be within the recollection of all the members, I suppose. There is no such control by the legislature on this delegated power afterwards. Once it is conferred upon the Executive, the Legislature retains no control over it. Nor is there any provision here that the order removing any difficulty will be placed on the table of the House. This is a blanket delegation. Now to entrust the legislative power, that is, a law-making power to the Executive, is a very unusual step and it must be put under proper restrictions. This particular delegation in clause 4 is not subject to any restriction, nor is it subject to any safeguards.

3-50 p.m. Finally, Sir, this being only a transitory provision for postponing elections for six months, I do not see why there should be any difficulty in the matter. There is no necessity for this clause. If such a provision had existed in the parent Act, this amendment Bill would not be necessary because in the exercise of this power, this could have been effected by the Executive without ever coming before this House. I am only referring to it to show what wide powers the Executive is seeking. While this clause offends against sound principles of legislation for the reasons already mentioned by me, it is of no great practical importance. Of course, the Government may stand on prestige and want the clause in any case to be passed by this House. I do not see what practical purpose it is going to serve. On the other hand, it may have far-reaching consequences as a precedent. The test in this case is not what exactly is going to be done under this clause, but what potentiality for mischief such a clause will have. Therefore, I submit that this clause must be deleted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the only point for consideration is whether, first of all, this clause is necessary. The hon. Member Sri Patanjali Sastry said that he could not envisage any difficulty which was likely to arise and which should be removed in exercise of the powers given under this clause. If we are able to envisage that difficulty, certainly we would have put in a definite clause to meet that difficulty. It is only for the purpose of removing difficulties, which we are not able to foresee now, that we are putting in a clause like this in this Bill. Therefore, to argue that we are not able to envisage at this stage any difficulty in the implementation of this legislation is only arguing in a vicious circle.

The second point which the hon. Member made was whether a delegation of such an extensive nature would be, first of all, valid or desirable. I shall come a little later to the question whether it is desirable or not. I shall now deal with the question whether it is valid or not. As far as this very clause is concerned, in the very same terms it was incorporated . . .

18th September 1958]

* SRI M. PATANJALI SASTRY: Sir, I am sorry to interrupt the Hon. Minister. Whether the clause is invalid is a thing to be decided in a different place. I am merely pointing out the possibility that it may be challenged. Instead of meeting the counsel's fee, the Government may as well delete this clause.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, a clause like this is introduced in all Bills. I am quoting now from a decision of the Andhra High Court. But the judgment itself quotes from page 332 of Martt's "Introduction to the Law of Local Government and Administration", third edition.

"Politically the justification for the use of this type of clause is that Parliament has approved of the general principle embodied in the legislation which contains it, and wishes to see it set into operation immediately. The best brains may fail to foresee some special difficulty which may only arise when the machinery of the Act comes to be put into actual operation. If such a difficulty should arise, it may be assumed that Parliament would be prepared to give its assistance in removing it by passing amending legislation; but this course would involve delay and Parliament accordingly 'a priori' delegates the power to remove difficulties to Ministers who have proposed the legislation in question and in whom it has confidence . . ."

I do agree that in cases where we find difficulties, we come before the Legislature with amendments and ask for specific powers. Suppose the difficulty is a small incidental one, which does not require our coming before the Legislature with amendments. Then this clause will be found useful. Only with a view to see that we do not come before the Legislature even for very small things, we are putting in this clause. Only to avoid the necessity of having to come before the Legislature to get its concurrence for small things, we take powers under this clause. After all, this power is only for the purpose of implementing the legislation. In removing difficulties, we cannot go far beyond. The power is circumscribed. I am sure Sri Patanjali Sastry himself has dealt with a case like this in the Supreme Court wherein he has said that the delegation of power, however extensive, is not repugnant to the Constitution. However extensive the power might be—I do not want to read his exact words, though they are quite appropriate and relevant—it is not repugnant to the Constitution.

I now come to the question whether it is desirable or not. I can very well understand, where complicated matters affecting policy and principles are involved, the Government coming before the Legislature and asking for powers. I can very well understand some objection being taken to give powers to the Executive to override the Legislature and pass orders to remove difficulties. Even then, it is arguable whether the power should be given or not. In simple cases like removing a small obstacle, if the Government are to come before the Legislature again to get its sanction for powers, I think, that would mean not giving all the facilities to the Executive to function smoothly particularly to put through the elections within a particular period. If any precedent is required,

[Sri C. Subramaniam] [18th September 1958]

I can say that the States Reorganization Act contains a section like this. As a matter of fact, in many of our recent Acts, a section like this is there. It has been the practice to include a section like this in all Acts. Of course, if it is considered not desirable, we may consider this a little later perhaps in a committee and decide in what form this clause should be retained. But we have been following precedents in this matter. This is a simple Bill and, therefore, complicated matters are not likely to arise unless we are likely to take decisions ignoring the Legislature. I would request the House to pass this clause.

Clause 4 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I move—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 27 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 28 OF 1958).

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I move—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

Hon. Members are aware that the reforms contemplated in the White Paper on Local Administration in so far as they relate to the Corporation of Madras fall under three broad heads—

(a) Reform of the composition of the Council and Council Constituencies;

(b) Reorganization of the Standing Committees and resettlement of their functions; and

(c) Reform of the system of appointment to key-posts in the service of the Corporation.

The Legislature Committee on Local Administration scrutinized the proposals in the White Paper and has accepted the major reforms proposed by the Government. The Committee has made the following recommendations regarding the reform of the composition of the Council and Council Constituencies—

(i) Increasing the number of territorial divisions from 50 to 100, each as a single member constituency and grouping them so as to form ten city municipal circles;

18th September 1958] [Srimathi Lourdhammal Simon]

(ii) Abolition of special constituencies and reserved seats other than those intended for special representation for Women and Scheduled Castes;

(iii) Abolition of system of Aldermen; and

(iv) Election of six Harijan members and six Women by means of single transferable vote on proportional representation by the whole Council irrespective of the number of Harijans and Women already elected to the Council by the electorate.

The above recommendations have been accepted by the Government except the recommendation relating to the representation of Scheduled Castes and Women. It is considered sufficient to co-opt ten Members of Scheduled Castes by the divisional councillors, the number of councillors to be so co-opted being reduced by the number of members of Scheduled Castes already elected. The Government have also taken the view that no seats need be reserved for women on the Council.

Hon. Members are also aware that the term of office of the existing councillors of the Corporation of Madras will expire on the noon of 1st November 1958, by efflux of time. In the ordinary course, the elections will have to be conducted during the months of August and September 1958. It is considered desirable to carry out the changes in the constituencies and the composition of the Council of the Corporation of Madras and then conduct elections. In order to facilitate this, the Legislature Committee has recommended that the elections might be postponed by six months and that they should be held within that period having due regard to the requirements of administrative convenience. The Bill provides for this.

I, therefore, move that the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958, as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சென்னை நகராட்சி மன்றத் திருத்த மசோதாவை நான் அனைமார் வரவேற்கிறேன். இது ஒரு சிறந்த மசோதா. சென்னை நகரம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பாரத நாட்டிலேயுள்ள நகரங்களில் மிகமிகச் சிறந்தது, உயர்ந்தது. மக்களை வசிக்கிறதும் மெரினா கடற்கரை பெயர் போனது. இந்த அழகிய நகரத்தைப் பற்றிய மசோதா இன்று வந்திருக்கிறது. இதிலே குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த விஷயம் என்னவென்றால், சென்னை நகரம் நூறு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது. இதுகூறும் ஐம்பது வட்டங்களாக இருந்தது இப்பொழுது நூறு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயந்தான். நூறு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுவதால் நூறு கவுன்சிலர்கள் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் குறுகிய வட்டந்தான் இருக்கும். தன் வட்டத்திலுள்ள எல்லாவிடங்களுக்கும் சென்று குழைந்து குணாகிப்

4 p.m.

[Vidwan T. Muthukannappan] [18th September 1958]

பார்த்து, ஆங்காங்குள்ள குறைகளையெல்லாம் கண்டறிந்து ஆவன செய்து இந்த நகரத்தை அழகுள்ளதாக, சிறப்புள்ளதாகச் செய்வதற்கு இப்படி நூறு வட்டங்களாகப் பிரித்திருப்பது நல்ல வாய்ப்புக் கொடுப்பதாக இருக்கும் என்பதிலில் அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பத்து ஹரிஜன சகோதரர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் என்று இருக்கிறது. அதாவது, “கோ-ஆப்ட்” செய்யலாம். இது, கண்ணமயிலேயே மனமகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கத்தக்க முறையாகும். முன்பு நம் நாட்டில், இந்த ஹரிஜன மக்களைப் பஞ்சமார்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்குச் செய்து வந்த பஞ்சமாபாதகங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அப்படிப்பட்ட பாதகச் செயல்களுக்கு இது ஒரு கழுவாயாக இருக்கட்டும். அதிலும், என் கருத்து இந்தப் பத்துப் பேர்களில் ஐந்து பேர்கள் பெண்மணிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது. ஏனெனில் ஒரு தாழ்ந்த குடும்பத்தில் பெண் முன்னுக்கு வந்தால் அக்குடும்பமே முன்னே செல்லும். ஆகவே பத்தில் ஐந்தாவது மாதிரியாக இருப்பது நல்லது என்று எனக்குத் தென்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, தலைவர் அவர்களே, வேறு முக்கியமான விஷயம் ஒன்றை உங்களையுடைய முன்னிலையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது நமது நகரத்தைப் பட்டினம் அல்லது பட்டினம் என்று சொல்லுவார்கள். பட்டினம் என்றால் கடற்கரை அருகில் இருக்கக்கூடிய நகரம் என்று பொருள்படும். கடலும் கடற்கரையும் சேர்ந்த இடம் பட்டினம். கடற்கரை அருகில் கடல் ஓரத்தில் இருக்கக்கூடிய நகரம் பட்டினம் என்று சொல்லப்படும். அங்கு வசிக்கும் மக்கள்தான் பட்டினவர்கள். இந்தக் கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தல் என்று சங்க இலக்கியத்தில் வழங்கப்பெறும். ஆகவே, சென்னை நகரத்தின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அதிலும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், இந்தச் சென்னை நகரமானது ஆதியில் மீனவர்களுடைய சொந்த இடமாக இருந்திருக்கிறது என்பது விளங்கும். முன்னர் இங்கே மீனவர்களுடைய குடிசைகள்தான் இருந்தன. சென்னை நகரத்தில் இப்பொழுது அந்த மீனவர்களுடைய நிலை மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆராய ஒரு குழுவை அமைக்கட்டும், “Enquiry Commission” அமைத்துப் பார்க்கட்டும். அப்படிப் பார்த்தால், இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். கல்வி மிக்க, சுகாதார வசதிகள் மிக்க சென்னை நகரத்தில் கல்வியிலும் சுகாதாரத்திலும் நாகரீகத்திலும் மிகமிகக் கீழ் அடைந்திருக்கும் கூட்டத்தினர் இந்த நகரத்தில் மீனவர்கள்தான் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆகவே, சென்னை நகரசபையில் ஹரிஜன மக்களுக்குப் பத்து இடங்கள் கொடுத்தது போல், இந்த மீனவர்களுக்கும் ஐந்து இடங்களாவது கொடுத்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த முறையீட்டை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இயற்கையாகவே கடல் ஓரங்களில் இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். சென்னையில் மீனவர்கள் வாழ்கின்ற குப்பங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. தெற்கே எடுத்துக் கொண்டால், முள்ளிக் குப்பம், மிமிங் குப்பம், நொச்சிக் குப்பம் போன்ற குப்பங்கள் இருக்கின்றன. அப்பகுதிகளில் சுமார் மூவாயிரம் மீனவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். இவர்களைத் தவிர இன்னும் நடுக்குப்பம், அயோத்திக் குப்பம், மாட்டான் குப்பம் போன்றவைகளும் இருக்கின்றன. இந்தப் பகுதிகளில் சுமார் நாலாயிரம் மீனவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். இவைகளைத் தவிர, வடக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், அங்கேயும் மூன்று குப்பங்கள் இருக்கின்றன. வடக்கில் இராயபுரம், காசிமேடு, தண்டையார் பேட்டை போன்ற குப்பங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் சுமார் எட்டாயிரம் மீனவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து பல தொகுதிகளாக அமைத்து மீனவர்கள் தோதலில் வெற்றி பெற்று வருவதற்கு வசதி செய்துகொடுத்திருக்கலாம். இப்பொழுதுள்ள முறையில் அவர்கள் வெற்றி அடைவது கஷ்டமாக இருக்கும். அதனால் இயற்கையாய்

[Vidwan T. Muthukannappan] [18th September 1958]

உள்ள அந்தத் தொகுதிகளை ஒன்று சேர்த்து சென்னைக் கடற்கரைக் குப்பங்களை மூன்றாக பிரித்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால், அவர்களுக்குச் சில இடங்கள் கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும்.

பெரியர், நண்பர் ஒருவர் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். அதைப்பற்றியும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பலர் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்குப் பலர் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலும் காந்தியடிகள் போன்றவர்கள் பெரிய தியாகம் செய்ததால்தான் நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். இது சம்பந்தமாக நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மீனவர்கள் செய்த தியாகம் மற்ற அனைவருடைய தியாகத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறி விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் காந்தியடிகள் போன்ற சிறந்த தேசபக்தர்களுடைய தியாகம் தான் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் அவர்களுடைய தியாகம் மட்டும் அல்ல, இந்த மீனவர்கள் கடற்கரையோரங்களில் இருந்துகொண்டு அந்த வெள்ளைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்த சர்பத்தினால்தான் அந்த வெள்ளைக்காரர்கள் இந்நாட்டை விட்டு அவ்வளவு சீக்கிரம் வெளியேறினார்கள் என்று சொல்லுவேன். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டில் வந்து குடியேறிய பிறகு, அவர்கள் இந்த மீனவர்களுக்குப் பல துன்பங்களை இழைத்தார்கள், அவர்களுடைய பயிர்களை அழித்தார்கள், அவர்களுடைய பட்டுகளையும் கட்டு மரங்களையும் தூக்கி எறிந்தார்கள், அவர்களுடைய தூண்களைப் பெயர்த்துக் குடிசைகளை நாசம் செய்தார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சர்பம் கொடுத்தார்கள். அந்தச் சர்பத்தினால் தான் அவர்கள் இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறினார்கள். அவர்கள்,

“பாழாப் போவான் வெள்ளைக்காரன்
பயிரை வெட்டச் சொன்னான்டா

மண்ணைப் போவான் வெள்ளைக்காரன்
மரத்தை வெட்டச் சொன்னான்டா

துரும்பைப் போவான் வெள்ளைக்காரன்
தூண் எடுக்கச் சொன்னான்டா.”

என்று வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சர்பம் இட்டுக்கொண்டு மீனவர்கள் தங்கள் குடைய பட்டுகளையும் கட்டுமரங்களையும் ஒட்டுவது வழக்கம். அவர்கள் இட்ட சர்பத்தினால்தான் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறினார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆகவேதான் இவர்கள் நம் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்குப் பெரிய தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மீனவ இனமே கட்டு மொத்தமாக வெள்ளையரை ஒட்டுவதில் உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் சில இடங்களைக்கூட ஒதுக்கி வைக்கவில்லை. மூன்று தொகுதிவாருகப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். துரதிருஷ்டவசமாக அப்படிச் செய்யவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதாலும், அவர் அந்த மீனவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி வந்திருப்பதாலும் இவர்கள் விஷயத்தில் நல்லது செய்ய முற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய விஷயம் கனம் மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருப்பதால் அதைச் சவலித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவில் Amendment of section 8, Madras Act IV of 1919-ஏச் சேர்ந்த பிரிவு 2-ல் ஓரிஜனரைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அரசாங்கம் மீனவரை நீக்கிவிடலாம் என்று இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களில் முக்கால் பங்கு அங்கத்தினர்கள் கமிஷனர் வேண்டாம் என்று சிபார்சு செய்தால் கமிஷனரை அரசாங்கம் நீக்குவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று இருக்கிறது. இது ஜனநாயக நீதிக்கு

[Vidwan T. Muthukannappan] [18th September 1958]

ஒத்ததாக இல்லை. அப்படியில்லாமல் அங்கத்தினர்களில் மெஜாரிடி அங்கத்தினர்கள் கமிஷனரை நீக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால்தான் நீக்குவதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். முக்கால் பகுதி அங்கத்தினர்கள் விரும்பினால் நீக்கலாம் என்று இருப்பது ஜனநாயக முறைக்கு ஒத்தது அல்ல. மெஜாரிடி அங்கத்தினர்கள் விரும்பினால் நீக்கலாம் என்று இருப்பதுதான் சிறந்தது. இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தால் உண்மையிலேயே அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஒரு சட்ட நுணுக்கம் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள அங்கத்தினர்களுடைய பதவிக் காலம் 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி வரையில் இருக்கிறது. அந்தப் பதவிக் காலம் ஆறு மாதங்களுக்குத் தள்ளி வைக்கப்படுகிறது, அதாவது 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 30-ந் தேதி வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சட்ட நுணுக்கம் தெரிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அங்கத்தினர் 1958-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி வரையில் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அந்தம். ஆனால் இங்கே அரசாங்கம் 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் அவர்கள் இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறதற்கு மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஐயம் எனக்கு இருக்கிறது. இதைப்பற்றிச் சட்ட நுணுக்கம் தெரிதவர்கள் விளக்க வேண்டும். மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மாறு அரசாங்கம் செய்யலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : இப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம்தான் கூறுகிறது.

***VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** இது வாக்காளர்களுடைய தீர்ப்பாக இருந்தால் தான் சரியானதாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேயர், துணை மேயர் இவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் ஜாதி, மத இனப் பாகுபாட்டில் ஒவ்வொரு வருஷமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது நடுகதந்திரம் அடைந்து ஜனநாயக அடிப்படையில் அரசாங்கி நடைபெற்று வருகிறது. சுதந்திர நாட்டில் ஜாதி, மத, இனப் பாகுபாடு இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆகவே, சென்னை நகர மேயரையும், துணை மேயரையும் ஜாதி, மத, இனப் பாகுபாட்டில் தேர்ந்தெடுப்பது சரியல்ல. அத்தவறான முறை. இதை அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும். அதாவது கிருஷ்ணவர், பிரம்மமணர், பிரம்மபுரவரல்லாதார் என்ற அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது நல்லதல்ல. இது ஜனநாயக ஆட்சிக்கு முரணானது.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பெரியார், இப்பொழுது கலெஜில் அங்கத்தினர் வாக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்படிச் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருப்பதால் சாதாரணமாகப் பணக்காரர்கள்தான் இந்தப் பதவிக்கு வரிறார்கள். ஏழைகளால் இந்தப் பதவிக்கு வர முடியவில்லை. மற்றும்கு உண்மைத் தொண்டர்கள் வருவதற்கும் முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே உண்மையான தொண்டர்கள் கவுன்சிலர் பதவிக்கு வந்தால்தான் சேர்முதலிய இடங்களுக்கு நல்ல சேதி செய்து கொடுக்க முடியும். எந்த இடங்களில் நிர்வாக ஊழல் இருக்கிறதோ, எந்த இடங்களில் சாதாரண குறைவு இருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் பற்றிப் பேசும் நல்ல வேலைகளைச் செய்ய முடியும். சாதாரண சேதிகளைக் கவனித்துச் சீர்திருத்தம் செய்ய இப்பொழுதுள்ள அடிபார்த்தால், அதற்கு வழி இல்லை. அதனால் கவுன்சில் அங்கத்தினர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது

18th September 1958] [Vidwan T. Muthukannappan]

என்று வைத்து அவர்களுக்கு ரூபாய் 75 முதல் 100 வரையில் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இப்பொழுது இல்லாமல் இருப்பதால் தான் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் அதில் ஈடுபடுவதற்கும் தூண்டுகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்குத் தொலை பேசி (டெலிபோன்) வசதி முதலியவைகளெல்லாம் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்குக் கூட அவர்கள் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும், சில கவுன்சிலர்கள் ஏழைக் கவுன்சிலர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பாதிக்க வழி இல்லை. அத்துடன் தொலைபேசிகள் சம்பந்தமாகவும் செலவு செய்ய முடியாது. இது எதைக் குறிக்கிறது? அவர்கள் இயல்பாக சம்பாதிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால், எப்படியாவது நழுவினோ வழுவியோ லஞ்சம் வாங்க ஓரளவு ஊக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 75 அல்லது ரூ. 100 உதவித் தொகை அளித்தால், லஞ்சமற்ற நிலையிலே அவர்களை வாழ வழி செய்தவர்களாவோம் என்று கூறிக்கொண்டு பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** SRI A. M. ALLAPICHAJ :** Mr. Chairman, the improvement which we are going to effect is really a very good one. Now, the existing 50 divisions will be enlarged into 100 and the system of aldermen will be abolished. It is a very good thing that some kind of reservation is made for the Harijans. The Council can co-opt ten Harijans if Harijans are not elected in any division. Sir, there is one thing which I wish to suggest. That is not the thing which I alone say, but that is the general feeling of our great leaders also. As far as the last two elections, I mean the General Elections which we conducted, are concerned, though from a democratic point of view and in a general fashion, we may say that they were very great landmarks, certain vital defects were discovered during those elections. The one great reason for the introduction of the joint electorate system was that there was some kind of a danger expected to come to the nation through the system of separate electorates. Separate electorates perpetuated communalism. Unfortunately, as a result of our past experience during the last elections, we have come to know that in very many places, people did not act in a correct fashion. In the name of caste, they got votes and got elected to the Assemblies and the Parliament. This is the thing which made Pandit Jawaharlal Nehru and also some of our other great leaders very unhappy. As practical men, whose only aim is to see that our country moves forward and forward, we have to do certain things. Having these things in view, we should so manage to see that all possible elements, all possible weak elements in society have some kind of fair representation in the administration of our Government. Now, I am very glad to note that some kind of reservation has been made as far as the Harijans are concerned. It is a very weak community, a very down-trodden community, and it deserves every encouragement. But, I would like to impress upon the Government that they should not fight shy of certain things. The system of nomination is recognized as far as our Council is concerned, it is recognized as far as the Rajya Sabha is concerned and, to a

4-10
p.m.

[Sri A. M. Allapichai] [18th September 1958]

limited extent, the system of nomination is recognized as far as the Lok Sabha is concerned when we nominate one Anglo-Indian to it. Therefore, we should not fight shy of these things. The most democratic party in India to-day is the Congress party. That party itself has recognized the principle that in its various organizations and institutions special elements should be properly represented. As a matter of fact, I am glad to say that I was responsible for the great Congress Party effecting a change in its Constitution so far as this matter is concerned. To a certain extent, even in the Congress Party, weak elements, special elements have representation. I think it is to the extent of 15 per cent or so. In the District Congress Committees, special elements get representation to the extent of 15 per cent. Suppose the number of members in the District Committee is 200. About thirty of them will be Christians, Muslims, women and so on. What I wish to impress upon the Government is this. In matters like this, they should not fight shy of providing for nomination. If there were to be 100 members in the Corporation, suppose there were not even five women, or not even five Muslims, or not even three Brahmins or there were not some other weaker elements who must be there. It will then be a mockery. Let not anybody think that I am having a narrow outlook. Certainly not. I have a very broad outlook. My one fear is that we should not create, knowingly or unknowingly, some kind of a feeling of helplessness in any community whatsoever, however big it may be or however weak it may be. That is the point and I want to lay all possible emphasis on it. We are now reserving ten seats for Harijans. By all means, it is welcome and good. Similarly, we must reserve some seats for women, Christians, Muslims and some other minority communities if they are not able to get themselves elected in adequate numbers. There is nothing wrong in doing it. If that is wrong, nomination to the Council, nomination to the Rajya Sabha, nomination of one Anglo-Indian to the Lok Sabha and also nomination of one Anglo-Indian to our Assembly, will all be wrong. These nominations are absolutely necessary at least for some time to come. Therefore, I want to emphasise this point once again and want the Government to take note of this. Let them not simply brush aside this point as something not important. I am as patriotic, if not more, as anybody else. So, I put all the emphasis I can on this point and want the Government to consider this very, very carefully.

4-20
P.M.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, here is a Bill with which or at any rate with most of the amendments hon. members would readily agree, I mean about the enlargement of the Council of the Corporation and the abolition of the system of institutional representation.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Hon. Members will agree that they are all welcome features. I am glad to find that the hon. members who have spoken have welcomed the provision for the due representation of Scheduled

18th September 1958] [Sri T. Purushotham]

Castes. Instead of the provision for co-optation of members of the Scheduled Castes by the divisional councillors, I should have welcomed reservation of seats for the Scheduled Castes because this method of co-opting members of the Scheduled Castes by the divisional councillors is not a proper way of representation. The co-opted members would not represent any particular constituency. They are just creatures of the majority Party and so it is I feel that the method of representation for the Scheduled Castes prescribed in the Bill is not quite a satisfactory one. I wish that a large number of Harijans should be elected by territorial constituencies and thus the provision for co-optation of members would be made a dead letter because that is the proper way of getting representation for the Scheduled Castes and not this method of co-optation of members by the divisional councillors.

In the case of the District Municipalities (Amendment) Bill that we have just now passed, it is provided that the members and chairmen would continue as such for the extended period of six months. On the same analogy I should have welcomed if provision had been made in the Bill for the continuance of the same Mayor for six months. There seems to be no case for holding the election of Mayor just for a short period, from 1st November 1958 to April 1959, and then again, a fresh election after the reconstitution of the Corporation Council under the enlarged scheme that we now provide. (Sri V. V. Ramaswami: Three elections.) We are going to have an election of the Mayor on the 1st November 1958, one on the 13th April 1959 according to clause 28 (c), of the reconstitution of the Corporation Council and another election of Mayor on 1st November 1959, an election every six months. I would, therefore, urge that the Government should consider this aspect and provide for a uniform policy, as in the case of the district municipalities, for the continuance of the Mayor. We have provided for the continuance of chairmen in the case of the District Municipalities (Amendment) Bill that we have just now passed and similarly the Mayor also should be continued till after the election of new members. In the White Paper on the Reform of Local Administration several other changes in the Madras City Municipal Act were proposed and I expect a comprehensive Bill to be introduced for salutary reform of the City municipal administration. The Corporation Council, I find, has expressed its views on the proposed reforms adumbrated in the White Paper. I hope the Government would take the resolutions and recommendations of the Corporation Council into consideration and bring forward a comprehensive Bill in the very near future. With these words, I support the Bill before the House.

* DR. V. K. JOHN: Mr. Deputy Chairman, Sir, on going through this Bill, it gives the impression to me that the Government have not as yet gripped the fundamental position enshrined in the Constitution of India. We have to create, under this Constitution, self-governing local bodies and the Corporation of Madras is the biggest of these bodies. Now, how can you make these local bodies Corporation, municipalities, panchayats and others, self-governing? Only when we vest in these bodies the

[Dr. V. K. John] [18th September 1958]

power and the function to enable them to carry out the purpose of a local body. Now, the first thing, in my opinion, is that we must find out the objects of a self-governing body. In my opinion, the fundamental object of a self-governing body ought to be to create and promote a Welfare State, that is, a State in which every person who can be employed is employed, a State in which nobody is without food, without clothing, without shelter, without sanitary conditions of life, without medical assistance, without education, without recreation and without those social securities which they have in America and in the West, namely, provision for the unemployed, provision for the sick, and provision for the widows, orphans and others in need. Now, that is a Welfare State. A local body in British time existed for lighting on the roads, repairing the roads and provision of protected water-supply and something else. But today in new India in which, under the Directive Principles of State Policy, we have to create a Welfare State, this local body must be vitally interested in the creation and promotion of a Welfare State. The chapter in the Constitution about the Directive Principles of State Policy defines the State as including local bodies also. The local body, therefore, in my opinion, must concentrate its attention on the creation and promotion of a Welfare State, and not merely look after the items of repairing roads, lighting on the roads and something else, which the local bodies were asked to do and were doing in pre-Independence days. The Government of Madras seem to have forgotten these fundamental principles underlying the Constitution. They have not taken any steps to provide local self-government. In the political life of this country one thing is very prominent. The Centre is trying to appropriate to itself all the powers of the State also. Everywhere you will find a struggle for acquisition of power. The Centre wants to acquire power at the expense of the State. The State wants to acquire power at the expense of the local bodies. We have three units—the Central Government, the State Government and the local body. Our idea is to have distribution of power and administration. Decentralization is our idea. We must give to the local body certain functions and certain powers to make it self-governing. But what are this Government doing?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I interrupt, Sir? As I have already observed in connexion with the other Bill, this is only an enabling measure so that the constituencies may be demarcated and the elections may be held on that basis. But, unfortunately, the hon. Member, even though he was a member of the committee, did not attend many of its meetings. That is why he is not aware of the proceedings of the committee. It has been decided there that this is an interim Bill for the purpose of enabling the Government to make the necessary preparation for the elections within six months. But it is the intention of the Government to bring in here a comprehensive Bill not only with regard to the panchayats and other things which have already come up but with reference to the District Municipalities Act and the City Municipal Act also. Now, therefore, any heated discussion

[18th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

about the powers of the local bodies under the Directive Principles in the Constitution will not be quite in place. Therefore, I would respectfully submit to the hon. Member Dr. John that we had the advantage of his views in the committee and that we have been benefited by them. When the comprehensive Bill comes up, he may have his say. Perhaps if it does not satisfy his expectations, then he may make his comments on that.

* DR. V. K. JOHN: Sir, I am obliged to the Hon. the Finance Minister for the comment he has made in the middle of my speech. If he had had a little patience, and if he had waited for one minute more, I would have given him the background. I was giving the background to criticize one provision in this Bill. I was a Member of this Committee and I actually put in a note to this effect. I said that we ought to decentralise power and that we ought to create self-governing bodies. What is it that you have done in clause 5? Clause 5 says—

“The State Government may, at any time, remove the Commissioner from office and shall do so if such removal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than three-fourths of the sanctioned strength of the council”.

Sir, existing section 8 (2) provides for the votes of about forty and odd members—not even half—to remove the Commissioner from office by a resolution. They have now put it as three-fourths majority. Who appoints the Commissioner of the Corporation? The Government appoint him and whomsoever the Government appoint, the council cannot remove. Why should there be a special majority?

MR. CHAIRMAN: If there is a council, there will be a majority also.

* DR. V. K. JOHN: What we should provide is, to hold elections by the council for the appointment of the Commissioner. A person should not be imposed. We are trying to create self-governing bodies. How can you create them if an executive officer is appointed outside them? The executive officer must be appointed by the council.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, may I point out that we do not appoint any of the executive officers? As a matter of fact, they are selected by the Public Service Commission and all our I.A.S. officers are selected by the Union Public Service Commission and appointed by the Central Government. I do not think that our powers have in any way been affected by that. I am sure the hon. Member has got his own views about the Executive and the Judiciary. It has already been stated that a comprehensive Bill is going to come in and that thereon he may make all his comments as to what powers should be given to the council and how

[Sri C. Subramaniam] [18th September 1958]

the Commissioner should be removed from office. This is an enabling Bill. But still the hon. Member would persist in what he says.

* DR. V. K. JOHN: Then, I ask the question why you should provide clause 4 here. It is simply to increase the number to 100 and you say that a comprehensive Bill will be brought forward. The Commissioner who under the City Municipal Act, must be appointed by the Government, should not be removed by the council even by a majority. That is your object, I know. I say that if our object is the progressive realization of self-governing local bodies, then this should not have been provided at all. I submit, Sir, that this provision is against the principles enshrined in the Constitution of this country. Will this body—having strength of 100—have any effective control over the council? The number should have been reduced and should not have been increased at all. Increase in number may enable many persons to come into the council, but, at the same time, it will be a body which will not be having effective control over the executive or the administration of the council. I may submit that we may have two Corporations then, one for North Madras and the other for South Madras.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: You are advocating partition.

* DR. V. K. JOHN: I say that the self-governing local bodies should have power. We are just going back to-day and not going forward, not even standing still. I, therefore, submit that this Bill ought not to have been introduced by the Government.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I give my full support to the measure as it is only an enabling measure and we expect a comprehensive Bill on the future pattern of the working of the Madras City Corporation to be brought forward. Particularly, I might say—the other day also there was a heated discussion when the Madras District Development Councils Bill was discussed—that some of us may not like some of the provisions. Although we may have difference of opinion in the matter, it must be said that the whole question was thrashed out threadbare in this very House when the White Paper on the Reform of Local Administration was placed before it. In the light of the discussions here, we had a committee known as the Legislature Committee on the White Paper on Local Administration which consisted of representatives of various Parties and other special interests from both the Houses. I may say, if it is not already known to the Members here, that that Committee has devoted times without number special attention to the various problems and that the Committee has had twelve sittings, if not more. Incidentally, I may say that the Minister in charge of Local Administration and also the Finance Minister made a very thorough study of the problems relating to local self-government. Although it did not come within his charge, the Finance Minister took special interest in the matter and was in the Committee throughout its deliberations. Incidentally, I have

[18th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

to pay my compliments and tribute to the Secretary, the Deputy Secretary and others connected with the Department for all the trouble which they have taken. We simply asked them to do things impossible and, as a matter of fact, within so short a time—within three or four months—they were able to place all the facts before us. I am sure—and I am confident—that within the stipulated time-limit of six months elections to the Corporation of Madras and to the District Municipalities would be held and that there would be no necessity for the Government, by way of further legislation, to ask for extension of time. The Hon. the Finance Minister said that this was only an enabling Bill and that a comprehensive Bill would be brought in later.

The City of Madras has expanded very considerably not only in size but also in population. I think the present population is anything between 16 and 18 lakhs. Having regard to the population, the number of 100 divisions is not a big one. I do not think it is going to be an unwieldy number. (Sri L. S. Karayalar: What about Bombay?) I do not have the figures with me. Bombay is a compact city. But compared to Madras in respect of population, the population in Bombay may be double.

4-40
p.m.

Sir, when a decision is taken by a committee, it is the decision of the entire committee, whatever one's own views might be. On many issues we differed in the committee. Whatever may be the personal views of others, I was of the definite opinion that the representation given to institutions and commercial bodies should be retained. But other valid reasons were put forward in the committee and ultimately we came to the conclusion that we need not have this special representation. When people can come in to the Legislative Assembly, it is not in any way difficult for them to get elected to a compact body. I do maintain that it is the decision not of the Government but of the entire Legislature Committee.

As regards the other point, namely, representation to Scheduled Castes, I find there is a loophole in the provision. There is provision for co-option. I am sure the Hon. Minister in charge will enlighten me on what is meant by co-option. Is it by the process of election? If so, is it by majority vote? In the conditions prevailing in Madras City, I do not know whether there will be unanimity of opinion.

MR. CHAIRMAN: There is no word as co-option. It is co-optation.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I want to know whether it is by the process of election and, if so, by majority vote or by means of proportional representation by means of the single transferable vote. The Hon. Minister has said that women nowadays do not want special provision for representation. Surely it is a good thing for women to say voluntarily that they do not want any special provision for representation. Originally it was provided that there should be special provision for representation of Harijans and women, provided they were not elected by the various divisions.

[Sri Mohamed Raza Khan] [18th September 1958]

If there is special provision for representation of women, we may have seven or eight women members. Let us not have too many also. Let us have an appreciable number.

MR. CHAIRMAN: Why not too many?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Supposing there are fifty, we will be in a minority. However, this is a different point.

My hon. Friend Dr. John raised the question of having the council's own Commissioner. With the experience we have of these municipalities and the trouble and furore that is raised even on small matters like appointment of staff, will it be proper to give them so much power to have their own Commissioners? This will give room for more trouble. But I am not on this subject now. I will deal with this when the comprehensive Bill comes up.

One hon. Member said that the present term of one year for the Mayor should be increased. Sir, the conditions in the Madras Corporation are quite different from those in the districts. The term of the chairman of a mufassal municipality is three years while that of the Mayor in Madras is only one year. Sir, you yourself had been Mayor of Madras, and you know how people are anxious to become Mayors. Why not the present arrangement of the term being one year be continued?

One more point, Sir. I am sorry I have sometimes to argue the point with the hon. Member Sri Allapichai. He was talking of special representation by means of nomination. He made a fine point of it, and coming as it does from a Member of the Party in power, I have to discuss it now. He said that the last elections were fought on the basis of caste. (Sri A. M. Allapichai: I did say that.) Not only elections were fought on the basis of caste, but even the candidates were selected on the basis of caste. The idea at the back of his mind, when he wanted representation for special interests, was that Muslims might not otherwise find a place in the council. The days of special representation are gone. We do not want these small favours from the Government. Now Muslims can come into the council by sheer work and capacity. On the other hand, if there should be nomination of members, that procedure will be much more dangerous. Nomination means only men from the Party in power will come into the council. They will get themselves nominated. This is more dangerous than the present arrangement. This is my personal view. I should like to say that Muslims really want to get elected to these bodies so that they may play their role in the civic affairs of the City. As, however, this Bill is only an enabling measure, I give my support to it.

It is not merely a question of passing this Bill. I know what amount of work has got to be done. Constituencies have to be delimited. As far as I know, I can say that delimitation of constituencies is being done on a sound, scientific and rational basis. It might affect some, but that does not matter much. Electoral rolls have to be brought to perfection. It may not be 100 per cent perfect.

[18th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

But it will be 70 per cent or 80 per cent perfect. I am sure that within the next six months we will have the elections conducted. I hope the promise given by the Lady Minister in charge and also by the Finance Minister that elections would be held in the City of Madras within the next six months will be fulfilled, and I do not think they will have any need to come before the Council and say, 'We had our own difficulties, and, therefore, we want further extension'.

* SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர முனிசிபல் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1958-ம் வருஷம் நவம்பர் 1-ம் தேதியோடு இப்பொழுதிருக்கும் கவுன்சிலர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிவு அடைவதை, 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் நீடிக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

இதனிடையில் என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கார்ப்பரேஷனிலே இப்பொழுது இருந்து வரக்கூடிய சில சம்பிரதாய முறைகளையெல்லாம் மாற்றினால் என்ன, அதனால் நல்ல நிலைமை ஏற்படாதா என்று தெரிவித்தார்கள். முதலிலே கிருஷ்ணதாஸ் மேயராக வருவது, அடுத்தபடியாக முஸ்லீம் ஒருவர் மேயராக வருவது, அதற்கும் அடுத்தபடியாக பிராம் மணர் ஒருவர் மேயராக வருவது, அதற்குப் பிறகு பிராம்மணர் அல்லாதவர் ஒருவர் மேயராக வருவது, அதற்கு அடுத்தபடிக்கு ஹரிஜன் மேயராக வருவது என்று இப்படி ஜாதி அடிப்படையில் இருக்கலாமா; ஜாதி கூடாது என்ற முறை வருகிற நேரத்தில், இவைகளெல்லாம் தொடர்ந்து இருக்கலாமா என்று கூறினார்கள். ஆனால், அதோடு கூடவே, தம்முடைய இனத்தவர்களாகிய மீனவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாக இன்னும் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இதனால், முன்னும் பின்னும் முறண்பாடு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்தின் தாத்தரியம் என்ன ஆகிறது என்றால் "மோஸ்ட் பாக்வர்ட்" என்று சொல்லக்கூடிய மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கவேண்டுமென்பது. அதேபோல, நானும் ஒரு மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவரைச் சேர்ந்தவன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், ஜாதியையே இனிமேலும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்தக் காரியத்தையும் நிறைவேற்றி வைக்க முடியாது என்பதை உணருவேன். ஜாதி அடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் பரிபூரணமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறை இருக்க வேண்டும். 10, 15 வருஷம் என்பது இருந்தே தீரவேண்டும். இத்தகைய முறைகளை உடனடியாக மாற்றக்கூடாது. கார்ப்பரேஷனிலே கூட மைனாரிட்டி கம்யூனிடியைச் சேர்ந்தவர்கள் வருஷத்திற்கு ஒருதரம் மாற்றி மாற்றி வருவதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். அப்படியிருந்தால் தான் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களையும், மற்ற விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதேபோன்றுதான் சமீபத்தில் கூட, நம்முடைய கவுன்சிலுக்குச் சேர்மென் எலெக்ஷன் நடந்தபோது இங்கு ஒரு மைனாரிட்டி கம்யூனிடியைச் சேர்ந்தவரைப் போட வேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் பரிபூரணமாக விரும்பினோம். அதேபோன்று இன்னொரு மைனாரிட்டி கம்யூனிடியாகிய முஸ்லிம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பாரானால், இன்னும் சந்தோஷம் அடைந்திருப்போம். அதேபோன்று "மோஸ்ட் பாக்வர்ட்" கம்யூனிடியைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்பதும் நியாயமாகும். அதையும் நாம் வரவேற்கவேண்டியதுதான். ஆனால், இதே முறை எப்போதும் என்றும் இருக்கவேண்டுமென்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டும் இருந்தால் போதுமானது.

[Sri A. Subramanyam] [18th September 1958]

ஜாதி இருக்கக்கூடாதென்கிறோம். அது எப்படிப் போகும்? அதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. கலப்பு மணம் ஒன்றுதான் அதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம். கலப்பு மணம் தான் எங்குமே நடைபெறவேண்டும். கன்னடியர் ஆந்திரரை மணக்க வேண்டும்; தமிழர் கன்னடியரை மணக்க வேண்டும்; மகாராஷ்டிரர் குஜராத்தியை மணக்க வேண்டும்; வங்காளி மற்றொரு ஜாதியினரை மணக்கவேண்டும். ஆனால் இம்மாதிரிப் பொதுவான எண்ணம் மக்களுக்குள் ஏற்படுவதாக இல்லை. கலப்பு மணம் ஏற்படுகிற வரைக்கும், இந்தியன் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிற வரைக்கும், தமிழர், தெலுங்கர், மலையாளி, கன்னடியர், வங்காளி, குஜராத்தி என்ற பாகுபாடு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். கலப்பு மணம் ஒன்றுதான் இந்தியன் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தக் கூடியது. ஆகவே, கலப்பு மணம் எங்கும் பரவ வேண்டும். இந்தியன் என்ற உணர்வு தான் இருக்கவேண்டும். ஜாதி, மதம், மொழி என்ற பாகுபாடுகள் எல்லாம் மறைந்துவிட வேண்டும். பலகையில் இருக்கும் ஜாதிப் பெயரின்மேல் தார் பூசினால் மட்டும் ஜாதி ஒழிந்துவிடாது. அந்தப் பிரசாரம் அனுவசியமானது, அவசரப்பட்டது, நாட்டுக்கு உதவாதது. காங்கிரஸ் எந்த எந்தக் காலத்தில் எப்படி எப்படிச் செய்யவேண்டுமோ அதைக் கருத்தில் கொண்டு காரியங்களை நடத்தி வருகிறது. அந்த முறையிலேதான் ஜனங்களிடையே தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் செய்தார்கள். இவ்வளவு கஷ்டத்திலேயும் நாட்டில் தீண்டாமையை ஒழித்து இவ்வளவு தூரத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். அதுபோல் பல சட்டங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இயற்ற முடியுமே தவிர, உடனடியாக ஜாதியை ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக இருக்கக்கூடிய சம்பிரதாயங்களையெல்லாம் உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்று விரும்பினால், அது முடியாத காரியம். அது ஆகாது. ஆனால், சீக்கிரத்தில் முடிந்தால் என்னைப்போல் சந்தோஷப்படக்கூடியவர்கள் வேறு ஒருவரும் இருக்க முடியாது. இந்த நிலைமையிலே அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுது மாற்ற வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது உள்ள சம்பிரதாய முறை இருந்து வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

ஷெப்யூல்ட் வகுப்பினருக்குப் பத்து ஸ்தானங்கள் வழங்கியிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே போன்று பெண்களுக்கும் தக்க உரிமை அளிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு 50 பேர் பெண் வாக்காளர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். சென்னை நகரத்திற்கு நூறு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் 25 ஸ்தானங்களுக்குக்கூடப் பெண்கள் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் வர முடியாது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டுத் தேர்தலில் நின்று வரக்கூடிய சக்தி இருக்குமானால், 50 பெண்கள் வர முடியும். ஆனால், அவர்களால் அவ்விதம் முன்வர முடியாது. ஏனென்றால், ஆண்களே அதிகப் படிப்பில்லாமல் இருக்கும்போது, பெண்கள் எப்படிப் படித்தவர்களாக இருக்க முடியும்? அவர்களுடைய ஜனத்தொகை விதாசாரப்படி 50 ஸ்தானங்களை அவர்கள் பெற முடியாது. அகையால், 25 சத விசித ஸ்தானங்களையாவது பெண்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். 50 சத விசிதம் பெண்கள் வோட்டர் ஜாப்தாவிலே இருக்கிறபோது, 25 சத விசித ஸ்தானங்களாவது அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். பெண்களிலேயே படித்தவர்களாகப் பார்த்து, அரசாங்கமே அவர்களை நாமினேஷன் முறையிலோ, அல்லது மற்ற வகைகளிலோ எப்படியாகிலும் அவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், பெண்கள் நிற்கும் தொகுதிகளில், அவர்களை எதிர்த்து ஆண்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கக் கூடாது என்ற ஒரு சட்டமாவது இருக்கவேண்டும். ஆண்கள் பெண்களை எதிர்த்து நிற்கக் கூடாது என்ற ஒரு திருத்தமாகிலும் இந்த முனிசிபல் திருத்தச் சட்டத்திலே இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் முக்கியமாக யோசித்துச் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றொரு விஷயம்.

வோட்டர்கள் ஜாப்தாவை நாம் முதல் முதலில் சீர்திருத்தியாக வேண்டும். அங்கத்தினர்கள் ஆயுட்காலத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் நீடிக்கலாம். ஆனால், அதையெல்லாம் விட முக்கியமானது

18th September 1958] [Sri A. Subramanyam]

வோட்டர்கள் ஜாப்தா திருத்தப்படவேண்டியது. ஏனென்றால், அதைப் பார்க்கும்போது அதிலுள்ள 30 சத விசிதத்தினர் கூட வோட்டரிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை. ஏ. சப்ரமணியம் என்று பெயர் இருக்கும். ஆனால், தகப்பனர் பெயர் அப்துல் காதிர் என்று இருக்கும். முனியம் மாள் என்று பெயர் இருக்கும். அவனுடைய கணவன் பெயர் அப்துல் காதிர் என்று இருக்கும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : கலப்பு மணம் வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்களே!

* SRI A. SUBRAMANYAM : கலப்புத் திருமணத்திற்கு நாம் இன்னும் தயாராகவில்லை. யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே, என்று தற்போது ஜாதிகள் ஒழிந்துவிட்டால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. திருத்தம் செய்யவேண்டிய பல தவறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் திருத்துவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஓட்டர் ஜாப்தாவில் மற்றொரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும். கமலம்மாள் என்று ஒரு அம்மையாரின் வயது 69 என்று போட்டிருக்கும். ஆனால், அந்த அம்மையார் தேர்தல் அதிகாரி முன் வோட்டரிக்க வரும்போது 18 அம்மையார் தேர்தல் அதிகாரி முன் வோட்டரிக்க என்று கேட்கும்போது வயதுடையவளாக இருப்பாள். உனக்கு என்ன வயது என்று கேட்கும்போது அவள் 18 வயது என்று சொல்கிறாள். “இதில் 69 வயது என்று இருக்கிறது. அவள் 18 வயது என்று சொல்கிறாள்.” “ஆகவே, உனக்கு வோட்டுக் கிடையாது, போ” என்று சொல்லி அவளை அனுப்பி விடுகிறார்கள். மேலும் ராமசுவாமி என்பவனைப் பெண்பால் என்று பிராக்கட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஆண்பாலேப் பெண்பால் என்று பிராக்கெட்டிற்குள் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் பிராக்கெட்டிற்குள் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சந்தோஷப்பட்டாலும்கூட, வரவேற்கத்தக்க முறையில் இருப்பது குறித்து சந்தோஷப்பட்டாலும்கூட, வீதி உபாத்தியாயங்களை, அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து, மூன்று நாட்களுக்கு சம்பளத்துடன் விடுமுறை தந்து அனுப்பவேண்டும். அதேபோல், வோட்டர்கள் எல்லோரும் அவரவர்கள் வீடுகளில் இருக்க வேண்டுமென்றும் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விடுமுறை தந்தும் அரசாங்கம் உத்தரவு போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வோட்டர் ஜாப்தா சாங்கம் உத்தரவு போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வோட்டர் ஜாப்தா சாங்கம் உத்தரவு போட வேண்டும். இன்னொரு விஷயம். ஒருவன் செத்து தானவ நன்கு சீர்படுத்த முடியும். இன்னொரு விஷயம். ஒருவன் செத்து தானவ வருஷம் வந்து வோட்டுப் போட்டுவிட்டுப் போகிறான். முனுசாமி உயிருடன் வந்து வோட்டுப் போட்டுவிட்டுப் போகிறான். முனுசாமி நாயுடு மகன் சின்னசுவாமி நாயுடு என்றிருக்கும். அவன் செத்து நான்கு வருடங்களாகியிருக்கும். ஆனால் வோட்டுப் போடும்போது அவன் வந்து வோட்டுப் போட்டுவிட்டுப் போகிறான். யாரும் அதை “சாலன்ஸ்” செய்து மிருக்கமாட்டார்கள். பின்னால் எலெக்ஷன் பெடிஷன் வரும். ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து வோட்டர் ஜாப்தாவைச் சரியான முறையில் சீர்திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Chairman, the hon. Member Sri Muthukannappan, while speaking on this Bill, was quite descriptive about the City. He expressed his feeling for the fishermen. But, I must tell him that the reservation contemplated in this Bill refers only to the Harijans. We are fully aware that fishermen are still backward and that their case needs to be carefully considered. Now, we are providing reservation only for Harijans.

The hon. Member referred to the councillors not being paid any honorarium or anything of the kind. He complained that only rich people were able to get elected as councillors and not the poor. It is not expected that people must get representation through illegal

[Srimathi Lourdhammal Simon] [18th September 1958]

payment to the voters. The Government expect that the councillors are really the representatives of the people. In good faith, we expect that the councillors are really those who represent the people.

As for giving particular attention to caste and creed, I do not think that we should still continue to think on those lines. We should give up thinking on those lines and live as brothers in our country.

MR. CHAIRMAN : And as sisters too!

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Yes, Sir, as sisters too. It is understood.

The hon. Member Sri T. Purushotham spoke of co-opting Harijans as members. As a matter of fact, we expect many Harijans to get elected as councillors even without reservation. Only in case they fail to get elected in sufficient numbers, we intend taking Harijans as co-opted members.

The hon. Member Dr. John, in his usual way, was critical. All the same, he also expressed a wish to create a Welfare State. I am really happy that at least once he feels that we must create a Welfare State. I sincerely wish that he will co-operate with the Government which is endeavouring very hard to establish a Welfare State.

The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan was really sincere when he spoke. Though he sits on the Opposition Bench, he expressed his views sincerely and offered his full co-operation. There is reason for it. He attended almost all the meetings of the committee and took keen interest in the matter. As such he followed all the proceedings of the Committee. There is no hesitation for him to extend his support to this Bill. The Members of the Assembly and the Council from all Parties were represented on the Committee. So, there was no reason for him to oppose this Bill just because he was sitting on the Opposition Bench. I am really thankful to him. He is one of the Members from the Opposition Party who sincerely admits facts. It is something grand.

The hon. Member Sri A. Subramanyam gave a speech about caste system. Though it was not an appropriate subject here, still it was interesting. I may make a few remarks about it here. He said that a Telugu must marry a Tamilian and that a Kanarese should marry a Telugu and so on. But I feel a bit of difficulty there. I do not wish to see that a husband and wife should speak in different languages. In that case they won't be able to understand each other and it will create a lot of difficulties. I wish at least the husband and wife should be able to speak with each other . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In that case, they will talk too much.

18th September 1958]

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : That is quite a different thing. Whether they will talk too much is a different thing. At least they must understand each other. That is my opinion.

SRI A. SUBRAMANYAM : நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஆந்திரப் பெண்மணியைத்தான் மணந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மொழி வேறுபட்டிருந்தாலும், அவர்கள் கருகமாய் சந்தோஷமாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். அபிப்பிராயப்பேதமில்லை.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Because they know both the languages.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிதான் (Laughter.)

SRI A. SUBRAMANYAM : நாயுடு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் கூறினேன்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The White Paper on the Reform of Local Administration was scrutinized by the Members and I do not think there is any difficulty regarding this Bill. I do not think there is any major change in this Bill with regard to municipalities. I hope this Bill will do good to the people and the change will be for the better. I thank all the hon. Members for the valuable advice they have given.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“ For the proposed sub-section (1) (b) and the proviso thereto of section 5 of the principal Act, substitute the following :—

‘ and (b) not more than ten co-opted councillors belonging to the Scheduled Castes, co-opted in the prescribed manner by the divisional councillors referred to in sub-section (a), the number of such co-opted councillors being equal to the number by which the divisional councillors belonging to the Scheduled Castes fall short of the number ten :

Provided, however, that no co-opted councillor shall be removed from councillorship except when a reconstitution of the council takes place under the provisions of this Act ’.”

SRI K. V. RAMASWAMY : I second the amendment, Sir.

[18th September 1958]

***SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:** கிளாஸ் 4-ல், புதிதாக அமைக்கப்படும் கௌன்ஸில் 100 டிவிஷனல் கௌன்ஸிலர்களைக் கொண்டதாகவும் பத்து 'கோவாப்ட்' கௌன்ஸிலர்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் 'கோவாப்ட்' கௌன்ஸிலர்கள் ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டிவிஷனல் கௌன்ஸிலர்களாக இருப்பவர்களுக்குள் ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களும் இருப்பார்களேயானால், அந்த அவர்களுக்கு கோவாப்ட் கௌன்ஸிலர்களின் நம்பரைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை முதல்முதலாக கௌன்ஸிலை அமைக்கும்போது மாத்திரந்தான் பொருத்தமாயிருக்கும். கௌன்ஸில் அமைக்கும்போது 100 பேர்கள் எப்படியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டியதுதான். அந்த 100 பேர்களில், 9 பேர்கள் ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால், 'கோவாப்ட்' செய்யப்படவேண்டிய மெம்பர் ஒருவராகத்தான் இருக்க முடியும். 9 டிவிஷனல் கௌன்ஸிலர்கள் ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் 'கோவாப்ட்' செய்யப்படக்கூடிய கௌன்ஸிலர் ஒருவராகத்தான் இருப்பார். பிற்பாடு "பை-எலெக்ஷன்ஸ்" ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படும்போது அதில் மூன்று பேர்கள் அதிகமாக ஷெடியூல்ட் காஸ்டிலிருந்து வருவதாக கவததுக்கொள்வோம். ஏற்கனவே ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்கள் 9 பேர்கள் இருப்பார்கள். இப்பொழுது அவர்களின் எண்ணிக்கை 12 ஆகிறது. முதலில் ஆறு மெம்பர்கள், டிவிஷனல் கௌன்ஸிலர்களாக இருந்தால், 4 பேர்களைக் 'கோவாப்ட்' செய்வார்கள். பின் வரும் பை-எலெக்ஷனில் இரண்டு பேர்கள், ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தால் அவர்களின் எண்ணிக்கை 12 ஆகும். அப்படியாகும்போது ஏற்கனவே உள்ள 4 பேர்களைக் குறைக்க முடியாது. அவர்கள் அப்படியேதான் இருப்பார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், யாரை வெளியேற்றுவது? ஏற்கனவே வந்தவர்களை, "நீ வெளியே போ" என்று சொல்ல முடியாது. ஏற்கனவே 'கோவாப்ட்' செய்யப்பட்ட மெம்பர்களைக் குறைக்க முடியாது. கௌன்ஸிலில் கலையும்போதுதான், அதன் கால அளவு முடியும்போதுதான், அவர்கள் விலகவேண்டி வரும். அப்பொழுதுதான் 'கோவாப்ட்' செய்யப்படும் மெம்பர்களின் பதவிக் காலம் முடியும். அதற்கு முன் அவர்களை வெளியே போகச் சொல்ல இதில் "பிரொவிஷன்" இல்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில், ஷெடியூல்ட் காஸ்டைச் சேர்ந்த டிவிஷனல் மெம்பர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவிற்கு 'கோவாப்ட்' செய்யப்பட்ட மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி குறைக்க இதில் இடமில்லை. மேலும் அதில் சிரமங்கள் பல ஏற்படும் ஆகவே, நான் இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There is a good point in what the Mover of the amendment says. Once the proviso comes into effect, the number of seats for the Scheduled Castes is allotted and if there is any change on account of a bye-election, difficulty arises. That is his point. But I think that difficulty can be removed by suitable provision in the rules. Once the principle is accepted, it can be provided in the rules that if on account of a bye-election, the number changes, the number can be changed to the extent necessary.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, while supporting this clause, I should like to draw the attention of the Government to another point, just for the purpose of knowing the mind of the Government. Of course, the Finance Minister said that it was beyond the scope of the Bill. There was a proposal—possibly the Government are yet to take a decision on it—to make Members of 'the

18th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

Legislative Assembly and Council *ex officio* members of the Madras Corporation without the power of voting or providing that if they wanted to stand for election, say, to the post of Mayor, they should be full members. They could participate in the discussion but they would have no power to vote. That was the proposal. As far as the Members of the Council are concerned, some of us felt that it would be very difficult because there were more than 20 or 25 Members from the City of Madras. Therefore, we felt that it would be too much to press that point. Further, there was a proposal to have Members of the Legislative Assembly as *ex officio* members. I just want to be enlightened on whether the Government have taken any decision to have them as *ex officio* members or not.

* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR:** கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுத் தேர்தல் காலத்திற்குப் பிற்பட்டு உப-தேர்தல் நடக்கும் காலத்தில் ஷெடியூல்ட் வகுப்பு மெம்பர்கள் தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என்று இருக்கிறதா? உப-தேர்தலில் ஷெடியூல்ட் காஸ்ட் மெம்பர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடாதென்று தற்போது சட்டம் இல்லாமல் இருக்கும் போது, உப-தேர்தலில் பதகுக்கு மேலுள்ள உறுப்பினர்கள் சபையில் சேர்ந்த பிறகு, எந்த "பை லாஸ்" படி அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I really agree that the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar has made a very good and relevant point but there is time enough to consider and provide for it in the comprehensive Bill which will be coming up very soon. Questions like functions of the 100 councillors and the constitution of various divisions would have to be considered before the elections. What this Bill indicates is that there should be 100 constituencies. We also wanted to indicate that special representation would be given to Harijans also. The details regarding how it should be provided, we shall certainly consider when the comprehensive Bill is brought forward. The point raised by the hon. Member Mr. Krishnaswamy Ayyangar would also be taken into account at that time. Therefore, I would request him not to press his amendment at this stage.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Mr. Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendment?

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I am withdrawing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5 to 28 were put and carried.

Clause 29.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That clause 29 do stand part of the Bill."

The amendment of the hon. Member Sri M. Patanjali Sastry to delete clause 29 is ruled out of order.

[18th September 1958]

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Sir, what I want to say is that in the case cited by the Hon. Minister section 22 of the Andhra Panchayat Act was in dispute. Unfortunately, I do not find in the "All-India Reporter" section 22 quoted anywhere.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If that is so, I may inform the hon. Member that the Andhra Pradesh also follows our practice. The same clause is enacted there also.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Is this blanket power taken there also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : The Hon. the Minister for Finance has stated that it is a very simple matter and that it is, after all, merely a question of removing difficulties in giving effect to the provisions of this Bill. It is not so simple as that. That is why I pointed out that if such a provision had existed in the original Act, this Amending Bill would have been unnecessary. That shows the far-reaching character of the provision which is sought to be introduced in this Bill. Clause 29 says—

'If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of the principal Act as amended by this Act.'

This Bill becomes a part of the original Act. Therefore, this clause would operate not merely in respect of any of the provisions of this Bill but also in respect of the provisions of the parent Act as amended by this Bill. The difficulties sought to be removed would not be confined to the new provisions introduced by the Amending Bill. Difficulties might arise from any of the unamended provisions. This would enable the Executive to remove such difficulties also by adaptations, modifications and alterations. Therefore, it is not so simple as it looks. That is why I call it a blanket delegation of legislative powers. For instance, any provisions of the original District Municipalities Act would be liable to be dealt with by the Executive in their discretion without coming to the Legislature for approval. I submit that such a far-reaching legislative power ought not to be delegated to the Executive. As I said, if such a provision had existed in the original Act, this Amending Bill would have been unnecessary. They could have done it by making an order. It was because such a provision did not exist in the original Act that they felt constrained to come up with this Amending Bill before this House. I feel that they should have come with a separate Bill and got it passed instead of this Amending Bill to amend the original Act. But as it is, with this blanket power, they could do everything. They could modify or alter anything without even placing the order on the table of the House. We are not testing the validity but the propriety or desirability of the provision. In the District Development Councils Act, it was said that the rules framed under that Act could be considered only by the Assembly and not by the

[18th September 1958] [Sri M. Patanjali Sastry]

Council. That was something but here there is no such thing. That is why I say that this is really a case of the Legislature not controlling or retaining any power over the Executive in regard to the delegated power.

DR. V. K. JOHN : That is what the Government want.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : They merely want this Bill to be passed and then go ahead without any reference to the Legislature. They may not choose to place even the order that they have passed on the table of the House. It is pointed out in the 'All-India Reporter' case cited that such exceptional provisions are made only in Acts which introduce a new scheme or complicated provisions for the first time, regulating certain things. For instance, if such a delegation was made in the case of the District Municipalities Act, perhaps one can understand it because the Legislature could be in a position to judge the various provisions and if the Legislature really thought that there might be some unforeseeable difficulties, they might insert a provision like this. But they are now introducing a provision for delegation in the main Act by a side wind. To introduce a delegated power like this in a brief Act of a few sections, but applicable to all the provisions of the original Act having some 300 sections is an abnormal type of delegation of legislative power and to call it "normal" is a most extravagant statement. I am reminded of the statement of a ledger of Europe that, if a false doctrine is repeated a number of times, it becomes true. Similarly, a delegation like this by being enacted repeatedly has come to be regarded as a "normal" thing. I say that it is a most abnormal sort of provision. I shall read only one passage from the All-India Reporter decision cited by the Hon. Minister. It is from the judgment of one of the learned Judges.

5.20
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You are going to argue.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : I am not going to argue. The Hon. the Finance Minister cited a decision and I would like to call attention to a passage in it.

DR. V. K. JOHN : May I suggest to the hon. Member that his observations will be over his own judgment? (Laughter.)

* SRI M. PATANJALI SASTRY : In fairness when the Hon. Minister has cited the decision, I can draw attention to a quotation from it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all, it is an expediency and it is for the Council to decide whether it should be cited or not. Anyhow, we are not going into the details.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : I may read the observations, Sir. The report says :

"In general, this type of delegation of powers is to be found in statutes which have either enacted some far-reaching scheme of administrative reform or have created some entirely new piece of

[Sri M. Patanjali Sastry] [18th September 1958]

State machinery. In legislation of this kind, no matter how careful and exact the preliminary work may have been, it is practically impossible not to overlook some special or exceptional cases which ought to have been dealt with, or to foresee every difficulty which may arise in the course of bringing into operation a new and complicated administrative machine. As has been pointed out by Bernard Schwartz in *Law and Executive in Britain* "the task of translating the statutory scheme into practical reality is greatly facilitated by the power to deal with unforeseen contingencies arising out of the execution of the legislative programme without the need of statutory amendment."

Please note the words "far-reaching scheme of administrative reform or have created some entirely new piece of State machinery." That is why I said if the original District Municipalities Act were now on the anvil before us, the hon. Members of this Council would be familiar with all the provisions and a delegation like this would perhaps be permissible. But I challenge any of the Members here to say that he is familiar with all the provisions of the original Act. That is so, as far as I am concerned. The Government are now trying to insert a new delegation clause. Hon. Members may agree to the insertion of that clause. But what I wish to say is that it is being introduced through the backdoor. This is a far-reaching delegation of legislative power and should not be countenanced. At least, as long as I am here, I am not going to accept such unrestricted delegation of legislative power to the Executive and I will continue to protest against such provisions. It is opposed to all sound principles of legislation. I would appeal to the Congress Members that this is not a matter of party politics, for supporting the Hon. the Finance Minister. The Congress Members must also assert the powers of this Council instead of merely voting on this clause as a party measure. It has nothing to do with it. Even if this clause is not inserted, nothing is going to happen; the Heavens won't fall.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, we had a very elucidating argument from the hon. Member Sri Patanjali Sastry and that was what we expected from him. The point for consideration is this. He himself admits that this is not unconstitutional. The only thing he questions is the propriety of this provision, and he advanced an argument.

SRI M. PATANJALI SASTRY: I said I did not want to argue.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That would not be quoted against you if this was put in a court of law. The real point for consideration is one of propriety. I do agree that the Ministers function as the Executive. But it should also be remembered that we are not an irresponsible Executive. We are also responsible to the Legislature. For whatever act we do, we are liable to be questioned either in this House or in the other House. That is why in dealing with cases of this sort, we have to take into account that we are a responsible Executive. The hon. Member argued why it was not

[18th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

introduced in the 1922 Act. That was a time when we did not have a responsible Executive. Therefore, I would not be surprised if at that time the Legislature was not prepared to entrust the Executive with such wide powers. It is not also surprising that we did not have at that time an Executive responsible to the Legislature. Later on this responsibility has devolved on the Legislature, not only for the purpose of legislating but also for the purpose of entrusting the Executive with power. After all, what is most needed to-day is—no doubt, legal pundits will say that all the rules will have to be observed and that there should not be any deviation at all—speedy and quick action. In that speedy action, we should not do improper things, I do agree. If we do improper things, then we become responsible to the Legislature. But when the main Act was enacted, there was no Legislature of this kind. It was a Legislature which could not trust the Executive. That is the distinction I am making now. Therefore, when the Legislature, not only this House but also the Assembly, takes into confidence the Executive and vests power in the Executive responsible to it. I do not think that it is open to question its wisdom. I can very well understand if this power has been abused and it is open to any hon. Member to question that. No doubt we entrust the Executive with powers and there may be cases of misuse of these powers also. It can very well be argued in the circumstances whether we can entrust such wide powers to the Executive in the face of these abuses. I do not think that the hon. Member can cite one instance where this has been used improperly or to the detriment of anybody. Therefore, I would submit, Sir, that the Legislature—Assembly and Council—is quite fit to entrust this power to the Executive. I do not think that it is open to any hon. Member to come and say that whatever the Legislature did was improper. The hon. Member also said that because the Congress Party was in power, Members would vote with their Party strength. It is not so. Only after full consideration of the affairs of the administration, they are functioning to-day. I, therefore, say that this debate is absolutely unnecessary.

DR. V. K. JOHN: You want to make this provision in every Act.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not so. But it is ultimately for the hon. Members to decide whether we should clothe the Executive with the power or not. If hon. Members do not trust us, we have no business to be here. This provision we are bringing in is for the purpose of resolving unforeseen and unforeseeable difficulties. That being so, I do not think the Legislature will put the Executive under handicaps in implementing what we are deciding to do. On the other hand, every Member should be interested in seeing that full powers are vested in the Executive, so that these difficulties might be removed and the Act, as such, implemented. After all, this provision is only for the purpose of removing the difficulties in the way of implementing this law.

5.30-
P.m.

THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT)
BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 28 OF 1958)

[Sri C. Subramaniam] [18th September 1958]

(Interruption by Sri M. Patanjali Sastry.) I am prepared to agree. If in implementing the entire Act, we want power, if you think that we would use that power properly, and if you have that confidence, you vote for the Bill. If you have no confidence in the Government, then it is quite a different matter. But that is not going to be made an issue of confidence.

Clause 29 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I move—

‘That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 28 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 147. Notification issued with G.O. No. 2130, Health, dated 7th July 1958, regarding amendment to the rules framed under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) relating to the water-supply and drainage works of municipalities.

* 148. A short review of the activities of the Borstal School, Palayamkottai, for the half-year ended 30th June 1958.

18th September 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 31 asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 18th September 1958, page 1 supra.]

Names of the Ministers who visited Ootacamund during May and June 1958.	Number of days stayed.	Purpose of their visits.	Expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Sri K. Kamaraj, Chief Minister.	Six days during the month of May and 2 days in June 1958.	For inspection and for attending the Zonal Council Meeting.	Nil.
2 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home.	From 4th May to 2nd June 1958 (30 days.)	For participation in the Police Officers' Conference, Legislature Committee meetings and other functions connected with the Forest and Agriculture Departments.	
3 Sri C. Subramaniam, Minister for Finance.	15 days.	To attend Meeting of the Committee on Subordinate Legislation, Legislature Rules Committee meeting, Meeting of the Legislature Committee on Local Administration, Meeting of the Select Committee on the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958, and the third meeting of the Southern Zonal Council.	239 20
4 Sri M. A. Manickavelu, Minister for Revenue.	7 days.	To attend Public Health Board Meeting and Select Committee Meeting on Agricultural Income-tax Bill.	89 04
5 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	5 days in May only.	To attend the Harijana' Conference inaugurated by the Governor on 16th May 1958 and to preside over the Adivasies Conference held next day. He also attended the Legislature Sub-Committee meeting on Local Administration and the opening function of the Harijan Colony at Adasolai. Visited the Kotas School at Nirkasimund.	153
6 Srimalathi Lourdhammal Simon, Minister for Local Administration.	9 days in May only.	Purpose of the visit was official.	168 50

APPENDIX

[18th September 1958]

APPENDIX II.

[Vide item III (1) on page 5 supra.]

L.A. BILL No. 27 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras District Municipalities Act, 1920.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras District Municipalities (Amendment) Act, 1958.

2. *Extension of term of office of councillors of municipalities expiring on the 1st November 1958.*—(1) The State Government shall have power to direct that the term of office of the councillors of every municipality constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) (hereinafter referred to as the said Act), which extends up to the noon on the first day of November 1958 shall extend instead up to noon on such date as may be fixed by the State Government.

(2) The State Government may, from time to time, advance or postpone the date fixed under sub-section (1) and fix another date instead.

(3) No date fixed under sub-section (1) or sub-section (2) shall be later than the thirtieth day of April 1959.

3. *Date of elections and term of office of councillors.*—The provisions of the said Act shall have effect, subject to the following modifications, namely:—

(a) The State Government shall cause elections to be held to every municipality concerned, so that the newly elected member may come into office on the date fixed as aforesaid.

(b) The term of office of the newly elected councillors shall expire at noon on the first day of November immediately succeeding the expiry of three years from the date referred to in clause (a).

4. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, or of the said Act as amended by this Act, the State Government may, as occasion may require by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Clause 4 of the Bill empowers the State Government to remove by order any difficulty arising in giving effect to the provisions of the Bill when enacted. The delegation is normal and is not of an exceptional character.

APPENDIX

18th September 1958]

APPENDIX III.

[Vide item III (2) on page 18 supra.]

L.A. BILL No. 28 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Act, 1919.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Municipal (Amendment) Act, 1958.

2. *Amendment of section 3 and certain other provisions of Madras Act IV of 1919.*—In the Madras City Municipal Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) the words “or an alderman” shall be omitted wherever they occur in the following provisions, namely:—

sections 3 (8), 29, 51 (2), 52 (2), 53 (4), 137-A and 358;

(2) the words “or alderman” shall be omitted wherever they occur in the following provisions, namely:—

sections 19, 25, 25-A, 32 (1), 34 (excluding the Explanation), 35, 53 (1) and (3), 53-A (3) and (4), 54 (1), 71, 400, 400-A and 406 and the entries relating to section 34 (1) in Schedule VII.

3. *Amendment of section 3, Madras Act IV of 1919.*—In section 3 of the principal Act, clauses (1) and (12-A) shall be omitted.

4. *Substitution of new section for section 5, Madras Act IV of 1919.*—For section 5 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“5. *Constitution of council.*—(1) The council shall consist of—

(a) one hundred divisional councillors;

(b) ten councillors belonging to the Scheduled Castes co-opted in the prescribed manner by the divisional councillors referred to in clause (a):

Provided that where the divisional councillors aforesaid include among them members belonging to the Scheduled Castes, the number of councillors to be co-opted under this clause shall be reduced by the number of members of the Scheduled Castes so included.

(2) The council shall, by name of the ‘Corporation of Madras’ be a body corporate, and have perpetual succession and a common seal and may by such name sue and be sued.”

[19th September 1959]

5. *Amendment of section 8, Madras Act IV of 1919.*—In section 8 of the principal Act, for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(2) The State Government may, at any time, remove the Commissioner from office and shall do so if such removal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than three-fourths of the sanctioned strength of the council.”.

6. *Amendment of section 32, Madras Act IV of 1919.*—In section 32, sub-section (4), of the principal Act, for the words “councillor or alderman”, the words “or councillor” shall be substituted.

7. *Amendment of section 34, Madras Act IV of 1919.*—In section 34 of the principal Act, in the Explanation, for the words “councillor or alderman”, the words “or councillor” shall be substituted.

8. *Amendment of the heading of Chapter III, Madras Act IV of 1919.*—In the heading of Chapter III of the principal Act, the words “AND ALDERMAN”, shall be omitted.

9. *Amendment of the heading relating to sections 45 to 54, Madras Act IV of 1919.*—In the heading relating to sections 45 to 54 of the principal Act, for the words “Councillors and Aldermen”, the words “and Councillors” shall be substituted.

10. *Amendment of section 45, Madras Act IV of 1919.*—In section 45 of the principal Act—

(i) in clause (a) of sub-section (1)—

(a) for the words “For the purposes of the election of the divisional councillors to fill the fifty general seats”, the words “For the purposes of the election of the one hundred divisional councillors” shall be substituted;

(b) for the words “fifty territorial divisions”, the words “one hundred territorial divisions” shall be substituted;

(ii) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely—

“(2) Each of the territorial constituencies of the Madras Legislative Assembly in the city shall, subject to the provisions of clause (b) of sub-section (1) be a unit for the purposes of the municipal government of the city, and each unit shall be divided into ten divisions:

Provided that the one double-member constituency shall be considered as two units.”.

11. *Substitution of new section for section 46, Madras Act IV of 1919.*—For section 46 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“46. *Number of councillors for each division.*—Only one councillor shall be elected for each division.”.

12. *Amendment of section 46-A, Madras Act IV of 1919.*—In section 46-A of the principal Act, for the words “to any seat in that division, whether reserved or not”, the words “to the seat in that division” shall be substituted.

13. *Omission of section 46-B, Madras Act IV of 1919.*—Section 46-B of the principal Act shall be omitted.

14. *Amendment of section 47, Madras Act IV of 1919.*—In section 47 of the principal Act, for Explanation (3), the following Explanation shall be substituted, namely:—

“Explanation (3).—In this section and in section 48, ‘territorial constituency’ shall have the same meaning as in the law made in pursuance of the Constitution.”.

15. *Amendment of section 48, Madras Act IV of 1919.*—In section 48 of the principal Act—

(i) in sub-section (1)—

(a) the words “and labour” shall be omitted;

(b) for the words and figures “the Government of India Act, 1935”, the words “the law made in pursuance of the Constitution” shall be substituted;

(c) for the words “fifty divisions”, the words “one hundred divisions” shall be substituted; and

(d) the words, figures and letter “and to each of the labour electorates referred to in section 46-B” shall be omitted;

(ii) in sub-section (2), for the words “fifty divisions”, the words “one hundred divisions” shall be substituted;

(iii) in sub-section (3), the words, figures and letter “or for any labour electorate referred to in section 46-B” and the words “or labour electorate” shall be omitted;

(iv) in sub-section (4), the words, figures and letter “or for any labour electorate referred to in section 46-B” and the words “or by the labour electorate concerned” shall be omitted.

16. *Omission of section 49, Madras Act IV of 1919.*—Section 49 of the principal Act shall be omitted.

[18th September 1958]

17. *Amendment of section 51; Madras Act IV of 1919.*—In section 51 of the principal Act—

(1) for sub-section (1), the following sub-section shall be substituted, namely :—

(1) No person shall be qualified—

(a) to be elected as a councillor in respect of any of the one hundred divisional seats, unless his name is included in the electoral roll of any of the one hundred territorial divisions of the City;

(b) for being co-opted as a councillor under clause (b) of section (1) of section 5 unless—

(i) such person is a member of the Scheduled Castes; and

(ii) his name is included in the electoral roll of any of the one hundred divisions aforesaid;

(2) in sub-section (2), clause (i) of the first proviso and the word "or" occurring at the end of that clause shall be omitted.

18. *Amendment of section 52, Madras Act IV of 1919.*—In section 52 of the principal Act,—

(1) the words "or for election as an alderman" wherever they occur shall be omitted;

(2) in sub-section (2), in clause (f), the words "either" shall be omitted.

19. *Amendment of section 53, Madras Act IV of 1919.*—In section 53, sub-section (1), of the principal Act, the proviso shall be omitted.

20. *Amendment of section 53-A, Madras Act IV of 1919.*—In section 53-A of the principal Act, the words "or elected an alderman" wherever they occur and the words "elected an alderman" shall be omitted.

21. *Amendment of section 54, Madras Act IV of 1919.*—In section 54 of the principal Act, the words "or elected as an alderman" shall be omitted.

22. *Amendment of section 55, Madras Act IV of 1919.*—In section 55 of the principal Act, the words "and aldermen" shall be omitted.

23. *Omission of sections 56-B and 56-C, Madras Act IV of 1919.*—Sections 56-B and 56-C of the principal Act shall be omitted.

18th September 1958]

24. *Substitution of new section for section 57, Madras Act IV of 1919.*—For section 57 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

"57. *Election of same person for more than one division.*—

(1) If any person has been elected for two or more divisions, he shall, within three days from the date of the last of such elections, intimate to the commissioner, the division for which he chooses to serve.

(2) In default of such intimation, the commissioner shall determine by lot and notify the division for which such person shall serve.

(3) The said person shall be deemed to have been elected only for the division so chosen or so notified, as the case may be, and the vacancies thereby arising in the representation of the other divisions shall be filled by fresh elections."

25. *Amendment of section 58, Madras Act IV of 1919.*—In section 58 of the principal Act, for the words "Deputy Mayor and aldermen", the words "and Deputy Mayor" shall be substituted.

26. *Amendment of section 59, Madras Act IV of 1919.*—In section 59 of the principal Act, in clause (c) of sub-section (2), for the words "councillors or aldermen", the words "or councillors" shall be substituted.

27. *Amendment of Schedule II, Madras Act IV of 1919.*—In Schedule II to the principal Act,—

(i) for rule 1, the following rule shall be substituted, namely :—

"1. In these rules, 'member' means a councillor."

(ii) in rule 5, sub-rule (1), for the words "not less than twelve members", the words "such number of members as shall constitute not less than one-fifth of the sanctioned strength of the council" shall be substituted;

(iii) in rule 10 and in sub-rule (2) of rule 12, for the words "not less than thirty members", the words "such number of members as shall constitute not less than two-thirds of the sanctioned strength of the council" shall be substituted.

28. *Extension of term of office of councillors and aldermen of the Corporation of Madras expiring on the 1st day of November 1958.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the State Government shall have power to direct that the term of office of the councillors and aldermen of the Corporation of Madras constituted under the principal Act which extends up to noon on the 1st day of November 1958 shall extend instead up to noon on such date as may be fixed by the State Government.

[19th September 1958]

(2) The State Government may, from time to time, advance or postpone any date fixed under sub-section (1) and fix another date instead.

(3) No date fixed under sub-section (1) or sub-section (2) shall be later than the 30th day of April 1959.

(4) The provisions of the principal Act shall have effect subject to the following modifications, namely :—

(a) The State Government shall cause elections to be held to the council so that the newly elected councillors may come into office on the date fixed as aforesaid.

(b) The term of office of the newly elected councillors shall expire at noon on the 1st day of November immediately succeeding the expiry of three years from the date referred to in clause (a).

(c) The election of the Mayor, Deputy Mayor and members of the standing committees shall be held at the first meeting of the council held after the date referred to in clause (a), and the election of the chairman of each standing committee shall be held at the first meeting of such committee.

29. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of the principal Act as amended by this Act, the State Government may, as occasion may arise, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Clause 29 of the Bill empowers the State Government to remove by order any difficulty arising in giving effect to the provisions of the Bill when enacted. The delegation is normal and is not of an exceptional character.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 19th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

State Transport

* 34 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri K. T. Kosalram) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased—

(a) to lay on the table of the House a statement showing the following particulars for the past five years in respect of the State Transport including the Kanyakumari District Transport ever since it was taken over (i) amount of capital expenditure; (ii) amount of revenue expenditure; (iii) amount of gross revenue; (iv) amount of net revenue; and

(b) to state the steps taken to run the transport on a profitable basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A statement^a furnishing the particulars is laid on the table of the House.

(b) The State Transport is already running on a profitable basis.

SRI V. V. RAMASWAMI : மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்தவை மிகவும் மோசமானவை என்று சொல்கிறார்கள். 'டெப்ரீவியேஷன்' வால்யூ போட்டால் சரியாக இருக்குமா? போட்ட 'வால்யூ'வுக்கு மேல் இருக்குமா? குறைவாக இருக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைவாகத்தான் போட்டிருக்கிறோம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, while I congratulate the Hon. Minister on having derived profits out of the State Transport, may I know whether he is considering the question of increasing the number of buses, particularly in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we have a scheme for the replacement of vehicles. The present programme is to replace one-seventh of the total number of vehicles in the State. According to that programme, 72 vehicles would be increased in the whole State, of which 60 will be in Madras and 12 in Kanyakumari. During the next year, i.e., 1959-60, the figure would be greater, being one-seventh of the total number for this year.

[19th September 1958]

K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, is any effort being open new routes?

HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Transport Committee is considering the question and it is on their sanction that the Government take action.

T. P. SRINIVASAVARADAN: Is it a fact, Sir, that the Government of Madras took over the buses from Kanyakumari, some of them were in bad condition or were found to be unserviceable?

HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, when the Government of Madras took over the transport services in Kanyakumari, some buses were in good condition and the rest, about 60, were in very bad condition.

MOHAMED RAZA KHAN: From the reply of the Minister of the House, I understand that it will take fourteen years for the Government of Madras to replace all the present buses. Is it whether even within these fourteen years the requisite number of buses to cope with the traffic will be put.

HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I am afraid the Minister has to learn arithmetic. If we replace buses annually at a rate of 1/7th of the total number, the total number will be replaced in seven years. The average life of the buses is ten years because they are all heavy duty Leyland vehicles.

V. V. RAMASWAMI: இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகப் பத்திரிகைகளில் வியாசியிருந்த ஒரு வழக்கில் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் டிரைவர் பதேகில் இல்லையென்று ரிப்போர்ட் செய்திருந்தும் வண்டியை எடுக்கும்படி இப்பத்தின் காரணமாக, விபத்து ஏற்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பஸில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, certainly I regret the accident. But when we are having a transport organization with nearly 500 and odd buses, such rare accidents are not rare. I may assure the hon. Member that the Government are doing their best to see that there is no such recurrence.

A. SREENIVASAN: Sir, thought everyone appreciates the trouble that the Government are taking in the matter of transport establishment in the City of Madras, is it not a fact that most of the buses are defective and that the Chief Presidency Magistrate has observed rather adversely about the defective condition of the buses which resulted in the death of some bullocks?

HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Chief Presidency Magistrate observed about the condition of the bus which was involved in the accident. He did not observe about the condition

[9th September 1958]

might have still good life. But, having changed the engines of old bodies, the bodies are in a rather poor condition. I would say that all buses are in bad condition.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Conceding that I have to learn arithmetic, which is still in dispute, I want to know from the Hon. Minister whether he would promise that in a year or two the Government of Madras would put the necessary number of buses on the road in keeping with the increased traffic in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is exactly what I said. If we increased every year 1/7th of the vehicles, the total number of buses will increase.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is there any machinery by which buses are tested every day, especially in the matter of brakes before they are put on the road?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, they have to be certified fit. There is an Assistant Engineer who looks into the defects. It is not unlikely that one stray case may occur once in a way.

SRI V. V. RAMASWAMI: வெளி நாட்டுக்குச் செல்லவிருக்கும் நம் அமைச்சர் அவர்கள் மேல்நாட்டு அனுபவத்தைக்கொண்டு இங்கு டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவை செவ்வையாக்க வேண்டுமென வாருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர்கள் இன்னம்கூட என்ன கொடுத்தாலும் கட்டாயம் நான் அவற்றையெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I ask the Minister what exactly is the difficulty in putting more buses on the road? Is it want of finance or the non-availability of buses or the shortage of foreign exchange?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, we have to follow certain methods and systems. We have been rather haphazard in increasing the number of buses in the past. We used to put 200 buses in one year and not replace anything in a number of subsequent years. Then all the buses became old and decrepit. But we have again put in a number of buses. By following a systematic method of replacement of 1/7th of the vehicles every year, we will be able to have all the time good buses on the road and there is no difficulty in coping with the traffic.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, it seems the driver of the bus that was involved in the accident had reported already about the defective state of the bus to the authorities. Why did not the authorities attend to it in proper time and do the Government propose to take any action against the person who is responsible for this act of negligence?

[19th September 1958]

and do not take them. It may be that the authorities thought that it was also one such case. I certainly regret the accident and I will certainly see that proper check is made before vehicles are put on the road.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, as the Hon. Minister is to be in America for a short while, will he take that opportunity to see some of the transport systems working there, so that he may copy some of their methods and make necessary improvements here?

MR. CHAIRMAN: The number of accidents is more in America.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I have been abroad more than ten or eleven times and I have been watching the working of the transport systems in other countries. But certainly I do not want to copy all the things in Western countries. As you said, if we copy them, we may have more accidents than at present.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: While I concede that there is some improvement in the City transport, is the Hon. Minister aware that during peak hours and sometimes even during non-peak hours people have to wait for half an hour or 45 minutes to get a place in the bus? Could the Hon. Minister try to do something for them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A traffic check-up has shown that it is only during peak hours that there is difficulty of passengers getting accommodation. Beyond the peak hours the buses are running almost empty and we find that it is uneconomical to run these very big buses in the off-period, that is, non-peak period. I may inform the hon. Member that right round the world nobody has yet solved the problem of peak hour traffic and the rush in New York City during the peak hour is something worse than what it is in Madras.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The Hon. Minister was kind enough to say that 63 buses which were taken over from the Travancore-Cochin Government were found to be in bad condition. May I know the expenditure incurred on repairing them, to put them in good condition? Or, if they were found utterly useless, how were they disposed of?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We did not attempt to repair them. We have replaced 42 buses in one year in Kanyakumari district.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: In the present case, was there not any remedy open to the Government to get some more money from the other Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That cannot be transferred and it will all be taken up in the proportion of population if it is in the general revenues.

19th September 1958]

Inclusion of Mysore in the Southern Zonal Council

* 36 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the speech of the Chief Minister of the Andhra Pradesh at Hyderabad at the 12th Hornada Kannadigara Sammelan (Conference of the Kannadigas living outside Mysore State) on or about 6th July 1958; and

(b) whether the Government have any proposal to recommend to the Union Government the inclusion of Mysore in the Southern Zonal Council and the constitution of the Andhra Pradesh, Madras, Mysore and Kerala States into a Federation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir. It was decided at the inaugural meeting of the Southern Zonal Council held in Madras on 11th July 1957 that the representatives of Mysore might attend all the meetings of the Council.

SRI V. V. RAMASWAMI: ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் மைசூர் ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, மைசூரையும் தென் மண்டலத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ராஜ்யப் புரையமைப்புச் சட்டப் பிரகாரம் மைசூர் ராஜ்யம் பம்பாய் அங்கம் வகிக்கும் மண்டலத்தில் அங்கம் வகிக்கிறது. இருந்தாலும், மைசூர் தென் மண்டலத்துடன் ஒட்டியிருப்பதால், மைசூர் ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளை எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் அழைக்கிறோம். அவர்களும் கூட்டங்களுக்கு வந்து நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

Influx of Tamils into this State from Ceylon.

* 37 Q.—SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER (on behalf of Sri S. T. Adityan): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have any information in regard to the influx of Tamils into this State from Ceylon due to the recent communal riots in Ceylon; and

(b) if so, whether the Government have any proposal to take up the matter with the Government of India and for rehabilitation of such displaced Tamils?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 146 Indians have returned to India via Dhanushkodi during the period from 25th May to 20th June 1958 due to the recent disturbances in Ceylon. Two hundred and ninety-five Indians returned to India via Meenam-bakkam Air Port during the same period. It is not known how many of these 295 Indians had come away on account of the disturbances. There has been no influx into this State of Ceylon Tamils (i.e., Tamils who are Ceylonese nationals).

(b) This is under consideration.

[19th September 1958]

VIJAYAN T. MUTHUKANNAPPAN : இவர்கள் எத்தனை பேர் தமிழர்கள் என்பதை அறியலாமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இலங்கையிலிருந்து இங்கு வந்த இந்தியர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரம்தான் என்னிடம் இருக்கிறது. அவர்களில் தமிழர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரம் என்னிடம் இப்போதில்லை. மின்னப்பாக்கம் விமான நிலையம் மூலமாக 295 பேர் இந்தியர்களும் தனுஷ்கோடி மூலமாக 146 இந்தியர்களும் இந்தியாவிற்கு இலங்கையிலிருந்து வந்தார்கள்.

Switchgear Factory

* 38 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start a switchgear factory near Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There is no proposal under the consideration of the Government for starting a switchgear factory in the public sector near Madras. But, on the recommendation of this Government, licences have been granted to a few private companies to set up factories in Madras for the manufacture of different kinds of switchgears.

(b) The following concerns have already started production of switches or switchgears :—

(i) Transformer and Switchgears, Limited (Factory in Madras).

(ii) Radio and Electricals, Limited, Madras (Factory in Madras).

The following companies are making arrangements for the production of these articles :—

(i) Easun Engineering Company, Limited (Factory in Madras).

(ii) English Electric Company of India, Limited (Factory near Madras).

SRI V. V. RAMASWAMI : நமது மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்தியும் மக்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதும் அதிகரித்து வருவதால் ஸ்விச்சியர்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படும். இந்த நிலையில் ஸ்விச்சியர்கள் அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸ்விச்சியர்களை உற்பத்தி செய்யும் மற்றும் மூன்று கம்பெனிகளுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஸ்விச்சியர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனிகளைக் குறிப்பிடுகிறேன்—

(1) The Ganapathi Engineering and Manufacturing (Private) Company, Limited, Coimbatore.

(2) The Coimbatore Premier Company (Private), Limited.

(3) K. S. Ramanathan Indian Switchgear Company, Limited, Erode.

[19th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தத் தொழிலில் ஆங்கில நாட்டுக் கம்பெனி யாதேனும் ஈடுபட்டிருந்ததா ? அது வேலையை ஆரம்பித்து விட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I must ask for notice.

Conference of District Superintendents of Police

* 39 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether a Conference of District Superintendents of Police was held at Ootacamund in the middle of May 1958;

(b) the persons who attended the Conference;

(c) the recommendations made and the decisions arrived at, at the Conference; and

(d) the action taken or proposed to be taken by the Government on the recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The particulars are furnished in the paper * placed on the table of the House.

(c) & (d) It will not be in public interest to disclose the proceedings of that Conference.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister need not tell us certain things because it may not be in the public interest to disclose them. But there may be certain things which it may be in the public interest to disclose to us. Will the Hon. Minister inform us about those things at least?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government consider that it is not in the public interest to disclose or publish the proceedings or discussions at a departmental conference, particularly as to how the Police should conduct themselves, what the difficulties are and how they should be removed.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தக் கூட்டத்தில் போலீஸ் படைப்பாளிகள் சம்பந்தமாகவும் அவர்களுடைய வேலைகளுக்குரிய சாதனங்கள் சம்பந்தமாகவும் ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்பட்டதா ? அவைகள் சம்பந்தமாகத் தங்களுக்கு இருக்கும் தேவைகளை அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா ? அப்படியானால், அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மகாநாட்டில் போலீஸ் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட 25 விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. அங்கே வந்திருந்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் அனுபவங்களையும் பரிமாறிக்கொண்டனர். சில சிபாரிசுகள் அவர்களால் ஏற்காளுக்குச் செய்யப்பட்டன. அவைகளை அரசாங்கம் பரிசீலித்து முடிவு செய்து அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[19th September 1958]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I do not like to press the Home Minister to disclose all that happened at the conference. May I at least ask him whether there was any discussion on the prevention and detection of crimes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course, that is the fundamental thing. Any Police administration must be and it is interested in the prevention of crimes.

SRI V. V. RAMASWAMI : ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி ஸ்ரீ. சோமசுந்தரம் இந்த மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டாரா? அவர் என்ன பேசினார்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நீதிபதி ஸ்ரீ. சோமசுந்தரம் அவர்களைப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் இம்மகாநாட்டிற்கு அழைத்தார். வழக்குகளையும் அப்பீல்களையும் விசாரித்ததில் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள அபிப்பிராயங்களைத் தாங்கள் தெரிந்துகொண்டால், அது இலாகாவிற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் அவரை அம்மகாநாட்டிற்கு அழைத்தார். அவரும் அன்புசூர்ந்து மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு பேசினார். அவர் என்ன பேசினார் என்பதை இங்கே சொல்ல முடியாது.

SRI V. V. RAMASWAMI : போலீஸ்காரர்களுக்கு, குறிப்பாக இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மகாநாடு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா? மாவட்டங்களில் கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஸ்டேஷன்களில் ஜீப்புகள் இல்லாததால் அங்குள்ள போலீஸார் ஆங்காங்கே உடனுக்குடன் போக முடியாதிருக்கிறார்கள் என்றும், எனவே அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஜீப்புகள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்திற்கு அம்மகாநாடு தெரிவித்ததா? அப்படியானால், அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரியான குறைகளை அம்மகாநாடு சொல்லவில்லை. ஆனால், பொதுவாக, போலீஸாருக்கு சர்க்கார் துரிதமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று அம்மகாநாடு கருதியது. அதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether a code of conduct for policemen in a Welfare State has been prescribed as a result of the discussions at such conferences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may have to answer, 'No, Sir'.

Iron ore in Nilgiris district

* 40 Q.—**SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR** (on behalf of Sri K. T. Kosalram) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that iron ore containing 94 per cent of iron is found in the Nilgiris district; and

(b) if so, whether there is any proposal under consideration of the Government for exploitation of the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Systematic geological mapping or mineral survey has not yet been carried out in the Nilgiris district and Government have no information on the occurrence of iron ore in the district.

(b) Does not arise.

19th September 1958]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Are the Government aware that the Textools in Coimbatore is manufacturing tools and that it is getting iron ore from Nilgiris district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. We are aware that the Textools Company is prospecting for iron in that area.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN RE MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message, from the Governor of Madras, dated the 20th February 1958:—

'In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Bisanuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958.'

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORK) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 18 OF 1958).

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Sir, I move—

'That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill*, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The Bill was introduced in the Legislative Assembly in April 1958 and it was referred, with the concurrence of this House, to a Joint Select Committee. The Joint Select Committee visited Vellore, Tiruchirappalli and Tirunelveli and held meetings at Madras for recording evidence. After recording evidence, the Committee subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny. As a result, the Committee made some changes to the existing clauses and also introduced certain new provisions.

Perhaps, the most important change is in regard to the definition of "employer". This has been amplified so as to include a person who has a substantial interest in the control of the beedi industrial premises by reason of his advancing money, supplying goods or otherwise. This is calculated to bring to the fore any financier or proprietor behind the scenes. The Committee also felt that the existence of "employer" and "licensee" in the Bill might lead to complications at the time of enforcement of the provisions of the Act and, therefore, suggested that additional provision might be made so as to make the holder of the licence responsible for the observance of the provisions governing the grant

* Printed as Appendix III on pages 92-105 infra.

[Sri R. Venkataraman] [19th September 1958]

of licence. I also gave an assurance at that meeting of the Joint Select Committee that the definition of the term "employer" would be further examined, that additional provision would be made so as to make the holder of the licence responsible for the observance of the various provisions governing the grant of licence and that necessary amendments would be moved when the Bill was taken into consideration by the Legislative Assembly.

Accordingly, suitable amendments to clauses 2 (g), 4, 5, 34 and 41 were moved in the Assembly and passed. 'Employer' has been defined in clearer terms. Conditions for the grant of licence have been made more stringent so as to exclude, as far as possible, benami applicants. Provision has also been made for annual renewal of licence so as to check any fraud or misrepresentation. Clause 34 dealing with general penalties has been amended to ensure that there are no loopholes under section 3 regarding licensing of premises.

As advised by the Government of India, we have introduced a new clause for provision of creches to children of women employees. A new clause has also been introduced to give protection to persons for anything done under the Act.

There was no provision in the Bill as to who should decide whether any existing right or privilege guaranteed under the Bill is more favourable to an employee or not. Now the Commissioner of Labour has been empowered to decide this.

Though the provisions of the Industrial Disputes Act will automatically apply to all matters arising in respect of beedi industrial premises after the Bill becomes an Act, specific provision applying this Act has been made.

The clause relating to national and festival holidays has been dropped as superfluous as even without such a provision the beedi industries will come under the provisions of the Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Bill, 1958, under consideration.

Sir, I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion is before the House for discussion.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்துச் சில சொற்கள் சொல்வது நலமென்று நான் கருதுகிறேன். இச்சட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும், 150 கன அடி இடம் கொடுக்க இருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். இந்த அளவு இடம் கொடுப்போமேயானால் அவர்கள் நல்ல சுகாதார வசதியோடு, நல்ல காற்றோட்டத்தோடு தொழிலாற்றி இன்புற முடியும் என்பது திட்டம்.

19th September 1958] [Dr. A. Chidambaraman]

குடிப்பதற்குரிய நல்ல தண்ணீர் வசதி ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் இருக்கவேண்டுமென்றும் சட்டத்தின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெண் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு, ஆறு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கெல்லாம் நல்ல பாதுகாப்பு அளித்து வேலை நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பாலூட்டுவதற்கும், தாலாட்டுதற்கும், உறங்க வைப்பதற்கும் நல்ல ஏற்பாடுகளை, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் உள்ளதைப் போன்று, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அமைத்திருப்பது குறித்து அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஓய்வு நாட்கள், ஓய்வு நாட் சம்பள வசதி போன்ற மற்ற வசதிகள் எல்லாம் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, ஆடவர்களுக்கும், மகளிர்க்கும், செய்யப்பட்டிருப்பது போற்றத்தக்க செய்தியாகும். ஆனால், இந்த வசதிகளைச் செய்து தரக் கொஞ்சம் தயங்கியோ அல்லது செய்யாமலோ விட்டுவிடுகிற சில தொழில் நிலையங்களைத் தண்டிப்பது குறித்திருக்கிற 33-ஆம் பிரிவு கொஞ்சம் மாற்றக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பது என் கருத்து. ஒரு குற்றம் முதலில் செய்தால் செய்தவருக்குள்ள தண்டனை, 250 ரூபாய் வரை அபராதம் என்று இருக்கிறது. இரண்டாவது முறையாக, அதே குற்றத்தை அதே தொழில் அதிபர் செய்தால் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சிறைத் தண்டனை, கொஞ்சம் கடுமையாக இருப்பதுபோல்தான் தோன்றுகிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் கொடுக்கும் சிறைத் தண்டனை, ஒரு மாதத்திற்கு மேல் ஆறு மாதம்வரை இருக்கலாம் என்று மசோதா சொல்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் வந்து குறுக்கிட்டுச் சிலவிடங்களில் றுழைகிற போது அவரைத் தடுக்கக்கூடிய ஆட்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்படும் என்று 32-ஆம் பிரிவின் குறிப்பிடுகிறபோது, மூன்று மாதம்வரை சிறைத் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்பது சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல் சிறைத் தண்டனை ஆறு மாதம்வரையில் தரலாம் என்று இப்பிரிவின் கீழ் குறிப்பிட்டு விட்டு, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது, அவரது சமயோசிதத்திற்குத்தகுந்தாற்போல் விட்டுவிடுவது என்பது ஒவ்வாது என்பதுதான் ஏன் சிந்தனை. ஒரு மாதத்திற்கும் ஆறு மாதத்திற்கும் இடைப்பட்ட சிறைத் தண்டனை தரவேண்டுமென்றால், ஒரு மாதத்திற்குக் குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அப்படிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் சட்டம் உள்ளது. தண்டிக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட் சமயோசிதம் போல் 15 நாள் அல்லது 20 நாள் அல்லது 29 நாள் சிறைத் தண்டனை தரத் தகுதியும் வாய்ப்பும் பெற்றவராக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அது தவிர, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தருகிற காரணத்தினால், சில பீடித் தொழில் நிலையங்கள் பாதிக்கப்படுமா என்பதைப்பற்றி இதே நேரத்தில் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பீடித் தொழிலாற்றிய சட்டம் இந்தியா தேசத்திலேயே இம்மாதிலத்தில்தான் முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. பிலிஸ் பிற மாநிலங்களில் இன்னும் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆகவே, ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கோ அல்லது பிற ராஜ்யத்திற்கோ நம் பீடித் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் வெளியேறி அங்கு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு விடுவார்களோ என்று நியாயமான ஐயம் எழத்தான் எழுகிறது.

பஞ்சாபிலே இன்று ஒரு அணுவிற்கு மூன்று பீடிதான் கிடைக்கும். ஆனால் நம் ராஜ்யத்திலோ இன்று ஒரு அணுவிற்கு ஆறு முதல் எட்டு பீடிகள் கிடைக்கின்றன. பீடியை, நான் நேர்முகமாக அறியேன்; அதைக் கண்டறிவேனென யொழியச் சுவைத்தறியேன்; ஆனால், அதன் விலைவாசி எனக்குத் தெரியும். இதில் நாம் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், "லாஸ்மைன்" "சார்ப் ஓர்" "லால் மஹால்" போன்ற சிகரெட்டுகள் (பொறியில்) மெஷினில் செய்யப்படுபவை. இவை இந்தத் தொழிலுடன் போட்டி போடுகின்றன. அந்தச் சிகரெட்டுகள் எல்லாம் அணு ஒன்றுக்கு 5, 6 என்று கிடைக்கும்போது பீடியின் விலை உயர்ந்த விடுமேயானால், அதனால் ஒருவேளை அந்த பீடித் தொழில் பாதிக்கப்படுமா, இந்தப் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா, என்பதுபற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆயினும், விலை உயர்வு அதிகமாகக்

[Dr. A. Chidambaranathan] [19th September 1958]

கூடாது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். மக்கள் நலன் குறித்துக் கொண்டுவரப்படும் இந்த மசோதாவானது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனினும், அதிகமாக பீடியின் விலை உயர்ந்து விடாதபடி அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 40-வது பிரிவின் கீழ் விதிவிலக்குகள் (Exemptions) “எக்ஸெம்ஷன்ஸ்” பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. விலக்குகள் யாவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதைப்பற்றித் தனியாகப் பிறகு விதிகள் அமைக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். அவ்விதிகள் அமைக்கப்படும்போது, சென்னை நகரில் இதே தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற முஸ்லீம் பெண்களுக்கும், திருச்சி மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் இதே தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற முஸ்லீம் பெண்களுக்கும் யாதொரு குந்தகமும் தடையும் ஏற்படாதபடி, அவர்கள் அவர்களிருக்கும் இடத்திலிருந்து கொண்டே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்றதொரு விதிவிலக்கை அரசாங்கம் செய்து தரும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்காகத்தான் போலும் இதுபோன்ற விதிவிலக்குகளை அரசாங்கம் 40-வது பிரிவின் கீழ் அமைத்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 29-வது பிரிவின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிற “எக்ஸெம்ஷன்ஸ்” தான் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப் படுபவை. 40-வது பிரிவின் கீழ் இருப்பது, எதிர்பாராத காரணத்தினால் ஏற்படும் விபத்துக்களினால் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாதபடி போனால் கொடுக்கிற “எக்ஸெம்ஷன்ஸ்” தான்.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: அவ்வாறு 29-வது பிரிவின் கீழ் விதிவிலக்குக் கொடுக்கும்படி ஏற்பட்டால், அதைக் கூசாமல் அரசாங்கம் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தச் சட்டம் வரவேற்கத்தக்க தொரு சட்டமாகும். இதைச் செயல்படுத்தும்போது, அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நலன் ஏற்படும்பொழுது, தொழில் அதிபர்களுக்கு அதிகம் இடையூறுகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-30
p.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, with hardly 24 hours for the Hon. the Leader of the House to emplane for America, I wonder whether he will be in a receptive mood to receive the suggestions which we will be making—leave alone the acceptance of amendments by him—just now. (The Hon. Sri R. Venkataraman: I will be leaving for Madurai.) Anyway, let me say a few words. I am sure he will take into consideration all the various points raised now. I am also sure that at least on his return, he will go through the suggestions made here very carefully and that if he finds that some of the suggestions are worthy of acceptance, he will bring forward necessary and suitable amendments.

With regard to the Bill itself, it cannot be denied that it ought to have come even much earlier, and that the Hon. the Minister in charge of Labour has been actuated by the best of motives to do something for labour, particularly those engaged in the beedi industry. About 1½ to 2 lakhs of workers are engaged in this industry. No one can dispute the necessity for bringing forward a measure to help these workers. Having served on the Joint Select Committee, I find that the Hon. the Minister in charge of the Bill wants, not as a Minister, but as an important labour leader to give effect to it immediately. The...

19th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

do it. My advice—if I am competent to give advice—to him is this. ‘Please go a little bit slowly. Do not be too fast’. I was not connected with labour problems at any time. But still I could say that though the idea is good, when we actually implement it, a certain amount of check, and not speed, is necessary. I am giving this advice to the Hon. Minister for what it is worth.

There are three or four fundamental points. The first thing is this. I am afraid—I wish it were not so—whether the introduction of this Bill in our State will affect labour in any way. I am particular about this for the simple reason that while our State will have a legislation of this type, as matters stand at present, there is no possibility of a similar legislation coming into force in the neighbouring States of Andhra, Mysore and Kerala. In fact, my information is that though there was a move in the Kerala State to have a similar legislation, the Kerala Government, in spite of their political affiliations and background, refused to introduce it for the reason that they were faced with a lot of difficulties. Particularly, in places like Kerala State, I am told, small manufacturers sit in their shops and roll beedis. I am just asking the Hon. Minister whether the absence of a corresponding legislation in the neighbouring States will not affect labour in this State in any way. We know that the businessmen are, after all, very capable and clever people. They may very well shift their business on to the neighbouring States. As far as I know, most of the manufacturers in the City of Madras have their business in Andhra Pradesh and other areas. If they shift the business on to the other States, will it not affect the workers in this State? After all, the other States are within thirty to forty miles from this State. I refer to border areas. The manufacturer may thus shift their business on to these border areas and may escape from the operation of this Bill. I am having this fear. If, however, the Hon. Minister is satisfied that such a thing will not happen and that there is every possibility of legislation coming into force in those areas also based on our enactment or as a Central Act, I have no dispute about it.

The second aspect to which I wish to refer is the cost of production. I do concede that the manufacturers make a reasonably good profit. Particularly from the report of Mr. Natarajan, we know that they have a very good margin of profit. Still, if this Act is put into force, it will hit some of them. Because, there are certain provisions in this Bill such as those regarding provision of suitable buildings which means heavy rent in these days, and also the provision of a number of weekly, yearly, national and festival holidays. There is already a Committee going into the question of fixation of minimum wages and I am sure it will fix better rates than what prevail at present. If all these are put into effect, the cost of production will go up to some extent. It may go up by 20 to 30 per cent and I do not know exactly to what extent it will go up. But, the fact remains that the cost of production will go

[Sri Mohamed Raza Khan] [19th September 1958]

up. I want to ask the Hon. Minister whether in that process the beedi industry would be able to bear that heavy incidence. It is not, of course, taxation, but still the cost of production will go up and it is a matter for consideration whether the industry can bear it. As was said by some witnesses before the Joint Select Committee, there is also the question of competition from cheap cigarettes. Taking all these factors into account, we have to see whether it will be possible for the industry as such to bear the entire heavy burden. It is not from the point of view of the employers that I am referring to this aspect. I am saying this purely from the point of view of the employment of labour. Suppose a large number of workers employed in the industry lose their jobs and have no chance for alternative employment. What will happen? Unless and until we can give them alternative employment for which the chances, at any rate for the present, are not bright, they will have a very difficult time. That is another factor which we have to take into account. These are the various factors which the Hon. Minister should bear in mind before implementing this Bill.

Coming to the clauses, I shall just refer to three or four of them. I should like to give credit to the Hon. Minister for his anxiety to see that no loophole is left as far as the definition of 'manufacturer' is concerned. The Committee and the Hon. Minister in charge of the Bill anticipated that under some lacuna, possibly the manufacturers might take shelter and say, 'Well, we are not responsible for the manufacture of the beedis. Somebody else is responsible and so, the provisions cannot affect us'. I am sure that the clause which has been amended now, after a good deal of discussion and consideration in the Joint Select Committee, is very carefully and nicely worded and that it will be impossible for anybody to escape from the provision.

Now, sub-clause (3) of clause 1 states: 'It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act'. This is a very important clause. It shows the necessity for bringing into force this Bill in the different areas at different dates and not putting it into effect just one fine morning after the Bill is passed here. After all is said and done, the idea of the Government and the Legislature is that when we bring forward such a measure, it should not cause any hardship to anybody. Therefore, I hope that the Government and their officers use their discretion properly and take the conditions obtaining in every area into account before notifying that the Bill will come into force in any particular area. For argument's sake, I say that in a particular area, the manufacturers may like to do this work according to the Factories Act. But, the buildings may not be available and they may not find it possible to provide all the amenities. Therefore, the officers of the Government should be given power to use their discretion suitably and take a decision based on the merits of each case.

19th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

In clause 4, there are certain provisions which refer to status, previous experience of the applicant, financial resources, etc. Here, I think the provisions are a bit vague. What is the criterion that you adopt to consider financial aspects? As was said by a Member of the other House, there may be small manufacturers also. There are manufacturers and manufacturers. Everybody cannot be said to be doing business on a very large scale. Some people may employ a large number of workers and some a smaller number of workers. There may be people employing six or seven workers. They will be finding it very difficult to fulfil the conditions stipulated in the Bill. Let these people not be thrown out of the trade. Something should be done for them also. Therefore, in a matter like this, the Government should be very careful.

I want some more clarification. There is always a provision for appeal against the decision of the officers to the Government. Suppose, a licence is refused for some reason or other. Apart from any other authority which the Government may be creating or providing under their rule-making powers, I want to know whether an appeal could be preferred to the Government themselves, and whether the Government will be the final authority in deciding those matters. I think some such provision is necessary. If it is not possible to have it here, the Government can incorporate a provision under the rule-making powers. I do not like to argue the point further.

About holidays, I feel that just at the start, just in the period of formation or transition, we cannot provide for many holidays. Of course, there have to be some holidays. But, I think this Bill allows too many holidays. We have the weekly holidays, national holidays, festival holidays and so many other holidays, besides the sick leave and other kinds of leave. I do concede that the poor labourers should have some holidays. I know their difficulties, their suffering and there is need for giving them some holidays. But, we should also take the other factor into consideration, viz., that by giving too many holidays, the cost of production might go up and that if it happens, that will be a very big problem indeed. Therefore, I thought that you could limit the number of days to the minimum necessary, in the beginning stages and that, as time went on and more progress was made, an increased number of days could be had. Let me in my humble way caution the Hon. the Leader of the House: "You want to do something good to labour; your idea is good; your motive is good; and we are one with you. But go slowly and that would be a good policy." Anyway, I leave the matter to the Hon. Minister to decide in the hope that he will bestow maximum thought and attention on this.

Sir, reference was made to the peculiar nature of this industry by my good Friend, Dr. Chidambaranathan. We know that many Muslim women, most of whom observe Goshha, are employed in this industry. I am sure the Members of the Legislature on the Committee and also the Hon. Minister here appreciated this fact—I do

[Sri Mohamed Raza Khan] [19th September 1958]

not know what they feel, whether those who observe this custom will continue to do so or throw away the Gosha one fine morning, and that remains to be seen—and have felt that they will attend the factories if there are different arrangements for men and women workers, one apartment for women workers and one for men workers. The Hon. the Minister in charge of Labour also has been kind enough to anticipate such a contingency and to make a very important concession in respect of such women, viz., that cutting and wetting of leaves, as the process is called, can be attended to in private dwellings. I welcome this provision. But here also permission is to be sought and cannot be had without application. Now, I wonder whether permission is necessary for doing this work of putting leaves into water and cutting them to different sizes in private dwellings. I am afraid this provision may work a little hardship on these women. The apprehension of the Minister was that under the guise of doing this cutting and wetting work, the ladies and their relatives might also roll beedis. If that is so, let me tell him: "Your officers are capable of detecting such things". Therefore, permission is not necessary. Sometimes, the machinery of Government moves very slowly in spite of all that the Ministers promise and do. To start with, you need not have this provision that permission should be obtained. But, as time goes on, if you find that this concession is abused or misused, surely you could bring in an amendment.

Sir, I do not want to dilate on the provisions of the Bill further. One point more and I finish. I would like to offer one suggestion and I do not know whether it will look odd. As far as the beedi industry is concerned, a good part of the income goes to the Central Government. Of course, we get a share from out of the revenue from tobacco excise. I want to know whether the State Government cannot ask for a rebate from the Central Government. The State Government could write to the Central Government saying that Madras is the first State to have such labour laws in respect of the beedi industry, that such laws will increase the burden on the employers and that if a rebate is given by the Centre, it will help the employers to share the cost of implementation of the laws with the Centre, instead of bearing the whole cost themselves.

Sir, I have some more points, but I leave them all to the Deputy Leader of the Opposition to speak on.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR : Mr. Chairman, this is one of the ancient industries in this State although the raw materials for the manufacture of beedis, namely, the special kind of tobacco and wrapping leaves, are not available within the State. They are imported either from Bombay or from Hyderabad or from Madhya Pradesh. In spite of these things being imported from outside, this industry has had a great hold on our State, especially in the districts of Madras, North Arcot, Tirunelveli and Tiruchirappalli. But the manufacturers of this beedi have been rather very skilful and clever in evading all the labour laws hitherto

19th September 1958] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

in force in our State, I mean the Factories Act and the Payment of Wages Act. They are safely outside the fold of these labour laws in the State. How successfully they have evaded these laws will be apparent from the fact that while the beedi industry was carried on originally in factories, when the labour laws came into operation, the factories gave way to small manufacturing establishments having not more than twenty persons each. They eluded the Factories Act by reducing the number of workers at a particular place. Subsequently, they evaded the Shops and Establishments Act because the establishment was neither a factory nor an institution to which people went to work for a fixed number of hours. They also evaded the Payment of Wages Act on the ground that it was neither a workshop nor a factory. Under the circumstances, there is no alternative except to bring in a special legislation like this. The Hon. Minister put forth all his effort to bring in this Bill for the benefit of thousands of labourers who were employed in this industry. In the present Bill, care has been taken to see that these skilful manufacturers do not evade this law also. There has been a Joint Select Committee of both Houses of the Legislature, consisting of Members of all parties and all shades of view, and it is particularly significant that one beedi magnate from the Assembly has also been a Member of this Committee.

SRI V. V. RAMASWAMI : அவர்கள் நீங்கள் சொன்னதை எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டார்களா ?

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR : I want to draw the attention of the House to the fact that the recommendation of the Committee has been unanimous. Mr. Adimoolam to whom my Friend referred has accepted all the provisions of the Bill without any reservation.

SRI V. V. RAMASWAMI : இது வரையிலும் அவர்கள் தப்பித்துக் கொண்டிருந்ததை ஒத்துக்கொண்டார்களா ?

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR : The evidence before the Committee shows that every manufacturer was candidly honest to say that he had been successful in evading the labour laws. They have always taken care to get over labour laws by their skilful manoeuvres. Sir, my Friend Mr. Mohamed Raza Khan was a member of the Committee and he raised a number of points now for the consideration of the Government. When the Bill was scrutinized carefully by the Committee, he did not put forward any of the objections which he now put forward. Either he was persuaded at the Committee stage to accept the recommendations or he found the reasonableness of the provisions and accepted them when the Report was finalized.

As regards the 'Gosha' women, when the Joint Select Committee went and inspected a number of beedi manufacturing centres both at Tiruchirappalli and Melapalayam, a large number of Muslim ladies employed in the industry came forward and said that they were willing to work in a factory provided it was exclusively intended

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [19th September 1958]

for ladies. If such provisions could be made for the ladies to work in a factory exclusively intended for ladies, they said they had no objection to come and work there. Taking into consideration the benefits that are to be conferred on labourers engaged in the industry and the plea put forward on behalf of these ladies, it is but fair that necessary provisions should be included in the measure for a separate workshop for ladies so that they may come and work there with impunity. Even now, under this measure, permission is given to them to engage themselves in two processes, namely, wetting and cutting leaves in their homes. Before the leaves could be used, they are wetted during the night or day and they are used the next day. This process is done by the ladies and it could be done in their homes. It is not necessary under the measure to do it in the factory. As regards cutting, these big leaves are cut into small slices so that they may be rolled into beedis. This process is also done by the ladies in their homes. The Members of the Joint Select Committee were surprised to see young children between the ages of six and fourteen employed in very large numbers in the factories. It is on account of the use of child labour and women who were helpless, who were not able to put forth their claims, that the beedi manufacturers were able to amass great wealth and the labourers were left in a most pitiable and miserable condition. The Members of the Joint Select Committee visited the habitations of some of the beedi workers, and it will be idle to call them human habitations at all. In most places these workers were living in worse conditions than the pavement-dwellers in Madras City. Even though they had a thatch to cover their heads, the thatches had no leaves. It was an open thatch where the sun and rain could have free play. It is in such deplorable insanitary condition that these people live especially in Tiruchi.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: The hon. Member's observations are applicable to almost all the places.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: It is the condition mostly in Tiruchi and a good part of Tirunelveli district where the beedi industry is more predominant in the State.

One other factor I would like to refer to before I close. As regards payment of wages, it is observed in Tirunelveli district that one magnate was not paying the wages for months together to the labourers. Even for four or five months the wages were not paid. The procedure adopted there was this. They employed persons known as branch managers who were entrusted with the duty of disbursing the wages. These branch managers gave the labourers what are called passbooks, noting therein the work done by the workers and the wages due to them. For four or five months no wages were paid. After the lapse of this time, wages for one or two months were paid and the poor labourers were asked to surrender the old passbooks where there was accumulation of wages, and new passbooks were issued to them without carrying forward the arrears. That means that the arrears are

19th September 1958] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

wiped out, written off. It is in that way that the beedi manufacturers were able to amass wealth, roll in wealth and live luxuriously while, on the other hand, the pittance they paid to the labourers left them miserable. Even according to the evidence given by the Tirunelveli Beedi Manufacturing Merchants' Association, the labourers are paid only Re. 0-3-0 to Re. 0-10-0 per thousand beedis. Even these wages were not paid to them regularly. They are accumulated for months and later on wiped out or written off. It is in that plight that the labourers are in the State. Taking pity on these poor labourers, with his vast experience in the labour field, the Hon. the Minister for Labour has come forward with this Bill. It has the unanimous support of all the Members of the Joint Select Committee including the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. (Sri Mohamed Raza Khan: Yes, Yes.) I congratulate the Hon. Minister on the very beneficent measure which he has brought forward. I am sure he will be remembered for generations for having done this good turn to the poor labourers who have been suffering a great deal. I wholeheartedly support the measure, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: On a point of personal explanation, Sir. The hon. Member Sri Sivasubramanya Nadar in his enthusiasm to give full support to the measure made certain charges against me that I did not raise the points, I made during my speech, in the Joint Select Committee itself. I wish to draw the attention of the hon. Member to page 33 of the Joint Select Committee Report where he will find that I have raised all these points before taking up clause-by-clause consideration of the Bill. The Minister in charge of the Bill said that certain difficulties might, of course, arise but that things would adjust themselves in due course. Therefore, I did not press my points in the Joint Select Committee. Moreover, Sir, the difficulty in dealing with the Hon. the Leader of the House in the Joint Select Committee was this. He has always put on a smiling face that disarms most of our opposition. In view of the assurance that things would adjust themselves in due course, we could not press our points too much and, therefore, left them at that stage. It is not as if I did not raise them at the Select Committee stage. Now I thought I could draw the attention of the Hon. Minister to those points. The fact is that the Hon. Minister is actuated by the best of motives, namely, to do good to the labourers. We are also actuated by the same motives. Therefore, I thought I could bring them to his notice for what they were worth.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, I too wish to congratulate the Hon. the Minister for Labour on the excellent piece of legislation he has brought forward which is intended to benefit the labourers employed in the beedi industry. I am particularly happy that a provision has been made for the establishment of creches in these factories for the benefit of female employees.

[Sri T. Purushotham] [19th September 1958]

— need for these in all our factories has been specially emphasised in the International Labour Conference and I am particularly happy that in this Bill the Hon. Minister has been able to include this salutary provision.

I am anxious, Sir, that this piece of legislation should be effectively enforced. I am obliged to say this because it has come to my notice that in order to get over the provisions of the Factories Act, the proprietors of beedi establishments used to split up the factories into small units, in order to prevent the benefits conferred by the provisions of the Act from reaching the labourers.

Sir, the Hon. Minister told us that the definition of 'employer' had been liberalised to get over such difficulties. I am, therefore, anxious that these tendencies on the part of the employers should be effectively tackled. I trust the Inspectors to be appointed under this Act would see to it that the legislation is worked for the benefit of the labourers and in the spirit in which the legislation has been enacted.

When we have realised the importance of this measure and when we have passed it into law, there can be no question of go-slow, as has been hinted by the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. I am sure that the Hon. Minister will not be guided by any such suggestions and that the beneficial provisions of this legislation will be fully enforced and that due note will be taken to check the tendency on the part of the beedi manufacturers to which I referred, namely, splitting up of the establishments to get over the provisions of the Act. I think there will be no such case when this legislation is enforced. With these words, I support the Bill.

4 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, even though I belong to the Opposition, for once I extend my hearty co-operation in the passing of this Bill. Let me also congratulate the Hon. the Minister for Labour not only on bringing in a Bill of this kind but also on piloting it in the Joint Select Committee with caution and sobriety and, at the same time, with due regard to the rights of all people and without infringing any of their rights. That is an important thing, so far as labour legislation is concerned. While we are anxious to provide amenities and conveniences to the employees, at the same time, we must also see that the rights of other parties are not unduly infringed and difficulties created for the employers. So far as I could see, the attitude of the Hon. Minister in the Joint Select Committee was very reasonable and sober while, at the same time, he had great regard for the rights of labourers, including their amenities and other conveniences. It is under those circumstances that I welcome this measure.

19th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

My hon. Friend Sri Purushotham said that we should not be slow in implementing the Bill. But we will find a very careful provision put in in this Bill, to which I attach great importance. I think the Hon. Minister also attaches great importance to it. Sub-section (3) of clause 1 says—

"It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act."

The words "for different areas and for different provisions of this Act" are very important. This whole clause has been introduced because he does not want to rush up by applying all the provisions of this Bill in respect of all the beedi manufacturers immediately. That is one of the important provisions that I welcome in this Bill.

Sir, a new provision has been added by the Legislative Assembly, which it is difficult to understand. That is sub-clause (4) of clause 33, which says—

"It shall be no defence in a prosecution of any person for contravention of section 3 that any manufacturing process connected with the production of beedies was carried on by such person himself or by any member of his family or by any other person living with, or dependent on, such person."

I cannot exactly understand the purport of this sub-clause at all. Clause 3 says—

"Save as otherwise provided in this Act, no place or premises shall, on and after such date as the Government may, by notification, specify in this behalf, be used as a beedi industrial premises without a licence obtained from the competent authority and except in accordance with the terms and conditions specified therein."

If any person carries on the beedi industry in any premises without a licence, in contravention of this provision, he is liable to be prosecuted. So, why this new sub-clause has been added, I do not know. It was not in the original Bill. No person can say that he alone is doing business and that, therefore, no licence is required, because according to clause 3, no place shall be used as beedi industrial premises without a licence obtained from the competent authority. That is how I view it.

Sir, in this Bill there are a number of clauses and regulations in respect of leave. I think every beedi manufacturer should have a competent legal adviser to advise him from time to time on the various provisions of the Bill relating to grant of leave. I have also gone through them to-day and it is very difficult for me to understand them. If that is so, we can visualize the position of Inspectors and other officers in the matter of calculation of leave and the grant of leave. If any of those provisions are infringed, the employer is liable to punishment with fine. Whatever may be the genuine intention of the Legislature, the Government and

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [19th September 1958]

the Hon. Minister, I must say that some of the provisions are complicated, especially those relating to leave and payment of wages. Even the Central Act, the Payment of Wages Act, 1939 is applied in respect of these beedi employees—a copy of the Act is not available but we will get it. The provisions of that Act also have to be looked into. So, let us simplify the procedure in the actual working of the Act; at any rate, the Inspectors should deal with it in an indulgent manner. As no employer will be able to look into all the provisions, it is likely that he may commit some wrong. Therefore, I honestly feel that there should be a rough and ready method for calculating leave. We must give them leave and some leave is necessary as they are hard-working people living in unhealthy surroundings.

Sir, I want to draw the attention of the Hon. Minister to another matter. While everything is required of the employer to do in respect of sanitation, provision of latrines and urinals, creches etc., nothing is required of the employee to do. There is only one provision, viz., sub-clause (2) of clause 12, which says—

“ The Government may prescribe the number of latrines and urinals to be provided in any beedi industrial premises in proportion to the number of male and female employees ordinarily employed therein and provide for such further matters in respect of sanitation in the beedi industrial premises including the obligation of employees in this regard . . . ”

Sir, the employees are more reckless in the matter of maintaining urinals and preserving sanitation. When public latrines are provided, they use open spaces. Therefore, we must make some provision, at any rate, in the rules with regard to the way in which employees also should behave for their own benefit. Mere mention of the words “ including the obligation of employees ” is not sufficient and it must be enlarged.

Sir, I would request that proper Inspectors be selected so that they may not use their power unnecessarily with their own ends in view. That is a very important thing that is necessary for the proper working of the Act. That is more important than even the placing of the Act on the statute-book.

I am very happy that the different provisions of this Bill would be applied on different dates in different areas and I hope that the Government will not apply all the provisions of the Bill immediately.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, Sir, I also join with other Friends in complimenting my Hon. Friend, Sri R. Venkataraman. He is a very great labour leader and he knows the difficulties of labourers much more than some of us.

19th September 1958] [Sri A. M. Allapichai]

Sir, with reference to clause 29, the Government have been very considerate. Clause 29 reads thus—

“ The Government may permit the wetting or cutting of wrapping leaves by female employees outside the beedi industrial premises on an application made by the employer on behalf of such employees.”

Sir, to the extent it goes, it is all right. My hon. Friend, Sri Sivasubramanya Nadar said that the Muslim women in Melapalayam came forward and said that they would have no objection to work in the factories. It is all right as far as they are concerned. The Muslim women in Melapalayam do not observe gosha. They do not have any kind of sentiment about gosha. They will not, therefore, seriously object if any factory is opened in Melapalayam. On the other hand, Sir, any such thing in the City of Madras will be objected to very seriously if we concede the fact that a large number of Muslim women are employed here in this industry. The point is, as far as the clause relating to the grant of permission is concerned, it is all right, but we are going to entrust the work of granting permission to unsympathetic officials. This will really work a great hardship. Therefore, what I wish to impress upon the Government is this: Is permission like that necessary at all? You know, as a Government you know—as one having a lot of experience regarding these affairs—that there are a large number of women working in the City of Madras and other parts of our State. The idea must be that permission is given on the mere asking for that. Otherwise, it will work a serious hardship.

Then, there is another point also. You have confined your idea to wetting and cutting. As a matter of fact, there are many women who may like to roll leaves also. Now, under the provisions of this Bill, if a woman begins to roll beedies, she will be punished. I do not know whether I am correct.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: She will be punished. Nowadays we are very much talking of cottage industries. So, is it not our duty, at least in the case of women to help them, as far as possible, in the matter by granting exemption? The question of women should be tackled on a different footing. Suppose a woman in the house, instead of wetting and cutting, also rolls leaves. I do not see anything wrong in it. In fact, what I wish to say is this: If the Government simply make a rule like that and leave it, I am positively sure that the rule will be broken because I personally know that a large number of women roll beedies. They do it. So, if you have a provision like this, what will happen? They will become offenders. You know that a large number of women are there engaged in this work. You must take note of that fact. You have given exemption for wetting and cutting of leaves.

[Sri A. M. Allapichai] [19th September 1958]

Why not you grant exemption for rolling beedies also? I would request the Hon. the Leader of the House to see that at least in the rules to be framed, some provision is made to this effect.

Regarding punishment, you say "imprisonment for not less than one month" can be awarded. In clause 33, it is said, "with imprisonment for a term which shall not be less than one month or more than six months or with fine which shall not be less than one hundred rupees or more than five hundred rupees". I can understand "more than six months". As far as fine is concerned, I leave it. But as far as punishment with imprisonment is concerned we should leave it to the discretion of the Court. Not only we, as a nation, have some kind of prejudice against this kind of punishment but also, as pointed out by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar, we know even some of the rules will be broken. The best thing would be to leave the matter to the discretion of the Magistrate. If he feels that imprisonment must be for less than one month, he must give reasons for that.

In a general way, I beg to submit, Sir, that if somehow or other, as far as possible, you can give our women some work, by all means, you may do it. We may treat it as something like a cottage industry like spinning which they can do in their house. But to follow the western methods—to bring all our women from their houses to a place four or five miles away—is unsympathetic as far as the women in our country are concerned. The Government must give all support to them. We have to look after them very carefully and in the name of helping the women, we put them to a lot of inconvenience and worries.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: That is always the case. (Laughter.)

* SRI A. M. ALLAPICHAH: It is always the case. I appeal to the Hon. the Leader of the House to take into account my suggestions in so far as they relate to the rolling of beedies by women. Some of the ladies may be offenders under the provisions of this Bill. They may be sent to jail.

DR. A. SREENIVASAN: They will become Ministers. (Laughter.)

* SRI B. K. NALLASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது ஒரு கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அல்லாபிச்சை அவர்கள் பேசும்போது, பெண்கள் வீட்டிலேயே தனியாக வேலை செய்வதை இந்த மசோதா பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் இன்னொரு படி அதிகமாகச் சென்று சொல்கிறேன். எங்களுக்குப் பக்கத்தில் சின்ன ஊர்களில் சைக்கிள் கடைக்காரர் முதற்கொண்டு கடையிலேயே உட்கார்ந்து பீடி சுற்றுவது வழக்கம். அவர்களுையெல்லாம் இது பாதிக்கும். சைக்கிள் கடையிலிருந்து ஒருவன் சைக்கிளை எடுத்துச் சென்றால், அந்தக் கடைக்காரன் எடுத்துக் கொண்டு போகப்பட்ட சைக்கிள் திரும்பி வருவதற்கு சும்மா இருப்பான். அந்த நேரத்தில் பீடி சுற்றுவது என்பது எங்கள் கிராமத்திலே வழக்கம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். தனிப்

[19th September 1958] [Sri B. K. Nallaswami]

பட்டவர்களுக்கு மசோதாவில் விதி விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். தனிப் பட்ட நபர்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு இதிலே அனுமதி தரப்படவேண்டும். குடிசைக் கைத்தொழில்களையெல்லாம் ஒரு பெரிய தொழிலாகக் கருதி, சட்டங்களைச் செய்து விட்டால், நன்மைக்கு பதிலாக பாதகம் விளையும் நிலை ஏற்படுகிறது. இப்போது எங்கள் பக்கத்திலே குடிசைத் தொழிலாக ஜமக்காளம் நெய்தல் போன்ற தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கு சுகாதார அதிகாரிகளால் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ சாதகம் ஏற்படவில்லை. அதனால் லஞ்சம் போன்றவைகள் நிறைய ஏதுவாக இருக்கிறது. அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, இந்த சுகாதார அதிகாரிகள் விதிகளை அமுல் நடத்த ஆரம்பிக்கும் போது, லஞ்சப் பேய் தாண்டவமாடுகிற நிலையில் அடிப்படையில் சீர்திருத்தம் செய்யாத வரையில், பெரிய அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்காமல், சிறிய அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். மேல் சபை ஒருவேளை தகுதியற்றது என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தாலும், மேல் சபையிலே கொடுத்த நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு, திருத்தங்களைச் செய்து, மறுபடியும் அனெம்ப்ரிஸிக்குக் கொண்டு போய் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாவிடில், குடிசைத் தொழில் அழிந்து போகும், அத்துடன் இதனால் நன்மைக்கு பதில் கெடுதல் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழில் செய்யும் மக்களுடைய நிலைமைகளைச் சீரமைப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இதை மசோதா. இது ஒரு புதிய மசோதா. பீடி செய்வது ஒரு நல்ல தொழில் என்று கூறுவதற்கில்லை. மதி கெடுக்கும் மதுவிற்கு அடுத்தாற்போல குடி கெடுப்பது இந்த பீடி. நான் சிகரெட்டைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஏழை மக்களும், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லோரும் பீடி குடிப்பது வழக்கம். (ஒரு அங்கத்தினர் : பெண்கள் பீடி குடிக்கிறார்களா?) அநேகப் பெண்பிள்ளைகள் பீடி குடிக்கிறார்கள். குழந்தைகள் பீடி குடிக்கிறார்கள். குழந்தை என்றால் 14 வயதுக்குக் கீழ்ள்ளவன் என்றும், இளைஞன் என்றால் 14 வயதுக்கு மேல் 18 வயதுக்குள்ளானவன் என்றும், வயதானவன் என்றால் 18 வயது பூர்த்தியானவன் என்றும் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 14 வயதுக்குக் கீழ்ள்ளவன் இந்த வேலை செய்யக் கூடாது என்று சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். இது 24-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 25-வது பிரிவிலே, ஒரு இளைஞனாவது பெண்ணாவது காலே 6 மணிக்கு முன்னதாகவோ, அல்லது மாலை 7 மணிக்குப் பின்னரோ வேலை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆள் வேலை செய்தால், 9 மணி நேரம் வேலை செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். சிறுவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் 9 மணி நேர வேலையென்றல்லாமல் 8 மணி நேரம் என்று வகுத்து, காலே 6 மணி முதல் 7 மணிக்குள் 8 மணி நேரம் என்று வைத்து, ஒரு மணி நேரம் இடைவேளை வைத்து—மசோதாவிலே 1 மணி இடை வேளை கொடுத்திருக்கிறார்கள்—6 மணிக்குமேல் விடுகலையென்றிருந்தால், அப்போது இந்த மசோதாவை ஒருவாறு வரவேற்கலாம்.

அதோடு இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 29-வது பிரிவிலே போடப்பட்டுள்ள "வெட்டிங் ஆர்ட்டிங் ஆப் ரேப்பிங் லீவ்ஸ்" என்ன செய்யும் என்றால், மதுவே வேண்டாமென்று சொல்லிச் சட்டம் போட்டு, இப்போது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது குடிசைத் தொழிலாக ஆகிவிட்டது போல் பீடி சுற்றக்கூடாது என்று சொல்லும்போது அதையும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது போன்று ஒரு குடிசைத் தொழிலாக ஆகிவிடும். இல்லையெனில், வெட்டுவது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பீடி சுற்றுவதைத் தவிர வேறு தொழில் இல்லாத நிலை ஏற்படும். ஏதோ வெளியில் வராத பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்லும் நேரத்தில் என்ன ஆகும் என்றால், 14 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர்கள் கூட.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [19th September 1958]

இந்த வேலையைச் செய்வார்கள், 14 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் கூட பீடி சுற்றிக் கூடிய நிலையும் ஏற்படும். 29-வது பிரிவு மிகவும் கெடுதலையுண்டு பண்ணைக் கூடிய ஒரு பிரிவு. இதனால், குழந்தைகளெல்லாம் பீடி சுற்றும் வேலை செய்வார்கள், பெண்களெல்லோரும் வேலை செய்வார்கள். 29-வது பிரிவை எடுத்துவிட்டு எல்லோரும் தொழிற்சாலையில்தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று வைத்து விடவேண்டும். இதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு தொழில் செய்வதில் ஆண்கள், பெண்கள், விற்பனையாளர்கள், முஸ்லீம்கள் என்று பிரிவு செய்வது உசிதமல்ல. தொழில் செய்வதில் ஒரு நிபந்தனைக்கு உட்படுத்தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே, 29-வது பிரிவை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அதனால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக ஆகிவிடும். இதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் போய் போகிறார்கள். அந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு வீட்டிற்குப் போவார். சில மது விலக்கு இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்ன அட்டேயம் செய்கிறார்களோ, அதுதான் நமக்கு. இது மக்களுக்கு இழிவைத்தான் தரும். (டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: இப்போதாவது ஒத்துக்கொண்டதைப்பற்றிச் சந்தோஷம்.) இது ரொம்பக் கெடுதலாக இருக்கும். ஏனென்றால் சிறுவர்களும், பெண்களும் அந்த இடத்திலே பீடி சுற்றுகிற வேலை செய்கிறார்களோ அங்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் எப்போது வேண்டுமானாலும், எந்த வேலையிலும் போகலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது என்ன ஆகும் என்றால், நமது மக்களுடைய மானமும் மரியாதையும் கெடும். செய்கிற வேலையோ கெட்ட வேலை. சுகாதாரத்திற்குக் கெட்டு செய்யக்கூடிய வேலை. ஆகவே, இந்தத் தொழிலைத் தொழிற்சாலையில் போய்ச் செய்தால் செய்யலாம், இல்லையென்றால் வீட்டிலே செய்யக் கூடாது என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் மக்களுக்குக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அமருகிறேன்.

* Sri V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள விரும்புவது ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகத்தான். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்களும், இந்தத் தொழில் எங்கு அதிகமாக நடைபெறுகிறதோ அந்த மாவட்டத்திலே வசிக்கிறவர்களும், இந்தமாதிரியான மசோதா வரவேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்களும், கமிட்டியில் கலந்து கொண்டவர்களும், இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். குறிப்பாக, நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தலை சிறந்த தொழிலாளர் தலைவராக இருக்கிறபடியால், இன்று இந்த அமைச்சரவையில் இருந்து, நாளை வேறு எந்த உயர்ந்த பதவிக்குப் போனாலும், என்றென்றும் தொழிலாளர் நலனையே கவனிக்கிறவர். தொழிலாளருக்காகத்தான் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக வேண்டியதைச் செய்வதைத் தவிர வேறு எதைப் பற்றியும் அவர்கள் கவலைப்படுவது கிடையாது. இங்கே நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைப்பற்றிப் பலர் பல அபிப்பிராயங்கள் சொன்னபோதிலும், நான் அபிப்பிராயம் சொல்லத்தகுதியற்றவன்: என்னென்றால் நான் புகை பிடிக்கிறவன் அல்ல. எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் திரு. ராஜன் அவர்கள் இதிலே பழக்கமுள்ளவர்களானதால், என்னைச் சண்டிக்கலாம். (சிரிப்பு.) இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம், அவர்கள் தீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் நலனை முக்கியமாகக் கருதவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 'நமது சமுதாயத்திலுள்ள சிறுவர்கள், அதாவது நமது வருங்காலச் செல்வங்கள், நல்லபடியாக வளர வேண்டும், அவர்கள் காலாகாலத்திலே கல்வி கற்க வேண்டும், சிறு வயதிலேயே ஏதாவது தொழிலில் ஈடுபட்டுத் தங்கள் வாழ்நாளைப் பாழாக்கிக்கொள்ளக் கூடாது, சிறு வயதிலேயே அவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடக் கூடாது, அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும்,' என்று அவர்கள் நலனிலே கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கக்கூடிய நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்லெண்ணத்துடன் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

19th September 1958] [Sri V. V. Ramaswami]

சிறார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் அவர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அந்தத் தொழிலாளரின் நலனுக்காகப் பாடுபடுவது ரொம்பவும் சரி. ஆனால் சமுதாயத்தின் பெயரால் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற அநேகம் தொழிலாளருக்கு இதிலே பொறுப்பு இருக்கிறது, இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் அனைவரும், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் நலனையும், சகாயத்தையும் மனதிற்கொண்டு, தாங்கள் செய்கிற உழைப்பின் காரணமாக, அது எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி, உற்பத்தி பெருக வேண்டாமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பீடித் தொழிலில் உற்பத்தி பெருகினால், லாபம் இருக்குமா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. உதாரணமாக, சமீபத்தில் பாபா இரும்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணத்தை நாம் ஆராய வேண்டியது உவசியமில்லை. ஆனால் அதனால் ஒரு லட்சம் மன்னனுக்கு பேலே உற்பத்தி அளவு பாதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக, நமது மாநிலத்திலே நமக்குப் போதுமான இரும்பு உருக்கு சாமான்கள் போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. இதை ஒரு எடுத்துக் காட்டாகச் சொன்னுக்கிறேன். இந்த நிலையிலே முதலீடு செய்தவர்கள் இருக்க ஒரு தொழிலாளருடைய பொறுப்பு என்ன, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நலனையும், ஊதியப் பெருக்கத்தையும் இந்திய தேசிய சமுதாயத்தின் நலனையும் கருதி, உற்பத்தி பெருக்கும் முறையில் என்ன மாதிரி நடந்துகொள்ளவேண்டும், எந்த விதமான முறைகளைக் கையாளவேண்டும், இதிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன, என்பதையெல்லாம், அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு இருக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டும், பிற நாடுகளிலிருந்து அவர்கள் தெரிந்துகொண்டதைக் கொண்டும், இயற்கையாகவே அவர்களுக்குத் தொழிலாளரிடம் இருக்கும் அபிமானத்தைக் கொண்டும், விளக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே நான் இந்த விவாதத்தில் ஈடுபட்டேன் என்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I will be failing in my duty if I do not congratulate the Hon. the Labour Minister on having brought forward this Bill. I congratulate him heartily on having voluntarily brought forward a Bill to improve or rather fix liberally the working conditions of workers in the beedi industry. My work will be considerably lightened if a similar Bill is brought forward in the case of the teachers also.

Coming to the Bill proper, I would have been gladder if the Hon. Minister had gone a step further with reference to the provision of leave facilities and security of service in the beedi industry. Of course, they have provided for one day's leave for every twenty days of work. Perhaps they thought that it would be just at the beginning, but I would like it to be more liberalised.

With reference to security of service, there is a loophole there as in the case of the contract between the teacher and the management. There is provision for one month's notice or payment of one month's salary in lieu of notice being given to a worker who has put in a continuous service of six months. I do not know why that clause should be there and why a worker should be disturbed unless the beedi factory is closed down or considerable retrenchment is made for want of business. I think one month's notice can at least be altered as three months' notice subject to the condition that an emergency arises to close down the factory or retrenchment for want of business depletes the number of workers.

[Sri G. Krishnamoorthy] [19th September 1958]

There is another provision there that an employee can be dismissed for misconduct. That is the loophole which I referred to just now. Misconduct is a thing very hard to define. It is very vague. Of course, they have made some provision there which I cannot call quite suitable that there must be an enquiry and that the evidence must be recorded at the enquiry and so on. But who are to sit there at the enquiry? I should like to have enlightenment upon that point.

Another thing is this. The appellate authority has got the power to just issue orders either dismissing the appeal or deciding otherwise. But would it not be better for the Government to just appoint a tribunal consisting of representatives of employers and representatives of employees besides the Government officials? If that were the case, there would be more security.

These are the points on which I should like to have enlightenment and once more I congratulate the Hon. Minister on having voluntarily brought forward this Bill after hearing the representations of the workers in the beedi industry.

*SRI A. SUBRAMANYAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, பீடித் தொழிலாளரின் நலனுக்குரிய இந்த மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்றுப் போற்றும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இதை ஒரு குடிசைத் தொழிலாகக் கருதிப் பேசினார்கள். இதை ஒரு குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமேயில்லை. இதை முதலிலே நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். குடிசைத் தொழில் என்பது என்னவென்றால், ஒரு கூடை முடையவன், ஐந்து அணுவுக்கு மூங்கில் வாங்கி, அதைத் தன் வீட்டிலேயே, தன்னிடத்திலுள்ள சிறிய கருவியால் கூடையாகப் பின்னக் கூடியவன் குடிசைத் தொழில் செய்பவன். அதேமாதிரி, தன்னுடைய முதலைப் போட்டு, இரும்புத் தகட்டை வாங்கி, அதை ஒரு படியாகவோ, அல்லது ஒரு சிறிய கருவியாகவோ செய்து கூடையில் கெண்டுபோய் விற்கக் கூடியவன் குடிசைத் தொழில் செய்பவன். பாய் மூடையவனுக்குக் கூட குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவு முறையில் இருந்தால், அரசாங்கமும் உதவி செய்கிறது. இந்த பீடித் தொழிலுக்கு வேறொரு முதலாளி பொருளையோ, பணத்தையோ கொடுக்கிறான். எனவே, இது குடிசைத் தொழில் அல்ல வென்பதை நாம் முதலில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கருதவேண்டுமென்பதற்காக முதலாளிகள் பலவிதமான தந்திரங்களை இது வரையில் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அது எப்படி என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். 1947-48-ல் சர்க்கார் ஷாப் சட்டம், பாக்டரி சட்டம் கொண்டுவந்தபொழுது, அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக, அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காகவோ, பாக்டரி சட்டத்திற்குள் வராதிருப்பதற்காகவோ அரசாங்கத்தை எந்த வகையில் மோசம் செய்யலாம் என்பதற்காகவோ, 5 பேர்கள் அல்லது 10 பேர்கள் கொண்ட இடங்களில், சிறிய குடிசைகளில், ஏஜெண்டுகள் மூலமாகவோ, மேஸ்திரிகள் மூலமாகவோ, பல இடங்களில் இந்தத் தொழிலை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடத்தில் பாக்டரி வைத்து ஒரு சிலர் இந்தத் தொழிலைக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சுமார் இரண்டு லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பாக்டரி சட்டப்படி அவர்களுக்கு லீவு வழங்குவது கிடையாது. எந்தத் தொழிலாளியை 'டிஸ்மிஸ்' செய்தாலும், அதைப்

19th September 1958] [Sri A. Subramanyam]

பற்றிக் கேட்பார் கிடையாது. என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணி நாடார் சொன்னதுபோல, பொறுக்குக் கமிட்டி விசாரணை செய்தபொழுது அநேக தொழிலாளிகளுக்கு 6 மாதம், 7 மாதம் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குப் பின்னால் பாக்கியை கொடுத்து உடனே வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு வேறு ஆளே வைத்துக் கொள்ளலாம். கேள்வி முறை கிடையாது. லேபர் கமிஷனருக்கு தெரிவிக்க முடியாது, மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்க முடியாது. இந்த நிலைமையில் இந்தத் தொழிலாளர்கள் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள் அவர்களுக்குரிய சட்டத்தைச் செய்ய வேண்டாமா? ஏற்கனவே மூன்று நல்ல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தீண்டாமை விலக்கு சட்டம், மதுவிலக்குச் சட்டம், கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஆகிய சட்டங்கள் ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கின்றன. இப்பொழுது நான்காவதாக இந்த பீடித் தொழிலாளர்கள் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் சிரமங்கள் இருந்தாலும், அலுவல்கள் இருந்தாலும், வெளி நாட்டிற்கு செல்வதாயிருந்தாலும், போவதற்குள் இதைச் செய்துவிட்டுத்தான் போ வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதுபற்றி நான் அவர்களை மறுபடியும் பாராட்டுகிறேன். அமைச்சகம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களும் பாராட்டுக் குழியவர். அவர் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபொழுது, 'மசோதா கொண்டுவருகிறோம், தொழிலாளர்கள் பயப்படவேண்டாம், அஞ்சவேண்டாம்' என்று கூறி இந்த மசோதாவிற்குப் பெரும் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். ஆகவே, அவரையு பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இம்மாதிரிப் பல சட்டங்கள் செய்தால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்டதுபோல, இதுவும் குடிசைத் தொழிலாகிவிடும் என்று கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னடியன் பீனல் கோ பிரகாரம் திருடினால் குற்றம் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதனால் திருட்டே நடக்காமல் இருக்கிறதா? ஒரு சிலர் திருடினால், அதற்காக சட்டத்தை எடுத்துவிடுவதா? ஒரு டாக்டர் ஏதோ தவறாக மருந்தைக் கொடுத்து ஒருவரைக் கொன்றுவிட்டால், டாக்டர்களை இப்படியே தான் டாக்டர்களை கூடாது என்று நாம் சட்டம் செய்ய முடியுமா? (குறுக்கீடு) நம்முடைய டாக்டரிடம்தான் நான் எனது உலைப் பரிசோதனை செய்து கொள்ளுவது வழக்கம். அவரிடம் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. (சிரிப்பு) ஏதோ தகுதியில்லாமல் ஒரு டாக்டர் இருந்தால், அதற்காக டாக்டர்களை இப்படித்தான் என்று சொல்லிவிட முடியாது. சட்டத்தின் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். சட்டத்தின் தன்மை என்ன குணம் என்ன, போக்கு என்ன, அதனால் எவ்வளவு நன்மை என்பதைத் தான் கவனிக்கவேண்டுமே தவிர, சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறிய குறைகளையோ, குற்றங்களையோ நாம் பிரமாதப்படுத்திக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. ஒரு விஷயம் பாருங்கள். முன்பெல்லாம் ராஜாக்கள் என்று நம்முடைய நாட்டில் இருந்தார்கள், ஜமீந்தார்கள் இருந்தார்கள். அவர்களைப் பொது மனிதர்களாக்கிப் பணம் கொடுத்து உரிய மரியாதையைக் கொடுத்தோம். இப்பொழுது பீடி மன்னர்கள், பீடி சக்கரவர்த்திகள் இருக்கிறார்கள். ஸேட் ஸாகிப் என்றெல்லாம் பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பீடி முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெயர்களுடன் அவர்கள் இருந்து வருவதை நான் வரவேற்கிறேன் முதலாளிகள் பணம் வைத்திருப்பதுபற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன் ஆனால், இந்தப் பெரும் பணம் ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும்படி முதலாளிகள் நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

SRI V. V. RAMASWAMI : அவர்கள் கட்டுக்கு நிறையப் பணம் கொடுக்கிறார்கள்.

[19th September 1958]

*SRI A. SUBRAMANYAM: எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் நாட்டிற்கு சேவை செய்து தன் கொள்கையைப் பரப்புகிறது. நான் சொல்லியதின் பொருள் அதுவல்ல. அது இங்கு பெரியபட்சடிய விஷயமும் அல்ல. முதலாளிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்ன? பொறுக்குக் கமிட்டியாரோடும் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய நாடார் அவர்களோடும் நானும் திருச்சி ஜில்லாவுக்குப் போயிருந்தேன். என்னுடைய நண்பர் அவர்கள் பவானியில் ஸைகின் வாடகைக்கு விரும் கடை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கூட பீடி சுற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். கிரே விற்பவர்கள் கூட பீடிக்கு வந்ததும், பீட்டில் இலை வெட்டுகிறார்கள். சிலர் இலையை நனைக்கிறார்கள். (மிஸ்டர் சேர்மன் மணியை அடித்தார்) தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவேண்டும். கூடிய சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். பீடித் தொழில் செய்பவர்களில் அதை உப-தொழிலாகச் செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிறைந்திருக்கிறது. விவசாயத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அதில் வருமானம் போதவில்லை என்ற காரணத்தினால், இதர வேலை அவர்கள் கொஞ்சம் செய்ய வேண்டுமா? வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலையைக் கொடுப்போம். வேலையில்லாதவர்கள் அந்த வேலைகளைச் செய்யட்டும். ஸ்டச்சக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஒருவரே 4, 5 பாதாம் அல்லவா, ரஸூல்லா, போண்டோ, பக்கோடா, வடை எல்லாவற்றையும் சாப்பிட வேண்டுமா? ஏதாவது ஒன்றிரண்டு சாப்பிட்டால் போதாதா?

SRI B. K. NALLASWAMI: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், சாப்பாட்டிற்கே போதாமல் இருப்பவர்களுக்கும்; அரை வயிறு சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் பற்றித்தான் குறிப்பிடப்பட்டது.

*SRI A. SUBRAMANYAM: கால் வயிறு அரை வயிறு சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லாது பட்டினியால் வாடும் வேலையில்லாதவர்களுக்கு முதலில் வேலை கொடுக்கவேண்டும். அதைத்தான் முதலில் கவனிக்க வேண்டும். மசோதாவினுடைய நோக்கமும் அது தான். ஆனால் குழந்தைகளை வேலை செய்ய விடக் கூடாது. பீடித் தொழிலாளர்கள் அநேகம் பேர்களை நாங்கள் பார்த்தோம். ஒருவனாவது நிமிர்ந்து நிற்கவில்லை. அவன் கூனிப் போயிருக்கிறான். காலையிலிருந்து வளைந்துகொண்டே பீடி சுற்றுவதுதான் அதற்குக் காரணம். ஆகவே, அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் தேவை. (மிஸ்டர் சேர்மன் மணியை அடித்தார்). இம்மாதிரி பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவை நான் பரிபூரணமாக ஆதரித்து, என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I am grateful to the House for the generous support extended to this Bill. Naturally on a measure like this, considerable doubt should be expressed as to the consequences of introducing a legislation, which is rather unique in this country and which is introduced in only one State. In order to appreciate the importance of this legislation, we should understand the conditions of the beedi employees as they prevail to-day. I shall briefly refer to the report of the Special Officer appointed to make an enquiry into the working conditions in beedi industry in Madras State. I shall not read his whole report, but mention a few phrases used by him in this report. Those phrases will bring clearly to the mind of hon. Members the deplorable conditions under which this industry is being carried on. He has stated that the work is carried on in highly insanitary conditions, that the employees are working in dark low-roofed and ill-ventilated buildings, that the

[19th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

floors are of mud in many places and where they are cemented or slabbed, they are generally broken and uneven—symptoms of long-neglected maintenance—that well-swept and clean floors are a rare sight in this industry, that the industry is housed in tiled low-roofed sheds with practically no windows in the walls to aid natural ventilation and air movement, and that stagnation of vitiated air charged with the pungent smell of tobacco and peculiar odour of wet wrapper leaves could be immediately noticed as one enters the workrooms. This is the condition of the industry to-day. In this industry, little children and women are working to the detriment of their health and lives. At one stage, attempts were made to regulate the conditions of employment in this industry by bringing it under the Factories Act, but the employers evaded the Factories Act by resorting to what is known as out-door work, that is, distributing the raw material to agents and then asking the agents to prepare the beedi and supply it to them. When the agents were caught violating the provisions of the Act, it was always found that they were men of straw and that they were not really the managers as they were styled but purely name-lenders, who just pretended to be managers but, in actual fact, acted as agents for the beedi proprietors. It was, therefore, necessary to frame a Bill in which we could give statutory protection to the employees in this fairly widespread and prevalent industry in this State. Over one hundred and fifty thousand people are employed in this industry, and I think it would be wrong on the part of the Government not to take notice of the very bad conditions of work under which such a large section of the people of our State are now employed. Now, the question arises as to what should be done if we want to improve the condition of employment of these workers.

Hon. Members said that the exemption should be liberal and that women should not only be allowed to cut and wet leaves but also be allowed to roll beedies in their houses and that the small producer in his little cottage or in his little house should be allowed to continue to do so and so forth. Had it not been for the prevalence of such deplorable conditions, perhaps the Government would have thought of accommodating these points of view. But, having complete knowledge and experience of the very unsatisfactory condition of employment, it would be totally wrong on the part of the Government to perpetuate it or to permit it to continue. If permission is given for women to roll beedies in their houses, there will be no beedi industrial premises at all and everyone will take shelter under that provision and try to manufacture beedis in his house, and if the law is sought to be enforced by stricter inspection, harassment would be the consequence. Therefore, it is necessary to regulate certain jobs in the industry in the best manner possible so as not to provide any opportunity for evasion. So, the Bill provides that the beedi shall be prepared and manufactured only in industrial premises, exemption being given for the purpose of wetting and cutting of leaves by women in their homes. Sir, a

[Sri R. Venkataraman] [19th September 1958]

doubt was expressed whether a person who carried on beedi manufacture in his own house—it could be called 'employment'—with the help of his own dependants, wife and children, would be required to get the licence for a beedi industrial premises. The intention of the Government is that beedi should be manufactured only in a beedi industrial premises. Therefore, we have made it abundantly clear that it shall not be a defence for any person to state that he is manufacturing beedis with the help of his own dependants, members of his own family in his own house and that, therefore, he is to be exempted from obtaining the licence. Sir, it is well-known that the Factories Acts all over the world provide for certain elementary conditions with regard to health, safety, ventilation, hygienic conditions and so forth in the place of employment. The Bill makes provision for these things. In making provision for these things, we have not completely copied the Factories Act. We have made very serious departures from the Factories Act so as to accommodate the nature of the work done as well as the condition of the employers. For instance, under the Factories Act, every person should have 350 cubic feet of space while under the Beedi Industrial Premises Bill, he will have only 150 cubic feet of space.

With regard to buildings and other amenities, which they have to provide, it is not the intention of the Government to apply the whole Act overnight as soon as the Bill is passed. The Government are well aware that if the Beedi Industrial Premises Bill is passed and brought into force from the 1st of April 1959, it would be impossible for the beedi manufacturers to conform to the conditions prescribed in the Bill on the 2nd of April. In fact, they will have to build new premises to conform to the provisions of the Act. They will have to provide the amenities as provided for in the Bill and they will have to re-adjust the nature of their work. The Government are fully aware of these problems. That is why they have accepted the suggestion made by my esteemed Friend Mr. Raza Khan and have said that the provisions of the Bill would be brought into operation piecemeal in different parts of the State. It is not as if with my smile, he was inveigled into agreeing to these provisions. It is because I made a very, very substantial concession to the point of view which he expressed in the Joint Select Committee that he agreed to the provisions of the Bill.

Another question which has been raised is whether the enactment of this piece of legislation will not lead to flight of trade from this State to other States. That is really a very serious question and the Government cannot lightheartedly brush aside the problem. But, considering that we are going to allow time for the beedi manufactureres to conform to the provisions of this Bill and considering also that the obligations which are imposed under the Bill are not so serious and so heavy as to drive out trade from this State to other States, Government feel that the fears expressed

19th September 1958] [Sri R. Venkataraman]

in this regard are not well-founded. We feel that there will be no such serious flight of trade from this State to other States. Because, as soon as an enactment of this kind is passed in this State, it is only natural that other States will follow suit as the pressure of labour in other States will make them also conform to, if not improve upon, this particular legislation. At any rate, we are convinced that the obligations imposed are not so serious, particularly in view of the fact that it is not the intention of the Government to impose the financial burdens straightway on the enactment of this particular legislation. There need be no fear or apprehension with regard to the flight of the beedi industry from the Madras State.

There were certain other provisions of the Bill, in respect of which various doubts were expressed. For instance, with regard to leave facilities, it was said that the provisions relating to leave facilities were far too generous. Sir, I may at once point out that the provisions relating to leave in this Bill are in conformity with the provisions of the Factories Act and that we have not given anything more than what is given under the Factories Act to the workers in other industries. If anything, they are less favourable than the corresponding provisions found in the Shops and Establishments Act. The reason for adopting the Factories Act standard is that we should not immediately impose very heavy burdens on this industry and that, as far as possible, we should have uniform conditions with regard to leave and other facilities, for all types of employees in the State. We are giving them one day's leave for every twenty days of service and even the most regular employee is not likely to get more than fifteen days' leave on that account. Government are providing for weekly holidays and I am sure nobody will grudge it. Government are thinking of providing for seven festival holidays in the year—two for National holidays, i.e., Independence Day and Republic Day and the rest five festival holidays as may be found suitable for each particular establishment. I do not think that these holidays are far too many and perhaps there may be criticism on the other side that we have not gone far enough as provided in the Shops and Establishments Act.

Then, the hon. Member Mr. Krishnamoorthy raised the question why it had been provided that a person could be discharged with one month's notice. I would request him to look into clause 31 of the Bill wherein we have provided that no employee with a service of not less than six months can be discharged without reasonable cause and without giving one month's notice. Therefore, it is necessary for every employer to show reasonable cause before he dispenses with the services of an employee. This is considered to be a very valuable protection in favour of security of service and employment.

Another point was raised why in the punishment clause, we had not stated that for a second or subsequent offence, there should be an award of imprisonment for not less than one month and not

[Sri R. Venkataraman] [19th September 1958]

more than six months. It is not obligatory on the part of the court to award a sentence of imprisonment. If my hon. Friend reads the particular provision, he will find that the court is at liberty to impose any penalty, either the penalty of imprisonment or fine. If the court thinks that it is not a fit case in which a penalty of imprisonment should be imposed, it may impose a penalty of fine. So, it will not create any great hardship.

Then, my esteemed Friend Mr. Ramaswami raised the fundamental issue as to what were the obligations which should be undertaken by labour. I am glad he raised it, because it has been my considered opinion that in this country, we are not trying to develop a sense of responsibility among the working class. The reason why a sense of responsibility has not developed among the working class is that workers are not given due respect and that they are not treated as equal parties with management as in western countries. In western countries, labourer and management enter into what are known as collective agreements. They sit down and negotiate terms and conclude agreements which are binding for two or three years, as the case may be. Whenever two parties sit together and negotiate agreements, naturally each has to undertake certain obligations and yield on certain matters. Labour undertakes to perform its task efficiently—keeping regular attendance and putting in regular hours of work—and in return, the managements agree to give them better wages and amenities and provide good conditions of employment. But, unfortunately, in this country, labour and management do not sit down and negotiate contracts between themselves and when a dispute arises, they always ask for a reference of the dispute to the Tribunal. In the Tribunal, naturally the question of natural justice is settled and it makes awards either granting or refusing increased wages or emoluments. If a Tribunal gives an award, there are no mutual obligations undertaken by the parties. On the other hand, when people sit around a table and talk and enter into agreements, they also enter into mutual obligations for improvement in the quality and quantity of work as well as in wages and allowances and amenities. Therefore, I would take this opportunity to stress that we can never improve efficiency and increase production unless we in this country follow the well-established practices of western countries of entering into collective agreements for the mutual benefit of both capital and labour.

Sir, I am thankful to the House for the general support it has given to the Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

19th September 1958]

Clause 8.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 8 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments:—

In sub-clause (b) add the following at the end:—

“Taking care that the interval between one cleaning date and the next one does not exceed seven days.”

In sub-clause (c) (i), add the following at the end:—

“taking care that the interval between one cleaning date and the next one does not exceed fourteen months.”

In sub-clause (c) (ii), add the following at the end:—

“taking care that the interval between one re-painting or re-varnishing and the next re-painting or re-varnishing does not exceed five years.”

In sub-clause (c) (iii), add the following at the end:—

“taking care that the interval between one white-washing or colour-washing and the next white-washing or colour-washing does not exceed twelve months.”

SRI M. ETHIRAJALU: I second the amendments.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: ஸார், 8-வது கிளாஸிலே இந்த பீடித் தொழிற்சாலைகளைச் சுத்தம் செய்வதுபற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்தக் கால அளவில் என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷக் கால அளவில் ரீபேயிண்ட் செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஐந்தைந்து வருஷக்கால அளவு என்று இருப்பது சந்தேகத்துக்கு இடம் கொடுக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலையை, ரீபேயிண்ட் ஒரு ஐந்து வருஷ ஆரம்பத்தில் செய்துவிட்டு, மறு ஐந்து வருஷக் கடைசியில் அடுத்த ரீபேயிண்ட் செய்வது என்று திட்டமிட்டால், நடுவிலேபத்து வருஷங்கள் போய்விடும். இது அல்ல உண்மையில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சில காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால் குற்றம் என்று இந்த மசோதாவில் இருப்பதால், சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have nothing to say because the clause reads perfectly well “where they are painted or varnished be re-painted or re-varnished at least once in every period of five years.”

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 14 were put and carried.

Clause 15.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 15 do stand part of the Bill.”

[19th September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“For the existing sub-clause (1), substitute the following:—

“(1) In every beedi industrial premises, there shall be provided and maintained so as to be readily accessible during all working hours one or more first aid boxes or cupboards equipped with the prescribed contents, for every one hundred and fifty employees ordinarily employed at any one time in the premises.”

SRI M. ETHIRAJALU: I second the amendment.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: ஸார், 15-வது கிளாவில், குறைந்தது ஒரு முதல் சிகிச்சைப் பெட்டியாவது இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. குறைந்தது ரூ. 10 என்று சொன்னால், அதற்குக் குறைந்த தொகை இருக்கிறது என்று ஆகும். ஆனால், இங்கே ஒரு பாக்கிக்குக் குறையக் கூடாது என்றால், ஒரு பெட்டிக்கும் குறைந்ததாக என்ன இருக்க முடியும்? அது ஒரு தப்பான வாசகம். ஆகவே, நான் என் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இங்கே ஒன்றாவது இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதால், அதற்கு மேலும் இருக்கலாம் என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் திருத்தத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: என் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16 to 20 were put and carried.

Clause 21.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 21 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“In sub-clause (2), delete the words ‘before or’.”

SRI M. ETHIRAJALU: I second the amendment.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: ஸார், இந்தக் கிளாவில் இலையைத் தோய்ப்போர்களுக்கு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்னாலோ, பின்னாலோ விடுமுறை நாள் ஒன்று விடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்தபிறகு, விடுமுறை கொடுப்பது சரிதான். ஆனால், வேலை செய்வதற்கு முன்னாலேயே விடுமுறை யென்றால், வேலை பின்னால் செய்யாமலே விடுமுறை வாங்கும் தவறு ஏற்படும். “Either before or after” என்று இருப்பதால் அந்த அசந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆதலால் “before or” என்பதை எடுத்துவிடவேண்டும். ஆகியில் இது இலை. ஸெலக்ட் கமிட்டியில், அவர்கள் கூர்ந்து ஆலோசித்து இதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது சரியில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம்.

[19th September 1958]

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மிஸ்டர் சேர்மன், பாக்டரி ஆக்டில் இருக்கிறபடி இந்த மசோதாவிலும் இதைப் போட்டிருக்கிறோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை என்றால், அதற்கு முன் மூன்று நாட்களில், வியாழன், வெள்ளி அல்லது சனிக்கிழமையில், விடுமுறை கொடுக்கலாம். அல்லது பின்னால், திங்கள், செவ்வாய், புதன் ஆகிய கிழமைகளில் ஒரு நாள் கொடுக்கலாம். “before” என்பதை எடுத்து விட்டால், அடுத்த வாரத்தில்தான் விடுமுறை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் ஏற்படும். பாக்டரிக்கில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள், அப்பொழுது கொடுக்க முடியாமல் போய் விடலாம். அப்பொழுது தொந்தரவாகப் போய்விடும். ஆகவே, இந்தத்திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: அப்படியென்றால், திருத்தத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 21 was put and carried.

Clauses 22 to 34 were put and carried.

Clause 35.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 35 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, I move the following amendments:—

“In sub-clause (1), for the words ‘except on complaint by, or with the previous sanction in writing of, an Inspector’ substitute the words ‘except on complaint made by or made with the previous sanction in writing, of an Inspector’.”

This clause states that a court can take cognizance of an offence under this Act on certain conditions. The clause says: “No court shall take cognizance of any offence under this Act except on complaint by, or with the previous sanction in writing of, an Inspector”. I wish to stress the expression again. “No court shall take cognizance of any offence under this Act except on complaint by, or with the previous sanction in writing of, an Inspector.”

இது இரண்டு அர்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும்படியாக விளக்கச் சொல்லுகிறேன். ஒரு கோர்ட்டானது ஒரு குற்றத்தைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் வாசகத்தைப் பார்த்தால், இரண்டு விதமான அர்த்தம் செய்யும்படியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் எண்ணியிருப்பது, அதுவும் எனக்குத்தெரிந்த வரையில், ஒரு கம்பிளெயின்ட் இருக்கவேண்டும். யாரால் என்று கேட்டால் ஒரு இன்ஸ்பெக்டரால். அதாவது, ஒரு இன்ஸ்பெக்டரால் ஒரு கம்பிளெயின்ட் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு குற்றத்தின்பேரில் கோர்ட்டானது கவனம் செலுத்தலாம். அல்லது ஒரு இன்ஸ்பெக்டரடைய அனுமதியின் பேரில் ஒருவர் கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது, இன்ஸ்பெக்டராலேயே கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கப்படவேண்டும், அல்லது இன்ஸ்பெக்டரின் அனுமதியின்பேரில் கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [19th September 1958]

இப்பொழுது கம்பளையின்மீதான முக்கியமானது. கம்பளையின்மீதான வந்தால், அந்தக் கேசைப்பற்றிக் கோர்ட்டு கவனிக்கலாம். இன்ஸ்பெக்டரின் அனுமதியின் பேரில் கம்பளையின்மீத வருகிறது. இந்தப்படி சர்க்காருடைய கருத்து இருக்கிறது. ஆனால், கிளாலியுள்ள வாசகம் இன்னும் வேறு ஒரு அர்த்தத்தையும் கொடுக்கிறது. கோர்ட்டானது கேசைப்பற்றி இன்ஸ்பெக்டருடைய கம்பளையின்மீதே கவனிக்கலாம், அல்லது இன்ஸ்பெக்டருடைய அனுமதியின் பேரில் ஒரு கேசைக் கவனிக்கலாம். கம்பளையின்மீத இன்ஸ்பெக்டருடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ட்டை இந்தக் கேசில் கவனம் எடுத்துக்கொள் என்று கோர்ட்டை வலவேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்தப்படக்கூடிய இப்போதைய வாசகம் இருக்கிறது. வேறு ஒருவரை "நீ கம்பளையின்மீத கொடு" என்று அனுமதி கொடுப்பதற்குப்பதிலாக இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ட்டை "இந்தக் கேசை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்" என்று சொல்வதாக ஆகும். அந்த அனுமதியின்மீதே கோர்ட்டு இந்தக் கேசைக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இப்பொழுதுள்ள வாசகம் இப்படிப்பட்ட பொருள்படும்படியாக இருக்கிறது. ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

The amendment fell through for want of a seconder.

Clause 35 was put and carried.

Clauses 36 to 41 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

* SRI V. V. RAMASWAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தெளிவாகக் கொள்கையைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்காக என் நன்றியை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கையை அனுசரித்துத் தொழிலில் ஈடுபடும் இருசாராரும் சமுதாய நலனை முன்னிட்டு நல்லபடி இயங்குமாறு செயல்புரிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்தையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Minister for Labour and Industries deserves all congratulations on getting through this measure. Whatever might have been the points of view expressed during the debate on the Bill, they were expressed with the best of intentions. When I heard the reply of the Hon. Minister and carefully indeed, I was really moved not

19th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

by the provisions of the measure but by the spirit in which he had brought them. I wish him all success. Though I have been given credit for the incorporation of the important clause in the Bill, surely I know it is he that has brought it, having known the difficulties of the problem.

Sir, now that the Bill will be passed, I hope the manufacturers particularly will see the spirit behind the measure and co-operate with the Government and see that the Act is a real success and not put spokes in the wheel and defy the Act. As was said by the hon. Member Sri Ramaswami, surely the Hon. Minister will have the good wishes and prayers of nearly 150 thousands of labourers in the beedi industry on whom he has conferred a boon, so to say, by passing this measure. I am sure they will be thankful to him for this great boon whether this Act is brought into force in full or in part in the whole State or in stages.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I have nothing to add, except to thank the hon. Members of the House for their kindness.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 149. Notification issued with G.O. No. 995, Revenue, dated 8th March 1958, regarding amendments to the Madras Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955.

Bills as passed by the Assembly and received therefrom in the Council:

** (a) The Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 18 of 1958).

** (b) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958).

* Laid on the table of the House on 18th September 1958.

** Sent by special messengers on 17th September 1958.

[19th September 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 34 asked by Sri V. V. Ramaswami (on behalf of Sri K. T. Kosalram) at the meeting of the Legislative Council held on 19th September 1958, page 51 supra.]

	Capital expenditure.	Revenue expenditure.	Gross revenue.	Net revenue.
	RS.	RS.	RS.	RS.
<i>I. Madras Branch.</i>				
1953-54 ..	15,36,446	1,25,23,842	1,33,00,658	7,76,816
1954-55 ..	28,55,639	1,16,70,789	1,36,80,182	20,09,393
1955-56 ..	29,86,729	1,25,88,486	1,46,65,911	20,77,425
1956-57 ..	65,13,602	1,35,80,731	1,62,50,065	26,69,334
1957-58 *..	5,36,557	1,55,48,225	1,73,38,925	17,90,700
<i>II. Kanyakumari Branch.</i>				
1956-57 † (5 months).	4,57,218	10,19,635	11,02,769	83,134
1957-58 ..	7,23,524	25,41,170	28,03,890	2,62,720
<i>III. Government Transport Central Workshop, Ohromepet.</i>				
1953-54 ..	37,791	28,49,443	32,22,260	3,72,817
1954-55 ..	1,29,347	18,77,561	22,45,169	3,67,603
1955-56 ..	2,09,959	22,35,782	24,48,723	2,12,941
1956-57 ..	42,873	24,10,860	25,64,903	1,54,043
1957-58 *..	95,567	22,85,003	25,31,115	2,46,112

* Provisional and subject to revision when accounts are finalised.

† NOTE.—The services in Kanyakumari were taken over by the Madras Government with effect from 1st November 1956. The figures are provisional and subject to revision after accounts are finalised.

19th September 1958]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 39 asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 19th September 1958, page 57 supra.]

Name of the Minister who visited Ootacamund during May-June 1958.	Number of days stayed.	Purpose of their visits.	
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Sri K. Kamalan, Chief Minister.	Six days during the month of May and two days in June, 1958.	For inspection and for attending the Zonal Council Meeting.	Nil
2 Sri M. Bhakthavatsalam, Minister for Home.	From 4th May to 2nd June, 1958 (30 days).	For participation in the Police Officers' Conference, Legislative Committee meeting and other functions connected with the Forest and Agriculture Departments.	238
3 Sri O. Subramaniam, Minister for Finance.	16 days	To attend Meeting of the Committee on Subordinate Legislation, Legislature Rules Committee meeting, Meeting of the Legislature Committee on Local Administration, Meeting of the Select Committee on the Madras Plantation Agriculture Income Tax (Amendment) Bill, 1958, and the Third meeting of the Southern Zonal Council.	239-20
4 Sri M. A. Manikavelu, Minister for Revenue.	Seven days	To attend Public Health Board Meeting and Select Committee Meeting on Agricultural Income-tax Bill.	89-04
5 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	Five days in May only.	To attend the Harijans' Conference inaugurated by the Governor on 16th May 1958 and to preside over the Adivasies Conference held next day. He also attended the Legislative Sub-Committee meeting on Local Administration and the opening function of the Harijan Colony at Adasolai. Visited the Kotas School at Nirkasimund.	153-3
6 Sr. Math. Lourdh. Simon, Minister for Local Administration.	Nine days in May only.	Purpose of the visit was official.	165-50

[19th September 1958]

APPENDIX III

[Vide item III on page 59 supra.]

L.A. BILL No. 18 OF 1958.

(AS PASSED BY THE ASSEMBLY.)

A Bill to regulate the conditions of work in beedi industrial premises in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to regulate the conditions of work in beedi industrial premises in the State of Madras;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) "adult" means a person who has completed eighteen years of age;

(b) "beedi industrial premises" means any place or premises, including the precincts thereof, in any part of which any manufacturing process connected with the production of beedies is being carried on or is ordinarily carried on with or without the aid of power;

(c) "beedi industry" means any industry relating to the manufacture of beedies;

(d) "child" means a person who has not completed fourteen years of age;

(e) "competent authority" means any officer authorized by the Government by notification to perform the functions of the competent authority under this Act for such area as may be specified in the notification;

(f) "employee" means a person employed directly or through any agency whether for wages or not in any beedi industry to do any work, skilled, unskilled, manual or clerical and includes any person who is employed in such industry and declared by the Government by notification to be an employee for the purposes of this Act;

19th September 1958]

(g) "employer" means the person who has the ultimate control over the affairs of any beedi industrial premises or who has, by reason of his advancing money, supplying goods or otherwise, a substantial interest in the control of the affairs of any beedi industrial premises and includes—

(i) a proprietor or a registered user of a trade mark registered under the Trade Marks Act, 1940 (Central Act V of 1940), in relation to beedi; and

(ii) any other person to whom the affairs of any beedi industrial premises are entrusted (whether such other person is called a managing agent, manager, superintendent, or by any other name);

(h) "Government" means the State Government;

(i) "Inspector" means the Inspector appointed under sub-section (1) of section 6;

(j) "manufacturing process" means any process for, or incidental to, making, finishing or packing or otherwise treating any article or substance with a view to its use, sale, transport, delivery, or disposal as beedies;

(k) "week" means a period of seven days beginning at midnight on Saturday night;

(l) "young person" means a person who has completed fourteen years of age but not completed eighteen years of age.

3. *Beedi industrial premises to be licensed.*—Save as otherwise provided in this Act, no place or premises shall, on and after such date as the Government may, by notification, specify in this behalf, be used as a beedi industrial premises without a licence obtained from the competent authority and except in accordance with the terms and conditions specified therein.

4. *Licences.*—(1) Any person who intends to use any place or premises as a beedi industrial premises shall make an application in writing to the competent authority for a licence therefor, together with such particulars as may be prescribed.

(2) The application shall specify the maximum number of employees proposed to be employed at any time of the day in the place or premises and shall be accompanied by a plan of the place or premises prepared in such manner as may be prescribed.

(3) The competent authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely:—

(a) the suitability of the place or premises which is proposed to be used for the manufacture of beedies;

(b) the status and previous experience of the applicant;

(c) the financial resources of the applicant including his financial capacity to meet the demands arising out of the provisions of the laws for the time being in force relating to welfare of labour;

(d) whether the appreciation is made *bona fide* on behalf of the applicant himself or *benami* on behalf of any other person;

[19th September 1958]

(e) whether the beedi manufactured by the applicant will be sold and marketed by himself or through a proprietor or a registered user of a trade mark registered under the Trade Marks Act, 1940 (Central Act V of 1940), in relating to beedi or any other person;

- (f) the welfare of labour in the locality;
- (g) the interest of the public generally; and
- (h) such other matters as may be prescribed.

(4) (a) A licence granted under this section shall be valid for a financial year and shall be renewed from financial year to financial year.

(b) The competent authority shall, in deciding whether to renew a licence or to refuse a renewal thereof, have regard to the matters specified in sub-section (3).

(5) The competent authority shall not grant or renew a licence unless it is satisfied that the provisions of this Act and the rules made thereunder have been substantially complied with.

(6) The competent authority may cancel or suspend any licence granted or renewed under this Act if it appears to it, after giving the holder thereof an opportunity of being heard, that such licence has been obtained by misrepresentation or fraud or that the licensee has contravened, or failed to comply with, any of the provisions of this Act or the rules made thereunder or any of the terms or conditions of the licence.

(7) The Government may issue to competent authorities such orders and directions of a general character as the Government may consider necessary in respect of any matter relating to licences under this section.

(8) Subject to the foregoing provisions of this section, the competent authority may grant or renew licences under this Act on such terms and conditions as it may determine. Where the competent authority refuses to grant or renew any licence, it shall do so by an order communicated to the applicant, giving the reasons in writing for such refusal.

5. *Appeals*.—Any person aggrieved by the decision of the competent authority refusing to grant or renew a licence or cancelling a licence under section 4 may, within such time as may be prescribed, appeal to such authority as the Government may specify in this behalf and such authority may make such order in the case as it may think fit.

6. *Inspectors*.—(1) The Government may, by notification, appoint such persons as possess the prescribed qualification to be Inspectors for the purposes of this Act and may assign to them such local limits as they may think fit.

(2) Every Inspector shall be deemed to be a public servant within the meaning of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

19th September 1958]

7. *Power of Inspectors*.—(1) Subject to any rules made in this behalf, an Inspector appointed under this Act shall, for the purposes of the enforcement of this Act, have power to do all or any of the following things within the local limits for which he is appointed :—

(a) to make such examination and hold such inquiry may be necessary for ascertaining whether the provisions of this Act have been and are being complied within any place or premises

(b) to require the production of any prescribed register or any other document relating to the manufacture of beedies,

(c) to enter at all reasonable times any place or premises including the residences of employees when he has reasonable grounds for suspecting that any beedi industry is being carried on or is ordinarily carried on in any such place or premises,

(d) to exercise such other powers as may be prescribed for carrying out the purposes of this Act :

Provided that no person shall be compelled under this section to answer any question or give any evidence tending to incriminate himself.

(2) For the purposes of clause (c) of sub-section (1), an Inspector may, after giving due notice to the employer, or in the absence of the employer, to the occupier, enter the beedi industrial premises with such assistants, if any, as he thinks fit.

(3) Every employer shall accord to the Inspector all reasonable facilities in the discharge of his duties under this Act.

8. *Cleanliness*.—Every beedi industrial premises shall be kept clean and free from effluvia arising from any drain, privy or other nuisance and in particular—

(a) accumulations of dirt and refuse shall be removed daily by sweeping or by any other effective method from the floors and benches of work rooms and from staircases and passages, and disposed of in a suitable manner;

(b) the floor of every work room shall be cleaned at least once in every week by washing, using disinfectants, where necessary, or by some other effective method;

(c) all inside walls, and partitions, all ceilings or tops of rooms and all walls, sides and tops of passages and staircases shall—

(i) where they are painted or varnished, or where they have smooth impervious surfaces, be cleaned at least once in every period of fourteen months by such methods as may be prescribed;

(ii) where they are painted or varnished be repainted or revarnished at least once in every period of five years;

(iii) in any other case, be kept whitewashed or colour-washed at least once in every twelve months.

[19th September 1958]

9. Ventilation.—(1) The Government may prescribe a standard of adequate ventilation and reasonable temperature to be maintained in the beedi industrial premises.

(2) Wherever dust or fume or other impurity of such a nature and to such an extent as is likely to be injurious or offensive to the employees is given off, by reason of the manufacturing process carried on, the competent authority may require the employer to take such effective measures as may prevent its inhalation and accumulation in any work room.

10. Overcrowding.—(1) No room in any beedi industrial premises shall be overcrowded to an extent injurious to the health of the employees employed therein.

(2) Without prejudice to the generality of sub-section (1), there shall be in every work room of such premises at least one hundred and fifty cubic feet of space for every employee employed therein, and for the purposes of this sub-section no account shall be taken of any space which is more than ten feet above the level of the floor of the work room.

11. Drinking water.—(1) In every beedi industrial premises effective arrangements shall be made by the employer to provide and maintain at suitable points conveniently situated for all employees a sufficient supply of wholesome drinking water.

(2) All such points shall be legibly marked "drinking water" in a language understood by the majority of the employees employed in the premises and no such point shall be situated within twenty feet of any washing place, urinal or latrine except with the prior approval in writing of the competent authority.

12. Latrines and urinals.—(1) In every beedi industrial premises sufficient latrine and urinal accommodation of prescribed types shall be provided conveniently situated and accessible to employees at all times while they are in the beedi industrial premises:

Provided that it shall not be necessary to provide for separate urinals in the beedi industrial premises where less than fifty persons are employed or where the latrines are connected to any waterborne sewage system.

(2) The Government may prescribe the number of latrines and urinals to be provided in any beedi industrial premises in proportion to the number of male and female employees ordinarily employed therein and provide for such further matters in respect of sanitation in the beedi industrial premises including the obligation of employees in this regard, as they consider necessary in the interests of the health of the employees employed therein.

13. Washing facilities.—In every beedi industrial premises where blending and sieving of tobacco or warming of beedies in hot ovens is carried on, the employer shall provide such washing facilities for the use of the employees as may be prescribed.

19th September 1958]

14. Creches.—(1) In every beedi industrial premises wherein more than fifty female employees are ordinarily employed, there shall be provided and maintained a suitable room or rooms for the use of children under the age of six years of such female employees.

(2) Such rooms shall provide adequate accommodation, shall be adequately lighted and ventilated, shall be maintained in a clean and sanitary condition and shall be under the charge of women trained in the care of children and infants.

(3) The Government may make rules—

(a) prescribing the location and the standards in respect of construction, accommodation, furniture and other equipment of rooms to be provided under this section;

(b) requiring the provision in beedi industrial premises to which this section applies of additional facilities for the care of children belonging to female employees, including suitable provision of facilities for washing and changing their clothing;

(c) requiring the provision in any beedi industrial premises of free milk or refreshment or both for such children;

(d) requiring that facilities shall be given in any beedi industrial premises for the mothers of such children to feed them at the necessary intervals.

15. First aid.—(1) There shall, in every beedi industrial premises, be provided and maintained so as to be readily accessible during all working hours first aid boxes or cupboards equipped with the prescribed contents and the number of such boxes or cupboards to be provided and maintained shall not be less than one for every one hundred and fifty employees ordinarily employed at any one time in the premises.

(2) Nothing except the prescribed contents shall be kept in a first aid box or cupboard.

(3) Each first aid box or cupboard shall be kept in the charge of a person who is trained in first aid treatment and who shall always be readily available during the working hours of the beedi industrial premises.

16. Canteens.—The Government may make rules requiring that in any specified beedi industrial premises wherein not less than two hundred and fifty employees are ordinarily employed, a canteen shall be provided and maintained by the employer for the use of the employees.

17. Working hours.—No employee shall be required or allowed to work in a beedi industrial premises for more than nine hours in any day or more than forty-eight hours in any week:

[19th September 1958]

Provided that any adult employee may be allowed to work in such beedi industrial premises for any period in excess of the limit fixed under this section subject to payment of overtime wages in the period of work, including overtime work, does not exceed ten hours in any day and in the aggregate fifty-four hours in any week.

18. Wages for overtime work.—(1) Where any employee employed in any beedi industrial premises is required to work overtime, he shall be entitled in respect of such overtime work, to wages at twice the ordinary rate of wages.

(2) Where the employees in a beedi industrial premises are paid on a piece-rate basis, the Government shall, in consultation with the employer concerned and the representatives of the employees, fix for the purposes of this section, time rates as nearly as possible equivalent to the average rate of earnings of those employees, and the rates so fixed shall be deemed to be the ordinary rates of wages of those employees.

(3) For the purposes of this section, "ordinary rate of wages" means the basic wages plus such allowances, including the cash equivalent of the advantage accruing through the concessional sale to employees of foodgrains and other articles, as the employee is for the time being entitled to, but does not include a bonus.

(4) The cash equivalent of the advantage accruing through the concessional sale to an employee of foodgrains and other articles shall be computed as often as may be prescribed on the basis of the maximum quantity of foodgrains and other articles admissible to a standard family.

Explanation 1.—"Standard family" means a family consisting of the employee, his or her spouse and two children requiring in all three adult consumption units.

Explanation 2.—"Adult consumption unit" means the consumption units of a male above the age of fourteen years and the consumption unit of a female above the age of fourteen years and that of a child shall be calculated at the rate of 8 and 6 respectively of one adult consumption unit.

19. Interval for rest.—The periods of work for employees in a beedi industrial premises each day shall be so fixed that no period shall exceed five hours and that no employee shall work for more than five hours before he has had an interval for rest of at least half an hour.

20. Spread over.—The periods of work of an employee in a beedi industrial premises shall be so arranged that along with his interval for rest, they shall not spread over more than ten hours in any day.

19th September 1958]

21. Weekly holidays.—(1) Every beedi industrial premises shall remain entirely closed except for wetting of wrapping leaves on one day in the week which day shall be specified by the employer in a notice permanently exhibited in a conspicuous place in the premises and the day so specified shall not be altered by the employer more often than once in three months and except with the previous written permission of the Inspector.

(2) Notwithstanding anything in sub-section (1), an employee employed in the said premises for wetting of wrapping leaves on the day on which it has remained closed in pursuance of sub-section (1) shall be allowed a substituted holiday on one of the three days immediately before or after the said day.

(3) Notwithstanding any contract to the contrary, no deduction shall be made from the wages of any employee on account of any holiday allowed to him under this section.

22. Notice of periods of work.—(1) There shall be correctly maintained and displayed in every beedi industrial premises a notice of periods of work in such form and in such manner as may be prescribed showing clearly for every day the periods during which employees may be required to work.

(2) (a) A copy of the notice referred to in sub-section (1) shall be sent in triplicate to the Inspector having jurisdiction over the beedi industrial premises within two weeks from the date of grant of licence for the first time in the case of premises carrying on work at the commencement of this Act, and in the case of premises beginning work after such commencement, before the day on which work is begun in the premises.

(b) Any proposed change in the system of work which will necessitate a change in the notice referred to, in sub-section (1) shall be notified to the Inspector in triplicate before the change is made and, except with the previous sanction of the Inspector, no such change shall be made until one week has elapsed since the last change.

23. Hours of work to correspond with notice under section 22.—No employee shall be employed in any beedi industrial premises otherwise than in accordance with the notice of work displayed in the premises under section 22.

24. Prohibition of employment of children.—No child shall be required or allowed to work in any beedi industrial premises.

25. Prohibition of employment of woman or young person during certain hours.—No woman or young person shall be required or allowed to work in any beedi industrial premises except between 6 a.m. and 7 p.m.

[19th September 1953]

26. Annual leave with wages.—(1) Every employee who has worked for a period of not less than 240 days in a beedi industrial premises during a calendar year shall be allowed in the subsequent calendar year, leave with wages for a number of days calculated—

(i) in the case of an adult, at the rate of one day for every twenty days of work performed by him during the previous calendar year;

(ii) in the case of a young person, at the rate of one day for every fifteen days of work performed by him during the previous calendar year.

Explanation 1.—The leave admissible under this sub-section shall be exclusive of all holidays whether occurring during or at the beginning or at the end of the period of leave.

Explanation 2.—For the purpose of this sub-section—

(a) any days of lay off, by agreement or contract or as permitted under the Standing Orders of the beedi industrial premises concerned;

(b) in the case of a female employee, authorized absence for maternity purposes for any number of days not exceeding twelve weeks;

(c) the leave earned in the year prior to that in which the leave is enjoyed; shall be deemed to be days on which the employee has worked for the purpose of computation of the period of 240 days but not for earning leave.

(2) An employee whose service commences otherwise than on the first day of January shall be entitled to leave calculated in accordance with sub-section (1) if he has worked for two-thirds of the total number of days in the remainder of the calendar year.

(3) If an employee is discharged or dismissed from service during the course of the year, he shall be entitled to leave with wages at the rate laid down in sub-section (1) even if he has not worked for the entire period specified in sub-section (1) or sub-section (2) entitling him to earn leave.

(4) In calculating leave under this section, any fraction of leave of half a day or more shall be treated as one full day's leave and any fraction of less than half a day shall be omitted.

(5) If an employee does not in any calendar year take the whole of the leave allowed to him under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, any leave not taken by him shall be added to the leave to be allowed to him in the succeeding calendar year:

Provided that the total number of days of leave that may be carried forward to a succeeding year shall not exceed thirty in the case of an adult or forty in the case of a young person.

19th September 1953]

(6) An application by an employee for the whole or any portion of the leave allowed under sub-section (1) or sub-section (2) shall be in writing and ordinarily be made sufficiently in advance of the date on which he wishes his leave to begin.

(7) If the employment of an employee who is entitled to leave under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, is terminated by the employer before he has taken the entire leave to which he is entitled or if having applied for leave he has not been granted such leave, or if the employee quits his employment before he has taken the leave, the employer shall pay him the amount payable under section 27 in respect of leave not taken and such payment shall be made, where the employment of the employee is terminated by the employer, before the expiry of the second working day after such termination and where the employee quits his employment, on or before the next pay day.

(8) The leave not availed of by an employee shall not be taken into consideration in computing the period of any notice required to be given before discharge or dismissal.

27. Wages during leave period.—(1) For the leave allowed to him under section 26, an employee shall be paid at a rate equal to the daily average of his total full-time earnings for the days on which he worked during the month immediately preceding his leave exclusive of any overtime and bonus, but inclusive of dearness allowance.

(2) An employee who has been allowed leave for not less than four days in the case of an adult and five days in the case of a young person, shall, before his leave begins, be paid wages due for the period of the leave allowed.

28. Application of the Payment of Wages Act, 1936, to beedi industrial premises.—(1) Notwithstanding anything contained in the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter in this section referred to as the said Act), the Government may, by notification, direct that, subject to the provisions of sub-section (2), the said Act or any of the provisions thereof or the rules made thereunder shall apply to all or any class of employees in beedi industrial premises to which this Act applies.

(2) On the application of the provisions of the said Act to any beedi industrial premises under sub-section (1), the Inspector appointed under this Act shall be deemed to be the Inspector for the purpose of the enforcement of the provisions of the said Act within the local limits of his jurisdiction.

(3) The Government may, by like notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1).

29. Special provisions.—(1) The Government may permit the wetting or cutting of wrapping leaves by female employees outside the beedi industrial premises on an application made by the employer on behalf of such employees.

[19th September 1958]

(2) The employer shall maintain in the prescribed form a record of the work permitted under sub-section (1) to be carried on outside the beedi industrial premises.

(3) Save as otherwise provided in this section, no employer shall require or allow any manufacturing process connected with the production of beedies to be carried on outside the beedi industrial premises.

30. *Onus as to age.*—(1) When any act or omission would, if a person were under a certain age, be an offence punishable under this Act and such person is in the opinion of the Court *prima facie* under such age, the burden shall be on the accused to prove that such person is not under such age.

(2) A declaration in writing by a Medical Officer not below the rank of a Civil Assistant Surgeon relating to an employee that he has personally examined him and believes him to be under the age stated in such declaration shall, for the purposes of this Act and the rules made thereunder, be admissible as evidence of the age of that employee.

31. *Notice of dismissal.*—(1) No employer shall dispense with the services of an employee employed continuously for a period of not less than six months, except for a reasonable cause and without giving such employee at least one month's notice or wages in lieu of such notice, provided however that such notice shall not be necessary where the services of such employee are dispensed with on a charge of misconduct supported by satisfactory evidence recorded at an enquiry held for the purpose.

(2) (a) Any employee discharged, dismissed or retrenched, may appeal to such authority and within such time as may be prescribed either on the ground that there was no reasonable cause for dispensing with his services or on the ground that he had not been guilty of misconduct as held by the employer.

(b) The appellate authority, may, after giving notice in the prescribed manner to the employer and the employee, dismiss the appeal or direct the reinstatement of the employee with or without wages for the period he was kept out of employment or direct payment of compensation without reinstatement or grant such other relief as it deems fit in the circumstances of the case.

(3) The decision of the appellate authority shall be final and binding on both the parties, not be liable to be questioned in any Court of Law, and be given effect to within such time as may be specified in the order of the appellate authority.

32. *Penalty for obstructing Inspector.*—Whoever wilfully obstructs an Inspector in the exercise of any power conferred on him by or under this Act, or fails to produce on demand by an Inspector, any register or other document in his custody kept in pursuance of this Act or of any rules made thereunder or conceals

19th September 1958]

or prevents any employee in a beedi industrial premises from appearing before, or being examined by, an Inspector, shall, on conviction, be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to five hundred rupees or with both.

33. *General penalty for offences.*—(1) Save as otherwise expressly provided in this Act, any person who contravenes any of the provisions of this Act or of any rule made thereunder, or fails to pay wages or compensation in accordance with any order of the appellate authority passed under clause (b) of sub-section (2) of section 31, shall on conviction, be punishable, for the first offence, with fine which may extend to two hundred and fifty rupees, and for a second or any subsequent offence with imprisonment for a term which shall not be less than one month or more than six months or with fine which shall not be less than one hundred rupees or more than five hundred rupees, or with both.

(2) (a) Any employer who fails to reinstate an employee in accordance with any order of the appellate authority passed under clause (b) of sub-section (2) of section 31 shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to two hundred and fifty rupees.

(b) Any employer, who after having been convicted under clause (a) continues to fail to reinstate an employee in accordance with the order mentioned in that clause shall, on conviction, be punishable for each day after the previous date of conviction, during which he continues so to offend, with fine which may extend to twenty rupees.

(c) Any Court trying an offence punishable under this sub-section may direct that the whole or any part of the fine realized from the accused shall be paid by way of compensation to the person, who, in its opinion, has been injured by such failure.

(3) Any compensation required to be paid by an employer under clause (b) of sub-section (2) of section 31 but not paid by him shall be recoverable as delayed wages under the provisions of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936).

(4) It shall be no defence in a prosecution of any person for contravention of section 3 that any manufacturing process connected with the production of beedies was carried on by such person himself or by any member of his family or by any other person living with, or dependent on, such person.

34. *Indemnity.*—No suit, prosecution, or other legal proceedings shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.

35. *Cognizance of offences.*—(1) No Court shall take cognizance of any offence under this Act except on complaint by, or with the previous sanction in writing of, an Inspector,

[19th September 1958]

(2) No Court below that of a Presidency Magistrate or of a Magistrate of the First Class shall try any offence punishable under this Act.

36. Central Act XX of 1946 to apply to beedi industrial premises.—The provisions of the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (Central Act XX of 1946), as in force for the time being shall apply to every beedi industrial premises wherein fifty or more employees are employed or were employed on any one day of the preceding twelve months as if such industrial premises were an industrial establishment to which the aforesaid Act has been applied by a notification under sub-section (3) of section 1 thereof, and as if the employee in the said premises were a workman within the meaning of that Act.

37. Central Act XIV of 1947 to apply to beedi industrial premises.—The provisions of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947), shall apply to matters arising in respect of all beedi industrial premises.

38. Certain Acts not to apply to beedi industrial premises.—On and from the date on which this Act comes into force, the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948), and the Madras Shops and Establishments Act, 1947 (Madras Act XXXVI of 1947), shall cease to apply to beedi industrial premises.

39. Rights and privileges under other laws, etc., not affected.—
(1) Nothing contained in this Act shall affect any rights or privileges which any employee working in any beedi industrial premises is entitled to on the date on which this Act comes into force, under any other law, contract, custom or usage, applicable to such beedi industrial premises, if such rights or privileges are more favourable to him than those to which he would be entitled under this Act.

(2) If any question arises whether the rights or privileges aforesaid are more favourable to any employee than those to which he would be entitled under this Act or whether all or any of the provisions of this Act apply to a beedi industrial premises or to a person employed therein, it shall be decided by the Commissioner of Labour and his decision thereon shall be final and not be liable to be questioned in any Court of Law.

40. Power to exempt.—The Government may, by notification, exempt, subject to such conditions and restrictions as they may impose—

- (a) any beedi industrial premises,
- (b) any beedi industry, or
- (c) any class of employees,

from all or any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder.

[19th September 1958]

41. Power to make rules.—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the terms and conditions subject to which a licence may be granted or renewed under this Act and the fees to be paid in respect of such licence;

(b) the form of application for a licence under this Act and the documents and plans to be submitted together with such application;

(c) submission of a monthly return by an employer to the competent authority specifying the quantity of beedi tobacco released by the Central Excise Department and the number of beedies manufactured by him;

(d) the time within which appeals may be presented under this Act;

(e) the manner in which the cash equivalent of the advantage accruing through the concessional sale to an employee of foodgrains and other articles shall be computed;

(f) the records and registers that shall be maintained in beedi industrial premises for the purpose of securing compliance with the provisions of this Act and the rules made thereunder;

(g) any matter expressly required or allowed by this Act to be prescribed.

(3) All rules made and all notifications issued under this Act, shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 20th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Railway Schemes under the Second Five-Year Plan

* 41 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the railway schemes put forward under the Second Five-Year Plan for the State of Madras; and

(b) the total amount allotted for the execution of such schemes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The following railway schemes were recommended by this Government to the Government of India for inclusion in the Second Five-Year Plan :—

1. Theni-Gudalur.
2. Neiveli-Vriddhachalam-Salem (Broad Gauge line).
3. Salem-Bangalore.
4. Chinnasalem-Chingleput.
5. Tirunelveli-Cape Comorin.
6. Salem-Tiruchirappalli.
7. Manamadurai-Tuticorin.
8. Tanjore-Pattukkottai.
9. Kancheepuram-Vellore.
10. Satyamangalam-Chamrajnagar.
11. Manamadurai-Virudhunagar.
12. Ariyalur-Salem (via) Perambalur, Thuraiyur and Namakkal.
13. Karur-Dindigul (via) Guziliamparai.

(b) Does not arise as none of the schemes has been included by the Government of India in the Second Five-Year Plan.

SRI V. V. RAMASWAMI: ரயில்வே துணை மந்திரி அவர்கள் சென்னை மில் பேசியதுபற்றி "He gave the assurance that the funds allotted to Madras State would be fully utilised" என்று பத்திரிகையிலே குறிப்பிட்டிருந்தது. மேற்கொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

[20th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர் குறிப்பிட்ட சென்னைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைப்பற்றியது. இது புதிய திட்டங்களுக்காக அல்ல, பழைய திட்டங்களுக்காக என்றுதான் ரயில்வே துறை மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Since 1940, many a Member has requested the Madras Government to recommend to the Central Government the desirability of taking up the construction of some railway lines which the State has been in dire need of. I would like to ask whether any new line has been taken up at all for construction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Some of the dismantled lines have been restored, e.g., Arantangi-Karaikudi line which has been completed. Surveys have also been made in respect of certain other lines, as we suggested.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Has any priority been laid down for this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We have suggested a priority and it is for the Government of India to consider. They can take up any of these lines first.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal to defer the Tambaram-Villupuram electrification scheme? What steps will the State Government take to stress upon the Central Government the urgent necessity for completion of this important partially executed scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no proposal before the Government of India to defer this scheme. The Government have urged upon the Government of India, particularly the Railway Ministry, the need for taking up and expediting the execution of the scheme. The Railway Minister has assured me that he is taking it up and that it will not be held up.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has there been any latest communication from the Central Government with regard to this, suggesting that on account of foreign exchange difficulty, the scheme might be deferred?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of any such communication.

SRI V. V. RAMASWAMI : விருதுநகர்-அருப்புக்கோட்டை-மதுரைத் தூர்-கீழக்கரை ரயில் பாதை போடுவதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் கூறினார்கள். அது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி முன்பு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி எழுதப்படும்.

[20th September 1958]

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Is there any proposal to have the Satyamangalam-Chamrajnagar scheme taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry there are not very good prospects of the scheme being taken up now. We have ourselves assigned lower priority to it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Arising out of the answer given by the Hon. Minister to the question of Mr. Purushotham in regard to the Tambaram-Villupuram electrification scheme may I know the views of the Government of Madras in regard to Madras-Arkonam scheme? Do they think it is better to take up the Madras-Arkonam scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Tambaram-Villupuram electrification scheme has already been included in the Budget of the Railway Ministry at Delhi. It has been sanctioned and preliminary steps have been taken. So, there is no question of substituting any other scheme for this.

Salaries of Lecturers in Colleges

* 42 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to increase the salaries of Lecturers in the Colleges in the State in accordance with the recommendations of the University Grants Commission; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Minister for Finance) : (a) & (b) Yes, Sir. The matter is under consideration.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, பல்கலைக் கழக நிதிக்குழு நிர்ணயித்த சம்பள அறிவிப்பு இன்று வருமோ, நாளை வருமோ, என்று வருமோ என்று கல்லூரி ஆசிரியர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். எத்தனை நாட்களில், எத்தனை வாரங்களில், எத்தனை மாதங்களில் வரும், என்று தோராயமாகவாவது சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யுனிவர்ஸிடி கிரான்டஸ் கமிஷன் அதிகச் செலவிலே புதிதில் பங்கைத் தரங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் செல்லியிருந்தார்கள். மற்றப் பகுதியை நாம் ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதோடு யுனிவர்ஸிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் கொடுப்பது சர்க்கார் நடத்துகிற கல்லூரிகளுக்குப் பொருந்தாது. அநேகமாகச் சம்பள வீதி தங்கள் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரித்தான் இருக்கின்றன. யுனிவர்ஸிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் உதவியானது மற்ற உதவி பெற்ற கல்லூரிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. சர்க்கார் கல்லூரிகளுக்கு மட்டும் அந்த உதவி கொடுக்காமல் விட்டுவிட்டால், நியாயமாக இருக்காது என்று கருதப்படுகிறது. எல்லாக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் 25 சதவிகிதம் உதவியைக் அளிப்பதால், எட்டு லட்ச ரூபாய் வருஷத்திற்குச் செலவாகிறது. இது பற்றியெல்லாம் 'டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' அவர்களோடு யோசித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, அரசினர் கல்லூரி அல்ல, மொழி ஆசிரியர்களுக்கு—தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், உருது போன்ற மொழி ஆசிரியர்களுக்கு—இரண்டு விதமான சம்பள விகிதம் இருக்கிறது. 'அலிஸ்டண்ட் லெக்சர்', கிரேடு I—என்றும் 'அலிஸ்டண்ட் லெக்சர் II', கிரேடு II' என்றும் இரண்டு விதமாகப்

[20th September 1958]

பிரிக்கப்பட்டு இரண்டு விதமான சம்பள விதிப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இவர்களுக்கு ஒரே கல்வித் தகுதி இருந்தாலும்கூட, அவரிஸ்டன்ட் லெக்சரர், கிரேடு I-க்கு ரூ. 150 என்றும், அவரிஸ்டன்ட் லெக்சரர் கிரேடு II-க்கு ரூ. 85 என்றும் பேதம் காட்டப்படுகிறது. இரண்டு பேரும் இணைப்பிடிப்பை, பிரி யுனிவர்ஸிடி, பி.ஏ., எம்.ஏ., போன்ற வகுப்புகளுக்குப் போதிக்கிறார்கள். இரண்டு பேரும் ஒரே அளவு நேரம் வகுப்பு எடுக்கிறார்கள். ஒரே தகுதி இருந்தாலும் இப்படி வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது. பல்கலைக் கழக நிதிக் குழு விதித்த சம்பள அடிப்படையிலாவது அந்த வேறுபாடுகள் நீக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றித் தனியாக கேள்வி கேட்டால், பிரத்தியேகமாக ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பது பார்க்கலாம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்கிருக்கும் சம்பள உயர்விலே கல்லூரி நிர்வாகிகள் ஏதாவது ஒரு விதித்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதா? அப்படியானால், அந்தந்தக் கல்லூரி நிர்வாகஸ்தர்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யுனிவர்ஸிடி கிராண்ட் கமிஷன் தாங்கள் பாதிப் பங்கு கொடுப்பதாகவும், மீதியை மாடுனே மெண்ட் அல்லது யுனிவர்ஸிடி, அல்லது ராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தான் சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மொத்தப் பிரச்சினையும் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டுவருகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that the college fees have recently been increased in some of the colleges and, if so will the Government see that these fees go towards the enhancement of salaries of Lecturers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information as to the circumstances under which the college fees have been raised. Therefore, I am unable to answer that question. A separate question may be put.

Land to the landless poor

* 43 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR** (on behalf of Sri M. Ethirajalu) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of land distributed to the landless poor by the Collector of South Arcot for cultivation and for construction of houses in South Arcot district talukwar during the years 1955-56 and 1956-57?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Revenue) : A statement* is placed on the table of the House.

Government Training Schools

* 44 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of Government Training Schools for Men in this State where weaving is taught;

[20th September 1958]

(b) the number of weaving instructors in such schools;

(c) the number of such instructors placed in the Assistant Manual Training Instructor's Grade;

(d) whether the creation of a Manual Training Instructor's post is with reference to the Grade of the Training School or the total strength of training school; and

(e) the qualifications deemed sufficient for an Assistant Manual Training Instructor's post?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Minister for Finance) : (a) Forty-three, Sir.

(b) Forty-three.

(c) There are now no posts designated as Assistant Manual Training Instructors. Three Weaving Instructors are placed in the scale of pay of Rs. 35—2—55 which was originally applicable to Assistant Manual Training Instructors.

(d) There are no posts of Manual Training Instructors in Training Schools. The question does not, therefore, arise.

(e) The question does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government kindly see that these three teachers who have been placed on a lower scale of pay are promoted if they have sufficient qualifications and seniority?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Government printing work

* 45 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Government printing work is being entrusted by the Government to private presses and, if so, the reason for doing so;

(b) what are the kinds of work generally entrusted to private presses and the procedure followed in the matter; and

(c) the names of private presses to which the work has been entrusted during the last two years (1956-57 and 1957-58)?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a), (b) & (c) Yes. The particulars asked for are given in the statement* placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister enlighten us on what percentage of the total Government work is generally given to private presses every year?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not calculated the percentage. If a separate question is put, I shall give the information.

[20th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister state the comparative cost of work given to private presses—whether it is cheaper or costlier than in the Government Press?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Generally when we hand over Government work to private presses, we receive their quotations; consider them and then give our work. Our main consideration is that we are unable to have the work done in the Government Press.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal before the Government to have the entire work done in the Government Presses here and in Pudukkottai?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, Sir. Recently, we have passed orders to have double shifts in the Government Press here and the scheme is already in the offing.

SRI T. PURUSHOTHAM : Am I to presume, Sir, that when such an arrangement is made, there will be no need to go in for private presses to do Government work?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I did not make that claim, Sir. I do not expect to go to private presses because the double shift arrangement will be able to meet our demands. But in case of emergency and in case of any particular difficulty, we might have to entrust the work to private presses.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether when work is entrusted to private presses, Government supply the required quantity of paper for such work to be done by the private presses?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have that information with me just now. But I do remember—I am speaking from memory—on many occasions we have given paper.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I presume that in all these cases tenders are called for and that they are settled in favour of the cheapest quotations?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sealed quotations from reputed private printers are invited and scrutinized and the matter is decided by the Controller of Stationery and Printing.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : தனியாக அச்சுக்களுக்குக் கொடுப்பதால் சர்க்கார் அச்சகங்களில் இன்றைக்கு 'ஓவர் டைம்' அலவன்சாக வந்துகொண்டிருந்த வருமானம் நின்று தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 'ஓவர் டைம்' அலவன்ஸ் கொடுப்பது என்பதில் தொழிலாளர்கள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தம்கூட பிரைவேட் ப்ரஸ்ஸில் அச்சுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

20th September 1958]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : சாதாரணமாக 'ஓவர் டைம்' அலவன்ஸ் கொடுப்பது என்பதை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்வது நியாயமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தப் பரஸ்பரம் பொறுத்த வரையில், இப்பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அதை ஒரு நிர்ந்தர அமைப்பாகக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காகத் தான் இந்த நடவடிக்கை. இதற்குப் பிறகு அதிகமாக 'ஓவர் டைம்' அலவன்ஸ் இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. CHAIRMAN.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following messages, from the Governor of Madras, dated the 20th September 1958 :—

(1) In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Bismuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958.

(2) In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Bismuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that I have received the messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly on the 20th September 1958 and signed by him, for the recommendations of the Council :—

(1) The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958); and

(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958).

He certifies that the above Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 26 OF 1958).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration'.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th September 1958]

Sir, the life of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Act XXV of 1955) is due to expire on the 26th September 1958. The question of giving relief to small landowners is now engaging the attention of the Government and it is proposed to undertake the necessary legislation very shortly. In the meantime, it has become necessary to extend the life of the Act for a short period. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act for another year more.

There is no provision now in the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) for the transfer of petitions filed under section 4 of the Act from the Court of one Revenue Divisional Officer to that of another. There have been cases in which the same Revenue Divisional Officer who had passed orders under section 145, Criminal Procedure Code, had to enquire subsequently into petitions from cultivating tenants for restoration of possession in respect of the same land under section 4 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act. In such cases, the parties affected by the proceedings under section 145, Criminal Procedure Code, can apprehend that the opinion formed already by the Revenue Divisional Officer will prejudicially affect their interests in the subsequent enquiry under the Act. It is, therefore, considered that such an apprehension is not unreasonable and that it will be proper to transfer such cases from the Court of one Revenue Divisional Officer to that of another within the same district. It is proposed to empower the High Court to order *suo motu* or on representation of parties to transfer cases from the file of one Revenue Divisional Officer to that of another within the district. Clause 3 of the Bill accordingly provides for this.

I request the House to accept the motion.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the Cultivating Tenants Protection Act was passed in the year 1955 on the 27th September, to be in force for a year. Afterwards, the Government extended the life of the Act by three years. Now they want to extend the life of the Act by another year. I have no objection to the extension of the life of any Act. But so far as this Act is concerned, this has, unfortunately, been responsible more for causing troubles than for allaying the troubles which it was intended to remove. It is on account of this Act that many agrarian troubles have arisen. There are many loopholes in this Act as we can very well see from the many proceedings taken in the High Court and the other courts and the many decisions that have been given on the various provisions of the Act. Therefore, every section of this Act has given trouble and it has not satisfied anybody, either the landholder or the tenant. Though one may not care for the

20th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

dissatisfaction of the landowner, certainly the Act has not satisfied the cultivating tenant. After all, who are the small landowners? The Government must know who they are. In an arbitrary way they put in a limit of 6-2/3rd acres and exempted persons owning lands to that extent as being small landowners. That won't do. This arbitrary way of exempting landowners is very unsatisfactory. Sir, even the Sub-Committee of the Tamil Nad Congress Committee which made a special enquiry into the matter did not decide what an economic holding was. The Planning Commission too has not yet decided—we are told that the wisest men of our land have been put in there as Members—What an economic holding is. A small landowner is a person who has got a small extent of land and who sustains himself on the income from that land. That is the fundamental principle. The Government must find out what a proper economic holding is that will give the small landowner the return required for his sustenance. This will take time. The Government did not appoint a Committee to examine whether the Act was properly worked. They could have at least asked the Board of Revenue to furnish the Legislature with a report pointing out the various difficulties experienced in the working of the Act. That has not been done. Therefore, I would request the Government, before they take up the proposed Bill which they say would be much better than the present Act, to take into consideration all these factors and ask the Board of Revenue—the Board is the highest authority that we have on revenue matters—to go into the matter thoroughly, study the working of the Act during the past three years and then submit a general report on the working of the Act. Then we can consider the report and decide what an economic holding is and who a small landowner is. Having done that on a scientific basis, if we proceed to have the Cultivating Tenants Protection Bill, it will afford real protection not only to the tenants but to the landowners also. Otherwise, we will be drifting from one position to another as we have been for the past three years.

Now, an extension of the life of the Act for a year is asked for. Then, again, they may ask for extension of the life of the Act for another year. That won't be satisfactory at all. We must take proper steps before passing a legislation. Even in the good old days of British rule, as we usually say now, we were adopting that practice. (An hon. Member : They were very conservative people.) I want to be conservative in this particular matter. I want the House and the Government to take a sober and conservative attitude not for the purpose of seeing that we do justice to any particular party in the agricultural sector but for the purpose of doing justice to all parties who are concerned in the maintenance of a sound agricultural economy in our country. It is for that purpose that I say this. Let us not do anything against the tenants or the landowners or, what they call, the tillers of the soil. Let us take all the three classes into consideration and do whatever is best and proper for a sound economy. That is the best conservative attitude that the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [20th September 1958]

Government should take. It is no good talking of displacing or replacing one class by another in the language of revolution. Therefore, I appeal to Government to adopt this attitude in the matter and do justice to all parties who are concerned in the maintenance of a sound agricultural economy in the country.

10-50
a.m.

* SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 'இந்த மூலச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய காலத்தில், இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரைத் தவிர வேறு எந்தக் கோர்ட்டிற்கும் கிடையாது, வேறு கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் எதிர்க் கட்சியை இருப்பவர்கள் இந்த சபையில் உள்ளவர்களும், அந்த சபையில் உள்ளவர்களும், இரண்டு சபைகளில் உள்ளவர்களும் அப்பீலுக்கு வழி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். 'அப்படி அப்பீல் செய்ய வழி செய்து கொடுத்தால், அதற்கு முடிவே இல்லாமல் போய்விடும். வண் செலவும் கோர்ட்டு தகராறுந்தான் ஏற்படுமே தவிர, முடிவு ஒன்றும் சர்க்கரம் ஏற்படாது' என்று சொல்லி மேற்கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாதென்று அப்பொழுது சொன்னார்கள். இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள சில விஷயங்களை யொட்டிக் கேஸ்களை ஒரு கோர்ட்டிலிருந்து இன்னொரு கோர்ட்டிற்கு மாற்றுவதற்கு ஹைக்கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் கொடுப்பதாக இந்த மசோதாவை கூறப்படுகிறது. ஹைக்கோர்ட்டு தானே பார்த்து மாற்றலாம் அல்லது யாராவது மனுக் கொடுத்தால் மாற்றலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டு தானே பார்த்து மாற்றலாம் என்று சொன்னால், எந்த நிலையில் பெபடி மாற்றுவார்கள என்றும் இந்த மாதிரியான அதிகாரம் கொடுப்பதால் இன்மேல் இதில் ஏதாவது சட்டப் பிரச்சனை களம்பி அப்பீல் செய்யும் அதிகாரமும் கொடுக்கும் நிலை ஏற்படும் என்று அறிய வருமடிக் கேள்வி.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, if at all I intervene, it is to place before the Hon. the Minister for Home certain facts which, I am sure, he already knows. I have known him for over three decades and I am sure he has been in close contact with the villagers. I should like to point out to him that there is no harmonious relationship between the landlord and the tenant now. Harmonious relationship prevailed between the landlord and the tenant some fifteen or twenty years ago. There were not so many troubles in those days. Certainly, the tenants ought to be protected, we all agree. But from the information I have got from the contact that I have with the villages, I can say that the yield per acre has gone down. You know that at the time of ploughing and sowing, a certain agreement is drawn up. Very soon that agreement is thrown to the winds. Sanctity of agreement goes at the time of harvest; there is a fresh agreement and fresh conditions are imposed. The small landholder finds it extremely difficult to carry on. What is the result? The harvest is delayed. Sometimes the crops get decayed. This is the present position. I should like to bring to the notice of the Hon. the Minister for Home what happened in a village near Musiri. One fine morning labourers from outside were hired for harvesting. They were prevented from doing their work. In the afternoon they went. Some rowdies, thirty or forty in number, separated the women from the men labourers. This was at the time when we discussed the question of kaieruvaramdars and mattuwaramdars.

20th September 1958] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

They drew a line that the men labourers must remain here and the women labourers must remain there. One woman after another was taken to a place about 50 or 60 yards off and then rape was committed in the presence of the men labourers. Very recently the District Judge sentenced them to two to five years' imprisonment. In India, especially in South India where we honour women, this happened. One Kannaki was enough to set ablaze Madurai. Here rape was committed on several women in broad daylight. Did the Government do anything in the matter? I know the Government are doing much. But political parties have taken over this agricultural movement. They are behind the labourers. These women labourers were ill-treated like this. The Government must take steps to see that no political party takes charge of these agricultural labourers. The real difficulty is there. The tillers by themselves are very good people. You place before them reasonable conditions; they are prepared to accept them. It is only at the time of harvest or at the nick of the moment when something should be done that political parties get in and throw poison into the minds of the tillers. The Government must take steps to prevent this. Otherwise, although the total output may be greater, the yield per acre will go down. I have got facts and figures to show that the yield per acre has gone down. There is not that harmonious relationship between the peasants and the landholders that should prevail.

I may state one more thing. Small landholders are thoroughly disgusted with the ownership of these lands. They want to sell them away. The population in the City has increased because the small landholders have migrated to the City. They think there is no use of remaining in the villages. Everyday there is quarrel between the peasant and the landowner. Therefore, they leave the villages and go and settle in the towns. I have known the Hon. Minister since 1921. He is closely in touch with the conditions prevailing in the villages. I am talking about the conditions in the villages in Chingleput and North Arcot. If the ruling Party wants that agricultural output must increase, then they must do something to see that harmonious relationship is developed and that political parties do not interfere with the harmonious working of these two classes of people.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Mr. Chairman, Sir, only one thing I want to bring to the notice of the House. A case is transferred, for the reasons given by the Hon. Minister, pending before any Revenue Divisional Officer in any district for disposal to some other Revenue Divisional Officer in the same district. I shall put it in this way. There are about eight Presidency Magistrates here. Suppose one Magistrate decides a case in one way. We say that there may be an appeal to another Magistrate. I shall put it like that. When a case is transferred from one officer to another officer having the same status and the same position, the natural tendency on the part of the officer who is trying the case will be to sympathise with the officer who has decided the case already. I think that there

[Sri A. M. Allapichai] [20th September 1958]

will be that difficulty. I feel it as a lawyer and also from the common sense point of view. If a case has to be decided by an officer holding the same position as the officer who has already applied his mind to the particular subject, it will be very difficult for the officer to whom the case is transferred to apply his mind in a different way. No doubt, there may be some exceptional cases. Therefore, instead of that, if we provide for transfer of the case to a higher officer, that will be good. It may be transferred to some higher officer, or something else should be done. If the case is sent to another officer having the same status and holding the same position as the former officer, then it will be very difficult for him to apply his mind to the facts of the case. I think that is pure psychology. No doubt, in some cases, they may get over the difficulty. But in 90 per cent of the cases, it will be a very difficult affair. I wish to bring this point to the notice of the Government.

11 p.m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, this Bill only seeks to extend the life of this Act which is to expire on the 26th of this month. The objective of this legislation is to protect the tenants. All the tenants need protection. But I am unable to agree with hon. Members who say that the position has deteriorated on account of this Act which afforded protection to the cultivating tenants. If troubles occur here and there, and if on account of differences, misunderstanding and troubles, production is hampered, the objective behind the legislation is to avert them. Here and there, there have been, of course, cases of a deteriorating situation. I would like to tell the hon. Members that, on the whole, the tenants have had protection from eviction and that cultivation has not deteriorated. But there are tenants whose services are needed. Landlords cannot cultivate all their lands themselves as tillers of the soil. If the tenants are there to do the work of cultivation and share the production between themselves and the holders of the land, they do deserve consideration. Even to encourage them to cultivate better, they do need relief and protection, and that is the objective behind this Bill. But this is only a temporary expedient. Even though it is a temporary expedient, hon. Members will agree that statutory protection is necessary and that this is not a new thing. As pointed out some time ago in this House, even during the days of the British administration, legislation was enacted to afford protection to tenants occupying houses in cities and other urban areas. But cultivation is much more important than mere leasing of houses for the purpose of accommodation and residence.

Sir, reference was made to the new provision made in this Bill about the transfer of a case from the Court of one Revenue Divisional Officer to that of another. I would like to point out that this is only an enabling provision. It is the High Court that will have to decide whether a case has to be transferred from the Court of one Revenue Divisional Officer to that of another. Therefore, hon. Members need not take any serious objection to that provision.

20th September 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition has stated that we must have a review of the working of the Act and secure facts and figures before we venture on a permanent legislation. The Board of Revenue has been reviewing the position then and there and this Government have been receiving reports from it. The final report is awaited from the Board of Revenue. That is why we have come forward with this legislation extending the life of the Act. Originally, the idea was to extend it by three months, that is, till the end of December, but now to be on the safe side, it is proposed to extend it by one year. That does not mean that we will not be doing anything during this one year. The Government have taken a decision to afford relief to the small landholders. After hearing from the Board of Revenue its own reactions and experiences, a permanent legislation will be drafted and brought before this House. In the meantime, the life of this Act is to be extended so that the tenants may have protection without any break. That is the main objective behind this Bill. Therefore, I do not think there should be any opposition to the passing of this legislation.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

SRI K. BALASUBBRAMANYA AYYAR : Sir, I wish to make one observation. The Hon. Minister has just now stated that the Government have already taken a decision in respect of small landowners. I would appeal to them to find out what an economic holding is. I would request them to suspend their judgment for some time, get all the facts and then finally decide who a small landowner is and what is the extent of relief that a small landowner is entitled to get.

[20th September 1958]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to tell the hon. the Deputy Leader of the Opposition that that Bill, I hope, will be referred to a Joint Select Committee and that that Committee may go into the question of the definition of 'small landowner'. When that Bill is brought before this House, this House could consider all the aspects of the matter.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 26 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 31 OF 1958).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: On a point of order, Sir. I should like to have a ruling on the point whether criticism of administration can be made at this stage of discussion on the Appropriation Bill.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member can speak with reference to the items included in the Appropriation Bill but not about the administration as a whole. There are a number of items included in the Bill and he can speak on them.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the scope of criticism is not limited in respect of the discussion on the Budget . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member asked for a ruling and I have given it.

The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

20th September 1958]

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 31 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 32 OF 1958).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, the Appropriation Bill covering the Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1955-56 has come up for discussion. During the discussion on the Statement on the Excess Grants placed before us in this House, I had occasion to point out that these items, for which Excess Grant is demanded, had been thoroughly examined by the Public Accounts Committee. In fact, the Hon. the Minister for Finance is invariably present at the meetings of the Public Accounts Committee and he has not spared the Heads of Departments about items of wasteful expenditure or financial irregularities. I am obliged to make a pointed reference and invite the attention of hon. Members to this subject because of an article which appeared in 'The Hindu' under the caption 'Where the Money Goes', just a couple of days ago. 'The Hindu' has stated that there has been a waste of public funds due to lack of vigilance on the part of the Heads of Departments. I should like to point out to the hon. Members that the Public Accounts Committee is very critical in these matters and that the Hon. the Minister for Finance has never spared responsible officers concerned. I am just referring to this matter so that the Government may take an opportunity to issue a Press communique especially when such criticisms are made against the financial policy and procedure of the Government in responsible quarters like 'The Hindu'. I do not expect the Hon. Minister to refer to all the points mentioned in the paper. As a general proposition, it is stated

[Sri T. Purushotham] [20th September 1958]

in the paper that little is done to ensure that public moneys are wisely spent and not wasted. I would appeal to the Hon. Minister to see that the Government devise some means to educate the public in order to allay such misapprehensions as the public have a right to know what is happening in the State, especially because we have to go to them for loans from time to time. In a democratic State, the people expect an answer to these criticisms and it is for this purpose that I thought I could refer to this question while discussing the Appropriation Bill.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, the only provocation for my participating in the debate is that an ex-Member of the Public Accounts Committee has said certain things about the work of the Committee. I do agree that since the complexion of the Public Accounts Committee was changed—formerly the rules governing its composition were very different—it has been exercising a very great check on the Administration, particularly on the expenditure side. Of course, one might say that it is scrutinising expenditure that has already been incurred. But it provides proper guidance for the future and we can revise our policy in the light of experience already gained. The other day, the Public Accounts Committee came across cases of misappropriation of funds by the karnams by not issuing receipts for the collections made. The Committee once suggested that three different forms of receipt should be issued—three in three different colours—and the Government have accepted the suggestion. They have also accepted several other suggestions made by the Committee. The occasion should be taken now by other Members who are not on the Public Accounts Committee to study its Reports. To give another example of the useful work done by that Committee, there was an item of expenditure relating to purchase of corrugated zinc sheets for putting up sheds on the ghat roads for people working on the roads. The sheets were purchased as early as in 1951—about 1,200 tons—and for a period of six years, they were kept unused. Anyone who scrutinises the accounts would say that it is a colossal waste of public funds. It is true that the money spent on these could have been used for some other purpose and that we could have saved much of interest charges. Therefore, when the matter came to the notice of the Committee, it took objection to the expenditure and immediately the Government issued orders that these sheets should at once be used for providing sheds, as decided already. We now find some zinc sheds are being put up on the ghat roads. I am sure that proper scrutiny is exercised by the Public Accounts Committee on all items of administrative expenditure and I hope this will go a long way in effecting proper check on wasteful expenditure and avoiding all items of waste.

*SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டுத் தொடக்கத்தின்போதும் அரசாங்கத்தார் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்போகின்றார்கள் என்பதை நன்கு ஆலோசித்து அதற்குரிய திட்டம் தயாரித்து அதற்குரிய செலவினங்களுக்கெல்லாம் அனுமதி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதன் பின்னால் 'அப்ரோப்பிரியேஷன்'

20th September 1958 [Sri V. V. Ramaswami]

பில்' கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியவுடன் தங்களுக்கு வேண்டிய பணத்தை அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதன் பின்னால் எதிர்பாராத திட்டங்கள் அல்லது புதிய அபிவிருத்திச் செயல்கள் ஏற்பட்டால், அதற்கான செலவினங்களுக்காக 'ஸ்பெஷல் மெண்டரி டிமான்ட்' கொண்டுவந்து அனுமதி பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இப்படியிருக்க இதற்கு மேலும் எக்ஸ்சாகக் கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்துவிட்டுப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அனுமதி கோருவது சரியல்ல. ஆகவே ஜாக்கிரதையாக முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து, அதற்குத் தகுந்த அளவில் திட்டம் போடுவதாக இருந்தால், இவ்வளவு அதிகத் தொகை வராதது என்று நினைக்கிறேன். இதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் கண்காணித்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சட்டப்படி 'அப்ரோப்பிரியேஷன்' பில், கொண்டுவந்த பின் அதிலிருந்து செலவு செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நடப்பது என்ன? அனுமதி ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டதாகப் பாலிக்கவேண்டுமென இந்த அப்ரோப்பிரியேஷன் மசோதா கூறுகிறது.

"The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the aggregate to the sum of two hundred and seventy-four lakhs, two thousand and seventy-six rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amount spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1958."

என்று இருக்கிறது. இது நியாயமில்லை. இனிமேலாவது இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு ஆண்டும் வராதபடி முன்கூட்டியே ஜாக்கிரதையாக இருந்து செலவுகளைக் கவனித்துப் பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய தொகையைச் செலவு செய்வதற்கு அனுமதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதை அந்தந்தப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர்கள் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, I am indeed very much obliged to hon. Members who have participated in this discussion. What they have said would amply serve the purpose of the Press communique suggested by the hon. Member Mr. Purushotham. I have nothing more to add.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

• Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

"That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

[20th September 1958]

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, only one point I want to make. When an Appropriation Bill is brought in, you should not say ‘ the sums shall be deemed to have been appropriated ’ as is stated in clause 3. I agree in this particular case, it has been done with good intentions and it is quite all right. But in an Appropriation Bill, you cannot say ‘ the sums shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated ’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 32 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 22nd September 1958.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 150. Report of the Committee on Estimates—Second Assembly (Forests).

* Laid on the table of the House on 18th September 1958.

20th September 1958]

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 43 asked by Sri A. Gajapathy Nayagar (on behalf of Sri M. Ethirajalu) at the meeting of the Legislative Council held on 20th September 1958, page 110 supra].

Statement showing the lands distributed to the landless poor in the South Arcot district (talukwar) during the year 1955-56 and 1956-57.

Name of taluk and sub-taluk.	Lands assigned for cultivation purposes.		Lands assigned for house purposes.	
	1955-56.	1956-57.	1955-56.	1956-57.
	ACR.	ACR.	ACR.	ACR.
Taluka—				
Cuddalore	..	122.94	..	..
Chidambaram	..	..	0.60	..
Villupuram	2.73	2.73	0.86	0.86
Virudhachalam	19.40	6.03	3.49	0.88
Tindivanam	..	5.27	..	..
Tirukoilur	8.71	8.51	0.98	0.95
Gingee	8.31	14.01	0.36½	1.65
Kallakurichi	74.32	226.69	4.47	4.34½
Sub-taluka—				
Panruti	..	..	0.24	0.05
Tittagudi	..	..	0.56	1.80
Ulundurpet	19.28	19.57	0.55	0.17
Kattumannarkoil	..	..	0.74	0.41
Vanur	..	..	..	..
Total ..	132.75	405.75	12.85½	10.6½

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 45 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 20th September 1958, page 111 supra.]

(a) Yes. It is done in certain cases.

When the Government Press, Madras, is not able to undertake any Government work and complete it in time due to heavy pressure of other urgent and time-scheduled jobs, such works are entrusted to the private printers. With a view to reduce the heavy arrears accumulated at the Press, the receipt of work in the Government Press is now restricted to really very urgent and important items and the less important and less urgent work is diverted to private presses.

(b) The printing of following kinds of works are permitted to be done at private presses :—

Sessions judgment.

List of stolen property, lost property, rewards or similar notices of special character in Indian languages that demand immediate circulation for the District Superintendents of Police, and monthly news sheets intended for circulation among members of the village vigilance committee.

[20th September 1958]

Besides these items of work, certain other items are also entrusted to the private presses by the Government Press, Madras, and by the Heads of Departments on the advice of the Controller of Stationery and Printing when the Government Press, Madras, is not in a position to undertake such work and complete it in the required time due to heavy pressure of other urgent and time-scheduled jobs.

When work is decided to be entrusted to private press, sealed quotations from reputed private printers are invited and the work is entrusted to the lowest tenderer. The capacity of the presses for undertaking the work is also taken into consideration before entrusting the work to them.

(c)

1956-57.

Serial number and name of the Press.	Items of work.
(1)	(2)
1 Rangam Brothers, Madras ..	Printing of posters.
2 Hoe & Company, Madras ..	Printing of Sarvodaya Wrappers.
3 Minerva Printers, Madurai ..	Electoral Rolls.
4 Victoria Press, Vellore ..	Do.
5 Bharathi Press, Vellore ..	Do.
6 Harihara Press, Vellore ..	Do.
7 Record Press, Vellore ..	Do.
8 Pachiappa Press, Vellore ..	Do.
9 North Arcot Co-operative Printing Works, Vellore.	Do.
10 Natesar Press, Dindugal ..	Do.
11 Central Co-operative Printing Works, Madras.	Printing of Second Five-Year Plan.
12 Parimala Press, Mysore ..	Electoral Rolls.
13 Prasad Process, Madras ..	Printing of Achievements in the Districts.
14 Maruthi Press, Madras ..	Five-Year Plan.
15 Santhi Press, Madras ..	Do.
16 Lithographers and Printers Association, Madras.	Printing of Telugu Electoral Rolls.

1957-58.

1 Dorson Press, Madras ..	Printing of forms and registers for Director of Public Health, Madras.
2 Madras Printers and Lithographers' Association, Madras.	Electoral Rolls.
3 Orient Power Press, Bangalore.	Do.
4 St. Joseph Printing Press, Coimbatore.	Printing of standard schedule of rates.
5 Alamu Printing Works, Madras.	Electoral Rolls.

[20th September 1958]

Serial number and name of the Press.	Items of work.
(1)	(2)
6 The Royal Printing Works, Madras-2.	Electoral Rolls.
7 Shanti Press, Madras ..	Printing of pamphlets "Vanavilangugal."
8 Sri Santhi Press, Aruppukottai.	Printing of standardised Forms.
9 Nuri Press, Madras-13 ..	Oriental Manuscript Series.
10 Janatha Press, Madras-5 ..	Do.
11 Sri Vatsa Press, Madras ..	Do.
12 Janatha Press, Madras ..	Do.
13 Dorson Press, Madras ..	Do.
14 Penn Thompson and Company, Madras.	Printing of index cards.

APPENDIX III.

[Vide item III (1) on page 113 supra.]

L.A. BILL No. 26 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1958.

2. *Amendment of section 1 in Madras Act XXV of 1955.*—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) (hereinafter referred to as the principal Act), for the words "for a period of three years", the words "for a period of four years" shall be substituted.

3. *Insertion of new section 6-C in Madras Act XXV of 1955.*—After section 6-B of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

"6-C. *Transfer of application or other proceeding by High Court.*—(1) On the application of any of the parties and after notice to the parties and after hearing such of them as desire to be heard, or of its own motion without such notice, the High Court may at any stage transfer any application or other proceeding under this Act

[20th September 1958]

pending before any Revenue Divisional Officer in any district for disposal to any other Revenue Divisional Officer in the same district.

(2) Where any application or other proceeding has been transferred under sub-section (1), the Revenue Divisional Officer who thereafter holds the inquiry may, subject to any special directions in the case of an order of transfer, either hold the inquiry *de novo* or proceed from the point at which the said application or other proceeding stood when it was transferred."

APPENDIX IV.

[Vide item III (2) on page 120 supra.]

L.A. BILL No. 31 of 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1958.

WHEREAS it is necessary to provide for the application of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1958;

Be it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 5) Act, 1958.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1958.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1958, a further sum not exceeding one crore, ninety-five lakhs, eighty-six thousand and nine hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period as set forth in column (3) of the schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

[20th September 1958]

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sum not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	10,05,500	..	10,05,500
VIII	Irrigation	2,00,000	..	2,00,000
XI	District Administration and Miscellaneous.	4,16,400	..	4,16,400
XV	Education	5,02,500	..	5,02,500
XVI	Medical	3,41,600	..	3,41,600
XVII	Public Health	16,69,100	..	16,69,100
XVIII	Agriculture and Fisheries.	5,23,400	..	5,23,400
XX	Co-operation	1,08,900	..	1,08,900
XXI	Industries and Cinchona.	5,49,700	..	5,49,700
XXII	Harijan Uplift	1,41,800	..	1,41,800
XXVI	Civil Works—Grants-in-aid.	6,82,100	..	6,82,100
XXX	Miscellaneous	..	1,500	1,500
XXXIII	Compensation to Zamindars.	46,79,000	..	46,79,000
XXXV	Capital Outlay on Irrigation.	37,28,900	..	37,28,900
XXXVI	Capital Outlay on Public Health.	1,70,000	..	1,70,000
XXXVIII	Capital Outlay on Industrial Development.	36,23,000	..	36,23,000
XXXIX	Capital Outlay on Civil Works.	2,72,400	..	2,72,400
XLII	Capital Outlay on Schemes of State Trading.	..	31,400	31,400
XLIII	Loans and Advances by the State Government.	9,39,700	..	9,39,700
Grand total ..		1,95,54,000	32,900	1,95,86,900

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,
Speaker,
Madras Legislative Assembly.

[20th September 1958]

20th September 1958]

MADRAS APPROPRIATION ACT

[Vide item III (3) on page 121 supra.]

L.A. BILL No. 32 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1956, in excess of the amounts authorized or granted for the said services.

WHEREAS it is necessary to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1956, in excess of the amounts authorized or granted for the said services;

Enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 4) Act, 1958.

2. *Issue of Rs. 2,74,02,076¹ out of the Consolidated Fund of the State for the year ended on the 31st day of March 1956.*—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the aggregate to the sum of two hundred and seventy-four lakhs, two thousand and seventy-six rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amount spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1956, in excess of the amounts authorized or granted for those services for that year.

3. *Appropriation.*—The sums deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1956.

THE SCHEDULE.

(See sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
III	Stamps Administration.	2,30,581	..	2,30,581
XXIV	Civil Works—Works.	1,61,92,096	..	1,61,92,096
XXIX	Pensions	..	451	451
XXX	Stationery and Printing.	..	38,793	38,793

THE SCHEDULE—cont.

Demand number.	Services and purposes.	Sums.		
		Voted by the Legislative	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XXXII	Community Development Project.	14,50,049	..	14,50,049
XXXIII	Road Transport Schemes.	1,59,732	..	1,59,732
XXXV	Capital Outlay on Irrigation.	90,50,505	..	90,50,505
XXXVII	Capital Outlay on Civil Works.	..	22	22
XXXIX	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	2,61,197	..	2,61,197
XL	Commuted value of Pensions.	..	18,670	18,670
Total ..		2,73,44,140	57,936	2,74,02,076

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,
Speaker,
Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 22nd September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Water-supply scheme for Sivaganga

* 46 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the terms on which the water-supply scheme for Sivaganga was sanctioned in 1941 and the estimated cost thereof;

(b) the amount deposited by the Sivaganga Panchayat Board for this purpose;

(c) when the work was taken on hand and the progress so far made; and

(d) the circumstances in which the work has not been completed so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The scheme was sanctioned on half-grant basis in 1941 at an estimated cost of about Rs. 54,600.

(b) Rs. 58,185.

(c) The work was taken up during the year 1950-51 and the following works have been completed involving an expenditure of Rs. 50,305—

(i) Improvements to the Chettiurani.

(ii) Masonry surplus weir.

(d) Due to shortage of iron and steel, the work had to be suspended for some time. During actual execution some modifications to the sanctioned proposals were found necessary involving an extra cost of Rs. 1.52 lakhs as per the revised estimate.

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the fact that it is a most dry area, will the Government include this in the priority list and give the needed help as originally promised on a half-grant basis so that the panchayat board may complete the scheme expeditiously?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The original scheme was given up for there were certain defects in it. Now the Chief Engineer has recommended that this scheme also may be taken

[22nd September 1958]

up. It is one of the eight schemes to be taken up for consideration. Meanwhile, we want to know whether the finances of the panchayat board can bear the recurring expenditure and that being examined.

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the fact that it is a work originally sanctioned on a half-grant basis, will the same pattern be followed in sanctioning the new water-supply scheme for the place?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is too soon for me to commit myself to any particular pattern.

Eviction and fixation of fair rent

* 47 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of petitions for eviction and fixation of fair rent pending in the Madras City up to 31st January 1958 before the Rent Controller Court;

(b) the number of such courts functioning in the City; and

(c) the number of cases disposed of per month?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) On 31st January 1958 611 eviction petitions and 57 fixation of fair rent petitions were pending before the Rent Controller, Madras, and 584 eviction petitions and 124 fixation of fair rent petitions were pending before the Additional Rent Controller, Madras, in the Madras City.

(b) Two such courts—the courts of the Rent Controller Madras, and the Additional Rent Controller, Madras.

(c) For a period of one year ending with 31st January 1958 the Rent Controller and the Additional Rent Controller, Madras have disposed of 231 eviction petitions and 6 fair rent petitions and 157 eviction petitions and 14 fair rent petitions respectively per month.

* **SRI M. PATANJALI SASTRY :** What is the proportion of successful eviction petitions to the total number of petitions disposed of?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not worked it out.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஒரு ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட மனுக்கள் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have that information with me just now.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware of the fact that whoever goes to the court for the filing of a petition, will have to wait for more than a year to get the decision

[22nd September 1958]

of the court? Even after that, the matter will go to other courts, with the result that for a period of about two years, there may not be a final decision in respect of that matter?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not so far received any complaint of the nature mentioned by the hon. Member. Anyway, I will take note of the point raised by him and enquire into the matter.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, even the number of cases pending in the courts will give an indication as to the time taken for the disposal of cases.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Regarding the number of cases pending, they were accumulating at a time when there was only one court functioning. Later on when we found that the work was heavy for one court, we introduced a court of Additional Rent Controller. Now the cases are being disposed of and I have not received any complaint till now. Anyway, as I stated before, I will look into the matter.

Pharmacy attached to the College of Integrated Medicine, Madras

* 48 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons employed in the pharmacy attached to the College of Integrated Medicine, Madras;

(b) the classes and categories of service to which they belong; and

(c) whether any rules have been framed for the regulation of recruitment and service conditions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இந்த மருந்துகளை ஸ்டாண்டர்டைஸ் செய்வதற்கு நமது நாட்டிலுள்ள வைத்தியசாலைகளுக்கெல்லாம் அனுப்பப்படுகின்றனவா? இந்த முறையில் அடையாறில் செய்யப்படுகிற மருந்துகளும் உபயோகிக்கப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது—அடையாறில் மருந்து செய்கிற னிவரங்கள்—எனக்குத் தெரியாது. இண்டக்ரேட் மருந்துகள் இப்பொழுது பல இடங்களிலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இந்த மாதிரி மருந்துகள் அடையாறில் செய்யப்படுகின்றன. இந்த மருந்துகள் வெளியில் அனுப்பப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அடையாறில் எந்த வகையில் என்ன மருந்து செய்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. Integrated மெடிஸின்ஸ் எந்த மாதிரிச் செய்யவேண்டுமோ அந்த விதத்தில் செய்யப்படுகின்றன. அவைகளைப் பல இடங்களிலும் உபயோகிக்கவும் செய்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஏதாவது சொன்னால், அதைப் பற்றி விசாரிக்கலாம்.

[22nd September 1958]

Formation of link-road to connect Vembar

*49 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to the Legislative Council Starred Question No. 84 on 3rd March 1958—

(a) whether any reply has since been received from the Government of India as regards the grant for the formation of a separate link-road to connect Vembar in Tirunelveli district with Kannirajapuram, Naripayur and Sayalgudi in Ramanathapuram district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: இது சம்பந்தமாக முந்திய அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது:

'The formation of a road to connect Vembar in the Tirunelveli district with Kannirajapuram, Naripayur and Sayalgudi in the Ramanathapuram district, is proposed as a separate link to the above coastal road and the Government of India have been addressed for grants. Their orders are awaited.' என்று சொன்னார்கள். அதுதான் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: 5-8-1958-ல் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: அந்த ரோடு எவ்வளவு நீளம்? எவ்வளவு தூரத்திற்கு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்த ரோடு பாலங்கள், கல்வெட்டுகள் எல்லாம் போட்டு 3½ லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 50 சதவிகிதம் வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI: அந்த ரோடு சென்னையிலிருந்து நாகப்பட்டினம் வழியாகத் தூத்துக்குடி-கன்யாகுமரிக்குக் கடற்கரை வழியாகச் செல்லும் ரோட்டுடன் இணைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கோஸ்டல் ரோடாகத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் இதைப்பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் கூடுதல் விவரங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Double shift system in the Government Press

* 50 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state with reference to the Legislative Council Starred Question No. 82, dated 19th March 1958—

(a) whether double shift system in the Government Press, Madras, has been introduced, and if so, the reasons therefor;

(b) the extra staff sanctioned; and

(c) the estimated cost thereof?

[22nd September 1958]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Attention of the Member is invited to the paper* placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us whether arrangements have been made for starting the double shift system and when it will be brought into effect?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We have decided to proceed with the double shift system. The work is going on and I cannot state a definite date because as and when we feel necessary, we will introduce it stage by stage.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us whether the required extra machinery for introducing the double shift has been made available?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We intend using the existing machinery for two shifts and, if necessary, extra machinery will be made available. There is no difficulty about it.

SRI T. PURUSHOTHAM: Has the report of the Factory Inspector appointed to go into the question of work-load in the Press and other relevant factors been received and if so, what action has been taken to carry out the recommendations contained in it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The various points raised by the hon. Member were considered at a meeting in which the hon. Member himself was present. The Factory Inspector and the Superintendent went into the whole matter including the points raised by him and after the receipt of their report, the Government felt that it was necessary to proceed with the second shift.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, as the Government have also considered the representations made by the labourers in this behalf, will the Hon. Minister give us an assurance that when the double shift system is introduced, it will be done without causing the least hardship to the labourers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, we had this in mind when we decided to introduce the double shift system because in each shift there would be more than 1,000 persons. We had also in mind that we would have to provide certain amenities to the labourers in view of the fact that a large number of persons would be employed in each shift.

SRI T. PURUSHOTHAM: In this behalf, Sir, may I appeal to the Hon. Minister to take an opportunity to meet the labour representatives and ensure the provision of necessary amenities to the labourers consequent on the introduction of the new system?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I have gone into the matter in great detail for introducing this double shift system. We have discussed it with them. We have received their representations and

[22nd September 1958]

we know what their difficulties are. With the utmost sympathy we considered all the difficulties and we are trying to bring about a very good atmosphere there and see that the double shift system is a success.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is the Hon. Minister aware that the Estimates Committee of the Legislature has taken up examining the work of the printing Press and that it will also be making some very valuable suggestions for the consideration of the Minister?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I have no information regarding the taking up of the work by the Estimates Committee. It is not the suggestion of the Estimates Committee alone that will be considered. On the other hand, if anyone who is interested in the proper running of the Press, gives any useful suggestions, I can assure the House that those suggestions will be considered.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. CHAIRMAN.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message, from the Governor of Madras, dated 20th September 1958 :—

‘ In pursuance of Article 207, clause (3)-, of the Constitution of India, I, Bisnuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958.’

(2) UNITED PARTY IN THE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : I have also to inform the House that I have received a communication that the United Party in the Council has been re-formed with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as the Leader of the Party, Sri K. Balasubramanya Ayyar as the Deputy Leader, and Sri Mohamed Raza Khan as the Secretary and Whip of the Party. The other members of the Party are :—

Dr. V. K. John,
Sri V. V. Ramaswami,
„ John Asirvatham,
„ T. P. Srinivasavaradan,
Dr. A. Chidambaranathan, and
Sri G. Krishnamoorthy.

I recognise the United Party as the main Opposition Party in the Council and Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar and Sri K. Balasubramanya Ayyar as the Leader and the Deputy Leader of the Opposition respectively in the Council.

22nd September 1958]

(3) INDIAN NATIONAL DEMOCRATIC CONGRESS GROUP.

MR. CHAIRMAN : I have further to inform the House that I have also received a communication that another Party has been formed, namely, the Indian National Democratic Congress, with Sri T. G. Krishnamoorthy and Sri L. S. Karayalar as members, and I recognise the Party as a ‘ Group ’ in the Legislative Council.

III.—INFORMATION RE SITTING OF THE COUNCIL ON THE 24TH SEPTEMBER 1958.

* **SRI V. V. RAMASWAMI :** Sir, on a point of information. The 24th instant has been allotted as ‘ non-official day ’ for transacting non-official business. I understand that two Bills and three Resolutions have been fixed as the business for that day and that in the evening at about 5-30 there is also the Governor’s Tea Party. So, the Council may have to rise at 5 o’clock that day. The Council usually sits from 3 p.m. to 6 p.m. Therefore, by rising at 5 p.m., we have to forgo about an hour. I would, therefore, suggest that we may sit in the forenoon also on that day. However, I leave it to the Hon. Chairman to decide.

MR. CHAIRMAN : We will sit from 2 p.m. to 5 p.m.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE MADRAS COUNCIL RULES re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, I understood from the Secretary of the re-formed United Party that the agenda for this day had to be slightly amended to the effect that the second item under the heading ‘ Bills ’ be taken up first. Therefore, Sir, under rule 21 (3) of the Madras Council Rules, I move—

‘ That item (2) under Government Bills, namely, the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958, be taken up before item (1), namely, the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That item (2) under Government Bills, namely, the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958, be taken up before item (1), namely, the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958.’

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC HEALTH (AMENDMENT) BILL, 1958.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, I beg to introduce the Madras Public Health (Amendment) Bill*, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958), and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

* Published on pages 217-218 of Part IV-A of the Fort St. George Gazette dated 20th August 1958.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1958]

Section 92 of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939), prohibits the construction or establishment of any new factory, workshop or workplace or the carrying on of any new offensive trade in the areas reserved for residential purposes under section 89 of the said Act. In view of this provision, the construction or establishment of any new factory, workshop or workplace in notified residential areas for the purpose of carrying on a cottage industry is not permissible. Consequently, installation of any machinery of even a small horse power ranging from $\frac{1}{2}$ to 3 for such cottage industries in the notified residential areas is also not permissible. To enable the growth of cottage industries, it is necessary to amend the said provision suitably so as to permit the construction or establishment of any new factory, workshop or workplace in notified residential areas for the purpose of carrying on a cottage industry. This will enable the grant of permission also for installation of machinery of small horse power for cottage industries.

It is, therefore, necessary that we should proceed with the proposed legislation. I, therefore, move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958, (L.C. Bill No. 6 of 1958), be taken into consideration.'

SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் ஒரு சிறிய விளக்கத்தை மட்டும் கோர விரும்புகிறேன். எங்கெங்கே குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்துக்குத் தோன்றுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று இந்தத் திருத்த மசோதா கூறுகிறது. இங்கே 'குடிசைத் தொழில்' என்று சொல்லும்பொழுது, நெசவுத் தொழிலாளர் ஈடுபடுகிற சாயப் பட்டறையும் அச்சுப் போடுகிற சிறுசிறு தொழில்களும் இதிலே சேர்க்கப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the proviso, as stated by the Hon. Minister, is for enabling the Government to permit the carrying on of a cottage industry. Section 92 of the Madras Public Health Act prohibits the construction or establishment of any new factory, workshop or workplace or the carrying on of any new offensive trade in the areas reserved for residential purposes. What they mean is this. If there is a cottage industry in a residential area and if it is likely to cause inconvenience or affect the health of the people or in any way be injurious to sanitation or other requirements of the residential area, then it should not be carried on. That is why it comes under the Public Health Act. Therefore, the purpose is to find out whether the factory or workshop to be started will in any way be

[22nd September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

injurious to, or will affect, the general health of the locality. It is for that purpose that this section is put in there. But the proposed proviso will set at naught the whole thing. It says—

'Provided that the local authority may, subject to such restrictions, limitations and conditions, as may be prescribed, permit any such construction or establishment, if it is for the purpose of carrying on such cottage industry as the Government may, from time to time, by notification, specify.'

The difficulty is this. Suppose there is a cottage industry. The question is whether it will at once come under the proviso. The proviso is rather worded a little widely or loosely. Does it replace the original section? That is the doubt I have. The chief consideration in the Public Health Act is whether the new industry is in a residential area. The consideration is not whether it is a cottage industry or any other industry or workshop or factory. For example, take dyeing. Though it is a cottage industry, I do not think it is proper to carry on that industry in a residential area. The proviso is not happily worded. Of course, the Assembly has passed it . . .

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, it has not yet been passed by the Assembly. It is introduced here first.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Therefore, the Hon. Minister may consider whether it should also be stated, 'provided it is not of a kind which is offensive to, or which will affect, the public health of the residential locality'. Otherwise, it will not come under the Public Health Act.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, I welcome this measure. This subject was discussed at length by the Public Health Board. Now, we are having extension of electricity all over the State and we are anxious to encourage the starting of cottage and small industries, wherever possible. As the Act stands at present, there is an absolute ban on installation of a motor of even one horse-power in residential areas. Every time the question of the need for any such installation for any sort of cottage industry came up before the local bodies and the municipalities and even the Corporation of Madras, the particular area had to be excluded from the operation of the Public Health Act and sanction had to be obtained for the installation of a motor of even one horse-power and half horse-power. This caused much worry and inconvenience to the applicants. I know that the Hon. the Minister for Health was anxious, when we permitted installations of this kind, that they should not be a source of nuisance, and that they should not be dangerous from the point of view of the health of the residents. He called for expert opinion about it and this came up again before the Public Health Board with the endorsement of the departmental experts. The Minister agreed to recommend this amendment to the Legislature only after the public health authorities assured him that this would not cause any nuisance whatsoever.

[Sri T. Purushotham] [22nd September 1958]

I entirely agree with the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar that before we pass an enactment of this kind, we should be assured whether an electric motor of, say, one horse-power will make noise and be a source of nuisance to the locality in which such cottage industries are to be started. The public health authorities have stated that the installation of machines with one horse-power in residential areas would not cause any such nuisance. I am given to understand that in Japan there is no restriction on installations up to three horse-power in residential areas. However, in view of the total prohibition of any such installation in the State at present, we should be content if installation of motors of one horse-power is allowed in residential areas. Of course, the Government have taken full powers in this Bill in regard to this matter. They have not stated to what extent they will go with regard to this, whether it will be half horse-power or one horse-power. Whatever it be, I am anxious that the Government should ensure that obnoxious trade is excluded when we are amending section 92 of the Madras Public Health Act to permit the installation with small horse-power.

I would also suggest one thing in view of the fact that various definitions are put forward with regard to cottage industries. Even the other day there was some discussion in this House as to what cottage industry would mean. My hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar suggested something and the hon. Member Sri A. Subramanyam began to say something else. To set all that at rest, I hope it should be possible to notify to the public health authorities what the cottage industries are and what sort of cottage industries will be permitted and up to what horse-power such installations will be permitted in residential areas. A list of industries which come under the category of cottage industries should be obtained from the Director of Industries and communicated to the public health authorities and the licensing authorities. No restriction on industries need be insisted on, but industries which are injurious and dangerous to public health should be excluded and it is to be reasonably expected that while the amendment to the Public Health Act will empower the Government to exempt such cottage industries from the operation of this Act, I mean the Public Health Act, we should be very clear—as has been pointed out by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar—we will completely exclude all items which border upon injurious and dangerous trades. Even now there is provision in this clause for dangerous and offensive trades being banned in residential areas. That provision should not in any way be relaxed while giving permission for the starting of cottage industries. While we are all anxious that the cottage industries should be encouraged, this aspect should also receive the attention of the Government. Even now, if any amendment could be made to make it clear with regard to this point, that will be helpful because, as has just now been pointed out, this Bill has not come to us from the other House and when we are passing a Bill and sending it to the other House.

[22nd September 1958] [Sri T. Purushotham]

It should be very clear and there should be no ambiguity about that whatever provision is made in this Bill, no dangerous and offensive trades will be permitted under the proviso now sought to be included in the Public Health Act.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I quite welcome the increase in industrial products and the encouragement given to cottage industries. But should this be done at the cost of the health of the public? That is the question. Now, have the Government studied the question whether it will, not be possible for them to provide localities not far off from the residential localities which may be called industrial localities where cottage industries may be established? Now, as was stated by the hon. Members who spoke before me, there is no denying the fact that there will be some noise, though not much noise, from these motors. Noise has a telling effect upon the health of the people. Besides noise, there are likely to be dust, din and scope for accidents. Maybe the workers are careful but the restrictions that can be usually had in a separate industrial area cannot be had in a residential area. So, what I would suggest to the Government is that separate areas called industrial areas should be formed not far off from the residential areas so that those people who are engaged in cottage industries may not have the difficulty of just walking a long distance to a regular factory or just having the rigour of work in a factory. I would humbly submit that separate areas must be allotted in villages or towns where these cottage industries should be started and that, in no way, Government should encourage the starting of cottage industries in the areas which have been specifically earmarked as residential areas, as it would tell upon the health of the people, which is already not up to the desired standard.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, குடிசைத் தொழில் என்ற பெயரால் மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலே குடிசைத் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால், அவை உடல் நலனுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் என்று கருதுகிறேன். நான் வெங்கடேசபுரத்தில் இருக்கிறேன். அங்கே 100 பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. இங்கே ஒரு சுவன் வாங்கித் திரு மூன்று முறை தவறாமல் பாளை சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இந்தப் பாளை சுருவகினால் ஏற்படும் புகை 100 பங்களாக்களையும் சுற்றி வந்து கொண்டு மக்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்தப் பாளை சுருவகினால் குடிசைத் தொழில் என்ற பெயரால் லைசென்சு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஒரு குடிசைத் தொழில் என்று சொன்னால், சத்தம் வரக்கூடாது, புகை வரக்கூடாது, நாற்றம் வரக்கூடாது. இம்மாதிரி நிபந்தனைகளை விதித்து லைசென்சு கொடுத்தால், நம்மாயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு horse-power இயந்திரத்தை வைத்து பல வேராட்டங்களிலே மாவு அரைக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஒரு horse-power எஞ்சின் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு horse-power மெஷின் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் புகை, நாற்றம், சத்தம் இவைகள் வராமல் மற்றவிதத்தில் இந்தமாதிரித் தொழில்களைச் செய்தால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். நம் நாட்டிலே

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [22nd September 1958]

குடிசைத் தொழில் வளர்வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் மக்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காத முறையிலும், உடல் நலனுக்குக் கெடுதல் விளைவிக்காத வகையிலும் அவைகள் இருக்க வேண்டும்.

* **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மூலமாக வரவேற்கிறேன். இதிலே ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. குடிசைத் தொழில் என்றால் என்ன என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்களில் சிலர் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். கனம் அங்கத்தினர் மண்பாண்டம் செய்வதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அந்த மண்பாண்டத்தைச் செய்த பிரகு, அதைத் தீயிலே இட்டுச் சுடுகிற நேரத்திலே தான் புகை வருமே தவிர, சக்கரத்திலே மண்ணை வைத்துச் சுற்றுகிறபொழுது ஒரு கெடுதியும் வராது. புகை போடுகிற நேரத்திலே அதைச் சுற்றுத் தொலைவிலே வைத்துக்கொள்ளலாம். நம்முடைய நாடு குடிசைத் தொழில்களுக்குப் பெயர்போன நாடு. அன்றும், இன்றும், என்றமே நமது நாட்டில் குடிசைத் தொழில்கள் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. குடிசைத் தொழிலுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் ஏதாவது செய்தால், நமது நாடு முன்னேறுகிறது.

மேலும், பெரியீர், குடிசைத் தொழிலுக்குப் பெயர்போன ஜப்பான், சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகள் இன்று உயர்ந்த நாடுகளாகத் திகழ்வதற்குக் காரணம், அந்த நாடுகளிலே உள்ள அரசாங்கம் குடிசைத் தொழில்களிலே அக்கறை காட்டிவருவதுதான். நெய்தல், நூற்றல், பாடி முட்டதல், வலை பின்னுதல், பை பின்னுதல் போன்றவைகள் எல்லாம் குடிசைத் தொழில்களே. இவற்றையெல்லாம் வீட்டிலே செய்கிறார்கள், இன்றும் செய்கிறார்கள் வருகிறார்கள். இதனால் ஒருவருக்கும் கெடுதி ஏற்படாது. இப்படிப் பகிரங்கமாகச் சட்டம் இயற்றி, இதில் தவறு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், அதனால் நன்மைதான் உயக்குமே தவிர, தீமை ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நமது நாடு குடிசைத் தொழில்களுக்குப் பெயர்போன நாடு, குடிசைத் தொழில்கள் வளர்ந்தோங்கிவரும் நாடு. ஆதலால், இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இதனால் ஒரு கெடுதியும் ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

* **SRI M. ETHIRAJALU :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிற நேரத்திலே சில சந்தேகங்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இருக்கும் தெருவிலே குடியிருப்பு இடத்தை அங்குள்ள நகர சபை, பொது மக்களுக்கு அறிவிக்காமல், ஒரு industrial area ஆக மாற்றி, எழு ஹார்ஸ்-பவர் எஞ்சின் வைத்து ஒரு மாவு மில்லை நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிரகு பொது மக்களுக்குத் தெரிந்ததும் நகர சபைக்குத் தெரிவித்தார்கள். பொது ஜனங்களுக்குக்கூட இவ்விஷயத்தை “டாம், டாம்” மூலம் தெரிவிக்கவில்லை. பின்னர் இவ்விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் அரசாங்கம் சுகாதார இலாக்கா அதிகாரிகளை அனுப்பி, சோதனை பண்ணி, இந்தமாதிரி மாவு மில் குடியிருப்பு இடத்தில் வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லியும் கூட, நகர சபை அனுமதி கொடுத்துவிட்டது. இப்பொழுதும் மில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மிகையான போன்ற பொருள்களை அரைக்கும்பொழுது, ஜனங்களுக்குத் தொந்தரவும் அசௌகரியமும் ஏற்படுகின்றன. நகர சபையைக் கேட்டால், “நாங்கள் லைசென்சு கொடுத்துவிட்டோம், இனி ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை”, என்று சொன்னபின் அரசாங்கம் மாவு மில்லை ரத்து செய்து விட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்தப் பார்ட்டி கோர்ட்டுக்குச் சென்று, “எனக்கு முனிசிபல் நகர சபை ஏன் லைசென்சு கொடுத்தது? அதனால் பணச்செலவு அதிகமாகிவிட்டது என்று வாதாடவே கோர்ட்டார் அதை ஏற்று அந்த மில்லை ஓட்டி நடத்தலாம்” என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். இப்பொழுது மில் நடந்து வாவதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடிக்கடி உடம்பு அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரிக் குடியிருப்பு

[22nd September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

இடத்தை மாற்றும்பொழுது, சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து, அவர்கள் சம்மதத்தைப் பெற்று, அது இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவா இல்லையா, குடிசைத் தொழில் செய்வதற்கு உபயோகமான இடமா, இல்லையா, என்பதை யெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலித்து, பின்னிட்டு மக்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டாகாத வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மக்களுக்குத் தொந்தரவும் சுகாதாரத்திற்கு கெடுதியும் ஏற்படாத வகையில் அரசாங்கம் எந்தக் காரியமும் செய்யவேண்டும். நகர சபையார் இஷ்டத்திற்கு இம்மாதிரியான விஷயங்களை விடுவது மக்களுக்கு அநீதியைத்தான் கொடுக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம் வருங்காலத்தில் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து காரியமாத்தில் இறங்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, I am very thankful to the hon. Members for the opinion they expressed that nothing would be done which would result in the deterioration of the health of the people. The policy of the Government is to have residential areas quite distinct from the industrial areas. That is why the Government are now earmarking a certain area as industrial area. But in the residential area itself it may be necessary to have a small workshop with horse-power ranging between half and three. I dare say that this machinery will not make so much noise as to disturb the people. In any case, it would not be such a disturbance as a radio is. (People are switching on their radios at all hours of the day in towns.) In Japan this cottage industry is practised by almost every home, and I am told that they are using very small horse-power for their industries.

The hon. the Deputy Leader of the Opposition pointed out how the addition of this proviso would prejudicially affect the restriction in force as regards any trade, which would be deleterious to the health of the people. I submit that the scope of this measure is limited to the starting of any small factory or workshop. The proviso sought to be introduced says—

‘Provided that the local authority may, subject to such restrictions, limitations and conditions, as may be prescribed, permit any such construction or establishment, if it is for the purpose of carrying on such cottage industry as the Government may, from time to time, by notification, specify.’

So, I submit that it does not at all affect that portion of section 92 (a), namely ‘. . . or the carrying on of any new offensive trade in the areas specified in the notification shall be absolutely prohibited.’ This proviso relates only to the first part of clause (a). The second part of this sub-section stands as it is. I submit that this proviso does not affect the second part of clause (a). Apart from this, abundant precaution has been taken in the use of the words. The words used in the proviso are ‘. . . as the Government may, from time to time, by notification, specify’. Only such trade as may be specified in the notification will be permitted. Sufficient precaution will be taken to see that licence is not issued to any obnoxious trade. Therefore, I submit, there will be no harm in accepting the proviso as such.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1958]

With regard to the larger question raised by the hon. Member Mr. Ethirajalu, viz., permitting mills and other factories to use a larger horse-power—he himself mentioned seven horse-power—I may tell him that it does not come within the purview of this measure. There are definite rules governing all those things and they are being followed. If the hon. Member brings to my notice any specific case, I shall consider it on merits. My submission is that that has nothing to do with this Bill which is merely intended to encourage cottage industries using very small horse-power.

SRI T. PURUSHOTHAM : What is the maximum horse-power that will be permitted?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Half to three.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958) be passed.'

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958) be passed.'

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, I wish to point out that the Government were contemplating to introduce a comprehensive Bill amending the Public Health Act. The Central Government, I believe, also have sent a model Public Health Bill for adoption by the State Government. I do not know at what stage the matter stands. I would appeal to the Hon. Minister to see that the introduction of the Bill is expedited and that schemes for complete eradication of some of the diseases are taken up. We should not merely have control measures as in the present Bill.

I would also refer to another fact or in this connection. With the proposed abolition of district boards which are now in charge of rural public health work, the functions of the Public Health Department should be reviewed in the light of the changes contemplated. I would, therefore, request the Hon. Minister to consider how best the Public Health Department could be run when the new scheme comes into force. I would propose that the

[22nd September 1958] [Sri T. Purushotham]

Government should take up directly under them the entire work of the Public Health Department so that the Department might be run more efficiently, without the agency of the local boards.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, I wish to state that I feel that this sort of piecemeal change in any big Act is neither desirable nor necessary. The Public Health Act was passed with great gusto when the late Dr. Rajan was here as Minister. Many of us thought that it would not be an Act that was workable and in actual experience, I could say with a considerable amount of intimate knowledge, that Act is as good as the dead dodo. When the Public Health Act is to be amended, modern methods of preventive medicine, which have become so largely world measures, should be taken into consideration. I am glad that the hon. Member Mr. Purushotham referred to the fact that it was no longer a question of control but that it was a question of eradication, total eradication. I must say, in this connection, that it is most unfortunate that we Indians, who go abroad, should feel humiliated when people in foreign countries tell us that we are still exporting diseases like cholera and smallpox. In this very City, cholera and smallpox are prevalent all through the year and you can see how many deaths occur due to these diseases. I can say a lot on this question but I shall not expatiate on it now. But I would ask you to visit the Isolation Hospital in this City and let us talk about our experience at another meeting of this House, when I shall expatiate on the subject.

I feel it is unfortunate that this amendment should be brought in at this stage, even though with the object of helping cottage industries. The Hon. Minister said that half to three horse-power would be permitted. I do not know if the Hon. Minister has ever lived in places where such horse-power is used for the various industries. If he has, he would know what amount of trouble and inconvenience it causes. I had occasion to witness the working of a mill with one horse-power for grinding chillies and grains. Going along the road, for nearly a furlong and more, it was a question of shutting the eyes and the nose and practically all the senses, so that I might not be exposed to any trouble. It is not so easy for the Government—whatever rules they may make—and the authority they nominate—in this case, it is a major panchayat or a minor panchayat—to enforce these things. We have ceased to believe in other authorities except the Legislative Assembly and probably to a minor extent the Legislative Council. The Bill says that the Government by notification will do so many things. But, Sir, few of the notifications—and I shall have occasion to expatiate on them at a future date—have got known beyond the four corners of the Legislature. Even within the Legislature, not all the Members have known them. So, I hope the Hon. Minister will pay his attention to the provisions of the Bill and subject them to a close examination with a

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd September 1958]

view to their effective implementation. Sir, the Public Health Act was passed in the year 1949 or so and I hope he will see that modern methods of improvement to public health are provided for by way of amendment to the Act, and that this aspect is taken serious note of.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I am very thankful to hon. Members for the suggestions they have made. There are difficulties in the working of the Public Health Act, as it is. But we should also realise that we are working it in a country where the standard of health, the habits of the people and other things relating to public health are quite different. So, it is an uphill task to enforce these laws of public health. To give an example, we have now got a beautiful Marina. But the foreshore was being regularly fouled until recently when steps were taken to post a patrol there in order to see that the fine beach was not fouled. But in spite of that, as soon as the patrol disappears, people begin to foul the place. In fact, two days back, I caught hold of a man who was actually fouling the place. I arranged to send him to the police station. That man said he was an outsider and had come from a village and started weeping when he was caught. I do not know what became of him afterwards. Our national habit is such that we have to make great headway.

SRI A. M. ALLAPICHAI: That is a sectarian habit, not national.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Now, with regard to this particular amendment, it is feared that it will cause much noise and inconvenience and affect the health of the people. The idea is not to permit things like grinding of chillies, etc. That may be covered by the second part and it will certainly be prohibited. Even if there is any doubt about it, we will certainly see that the rules are so framed that such a thing does not take place. The idea is to help harmless, good, cottage industries. For instance, in Switzerland, I am told, the making of watches and clocks is a cottage industry. Every home is running a small industry and using very small power, half to one horse-power. We are also having a scheme to encourage watch-making in our State. Someone from Switzerland has offered to start one such industry in Tirunelveli.

50 The idea is to encourage those industries which won't cause
n. annoyance or inconvenience to the people. If by this relaxation inconvenience or annoyance is caused to the people, certainly it will be stopped. Every step will be taken either under the rule-making powers or by other methods to see that such a thing is not allowed to flourish.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958) be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

22nd September 1958]

(2) THE MADRAS WEIGHTS AND MEASURES (ENFORCEMENT)
BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 7 OF 1958).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Chairman, Sir, I beg leave to introduce the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958), and move—

'That the Bill be taken into consideration'.

Sir, the standardisation of weights and measures received the attention of the Government of India during the formulation of the Second Five-Year Plan. The subject was studied by an officer of the Planning Commission who submitted an exhaustive memorandum in 1955. The same year the Planning Commission recommended the adoption of the decimal coinage and the metric system of weights and measures throughout the country. In 1956, legislation to adopt the metric system was enacted by the Government of India.

The metric system originated in France in the wake of the French Revolution. The name is derived from the fundamental unit, the metre. Countries covering over two-thirds of the world's population have adopted the metric system, the important exceptions being the United States of America and the United Kingdom and the Commonwealth. There are influential bodies of opinion which advocate the adoption of metric system even in those countries.

The Standards of Weights and Measures Act, 1956 (Central Act 89 of 1956) lays down standards of length, area, volume, capacity and mass to replace the standards now in use in the country. The main purpose of the Act is to declare and establish the metric units of mass and measures.

Sections 3 and 4 of the Act declare the metre and kilogram to be the primary units of length and mass. The present unit of length, the yard, will be replaced by the metre which is equal to 1.09 yards. For measuring distances, the new unit will be the kilometre (1,000 metres) equal to 0.62 mile. The new unit for measuring land area will be hectare (10,000 square metres) equal to 2.47 acres. The pound will be replaced by the kilogram equal to 2.2 pounds. The Act recognizes that a reform of this magnitude has to be a slow progress and has, therefore, provided for a period of ten years from the passing of the Act for the complete change-over. During this period, the new system will be introduced gradually and progressively. The Government of India have taken a decision to introduce the metric system of weights and measures in certain selected areas and fields with effect from 1st October 1958. They have, therefore, issued three notifications in this regard. The first notification specifies the areas in which the metric system of weights will come into force. So far as this State is concerned, the metric system of weights will be introduced in the four contiguous districts of Madras, Chingleput, South

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1958]

Arcot and North Arcot with effect from 1st October 1958. The second notification issued by the Government of India specifies the Government Departments and the major industries in which the metric system of weights and measures will come into force. The third notification, however, permits the continuance of the use, for a period of two years, from 1st October 1958, of any weight or measure which was in use in the specified areas and fields. Hence, the adoption of the metric system will be optional for a period of two years in those areas and fields.

When the reform is complete, the whole of India will have for the first time a single system of weights and measures. At present, there is no such uniformity except in certain parts of the country where the present legal systems have been enforced. Elsewhere, weights and measures in use vary from locality to locality paving the way for malpractices at the expense of the agriculturists and the consumers. The enforcement of the metric system will put an end to this. It will also help to promote trade within the country. The simplicity of the metric system will bring about substantial saving in the time and effort spent in maintaining accounts and statistics in industry and trade and in Government offices. Even the ordinary householder will find the new system much more convenient to use in his daily transactions. Not the least among the beneficiaries will be the children at school who will be saved the dull and tiresome work involved in reducing and converting quantities in the present system of weights and measures. Eventually, when the system has been fully adopted and been in force throughout the country for some time, the reform would mean the saving of millions of man hours every year in the handling of day-to-day commercial transactions.

Under entry 50 of the Union List, Parliament is competent only to establish standards of weights and measures while under entry 29 of the State List, the actual implementation and enforcement of those standards would be the responsibility of the State Government. The Government of India, therefore, forwarded a draft model Bill for the enforcement of weights and measures for the consideration of this Government. The present Bill has been drafted on the lines of the model Bill sent by the Government of India.

The Bill provides for the preparation of standard weights and measures known as working standards and secondary standards. The working standards will be used for the purpose of verifying the correctness of commercial weights and measures and weighing and measuring instruments in transactions for trade, business or commerce. The secondary standards will be used for the purpose of verifying the correctness of the working standards. The secondary standards will be verified with the reference standards supplied by the Government of India under section 15 (2) of the Standards of Weights and Measures Act at least once in every period of five years. The use of weights and measures other than

22nd September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

standard weights and measures laid down in the Standards of Weights and Measures Act, 1956 (Central Act 89 of 1916) will be prohibited. The manufacturers of weights and measures will be licensed by the Government. The Government will appoint a Controller of Weights and Measures for the State of Madras and as many Assistant Controllers and Inspectors of Weights and Measures as may be necessary for exercising the powers and discharging the duties conferred or imposed on them by the proposed Act. Fees will be levied for the grant of licences for the manufacture, repair or sale of weights and measures and the verification of weights and measures. Suitable penalties have also been proposed for violation of the provisions of the legislation.

I commend this motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958) be taken into consideration'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, already we are suffering under the nP system. Still many of us find it difficult to transact business under this system. When that is the case, if the metric system is also introduced, there will be utter confusion. Let us look at the schedule of the Central Act. It is given there that one inch is equal to 0.0254 metre, that one foot is equal to 0.3048 metre, that one yard is equal to 0.9144 metre, that one mile is equal to 1,609.344 metres and that one Imperial gallon is equal to 4.54596 metres. Then, you have another series, namely, that one grain is equal to 0.00064799 kilogram, that one ounce is equal to 0.0283495 kilogram and that one pound is equal to 0.4535924 kilogram. We have to work out all these figures. You must have a ready reckoner. What is all this? How can anybody understand these figures? How can anybody transact business, even ordinary business, from purchasing 'Nagapazham' to paying our labourers in kind, purchasing vegetables, rice and so on? All these things would be rendered very difficult, extremely difficult. You must remember that the whole life will be governed by the metric system.

Let us see what the provisions in the model Bill are. Let us see what the Central Government in their superior wisdom want the State Governments to do in this matter. The penalty provided in the model Bill is up to Rs. 2,000. People may say that it is only 'up to Rs. 2,000'. But, when a Magistrate finds such a provision, he will at least levy a fine of Rs. 100. He will think, 'Oh! it is provided as "up to Rs. 2,000"'. Let me exercise my clemency and levy a fine of Rs. 100.' That is the attitude which he will take. That will be the psychological feeling of the Magistrate when there is such a provision. In fact, penalty provisions are found in five or six clauses.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [22nd September 1958]

Moreover, the offence is presumed until the contrary is proved. (Sri A. M. Allapichai: Is it so?) I may say for the benefit of the hon. the Deputy Chairman that it is so. If it is presumed that somebody has done something, with a bad intention, against the provisions of the Bill, then he will be punished unless he is able to prove that he has not committed that alleged offence. Even a company is punished according to these provisions. I do not understand how a company can be punished. Besides the Director, Secretary, Manager or somebody connected with the company who might be responsible for committing some offence being punished, the company as such will be punished under these provisions. Then they will have to face the Controller, Inspector and so many other officers. We know how difficult it will be to satisfy all these people. There will be a great deal of trouble in satisfying them not only by ordinary means but by other means as well. Thus, there will be a good deal of trouble because of so many officers who will be appointed.

There are also the courts. So many new appointments will have to be made for finding out, and dealing with, the various offences that might be committed against the proposed legislation. Even if the Bill is passed, with due respect, I may state that it must be allowed to remain on the statute-book for a number of years without being enforced. We must educate our people. Let us distribute the literature relating to this Bill to the public. Let them completely study it. Let them know the various features of the Bill. Let them hold their breath for some time and study it. Now, this Bill comes immediately after the confusion created by the introduction of the decimal system of coinage. The people must have time to master every detail relating to the present measure. The Government should take steps to educate the public in these matters. If this Bill is given effect to immediately, there will be great difficulty experienced by everybody. We cannot send our ten or twelve-year old boy to the bazaar and ask him to buy something for us. (Dr. Mahomed Usman: What will be the Tamil translation for 'kilogram'?) Yes, that is another point. Even the hon. Member Mr. Gajapathy Nayagar will find it difficult to suggest a suitable equivalent term in Tamil. (Sri A. Gajapathy Nayagar: I do not say I can.) Yes, yes. You are in my favour. I say there will be great difficulty with regard to the terms 'kilogram', 'milligram', etc. Let us by all means put this Bill on the statute-book if we must. But let not the Government notify. The Government of India cannot force the Madras Government to notify. The State Government can wait for a number of years. After educating the public about the advantages of the new system, let us watch the reaction and then think of giving effect to the new system. I was listening to the long speech made by the Hon. Minister. He is not responsible for it, I know. It is the Central Government that what this to be introduced. Even in the Central enactment we do not find anything except reference to the year 1900. It is stated therein, 'The primary unit of time shall be the second. A second means

22nd September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

1/31(556,925-975 of the length of the tropical year for 1900-0, the year commencing at 12-00 hours universal time on the 1st day of January 1900'. The unit of time with reference to 1900 is defined. In 1900, most of you would not have been born. Some of us might have been born. Why should we copy that? That which is done in other places need not be copied. We have had our own system in this country for all these years and the people are fully acquainted with this system. Let us not do things in a hurry in a revolutionary manner. We have already introduced the naya Paisa system. That one confusion will do for the present. Let not the Government add to it another confusion.

The proposed measure will affect almost all transactions. It is said in the beginning that this Act will extend to the whole of the State. In the clause relating to definitions 'commercial weight or measure' is defined as 'a weight or measure purporting to be a standard weight or measure used in any transaction for trade, business or commerce.' Suppose we give paddy to our labourers. Is it business, is it trade or is it commerce? Will it come under any of these categories? This is a point to be cleared. Surely, one does not do business in such transactions. A poor landowner or a cultivator might have hired some labour and might be giving paddy to the labourers for the work that they have done. It is not business. It is done purely for sustenance. We can understand if it is the case of a big landlord having large extents of lands and selling very large quantities of paddy. That will come under trade and business. So, in the matter of defining what is commerce, trade and business, sufficient care should be taken. The Government must take these factors into account and provide for exceptional cases and savings.

As regards precious stones—ladies are very anxious, I suppose, to have them—it will be very difficult for them to understand how their weight is to be known under the new system. It is said that a carat will be equal to 1/5th of a gram, i.e., 0.017 tola. The difficulty is that they may not be able to buy diamonds at all. I am not very anxious that they must buy diamonds; they may not be able to understand the new weight even in respect of the other precious stones. The whole thing seems to me to be a difficult affair.

I would appeal to the Government not to proceed in a hurried manner. Let them pass this measure if they want. They have got the power to give effect to it gradually. This is what they say in sub-clause (3) of clause 1. 'It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different provisions of this Act or for different areas or for different classes of undertakings or for different classes of goods.' This is a very good provision and this must be used very carefully. (Sri T. Purushotham: It is stated that it might be given effect to from 1st October 1958.)

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [22nd September 1958]

Yes, I know it is stated like that in the Statement of Objects and Reasons. But according to this sub-clause, the Government can take their own time to give effect to the provisions of the Bill. The Government can gradually give effect to it. After educating the public and after issuing the necessary pamphlets explaining the advantages of the new system and all those things, the Government can introduce the system in the Salem district in the first instance just as they introduced Prohibition first in that district. The Government must be careful to introduce the new system bit by bit. They should wait not for ten years, but for a longer period, than even the period relating to the introduction of Hindi as the official language of the Union. Let this question run on parallel lines with the Union official language question. When Hindi becomes the official language of the country, we shall think of having the metric system of weights and measures for the whole of India. I think that would be the best answer which we can give to the Central Government.

We have another trouble. There are the Inspectors. If a person does anything for preventing or obstructing an Inspector in the performance of his duties, he will be punished with fine which may go up to Rs. 500 and for the second offence, the punishment is imprisonment for three months. Everywhere we find that the whole thing is a Draconian Code, so to say. For all offences under the proposed measure, very severe punishments are provided for. Unfortunately, people may not be able to understand the provisions in the beginning. So, the punishment in the initial stages should be very simple and limited, or there should be no punishment at all. If it is a question of using false weights, that is a different thing altogether. Sir, this severe punishment should not be there at all. There should be no punishment for some length of time and then the new metric system can be introduced slowly. Otherwise, complications will arise. These are the points that should be taken into consideration.

In obedience to the suggestion of the Central Government, the State Government have introduced this Bill here. Let them introduce it but let them implement it slowly in respect of classes of goods, in respect of areas and in respect of other matters. If they do it in this manner, they would, to some extent, make the people reconcile themselves to the new system.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I am afraid the Government, in their anxiety to obey the Government of India, have brought in a measure, the significance of which, I respectfully submit, they have not themselves understood. If my hon. Friend will forgive me, as he was reading the Note, I was looking round to see whether any Member got any trace of enlightenment but there was none in their face. It was confusion worse confounded.

22nd September 1958] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Now, it seems to me that this change has been introduced for change's sake. Somebody in the Government of India, a busy Secretary, gets an idea and suddenly rushes off with it. It is no discussed as it ought to be at the Cabinet level in detail. Every body says that it is a good thing and it passes off. So far as the countries in the Commonwealth and the United States are concerned, with which countries we have the largest trade dealings, they have not adopted the metric system and this the Hon. Minister has stated. Some of the European countries like France have the metric system, with which they are familiar for ages. Now, it seems to me that suddenly to change over at this stage to the metric system when trade and commerce are already in confusion and when the people dealing with trade and commerce feel so depressed for various reasons—which I need not go into—is, I think, tantamount to Nero fiddling while Rome was burning. There is no doubt whatsoever that this Bill will be a grindstone around the neck of the traders. Let me first take the point, who is to supply the traders with the instruments. Are the Government going to supply them? Perhaps they will say; 'We will give them at cost price'. But how much would the replacement by new ones cost? Who is to question whether they are *bona fide* or not?

Then, the Hon. Minister has given us the impression that it is very easy to apply the new system. I think my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar has a reasonable degree of education—which I may not have—and he has dealt with traders but he says that it is simply impossible for quite a long time for the traders to get themselves familiar with the metric system as it is called. Sir, we ourselves have, through a long period of years, assimilated with gradualness a particular method which is now commonly adopted in this State. The measure which is adopted in this State is not the same as the measure adopted in the other States. A measure of milk in Madras counts differently in Mysore. Certainly, it counts very differently in Bihar and Uttar Pradesh. That is the position to-day. A bushel of rice, as we call it, counts differently in different States. When we have not achieved a common standard in respect of the things to which we have been accustomed for ages, for generations and for centuries, is it going to be suggested that everybody will be familiar with the new system? The Government have not been able to introduce compulsory elementary education in this country, although eleven years have passed since the declaration of Independence and although nearly eight years have passed since the adoption of the new Constitution wherein a time-limit is fixed for it. When that is the state of affairs and when the majority of the traders and commercial men are people with unfortunately very little of education, are the Government going to suggest that this metric system can be interpreted in a reasonable manner? The Hon. Minister has stated that the children will be very much relieved of the calculations because of the metric system. May I ask who is to teach them the metric system? Has any teacher got the capacity

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd September 1958]

to speak on that? It will certainly be no reflection on the teaching profession if I say that it is the most difficult task to get any elementary school teacher to understand this metric system. It may be that some mathematicians with degree qualifications do it but for the children at the primary level, it would be exceedingly difficult and what the teachers tell them will be such that they will misunderstand rather than understand it.

The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar has referred to penalty clauses in this Bill. It is one of the features in any legislation which this Government have been bringing forward for a period of eleven years, that provision for penalty must be there. They cannot avoid it. This is a Welfare State. But I consider it what may be called a 'Police State'. I shall have more opportunities to tell this House why I consider it so. Firstly, the penalty is levied in the form of a large amount of fine. Secondly, the punishment is always in the form of imprisonment. Is it to be deduced that the punishment of imprisonment is to be given in respect of even a small offence that might have been committed by a person, according to the Inspector appointed under this Bill? The Inspector's words are jaws and, as my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar said, the whole of Chapter IV in this Bill deals with penalties. I have not seen any other legislation where there are so many provisions for penalties as in this particular legislation and the penalties are not light. There is no question of warning, and punishment is straightway given. In the first instance, a heavy fine is imposed. In the second instance, there is imprisonment or imprisonment with fine. The hon. Member Sri A. Gajapathy Nayagar, who had been for a long time a District Judge and perhaps accustomed to levying penalty on all and sundry, does not feel serious about this matter.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: My clients should be asked about it.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Now let me come to another point. The Government themselves are not quite sure what the financial commitments will be after the passing of this measure. They have stated in their Financial Memorandum that it is not, however, possible at this stage to estimate, with any degree of accuracy, the income and expenditure connected with the administration of this measure. I quite agree that a number of posts will be created throughout this State—Inspectors, then Assistant Controllers, then, may be a Joint Controller and then the Controller. I do not know how many hon. Members were in a position to read an article contributed by a very great politician and economist, Mr. Ruthnasami, the other day, wherein he dwelt upon the increasing expenditure on administration, and said that for the Home Department which had nothing to do with the Home affairs of the State, more than Rs. 3½ crores were being spent every year on administration. If we take the whole of the administrative set-up of the Central Government, the expenditure

22nd September 1958] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

will come to more than Rs. 25 crores or Rs. 30 crores every year. I will refer to this aspect of the matter on another occasion and for the present, I do not want to say anything more about it. Sir, it is also stated that the expenditure to be incurred is to be met from the Consolidated Fund. Everybody knows that it would not come from any other fund. But where is the necessity for bringing in a measure of this kind and increasing the cost of the administration? What is the hurry for a Bill of this kind? Are things going to improve? Will rice sell at a cheaper price after the introduction of the metric system than it does at present? We are already in the very depths of despondency owing to a large number of factors. Even the Planning Commission has found it necessary to say that the States must contribute another Rs. 300 crores or Rs. 400 crores. It is very easy for people sitting in Delhi in air-conditioned rooms to say what the people of a State should contribute. Three hundred or four hundred crores of rupees must be contributed by the States. I think this wisdom has emanated from the Planning Commission and you are adding to this expenditure. Many a pickle makes a mickle. Therefore, I plead that this sort of legislation need not be hurried through. The Minister has much better things to do. The Hon. Minister, if I may be pardoned for saying so, would have far more urgent things to do than the introduction of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958. Even in the Statement of Objects and Reasons there is no evidence to show that this is either necessary or even useful. I, therefore, plead that there must be some hiatus in this method of rushing through legislation. The other day one of our most experienced legislators, Dr. P. Subbarayan, who was a Minister in this particular State, said that unfortunately the Legislatures were passing hastily too many Bills which were not well considered. I think he is perfectly justified. It almost seems to me that we come here to sit and pass everyday two or three Bills which most of us, at any rate, know nothing about and few of us like myself understand less; and all of us forget them the moment we leave this place. Who is to popularize these things and make people know what they are? An excellent book is being published monthly, containing graphic descriptions of many events that take place. I am very glad indeed that the Ministers are taking such an intelligent interest in the welfare of the State in attending so many functions, foundation-laying ceremonies, the opening of various schools and various other items. Not a single line is there about any piece of legislation that has been passed by the Legislature informing the people about the effect of that legislation, the consequence of having it, etc. But they publish them in the *Fort St. George Gazette*. There are only a few Tamil editions. Only a hundred people know how to read them. Not even two hundred persons get copies of them and you expect everybody from 'A' to 'Z' to know what exactly this legislation is, to know all these things, to get by heart all these provisions about penalties and so on. Sir, I do strongly feel that the Government of Madras, at any rate, should stop further

4-20
P.M.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd September 1958]

legislation and convince the Legislature that there is necessity to bring forward any legislation whatsoever and the Ministers will do well to prune all their administrative duties and functions rather than bring in wholesale pieces of legislation which are undoubtedly wrong—some of them are irksome, unworkable and deleterious to the whole nation.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வாழேற்கிறேன் என்றாலும், வேதனை கலந்த உள்ளத்தோடுதான் வாழேற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம் இத்தகைய ஒரு மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்து, கள்ளத்தனமாக வாணிபம் செய்யக்கூடியவர்களையும், கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் வாணிபர்களையும் அடக்கவேண்டியிருக்கிறதென்பதைப் பற்றி நினைக்கும்போதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. இத்தகைய இழிவான நிலைக்கு வந்துவிட்டது நமது சமூகம்! அதற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இப்பொழுது புராண இதிகாசங்களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்து போய்விட்டது. புராண இதிகாசங்களிலுள்ள கதைகளின் கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல், அவைகளை வெறுப்பதன் காரணமாக மக்களிடையே அவற்றின் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால்தான் இப்படிக் கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடிய சமூகம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது, மக்கள் இப்படிப்பட்ட இழிவான நிலைக்கு இறங்கிவிட்டார்கள். அந்தக் கதைகளில் நல்ல கருத்துக்கள், நன்னெறிகள் எல்லாம் சொல்லப்படுகின்றன. 'கள்ள வாணிகம் செய்பவருக்குக் கடு நரகம்' என்றெல்லாம் வரும். இப்பொழுது அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டார்கள். கள்ளத்தனமாக வாணிபம் செய்தால், அதற்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கவேண்டியது அவசியம்தான். இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையை விட இன்னும் அதிகமாகவே விதிக்கப்படவேண்டும். தெய்வத் திருக்குறளை ஆக்கிய வள்ளுவர் 'வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்: "பிறர் பொருளையும் தம் பொருள்போல் பேணிச் செய்யின் அதுவே வாணிக்கு செய்வார்க்கு நன்றாய் வாணிகமாம்" என்று. அதாவது பிறருடைய பொருளைத் தன்னுடைய பொருள்போல் கருதி வாணிபம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதுதான் சிறந்த வாணிபம். திருக்குறளில் நடு நிலைமை என்ற அதிகாரத்தில் வாணிபம் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்—

"வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போல் செயின்"

இதைப்போலவே சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இயற்றிய பட்டினப்பாலையில் வாணிபத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது:

"கொள்வது உம் மிகை கொளது
கொடுப்பது உம் குறைகொடது
பல் பண்டம் பகர்ந்து வீசினராம் வணிகர்கள்."

அதாவது, வாங்க வருபவர்களிடத்திலிருந்து விற்கும் பொருளின் விலைக்கு அதிகம் பெறாமலும் அவர்கள் கொடுக்கும் பொருளுக்குக் குறைவாகப் பணத்தைக் கொடுக்காமலும் நியாயமாக வாணிபம் செய்து வந்தனர். அப்படி வாணிபம் செய்துவந்த நாட்டில் இப்பொழுது கொள்ளை லாபக்காரர்கள் புருந்து பலவிதமான தப்பான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள், மிகவும் மோசமான நிலையில் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. பட்டினப் பாலையில் காவியத்தில் கண்ட சிறந்த வாணிக முறையைக் கண்முன் காணவே இம்மசோதா வழி வருகிறது,

[22nd September 1958] [Vidwan T. Muthukannappan]

இந்த மசோதாவில் சிறந்த திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதைவிட இன்னும் கடுமையான தண்டனை விதித்திருந்தாலும், மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

மூன்றாவது பகுதியில் 12-வது பிரிவில் சில விலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, விலக்களிக்க அரசாங்கத்தாருக்குள்ள அதிகாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:—

"யாத்தொரு வியாபாரி எடை அல்லது அளவை மிகச் சிறியதாயிருந்து, அதனால் 9-வது பிரிவின் ஒத்திடுகளின் கீழ் அதன் நிறையை அதில் குறிப்பிடுவது அல்லது 10-வது அல்லது 11-வது பிரிவின் ஷரத்துகளின் கீழ் அதற்கு முத்திரை போடுவது சாத்தியமற்றதா யிருந்தால் அரசாங்கத்தார் ஷரம்மபரம் பிரச்சித்து அதன் மூலமாக, அவ்விதம் அடையாளம் இடுவதின்றும் அல்லது முத்திரை போடுவதின்றும் அந்த எடைக்கு அல்லது அளவைக்கு விலக்களிக்கலாம்."

என்று இருக்கிறது. இது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். சின்னஞ்சிறு எடையாக இருந்தால், அதற்கு இப்படி விலக்கு அளித்துவிட்டால் என்றால், சின்னஞ்சிறு கடுகை வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் மலே போன்று கள்ள வாணிகப் பொருள் குவிப்பதில் பேர்போன வணிகர்களுக்கு அது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். பல அண்டுகளுக்கு முன் நமது தலைவர் பிரதம மந்திரி நேரு அவர்களே "கொள்ளை லாபமடிக்கிறவர்களைச் சமமா வடிக் கூடாது; அவர்கள் மீது சில இரக்கம் காட்டாது அவர்களைத் தூக்கிலிட வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட வர்ணிப்பார்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுத்தால், நம்முடைய நாடு இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமைக்கு வந்திருக்காது. அவர்களுக்கு உண்மையில் தூக்குத் தண்டனையே விதிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பெரியீர், அத்தியாயம் 4-ல் தண்டனையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 29, 30, 32 இந்த ஷரத்துக்களில், எடைகள், அளவைகள் முதலியவற்றை மோசடியாக உபயோகிப்பதற்குத் தண்டனை ஏனையும், பொய்யான எடை அல்லது அளவை முதலானவற்றை வைத்திருப்பதற்குத் தண்டனை என்றும், பொய்யான எடை அல்லது அளவை அளவை முதலியவற்றைச் செய்வதற்கு அல்லது விற்பதற்குத் தண்டனை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று ஷரத்துகளிலும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் கடுமையான தண்டனையாக இல்லை; அபராதம் அல்லது சிறைத் தண்டனை அல்லது இரண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த மூன்று பிரிவுகளின் கீழும் தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாகவேண்டும். இரக்கமற்ற அவ்வாக்கர்களுக்கு மிக்கக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குறைந்தது இரண்டாயிரம் ரூபாய் அபராதமும் இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் கடுங்காவலும் ஆக இரண்டு தண்டனைகளும் கொடுத்து அவர்களை ஒடுக்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, கண்ட்ரோலர், உதவிக் கண்ட்ரோலர், ஆய்வாளர் (இன்ஸ்பெக்டர்) பற்றியெல்லாம் இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நினைக்கும்போது இன்னொரு எண்ணம் வருகிறது. நம்முடைய நாடு சீர்கேடு அடைவதற்கும் எஞ்சம் பெருகுவதற்கும் முதற் காரணம் வேலியை பயிரை மேய்வதுதான். யாரைக் கண்ட்ரோலர்களாகவும், உதவிக் கண்ட்ரோலர்களாகவும், இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் நோக்கினோமோ அவர்களே சில சமயம் எல்லாவிதமான எஞ்ச ஹாழல்களுக்கும் முதற் காரணமாக இருந்துவிடுகிறார்கள், சில சந்தர்ப்பங்களில். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மிக மிகக் கடுமையான தண்டனை அளிக்கவேண்டும். அவர்களை மிகவும் வன்னம்பயர்க்கக் கண்டித்துத் தண்டித்து வைத்தோமானால், இத்தகைய தாய்வான் வாணிப நிலைமை இராது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பதுபற்றி இதில் சூன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் கடுமையான தண்டனை விதிப்பதுதான் முறை. அப்படியிருந்தால் இது ஒரு சிறந்த மசோதாயாகத் தமிழ் நாட்டிலே நிலவும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

[22nd September 1958]

*SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அளவுகோல் எப்படி இருக்கவேண்டும், படி வகையறுக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிய இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினாலும் கள்ள மார்க்கெட்டாரர்கள் இணங்கி விடுவார்கள் என்றே, தங்களைத் திருத்திக் கொண்டுவருவார்கள் என்றே நினைக்க முடியாத அளவிலே நம் வியாபார சமூகம் போய்விட்டது. அதனால், நமது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் முத்துகண்ணப்பன் அவர்கள் பேசும்போது, மூன்று வருஷம் அவர்களுக்குக் கரும் சிறைத் தண்டனை விதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு அதிகமாக விதிக்காமற்போனாலும், முதல் குற்றத்திற்கு ஒரு வருஷ தண்டனையும், அடுத்த குற்றத்திற்கு இரண்டு வருஷ தண்டனையும், மூன்றாவது தடவையாகக் குற்றம் செய்தால் அதற்கு மூன்று வருஷ தண்டனையும், என்று இப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்றிக்கொண்டு போனால், நல்லதாய் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : துக்குத் தண்டனை போட லாம் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டாரே !

*SRI N. ANNAMALAI PILLAI : துக்குப் போடலாம் ; போடுவதில் தப்பும் இல்லை. துக்குத் தண்டனை வேண்டாம் என்று கருதுகிறவர்கள் கூட சில போ இருப்பதால், அது இன்னும் ஸ்திரப்பாமலிருக்கிறது. துக்குப் போடக்கூடாது என்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவரை நாலும் இருப்பதால், அது ஸ்திரப்பாமலிருக்கும்போது அதை அப்படியே விட்டுவிடுவோம்.

பழக்கடையிலே திராட்சைப் பழம் வாங்கப்போனால், கடைக்காரன் ஒரு பவுண்டு திராட்சையின் விலை எட்டணு என்று சொல்கிறான். ஆனால், வாங்குபவர்கள் கேட்கின்றபடி எட்டணவுக்கும் ஒரு பவுண்டு திராட்சை கொடுப்பதாகச் சொல்கிறான் ; ஆறணவுக்கும் ஒரு பவுண்டு திராட்சை கொடுப்பதாகச் சொல்கிறான் ; நாலணவுக்கும் கூடக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறான். அப்படியே கொடுக்கவும் கேட்கிறான். அவன் எப்படிக் கொடுக்கிறான் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவன் பலப்பல எடையுள்ள பவுண்டுக் கற்களை உபயோகப்படுத்துகிறான் என்பது தெரிகிறது.

சாதாரணமாக, பவுண்டுக் கல்லை இயந்திரத்திலே கொடுத்து ராவி எடுப்பது உண்டு. அப்படியே, ஒரு பவுண்டு, அரை பவுண்டு, கால் பவுண்டு, என்று ராவி ரகரமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இந்த மோசக்காரர்களை எப்படி அடக்குவது ? இதற்காக சர்க்காருக்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அதாவது, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் எல்லாக் கடைகளுக்கும் அதிகாரிகள் சென்று தணிக்கை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தத் தணிக்கை மிகவும் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், இந்த மோசடிகளெல்லாம் குறைந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தத் தணிக்கையை எது பெரிய கடைகளுக்கு மட்டும் தான் என்று இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. சிறிய கடைகளுக்கும் இத்தகைய தணிக்கை முறை இருக்கவேண்டும்.

குண்டுகளுக்கு முத்திரை போடுவது எப்படி என்று கவனிப்போம். வியாபாரிகள் எடுத்துச் செல்லும் குண்டுகளில் கீழே ஒரு துவாரம் இருக்கும். அதிகாரிகள் குண்டை எடைபோட்டுப் பார்க்கும்போது, சரியான எடைக்குக் குறைவாக இருக்கும், அல்லது கூடியபோகும். கூடியபொழுது பூனைவாத் தட்டிவிடுவார்கள். குறைந்துபோனால் ஜாஸ்தி யத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றி முத்திரைபோடுவார்கள். மேலே இருக்கும் இரும்புக் கம்பியிலேயும் முத்திரை வைப்பார்கள். இப்படியெல்லாம் முத்திரை வைத்தும் கூட வியாபாரிகளில் பலர் பல்வித எடையுள்ள ராத்தல் குண்டுகளை வைத்துக்கொண்டு கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை இருப்பது மோசமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் இப்படித் தவறாகச் செய்கிறார்களே என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு சர்க்கார், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். வியாபாரக் காலங்களிலே அந்த சொஸைட்டிகள் உதவிகரமாக

22nd September 1958] [Sri N. Annamalai Pillai]

இருக்கின்றன. அந்த சொஸைட்டியிலே பல மெம்பர்கள் இருந்து, அதற்குத் தலைவரும் இருந்து, வியாபாரத்தை நடத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி சொஸைட்டி என்றும், போர்டு என்றும் வைத்து நடத்துவது கூடப் போதாது. அவைகளை யெல்லாம் சர்க்காருடைய கண்ட்ரோலிலே கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவரவேண்டுமானால், சர்க்காருக்கு ஏராளமான பணம் செலவாகும் என்பது வாஸ்தவம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கெஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது, ஏராளமான பணம் தூவிநியோகம் செய்யப்படுகிறது, செலவாகிவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஒரு விஷயத்தில் நாம் செலவாக அதிகமாகப் பார்க்கக் கூடாது. ஜனங்கள் அடைகிற நஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது, மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்து அரை ரூபாய்பெறுமான சாமானை எடுத்துக்கொண்டு போவதென்றால், அது எவ்வளவு அநியாயம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த அநியாயத்தையும் அக்கிரமத்தையும் போக்குவதற்கு சர்க்கார் சற்று ஜாஸ்தியாகச் செலவிடவேண்டியிருந்தாலும், அதைச் செலவிடுவதுதான் நியாயமாகும். எடைகளும், புகளும் சரியாக இருந்தால் தான், மக்கள் யோக்கியமாக நடக்க முடியும், மனிதர்கள் மனிதர்களாகவாழ முடியும், மக்கள் மொற்றப்படாமலும் இருக்க முடியும். ஆகவே, மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு, நல்வாழ்வு வாழ வழி வகுப்பதற்கு, எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், செலவாக வேண்டியது என்று சொல்கிற வர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்காக மதுவிடக் குச்சட்டம் கொண்டுவந்ததினாலே நாம் 16 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழந்தோம். எதற்காக அத்தனை தொகையை நாம் இழந்தோம் ? மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்காக ; மனிதன் சுய உணர்ச்சியோடு இருந்து, சரியான நிலையிலிருந்து புத்தி சுவாதினத்தோடு இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்பதற்காக அந்தப் பணக் கஷ்டத்தைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் 16 கோடி ரூபாயை இழக்க முன்வந்தோம். அவ்வளவு தொகையை இழந்த நாம், இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் அரை கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு யேசிக்கக் கூடாது. மனிதன் யோக்கியமாக மாறுவதுதான் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குப் பெருமையைக் கொடுக்கக்கூடியது. எல்லா வியாபாரிகளும் மோசக்காரர்கள், திருடர்கள் என்று பெயர் வாங்கிக்கொண்டிருந்து 4, 5 பேர்கள் மட்டும் நல்லவர்களாக இருந்தால், பிரதேசம் போகாது. ஆகையால், அந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அத்துடன், ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை தணிக்கை செய்வது போதாது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது தணிக்கை செய்யப்படவேண்டும். சின்னக் கடைகளும் உள்ளே நுழைந்து சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். சின்னச் சின்னக் கடைகளிலே போகவேண்டாம், தணிக்கை செய்யவேண்டாம் என்று சொன்னால், அவர்கள் மட்டும் கொள்ளை யாபம் அடிப்பதினாலேயா ? மோசம் செய்வதினாலேயா ? ஷாப்பிங் கடைகளிலே தங்கம் போன்ற விலையுயர்ந்த பொருள்களை வைத்து வியாபாரம் செய்ய ஒரு வராகன் எடை, கால் வராகன் எடை, அரைக்கால் வராகன் எடை என்று கல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் மத்தியை போட்டுக்கொண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவைகளிலும் குறைவது உண்டு. ஒரு வராகன் தங்கத்தில் அரைக்கால் வராகன் தங்கம் குறைந்துவிட்டாலும் என்ன ஆகும் ? 10 ரூபாய் வலையில் போய்விடுகிறது. இப்படியாகப் பணம் கொள்ளை போய்விடும். ஆகையால், சின்னதாகக் கடை இருந்தாலும் பெரியதாக இருந்தாலும், பெரிய தடி கொண்டுதான் அடிக்கவேண்டும். ஆகவே, சின்னக் கடை, பெரிய கடை எல்லாவற்றுக்கும் தணிக்கை முறை இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நயா பைசாவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

DEPUTY CHAIRMAN : நயா பைசாவுக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் ?

[22nd September 1958]

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: நாடு சதந்திரம் அவைவதற்கு முன்னால், நமக்கு சுயராஜ்யம் வருவதற்கு முன்னால், மைசூரிலே ஒரு விதமான நிர்வாக நாணயம் இருந்துவந்தது. ஹைதராபாத்திலும் ஒரு விதமான நிர்வாக நாணயம் இருந்தது. அங்கு ஒரு அளவுகோல் இருந்தது. இப்போல் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒவ்வொருவிதமான அளவுகோலும், அளவு முறையும் இருந்துவந்தன. அப்படி அந்தந்த அரசர்கள் அங்கங்கே வைத்திருந்தார்கள். அது ஏறக்குறைய இன்றைக்கும் ஆங்காங்கே வழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது. இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்குவதற்கு, எந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்திற்கு எந்தப் பண்டம் அனுப்பப்பட்டாலும், அதற்கு ஒரே விதமான எடை, அளவு இருப்பது என்ற நோக்கத்தோடு இந்த முறையை ஒப்பொழுது நமது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரேமாதிரியான முறை இருப்பதுதான் நலம். அதைத்தான் நமது சர்க்கார் செய்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், இடத்திற்கு இடம் மாறுதல் இருந்தால், வாங்குபவர்களுக்குக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. குண்டூரில் ஒரு படி அரிசி வாங்கினால், மற்றொரு இடத்தில் அது முக்கால் படியாக இருக்கும். இப்படி நிலைமை இருக்கக்கூடாது. எல்லா இடங்களிலும் ஒரே அளவாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, இந்த நயா பைசா முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நயா பைசா கணக்கில், பைசாவுக்கு அடுத்தபடியாக ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. ஆனால், பழைய நாணயக் கணக்கில் முதலில் பைசா என்றும், அதைக் கூட்டி அது என்றும், அதுவைக் கூட்டி ரூபாய் என்றும் வைத்திருந்தோம். இப்பொழுது நயா பைசாவைக் கூட்டியவுடனே ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. பழைய கணக்கில் இருந்து புதிய கணக்குக்கு வருவதில் இப்பொழுது சற்று 'கன்ப்யூஷன்' ஏற்படலாம் என்றாலும், நாளடைவில், வருங்காலத்தில் அந்த முறை இந்த நாட்டுக்கு உயர்ந்த நன்மையைக் கொடுக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவோடு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-40 p.m. * **SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Mr. Deputy Chairman, Sir, I am really surprised that some hon. Members think that the metric system would bring with it honesty and integrity in trade. Honesty and integrity in trade are quite different things and they cannot be the accompaniments of any particular system. Now, the decimal system is the invention of we Indians. The credit goes to India that it was able to invent the zero and the numerals that we are using now, though they are mis-called Arabic numerals. We had the decimal system in the olden days. The decimal system is advantageous in bigger calculations, in higher mathematics and in astronomy, but not in the day-to-day working conditions. For example, in the olden days, in spite of the decimal system, we used to measure our cloth with our hand, that is, what we call the cubit. So, the measures that are used daily must be very simple and understandable. I would very much like this Government and the Union Government to drop this Bill because it will surely bring complications without any advantage to us. We can understand the introduction of the naya paisa. It will be surely advantageous and though we suffer a little in the transitional period, the introduction of naya paisa will be hailed by posterity. But the introduction of this system will not at all be advantageous and it is not worth the trouble that it entails. Now, in spite of the fact that we are going to have a simple system of just multiplying or dividing by ten, we cannot dispense with fractions like half, quarter, one-eighth and one-sixteenth. Now, even after the introduction of the metric system, can any of our families dispense

[22nd September 1958] [Sri G. Krishnamoorthy]

with buying half a measure or quarter of a measure of rice or milk? Can the decimal system help us there? These fractions will be there; the teachers will be there to teach them and the students will be there to learn them. The student will have to learn the fractions $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{32}$, etc. We cannot dispense with them. Therefore, those fractions will be there and they will be taught. The teachers' work or the students' work will not in any way be lessened. On the other hand, by the introduction of this system, children especially in the transition stage, for about ten or twenty years to come, will have a very hard task. How can they convert one foot into a metre or one yard into a metre?

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: On a point of order, Sir. Is the hon. Member talking on the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958?

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Certainly, I am talking about it. So, for these children to convert the present yard, foot or some linear measure into the metric system will be a very hard task. Multiplication of long decimals and such things will have to be done and travail will have to be undergone by the school children and teachers for ten or twenty years to come till the transition is over. Taking that the transition will be over in the year 1980 or so, even then the advantage that will accrue from this system will not be there as in the case of the naya paisa. In the case of the naya paisa, naturally we will have that advantage because for half a rupee or quarter of a rupee we have got decimals and other things; it is simply removal of a point to the right or the left, but not so in this case. The introduction of the naya paisa system will work well. The advantage is there in the introduction of the naya paisa and no new advantage is to be derived from the introduction of this metric system. Rather confusion will creep in and no advantage will accrue to the nation.

With reference to the question of honesty and integrity in trade, if people think that there is no honesty or integrity, they are all things to be got through education.

DEPUTY CHAIRMAN: These are not found in the Bill. These do not come within the scope of this Bill.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Even after the introduction of the metric system, the scales can be held this way or that way. The weights may be all right, the balance may be all right, but it is in the hands of the holder that the whole trick lies. If he wants to be honest, he can be honest; if he wants to be dishonest, he can be dishonest. Even after the introduction of the metric system, honesty and integrity are not guaranteed. It depends upon the integrity and honesty of the individual, which again have to be supplied by the educational system. Then we have again to come to the teachers. Therefore, unless society is reformed through education in the school, the introduction of the metric system will be of no use. Therefore, it is quite a different thing

[Sri G. Krishnamoorthy] [22nd September 1958]

and even under the metric system, we may be able to get only a little if traders want to give a little. So, it is entirely a different thing.

Let me conclude by suggesting that this Bill at the State level and the All-India level be better dropped because it will not bring us any advantage even after travail of a transition period of ten or twenty years to come. It is quite different from the introduction of the naya paisa which will be hailed by posterity and which is and will be of real use to the nation.

(Mr. Chairman in the Chair.)

MR. CHAIRMAN: Does any other hon. Member want to speak?

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I thought the general discussion would be continued to-morrow also, Sir.

MR. CHAIRMAN: Who said so?

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I was so given to understand, Sir. If it is not so, I want to speak to-day.

MR. CHAIRMAN: Yes, the hon. Member can speak.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எடை அளவு எங்கும் ஒரேவிதமாக இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இந்திய நாடு பலதரப்பட்ட மொழிகள், பழக்க வழக்கங்கள் கொண்ட பல பகுதிகளை உடையது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு வேற்றுமை இருக்கிறதோ அவ்வளவு வேற்றுமை எடை அளவிலும் இருக்கிறது. இந்திய நாடு எல்லா வகைகளிலும் ஒரு நாடாக இருக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நயாபைசா முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தக் கணக்கைக் கொண்டுவந்தபோதும் இப்படித்தான் அதைப் பலவிதமாக எதிர்த்தார்கள். உலகம் பூராவும் நாணய மாற்றுக் கணக்கைத் தசாம்ச அடிப்படையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதனால், நாடும் அப்படிச் செய்யலாம் என்பதற்காக அது செய்யப்பட்டது. என் போன்ற வயதானவர்களுக்கு அந்தக் கணக்கு முறை இன்னமும் பிடிபடாமல் இருக்கிறது. ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயருக்கும் அது கஷ்டமாகவே இருக்கலாம். (ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்: எனக்குக் கஷ்டமில்லை.) நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், அந்தக் கணக்கு முறை சூழ்நிலைகளுக்கு மிகவும் சுலபமாக இருக்கிறது. அவர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் அதைக் கற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள், கடையில் போய் சாமான் வாங்கி வருகிறார்கள். ஆனால், ஏதாவது புதிதாக ஒன்றைக் கொண்டு வந்தோமானால், அதற்கு ஏராளமான எதிர்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு நாடு, ஒரு மொழி என்று வரும்போது ஒரு அளவு என்றும் இருக்கவேண்டாமா என்று தான் நான் கேட்பேன். இந்தக் கணக்கு முறையைக் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம். ஆனால் ஒன்று.

1925-ம் ஆண்டிலே நான் சேலத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியபோது ஒரு வழக்கு என்னிடம் வந்தது. ஒருவன் பொய் படியைப்போட்டு உப்பு அளந்து கொடுத்திருக்கிறான். அவனைப் பலமுறை பொய் அளவுக்காகப் பிடித்துத் தண்டித்தும் இருக்கிறார்கள். திடீரென்று அன்றைக்கு அவன் பொய் படியைக் கொண்டு உப்பு அளந்தபோது அவனைப் பிடித்துவிட்டார்கள். தனக்கு என்ன தண்டனை வருமோ என்று அவன் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தான். என்னிடத்தில் தான் வந்தான். நான் உடனேயே இது கேள்வி ஆகிறது என்று சொன்னேன். உப்பு அளந்த படியைப் பிடுக்கிக்கொண்டு

22nd September 1958] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

தாசில்தார் வந்திருந்தாரே தவிர, யாருக்கு உப்பு அளந்து போட்டான், என்பது தெரியாது அந்த உப்பை மீண்டும் சரியான படியைப் போட்டு எவ்வளவு குறைகிறது என்று கண்டார்களா என்றால், அது ஒன்றும் இல்லை. அதை ஏன் செய்யவில்லை, அந்த உப்பு சரியான அளவாக இருந்திருக்கலாம், உப்பு வாங்கினவனை என்கொண்டுவரவில்லை என்பது என் கட்சி. நீதிபதி அப்படியே அசந்தவிட்டார். “ஐயோ! இந்த விஷயம் தெரியாமல் நான் இதற்குமுன் பல பேர்களுக்குத் தண்டனை அளித்திருக்கிறேன். என்ன பாவம் செய்தேன்!” என்று அப்போது அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் சொன்னார். இம்மாதிரியான தண்டனைகளை விதிக்க மசோதாவில் அதிக இடம் கொடுக்கக் கூடாது. படியிலும் எடைக் கல்லிலும் முத்திரை இருக்க வேண்டும். முத்திரை இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை, படியும் எடைக் கல்லும் சரியான அளவில் இருந்தால் போதும் என்ற நிலை முன்பு இருந்தது. தமிழில், முந்திரி, மாகாணி என்ற கணக்குகள் இருக்கின்றன. அவை நல்ல கணக்குகள் தான். ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியான அளவு முறை இருப்பதுதான் நல்லது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த மெட்ரிக் முறையைக் கற்றுக்கொள்வது, என் போன்றவர்களுக்கு, வயதான காரணத்தால், கஷ்டம். அவ்வளவு தான். ‘உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் வேண்டும்’, என்ற முதுமொழியை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இப்போது உலகில் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய ஒரு சில நாடுகளில் மட்டும் தான் மெட்ரிக் அளவு முறை இல்லை. மற்றெல்லா நாடுகளிலும் மெட்ரிக் அளவு முறைதான் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

நாளைப் பேசலாம் என்று நான் தீர்மானித்திருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கே கனம் தலைவர் அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டுவிட்டதால், அதிகம் பேச முடியவில்லை. இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இயற்றும் சட்டத்தைச் சரிவரவும், நல்ல முறையிலும் அமல் நடத்த வேண்டும். மெட்ரிக் அளவு முறையைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு எல்லோரும் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இந்த முறையைக் கொண்டுவருவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றங்களுக்கு அதிக தண்டனை விதிக்க வேண்டாம். மசோதாவில் தண்டனை அதிகமானதாக இருந்தால், அதைக் குறைவாகப் போட வேண்டும். தண்டனையைக் குறைவாக நிர்ணயிப்பதைக் குறை கூறுவது என் மனதிற்குப் பிடிக்கவில்லை. இம்மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I am not surprised at the concern expressed by hon. Members about the difficulties to be faced in the practical working of this measure. That is so in the transitional stage with reference to all matters. When we are accustomed to a particular state of affairs and particular ways of things either in business or in other walks of life, if we change over to a new system, there is always difficulty. It takes some time to adjust, to understand and to follow the new system. Similarly there will be difficulty here also. There was the same difficulty when the Britishers imposed the English language on us. I know that many people are said to have protested against this imposition then and called this language as ‘கோண எழுத்து’ in a very contemptible way. But to-day what is the position? Our people have mastered the English language in such a way that they can speak it with fluency and correct diction. The Hon. the Leader of the Opposition keeps his audience spell-bound in foreign countries with his fluency in, and command of, the English language. But his forefathers did not take to this English language so easily. At that time, they did not take kindly

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1958]

to it. But, in course of time, we studied this English language and mastered it, and now we are very proficient in that language. Similarly, in all things newly introduced, there will be some difficulty in the beginning. But we have to adjust ourselves. Because there will be difficulty, we cannot give up this system. There are far more advantages in adopting this system. Now, in our country, weights and measures vary not only from State to State but also from district to district and from place to place even. Merchants and others take advantage of this and use the measure or the weight that is favourable to them, even though in the place where the transaction takes place, the other measure of a bigger capacity is prevalent. Therefore, if we look at the benefit that we will get by adopting this uniform system of weights throughout the Indian Union, then the difficulties that may have to be faced are negligible, I submit.

In the matter of supplying these weights and measures, the arrangement is to license manufacturers who make these weights and measures. They will be examined and scrutinised properly. They will also be stamped. All steps will be taken to see that the proper standard of weights and measures is used.

SRI A. M. ALLAPICHAI: Cannot Government themselves undertake to make these weights?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Government can also, as far as possible, make arrangements for this. But if it is not sufficient, we can have recourse to private people who deal in such things and see that they manufacture and supply the weights. In respect of the supply of other things also, we depend upon private people to meet our requirements. Similarly, here also they will be asked to manufacture and supply the weights.

Sir, it was pointed out that children would find it very difficult to learn this new system of weights. I said in my speech that this would minimise the work of the children in making calculations. This will not be so in the beginning, but only at the end of this process, when the children will be at a stage when they are rid of all these difficulties. But in the beginning they will have a lot of difficulty. Once they understand it and master it, then they will be having a good time of this changed method.

As regards penalty, Sir, it was said that it was very high. The difficulty about this Bill is this. This Bill is sponsored by this State after a model Bill was sent to this State from the Government of India. The representatives of the Government of India and representatives from the various State Governments held a conference in New Delhi and discussed this subject. The representatives came to the conclusion that this could be a model Bill, and so, we have to adopt it.

22nd September 1958]

DR. MAHOMED USMAN: Sir, may I know who the representatives were—Ministers or officials?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Officials, Sir.

DR. MAHOMED USMAN: Of course, they can be dictated to by the Central Government.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Whether it is difficult or easy, it will apply to all the States. In the matter of applying these weights, of course, as the hon. the Deputy Leader of the Opposition said, we have to be very careful and cautious. On behalf of the Government, I may say that we will be very cautious in enforcing this Act, because this is much more confusing than the naye paise change; I admit. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: Hear hear). At least the naya paisa is related to the rupee which is a current coin. But here we are introducing a new primary unit, the metre and the gram. This is a new thing, and it is much more difficult. One need not be frightened by the fractions that the hon. Member mentioned. Fractions are there, but for all practical purposes, they would not come into play. So, one need not be flabbergasted by this new system of weights. When we begin to use them and understand them, then there will be no difficulty. But I quite see that we must go rather slow in this matter.

This legislation is proposed to be applied first to four districts. One hon. Member asked, 'Why not you try it in Salem? You tried Prohibition in Salem'. But the more suitable place will be Madras. Madras City is much more advanced and people have a much better knowledge of all these things. If at all we begin to apply this legislation in our State, in the first instance, I think, it must be applied to Madras City, because Madras City will be a more appropriate place than the mufassal to administer this reform.

Now, we are in honour bound to adopt this Bill, because we have, in conjunction with the representatives of other States and those of the Centre, agreed to this model Bill. So, we shall pass this Bill. We shall consider calmly and see how best this Bill can be implemented so that it might cause the minimum hardship and difficulty to the people. In the actual working of it, we can make adjustments.

With these words, Sir, I request the House to pass this motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958) be taken into consideration.'

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[22nd September 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 48 asked by Sri A. Gajapathy Nayagar at the meeting of the Legislative Council held on 22nd September 1958, page 135 supra.]

Classes and categories of services to which the persons employed in the Pharmacy attached to the Hospital of Integrated Medicine belong, and the rules governing their service conditions.

Name of post.	Number employed.	Class and category of service.	Rules governing service conditions.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Superintending Medical Officer (Lecturer, Grade I).	1	Madras Medical Service—Branch III—Indigenous Medicine—Category 3.	Ad hoc rules.
2 Assistant Medical Officers.	2	Madras Medical Subordinate Service, Branch II—Indigenous Medicine (Non-gazetted) category 2—Assistant Lecturer.	Madras Medical Subordinate Service Rules, Branch II—Indigenous Medicine.
3 Pharmacy Supervisors.	3	Madras Medical Subordinate Service, Branch II—Indigenous Medicine—Category 6.	
4 Pharmacist (Indigenous Medicine).	1	Madras Medical Subordinate Service, Branch II—Indigenous Medicine—Category 7.	
5 Pharmacy Attendants..	3	Madras Medical Subordinate Service, Branch II—Indigenous Medicine—Category 11.	Madras Last Grade Service Rules.
6 Watchman	1	Last Grade Service ..	
7 Driver of Disintegrator.	1	Madras General Subordinate Service, Class XIX.	Ad hoc rules.
8 Assistant Driver of Disintegrator.	1	Do.	Do.
9 Pharmacy Mazdoors ..	24	Servants paid from contingency.	No rules.
Total ..	37		

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 50 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 22nd September 1958, page 137 supra.]

(a) The Government have issued orders directing the introduction of the second shift in the Government Press, the main reasons being—

(i) Compliance with the provisions of the Factories Act, 1948, and

[22nd September 1958]

(ii) Coping with the normal work of the Press, which has been steadily increasing, even after the formation of the Andhra State in 1953 and the Reorganization of States in 1956.

(b) The details of the extra staff sanctioned in connection with the second shift are given in the annexure.

(c) The cost is roughly Rupees two lakhs per annum.

ANNEXURE.

Staff sanctioned in connection with the introduction of a second shift in the Government Press.

Serial number and designation.	Number of posts.
<i>Gazetted.</i>	
1 Assistant Superintendent (Rs. 250—40/2—450) ..	1
<i>Non-gazetted.</i>	
1 Overseer (Rs. 150—10—200)	1
2 General Foremen (Rs. 140—10—190)	3
3 Top Senior Foremen (Rs. 120—10—170)	10
4 Senior Foreman (Rs. 90—5—130—10—150) ..	1
5 Junior Foremen (Rs. 45—3—60—2½—85) ..	27
6 Section Despatchers (Rs. 35—2—55—1—65) ..	12
7 Maistris (Machine Department) (Rs. 70—4—110) ..	3
8 Chief Electrician (Rs. 90—5—130—10—150) ..	1
9 Fitter Maistry (Rs. 90—5—130—10—150) ..	1
10 Senior Carpenter (Rs. 70—4—110)	1
11 Top Senior Readers (Rs. 120—10—170)	3
12 Senior Readers (Rs. 90—5—130—10—150) ..	12
13 Senior Electricians (Rs. 70—4—110)	2
14 Head General Mechanics (Rs. 70—4—110) ..	4
15 Imposers (Rs. 40—80)	117
16 Compositors (Rs. 40—75)	80
17 Junior Readers (Rs. 45—85)	22
18 Copyholders (Rs. 35—65)	50
19 Senior Machinemen (Rs. 40—70)	29
20 Junior Machinemen (Rs. 35—2—55)	71
21 Layers-on (Rs. 30—2—50)	107
22 Top Senior Binders (Rs. 40—70)	24
23 Junior Binders (Cutters) (Rs. 35—55)	15
24 Junior Binders (Rs. 30—2—50)	211

[22nd September 1958]

Serial number and designation.	Number of posts
<i>Non-gazetted—cont.</i>	
25 Binding Boys (Rs. 30—2—40—1—50)	24
26 Top Senior Foundry Workers (Rs. 40—70)	8
27 Senior Foundry Workers (Rs. 35—55)	5
28 Junior Foundry Workers (Rs. 30—50)	5
29 Stoker Boy (Rs. 30—2—40—1—50)	1
30 Senior Time-keeper (Rs. 40—70)	1
31 Junior Time-keepers (Rs. 35—65)	5
32 Gate Sergeant (Rs. 40—70)	1
33 Assistant Electricians (Rs. 35—65)	3
34 Junior Electricians (Rs. 30—50)	7
35 Turner (Rs. 40—70)	1
36 Fitter (Rs. 40—70)	1
37 Junior Mechanics (Rs. 35—65)	8
38 Welder (Rs. 35—3—60—EB—2½—85)	1
39 Auxiliary Mechanics (Rs. 30—50)	2
40 Blacksmith (Rs. 40—70)	1
41 Junior Carpenters (Rs. 40—70)	8
42 Paper Storekeeper (Rs. 80—125)	1
43 Head Computers (Rs. 90—5—130—10—150)	2
44 Computers (Rs. 45—85)	19
45 Office Assistant (Rs. 140—5—190)	1
46 Upper Division Clerks (Rs. 80—125)	5
47 Upper Division Clerks (Rs. 80—110)	8
48 Lower Division Clerks (Rs. 45—90)	22
49 Shroff (Rs. 30—50)	1
50 Warehouse clerks (Rs. 45—90)	2
51 Typists (Rs. 45—90)	2
52 Warehousemen (Rs. 35—65)	9
53 Attenders (Rs. 24—35)	5
54 Mazdoors (Rs. 15—½—20)	15
55 Peons (Rs. 18—1—25)	7
56 Watchmen, Grade I (Rs. 20—1—30)	6
57 Watchmen, Grade II (Rs. 15—½—20)	2
58 Sweepers (Rs. 15—½—20)	14
59 Scavengers (Rs. 15—½—20)	6
Total	1,017

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 23rd September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Regionalization of Non-Gazetted Central Services.

* 51 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the proposals of the Madras Scheme for Regionalization of Non-Gazetted Central Services; and

(b) in what stage the matter stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The proposals are already stated in paragraph 8 of the paper placed on the table of the Legislative Assembly in answer to the short notice question No. 1227 asked by Sri M. Kalyanasundaram on 4th March 1958. They are, however, reproduced below for ready information.

“The non-gazetted establishments of the Central Government functioning in each State may be operated as a separate ‘Regional’ unit. Direct recruitment may be stopped and all future vacancies filled by temporary deputation followed (after satisfactory temporary service) by permanent transfer of selected personnel from the services of the State Government. Under such a system, existing scales of emoluments may be continued without diminution. The new system will operate as a new avenue of promotion for the State Services. This will remove the grievance about the disparity of scales because the disparity will be maintained for the benefit of State Government employees. At the same time, the new system will provide the Central Government establishments with far more efficient personnel than they now secure by direct recruitment.”

(b) The above proposals were submitted to the Planning Commission and their reply is awaited.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister kindly enlighten us on whether the State Non-Gazetted Officers’ Association have offered their views on this matter and whether they are agreeable to the proposals?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of any resolution passed by them on this aspect of the matter.

[23rd September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : As this is a long-range scheme contemplated in this proposal, do the Government intend to give relief to the Government servants by way of enhancing the dearness allowance, as has been proposed by the Government Servants' Staff Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question does not arise because the main question is with regard to the scheme of regionalization of the Non-Gazetted Central Services, which I have already answered.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If I understand aright, if the scheme is accepted, it means that clerks in the State Service can be transferred to the Central Service and that they will get better scales of pay. Is that so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

Medical College at Coimbatore

* 52 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start a Medical College at Coimbatore; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI : 1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 17-ந்தேதி ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் 'We have now the tempting bait of Rs. 40 lakhs that makes us think whether instead of at Coimbatore, we can locate it at Tanjore. That is why we are thinking of Tanjore' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், கோயம்புத்தூரிலிருந்து பணம் கொடுக்க முன்வந்தவர்கள் கொடுக்கவில்லையா? கொடுத்திருந்தால் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது மெடிகல் காலேஜ் தஞ்சாவூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து வருகிறது. கோயம்புத்தூரில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், பண உதவி செய்வதாகக் குப்புசாமிபிப்பிருந்து 'ஆபர்' இருந்தது. அப்போதுதான் தஞ்சாவூரில் வைப்பதா, கோயம்புத்தூரில் வைப்பதா, காரைக்குடியில் வைப்பதா என்ற பிரச்சனை இருந்தது. குப்புசாமி 'ஆபரம்' சாடிஸ்பாக்டரியாக இல்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister has stated that there is no proposal to have a Medical College at Coimbatore. Supposing the Government have decided to have one more Medical College, will Coimbatore be considered for the location of such a college?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a hypothetical question. When a concrete proposal comes up, it will be considered.

[23rd September 1958]

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கோயம்புத்தூரில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தனியார் துறையிலிருந்து முயற்சி எழுந்தால் கவனிக்கப்படும்.

SRI V. V. RAMASWAMI : மேலும் ஒன்றிரண்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளை நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தற்போது அப்படி உத்தேசமில்லை.

Classification of all the communities other than Brahmans as backward

* 53 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal before the Government to classify all the communities other than Brahmans as Backward Classes for purposes of admission to various technical and professional institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI V. V. RAMASWAMI : 1958-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 14-ந்தேதியில் வெளியான இந்துப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது:

'All Non-Brahmans listed as backward in Mysore

All communities other than Brahmans in Mysore State will come under the definition of Backward Classes for the purpose of admission to various technical and professional institutions, according to a Mysore Government Press Note. Such an order was in force in the old Mysore area and the same has been extended provisionally to other parts of the State as well.

The Government has also directed that the distribution of seats in the various technical and professional institutions should be: Scheduled Castes and Tribes 20 per cent, Backward Classes 45 per cent and general pool 35 per cent.'

இந்தச் செய்தி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have not followed it fully but if I understand it correctly, there is 35 per cent reservation for Brahmans in the Mysore State. I do not think, Sir, we can accept it, because only Brahmans are the forward community. I do not think we can contemplate such a position where 35 per cent reservation could be made for them.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there a proposal before the Government for reclassification of the list of Backward Classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As hon. Members are already aware, the question of giving concessions purely on the ground of economic and social conditions is under the consideration of the Government.

[23rd September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government consider the question of giving an opportunity to the leaders of the communities concerned, to have their say before effecting any changes in the present list?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not understand what the hon. Member means by 'leaders of communities'. If the hon. Member refers to leaders in the Assembly or the Council, I shall certainly take them into confidence.

SRI M. ETHIRAJALU: சமுதாயத்தில் மிகவும் பின் தங்கியவர்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியிலும், பொறியியல் கல்லூரியிலும் விசேஷச் சலுகை கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பிற்போக்காக இருக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு ஸ்தானம் ரிசர்வேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: எல்லா சாதியிலுமே குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால், சாதியின் பெயரில் அல்லாமல் வருவாயின் அடிப்படையில் சலுகை கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது எப்போது அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது அதற்கான அறிக்கை தயாரிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை அக்டோபர் மாதத்தில் விரைவில் தயாராகி முடிந்து அக்டோபர், நவம்பர் மாதத்தில் ஆலோசனைக்கு வர முடியும்.

SRI A. SUBRAMANYAM: அதனால் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குப் பாதகம் எதுவும் ஏற்படாமல் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகு கனம் அங்கத்தினர் தம் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கலாம்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: வறுமை காரணமாக இந்தச் சலுகை அளிப்பதுபற்றி யோசிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். வறுமை காரணமாக 'மோஸ்ட் பாக்வர்ட்' என்று போட்டிருக்கக் கூடிய சமூகத்தார்களுக்கு இதனால் பாதகம் எதுவும் ஏற்படாமல் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அறிக்கை வந்த பிறகு அதையும் பார்க்கலாம். எதற்கும் முற்போக்கு என்று சொல்லிக் கொண்டு சாதியில் மட்டும் பிற்போக்காகவே போகிறது. அதையும் எப்படி முற்போக்காக்கலாம் என்று யோசிக்கலாம்.

SRI V. V. RAMASWAMI: மக்களுக்குக் கல்வி வசதி செய்து கொடுப்பதில் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஆலோசித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வதிலும் வருவாயை வைத்துக்கொண்டு செய்வார்களா? அங்கும் மார்க்குகளை வைத்துத் தேர்வு முறைப்படி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தயவு செய்து பொறுத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. ETHIRAJALU: பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ரிசர்வேஷன் இருக்கிறது. 'மோஸ்ட் பாக்வர்ட்' இனத்தவர்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில், பொறியியல் கல்லூரியில் விசேஷச் சலுகை அளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[23rd September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது அந்த மாதிரி உத்தேசம் ஒன்றும் இல்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: 'பட்டணவர்' என்ற ஒரு சாதி முன்பு மிகவும் பிற்பட்டவர் பட்டியலில் மோஸ்ட் பாக்வர்ட் லிஸ்டில் இருந்தது. இப்போது தவறுதலாகவோ, என்னவோ விலக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்தச் சமூகத்து மனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்திலும் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையிலும் கெஜட்டில் அப்பட்டணவர் மிகவும் பிற்பட்டவர்தான் என்று வெளியிடப்படவில்லை. இனிமேலாவது வெளியிடப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பரவாயில்லை. முன்னுக்கே வருதற்குப் பாடுபடவேண்டும். பின்னுக்கும், அதைவிடப் பின்னுக்கும் போவதற்குத்தான் இப்போது போட்டியாக இருக்கிறது.

SRI K. V. RAMASWAMY: முற்பட்ட (பார்வர்ட்) சமூகங்கள் என்று கூறப்படும் சமூகங்களிலும் ஏழைக் குழந்தைகள் இல்லையா? அந்தச் சமூகங்களில் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்குக் கூட திக்கற்ற மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆமாம். எனவேதான் இந்தச் சலுகைகளை வேறு அடிப்படையில் கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பே, அது எப்படி இருக்கும் என்று யூகித்து எத்தரப்பிற்கும் சாதகமாகவோ, பாதகமாகவோ பேச வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: முற்பட்ட சமூகத்தினர் என்று சொல்லப்படும் சமூகத்தினரில் பிராமம்ணர்களில் திருச்செந்தூர் முக்காணி பிராமம்ணர்கள், சிதம்பரம் தீக்ஷிதர்கள் முதலியவர்கள் மிக மிகப் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள். அவர்களைப் பிற்பட்ட இனத்தவர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? பிற்பட்டவர்கள் பிராமம்ணர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது இது சம்பந்தமான திட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னேன். திருத்தியமைக்கப்பட்ட திட்டம் வெளியான பிறகு அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் பார்க்க வேண்டும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. the Finance Minister aware of the fact that for the purpose of Government appointments, certificates are misused and that people who do not come under the classification 'Backward Classes' get certificates which are 'bogus' certificates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Some cases have been brought to our notice and in these cases, we have taken action, also. I do not think that we can completely avoid these frauds.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Sir, is it not the ultimate aim of our Government to establish a casteless society?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, that is our aim. But, unfortunately, we seem to be crystallizing the caste and community by giving concessions on the basis of caste. That reaks it.

[23rd September 1958]

College of Integrated Medicine, Madras

* 54 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any method or process has been laid down for the manufacture or preparation of medicines in the College of Integrated Medicine, Madras; and

(b) whether there is any proposal to introduce mechanical methods for the manufacture of medicines and, if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The traditional and time-honoured methods and processes are being followed.

(b) Yes, Sir.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, may I know whether facilities for research in the direction of preparation of medicines are made available to the members of the teaching staff serving in the College of Integrated Medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I think the teachers will have sufficient work to do in the matter of teaching. The preparation of medicines should be made by a different set of people.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, may I know whether all the members of the College of Integrated Medicine or at least many of them are sympathisers in the production of indigenous medicines?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. They can advise or give their recipe and all that. But the actual production should be made by a different set of people. It involves manual labour. I do not think that the teachers will do manual work.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, will the Hon. Minister be pleased to state whether in the College of Integrated Medicine there are not persons on the professorial staff who have inherent contempt for indigenous medicines?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. I do hear that the people who follow the allopathic system do not see eye to eye with those following the indigenous system. I think that the staff in the College of Integrated Medicine, even if they have inherent contempt, should not express it.

Palar water dispute

* 55 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state, with reference to the answer to Legislative Council Question No. 15, dated 2nd November 1957;

23rd September 1958]

whether the proposed discussion with the Union Minister for Irrigation and Power on the Palar water dispute has been held and, if so, what further steps have been taken to ensure a fair supply of water in Palar river in the Madras region?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Palar water dispute was discussed with the Union Minister for Irrigation and Power. The Government do not wish to pursue the matter further for the time being.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, have the Government actually taken up the matter with the Central Government under the Inter-State Water Disputes Act and have the Government come to any decision in the matter?

THE HON. SRI P. KAKKAN: We have not still taken up the matter with the Central Government because we want to discuss it with the Ministers here.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, in view of the acute water distress in North Arcot and Chingleput districts, will the Government consider the investigation of an alternative scheme for giving relief to these areas?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, a separate question may be put.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, is it not a fact that as a result of damming in Mysore, the spring channels in the Palar river are getting smaller supplies of water, that during the summer they become practically dry and that the villagers on either bank of the Palar river are completely affected?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, the hon. Member may put a separate question.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: The Palar river is famous for its springs.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It is famous for dry spring channels.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN RE MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 20th September 1958, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly:—

'In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly on the 20th September 1958 and signed by me, for the recommendations of the Council.

I certify that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.'

[23rd September 1958]

III.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS WEIGHTS AND MEASURES (ENFORCEMENT)
BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 7 OF 1958)—*cont.*

Clause 2.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill ”.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

“ In sub-clause (h), after the word “ stamping ” and before the word “ mean , ” insert the words “ in relation to standard weights and measures, weighing instruments and measuring instruments ” . ”

SRI M. ETHIRAJALU: Sir, I second the amendment.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: The term ‘ stamping ’ is used in a sense specially applicable to the matters dealt with in this Bill. There is stamping of plaints and legal proceedings and there is stamping of postal letters and articles. ‘ Stamping ’ is used in a different sense in legal proceedings and in regard to matters connected with posts and telegraphs. Here ‘ Stamping ’ is used solely in relation to the ‘ standard weights and measures ’ and ‘ weighing instruments and measuring instruments ’, that is, to matters connected with which alone this Bill is confined. Therefore, it should be specifically stated that ‘ stamping ’ refers to matters dealt with in this legislation. Therefore, I suggest this amendment.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, it is my unfortunate lot that whenever the hon. Member moves an amendment, I am not in a position to accept it. The Bill deals only with weights and measures and as such, “ stamping ” will refer to these only. I, therefore, think that the amendment is superfluous. I am sorry I am unable to accept it.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendment?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I withdraw it.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill ”.

[23rd September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments:—

“ In sub-clause (1), for the words ‘ weighing and measuring instruments ’, substitute the words ‘ weighing instruments and measuring instruments ’ . ”

“ In item (ii) of sub-clause (1), for the words ‘ special sets of working standards ’, substitute the words ‘ sets of special working standards ’ . ”

The amendments were duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, with regard to the first amendment, in sub-clause (1), the words “ weighing and measuring instruments ” indicate that there is one instrument which does the composite function of weighing and measuring. For instance, a Unani and Ayurvedic hospital indicates that both the systems are adopted in that hospital. In the same way, ‘ tea and coffee hotel ’ will mean that it is a hotel where both tea and coffee are served. In the same way, weighing and measuring instruments would mean that there is a composite instrument which does the function of weighing as well as measuring. I think that the Government really mean two sets of instruments—weighing instruments and measuring instruments. That is why I have moved my first amendment.

Later, item (ii) of sub-clause (1) uses the expression “ special sets of working standards ”. I think the word ‘ special ’ should not be attached to ‘ sets ’ but must be attached to the words ‘ working standards ’. The term ‘ special working standard ’ is rightly used in a latter clause of this section. Therefore the proper expression would be ‘ sets of special working standards ’ and not special sets of working standards ’ as given in the Bill.

3-20
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I am, thankful to the hon. Member for explaining the difficulty he feels in the phraseology. But I submit that it is in the nature of a hair-splitting argument. The amendment is to substitute the words “ weighing instruments and measuring instruments ” for the words “ weighing and measuring instruments ”. It is not necessary, Sir. Ordinarily, when we speak, we say ‘ good and bad things ’. We do not say ‘ good things and bad things ’. In that way, the expression ‘ weighing and measuring instruments ’ will cover or mean ‘ weighing instruments and measuring instruments ’. It is not necessary that we should specifically say ‘ weighing instruments and measuring instruments ’. I am advised that the existing expression is all right.

With regard to the other amendment, the word ‘ special ’ goes with ‘ sets ’ and not with ‘ standards ’, because standards have already been fixed up. So, the amendment is not necessary.

I oppose the amendments and I request my hon. Friend to be very obliging to me.

[23rd September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : As he concedes the reasonableness of my amendments, I withdraw them. (Laughter.)

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill.’

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (4), for the words “ at least once in every period of five years ”, substitute the words “ from time to time the interval between one verification and the next never exceeding five years ”.’

The secondary standards are directed to be verified in every period of five years. The term ‘ every period of five years ’ may give rise to some difficulties. Suppose for the purpose of verification, time is divided into a number of five-year periods, first five-year period, second five-year period, third five-year period and so on. The expression used is ‘ once in every period of five years ’. The intention is that the interval between the date of one verification and the date of next verification should not exceed five years. For that, they have stated that it should be verified once in every period of five years. That may mean, taking the second five-year period and the third five-year period, that the verification may be made at the beginning of the second five-year period and the next one at the end of the next five-year period, so that the interval between these two dates of verification may be nearly ten years. That is not the intention of the Government. Therefore it is that I want to make it very precise that verification shall be made from time to time, the interval between one verification and the next one, not exceeding five years. That is the amendment that I want to make with a view to secure precision. I think it is a reasonable amendment and it will be accepted.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : I second the amendment, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I do not think it is quite a reasonable amendment because the idea is to verify once in five years. It is substantially clear as it is expressed that the verification will take place within the period of five years. The amendment is not, therefore, necessary. I am sorry I am not able to accept it.

23rd September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I do not press it. I withdraw it.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I want have the expression “ weighing instruments and measuring instruments ” substituted for the expression “ weighing and measuring instruments ”. This amendment was not accepted with reference to a previous clause. Therefore, I am not moving my amendment.

Clauses 6 to 9 were put and carried.

Clause 10.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

‘ That clause 10 do stand part of the Bill.’

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

‘ In clause 10, omit the words “ or re-verified ”.’

Sir, the word ‘ verification ’ is defined in clause 2 as including reverification. Therefore, wherever, reverification has got to be referred to, the word ‘ reverification ’ or ‘ verifying ’ need not be used. Here in clause 10, the word ‘ reverified ’ is used. That is not necessary because the expression ‘ verified ’ used here includes that also. Therefore, I have moved this amendment.

SRI K. V. RAMASWAMY : I second the amendment, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I do not accept the amendment for this reason. Though the word ‘ verification ’ may be defined as in clause 2, if the words ‘ or reverified ’ are also put in in this clause, it will make things clear. This will show that it is verified for the first time and then ‘ reverification ’ will mean that it is again verified.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I withdraw the amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 10 was put and carried.

Clauses 11 to 13 were put and carried.

[23rd September 1958]

Clause 14.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

‘ That clause 14 do stand part of the Bill.’

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments—

‘ In clause 14, omit the words “ expose for sale ”.’

‘ In the proviso, for the words “ or in possession for sale ” substitute the words “ or had in one’s possession for sale ”.’

Clause 14 refers to standard weights and measures contained in packed containers. With reference to such standard measures and weights, it is said, “ No person shall sell, offer for sale . . . any article contained in a . . . container ”. The expressions “ sell ” or “ offer for sale ” are appropriate in the context. We can rightly say “ sell an article contained in a container ”. Then, it would read all right. So, we sell an article contained or packed in a container. But, when an article is hidden from view by being packed in a package, how can we say that an article is exposed for sale? The container with the article therein is alone exposed. The article that is referred to is enclosed in a container and it is only when it is open to view, when it is exposed to view, that there will be objection. To say that an article contained in a container is exposed is not right. When contained in a package, it will not be in a state of exposure. It will be contained, packed or closed in a package. The thing that has been exposed for sale is the container with its contents not visible to us. Therefore, the expression ‘ exposed for sale ’ does not fit in there and that expression should be deleted. That is what I say. The article there is not exposed at all. The container is exposed and the article inside is not visible to us. Therefore, ‘ exposed for sale ’ is not the proper expression to be used.

SRI M. ETHIRAJALU: I second the amendment, Sir.

-30
* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, these also are not acceptable. If we only stop with the words ‘ sell ’ or ‘ offer for sale ’, then some unscrupulous people may say that they neither wanted to sell nor offered for sale. So, the words ‘ expose for sale ’ are necessary.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I withdraw my amendments, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 14 was put and carried.

Clause 15 was put and carried.

23rd September 1958]

Clause 16.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

‘ That clause 16 do stand part of the Bill.’

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I do not move the first part of the amendment that I have given notice of. I move the second part of my amendment which runs as follows:—

‘ For the words “ attend at such time and place within his jurisdiction ” substitute the words “ attend at such place within his jurisdiction and at such time ”.’

The expression used in this clause is that the persons concerned or directed to meet the Controller shall attend ‘ at such time and place within his jurisdiction ’. Of course, ‘ jurisdiction ’ applies to the place and not to the time. If ‘ jurisdiction ’ should qualify only ‘ the place ’, at least the words ‘ such place ’ should be inserted there. The correct expression should be ‘ at such place within his jurisdiction and at such time ’. This is the amendment that I have suggested. The clause, as it is, is misleading. Can there be any time within one’s jurisdiction? ‘ At such time and place within his jurisdiction ’ shall mean ‘ At such time within his jurisdiction and at such place within his jurisdiction ’. Therefore, I suggest that for the words ‘ attend at such time and place within his jurisdiction ’ the words ‘ attend at such place within his jurisdiction and at such time ’ be substituted.

SRI T. PURUSHOTHAM: I second the amendment, Sir. I think this is a very reasonable request. I think the Hon. Minister will, for once, be pleased to accept this amendment.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, somehow, the hon. Member who just now seconded the amendment had an inkling that I was inclined to accept the amendment. I am glad to accept this amendment.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘ For the words “ attend at such time and place within his jurisdiction ”, substitute the words “ attend at such place within his jurisdiction and at such time ”.’

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

Clause 17.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

‘ That clause 17 do stand part of the Bill.’

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, my amendment consists of three parts. The first part I do not move. I move the other two parts which run as follows:—

‘ In sub-clause (4), omit the words “ or caused to be sold or delivered ”.’

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

[23rd September 1958]

'In sub-clause (5), omit the word "if" occurring in line 5 and insert the same at the beginning of each of the items (a) and (b)'.

No doubt, a man selling an article is quite different from the man who causes an article to be sold. A man selling an article and a man causing an article to be sold are quite different persons. But when we say that an article is sold, it includes also an article which is caused to be sold. The distinction between a man selling an article and another causing an article to be sold will not hold good when we begin the expression by saying 'article caused to be sold and sold'. The article sold may also be the article caused to be sold, when somebody causes it to be sold and somebody else sells it. The expression 'caused to be sold' is not proper and has, therefore, to be omitted.

There are two items, namely, (a) and (b) in sub-clause 5. This sub-clause says what should be done if certain conditions prevail. For this conditional clause, the term 'if' has to be used. The term 'if' is put in in the sub-clause, and it is sought to be applied to items (a) and (b). On the other hand, the proper course would be to use the word 'if' at the beginning of each of the items (a) and (b). Therefore, I suggested that the word 'if' should be removed from its present place and inserted at the beginning of each of the conditional clauses in items (a) and (b).

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Sir, I second the amendments.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I do not accept the first amendment which seeks to omit the words 'or caused to be sold or delivered'. A person may 'sell' or 'deliver' and escape by saying that he did not cause it to be sold. It is possible that, even if he sells or does not, the property changes hands, for which he is responsible. If the words 'caused to be sold' are omitted, he cannot be proceeded against. So, I cannot accept this amendment.

As regards the other amendment to insert the word 'if' at the beginning of each item, I think it is not necessary. The word 'if' in the clause applies to both the items. It is related to both the items. So, the insertion of 'if' at the beginning of each item is not necessary. Therefore, I oppose this amendment also.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I withdraw my amendments, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 17 was put and carried.

Clause 18 was put and carried.

Clause 19.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 19 do stand part of the Bill'.

23rd September 1958]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (1), for the words "every manufacturer, repairer", substitute the words "every manufacturer or repairer of".'

This sub-clause refers to manufacturer, repairer or dealer. It refers to three different classes of persons, namely, manufacturer, repairer and dealer. The clause says, 'Every manufacturer, repairer or dealer in weights and measures'. The word 'in' will no doubt fit in with the word 'dealer'. To say, 'manufacturer in weights and measures' or 'repairer in weights and measures' is not correct. Any student in the I Form will understand that this is a mistake. Therefore, I want this to be amended as, 'Every manufacturer or repairer of,'.

SRI M. ETHIRAJALU: I second the amendment, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, this amendment too is not acceptable. (Sri T. G. Krishnamoorthy: So, the Minister does not know grammar.) The Minister does not know the Sixth Standard grammar. He knows better grammar. Generally we put it like this. When we describe different categories, we use the word 'or' or 'and' at the end. We do not say, 'every manufacturer or repairer or dealer'. Further, 'manufacturer' may also include a repairer. So, it is advisedly put as 'Every manufacturer, repairer or dealer in'.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 19 was put and carried.

Clauses 20 to 22 were put and carried.

Clause 23.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 23 do stand part of the Bill'.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I move the following amendment:—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

Sir, hon. Members would remember that yesterday during the general discussion on the Bill, this chapter relating to penalties came in for very severe criticism from the Opposition Benches. They took strong exception to the penalty of Rs. 2,000 fixed in clauses 23, 24, 25, 27 and 28. I have given notice of amendments to all that for the words 'two thousand

[Sri T. Purushotham]

[23rd September 1958]

rupees' in this clause, the words 'five hundred rupees' be substituted. Similarly, I have given notice of amendments to clauses 24, 25, 27 and 28 also for substituting for the words "two thousand rupees", the words 'five hundred rupees'.

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I accept all the amendments, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

The amendment was put and carried.

Clause 23, as amended, was put and carried.

Clause 24.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 24 do stand part of the Bill'.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move the following amendment:—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

The amendment was put and carried.

Clause 24, as amended, was put and carried.

Clause 25.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 25 do stand part of the Bill'.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move the following amendment:—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I second the amendment, Sir.

23rd September 1958]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

The amendment was put and carried.

Clause 25, as amended, was put and carried.

Clause 26 was put and carried.

Clause 27

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 27 do stand part of the Bill'.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move the following amendment:—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'For the words "two thousand rupees" substitute the words "five hundred rupees".'

The amendment was put and carried.

Clause 27, as amended, was put and carried.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: May I know whether all these offences in respect of which the amount of fine that can be imposed is reduced to Rs. 500 are of the same category?

SRI T. PURUSHOTHAM: Yes, they are of the same category.

MR. CHAIRMAN: What is the information that the hon. Member Sri Gajapathy Nayagar wants to have?

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Sir, by an amendment given notice of and moved by Sri T. Purushotham, we have now reduced the amount of fine to Rs. 500 from Rs. 2,000. I want to know whether all the offences covered by these clauses are of the same category. If they are not of the same category, I cannot understand the uniform reduction in respect of all the offences.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, if the offences were of the same category, we would have put all of them in one clause. They are of a different category and so, we have put them in different clauses. So, the clauses relate to different offences. But, in all these clauses, the fine has uniformly been put as Rs. 2,000. Now, when we reduce the fine in respect of the offence mentioned in one clause, we want to reduce it uniformly in all the clauses to Rs. 500.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: They may be of the same category. Are they of the same gravity?

SRI T. PURUSHOTHAM: Yes.

[28th September 1958]

Clause 28.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

' That clause 28 do stand part of the Bill '.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, I move the following amendment :—

' For the words " two thousand rupees " substitute the words " five hundred rupees ".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

' For the words " two thousand rupees " substitute the words " five hundred rupees ".'

The amendment was put and carried.

Clause 28, as amended, was put and carried.

Clauses 29 to 31 were put and carried.

Clause 32.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

' That clause 32 do stand part of the Bill '.

SRI T. PURUSHOTHAM : I move the following amendment :—

' For the words " three hundred " substitute the words " five hundred ".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : I second the amendment, Sir.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, clause 32 relates to a different category of penalty. My hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar will see that it relates to the penalty for giving short weights or measures. My hon. Friend Vidwan Muthukannappa said that the sentence for this offence should be enhanced and that the offenders should be prosecuted and even imprisoned. But, in keeping with the general principle of having Rs. 500 as the penalty in the case of the other offences, I have proposed this amendment for enhancing the amount of fine from Rs. 300 to Rs. 500.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Sir, I oppose the amendment. If a person gives short weights or measures, he commits the worst crime and that fellow should not be allowed to do so. He should be severely punished.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I accept the amendment, Sir.

28th September 1958]

MR. CHAIRMAN : The question is—

' For the words " three hundred ", substitute the words " five hundred ".'

The amendment was put and carried.

Clause 32, as amended, was put and carried.

Clauses 33 to 35 were put and carried.

Clause 36.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

' That clause 36 do stand part of the Bill '.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

' In clause 36, omit the words " or intended to be done ".'

SRI M. ETHIRAJALU : I second the amendment, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, clause 36 gives protection to certain acts done and it also says that protection will be given to acts intended to be done. It gives protection to certain acts done in good faith and also protection in respect of the intention which is not carried out. I want that the words ' or intended to be done ' should be omitted. Because ' acts intended to be done ' will be understood only by God above or by Chitragupta. (Laughter.) So, for acts intended to be done but which have not been carried into effect, no protection need be provided by this secular State. Acts intended to be done might never be committed at all. It will be very difficult to understand, gauge or read what those acts are which a person intended to do. Are we going to find out whether a man has got any bad intention of committing a particular act? So, it cannot be properly tacked on to acts actually done in good faith. Therefore, I suggest that the words ' or intended to be done ' may be omitted.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am not accepting this amendment also. It is the usual phraseology used in all Bills, that is, ' in good faith done or intended to be done '. So, it is put there by way of abundant caution lest any clever lawyers should find out loopholes in the absence of such a provision. That is why I say that the present provision may be allowed to remain as it is.

MR. CHAIRMAN : Is Mr. Krishnaswamy Ayyangar pressing his amendment?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : At least once, let me have the privilege of pressing my amendment, Sir.

[23rd September 1958]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'In clause 36, omit the words "or intended to be done".'

The amendment was put and lost.

Clause 36 was put and carried.

Clauses 37 to 42 were put and carried.

Clause 43.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 43 do stand part of the Bill'.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I am not moving my amendment, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (4) for the words "Legislative Assembly" substitute the word "Legislature" and for the words "the House" substitute the words "each House".'

SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: I second the amendment, Sir.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, this amendment is on the pattern of the Bills passed in our Union Parliament. I have brought a number of enactments here to show that the pattern of rule-making provision is different from what we have here. In the Central Expenditure Tax Act and other Acts we find that 'all rules made under the Act shall be laid before each House of Parliament as soon as may be after they are made and shall be subject to such modifications as Parliament may make during the session in which they are so laid or the session immediately following'. In fact, that is a Money Bill. This is also of the same pattern as is followed in all the Central Acts. Both the Houses have the benefit of scrutinizing these rules. That is why I propose that in the place of the 'Legislative Assembly', we shall have both Houses, i.e., the Legislature. Whenever such amendments were brought forward in this House in the past, it was always the same plea that because the Bill had come in complete form from the other House, it was not possible to accept the amendments. After all, this is a very simple amendment. Our Constitution provides that both Houses have got equal powers, equal rights and equal responsibilities. Therefore, my idea is that both the Legislative Assembly and the Legislative Council should get seized of the rules and scrutinize them and have their say. As I have already pointed out, there are a number of Bills passed by the Lok Sabha and the Rajya Sabha which indicate the pattern on which the rule-making power is provided for. Fortunately, Sir, this Bill has come first to this

23rd September 1958] [Sri T. Purushotham]

House and there will be no difficulty at all in accepting this amendment and I commend it to the Hon. Minister for his kind acceptance.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I support the amendment since I want to add my voice also to it. I may point out that for some years—before 1954 or so—the Government were adopting this procedure. For example, in the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, whose life was extended only the other day, you will find that both Houses are mentioned. Repeal or modification of rules framed under the Act can be made by both Houses. So, in our State, we were adopting this practice until suddenly at the meeting of some Select Committee it was said that such a procedure would cause delay and inconvenience and the practice was given up. I understand that the Committee on Subordinate Legislation said so. But that Committee's word is not the last word on the subject. That Committee is constituted for the purpose of looking into the rules but it cannot dictate to us what the Legislature ought to do. It has recommended but we need not accept the recommendation and we ought not to accept it. Now that we are seized of the matter, let us decide it.

MR. CHAIRMAN: The Committee has decided in favour of the amendment that rules should be placed before both Houses.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I can cite two or three Acts in our State where such power has been given to this House also. It is not only a question of procedure. So far as the powers of the two Houses of the Legislature are concerned, they should have the power to repeal or modify rules and notifications also, just as they have the power to repeal and modify sections. Sometimes, rules are more important than even sections. That is why we find so many writ petitions in the High Court even in respect of rules. It would be much better, if all these rules and notifications also are placed before this House for modification or repeal or acceptance, as the case may be. There will not be any difficulty in enforcing this provision.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I was not at first inclined to accept the amendment as it was pointed out by the Member that the Committee on Subordinate Legislation did not favour the idea. Even in the Money-lenders Act, we have not provided for this. But in view of the subsequent observations made by the Member, I accept the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Thank you very much.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'In sub-clause (4) for the words "Legislative Assembly" substitute the word "Legislature" and for the words "the House" substitute the words "each House".'

The amendment was put and carried.

Clause 43, as amended, was put and carried.

Clause 44 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

[23rd September 1958]

Preamble.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

‘That the Preamble do stand part of the Bill’.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

‘In the Preamble, for the words “and for matters connected therewith”, substitute the words “and for other matters connected therewith”.’

The Preamble, as it is, says “. . . for the enforcement of standard weights and measures and for matters connected therewith. . .” The entire Bill deals with standard weights and measures alone. It does not deal with any other matter. Therefore, the enforcement of the use of standard weights is also a matter connected with standard weights, and other things also are matters connected with standard weights. The matters connected with standard weights appearing in the latter portion of the Preamble are other matters. Therefore, before ‘matters’, ‘other’ should be inserted. I will explain the matter further. This book, which I have in my hand, deals with Philosophy and matters connected with Science. In such a case, matters connected with Science are quite different from matters dealt with by Philosophy. ‘This book deals with Philosophy and matters connected with Science such as sky rockets and other scientific instruments that are helpful to us to fly’ is correct. But in the Preamble, ‘other matters’ would be proper because the first thing also deals with the same thing. Let us take another example. Suppose it is said, tigers and animals are kept in the zoo for exhibition. It would mean that tigers are not included in the category of animals. The proper expression would be ‘tigers and other animals’. In the same manner, we should say that this Bill provides for the enforcement of standard weights and measures and other matters connected therewith. This is a simple amendment that can be accepted. I believe, in this House, where the Bill originates, reasonable amendments could be accepted. If it originates from the Assembly and if the Assembly passes it, there may be difficulty in accepting even verbal amendments. When it originates here, verbal amendments of this nature can be accepted.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: The amendment is very reasonable and I second it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I am unable to understand the arguments put forward by the hon. Member. The present language ‘matters connected therewith’ is sufficiently clear. I do not know why the hon. Member wants to add the word ‘other’. It may be a little more restrictive and that is not our idea. I would appeal to the hon. Member to accept the Preamble as it is. I have accepted one amendment of the hon. Member. On previous occasions, I was not in a position to accept

23rd September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

any of his amendments but luckily this time, at least one amendment of the hon. Member has been accepted. I am saying this only by the way and this is not the reason why I am unable to accept the present amendment. (Laughter.)

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Because one amendment has been accepted, it is no prohibition to moving more amendments. I do not understand why the Hon. Minister refuses to accept the amendment. Anyway, I withdraw it.

The amendment was, by leave, withdrawn.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir I move—

‘That the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958), as amended, be passed’.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958), as amended, be passed’—

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 2 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

151. Notification issued with G.O. Ms. No. 2640, Industries, Labour and Co-operation, dated 7th July 1958, regarding amendment to the Madras Trade Unions Regulations, 1927.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 24th September 1953.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Doddapedda in Nilgiris district

* 56 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to treat Doddapedda in Nilgiris district as a Tourist Centre; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A pavilion has been put up on the Doddapedda peak and a road leading to it has been formed by the Forest Department for the benefit of visitors and tourists. The question of constructing a small rest-house is under examination. Apart from these, there are no other proposals to develop this as a Tourist Centre.

SRI V. V. RAMASWAMI: அந்த இடத்தில் வேறு ஏதாவது நிலையம் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கு ஒரு ரெடார் நிலையம் ஏற்படுத்துவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கிற தாட்பயாடி இடத்தை விட்டு அதற்குப் பக்கத்தில் ஏற்படுத்தவிருக்கிறார்கள்.

SRI V. V. RAMASWAMI: அங்கு ஒரு சாலை போடப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சாலை மிகவும் குறுகலாக இருப்பதால், அதை விரிவுபடுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போதுதான் பாண்டி அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: அங்கே இருக்கிற பனிலியன் ரொம்பச் சின்னதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பெரிதாக்க ஏதாவது யோசனை உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கு போய் மக்கள் ஒருவரும் தங்குவதில்லை. போய்ப் பார்ப்பதும், உடனே திரும்புவதாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே சின்ன ரெஸ்ட்-ஹவுஸ் கூட கட்டுவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறது.

SRI V. V. RAMASWAMI: அங்கே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் வசதி இல்லையென்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கு தண்ணீர் இல்லை. அதனால்தான் விரிவாக எந்த விதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய முடியாது. அங்கே இப்போது இருக்கிற தண்ணீர் கொண்டுபோகவேண்டும்.

[24th September 1958]

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Is not Ootacamund itself a Tourist Centre, Sir ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கே போகிறவர்களை இங்கேயும் போக ஏற்பாடுகள் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

Drinking-water Supply Scheme for Krishnagiri town

* 57 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal before the Government for providing a drinking-water supply scheme for Krishnagiri town from Krishnagiri Dam Reservoir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government explored the possibility of such a scheme and, if so, why could it not be pushed through?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The possibility of having a combined scheme for both Krishnagiri and Kaveripatnam was explored and it was found that a separate scheme for Krishnagiri was cheaper but it could not be taken up because it was not included in the Plan. There is not sufficient money for the schemes included in the Plan itself.

Pension claims of elementary school teachers

* 58 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government about the delay in the settlement of the pension claims of teachers of elementary schools in the Virudhunagar Municipality; and

(b) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) No representation has been received from the teachers in the Virudhunagar Municipality.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, how many applications were received by the District Educational Officer, Ramanathapuram, for pension and how many have been disposed of?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The main question relates to representation by teachers of elementary schools in the Virudhunagar Municipality. If the hon. Member wants any other information, he may put a separate question.

SRI V. V. RAMASWAMI : 1957-ம் ஆண்டிலே கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாக ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் வேலையிலிருந்து ஓயவு பெற்றவுடனே பென்ஷன் கோரி முனிசிபல் ஆபீசுக்கு மனுச் செய்து கொண்டார். இதுவரையிலும் அதற்கு முடிவு காணவில்லை. அவருடைய

[24th September 1958]

மனு இங்கிருந்து டி.இ.ஓ. ஆபீசுக்குப் போவதும், அங்கிருந்து வருவது மாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் உடனடியாக இப்போர்ப் பட்டவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the real difficulty has been with reference to breaks in service. That is why we have now passed orders that all breaks should be condoned and that actual number of years of service should be taken into consideration and pension granted on that basis without taking into consideration breaks at all. We have also issued instructions to Special Officers of District Boards and Commissioners of Municipalities to give top priority to pension papers and dispose of them expeditiously.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when these orders were issued actually?

MR. CHAIRMAN : Instead of putting a supplementary question, let the hon. Member put a separate question.

SRI V. V. RAMASWAMI : அந்த மனுவை அனுப்புவதற்கு ஏதாவது குறிப்பிட்ட 'பாரம்' இருக்கிறதா? அதைத் தாராளமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? சரியான பாரத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படாததன் காரணமாகவோ என்னவோ, அடிக்கடி திருப்பி அனுப்பிவிடுவதாக அறிகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I would like to have notice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when actually the orders regarding the condonation of the breaks were issued by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On 31st May 1958.

Branch Government Press, Pudukkottai

* 59 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of persons employed in the Branch Government Press at Pudukkottai;

(b) whether there is an Employees' Union for the Pudukkottai Branch Government Press Employees; and

(c) the items of printing work attended to at Pudukkottai?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The number of persons employed in the Branch Press at Pudukkottai is 54 including one Gazetted Assistant Superintendent.

(b) There is an Employees' Union in the Pudukkottai Branch Press, but it has not yet been granted official recognition.

(c). (i) Printing of the entire District Gazettes of the Madras State;

(ii) Printing of Government College Calenders.

(iii) Printing of High Court Non-standardized forms.

(iv) Printing of non-standardized forms of Collectorates and also some standardized forms sent from the Government Press, Madras

[24th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government considered any proposal to decentralize the work at the Government Press, Madras, and entrust more work to the Government Press at Pudukkottai?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have just now stated the work that is being done at the Press at Pudukkottai. If and when necessary, we will give extra work to that Press.

SRI T. PURUSHOTHAM : Do the Government propose to open Branch Presses in all the districts?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no such proposal and I do not feel that there is any immediate necessity for it. The Press in Madras itself is being put to effective use and we have also introduced a double shift system. Even after the introduction of the double shift system, if we are not able to cope with the work, then we may consider it.

SRI T. PURUSHOTHAM : Would it not be better if District Gazettes are printed in the respective districts by having a small Branch Press instead of the work connected with the issue of these District Gazettes being sent to the Press at Pudukkottai?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : At present there is no difficulty.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அங்கு குறிப்பிட்டிருக்கும் தொழிற் சங்கம் தேசியக் காங்கிரஸ் தொடர்பு கொண்டதா, கம்யூனிஸ்டு சங்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இது தொழிற் சங்கம். எது சம்பந்தப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியாது.

Pay scales of secondary grade teachers in panchayat elementary schools

* 60 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether and if so, when, orders placing secondary grade teachers in panchayat elementary schools on the scale of Rs. 45—2—85 have been communicated to the various panchayat elementary schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Orders revising the scale of pay of secondary grade teachers as Rs. 45—2—85 were communicated to the executive authorities of panchayats in February 1957.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do not these orders take effect from 1st of November 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We issued orders in February 1957.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact that teachers in the panchayat schools in Nannilam taluk are yet to be granted this scale?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, I understand that many of the panchayats have not implemented it for want of funds.

[24th September 1958]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government at least place at the disposal of the panchayats sufficient funds to give effect to these orders?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Just now we are reorganizing panchayats and providing them with sufficient funds also to carry on these activities.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can the Government assure me that when this reorganization takes place, these orders with reference to teachers will take effect from the 1st of November 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may not be able to give any assurance with regard to retrospective effect. But in future, I am sure, all these things will be taken care of.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அரசாங்கம் ஆசிரியர் விஷயத்தில் எத்தனையோ சிறந்த நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் சம்பள விகிதத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடு ஒழிக்கப்பட்டு சம்பள விகிதம் சமமாக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லாவற்றையும் சமமாக்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை மெள்ள மெள்ளத்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டம் வரப்போகிறது. ஆகவே, இந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் அதனுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் சீக்கிரமே வந்துவிடும். அப்போது ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதற்கு சீக்கிரமே வசதி உண்டாகும் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த மசோதா கூடிய சீக்கிரம் இந்தச் சபையின் முன்பாகவும் விவாதத்திற்கு வரும். அப்போது இது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம். அதை இப்போதே கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கவனித்துக்கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

2-10
p.m.

II.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. BILLS.

- (1) THE MADRAS PRESERVATION OF PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 3 OF 1958).

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill,* 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) be taken into consideration.”

Sir, I am very grateful to you for having given me the opportunity after many, many months of labour to introduce this Bill. This is a very essential Bill as far as its object is concerned. I was

* Published on pages 449-452 of Part IV-A (Extraordinary) of the Fort St. George Gazette, dated the 20th September 1958.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [24th September 1958]

hoping, when I introduced this Bill, that the Government would probably take advantage of that and introduce it as their own Bill in which case I would have been extremely happy to relinquish my responsibility for introducing such a Bill. During the last two years—before the introduction of this Bill—several things have happened which have convinced me that the longer the delay in introducing a Bill of this nature, the greater is the possibility of harm being done to the objects which I have in introducing this Bill. It is a well-known fact that parks, play-fields and open spaces are preserved all over the world so that they may be great amenities for the poorer section of the people, for the children especially and for young adults who need healthy exercise in regard to their daily mode of life. Only the other day, I was speaking about the improvements in the Children Act. One of the most important things to improve the minds of the children—if they are to be weaned from unhealthy trends—and to give them opportunities for physical exercise is the provision of play-fields, parks and open spaces.

Sir, I am very reluctant to draw upon my experience of other countries, because hon. Members may think that I am always referring to foreign countries and that they are probably at a disadvantageous position. Here there are some Members who know the facts. Some time ago when a question of this nature was put in the previous Council, an hon. Member said that in London many of the parks were being utilized for residential purposes. Sir, I have verified the facts. I have gone there several times and I can assure this House that not one single park that I had seen in 1928 or 1929 or even earlier, has been converted into a residential area nor any public building whatsoever has been built upon it. The Hyde Park, the great park in the heart of London, the parks in other places and the Kew Gardens—all of them—are as they were. In France—in Paris—in spite of the congestion, they have carefully preserved all their parks which are usually resorted to by many people everyday for healthy exercise. In the City of New York where buildings go up sky-high—and, therefore, they are named “skyscrapers”—and where lands should be considered as “diamonds” in the literal sense, not a single cent of land nor any of the public parks has been made available for any other purposes such as for receiving cars or for other like purposes. May I give you a particular instance? Sir, in the centre of New York there is a place called “Central Park” which is about five square miles in extent. A proposal was made at one time that a quarter square mile of this area should be used for the motor-cars being located in view of the heavy traffic. Immediately there was a protest and the women of New York went and squatted on this ground. It is not in this country alone that we have Satyagraha. They refused to move. The case went to the New York Court and then to the Supreme Court. The Judges came and visited the locality and finally gave the judgment that that quarter of a square mile should not be surrendered for any other purpose than for children's park. I am quoting this instance as an extreme illustration of how jealously these open spaces and parks are being preserved there.

[24th September 1958] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Let me come to our country and particularly to this City of Madras, if I may. I first came to this City over 55 years ago. Then we had a place called “People's Park”. I do not know what the name of that place was, because it is not a people's park. It was a large area where students and many workers used to go and the only thing that remained there was the zoo which we are still having. Slowly, the Corporation authorities thought it worthwhile to build their buildings there. They were in the Errabalu Chetty Street. I know this as a resident of a hostel nearby. They moved to this place because they thought that it was their place which was called the “People's Park”. We have a very curious way of thinking that we, as the representatives of the people, have no voice. They moved on there and since that time, buildings have been increasing in proportion to the needs of the Corporation. On one fine morning, the Commissioner of the Corporation suggested the construction of a stadium and overnight a stadium was launched on, a stadium which deprived the citizens of Madras of any opportunity for fresh air. I am for a stadium. I believe that sports must be encouraged in a stadium, but I would be the last person to take away of the one amenity from the heart of the congested part of the City and give it for a stadium for occasional use for sports. That is not a healthy way of encouraging sports. Then the Moore Market came in about 1902 or 1903, named after an old President of the Corporation. Then gradually various other things were added. To-day this is a sort of a place where people can drive along. There are very little amenities for the people to go there. So, I believe, they have converted a small part of it into a “Lady's Park” or something like that where occasionally tea parties can be held if the Corporation gives permission. In my view, this is certainly not the way in which the “People's Park” should have been utilized. I can give many other instances in the City of Madras.

Now, one of the most important things is that school children and college boys and girls should have recreational facilities. Such recreational facilities could never get unless there are play fields open to them. One of the best play-fields was—I think, Dr. Mahomed Usman will bear me out—the play-field of the Madras Medical College noted for its beauty and the way in which it was kept and for the many games that were played there by the Medical College students. More than anybody else, I think the Medical students require a playground if they are to keep themselves healthy and if they are to attend to the patients with a certain amount of physical energy left in them. I ask hon. Members and the Hon. the Minister for Health to see this play-field to-day. Building after building has been constructed there. Two buildings have already encroached on it and for the third, the foundations have already been laid. Is a playground considered a waste? I talked to the Dean of the General Hospital and asked him how things were being done and whether he or any of his predecessors was guilty of such things. He said that he was not responsible. I asked the Director of Medical Services. He also absolved himself of any responsibility. I have not yet asked the Minister for Health whether he is

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [24th September 1958]

responsible or his predecessor. What are the reasons to show that these encroachments are justified? There is no one who can be said to be responsible! Everybody says that a proposal was submitted by somebody else. Probably the Engineering Department can come and say, "Here is an open space which will be suitable for office or for constructing buildings for other purposes!". They can have some other method of putting up the necessary buildings for this purpose.

Now, I do not want to speak at length, but it is well known—and, unfortunately, it is mentioned in the School Code—that there should be a playground for every school. Likewise, we laid down this maxim that there should be a playground for every college. One of the conditions for affiliation of the colleges to the University is that the management should secure 40 acres of land. I am glad—and I am very grateful to the managements—that the managements have very readily agreed to this condition. They have given for every college constructed after 1947 forty acres and more. The Hon. the Minister for Education and I were at Erode and we were heartened by the fact that forty acres of land were offered there. We were at Virudhunagar and the enterprising commercial community there has given sixty acres of land. We went to Tiruchirappalli where a new college had been opened by a Muslim Educational Organization; 100 acres of land were given. The fact that even before the introduction of this Bill in this House, people fulfilled the condition and offered land for construction of hostels for students or for other amenities, is most commendable. You may ask, "How is it possible to give forty acres of land in the City of Madras?" That is exactly the way in which we should tackle it. The springing up of these innumerable colleges in the City of Madras for students coming from all over the State of Madras—it is both unnecessary and undesirable, in my view—was stopped because we said five years ago that one of the conditions was that forty acres of land should be secured for a playground. In the City, one may say that there is no possibility of providing forty acres. But what was the result? The Jain College went outside the Madras City, and they have now forty acres of land. Of course, you know the Christian College is outside the City at Tambaram with nearly 300 acres. Other Colleges will follow suit. So I am sure that if we chalk out a plan in this respect and see to it with determination that these play-fields and parks are maintained in proper condition, they will constitute a great amenity to the children, to the young students and to the persons who are now becoming of older age and who may require as much as the young students because the extremes of age always make the older people a little more childish and require comfort. That is one reason why you should have these playgrounds maintained in proper condition.

2 20 Apart from this, if the conditions in the mufassal were to be
p.m. taken into consideration, I must change the picture that I have drawn now. There are very great representatives of the municipality of Madurai here before whom I dare not speak of the condition of Madurai. But, Sir, I was a very young man who spent a year in

24th September 1958] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the City of Madurai as one of the sanitary officials connected with that district in the year 1909-10. I know what the condition of Madurai was. I know of that huge, big banyan tree which extended to many a square yard. To-day you go to Madurai. What do you see? There are a few, if any, open spaces and it was with the greatest amount of difficulty that we could secure a few yards by persuading all and sundry for the construction of a University Department to be established in Madurai. That is the condition of Madurai to-day. There are still some open spaces outside the limits of Madurai. I am afraid that even they will be encroached upon. I take it that in every municipality similar conditions exist. Within these two years I have seen many encroachments on open spaces, parks and playgrounds. My anxiety, therefore, is that the longer you leave this as it is, the greater will be the problem that will accumulate and that will have to be tackled. It takes ten to twenty times the cost to acquire a building once constructed. If the construction is prevented and a proper lay-out is made by those who plan the city improvements and other things of which I see very little evidence, however, there is a possibility of our preserving the open space. Some of the hon. Members, at any rate, will probably be aware that the Central Government—when we speak of the Central Government, we speak with fear and trembling not only in our hearts but also in our legs (laughter)—were determined to construct a building for the Reserve Bank of India in the open space on the Island Grounds. A great deal of protest was necessary and I believe, as a result of the protest that was made on the floor of this House when, fortunately, the Governor of the Reserve Bank of India, Sri B. Rama Rao, was in the City and as a result of personal representation and the protest strongly backed by a section of the Press, the idea was given up and we have the construction of a building for the Reserve Bank more or less a few yards off from this place, opposite the future extension of the Harbour.

Let me confess that this draft of the Bill may present some defects. This is the draft of a Bill introduced by a layman who claims no pretensions for legal knowledge. Then, we have subjected Government Bills which have been drafted at the Secretariat level with all the legal knowledge that is available to them to criticism on points of law as well as on points of substance, and it should be no wonder to me if this Bill is also criticised from that point of view. Secondly, so far as I am concerned, I do believe that the main purpose of this Bill is one that will appeal to all Members and that, therefore, whatever may be the defects that may be found there, they may be rectified.

It has been suggested that the various provisions of the Bill are already found in various legislative enactments. Well, if you do some research, I am sure you can come across some expression which will be akin to a provision of the nature found in this Bill. But what has been the result of these various provisions in the respective Acts? Till date there has not been any clear appreciation of the urgency of this problem and of the necessity to deal with it.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [24th September 1958]

I believe firmly that if a Bill of this nature were to be passed, then there will be a greater amount of public attention drawn to it and that there will be a greater amount of drive on the part of the municipalities, the Corporation and various other bodies to see to it that this necessary amenity is preserved and that thereby one of the greatest of health-promoting enterprises is encouraged.

Nobody should be more eager for the passage of this Bill than the Hon. the Health Minister. But I do not know what he will say as Revenue Minister because he sometimes plays the role of the famous people who alternate their capacities. I am appealing to him as Health Minister to-day to support this Bill wholeheartedly and I hope that this Bill, in whatever amended form it may be found necessary ultimately to put it before this House, will still maintain the essential spirit of the proposed Bill and will be passed unanimously in this House. I also hope that this Government will be able to steer through this Bill in the other House. I have great pleasure in moving this Bill for consideration.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I second the motion, Sir.

Sir, as has been said, some of the provisions may be already found in other Acts. But the point is that we have to direct our attention to see that the people in the congested areas who have got the liberty to come together for the purpose of recreation and for other purposes enjoy that liberty, and to see that we do not allow congested areas to grow. We should see that parks and play-grounds serve as open lungs in congested areas. That is quite necessary in cities like Madras and Madurai. This is for the purpose of seeing that an obligation is imposed upon the municipalities, the Corporation and other public bodies to see to it that open spaces, play-fields and parks are preserved properly without being encroached upon and without buildings being put up thereon in spite of the demands of the residents of the locality. It may be that some of the residents of the locality require them for other purposes. For instance, in Mylapore the playground next to the P.S. High School is owned by the temple and the temple authorities are sometimes willing and sometimes not willing to give the property as a playground. In such cases you will find that the whole place is used as a residential site and that buildings are put up thereon. In that congested place you must have some open space where boys can play. At the same time, that will serve as an open lung for that place. I know, as an old resident of Mylapore, that many places around Mylapore were paddy fields. They have all been converted into residential sites. People are taking advantage of the increase in the value of properties. All these paddy fields are being converted into residential sites. The population of Madras is growing. Therefore, it is absolutely necessary to see that some places are kept as open spaces, as parks and also as play-fields. Especially the authorities, the Director of Public Instruction and also the University of Madras, insist that in every school and college there should be playgrounds for the boys to congregate and play. There is the scout movement. There are so many other movements.

24th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

There are youth festivals. All these require open spaces. Therefore, in every locality, the Government will have to see that there are open spaces kept and that parks and play-fields are also kept. It is both an educational necessity and a health necessity. I am very glad that both the Health Minister and the Education Minister are here now. Parents are interested in these parks. Children also are interested. For the sake of the younger generation, we, as citizens, should be interested in this particular matter. Therefore it is that we say that a Bill like this is necessary.

As the Mover of the Bill has said, there may be defects here and there in the Bill. We will look into them and see that everything is properly put. But we want a Bill of this kind, which will apply to open spaces, play-fields, and parks. The Bill imposes an obligation on the Commissioner of the Corporation and the Executive Officers of all municipalities. It imposes an obligation on the Government also. Clause 10 says—

“ The State Government shall place on the table of the legislature a statement every year showing the progress made and, where any such park, play-field or open space has been allowed to be used for any other purposes, a statement with reference to each such park, play-field or open place together with the reason therefor ”.

These words are not to be found in any other Act. This is more an executive Act. This Act places an obligation on the executive to see that open spaces are preserved so that the buildings thereon may be kept in good atmosphere and healthy surroundings. Therefore, I submit that a Bill of this kind is absolutely necessary. I hope the principles of the Bill will be accepted by the Government.

I am seconding the motion made by my hon. Friend Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) be taken into consideration.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I move—

“ That the Madras Preservation of Parks, Playfields and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) be referred to a Select Committee consisting of the following Members :—

The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
Sri Mohamed Raza Khan.
Srimathi S. Manjubhashini.
Srimathi Saraswathy Pandurangam.
Sri M. Seshachariar.
Sri V. K. Palaniswamy Gounder.
Vidwan T. Muthukannappan.
Dr. T. V. Sivananadam.
Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar.

[Sri Mohamed Raza Khan] [24th September 1958]

Sri M. Subramania Karayalar.
Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri L. S. Karayalar.
Dr. A. Chidambaranathan.
Sri M. Patanjali Sastry."

SRI JOHN ASIRVATHAM : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The motion and the amendment are before the House for discussion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I am really happy to note that a non-official Bill has come up for discussion to-day. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar in his speech has mentioned in as broad a manner as possible, the necessity for a measure of this kind. Let me say a word or two on this occasion. There is some background to this Bill. I am sure the Hon. the Health Minister will remember that when the scheme to build the Medical College hostel (for which there was dire necessity) within the proximity of the college itself was contemplated, and the Government of Madras came to the decision that they should put it up, where it is at present, there was a good deal of agitation by the citizens of Madras and even by the City Corporation. At that time, an assurance was given that while it was quite necessary to put up the hostel in the place in which it is at present put up, the policy of the Government would, in future, at any rate, be to preserve parks and open spaces which existed in the City of Madras. At that time, if I remember aright—I speak subject to correction—Dr. A. L. Mudaliar himself said that he would have to bring in a Bill like this to see that these parks and open spaces were preserved. That is why, I think, he has introduced this Bill now. He has discussed at length the necessity for a Bill of this nature. He has given the history of Madras City for the last fifty years. He said that there were beautiful parks in the City long ago. He referred to the condition of the People's Park then and now. I do not know the history of Madras to the extent he knows. But might I remind him of one lapse on his part? In the beach, there was previously a famous lovers' path. I think the Hon. the Revenue Minister knows it. (Interruption.) I think students of the Presidency College might have known it. At least, the Finance Minister might have known it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Anyhow, I have not used it as a lovers' path. (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In fact, if I remember aright, in the year 1937 when Mr. Yakub Hassan was the Minister for Public Works, a question was put to him on this subject, and he gave the assurance that the Government would see that that path was preserved. A question was put to him (when he was sufficiently old) whether he had occasion to use that path at all. He said that he used that place for his evening stroll and not for any other purpose. Sir, the condition of North Madras in this respect is much more horrible than South Madras. At least in South Madras there are open spaces which can be developed into parks. But in

[24th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

North Madras, the position is very difficult. Particularly with the expansion of the Harbour towards the south and also the development of a slum very near, people from North Madras have to walk a very long distance if they have to go to the Marina. Therefore, I feel that a measure of this kind is quite necessary. I am sure the Hon. the Minister for Revenue will know that recently the Corporation has done a good thing in handing over some of the parks to some of the nearby firms. These firms are looking after the parks very well. If the Corporation should have more parks of this type—apart from those which have to be maintained at the Government level or the Corporation level—they can give a very beautiful appearance to the City of Madras. Whatever may be the open space available particularly in North Madras (e.g., the Esplanade), whether it belongs to the Military or is the property of the Central Government, I would urge that it should be preserved. It should not be allowed to be used for putting up any building. I take it for granted that the Government will accept my amendment to refer this Bill to a Select Committee of fifteen Members. All the suggestions made here will be gone through by the Select Committee.

Sir, I have much pleasure in supporting the Bill.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I have very great pleasure in supporting the amendment for referring the Bill to a Select Committee. I was really glad when the hon. the Leader of the Opposition moved this Bill. One of the conditions for recognition of a high school is that it should have sufficient playgrounds. If we take into consideration the schools that have been in existence for over fifty years, we will see that many of the schools in urban areas have no playgrounds. The reason is obvious. There have been a number of open spaces surrounding these schools. I have been a resident of Mylapore for well over 54 years. I was for a time a student of the P.S. High School there, when I was reading in I Form. That was in North Madras street then. There were open spaces in Kattukoil west of the bungalow, where Sri Balasubramanya Ayyar is now living. There were large open spaces then. In Triplicane also there were large open spaces. We all know that Triplicane is noted for cricketers of international fame. Where did they play? They played in the Old Engineering College grounds. There were a number of open spaces. What has become of these open places? Within 25 years I have seen before my very eyes buildings rising in these open spaces. What has become of the ground of the Old Engineering College? The Engineering College ground was kept open for a number of years. Suddenly one fine morning during the war, the Government put up offices. They then said that these offices would be removed. When these offices were removed, we (the Hindu High School) and the Kellett High School applied for using the space as playground. That site was given to us for one year. But at the end of the eighth month, the Public Works Department said that they wanted the

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [24th September 1958]

place back, because they wanted to put up nurses' quarters. We have now got nurses' quarters there. These quarters were built after two years, and not within two or four months as they said first. We requested the authorities to allot that ground to us as play-ground till they put up the nurses' quarters. But they did not agree to our request. I ask in all seriousness whether there is any plan in all these matters. We have got the Gosha Hospital in the heart of Triplicane. There is noise from the Pycrofts Road. Even at dead of night there is noise in the Pycrofts Road. All the 24 hours of the day there is noise in the Pycrofts Road. There is the Bells Road very near the nurses' quarters. If the Government had got any plan, certainly they would have removed this hospital and these quarters outside the City of Madras. That would be much better. The Government may ask, "Where will the patients go?" But what is the use of having everything in the heart of the City with so much noise all around?

Then, what about the M.C.C. ground? For the sake of a few people, the Government have given so much ground. At least, a portion of it should have been given to the schools to be used as play ground. But they refused, and the Government also refused to interfere in this matter. We have again appealed to the Government in the matter.

The Government have extended the harbour southwards. My own fear is that—of course, the Leader of the Opposition may supplement the assurance given by the Government that it would not be extended further—it would be extended still further up to the Board of Revenue office. There was a proposal to put up an Aquarium. (An hon. Member: There is the bridge.) Now we have got a parallel road along the Marina Road. The sandy portion will not be in proper condition, and people will have no place to sit and play. My request is that all these open spaces should be kept intact and not utilized for construction of buildings. (Interruption by the Hon. Sri C. Subramaniam.) The Government will kindly excuse me when I say that there has been no plan at all in constructing buildings. Wherever there is open space, Government buildings spring up.

40 a. What about the Government Estate in Mount Road? I asked for a portion of the open spaces found there for the purpose of being utilized as playground for children at the time when the late Sri Kumaraswamy Raja was the Chief Minister of this State. I do not know who the Minister in charge of Public Works at that time was. But, I was told that the Government Estate grounds should be kept intact and that they would not give any portion thereof to me. Now, they have built up the Women's Hostel there. I do not grudge it. What I want to point out is this. There are a number of open spaces. Why should not the Government make them available for children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, now that this point has been made, I may inform the hon. Member that already there was that built-up portion, that it is only on that that this hostel has been built up and that the open space is kept as open space.

24th September 1958]

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: What I say is that there are a number of open spaces in the Government Estate. Will the Government kindly allot a portion of them to the schools for being utilized as children's playgrounds?

In this connexion, I would like to bring another matter to the notice of the Government. I am sure the Hon. the Minister in charge of Education would have visited Calcutta. There, you will find a number of parks and play-fields within a distance of three or four furlongs from one another. I have myself seen children playing in those parks games like volley-ball, basket-ball, etc., even during nights from 6-30 p.m. to 8-30 p.m. with electric lights. Such a facility is provided in Calcutta for children playing even during nights.

According to a recent order of the Government, they are insisting on the provision of playgrounds for purposes of recognition and it is said that they will be giving a grant of Rs. 3,000 for one acre. Is it possible to get one acre for Rs. 3,000 in a City like Madras? Leave alone Madras City. Even in big towns like Vellore, Tiruchirappalli, Madurai and so on, it would be very difficult to get land at a price of Rs. 3,000. If we want to have about five acres or so, we may have to pay a sum of Rs. 1 lakh in the City. So, I am of the view that this sum of Rs. 3,000 proposed to be given as grant is quite inadequate.

I have great pleasure in supporting this Bill. I hope that at least hereafter, open spaces will be made available for children to play. Even to-day, the T.T.V. High School is in the heart of the City. The late Dr. Guruswamy Mudaliar has done a lot for that school. It is a longstanding institution. Again, take the Pachayappa's High School. It is a century-old institution. The Government should feel that it is their duty to find suitable play-fields for these institutions. The burden of finding suitable play-fields should not be placed on these institutions themselves because, they will find it extremely difficult to provide suitable playgrounds for their children unless the Government come forward to help them in the matter. With these words, I support the motion for referring the Bill to a Select Committee.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, I entirely agree with the objects of the Bill. I am sure that the hon. Members are convinced about the need for a measure of this kind after hearing Dr. Mudaliar and other speakers. Of course, the District Municipalities Act and similar Acts relating to the Madras City Corporation provide for the acquisition and maintenance of recreation grounds, play-fields, provision and maintenance of parks, horticultural gardens and the like by the municipalities and the Corporation Council for the benefit of the citizens. But, the present Bill is a wider one. It seeks to conserve parks and play-fields and does not confine itself to mere formation and maintenance of parks as such. The main purpose of the Bill, as has been so lucidly explained by the Hon. the Mover of the Bill, is to enjoin on the Corporation of Madras and other municipal bodies the responsibility to maintain

[Sri T. Purushotham] [24th September 1958]

a list of open spaces and play-fields and to see that they are not in any way encroached or built upon to the detriment of the health of the citizens. I should have liked that the Government themselves had brought forward a Bill of the kind, a comprehensive Bill, taking into consideration the provisions of the District Municipalities Act, the City Municipal Act, the Land Acquisition Act and all the relevant legislations governing this question. I am obliged to say this, because, if the Bill as such is put into effect, it may not be able to achieve the full results contemplated. It requires further examination and I would, therefore, propose that the Government should accept the amendment to appoint a Select Committee, if they agree to the principles underlying the Bill. If the Government themselves could not bring forward a comprehensive Bill, they may see that the Select Committee proposed by the hon. Member Sri Raza Khan goes through all the aspects of the Bill, and ensure a proper legislation being placed on the statute-book.

There are a few aspects of the Bill which require very careful consideration. For instance, it is said in clause 6, "When a notice as aforesaid is published in the *Fort St. George Gazette*, the requisitioned land shall on and from the beginning of the date so notified vest absolutely in the State Government", whereas in clause 7 (c), it is stated, "The Corporation or the Municipality concerned which requisitions such land shall pay the cost thereof according to the provisions of the Land Acquisition Act." It is not clear how the land will vest absolutely in the State Government when the municipality spends the money. It is not legal to do so. There are other provisions also which require careful examination. For instance, in the definition clause, "park" is defined as "a place of public resort wherein are planted trees, plants or flower beds and is commonly used as such by the public". I should like to point out that we should be careful in passing a legislation of this kind and see whether there is any encroachment on the rights of the private owners. I know of a park coming under this definition in Courtallam. The owner permits the public to have access to it. Because he has been doing it for a number of years, the State Government cannot assume any rights over it. I just wanted to mention this because these aspects of the problem should be thoroughly gone into by the Select Committee if one is to be appointed.

Also, there is a clause in the Bill for acquisition of land for these public purpose. Even at present, the Land Acquisition Act provides for the acquisition of lands by the municipalities and the Corporation of Madras and other local bodies for such public purposes. While I entirely agree about the need for a Bill like this, I hope that all these points of detail will be gone into.

With these words, I support the Bill and wish that it is referred to a Select Committee. I hope that the Select Committee would evolve a satisfactory legislation with reference to the present provisions governing this matter in the District Municipalities Act, the City Municipal Act, the Land Acquisition Act and all other relevant Acts.

24th September 1958]

*SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் இந்த மசோதாவானது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது நமது பிள்ளைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் மிகவும் உகந்ததாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இது மிக மிக அவசியம் என்பதையும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில், சேலம் நகரம் மிக முக்கியமானது. சேலம் நகரம் 220,000 ஜனத்தொகை கொண்ட நகரமாகும். அந்நகரத்தில் எந்தவிதமான நந்தவனமோ அல்லது விளையாட்டு மைதானமோ கிடையாது. அங்கு தப்பித் தவறி ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. அங்கும் போதுமான அளவிற்கு விளையாடுவதற்குத் தகுந்த இடமில்லை. மற்றொன்று, அங்கு இரண்டு உயர்தரப் பெண் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று தனிப்பட்டவர் நடத்துவது, மற்றொன்று அரசியலார் நடத்துவது. ஆனால் அரசியலார் நடத்தும் பள்ளியில் ஒரு ஏக்கர் நிலம், விளையாடுவதற்குரிய நிலம், கிடையாது. அங்கு வசிப்பவர்களின் தொழில் துணி நெய்வது. 2/3 பாகத்தினரும் நெசவுத் தொழிலாளிகள்தான். அவர்கள் மிகவும் வறுமையில் வாடுகிறவர்கள். அவர்கள் காலே 6-மணியிலிருந்து மாலை 6-மணி வரை தங்களது தொழிலைச் செய்வார்கள். பின், ஆறு மணிக்கு மேல் மாலையில் கொஞ்ச நேரம் உலாவுவதற்கோ அல்லது சுற்று நேரம் எங்கேயாவது நிம்மதியாகத் தங்கி அமர்ந்திருக்கவோ எந்தவிதமான நந்தவனமும் கிடையாது. சேலம் நகரில் தப்பித் தவறி ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அது எப்பொழுதும் வரண்டுதான் இருக்கும். தப்பித் தவறி மழை பெய்து ஏரியில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால், ஏரி உள் வாயலில் பெரிய வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களது வீடுகளுக்கு ஊனம் ஏற்படுமென்பதற்காகவோ, அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவோ திருட்டுத்தனமாக இரவிலே மதகைத் திறந்து தண்ணீரை வெளியே விட்டு விடுகிறார்கள். அதனால் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள வீட்டுக் கிணறுகளில் ஜலம் கிடையாது. ஆகவே அங்கு ஜனங்களுக்குக் குடிக்கப் போதுமான ஜலம் கிடையாது. அங்கு ஒரு பार्சு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆவல் அங்குள்ள மக்களுக்கு நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. அதை நகரசபையாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து கூட ஒன்றும் சரியானபடி கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த ஏரியின் மத்தியில் ஒரு பெரிய சாலையைப் போட்டு இரண்டு பக்கங்களிலும் அசோக மரங்கள் வைத்து அதை ஒரு நந்தவனமாக்கினால், சேலம் நகரம் மிகச் சிறந்த நகரமாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அது அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு பெற மிகவும் வசதியாக இருக்கும். மேலும் ஏரியைக் கொஞ்சம் ஆழம் செய்துவிட்டால், அது ஒரு நீர்த்தேக்கமாகவும் பயன்படும். உல்லாசமாகப் படகுகளில் போய்வரப் பயன்படும். ஆகவே, இந்த மசோதா மிக மிக அவசியமானது. எத்தனையோ நகரங்களில் இம்மாதிரியான நிலைமை இருந்து வருகிறது. மசோதாவில் கூறியுள்ளபடி மைனர் பஞ்சாயத்துக்களை விட்டுவிடுவோம். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், நகர சபைகள் இருக்கும்படியான இடங்களிலாவது இம்மாதிரியான பூங்காக்களை அமைத்து மக்களுக்கு அவை பிரயோஜனப்படும்படியாய் இருக்கும் வழி வகை செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். போதுமான இடவசதியில்லாத இடங்களில் நிலங்களைப் பணம் கொடுத்தாவது வாங்க வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். அங்குள்ள ஏரிக்கரையோரமாக மெயின் ரோட்டில் மக்கள் காற்றுக்காக உட்காரப் போவார்கள். ரோடுகளில் போகும் பஸ்களும் அங்கு வழியில்தான் போகின்றன. அப்படிப் பஸ் போகும்போது, அதனால் ஏற்படுகிற புழுதியும், தூசியும் அங்கு உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களின் நாசியில் போகிறது. இது பலவித வியாதிகள் உற்பத்தியாவதற்கு ஏதுவாகிறது. ஆகவே அங்கு பூங்கா ஏற்படுத்துவது மிக அவசியமாகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரணா கான் அவர்களின் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். இம்மசோதா உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th September 1958]

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா நல்லதொரு மசோதாவாகும். இதனை அரசாங்கமே கொண்டுவந்திருந்தால், நன்றாகவிருந்திருக்கும். அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருப்பது குறித்து அரசாங்கம் தன்னுடைய அளிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவில் அரசாங்கத்திற்குத்தான் உரிமைகள் நிறைய வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கண்கூடு. மூன்றாவது பிரிவின் படி பார்த்தால், இந் நாட்டிலுள்ள பூங்காக்கள், பொதுத் திடல்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்றவற்றைக் கணக்கெடுத்து ஆறு மாதத் திற்குள் அரசாங்கத்தின் முன் வைக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. 5-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை பார்த்தால், சென்னை மாநில அரசாங்கம் முனிசிபாலிட்டிகள், கார்ப்பரேஷன்கள் இவைகள் விரும்பினால் தனிப்பட்ட ஆட்களிடமிருந்து பிற வகையிலே நிலத்தை வாங்கி அவற்றிற்குக் கொடுக்கக்கூடும் என்பது காணப்படுகிறது. 9-வது பிரிவின் படி பார்த்தால், முனிசிபாலிட்டிகள் அல்லது கார்ப்பரேஷன்கள், முன்னரே பூங்கா விற்காக, அல்லது விளையாட்டு மைதானங்களுக்காக இருக்கிற பகுதியை வேறு ஒரு காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்றிருக்கிறது. அப்படிப் பயன்படுத்து உதாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் இசைவைப் பெறவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதிகாரங்களை யெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கே இந்த மசோதா தருகிறது. 11-வது பிரிவில் சொல்லப்படுகிற அபராதத்தை நோக்கினால் கூட, சாதாரணமாக அரசாங்கம் கொண்டுவருகிற மசோதாக்களின் காணப்படும் கொடுமையான அபராதங்கள் இல்லையென்று தெரியவரும். அபராதம்கூட எளிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் என் எண்ணம். தனிப்பட்டவர் அவ்விடங்களைத் தமக்குரியனவாக எடுத்துக்கொண்டு ஆக்கிரமித்து விட்டால் அவரை அப்புறப்படுத்தும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்புறப்படுத்தப்பட்ட இடத்திற்கு கட்டிடம் ஏதாவது இருந்தால், திரும்பவும் அதைப் பூங்காவாக மாற்றியமைக்க வேண்டியதற்குள்ள செலவை அவரிடமிருந்து வசூலிக்கலாமென்று கூறப்படுகிறது. அதைத் திரும்பப் பழைய முறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவு செலவாகுமோ அவ்வளவின் இரு மடங்குத் தொகை வசூலிக்கலாம் என்று 11-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 11-வது பிரிவில் கார்ப்பரேஷன்கள் அல்லது முனிசிபாலிட்டிகளோ பொதுத் திடல்களை அல்லது பொது மைதானங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு கட்டிடம் எழுப்பினால், திரும்பவும் அவற்றைப் பூங்காவாகவோ அல்லது மைதானமாகவோ மாற்றியமைக்க எவ்வளவு பணம் வேண்டுமோ, அப் பணத்தைத்தான் அவர்களிடமிருந்து வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை இரட்டிப்பாக்கக் கூட ஆக்கலாம், அல்லது வேறு தண்டனை கொடுக்கலாம். எனிய வகையில் தான் நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தண்டனையமைத்திருக்கிறார்கள். இம்மசோதா பொதுவாக மிகவும் பொறுத்தமாக இருப்பதால், வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அடுத்து, 12-வது பிரிவில் Major Panchayat என்றிருக்கிறது. இப்போது நகரப் பஞ்சாயத்து என்றும், கிராமப் பஞ்சாயத்து என்றும் புதியனவாக அமைக்கப்படவிருக்கின்றன. அந்த முறையில் இதில் டவுன் பஞ்சாயத்து என்று குறிப்பிட வேண்டியிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதைப்பற்றித் தனிக் குழுவின் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்ததாக, 7-வது பிரிவு, உட்பிரிவு "வி" யில் which என்பதற்குப் பதிலாக with என்றிருக்கிறது. இது அச்சப் பிழையாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : We are not going into the Bill clause by clause.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : ஆகவே, இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்கிற காரணத்தினால், இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

MR. SRI A. CHIDAMBARA MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் வதலியார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதா சிறப்பாய்ந்ததாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

24th September 1958] [Sri A. Chidambara Mudaliar]

மதுரை போன்ற ஒரு பெரும் (டெம்பின் லிட்டி) கோவில் நகரங்களில் சில குறைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஓரளவு முன்காலத்தில் குறைகள் இருந்தன. இப்போது அவைகளெல்லாம் போதுமான அளவு நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், நான்கு லட்சம் மக்களுக்கு அதிகமாக விருக்கும் அந்த நகரத்திற்கு இப்போதிருக்கும் செளகரியங்கள் போதாது என்று சொல்லலாம். அங்கு விளையாட்டு மைதானங்களும், மற்றும் தோட்டங்களும் நிறைய இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. டாக்டர் அவர்கள் சமீபத்தில் அங்கு வந்தபோது அவரை அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காண்பிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது. இப்போது இருப்பதோடு போதும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தப் பெரிய நகரத்திற்கு இன்னும் எவ்வளவு செய்தாலும் தரும். இருப்பதைவிட இன்னும் கூடுதல் விளையாட்டு மைதானங்கள், பார்க்குகள் இவைகளெல்லாம் அமைக்கப்படுவதை அந்த நகரத்திலுள்ளவர்கள் வரவேற்பார்கள். அங்கு பல திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் அவ்வப்போது சர்க்கார் வேண்டிய உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொண்டு டாக்டர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI JOHN ASIRVATHAM : Mr. Chairman, while supporting the Bill and the amendment before the House, I wish to say a few words. For the proper maintenance of these parks, there must be perfect co-operation between the Government, the Corporation and the general public. Unfortunately, the general public lack civic sense. They foul some of these parks and some parks in the Madras City have become dens of thieves and other fellows who pick pockets. Goondas keep roaming about these parks. All these things must be checked if we want to preserve the parks in the City of Madras properly. I must also say with a certain amount of disappointment that we have not got very pretty parks such as the Brindavan Gardens in Mysore and the Hanging Gardens in Bombay. Our foreshore is completely neglected. That could be converted into playgrounds for children. My colleague, Mr. Srinivasavaradan, observed that he had very great difficulty in procuring a playground for his school children. I am in a worse plight. My school is situated in the heart of the City and there is no proper playground for us. We have budding athletes and in spite of lack of playgrounds, we have won laurels in sports and if only the schools enumerated by Mr. Srinivasavaradan as well as those which are in the same plight as mine are provided with playgrounds, Madras will be the leading State in the whole of India in the field of sports. Even the Punjabis cannot come nigh or near us. So, for the proper maintenance of the parks, a certain amount of civic sense must be instilled into the citizens. At the same time, I would suggest on the floor of this House, the Corporation authorities could constitute divisional committees with the concerned divisional councillor as the convener—and he could associate some of the prominent citizens of the division with the committees—to see to the proper maintenance of the parks in their respective divisions. Now, we have got an indefatigable Mayor and I hope her term of office will be extended by another six months.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : One year.

[24th September 1958]

* SRI JOHN ASIRVATHAM: No; up to April. While the Chairman of Tiruchirappalli, Coimbatore and Madurai municipalities enjoy the right of sitting in their gadi for about another six months, why should the Mayor of Madras be denied that privilege? I am sure she will make the City more beautiful and see to the proper maintenance of the parks. I know her very well. She is interested in the physical growth of children. I hope the Government will see to it that she is given another term of six months to enable her to see to the preservation of parks and the procurement of play-fields for schools which go without play-grounds. With these words, I resume my seat. Thank you, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, I rise to support the Bill wholeheartedly. This is a very simple Bill and I have no doubt that the Government will welcome it. The reason for bringing in such a legislative measure is evident. Our towns and cities have grown. If I may say so, they have overgrown. Some parts of the towns and cities have had their growth according to plan, and some have had their growth perhaps in earlier years in a haphazard way. But, somehow or other, we find open places in parts of the cities and towns and it is better that we preserve them for the benefit of our adults and children. Another difficulty in keeping these open places is, there is a tendency on the part of our people to make them dirty, so long as they are kept open. If these are converted into playgrounds and parks, we can keep them clean as healthy lungs in the midst of congested areas. Now, there is another tendency we see in the people. The public resist the walking habit. They want markets, bus-stands and all these amenities as near their places of residence as possible. I find that nowadays these open spaces are converted into bus-stands in the name of amenities for the people. They are also being converted into markets. So, when we look at all these things, it would appear that it is better to preserve these open spaces for the benefit of adults and children by converting them into parks and play-fields, without being allowed to grow as dirty places.

3-10 p.m. * SRI A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, Sir, I do not know the attitude of the Government in regard to this Bill.

MR. CHAIRMAN: I think they are accepting it.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: Whatever it is, it is a very important Bill and I am glad it has been brought in by the hon. the Leader of the Opposition. We would like to have, as a matter of fact, more playgrounds and more parks in addition to maintaining the existing ones properly. But the pity is, as was pointed out by one hon. Member who spoke a few minutes before, we are not properly maintaining the beautiful place, namely, the foreshore. People going to Kashmir see the big, mighty peaks, almost touching the sky. The people seeing those peaks are really very happy and they even get into poetic moods. I am equally sure that if the people of Kashmir were to come here and see our foreshore, our beach, they will forget their Kashmir even.

24th September 1958] [Sri A. M. Allapichai]

(Laughter.) It is so very grand, our foreshore. It is so very beautiful. Especially in the evenings after six, with the lights and other things, it looks so grand. But what do we do with it? Just as the people of the Nilgiris do not know the beauty of the Nilgiris and the Kashmiris do not know the beauty of Kashmir so also we, the people of Madras, do not seem to appreciate the beauty of the foreshore, with the result that we are very careless about this beautiful thing, the God-given thing. We do not know really how to keep it beautiful. Under some name or other, it may be in the name of Harbour extension, college extension, or whatever it is, this beautiful place is encroached upon. We should not spoil such beautiful places given by God in the abundance of His mercy and wisdom.

Sir, I had been to Kanyakumari some years back. I had been there again some months back. When I went there first, the Cape was such a grand sight. You know, Sir, we Congressmen have great affection for our great leader, Gandhiji. Whatever is done in his name, we respect. There is no doubt about it. But now in the Cape they have constructed a 'Mantap' in memory of the Father of the Nation. They have built it exactly in a place blocking the sea-side. Before the 'Mantap' was built, the shore was grand and it was a sight to see. Now the 'Mantap' blocks the whole view. I felt very much annoyed at it. I rather felt very unhappy that in the name of Gandhiji, they had done something to mar the natural beauty which God had given us. It was a shock to me to see the building there. I was very unhappy for forty or fifty minutes (Interruption); for almost an hour I was very unhappy.

Sir, as a little boy years ago—I am now 53 or 54 (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: Roughly); yes, roughly (Laughter)—I used to get up with the sound and song of birds. There were gardens then, and there were lots of birds such as 'Minas', 'Bulbul', 'Parrots' and others. (An hon. Member: No crows!) Yes, there were crows. (Laughter.) (An hon. Member: You didn't catch them.) It was such a grand thing then, getting up in the morning with the music of these birds. I ask, 'Now can any citizen of Madras hear such songs or even those of some stray birds?' Certainly not.

No doubt, the City develops. But what I wish to impress upon the people is this. After all, what is the Government? Our Government represents our people. Our people must have a . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sense of proportion.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: Our people must have the sense for preserving the God-given things at least.

I really welcome this Bill. I may tell the hon. Members that if some such measure is not introduced, even the existing open spaces and playgrounds would be wiped out and that some constructions would be put up in those places.

[Sri A. M. Allapichai] [24th September 1958]

Some fifty or fifty-five years ago, our City's population would have been in the neighbourhood of fifty or sixty thousands. Now it has gone up enormously. People are rushing to the City and the population of Madras is growing and growing. Some people in villages have a rosy picture of the conditions in Madras. They think that they can come here and earn at the rate of Rs. 5 a day. Therefore, people are rushing to Madras and with the resulting increase in population, the City presents an ugly look in spite of some friends saying that the City is getting more and more beautiful. In certain parts of the City you will see large numbers of people sleeping on the pavements. In certain localities people even cook on the roads, wash themselves, sleep and do all sorts of things on the roads (Laughter.) I am not joking. I am saying it seriously. I am not exaggerating. If any hon. Member wants to verify the truth of my statement, I am prepared to take him to these places. Near the Harbour and in places in that locality, it is like that. This is a very great and difficult problem. I think we must control people coming into the City. I do not know whether we will be acting according to the provisions of the Constitution if we control people coming to Madras or going out of Madras. It might be *ultra vires*. But at least we must tell the people in the villages, by propaganda and other methods, that the City is not such a beautiful, picturesque place as they imagine, where they can have gold and silver for the mere asking. If our people in the villages know that, they may not come here. Now people from villages—people from the Chingleput district are the worst offenders in that respect—come here with three or four annas in their pocket and roam about the City. After some days, one fine morning they come to you and say: "Sir, I came in search of a job. I could find no job. Therefore, help me and give me some money." This is a big problem. No doubt, parts of our City are beautiful. But we have, at the same time, to take into account these factors which are equally ugly. Sir, in connection with the Corporation election, I had the good fortune or misfortune to go along with a candidate round several parts of the City. The sight was heart-rending. In some parts there are 50, 100, or even 200 houses and you do not have a public convenience. It is so bad. There was mud so deep up to the knee. People are living there with cows and buffaloes. (Laughter.) I do not know the name of the place but if the hon. Member likes to see that place, I can take him to that place.

SRI P. T. RAJAN: The park also might be used for that purpose.

2-20 P.M. * SRI A. M. ALLAPICHAIR: I do not know. As the hon. Member Sri John Asirvatham said, it has become the rendezvous of rowdies and rogues. But that is a problem which we can easily solve or overcome. Therefore, what I say is this. This is a very good measure. I think, even if we cannot provide forty acres, at least we must provide some land for our boys and girls to play on. The Government also must do their best in this matter.

[24th September 1958]

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பூங்கா, விளையாடும்படம், திறந்த வெளி பாதுகாப்பு மசோதாவை நான் மனமார வாழ்த்தி வருவதற்கேன். இது ஒரு சிறந்த மசோதா. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மேல் நாடுகளிலே ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலே நந்தவனங்களும், பூந்தோட்டங்களும் எவ்வளவு அழகாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி மிக நன்றாக வர்ணித்தார்கள். அவர்கள் வர்ணித்த வர்ணனைகளைக் கேட்போது, என்னுடைய எண்ணம் நம் நாட்டிலே சங்க காலத்திலே இருந்த நிலைக்குச் சென்றது. அவர்கள் இன்றைக்கு அந்த மேல் நாடுகளில் விளையாடும்படங்களும், பூந்தோட்டங்களும், உய்யாதவனங்களும், நந்தவனங்களும், உத்தியான வனங்களும் எப்படி இருக்கின்றன என்று சொன்னார்களோ, அதைவிடச் சிறந்த முறையிலே இருந்தன நம் நாட்டிலே. இதைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் ஆசிரியர்கள் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாரதியாரும் மிக நன்றாகக் கூறுகிறார் இந்த இயற்கை வனப்பைப்பற்றி: தோட்டங்களின் சிறப்பைப் பற்றி, வான்முகட்டை எட்டிப் பிடிக்கும் உயர்ந்த தருக்களைப்பற்றி, அவைகளின் எழிலைப்பற்றி வண்ண-வண்ண மலர்கள், மனங்கவர் மலர்கள், நல்ல மணமுள்ள மலர்கள் தரும், வானளாவ வளர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த தோட்டங்களைப் பற்றி—

தோட்டத்திலேமரக் கூட்டத்திலே—கனி

கூட்டத்திலேயிர் ஊட்டத்திலே

தேட்டத்திலேஅடங்காத நிதியின்

சிறப்பினி லேஉயர் நாடு

என்று வர்ணிக்கிறார். மேலும் பாரதியார் பல தர்மங்களைப்பற்றிக் கூறுகிறார். அந்தத் தர்மங்களிலே—

இன்ன றுங்களிச் சோலைகள் செய்தல்

இனிய நீர்த்தண் சனைகள் இயற்றல்

இவைகளெல்லாம் சிறந்த தர்மங்கள் என்று சொல்லுகிறார். நம்முடைய நாடு அழகிற்குப் பெயர் பெற்றது. பழந்தமிழகம் நலத் திறைக் கலைக் கண்டு களித்தது; வான் முகட்டை எட்டிப் பிடிக்கின்ற அளவுக்கு ஒங்கியிருக்கின்ற மலைகளைக் கண்டு களித்தது; எழில் மிகு நந்தவனங்களைக் கண்டு களித்தது. அழகுத் தெய்வம் என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடும் முருகக் கடவுளை வணங்கியது. இப்படியாக அழகிலே திளைத்திருந்தது. நந்தவனங்கள், பூந்தோட்டங்கள், அழகு தரும் பூஞ் செடிகள், ஒங்கி வளர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் நிறைந்த சூழலிலே மக்கள் மன மகிழ்வு அடைந்திருந்தனர். மேலும் கவிஞர் பெருமான், பக்தர் இராமலிங்க அடிகளார், கடவுளை வணங்கும்போது—

குளிர் தருவே தரு நிழலே

நிழல் கனிந்த கனியே

என்று இன்பமாகப் பாடுகிறார். மேலும் பாடுகிறார்—

கோடையிலே இளைப்பாற்றிக்

கொள்ளும் வகைக் கிடைத்த

குளிர் தருவே தரு நிழலே

நிழல் கனிந்த கனியே—

இந்தப் பாட்டை வெகு அழகாகப் பாடக்கூடிய அம்மையார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், எனக்குப் பாட வராது.

SRIMATHI K. B. SUNDARAMBAL: இங்கு வந்தும் எனக்குப் பாட்டுத் தானா?

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அவர் மேலும் பாடுகிறார்.

மேடையிலே வீசுகின்ற

மெல்லிய பூங்காற்றே

மென் காற்றில் விளை சுகமே

சுகத்திலுறு பயனே

[Vidwan T. Muthukannappan] [24th September 1958]

ஆணையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவை
தண்ணீரே உகந்த தண்ணீர்
இடை மலர்ந்த சுகந்த
மண மலரே—

SRIMATHI K. B SUNDARAMBAL :

ஆணையிலே என் மணந்த மணவாளா
பொதுவில் ஆடுகின்ற அரசே
என அலைவதில் அணிந்தருளே.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : என்று ஆண்டவனையே தருவே, நிழலே, கனியே, பூங்காற்றே, காற்றிலுறு சுகமே, தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே, தண்ணீரில் மலர்ந்த மணங்கமழ் அழகு மலரே, என்று அழைத்துப் பாடி தன்னை மறந்து ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்ந்து விடுகிற இராமலிங்க அடிகளார்.

எனவே, இப்படி அழகு தரும் நந்தவனங்களும், எழில் தரும் பூந்தோட்டங்களும் நம் நாட்டிலே நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சிறப்பாக இருந்திருக்கின்றன. அந்த நிலை திரும்பவும் வரவேண்டுமானால், பெரியார் அவர்கள் கொண்டுவந்த மசோதா நிச்சயமாக, வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பது எனது கருத்து.

பின்னர், விளையாடுமிடங்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். விளையாடுமிடங்கள் நமது மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் மிகவும் அவசியம். மாணவர்கள் நமது நாட்டின் வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் வீரர்கள், வருங்காலத் தலைவர்கள். அவர்கள் வீரர்களாக, தீரர்களாக, சூரர்களாக, விளங்க இத்தகைய திறந்த விளையாடுமிடங்கள் அவசியம். காற்று வெளிகளும், ஆடுமிடங்களும், திறந்த அரங்குகளும் இருந்தால் உடல் வளப்பும் உள்ள வளப்பும் பெற்றுத் திகழ முடியும். திறந்த வெளிகள் இருந்தால், நல்ல காற்றை நுகர்ந்து இன்பம் கொள்ள முடியும். மாணவர்கள் இன்பம் ததும்பி, நோயற்ற வாழ்வாகிய குறைவற்ற செல்வத்துடன் வாழ்வதற்குவகை செய்யும் இந்த மசோதா ஒரு சிறந்த மசோதா—ஒரு உயர்ந்த மசோதா.

இந்த மசோதாவை அரசாங்கமே கொண்டுவந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தினர் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் பூர்ண சுதந்திரத்தை கொடுக்கிறார்கள்—தாங்கள் தன்னலம் அற்றவர்கள் என்பதை இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தித் தனியார்களுக்கும் பூர்ண உரிமையைக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பெருமையே ஏற்படுகிறது. ஆகையால், இந்த மசோதாவை நான் மறு முறையும் வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, I have to say one or two things in regard to this Bill. It is stated that there are other Acts which provide for playgrounds. No doubt, there are other Acts. The District Municipalities Act provides for such a provision in regard to playgrounds. The Panchayat Act provides for it. There is a specific provision in regard to it in the Town-Planning Act also. But there is also another provision in the Town-Planning Act which provides for acquisition and other things that have been mentioned in the Bill that has been brought forward by the hon. the Leader of the Opposition. Certain improvements could really be made in the matter of acquisition. There are certain defects which could be avoided so that there may be no delay in implementing the Bill effectively. No doubt, a comprehensive legislation might be useful.

24th September 1958] [Sri M. Seshachariar]

In this Bill, there is no provision for punishing a person who enters a park and spoils it. So far as I could see, in other countries, especially in the United Kingdom, it is clearly provided in the Act that anybody who trespasses on, or does anything to spoil, a park would be punished. The caretaker of the park or the constable there or for that matter, anybody can take him to a Police station and have him fined. Such a specific provision is necessary. Of course, we are providing for parks. But we have also to provide that parks should be maintained in a proper manner and that they should not be spoiled by anybody in any manner. We imagine a park in Mysore or in other places but we should also understand that we must have water for it. If parks are to be maintained properly, we require a lot of water. If we want a good park, we require copious supply of water. Therefore, we have to consider that aspect of the matter before we think of parks and other things.

In regard to open spaces, I do feel that it is absolutely necessary that open spaces should be maintained. In Delhi they have a legislation in regard to open spaces and a specific provision is made for it. We have no such specific legislation in this State. With these words, I commend this Bill.

* SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தமாதிரி ஒரு மசோதா வரவேண்டும், நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், அது அமுலாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான சில காரணங்கள் என் அனுபவத்தை ஒட்டிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஊரான விருதுநகர் இப்பொழுது 50,000 மக்களைக் கொண்ட ஒரு நகரமாக இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அந்த நகர மக்கள் பூராவும் கீழ்ப்பக்கத்திலே விரிவான விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போடுவதற்கு முன்னர், ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது விளையாட்டு இடம் இல்லாமல் இருந்தது. காலியாக இருந்த இடம் என்று சொல்லும் வகையில் நான்கு குளங்கள் இருந்தன. அந்தக் குளங்களிலே, எப்பொழுதெல்லாம் மழை பெய்கிறதோ, அப்பொழுது மழைத் தண்ணீர் தேங்கும். இல்லாவிட்டால் கழிவுத் தண்ணீர் தான் தேங்கும். நகராட்சி மன்றம் வந்த பிறகு ஊரை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியிலே வாறுகால்கள் கட்டிவிடவே, இந்தத் தண்ணீர் அந்தக் குளங்களுக்குப் போகாவண்ணம் தடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, அந்த இடம் காலியாக இருந்து, பிள்ளைகள் விளையாடுவதற்கு வசதி இருந்தது. ஆனால், நாளடைவில் ஒரு குளத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்டப்பட்டது. இன்னொரு குளத்திலே குடிசைகளும், வீடுகளும் கட்டப்பட்டன. ஒரு குளம் ஆழமாகயிருப்பதன் காரணமாகக் கட்டம் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. இன்னொரு குளத்திலே ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டும், இன்னுமொரு பள்ளிக்கூடமும் கட்டப்பட்டன. ஆகவே, பழைய நகரத்திலே காற்றோட்டத்திற்கு வசதியே இல்லை. இவைகள் அனைத்தையும் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னபோதிலும், ரெவின்யூ இலாக்காவின்ர் அவர்களுக்கிருக்கும் அதி காரத்தை வைத்துக்கொண்டு, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கோ, வீடுகள் கட்டுவதற்கோ கொடுத்து விட்டதினால், இப்பொழுது காலி இடம் இல்லாமல் போய்விட்டது. காலியிடம் இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதற்காகவே இதை நான் சொல்ல வந்தேன். பழைய நகரிலே இருந்த பள்ளிக்கூடங்களிலும், விளையாட்டு இடத்திற்காக இத்தனை ஏக்கர் இருக்கவேண்டும் என்று கல்வி இலாக்காவின்ர் சொன்னதன் பேரில், ஊருக்கு வெளியே பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டி விட்டார்கள். அதே மாதிரிப் பெண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளியும் ஒரு குறுகிய இடத்திலிருந்தது. விளையாட்டு இடத்திற்காக ஐந்து ஏக்கர் விடவேண்டுமென்று சொன்ன உடனே, எட்டு ஏக்கர் நிலத்திலே அதையும் புதிதாகக் கட்டிவிட்டார்கள்.

[Sri V. V. Ramaswami] [24th September 1958]

அதேமாதிரி, கல்லூரிக்காக மூன்று ஏக்கர் நிலத்திலே கட்டடம் கட்டப் போகிறோம் என்று சொன்னதும், சர்வகலாசாலையினர் 40 ஏக்கருக்குக் குறைந்தால் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னவுடனே, இப்பொழுது சுமார் 100 ஏக்கராவுள்ள இடத்திலே கட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கல்வி இலாகா நிர்வாகத்தினால் கொஞ்சமாவது காலி இடம் இருக்கிறது. ரெவினியூ இலாக்காவின் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதனால் யார் யார் கேட்டார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் காலி இடத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தை அரசினரே கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரிக் காலி இடங்களை வேறு காரியங்களுக்காக ரெவினியூ இலாக்கா கொடுப்பதைத் தடுக்கவாவது இந்தச் சட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் உடல் நலனைக் கருதியும் களியாட்டத்திற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் நமது சட்ட மன்றத்திற்கு நமது தமிழ் நாட்டு இசையரசி திருமதி சுந்தராமபாள் வந்திருப்பதையும் மனமார வரவேற்கிறேன். இந்தமாதிரி நல்ல விஷயம் பேசப்படுவதும் பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

1918-ம் ஆண்டிலே நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது, என்னுடைய ஆசிரியர் ஸ்ரீனிவாசாச்சாரியார் கேள்வி கேட்பார். நான் படிக்கவில்லை என்று சொல்லுவேன். “ நீ எப்பொழுதும் மைதானத்தில் விளையாடக்கொண்டிருக்கிறாய் ” என்று சொல்லுவார். அப்பொழுது ரஸ்தாவுக்குப் பக்கத்திலே மைதானம் இருந்தது. அப்பொழுது படிப்பும் கெடவில்லை, நாம் கால் பந்து போன்ற விளையாட்டுகள் விளையாடவும் செய்தோம். அதனாலே ஏற்பட்ட பயனை நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது பையன்கள் படிப்பதற்கு இடமில்லை. நல்ல சொக்காய் போட்டுக்கொண்டு சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள். உடல் நலம் பேணுவதில்லை. இப்பொழுது விளையாட்டு இடமாக இருந்த பகுதியிலே டெலிபோன் எக்ஸ் சேஞ்சுக் கட்டடம் கட்டிவிட்டார்கள். அடுத்தாற்போல, மார்க்கெட் கட்டி விட்டார்கள். கடைசியாக, நர்சுகள் விடுதியையும் கட்டிவிட்டார்கள். இந்த மசோதா 40 வருடங்களுக்கு முன்பே வந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுதாவது கொண்டுவந்தார்களே என்றுதான் சந்தேகிப்பேன். இப்பொழுது இருக்கிறது. குதிரை திருடு போன பிறகு வாயத்தைப் பூட்டி வைப்பதில் என்ன பயன்? சென்னையில் காலியிடமே இல்லாத நிலையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. (சிரிப்பு).

இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவிலே, உட்பிரிவு (சி) யிலே கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

“(c) ‘Open space’ means a piece of land wherein no buildings have been constructed and to which the public have had access for a period of three years or over, such open space being the property of the State Government or the local authorities concerned.”

இதனுடைய கருத்து என்னவென்று விளங்கவில்லை. மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாக இருந்தால் என்ன ஆகிறது? திருத்தக் குழுவானது எத்தனை ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயித்தால் நலமாகயிருக்கும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, ஒரு கால வரம்பைப் போடவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதிலே முதல் குற்றவாளி நமது கார்ப்பொரேஷன் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எங்கே அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் கட்டிடம் கட்டிவிடுகிறார்கள். இந்தக் குற்றம் கோவில்களிலும் செய்யப்படுகிறது. மதுரைக் கோவிலில் முடி விற்கிற இடம், வீரையல் விற்கிற இடம், இம்மாதிரிப் பல கடைகள் இருக்கின்றன. இதனால் லாபம் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் லாபத்

24th September 1958] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

திற்காக இம்மாதிரி இடங்களில் கடைகள் வைப்பது என்று சொன்னால், அது நல்ல நடவடிக்கையாக இராது என்று சொல்லுகிறேன். இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குற்றம் பண்ணுகிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். அன்று பேசும்போது கூட ஒரு அங்கத்தினர் “ ஸ்பீட்டிங் ஐயாவுக்குத் தண்டிப்பதிலே இஷ்டம் ” என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தண்டிக்கவேண்டியவர்களைத் தண்டித்துத் தான் ஆகவேண்டும். திருவள்ளூர் சொல்வது போல்

“ கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்கம்

நீங்காமை வேண்டுபவர் ”

தண்டனை குறைவாகப் போடலாம். நல்ல வகையில் ஒரு நடப்பு, முறை இருக்கும்படிக்கும், குற்றம் செய்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் வகையிலும், சட்ட ரூபமாக இருக்கும் விதத்தில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தக் குழு பரிசீலித்து நல்ல ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது நண்பர் கொண்டுவந்த இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

SRI A. CHIDAMBARA MUDALIAR : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதிலே ஒரு சிறிய தவறு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். மதுரைக் கோவில் பிராகாரத்திலே முடிக்க கடைகள் இல்லை. கோவிலுக்கு வெளியே கடைகளுக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில்தான் கடைகள் இருக்கின்றன. அதனால் கோவிலுக்குத் தரிசனம் பண்ண வருபவர்களுக்கு ஒருவிதமான இடைஞ்சலும் இல்லை.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : நான் அங்கே ஆணையாளராக இருக்கும்பொழுது எடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போடப்பட்டது. அப்பொழுது உடனே எடுத்தார்கள். மறுபடியும் இப்பொழுது கடைகள் வந்துவிட்டன.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I have a difference of opinion as regards the object of the Bill. A town or city which is growing must not be deprived of its open spaces and parks. But, fortunately or unfortunately, the City which had a population of about seven or eight lakhs about thirty or thirty-five years ago, is now having a population of about eighteen lakhs and therefore, encroachments are made on the open spaces. For instance, the hon. the Leader of the Opposition explained how the People's Park was being encroached upon first by building a municipal office, then the Moore Market and so on. Sir, in those days, about fifty years ago, the People's Park was a neglected place. There were lots of shrubs. The Corporation authorities when they wanted a bigger office, naturally thought of it and put up their building there. They never anticipated that the City's population would increase like this and that we would be in need of open spaces. Regarding the stadium that was referred to, I may say that it has not taken away the whole area. Only a pavilion is there. The stadium is very useful in the matter of sports and the children's rally. I, therefore, submit that most of the space is still an open space there. Of course, near the stadium, there are the My Lady's Garden and the zoo.

With regard to encroachment on the Medical College playground, it is a pity that they had to put up these buildings there. But the difficulty is this. Since the college is there, any improvement or extension would be made there. 3-40 p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [24th September 1958]

is removed far away from the City, these improvements and extension have to be done there only. It was not possible to avoid it. That was why the building was put up there, I believe.

As regards the Pachayappa's College playground, where the Medical College hostel is being put up, some point was made about my dual capacity as Revenue Minister and Health Minister. I may say, Sir, that even before I became Health Minister, the health-minded bent of the Minister was stronger than the revenue-minded bent. I shall illustrate it. When the proposal came up for building a hostel there, I objected to it. I did not want that the hostel should be put up there. I at once went there, roamed about that place and even other places to find out if I could offer an alternative place and request the then Health Minister not to have that building there. But, no other suitable place was available. So, what I did was this. Originally, the hostel building was proposed to be put up still farther from the road. I tried to push it as much as possible towards the road and made more space available for play. That much only could be done. So, hon. Members may know that the bent of the Health Minister is always predominant over that of the Revenue Minister. There need not be any doubt about that.

Then, these safeguards can be obtained, as it is, from the various Acts we are having—the Madras District Municipalities Act, the District Boards Act, the City Municipal Act and the Land Acquisition Act also. But they are all dispersed. We have to fish out for these provisions. So, it is good if we can pitch upon any one particular Bill so that we may pay more pointed attention to this matter and it may be more useful in preventing more open space being infringed or encroached upon. Whatever has been done, it is a past thing. At least, we must safeguard against the future encroachments. In that way, this Bill will be useful and it is very good of the Vice-Chancellor to think of this and try to safeguard against any further encroachments. But the Bill had a chequered career. It took three years actually to come up here. But, anyway, better late than never. So, I support the amendment for reference of this Bill to a Select Committee so that we may go into it in detail and see how best to improve it and make it really useful and effective.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, I am grateful to the Hon. Minister for having acceded to our request. I myself realise the necessity for a special committee to go into this Bill. I, therefore, accept the amendment of the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. I am sure I shall have the whole-hearted support of the whole House and, particularly, the Hon. Minister and so far as we are concerned, our only object is to give a workable plan to safeguard the future interests of our country.

24th September 1958]

MR. CHAIRMAN : I put the amendment of the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan to vote. The question is—

“ That the Madras Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) be referred to a Select Committee, consisting of the following Members :—

The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
Sri Mohamed Raza Khan.
Srimathi S. Manjubashini.
,, Saraswathy Pandurangam.
Sri M. Seshachariar.
,, V. K. Palaniswamy Gounder.
Vidwan T. Muthukannappan.
Dr. T. V. Sivanandam.
Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar.
,, M. Subramania Karayalar.
,, K. Balasubramanya Ayyar.
,, L. S. Karayalar.
Dr. A. Chidambaramathan.
Sri M. Patanjali Sastry.”

The amendment was put and carried.

MR. CHAIRMAN : Under rule 99 (1) of the Madras Council Rules, I nominate Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as the Chairman of the Select Committee.

(Deputy Chairman in the Chair.)

(2) THE MADRAS AGRICULTURISTS RELIEF (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 5 OF 1958).

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill 1958 (L.C. Bill No. 5 of 1958) be taken into consideration.”

Sir, this is a simple Bill seeking to amend the existing Act for the obvious reasons stated in the Statement of Objects and Reasons. Though simple in its own way, it should also receive the best attention of the House; because it affects vitally the poor agriculturists. In introducing this Bill, I have no idea to overdo the Government's work. The need for this Bill is actually felt in practice. Because the earlier amendment just left some words in the marginal note, untouched, many of the agriculturists in the

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [24th September 1958]

State have not been given the benefit and that too because of a decision of the Madras High Court. So, I move this Bill with the following statement :—

The Madras Agriculturists Relief Act, 1938, by section 9-A provided for some relief to mortgagors, but confined itself to "usufructuray mortgages". As this expression would mean a usufructuary mortgage as defined in the Transfer of Property Act, the Legislature amended the said section 9-A omitting the words "usufructuary mortgage" and introducing the words "mortgages by virtue of which the mortgagee is in possession". However, the marginal note was left untouched and the old expression "usufructuary mortgages" continued to remain in the marginal note. After the amendment, the Madras High Court has held in 1956, II-M.L.J., 46, that the amendment has only left the law where it was and, therefore, the relief granted under section 9-A, as amended, is not available to a mortgagor in case of an othi and is available only in case of usufructuary mortgages as defined in the Transfer of Property Act. Such usufructuary mortgages are very scarce in the State of Madras and the relief granted by section 9-A is now denied to mortgagors in the vast majority of cases. Hence, the necessity for amending the Act.

The present Bill seeks, therefore, to amend the marginal note and the body of section 9-A of the principal Act suitably and also to introduce a new section giving relief in cases where decrees have already been passed, following the High Court's decision.

With these few remarks, I commend this Bill to the House for its acceptance.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I second the motion. This Bill has been necessitated on account of the fact that an amendment which was introduced in the Agriculturists Relief Act, 1938, did not effectuate the thing completely. That is the view I take. Originally the Act mentioned only contract debts. Afterwards, in 1947 or 1948, the Government wanted to bring mortgages also within the purview of the Act. The mortgagee is in possession of the property, and he is in perception of the produce of the land. That is why the agriculturist is affected by mortgage. The mortgagee is in perception of the usufruct from the land towards the interest and also sometimes towards the principal. In order to bring the mortgages also within the purview of the Act, the Government introduced section 9-A in the Agriculturists Relief Act. The original section said that where a usufructuary mortgage was executed at any time before the 30th September 1947 and the mortgagee was in possession of the property mortgaged to him, the mortgagor should be entitled to redeem the property. Section 9-A reads as follows :—

"This section applies to all mortgages executed at any time before the 30th September 1947, and by virtue of which the mortgagee is in possession of the property mortgaged to him or any portion thereof."

[24th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

They left the word "usufructuary", in the marginal note, without any alteration. This word was left untouched. Now, they say that the section applies to all mortgages executed before the 30th September 1947 by virtue of which the mortgagee is in possession of the property mortgaged to him or any portion thereof. We must remember that the word "usufructuary" in the marginal note was left untouched when the section was amended. While the amending section omitted the word "usufructuary", it did not omit the word "usufructuary" in the marginal note. A case under the Malabar Tenancy Act arose in regard to 'othi'. That is a very peculiar transaction. The contention was raised that it was not a mortgage but a lease in perpetuity. The learned Judges held that it was a mortgage. But it is neither a mortgage nor a lease. Unfortunately, it did not come within the strict definition of "usufructuary mortgage". I may say, for the benefit of those who may not be fully acquainted with the technical expression "usufructuary mortgage", that a usufructuary mortgage is a mortgage by which, on account of the perception of the profit from the property, the mortgagee continues to be in possession of it for a number of years (sixty years is the period of limitation) and adjusts the profit from the property towards the interest and also a portion of the mortgage amount. As years go by, the whole liability is ordinarily wiped out. This is the position of a usufructuary mortgage. Only a slight change will make it cease to be a usufructuary mortgage, according to the strict definition in the Transfer of Property Act. The question arose for the learned Judge to decide whether they had made any change by the amendment. He said that the marginal note remained unchanged. Though ordinarily it might be that a marginal note is not taken as part of the section, still there is difference of opinion among courts. The learned judges held in a particular case relating to a Malabar othi that though the term "usufructuary mortgage" was omitted in the section, if one looked at the section including the marginal note, one would see that it related to the usufructuary mortgage. They also said that that particular othi did not come within the strict definition of "usufructuary mortgage" and that, therefore, relief would not be given to the party. Unfortunately, in our State there are many othis effected by ordinary agriculturists by which the mortgagees are in possession of the property and take the usufruct from the land in lieu of the interest and portions of the mortgage money. There is a clause still there which says that the property is security for the repayment of the debt and if there is any default in the repayment of the debt, the mortgagees can file a suit and bring the property to sale. As the property is only security for the repayment of the debt, it is not a usufructuary mortgage. Therefore, this comes under the definition of "anomalous mortgage". Some peculiar mortgages are called "anomalous mortgages". These are recognised under section 58-G. So, the learned Judges said that it would not come under the definition of "usufructuary mortgage". Unfortunately, the mortgagee is in possession of any ordinary othi. The mortgagee

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th September 1958]

can file a suit for the sale of the property if there is any default in repayment. I think the agriculturist requires relief, because the mortgagee is in possession of the property. This fundamental fact is there. He enjoys the usufruct also, even in the case of these "anomalous mortgages". Therefore, the agriculturist is, in fairness, entitled to relief, according to the objects of the Agriculturists Relief Act, even in cases of mortgages like this. "Othi" as it prevails here is not familiar to Malabar and, therefore, this question did not arise so far as Malabar is concerned. But in our State many an agriculturist has executed othis. In Malabar also it is called "othi", but it has a different incidence. It does not come under the definition of "usufructuary mortgage". Unfortunately, the learned Judges have held that even though section 9-A omitted "usufructuary mortgage", the marginal note remained as it was. Therefore it is I think that this is an eminently fit case for affording relief to the agriculturists who have executed many othis throughout our State. I think the Government would do well to accept the principle behind this Bill.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 5 of 1958) be taken into consideration."

4 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am not able to accept this motion. This Act was passed in the year 1938. Now twenty years have elapsed. Most of the debts have been settled and scaled down. In fact, the Government thought of repealing the Act itself. No doubt, two amendments were made in the Bill, one in 1948 and the other in 1950. The Mover of the motion wants to bring even "anomalous mortgages" within the scope of the Act. (Sri K. Balasubramanya Ayyar : It is 'othi'.) Othi also will come under "anomalous mortgage". This will include all sorts of mortgages like English mortgage, and also mortgages where a person is partly in possession of the property towards payment of interest . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : By virtue of which the mortgagee is in possession of the property.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am referring to "anomalous mortgages". There is a variety of anomalous mortgages. According to this Bill, all those mortgages will come within the scope of the Act. This Act was passed to meet a particular situation when the economic condition was so depressing, prices were very low, debts of the agriculturists were mounting up, and the ryots were finding it difficult even to pay their land revenue. At that time, scaling down of debts was necessary and so, the Act was passed. The Act has been in operation for twenty years now. Now to amend it on technical grounds will only result in upsetting the existing state of affairs. Therefore, Sir, I am not in a position to accept the motion.

24th September 1958]

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Sir, I am sorry to find that the Hon. Minister is not in a position to agree to the Bill proposed by me. After all, it is just a case where poor agriculturists will get the benefit. It is an amendment of the marginal note left out by oversight. It is a thing worth acceptance and it is a benefit that should go to the ryots. Now, there are even certain decreed cases pending payment. When once the Government have accepted the principle of including all kinds of mortgages, whether anomalous or usufructuary or any other kind of mortgages including othi, I can only appeal to the Hon. Minister to see the wisdom of giving just consideration to this simple amendment and also see that something effective is done for the suffering ryots.

SRI K. V. RAMASWAMY : கனம் அங்கத்தினர்கள் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Is the hon. Member Sri Ramasamy Gounder withdrawing his motion?

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Sir, I shall consult the seconder and let you know, as I cannot do it myself. (After consulting Sri K. Balasubramanya Ayyar) Sir, I do not press my motion and I withdraw it.

The motion was, by leave, withdrawn.

B.— RESOLUTIONS.

(1) CONSTITUTION OF A COMMITTEE TO REVIEW THE WORKING OF THE GOVERNMENT COLLEGE AND HOSPITAL OF INTEGRATED MEDICINE.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, I beg to move the Resolution standing in my name, viz. :—

"This Council recommends to the Government that a Committee be constituted to review the working of the Government College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, and to advise on the steps to be taken to further develop the different systems of Indian Medicine."

Sir, I should like to refer briefly to the history of the establishment of the College and Hospital of Indigenous Medicine in Madras. The need for according State recognition and State aid to the indigenous systems of medicine was realised by the Madras Government as early as 1921 and a committee was constituted by the then Chief Minister, the Raja of Panagal, under the chairmanship of the present veteran Member of this House Dr. Mahomed Usman Sahib. A State School of Indian Medicine was then established and later this question has been taken up at an All-India level and we find that several committees at an All-India level have

[Sri T. Purushotham] [24th September 1958]

gone into the question of investigating and assessing the Indian system of medicine with a view to their ultimate development. Somehow, the former Health Minister of our State, Sri A. B. Shetty, doubted the self-sufficiency of the indigenous systems of medicine and made this college and hospital as the College and Hospital of Integrated Medicine. A study of the Usman Committee Report should convince anyone that the indigenous systems are scientific and that their general principles and theories are absolutely rational. The Central Government are convinced of the importance of the indigenous systems of medicine and the need for research into these systems. The Minister for Health, Government of India, has categorically stated that the Government are interested in the research of all systems of medicine, viz., Siddha, Ayurveda and Unani. Of course, he referred to Ayurveda and Unani only and thanks to the endeavours of the State Minister for Health, Sri M. A. Manickavelu, it was possible to include the Siddha system also as a separate system of medicine for recognition at State level and for its development in Tamil Nad. We are glad that a provision of Rs. 1 crore has been made for the development of the indigenous systems of medicine, viz., Ayurveda, Unani and Siddha, under the Second Five-Year Plan.

(Mr. Chairman in the Chair.)

I find that, according to the latest reports of the Union Ministry of Health, a provision of Rs. 521.83 lakhs has been made available for State Plans for the development of indigenous systems of medicine. The pattern of Central assistance has been finalised and the State Governments have been asked to forward their proposals to the Government of India for their consideration and grant of Central assistance. In this context, I shall refer to another matter. The present development of the College and Hospital of Indigenous Medicine has been more towards the integration of western systems of medicine to the neglect of the indigenous systems of medicine. I have referred to this question more than once in this House and the Hon. Minister Sri M. A. Manickavelu has, in reply to one of the questions, given us an assurance that it is the intention of the Government to see that these systems are developed as pure indigenous systems. That is why I have brought forward this Resolution so that the extent to which there should be integration of western and indigenous systems may receive careful consideration of the Government and also the extent to which it should be, needs further investigation. The Government of Madras would, therefore, do well to appoint a committee of experts both in modern and indigenous systems of medicine so that we may examine the practicability and feasibility of how far these two systems of medicine could be integrated and whether it would not be possible to have a separate Hospital and College for each of the indigenous systems. It is with that view that I have brought forward this Resolution for the acceptance

4-10
p.m.

24th September 1958] [Sri T. Purushotham]

of the Government and the House. I should like to point out one important cause for the gradual transformation of the School of Indigenous Medicine into, if I may say so, another College of Allopathic Medicine. It is due to the undue importance given to Allopathic subjects at the cost of the indigenous systems in this College and Hospital. Even when Sir Mahomed Usman Sahib prepared his report, he made pointed reference to this problem. (Sri Mohamed Raza Khan: In which year?) I was just saying that the whole scheme began in 1921 during the time of the Ministry of the late Raja of Panagal. It is obvious that this College is not likely to contribute towards the fostering or development of the indigenous systems for which this institution was originally intended.

It is, therefore, high time that this College was asked to coach students for the B.I.M. degree, which, I learn, has been instituted by the University of Madras. It is enough if these systems of medicine are made the main subjects of study in this institution. If necessary, provision may be made for the teaching of elementary anatomy, physiology, midwifery, etc. Barring these, I would suggest that we should have the indigenous systems as such in this institution. To deal with this question satisfactorily, I do feel very strongly that it is necessary to revive the post of Director of Indian Medicine which has been abolished. I would, therefore, suggest that a non-official committee might go into the question of reorganisation of the various departments of medicine in this institution, now that a very generous provision has been made in the Second Five-Year Plan for the development of these systems of medicine. Sir, I have been taking some interest in the School of Indian Medicine, as it was then called, and following the work done in that institution. As the hon. the Leader of the Opposition knows, I was connected with this institution when it was started—I was then with the late Raja of Panagal, who was the Chief Minister—and I am sorry that the present state of affairs in the College of Integrated Medicine is deplorable, if I may say so. I would, therefore, suggest to the Government to consider whether a separate college fully equipped for the B.I.M. course cannot be started, for the benefit of the students of the College, so that the present College of Integrated Medicine and the Hospital attached to it may become College and Hospital of pure Indian systems of Medicine respectively. With these words, I commend my Resolution for the acceptance of the House.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I second the Resolution. I wholeheartedly support it. Fortunately, I know the history of this College. Due to the efforts of the late Raja of Panagal, to whom generations would be grateful, to establish a School of Indian Medicine, this came about. First, it was a school and later on it became a college. Before the school was started, there was a Committee appointed to go into the whole question of encouragement of Indian medicine. The Chairman of that Com-

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th September 1958]

mittee was our distinguished colleague, Sir (now Dr.) Mahomed Usman. Later, there was a committee for the revision of the curricula and he was Chairman of that Committee also. And he was kind enough to invite me to be a member of that committee and, Dr. Usman may remember, I was working with him on the committee. The whole institution had this one object before it—the encouragement of Indian medicine, of course, on modern lines with a hospital, beds, research departments and so on. It was to be a College of Indian Medicine, not a College of Integrated Medicine. That was the chief object of the late Raja of Panaga and that was the recommendation of the Committee presided over by Sir Usman. The Committee went into the question whether it was a scientific system, whether it could be applied and whether it could be encouraged in modern conditions. After going into all these and after meeting all the objections put forth by the various practitioners of modern medicine in those days, it came to the final conclusion that the institution should be intended for encouraging Indian systems of medicine openly, avowedly and sincerely. And it was started and Dr. Srinivasamurthi was the first Principal of the school. He was a person with great interest in Indian medicine. He was, at the same time, an M.D. Many Ayurvedic physicians were appointed and the school was being run on proper lines. There was no difference between the various systems of Indian medicine, because all are based on the same principle. Afterwards, slowly, the allopathic system came to be introduced and by statute we now call the institution, College of Integrated Medicine. “Integrated medicine” means the allopathic system, the Indian systems of medicine and also Homoeopathy. Integration means integration of all systems obtaining in our country. Who can integrate all these? It is in the hands of scientists and experts and distinguished doctors like the hon. the Leader of the Opposition. It is in their hands to integrate any systems of medicine. It is entirely in their hands and not in the hands of the Government or political parties or even the people, for that matter. But still they call it integrated medicine. We will leave the name for the present. What happened then? Nearly two-thirds or three-fourths of the lectures, it is stated, should be on allopathic subjects—Pathology and so on. Only a fourth of the lectures is reserved for Indian systems of medicine. It has come to that. Why? On account of the difference which naturally obtains in states and privileges between the practitioners of Indian Medicine and those of modern medicine, the students of this institution are anxious to see that they are also doctors. It is because of the agitation of these students that they are also doctors and should be registered along with other medical men, that the Government fell in with the idea of making it an institution to teach modern medicine also. The result is that slowly the institution has become a practically allopathic institution. Sir, when it was proposed to introduce a B.I.M. degree, the Vice-Chancellor of the Madras University appointed a committee consisting of practitioners of Siddha, Ayurvedic and Unani systems, practitioners of modern

24th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

medicine and also the products of the College of Integrated Medicine. The allopaths said: “All right; you have the Indian system of medicine but do not introduce the allopathic system also there and thereby allow the practitioners of Indian medicine to practise the allopathic system also without obtaining any degree in that system”. They had no objection to the Indian system being taught on modern lines but objected to this hotchpotch arrangement of having both, resulting in the practitioners of Integrated Medicine giving injections, using thermometers and stethoscope and doing so many other things which allopaths did. The Ayurvedic practitioners represented on that committee said that it should be a purely Indian system. They said: “Let us have a curriculum comprising all Indian systems alone”. They were anxious that every system of Indian medicine should have the best encouragement in this College and that no difference should be made between the three systems since all were based on the same principle. This is what Sir Usman also said. He was a great Unani doctor and he knows the Unani system very well. Now, Sir, it is the integrated system of medicine that is taught to the students and they are anxious to have lectures on allopathy. But, somehow or other, I find from the notification in the Gazette that most of them have failed in allopathy though a large portion of the curriculum is devoted to the teaching of allopathy.

Sir, we waited in deputation on the Chief Minister. I would have taken the hon. Member Sri Gajapathy Nayagar also in the deputation, but he was not here then. I was a member of that deputation and we told the Chief Minister that the system of giving three-fourths instruction in allopathy and one-fourth in Ayurveda resulted in the students of this College being neither efficient Allopaths nor efficient Ayurvedic practitioners. The students did not believe in the indigenous system of medicine. They are enamoured of the new and latest inventions on what is called systematic and scientific basis. No doubt, the Western system of medicine is remarkable. All of us have seen the wonderful cures it has produced and the surgical methods it has invented. So, nobody can say anything against the Western system of medicine. But, what I say is, there is usefulness in this indigenous system of medicine also. It is recognised by the Allopaths. But they do not want to make the “Kashayam” and the medley of the whole affair and make it an integrated system of medicine without the experts thinking about it. If you want an integrated system of medicine, let it be evolved. But it should be evolved carefully, in the course of a number of years and a number of practitioners doing it with care, intelligence, capacity and expert knowledge. That is a different matter. Like the nuclear physics, it is a matter for development. I do not object to such development being undertaken. But now we cannot begin to teach the so-called integrated medicine. We begin to teach after achieving results but not before that. If you give lectures on allopathic medicine to the students of indigenous medicine, the unfortunate impression left in their

4-20
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

[24th September 1958]

minds is that the allopathic system of medicine is a more empirical system with fine experiments, principles and so on, and an absolutely scientific system. That impression is gaining ground. Thus and the glamour, status and privileges that allopathic doctors have make them think: "Why not have some lectures in allopathy, pass the examination and get all the privileges of the allopathic doctor?"

I do not want to take much of the time of the House on this subject, Sir. I may say that even the allopathic doctors feel along with the practitioners of the indigenous system that both should not be mixed. By mixing both the systems of medicine, the standards go down. Already there is the complaint of standards going down all round. Our distinguished doctor, the hon. the Leader of the Opposition, has been saying frequently that the standards may go down still further, much to the detriment and health of the people of the State. Simply because these practitioners of the indigenous system take five or six lectures in allopathic system of medicine under the integrated course, they cannot be equal to allopathic doctors entirely inspired by, and taught in, the principle and scientific methods of modern medicine. Government cannot do that. Therefore it is I am anxious that a committee should be appointed to go into the question. There is talent in our country. There are doctors like the hon. Member Dr. Usman and others. We can have a committee appointed to go into the working of the whole thing and finally decide what should be done for the proper encouragement of the Indian system of medicine. Let it be reorganised on modern lines, with hospitals, beds, case-sheets, etc. Modern methods should be adopted and there should be research in the Indian system of medicine. Nobody would object to that. Immediately you cannot have a College of Indian Medicine on the lines on which you have colleges for allopathic medicine. There are any number of text-books on Indian systems of medicine. They have to be translated and published. There are many books on the Siddha system that have yet to be translated properly and published. Let me quote a verse from the book on Siddha system of medicine. The verse is: "கஷையம் பிசைந்து தலைமில் பேட்டால் தலைவலி திருமே". There is the danger of our mistaking it to mean: "Take a big stone. Put it on the head and headache will vanish." (An hon. Member: It is a herb and not a stone.) I know something about what I am talking and that is why I say that there is the danger of our mistaking it. "கஷையம்" is a herb. If you take that herb and apply the juice of it on the head or make a "Kashayam" out of it and take it, then immediately, like asperin, it will relieve you of the headache. I gave the instance only to show that we should have properly translated books to give instruction to students in the Indian system of medicine. Let me give another instance. In the recent examination a question was asked about the movement of uterus. A student has written—

"வாயுவிலிருந்து காப்பமானது நகர்கிறது"

Taking "vayu" to mean "air" he has said that there is movement of the uterus by air. The word "vayu" does not mean

24th September 1958]

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

"air" there. "Vayu" is a matter of principle. Now, the nervous movements are due to the "vayu" principle. Therefore, one must first understand the whole system properly and well, before teaching it to others. An allopathic doctor cannot give lectures on the Indian system of medicine. It is impossible. As soon as he hears the word "vayu", he will think only of "air". It is utter nonsense to translate "vayu" as "air". He will be made fun of, as the answer I quoted was made fun of by many. Therefore, you cannot mix both the systems until all the great doctors in both the systems sit together and bring about an integrated system. There is use for both these systems. We can have an integrated system of medicine. I have no objection to that. But it is not a thing which can be ordered about by the Government or by any person. It has to be evolved in the course of years by practitioners of both the systems of medicine collaborating together for the purpose of giving relief to the unhealthy and the sick in our land. That is the thing the Government ought to do. Before evolving such a system, they cannot establish a college of integrated medicine by Statute and dictate to the students that they must have so much of this and so much of that. That will only result in inducing the students to develop a sort of contempt for the Indian system of medicine and deterioration in the standards of allopathic doctors. Both are not satisfied with this integrated system. They do not come up to the standards expected of them. They do not know well either the allopathic system of medicine or the Indian system of medicine. This is an anomaly. The college is producing half monkey and half another. I do not know what to call it. (An hon. Member: இரண்டும் கெட்டான்) That is the thing we are producing from this College of Integrated Medicine. That is a fine word in Tamil "இரண்டும் கெட்டான்"; that cannot be translated into any other language.

SRI T. PURUSHOTHAM: 'Kalapadam', (கலப்படம்)

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is not the word for it. 'இரண்டும் கெட்டான்' is the correct word. The product of the college is bad in both. That is the meaning of 'இரண்டும் கெட்டான்'. Therefore, I say that the Government should appoint a Committee consisting of experts to go into the question and get their findings. If they say that the system adopted at present is the best, I have no objection to that. We have got eminent doctors, practitioners in both systems of medicine. We have got the hon. Member Dr. Usman. Though he is not practising now, he knows the principles. Let us have a committee consisting of such people. The Mover of the Resolution who is connected with the College is also there. Let the committee go into the whole question and make their recommendations.

Another thing I want to mention in this connection. When we met the Chief Minister in deputation, he made a shrewd remark. He said, 'They made a mistake in saying that only people who had

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th September 1958]

passed the Intermediate examination would be eligible for admission. That is the mistake they made. Once a student passes the Intermediate examination and is there in the College, he is anxious to become a doctor and not an Ayurvedic practitioner'. That is the remark he made. He was entirely in agreement with what we said. Therefore, this is the reason why the College is going on. But the Government should not commit themselves to accepting the Committee proposed in the Resolution. It is better that we review only the working of this institution so that we may help in really giving it a status which it requires.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

"This Council recommends to the Government that a committee be constituted to review the working of the Government College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, and to advice on the steps to be taken to further develop the different systems of Indian Medicine."

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: தலைவர் அவர்களே, ஒன்று படுத்தப்பட்ட வைத்தியக் கல்லூரியானது பழைய வைத்தியப் பள்ளியிலிருந்து தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பது தெரிந்த செய்தி. 1924-ல் "ஸ்கூல் ஆப் இண்டியன் மெடிஸின்" என்று ஆரம்பிக்கப் பட்டது இன்று கல்லூரியாக மாறியிருக்கிறது. இது "கல்லூரி" என்ற பெயர் படைத்த காரணத்தால் தான் இடைநிலை தேர்வு பெற்றவர்களைச் சேர்ப்பது என்ற முறை வந்திருக்கிறது. "ஸ்கூல் ஆப் இண்டியன் மெடிஸின்" என்றே இருந்திருந்தால், வைத்தியப் பள்ளிக்கூடம் என்றே இருந்திருந்தால், உள் நாட்டு வைத்திய முறையைச் செவ்வையாகச் செய்திருக்க முடியும். அதைத் திரும்பவும் அதே நிலையில் அமைக்க முடியுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில், தப்போ, சரியோ, அதனை (காலேஜ் ஆப் இண்டிகேட்டெட் மெடிஸின்) ஒன்று படுத்தப்பட்ட கல்லூரியாக ஆக்கிவிட்டுமே ஆகவே அங்கே படிக்கும் மாணவர்கள் ஒருவருக்கும் ஒரேயொரு இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையா, இல்லையா என்று சிந்திக்க வேண்டும். மதராஸ் மெடிகல் காலேஜ், ஸ்டீடென்லி மெடிகல் காலேஜ் ஆகிய இரண்டு கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளிவரும் மாணவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள், உரிமைகள் வழங்கப்படுகின்றனவோ, அந்தந்தச் சலுகைகள், உரிமைகள் பெறக் கூடிய தகுதி, வாய்ப்பு உள்ளவர்களாக இவர்களும் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். ஜி.வி.ஐ.எம். (G. C. I. M.) என்ற பட்டம் பெறுகிற காரணத்தால், இவர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். பட்டதாரிகளோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவதில்லை. எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவர்கள் அவுஸ்டெண்ட் ஸர்ஜனாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட கல்லூரி வழியாக வந்த மாணவர்கள் ஜூனியர் ஸர்ஜன் என்ற அளவில்தான் இடம் பெறுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு உள் நாட்டு வைத்திய முறையில் நம்பிக்கை இருக்குமேயானால், எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவர்களும், ஜி.வி.ஐ.எம். பட்டம் பெற்றவர்களும், சரிசமமான தகுதியுள்ளவர்கள் என்று கட்டாயம் ஒரு விதியைச் செய்யவேண்டும்; இவர்கள் எல்லோரும் அவுஸ்டெண்ட் ஸர்ஜன்களாக அமைய வேண்டும். நம் அரசாங்கத்துக்கு, உள் நாட்டு வைத்திய முறை முன்னேற வேண்டுமென்றிருந்தால், இந்திய வைத்தியத் திறனென்று, தனியாக ஒரு புதுப் பள்ளிக்கூடம், அந்த இடத்திலேயோ அல்லது வேறு இடத்திலேயோ, நிறுவ வேண்டும். புதிதாக வைத்திய "ஸ்கூல்ஸ்" தோற்றுவிக்கப்பட்டால், சித்த, ஆயுர்வேத, யுனனி முறைகளுக்கு அங்கே வழி காணவேண்டும். இப்பொழுது, சித்த வைத்திய முறையோ, ஆயுர்வேத வைத்திய முறையோ, யுனனி வைத்திய முறையோ, இன்று இருக்கின்ற நிலையில், அல்லோபதி முறைக்கு ஒத்த

24th September 1958] [Dr. A. Chidambaranathan]

நிலையில் இல்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கது. இதற்கு முக்கிய காரணம், இந்த முறைகளை இடைக்காலத்தில் அனுஷ்டித்தவர்கள், சீரான முறைகளை வகுத்து நடத்தாததுதான். ஆகையால், இந்த முறைகள் வளர்ச்சியுற் செய்ய, ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு மேல் ஐந்து ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, அவைகள் சிறந்த நிலையில் இருப்பதைக் காணக்கூடும்.

நான் இரண்டு செய்திகளை வற்புறுத்துகிறேன். ஒன்று, ஜி.வி.ஐ.எம். பட்டம் பெறுகிறவர்கள், எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்கு ஒத்த தகுதியும், வசதியும் பெறுமாறு செய்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ஒத்த நிலை ஆக்கித் தர வேண்டியது அவசியம். தப்போ, சரியோ, இந்த ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட கல்லூரியை அமைத்து விட்டதனால், அந்தக் கல்லூரியிலிருந்து வெளிவரும் பட்டதாரிகள் மற்றவர்களுக்கு ஒத்தவர்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டும். மற்றொன்று, உள்நாட்டு வைத்திய முறையில், சர்க்காருக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால், ஸ்டீடென்லி, மதராஸ் மெடிகல் காலேஜ்களில், இந்திய வைத்திய முறையை, துணைப்பாடமாக, விருப்பப்பாடமாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். Fundamental principles of Indigenous Medicine என்பதைப் பாடமாக அமைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும், இந்த முறைகளும் படிக்கத் தக்கன என்ற நம்பிக்கை வரும். ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால், அந்த இரண்டு கல்லூரிகளிலும் உள் நாட்டு முறைகளை, additional optional subjects என்று வைத்து ஏன் வழி வகுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆயுர்வேத, சித்த, யுனனி முறைகளைப்பற்றிய நல்ல ஆராய்ச்சி எடுக்க, சாஸ்வதி மஹால் போன்ற வாசக சாலைகளிலும் தனிப்பட்டவர்களிடமும் இருக்கின்றன. அவற்றை எடுத்து நன்றாகப் பார்த்து, அலசி ஆராய், ஆராய்ச்சிக் குழுக்கள் அமைத்து, ஐந்து ஆண்டு அல்லது புத்து ஆண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்து, ஆராய்ச்சிகள் நடத்த அரசாங்கம், உதவவும், வாய்ப்பு அளிக்கவும் முன்வரவேண்டும். இப்பொழுது உள்ள நிலையில், உள்நாட்டு வைத்திய முறை, மின் நிலை அலோபதிக் முறை நிலையோடு ஒத்து இருக்கிறது என்று சொல்லப் பலர் துணியமாட்டார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு விதமாக அரசாங்கம் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று கூறி அமைக்கிறேன்.

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன். உள் நாட்டு வைத்திய முறை, நம் நாட்டிலே, குறிப்பாக சத்திரம் அடைந்த நாட்டிலே, வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. நாட்டு வைத்தியம் பண்டைக் காலம் முதற்கொண்டே சிறந்து விளங்கி வந்திருக்கிறது. அறிவிற்கு சிறந்த சித்தர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். தேரையர், அகத்தியர் போன்றவர்கள், இணையில்லாத வைத்தியர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. எல்லாப் பிணிகளையும் தீர்க்க வல்ல அற்புதமான நிலையை அடைந்திருந்தார்கள். பாம்புக் கடி போன்றவைகளுக்கு, இன்னும், ஆங்கில நாட்டு வைத்திய பாம்புக் கடி போன்றவைகளுக்கு, இன்னும், நம் நாட்டிலே உள்ளன. முறையிலே நல்ல மருந்து இல்லை; ஆனால், நம் நாட்டிலே உள்ளன. அந்தக் காலத்தில் கபாலத்தைத் திறந்து மூளை வைத்தியமும் நம் வைத்தியர்கள் செய்தார்கள்; இரண்டிதையும் கிரோன்மணிகள் இருந்ததார்கள. ஆகவே, புதுமையும், பழமையும் கலந்த ஒரு முறை—மேல் நாட்டு முறையும் கீழ் நாட்டு முறையும் இணைந்து நிற்கும் முறை—என்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது தான். அது உலகம் ஒன்று என்ற தத்துவத்தில் பொதிந்து நிற்கிறது. ஆகையால் இதை நான் வரவேற்கிறேன்; மதிக்கிறேன்; மகிழ்கிறேன்.

*SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில், முதல் பகுதி இணைப்பு மருத்துவத்தை ஆராய வேண்டும் என்றும், இரண்டாவது பகுதியில் நாட்டு வைத்திய முறையைப் பெருக்குவது என்றும் இருக்கிறது. இது எப்படியிருக்கிறதென்றால், அல்லோபதி,

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [24th September 1958]

சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி என்ற நான்கையும் போட்டு, நாலை எடுத்துக் கட்டிய வண்டிபோல் அந்தக் கல்லூரி அமைந்திருக்கிறது. இதில், அல்லோபதி, டயக்னோஸிஸ் முறை, நோயைத் தெரிந்து மருந்து கொடுப்பது, ஹோமியோபதி என்பது ஸிம்டம்ஸைஸ் (Symptoms) பார்த்து மருந்து கொடுப்பது, சித்த வைத்தியம், நாடி முறை பார்ப்பது, யுனானி, அல்வா செய்து கொடுப்பது (சிரிப்பு); ஆமாம், அதில் எதையெடுத்தாலும் அல்வாமாதிரியிருக்கும். நாம் பேதிக்கு நீர்வாளம் கொடுத்தால், அவர்கள் ஒரு அல்வா கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, தென்னாட்டிலே, இப்படி நாலு எடுத்துக் கேர்த்து ஒட்டுவது ஒரு வழக்கமாய் விட்டது. “இண்டக் ரோட் மெடிசின்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது இணைக்கப்பட்ட மருந்து. இணைப்பு வைத்தியம் என்றால் இரண்டு மூன்று வகைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

4-40 p.m. இப்பொழுது அல்லோபதிக்கு எத்தனையோ கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஆயுர்வேதத்திற்கு அகமத்தனில் கல்லூரி இருக்கிறது. யுனானிக்கு ஹைதராபாத்தில் கல்லூரி இருக்கிறது. இத்தகைய கல்லூரி தமிழ் நாட்டில் என் இல்லை? ஆனால், பழைய சித்த வைத்தியத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க நம் தமிழ் நாட்டில் என் தனியாக ஒரு கல்லூரியை அமைக்கவில்லை? சித்த வைத்தியக் கல்லூரிகளை வைத்து, நாம் என் இந்த முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடாது? அதை வைத்து என் நம் தமிழ் நாட்டிற்கு நன்மை செய்யக் கூடாது? ஒரே உறையில் இரண்டு கத்தி எதற்கு?

SRI A. M. ALLAPICHAJ : எந்த சமயத்தில் வேண்டுமானாலும் எதையும் உபயோகித்துக்கொள்வதற்குத்தான்.

*SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இது இரண்டாங் கெட்டது. ஒன்றுக்காக மற்றதைத் தள்ளி விடுவது என்பதில்லை. ஆகவே, இத்தகைய சித்த முறையை நம் நாட்டிற்குக் கொண்டுவருவதற்கு அரசியலார் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவில் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். சித்த வைத்திய முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சித்த வைத்தியத்திலேயே வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்றால், அல்லோபதிக்குப் பங்கு என்ன, யுனானிக்குப் பங்கு என்ன, ஆயுர்வேதத்திற்குப் பங்கு என்ன? இப்படி ஒவ்வொருவரும் பங்கு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரைக்கும் இதற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இதுவரைக்கும் இதற்கு என்று செலவே செய்யவில்லை. என் செலவு செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். யுனானி, ஆயுர்வேதம் முதலியவைகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய வைத்தியம் வளர வேண்டும் என்று பார்க்கின்றன. ஆயுர்வேதம், சித்த, யுனானி வைத்தியங்கள் தனித்தனியாக வளருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நமது நாட்டில் அகமத்தனில் ஆயுர்வேதத்திற்குக் கல்லூரி இருக்கிறது, ஹைதராபாத்தில் யுனானிக்குக் கல்லூரி இருக்கிறது. அதைப்போல தமிழ் நாட்டில் சித்த வைத்தியத்திற்குக் கல்லூரியை அமைக்கத் தவறி விட்டார்கள். இப்படித் தவறு செய்ததை நல்ல முறையில் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு இந்தத் தீர்மானம் வழி கோலுவதாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, what leads me to intervene in this debate are the remarks made by the hon. Member Sri Gajapathy Nayagar. The unfortunate thing is that Mr. Gajapathy Nayagar often goes only to an Allopathic doctor and never goes to a Siddha doctor or a doctor practising other systems of medicine. This is only an extraneous point which has no bearing on the Resolution before the House.

24th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

Sir, whatever may be the view of the hon. Member who just preceded me, I do not think the Government will try to change the pattern of the institution to the Siddha system. I know something about the Unani and Ayurvedic systems of medicine and they have done very well. There are people who have got implicit faith in them. I know of the case of a boy who was suffering from acute pain in the abdomen for the last six or seven years and he went from pillar to post but the disease could not be diagnosed. Ultimately, he came to this institution, where treatment in the Unani or Ayurvedic system of medicine was given to him, and the boy improved considerably.

Of course, the hon. Member Mr. Purushotham has brought forward this Resolution with the best of intentions. The whole idea of the Resolution is to enable the Government to examine the whole aspect of the matter and find out whether a change is necessary and if so, in what direction. My hon. Friend Mr. Balasubramanyay Ayyar, the hon. the Deputy Leader of the Opposition, spoke with all the authority which he could command. I felt all along that he could speak very well only on matters of law but to-day he spoke perhaps in competition with Dr. Lakshmanaswami Mudaliar on matters connected with medicine, of course, confining himself to the Indian systems of medicine. That apart, I think the Hon. Minister will agree that there are Ayurvedic Colleges or schools in other States like Kerala. There are also Unani colleges or schools spread throughout India. But I am told that the standard maintained by our College is the best throughout India. That is a good news to us. I do not know the reasons for it. I am speaking subject to correction. Even the present system of medicine which we are having has worked very well in our State. I had occasion to meet some persons coming from the North and they told me that their standard was far below our standard, even though the Unani system of medicine was originally started in the North which we adopted here. Therefore, whatever may be its defects, the usefulness of this system of medicine could not easily be dismissed. Even though an Allopathic doctor is having all the facilities to diagnose diseases on the basis of his knowledge of Allopathy, still treatment is given to the patient in the system in which he wants it to be given, and that is a very wholesome principle. How far we could completely divest ourselves of the modern systems of medicine and confine ourselves purely to the indigenous systems of medicine, is a point to be considered. It is true that once there were eminent doctors who were practising indigenous systems of medicine and were doing research and that their ways of administering medicine were of the highest order. But, unfortunately, it has become a matter of the past for the simple reason that they confined their knowledge only to themselves and did not pass it on to posterity, as is the case in Western countries. So, whatever may be the defects in the indigenous system of medicine, still there are people particularly in the North, who believe that the system has worked well.

[Sri Mohamed Raza Khan] [24th September 1958]

The hon. Member Mr. Gajapathy Nayagar has asked : ' Why not drive away the Unani institution to Hyderabad and the Ayurvedic institution to Kerala? '

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஒட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி அதை drive பண்ணுவதாகவும் எங்களுக்கு உத்தேசம் இல்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : As my knowledge of Tamil is limited, he could make some allowance if I misinterpreted it. But I am told that the standard of the institution in Hyderabad is low and that even to-day our Government have not recognized their diplomas.

Once again, I wish to tell the House that this College of Integrated Medicine has done very useful work. If the Government agree to the Resolution moved by the hon. Member Mr. Purushotham to refer the whole matter to a Committee, I also support it.

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Mr. Chairman, Sir, though I may not agree to the constitution of a Committee, I quite sympathise with the view that the indigenous system of medicine should be encouraged, developed and put on a firm basis. Now, the object with which this School of Indian Medicine, as it was originally called, was started, namely, that of encouraging and developing the indigenous system of medicine, was not fulfilled owing to various factors like the public not taking as easily to the indigenous system of medicine as to Allopathy. So, for various reasons, it has now drifted into a College of Integrated Medicine, comprising three parts of modern system and one part of indigenous system. Even doctors who are trained in any of the indigenous systems of medicine have recourse only to the modern system of medicine and they prescribe only anti-biotic and sulpha drugs and injections. Now, if the doctor trained in both the systems gives medicine, the patient himself says ' No, Sir, you give me injection '. It has come to that stage. The patients dictate what should be done. Somehow or other, rightly or wrongly, they think that doctors trained in the Allopathic system of medicine have got better status and they look better with their suits, stethoscopes and all that. But the doctor trained in the indigenous system of medicine comes with a small bag and puts his medicine into his pocket. It may be that for all these reasons, patients prefer doctors trained in the Allopathic system of medicine. So, it should be accepted that the original object with which this College was started has not been fulfilled. Now, what does this Resolution want? It wants that a review of the working of this College should be undertaken and that steps should be taken for the encouragement of the indigenous systems of medicine which include Unani and Ayurveda. As far as the review is concerned, it is taking place every year. So, we are concerned only with the development of this indigenous system of medicine. The hon. the Mover of this Resolution wants a Committee to go into this question. I

24th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

may say that many committees have been appointed. We have the Sir Mohamed Usman Committee Report where there is enough material for us to go ahead with and to do whatever is required. There was also the Dave Committee which went very elaborately into the whole question and took evidence at various places. They have also come to some conclusions. The matter was also discussed at the conference of the State Ministers and they came to the conclusion that the only way of developing the indigenous system of medicine was to separate it and to develop it separately. So the State Government are of that view and that is why they are now taking steps to encourage this system of medicine. As a first step in this direction, they have allowed the Village Vaidyas to get themselves registered. That was a scheme suggested by the late Dr. Guruswami Mudaliar but after some time, it was not put into effect. We have revived it recently. We are also trying to establish research centres so that some definite formula for specifics such as patent medicines could be evolved so that such medicine may be prepared according to it and made available as easily as other medicines prepared under the Western system. We have got very good specifics for diseases like cold or ordinary fever or snake-bite. But the difficulty is that we do not get the right sort of medicines for that. Only fraudulent medicines are available. The Government are thus trying to establish research centres to help the pharmacies. The only difficulty is how best to extricate ourselves from a situation which has developed in the way which was not foreseen. That is the position. If a cloth is spread over thorns, we should not attempt to take it away all of a sudden, but should slowly take it away. Such is the position as far as this matter is concerned. But now we are taking steps to encourage the indigenous system of medicine. There is already the integrated system. The point is that we must make some provision as to how the integrated system should develop or whether the indigenous system should be separated from it, and if so, how to separate it. These are intricate questions. Even in the College itself, the students who study three parts of medicine do not take interest in the indigenous system of medicine. The students studying the indigenous system are treated inferior to M.B.B.S. students. Further, the students in the indigenous system do not obtain sufficient proficiency but go about putting on stethoscope. This is what is happening to-day. So, if we want to develop this indigenous system of medicine, there is very much to be done. We must get really proficient men for the work. Many of the formulæ for the specifics are still in manuscript or palm leaves. All these have to be got and looked into. Luckily, the Centre is also interested in the development of the indigenous system of medicine. They are willing to help us as much as possible. So, the Government will take all steps to see that the indigenous system of medicine is encouraged. We cannot stop a thing all on a sudden. We have to formulate a scheme by which we can separate this indigenous system of medicine and give all facilities for it to develop. For

[Sri M. A. Manickavelu] [24th September 1958]

that, Sir, what is wanted is not a committee to go into the matter. There are practical difficulties. What is wanted is to find out a way by which we can overcome these difficulties. Therefore, I would request the hon. the Mover of the Resolution not to press the motion, but to help the Government in other ways to advance this system of medicine.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, the Hon. Minister has given an illuminating review of the present state of affairs with regard to the indigenous systems of medicine.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Especially of the cloth and the thorns. (Laughter.)

* SRI T. PURUSHOTHAM : In view of his frank and sympathetic attitude, I do not propose to press this Resolution and I hope the hon. House will agree to my withdrawing it.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(2) PRINTING OF MONEY ORDER AND OTHER POSTAL FORMS IN TAMIL.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri V. V. Ramaswami has given notice of the following Resolution :—

“ This Council recommends to the State Government to urge upon the Government of India to take immediate steps to print the Money Order and other postal forms in Tamil for the use of the general public in the Madras State.”

This relates to a Central subject and as such it is not within the purview of the Government of Madras. Therefore, I rule this Resolution out of order.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 25th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Supply of drinking water to Tiruvannamalai

* 61 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to supply drinking water to Tiruvannamalai from Sathanur Reservoir Project; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have not the Government investigated into this problem and is it not a fact that some time ago they wanted to solve the problem of drinking water-supply to this pilgrim centre by taking water from Sathanur?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. There was a proposal to take water from the Sathanur reservoir. But, unfortunately, this scheme is not included in the Second Five-Year Plan.

SRI T. PURUSHOTHAM : What alternative steps would the Government take to solve the water-supply problem in this important pilgrim centre?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If more funds are available, we can think of including this scheme in the list of extra schemes that we are contemplating.

SRI M. ETHIRAJALU : வட ஆற்காடு ஜல சப்ளைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு அருகாமையிலே சாத்தனூர் அணைக்கட்டு இருப்பதினால், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு அந்த ஜலத்தைக் கொண்டுவருவதுபற்றி சர்க்கார் யோசிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு என்று பிணைக்காமலே, எங்கெங்கு குடி தண்ணீருக்கு அவசியம் இருக்கிறதோ, அதைக் கவனித்து அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும். (சிரிப்பு.)

[25th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : நிதி வசதி இருந்தால் மேற்கொண்டு ஸ்கீம் தயார் பண்ணப்போவதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி எந்தத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தயவு செய்து சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினருடைய ஊருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் சேவகாசித் திட்டம் இதிலே ஒன்று.

SRI M. SESHACHARIAR : Is there a saving of Rs. 47½ lakhs in the construction of the Sathanur dam?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : True, but that comes under a different head. We cannot transfer it to this—drinking water-supply.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்காக ஏதாவது சர்வே செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Detailed investigation of this has not yet been taken up.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Am I to understand that in spite of the representation of my hon. Friend, Mr. Annamalai, regarding provision of drinking water-supply for Tiruvannamalai, the Government did not think it fit to include the scheme in the Second Plan?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The representation is from the mortal Annamalai. (Laughter.) Probably, the hon. Member refers to the other Annamalai there.

Government Press

* 62 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there are arrears of work in the Government Press;

(b) if so, the action taken or proposed to be taken to clear off the arrears; and

(c) to place on the table of the House a statement showing the arrears of work as on 1st July 1958 with the date of receipt of each work in the Press?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) The technical staff are made to work over-time as a temporary measure. The receipt in the Government Press is now restricted to really urgent and top priority works and the less urgent or less important work is diverted to private presses. As a permanent solution, the Government have decided to introduce a second shift in the Government Press to cope with the heavy pressure of work.

(c) A statement * is placed on the table of the House.

[25th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government investigated into the cause or causes for this large accumulation of arrears? Will the Government take steps to rectify the position by removing these basic causes?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Government have gone into all these delays and have decided that the best solution would be to introduce double shift in the Press. They have taken up the work now.

Agricultural yield for tenants

* 63 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in a recent speech made by the Chief Minister at Tanjore, he expressed the view that the share of 60 per cent of agricultural yield for tenants under the new law was not quite adequate; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to raise the share of the tenants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No, Sir.

SRI V. V. RAMASWAMI : ஜூன் 21-ம் தேதி வெளிவந்த ஹிந்துப் பத்திரிகையிலே கீழ்க் கண்ட செய்தி பிரசுரமாகியிருக்கிறது :—

“In a speech here to-day, Mr. Kamaraj, Chief Minister of Madras, said that the share of sixty per cent of agricultural yield for tenants under the new measure was not quite adequate and could not be claimed to have done complete justice to the tenants, considering the state of their economic condition.”

இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர் சொன்னதாக இல்லை என்றுதான் நான் பதில் சொன்னேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI : மேலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :

“Mr. Kamaraj said that big landowners were angry with the Government for its new legislation. ‘I would like to ask them how long it is possible for them to lead easy-going and luxurious life at the expense of hard-working peasants’, he said.”

இவ்வாறு ஹிந்துப் பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருப்பதனால், அரசாங்கம் ஏதாவது இதைப்பற்றி யோசனை பண்ணியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லக்ஷூரிகளைப்பற்றி இங்கே கேள்வி இல்லை. குடியானவர்கள் பங்கை அதிகப்படுத்துவதாக உத்தேசமா என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அந்தமாதிரி இல்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government care to get the shorthand report of the speech of the Hon. the Chief Minister in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Arising from this

[25th September 1958]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Did the Hon. the Minister for Revenue consult, before preparing the reply to this question, the Chief Minister with a copy of the report published in the Press? Has he made sure from the Chief Minister that he has not given expression to such views?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I did not think it was necessary to consult him because on the face of it, I could not reconcile myself to that statement and also I thought it was not worthwhile.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : இந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு 60 விசிறம் வாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் விவசாயத் திலே சில வேலைகளை மாத்திரம்தான் செய்கிறார்கள். பெரும்பாலான வேலைகளை விவசாயத் தொழிலாளிகள் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி ஒன்றும் இல்லை. 60 : 40 விசிறத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று முதன் மந்திரி சொன்னாரா என்பதுதான் கேள்வி.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Am I to understand that the Press did not reproduce the speech of the Chief Minister properly? If it is so, should not the Government think of contradicting the wrong report instead of coming to this House and saying that he did not say so?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sometimes, many things are stated in the Press and if the Government go on looking into and contradicting every one of them, it will be a very big task.

DR. A. SREENIVASAN : Mine was a pointed question whether the Hon. the Minister for Revenue made reference to the Chief Minister to get his contradiction. Is the view expressed by the Chief Minister his own view or the view of the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is only on information got from the department that I said that he did not say it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. the Minister for Revenue aware that there are things and things and that this is an important matter involving Government policy which should be decided by the Legislature? This is a very important matter about which there is a good deal of controversy. If the Press, therefore, reports that the Chief Minister said that he was not satisfied with sixty per cent share for the tenants, am I to understand that Government keep quiet deliberately?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sometimes, I see statements purported to have been made by me which are not true. I thought it was one such thing.

[25th September 1958]

SRI A. M. ALLAPICHAJ : But when the statement appears in a very responsible paper, is it not in the very interests of the Government to contradict it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Since the hon. Member refers only now to 'The Hindu', I shall look into it. I thought it was some other paper and, therefore, felt whether it was worthwhile to take notice of it. But, generally, 'The Hindu' does not make, as far as possible, sweeping remarks and so, I shall look into it.

SRI P. T. RAJAN : Assuming that the statement be true, I should like to know what the reaction of the Hon. the Minister for Revenue is.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As far as the Revenue Minister is concerned, he keeps to the *status quo*.

Fishermen residing on the foreshore

* 64 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state— 3-11 p.m

(a) whether there is any proposal before the Government to evacuate the fishermen residing on the foreshore at Nochikuppam, Dommingkuppam and Mallikuppam in Madras;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any alternative arrangements have been proposed for accommodating these fishermen?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) There were objections from the public to the permanent settlement of fishermen in the world-famous Marina Beach.

(c) It is proposed to shift and re-house these fishermen in pucca tenements to be constructed closeby in lands acquired for the purpose.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திலிருந்து இந்த மீனவர்கள் இந்த குப்பங்களில் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களை அரசாங்கம் அப்புறப்படுத்தினால் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும். ஒவ்வொரு குப்பத்துக்குமிடையே பெரிய வலைகளைப் பரப்புவதற்கு இடம் இருக்கிறது. கட்டு மரங்களை உலர்த்துவதற்கு இடம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி சங்கடங்களுக்கெல்லாம் அவர்களை ஆளாக்கிவிட்டு, ஒரே இடத்தில் மூன்று குப்பங்களையும் அமைப்பது சரியா? அதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிய பல பிரச்சனைகளையும் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற உயர்ந்த எண்ணத்தோடு, அதே நேரத்தில் பொது மக்களுக்கு எந்தவிதமான அசௌகரியமும் இல்லாமல் செய்வதற்குத்தான் இப்பொழுது இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[25th September 1958]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் குப்பங்களினால் சுகாதாரம் கெடுகிறது என்று பொது மக்களின் அபிப்பிராயம் இருப்பதால், இந்தக் குப்பங்களைக் கிளப்புவதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலிலே கடற்கரைப் பக்கத்திலுள்ள சில குடிசைகளை மாத்திரம் அப்புறப்படுத்துவதாக யோசனை இருந்ததா? “ஹிந்து” பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதிய பிறகு, எல்லாக் குடிசைகளையுமே அப்புறப்படுத்துவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதா? இந்தப் பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதிய பிறகுதான் இம்மாதிரித் தீர்மானிக்கப்பட்டதா, அல்லது உண்மையிலேயே ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம் இது தானா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயம் இதுதான்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : பொது மக்களிடமிருந்து அப்படி ஏதாவது மகஜர் வந்திருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பொது மக்களிடமிருந்து வந்த கடுமையான எதிர்ப்பைப் பரிசீலனை செய்தபிறகுதான் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்று இப்பொழுது சொன்னேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இப்படி வேறு இடத்திற்கு அந்த ஏழை மக்களை மாற்றுவதினால், அவர்களுக்கு ஏதாவது பணச் செலவு ஏற்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எந்தவிதமான பணச் செலவு? போக்குவரத்துப் பணச் செலவா?

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கும், மற்ற வசதிகள் செய்துகொள்ளுவதற்கும்தான்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்குத்தான் செலவு ஏற்படும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அரசாங்கம் இவர்களுக்கு இனாமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முன்வருமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ‘ஸ்லம் கிளியரன்ஸ்’ அமைப்பிலே அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி செய்வார்கள். அது இனாமாகக் கொடுக்கப்படும், இல்லையா, அல்லது கடனாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதுபற்றி உடனடியாகச் சொல்ல முடியாது. பரிசீலனை செய்துதான் சொல்ல வேண்டும்.

Harijan Colony at Adashola

* 65 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of houses built at the Harijan Colony at Adashola in the Nilgiris district;

(b) the cost of each house; and

(c) whether the houses were constructed by the Public Works Department or by private contractors?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 20 houses, Sir.

(b) Rs. 1,000.

(c) The houses were constructed by a private contractor.

[25th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த வீடுகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்றனவா அல்லது பிரயோஜனப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றனவா என அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வீடுகள் சரியாகக் கட்டப்படவில்லை என்பதாகத்தான் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் அந்த இடத்தில் சொன்னார்கள். நானும் அங்கே இருந்தேன். இந்த வீடுகள் நல்ல முறையில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று டிவிஷனல் என்ஜினியர் பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : 1958-ம் ஆண்டு மே மாதம் 31-ம் தேதி வெளியான “மெயில்” பத்திரிகையிலே—

“Sri Kamaraj rebuked the officers and others concerned in the construction of these houses and said it was a waste of public money. If the Harijans had been given that amount of Rs. 1,000 per house, they would have constructed better houses than those constructed by the Harijan Welfare Department.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையில் சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வீடுகள் கட்டுவதில் சிறிது அஜாக்கிரதையாக இருந்ததற்காக சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் மீது லெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்து “சார்ஜ்” “பிரேம்” செய்திருக்கிறார். ஸ்டிராக்டர்களிடம் வீடு கட்டும் வேலைகளை ஒப்படைப்பதைவிட, லொக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர்கள் மூலம் இதைச் செய்வது நலம் என்று இப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : What is the amount involved in the construction of all the houses put together?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A separate question may be put.

SRI M. ETHIRAJALU : நீலகிரி ஜில்லாவில் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கு 1,000 செலவிடப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 750-ல் வீடு கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. இந்தப் பணத்தில் வீடு கட்டுவதற்கு “பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு” நன்வருவதில்லை. பிரைவேட் கண்டிராக்டர்கள்தான் இந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மற்றப் பிராந்தியங்களிலும் இன்னும் கொஞ்சம் தொகையை அதிகமாக்கி, அதாவது 750-க்கு பதிலாக நீலகிரி ஜில்லாவில் கொடுப்பது போல் ரூ. 1,000 கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நீலகிரி ஒரு மலைப் பிராந்தியம். வசூரிவுகளை வெட்டி சரிப்படுத்திக் கட்டுவதற்கு ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 1,000 செலவிடப்படுகிறது. ரூபாய் 700 இனாமாகவும், ரூ. 300 கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதர ஜில்லாக்களில் ரூ. 550 இனாமாகவும், 200 கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. யார் உழைப்புக் கொடுக்க வந்தாலும் சரி, அதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. வேறு வழி இல்லை என்று கலெக்டர் அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்தால், கடன் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது. ரூபாய் 1,000 கொடுக்கவேண்டுமென்பதுபற்றிப் பின்னால்தான் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[25th September 1958]

SRI P. T. RAJAN : Will the Government be pleased to grant the amounts to the persons concerned direct instead of giving them either through the Public Works Department or the Block Development Officer?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir, we have given instructions to Collectors to ask the Harijans themselves to take up the contract.

SRI V. M. SURENDRAM : குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜன் நல இலாகா ஆபீஸர் மீதும், பி.டபிள்யூ.டி. குபாவைஸ் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

SRI V. M. SURENDRAM : “ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸர்” “லாண்டு அலைனிங் ஆபீஸராக” மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அதுதான் நடவடிக்கையா (சிரிப்பு)?

THE HON. SRI P. KAKKAN : உடனடியாக இந்த ஆபீஸர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். விசாரணை செய்ததான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல.

SRI V. M. SURENDRAM : இப்பொழுது கட்டப்பட்டிருக்கும் 20 வீடுகளில் 16 வீடுகளில்தான் ஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 4 வீடுகள் ரொம்ப மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கண்டிராக்டரிடமிருந்து பணத்தைத் திருப்பி வாங்கி நல்ல முறையில் வேறு வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நீலகிரி ஜில்லா டிவிஷனல் என்ஜினியர் இதைப் பரிசீலனை செய்து இன்வெஸ்டிகேட் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று முன்பே சொன்னேன். அதற்குப் பிறகுதான் இது விஷயமாக ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும்.

SRI M. ETHIRAJALU : இந்த ரூ. 750-ல், ரூ. 200 தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. இந்த ரூ. 200 கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் இருப்பதால், அவர்களுக்கு ரூ. 200 கடனாகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I have answered that question already.

Khadar and handloom cloth

* 66 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether any concessions are allowed to Government servants for the purchase of khadar and handloom cloth and if so, what they are?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Government have permitted all Government servants and employees of district boards and municipal councils to purchase khadi on credit from the State-owned khadi depots to the extent of a month's pay. The cost of khadi sold is recovered from the salaries of the Government servants and employees of local bodies in six equal monthly instalments.

As regards handloom cloth, Government servants and employees of local bodies were allowed by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society to purchase handloom cloth

[25th September 1958]

from its retail sales depots and emporia, once a quarter at a concessional rate. Under this system, a commission of 3-1/8 per cent was allowed on the retail price of handloom cloth purchased for cash, to the extent of 50 per cent of basic pay of the Government servants and employees of local bodies. This concession was discontinued by the State Society with effect from 1st January 1957, in view of the rebate allowed on purchase of handloom cloth from co-operatives to all consumers out of Cess Fund. The rebate scheme continues to be in force.

Besides the above, the Government have been giving special advances to the Non-Gazetted Government servants, on the eve of important festivals like Deepavali, Christmas, etc., to the extent of one month's basic pay or Rs. 75, whichever is less. These advances are recoverable in six equal monthly instalments.

SRI P. T. RAJAN : Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is obligatory or optional on the part of the Government servants to purchase either khadi or handloom cloth?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is obligatory *, Sir.

College of Integrated Medicine

* 67 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any team of workers for research in the College of Integrated Medicine, Madras;

(b) whether that team studies the modern medicine methods of diagnosis;

(c) whether they are fully equipped with necessary personnel; and

(d) the name and designation of the person in charge of such research and whether any records of such research are maintained?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Yes.

(c) Yes.

(d) The following officers are in charge of the research work :—

Ayurveda—Dr. M. Sreeramulu Naidu, H.P.I.M.

Siddha—Dr. C. S. Uthamaroyan, H.P.I.M.

Unani—Dr. S. A. Subhan, H.P.I.M.

Records of all the cases treated are maintained.

* Vide clarification by the Hon. Minister on page 256 infra.

[25th September 1958]

* 68 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of beds in the Hospital attached to the College of Integrated Medicine, Madras;

(b) the average number of patients treated during a year;

(c) the amount spent for provision of beds and their periodical repair and renovation;

(d) the arrangements made to wash and clean the linen;

(e) whether khadar is used as linen; and

(f) whether there is any proposal to equip the hospital with a steam laundry?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :

(a) Hospital Strength	--	..	..	..	260
Central Research Scheme	..	..	..	..	50
Total	..	..	..	..	310

(b) On the basis of the figures for 1955, 1956 and 1957, the average per year is—

Out-patients—310,007.

In-patients—93,683.

(c) Rs. 2,60,000 (inclusive of diet charges).

(d) There are six dhobies appointed to wash soiled linen under the control of the Nursing Superintendent. A Head Nurse is solely deputed to supervise this work.

(e) Yes.

(f) No.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஸார், மதராஸ் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில், ஸ்டீம் லாண்டிரியில் போட்டுத் துணிகளைச் சுத்தம் செய்கிறார்கள். அதேமாதிரி இந்த இணைப்புக் கல்லூரி ஆஸ்பத்திரியிலும் செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமான வரையில் இந்த ஆஸ்பத்திரியிலும் ஸ்டீம் லாண்டிரி வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். இப்பொழுது கோஷா ஆஸ்பத்திரியிலும் தஞ்சாவூரிலும் இருக்கிறது. ஒரு ஸ்டீம் லாண்டிரி அமைக்க ரூ. 3 அல்லது 4 லட்சம் செலவாகிறது. அதுதான் கஷ்டம்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இங்கே இப்பொழுது ரிஸர்ச் செய்ய அதிகமான பெட்டுகள் இருப்பதினால், துணிகளை ஸ்டீம் லாண்டிரியில் சுத்தம் செய்வது அவசியமாகிறது. ஆகவே, அதை சீக்கிரமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : படுக்கைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காகக் கொடுப்பதானால், இங்கே 310 பெட்கள் தான் இருக்கின்றன. இதைவிட அதிகமான பெட்கள் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் ஸ்டீம் லாண்டிரி இல்லாமல் இருக்கின்றன.

[25th September 1958]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இங்கே புற்று நோய்க்க் க்ஷேத்ரம் உண்டா? அப்படியானால், எவ்வளவு படுக்கைகள் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மிப்பைப்பரி, ஸர்ஜிக் கேசுகள் இருக்கின்றன. கான்ஸர் வந்தால் இருக்கும். (சிரிப்பு).

Taxi drivers

* 69 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of complaints made against taxi drivers for their rude behaviour and for demanding fares higher than those shown in the meter during the periods 1955-56 and 1956-57; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) (i) From 1st April 1955 to 31st March 1956—145.

(ii) From 1st April 1956 to 31st March 1957—169.

(b) All the drivers were punished.

SRI M. ETHIRAJALU : ஸார், டாக்ஸி மீட்டரைப் பரிசோதிக்க சர்க்கார் யாரை நியமித்திருக்கிறார்கள்? எந்தக் கால அளவுக்குப் பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

SRI V. M. SURENDRAM : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உள்ள டாக்ஸிகளுக்கு மீட்டர் போடும் யோசனை சர்க்காருக்கு உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஆம்.

SRI V. M. SURENDRAM : மதராஸ் வரிடியைத் தவிர, மற்ற இடங்களில் உள்ள டாக்ஸிகளில் மீட்டர் இல்லையென்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : சமீப காலம்வரை டாக்ஸிக்கு மீட்டர் போடவேண்டும் என்பதைத் தளர்த்தி வைத்திருந்தோம். இனி எல்லா டாக்ஸிகளுக்கும் மீட்டர் போடவேண்டியதுதான்.

SRI V. M. SURENDRAM : இதற்கு ஏதாவது கால நிர்ணயம் உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மீட்டர் படிப்படியாகப் போடவேண்டும் என்பது விதி.

SRI M. ETHIRAJALU : சில இடங்களிலே, சாதாரண உபயோக மில்லாத கார்களை டாக்ஸிகளாக உபயோகிக்கிறார்களே, அதைக் கண்டானிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : டாக்ஸி என்ற முறையிலே, வண்டிகள் ஓட்ட வேண்டுமானால், நிபந்தனைகள் உண்டு, கஷ்டமாக இருக்கும். ஆதலால், வேறு வண்டிகளை டாக்ஸி என்று ஓட்டுகிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தீய பழக்கத்தை ஒழிக்க மக்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசாங்கம் மட்டும் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு அமல் நடத்த வேண்டுமென்றால், அது நடக்காது. பொறுப்புள்ள பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பிருந்தால்தான், டாக்ஸிக்கு மீட்டர் வைப்பதோ, டாக்ஸி போட்டு வைக்கப் படுகிற வண்டிகளில் நடக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[25th September 1958]

SRI V. M. SURENDRAM : நீலகிரி ஜில்லா ஒரு டிரிஸ்ட் செண்டர். அங்கே வரும் டிரிஸ்டர்களை டாக்ஸிகாரர்கள், மீட்டர் இல்லாமல் ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவில் மீட்டர் வரிஸ்டத்தைக் கொண்டுவர அமைச்சர் அவர்கள் முயல்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் டாக்ஸிகாரர்களுக்கு மீட்டர் உடனடியாக வைக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் ஆசை. ஆனால், போதுமான டாக்ஸி மீட்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால், செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். விரும்பினாலும்கூட, அதைப் படிப் படியாகத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

Alangulam-Nagalkulam Irrigation Channel

* 70 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI** (on behalf of Sri K. T. Kosalram) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether work on the Alangulam-Nagalkulam Irrigation Channel in Tenkasi taluk, Tirunelveli district, has been taken up for execution; and

(b) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) The scheme has been dropped.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த ஆலங்குளம்-நாகல்குளம் சானல் விஷயமாக நான் 1954-இலேயே மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுதுகூட ஏன் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? நிறுத்தப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : திட்டமானது அதிகச் செலவு கொண்டது என்பதாலும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் வரும்படி மிகக் குறைவாக இருப்பதாலும், அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டது.

SRI V. V. RAMASWAMI : செலவு அதிகம், வரும்படி குறைவு என்று பார்க்காமல், உணவுப் பெருக்கத்தை உத்தேசித்து, அங்கே தண்ணீர் வர வேறு மார்க்கம் இல்லாததால், திரும்பி எவ்வளவு வரும் என்ற நிபந்தனை யில்லாமல், செய்ய இந்தத் திட்டத்தை மறுபடி பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுதான் செய்யலாம். சம்பந்தப்பட்ட எக்ஸ்ப்ளேட்டர் எஞ்ஜினியர், சீப் எஞ்ஜினியர் இவர்கள் தீர்ப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்கள். இருந்தாலும்கூட, ரெவினியூ போர்டால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இது உபயோககரமான திட்டம் என்று கைவிடப்பட்டது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT TO THE RULES UNDER SECTION 40 (1) OF THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948 (MADRAS ACT XXVI OF 1948).

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at page 200, be approved:—

AMENDMENT TO THE RULES UNDER SECTION 40 (1)

OF THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948 (MADRAS ACT XXVI OF 1948)

25th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved:—

Draft Amendment.

To rule 3 of the said rules, the following further proviso shall be added at the end, namely:—

“Provided also that in the case of estates now situated in the areas to be transferred to the Andhra Pradesh State, in pursuance of the award made by Sri Pataskar, the compensation payable shall be deferred until a law made by Parliament providing for the transfer of such areas takes effect.

The amendment hereby made shall be deemed to have come into force from the 1st June 1958.”

Sir, rule 3 of the rules framed under section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, lays down the compensation in respect of an estate where it is payable in one lump sum, and the first instalment of the compensation, where it is payable in instalments, shall be paid not later than nine months from the date on which the settlement operations in respect of the estate are completed or where the date is earlier than the date of expiry of the three fasli years referred to in section 30 of the Act or section 34 thereof, as the case may be, not later than nine months from the latter date. The Government of Andhra Pradesh have amended a similar rule in force in their State so as to provide for the deferring of the deposit of the compensation in the case of estates which will be transferred to this State under the award of Sri Pataskar, until a law made by Parliament providing for the transfer takes effect.

The question whether a similar amendment should be made to our rules has been examined by the Government. The Director of Settlements, Madras, has already deposited a sum of Rs. 1.18 lakhs in respect of Kachinad Samasthanam. Half of this sum relates to villages which will go to the Andhra Pradesh State under the award of Sri Pataskar. The Government consider that we need not be more generous than the Andhra Pradesh Government in this matter and that, therefore, our rules may also be amended on the lines of the amendment made by the Andhra Pradesh Government. It is accordingly proposed to amend rule 3 of the rules framed under section 40 (1) of the Abolition Act, on the lines of the Andhra Pradesh amendment, with retrospective effect from 1st June 1958 so as to enable the amount already deposited to be withdrawn.

Sir, the point is this. Now, under the rules, we are called upon to deposit a certain amount of money to meet the compensation

[Sri M. A. Manickavelu] [25th September 1958]

1-30
p.m.

Madras State will go to the Andhra Pradesh and some areas in the Andhra Pradesh will come to this State. The Government of Andhra Pradesh have amended their rules so that they are not bound to deposit this amount. But we have already deposited Rs. 1 lakh and odd. We have also amended the rule as they have done so that we are not in law bound to deposit. We can even withdraw the amount. That is the purpose of this amendment.

MR. CHAIRMAN: The motion is now before the House for discussion.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I am glad that the Government have come forward with an amendment of this kind for deferring payment of compensation due in respect of lands to be transferred from our State to Andhra Pradesh. Hon. Members would remember that this question was raised by me during the discussion on Supplementary Demands and that the Hon. the Finance Minister assured us that the matter would be examined by him. This Resolution, of course, as has been pointed out by the Hon. the Revenue Minister, follows the Resolution adopted by the Andhra Pradesh in respect of the areas proposed to be transferred to Tamil Nad. In fact, this is a retaliatory Resolution. But it should, however, be pointed out, in this connection, that there is all this sort of inconvenience caused to the public on either side consequent on the delay in implementing Sri Pataskar Award which has been actually accepted by both the Chief Ministers. Not only is this the case with regard to compensation, Sir, but the roads on both sides are neglected and also the work relating to improvement of villages in these areas is deferred on account of the delay in implementing Sri Pataskar's Award. I trust, Sir, that it should be possible for the Government to expedite necessary legislation and see that these transfers of territories are effected expeditiously. The House, I think, Sir, would be happy to learn at what stage the matter stands and when these transfer proposals would be given effect to.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, it is all right for the people who have to pay to adjust among themselves. But what is the position about the man to whom money is to be paid? I am anxious about him.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: That does not arise.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is one way of clearing debts. (Laughter.) I take it that we know which taluks are to be transferred to Andhra Pradesh and which taluks are to be transferred to Madras. The Kachinad Samasthanam was transferred. We know the areas to be transferred and also the amount of compensation to be paid. If we pay it to the zamindar, the amount can be adjusted between the two Governments. I know that the partition assets between Andhra Pradesh and Madras have not yet been settled—from 1953 onwards up to 1958. The whole thing has not yet been completely settled. The Hon. the Finance

25th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Minister said some time ago that it would be settled soon, but it has not yet been settled so far. If the whole thing is settled, the amount also can be settled. If there is any uncertainty under the Pataskar Award as to any particular area to be transferred, I agree that there is need for postponing payment. But we are not going behind the Pataskar Award. What I feel is that you may pay the man the compensation due to him and that you may adjust it between yourselves and the Government of Andhra Pradesh.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: ஐயா, யாருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், அது சட்ட பூர்வமாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சட்டப்படி எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் அந்நாட்டிற்கு போகின்றன, எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் நம் நாட்டிற்கு வருகின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது "லீகல் டிரான்ஸ்பர்" ஆக இருக்கவேண்டும். அதுவாஸ்தான் பணம் கொடுப்பது லீகலாக இருக்கும். அந்த இடத்திலிருந்து நமக்கு நிலம் வருவதற்கு நாம் பணம் கொடுக்கிறோம், இங்கேயிருந்து அங்கே போகக்கூடிய நிலத்திற்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். படாஸ்கரின் முடிவுக்குப் பிறகு சட்ட பூர்வமாகச் சட்டம் செய்த பிறகுதான் பணம் வாங்குவதற்கு யோக்கியதை இருக்கும். அது சட்டத்தைப் பொறுத்தது. அது சட்டத்தை ஒட்டி வருவது அப்படிச் சட்டத்தை ஒட்டி வருவதாக இருப்பதால், தாமதம் ஏற்படலாம். அப்படித் தாமதம் ஏற்பட்டால், கெடுதி ஒன்றும் இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the implementation of the Pataskar Award was expected to take effect by October or so. But now, it looks as though it will come into effect only after January or after the Bill in the Parliament is passed during the Budget session. Thus, it will take some time for giving effect to the Award. Now, what happens is this. For the areas coming from Andhra Pradesh to us, they have to pay the compensation and for the areas to be transferred from Madras to Andhra Pradesh, we have to pay the compensation. They have taken the trouble of amending the rule so as to provide for the deferring of the deposit of the compensation amount in the case of areas to be transferred to this State. Of course, we follow the rules and have deposited the amount. They have taken power not to deposit. Therefore, we also want that pending implementation of this Award, we should have power as the Andhra Pradesh have, so that there might be no compulsion on our part to deposit the amount or if we have already deposited, we should have power to withdraw it. That is the purpose of this amendment, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: On a point of clarification, Sir. In the light of what the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar has stated, before we decided that we should also adopt such a procedure as the Andhra Pradesh had adopted, we could have made a representation to that Government that far from adopting such a procedure it would be much better for them to pay for the areas to be transferred to this State and for us to pay

[Sri Mohamed Raza Khan] [25th September 1958]

for the areas to be transferred to that State. Was any attempt made by our Government to bring this to the notice of the Andhra Pradesh Government before they finalised the rule?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. We were hesitating to bring in an amendment to the rule. We made a representation and waited for a sufficiently long time, but nothing happened. That is why this amendment has been brought forward.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“ That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved :—

Draft Amendment

To rule 3 of the said rules, the following further proviso shall be added at the end, namely :—

‘ Provided also that in the case of estates now situated in the areas to be transferred to the Andhra Pradesh State, in pursuance of the award made by Sri Pataskar, the compensation payable shall be deferred until a law made by Parliament providing for the transfer of such areas takes effect.

The amendment hereby made shall be deemed to have come into force from the 1st June 1958.’ ”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I would like to clarify * a statement made by me in reply to a supplementary question put by the hon. Member Sri P. T. Rajan. He wanted to know whether it was optional or obligatory and I said that it was obligatory. Taking of loans is not obligatory. Taking of loans is left to the party concerned and it is not obligatory that the party should take a loan for buying khadi or handloom cloth. But when the party takes a loan for purchasing khadi or handloom cloth, it is obligatory on his part to buy it. But it is not compulsory or obligatory that a man should first take a loan and then buy khadi or handloom cloth.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Now that the Hon. Minister has clarified the point clearly, may I know whether supplementary questions will be allowed on it because there are some arising out of it?

MR. CHAIRMAN: No supplementary questions will be allowed.

* Vide answer to supplementary question on page 249 supra.

25th September 1958]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to move—

‘ That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill *, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

In doing so, I wish to state that the question of levying a tax on agricultural income has been engaging the attention of the Government for some years. The Land Revenue Reforms Committee recommended, among other reforms, the levy of an agricultural income-tax, the levy being applied, in the first instance, to plantation areas and extended gradually to other areas. This recommendation was accepted and the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955, was placed on the statute-book. That Act applies to five plantation crops, viz., tea, coffee, rubber, cinchona and cardamom. The Act has been in existence for three years, and the experience gained from its working shows that the levy can and should be extended to the non-plantation areas also. It has also become necessary to increase the revenues of the State to meet the increasing expenditure on its welfare schemes. With these objects in view, this Bill has been brought forward.

The Bill was introduced in the Assembly on the 8th April 1958 and was referred to a Select Committee. The Select Committee subjected the provisions of the Bill to a very careful scrutiny and amended it in various respects. The Legislative Assembly also made some changes in the Bill, before it passed it.

The salient features of the Bill are the following :—

(1) The Bill provides for the levy of agricultural income-tax on the plantation as well as non-plantation areas at the same rates.

(2) Any person whose total agricultural income does not exceed Rs. 3,600 is not liable to pay the tax.

(3) There will be no tax on the first Rs. 3,600 of the agricultural income of a person liable to tax.

(4) The Bill gives greater relief in the matter of exemption and composition. The exemption limit has been fixed at 12½ standard acres [defined in clause 3 (8) of the Bill] and the composition limit has been fixed at four times the exemption limit, i.e., at 50 standard acres.

(5) For the assessment year 1958–59, as the assesses may not have accounts showing their income in 1957–58, assessment will be made applying a formula based on the composition rates.

(6) Pasture lands and lands held by co-operative societies will be exempt from tax.

(7) Rebate will be allowed for premium paid to effect an insurance on the life of the assessee or his wife or husband or dependent son.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th September 1958]

(8) Provision has been made for the registration of crops in the cultivation year, at the option of the assessee, so that, at the time of actual assessment, there may be no difficulty both for the assessee and the assessing authority.

(9) Land revenue surcharge collected from an assessee in 1957-58 will be adjusted towards the agricultural income-tax due from him.

(10) The rate of interest allowed under section 5 (k) of the principal Act on the amount borrowed and spent on the land will be raised from 6 per cent to 9 per cent.

(11) Provision has been made to carry forward replanting expenditure allowance for a period of three years in the case of arecanut, tea, rubber and coffee and one year in the case of cinchona and cardamom beyond the assessment year.

(12) In computing the taxable income of any person deduction will be made for the following items of expenditure also :—

(i) Any expenditure laid out or expended on scientific research relating to agriculture.

(ii) Any sums paid to a scientific research association having as its object the undertaking of scientific research relating to agriculture and any sum paid to a University, College or other institution to be used for scientific research.

(iii) Any contribution made in connection with Community Development, National Extension Service or Local Development Works or any charitable purpose recognised by the Government.

(13) Provision has been made to levy composition tax at slab rates, instead of at the highest rate applicable to the total extent, as at present.

(14) Once an order permitting composition of tax is passed, it will be in force for three years.

(15) Power has been taken to prescribe, by rules, the circumstances under which and the manner in which remission may be granted to persons permitted to compound the tax.

(16) The penal provisions relating to default in payment of tax contained in section 41 (1) and (2) of the principal Act have been deleted.

(17) The provision in the principal Act allowing enhanced exemption in respect of Hindu undivided families, etc., has been deleted in view of the liberal provisions in regard to the levy of the tax contained in the Bill.

24th September 1958]

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—
'That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* **SRI T. G. KRISHNAMOORTHY :** On a point of information, Sir. I find that only one day has been allotted for the general discussion on this Bill.

MR. CHAIRMAN: Two days have been allotted for this Bill. If the general discussion does not conclude to-day, it will be continued on Saturday also.

* **SRI T. G. KRISHNAMOORTHY** : I want two days to be allotted for the general discussion, considering the importance of the debate and considering that the Bill involves a matter of policy. I think nothing will be lost by allotting two days for general discussion and one day for consideration clause by clause. Even the amendments are disposed of in a matter of minutes. Therefore, two days may be allotted for general discussion. I think, Sir, the Hon. Minister will agree to the allotment of another day for the general discussion.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is in the hands of the House, Sir. The Business Advisory Committee has decided upon this programme.

MR. CHAIRMAN : If there are a number of speakers, the discussion will be carried on for another day. I will not restrict the time for Members. When amendments are moved, they have to be discussed and disposed of.

* SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : That will be over in a few minutes, Sir.

MR. CHAIRMAN : That is because Members may not speak. If the general discussion is not finished to-day, it will be continued on Saturday.

on Saturday.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : தலைவர் அவர்களே,
இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன்.
நிலவரியானது பழைய காலத்திலே ஏற்பட்டது, அது தற்காலத்திற்கு உகந்
தது அல்ல, அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்” என்று பல காலமாகப்
பேசப்பட்டுவந்து, இப்பொழுது விவசாய வருமான வரியாக வந்திருக்கிறது.
பழைய காலத்து நிலவரியிலே பல வித்தியாசங்களெல்லாம் இருந்துகொண்
டிருந்தன, அவைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று அவசியந்தான் என்று
எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது முன்பு இருந்த அந்த
நிலவரியும் அப்படியே இருக்கிறது. அதோடு கூட, இப்பொழுது வருமான
வரியும் போடப்படுகிறது. முன்னே இருந்த நிலவரியை அப்படியே எடுத்து
விட்டு இந்த வருமான வரியைப் போட்டிருந்தால், ரொம்ப நன்றாக
இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு வரிகளும்
போடாததினால் இந்த வரியைப் பண அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதை நாம்
பார்க்கிறோம்.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [25th September 1958]

சுவிர், இந்தியா கவர்ன்மென்ட் மற்ற வருமானங்களுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியைவிட இது அதிகமாக இருக்கிறதென்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், முன்னே இருந்த பழைய காலத்து நில வரியை நீக்கிவிட்டு, இந்த வருமான வரியைப் போட்டிருக்கலாம். அப்படிப் போட்டிருக்கவேண்டியது எடுத்துவிட்டு இந்த வரியைப் போட்டிருக்கலாம். நிலவரியை இருக்கிறது. இந்த வரியையும் இப்பொழுது போட்டிருப்பது பளுவாக இருக்கிறது. வருமானத்தின் பேரில் வரி கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்றாலும், மற்ற வருமானங்களின்பேரில் இந்தியா கவர்ன்மென்ட்டுக்குக் கொடுக்கிற வரியைக் காட்டிலும் இது பளுவாக இருப்பது சரியல்ல. என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற வரிக்காக் காட்டிலும் குறைவாக விவசாயத்திற்கு இருப்பதுதான் பொருத்தம். ஆனால், விவசாயத்திற்கு வரியை அதிகமாக்கியிருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

பூமிக்கையெல்லாம் குத்துகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதிலே வேலை செய்வாமல் வரும்படி பெறுகிறவர்கள் சில பேர். சில பேர் பூமியிலே போய் அங்கே கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து, அதிலிருந்து வரும்படி பெறுகிறார்கள். பூமியிலே நேடிடியாகச் சென்று வேலை செய்பவர்களுக்கும், அப்படி வேலை செய்யாதவர்களுக்கும் வித்தியாசமே இல்லாத முறையில் இந்த வரி விதிப்பு இருக்கிறது. இந்தியா கவர்ன்மென்ட்டாரால் மற்ற வருமானங்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரியிலே ஒரு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'Earned income' என்ற முறையிலே, தானாகவே முயற்சி செய்து ஊதியம் சம்பாதித்தால், அதற்கு ஒரு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து சதவிகிதம் தள்ளுபடி செய்து அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்பொழுது இல்லை.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: எடுக்கப்போவதாக இருக்கலாமே தவிர, எடுத்ததாக இதுவரையில் தெரியவில்லை. வருமான வரி விதிக்கும்போது இந்தியா கவர்ன்மென்ட் பட்டி Earned income என்பதற்காகச் சலுகை அளிக்கிறதோ, அதேபோல், இந்த விவசாய வருமான வரி விதிப்பதிலும், நேடியாகப் பூமியில் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு ஒருவிதச் சலுகை அளிக்கவேண்டும்; வரி விதிப்பிலிருந்து ஓரளவுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்த வரியானது வரப்போகும் வருஷத்திலேயிருந்து அல்லாமல், சென்ற வருஷத்திலேயிருந்து போடப்படுகிறது. சென்ற வருஷத்திலே வந்த வருமானத்தை இப்பொழுது அனேகமாக எல்லோரும் செலவு செய்திருப்பார்கள். விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வருமானம் பெற்ற பின் தான் செலவு செய்கிறார்கள் என்பதல்ல. மற்றத் தொழில் காரர்கள் போல் அல்ல அவர்கள். விவசாயம் செய்வதற்கு முன்னாலேயே கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, வந்த வரும்படியெல்லாம் தீர்ந்துபோய் விட்டிருக்கும். பின்னாலே இனிமேல் 1958-59-ம் வருஷத்து வரும்படிக்கு வரி போடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதா வருவதற்கான காரணங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, "நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படப் போகிறது; அப்படி நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்துச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு, பூமி அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு வருகிற அந்த வரும்படியிலிருந்தும் சர்க்காருக்கு ஒரு வரியைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம், அதற்காக இந்த வரி போடப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 12½ ஏக்கர் வரையிலும் பூமி வைத்திருப்பவர்கள் இந்த வருமான வரி செலுத்தவேண்டியதில்லை என்று இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் சிலிங் வரப்போகிறது, அப்படி சிலிங் வரும் வரையில் சர்க்காருக்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே,

25th September 1958] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

இருக்கிறதென்றால் இனிமேல் வரப்போகிற (சிலிங்) உச்ச வரம்பு 12½ ஏக்கர் வரையில் தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். காரணம் இந்த 12½ ஏக்கருக்குத்தான் விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். இந்த உச்ச வரம்பே தான் சிலிங் ஏற்படப்போகிறபோதும் உச்ச வரம்பாக இருக்கப்போகிறது என ஊதித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கும், அதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருக்கப்போவதற்குச் சர்க்கார் நினைத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைத் தெளிவுபடச் சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதிலே தோட்டக் கால் களாக (கார்டன் லாண்டாக்) இருந்தால் இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நஞ்சை, புஞ்சை என்று இப்போது நிலத்தைப் பிரித்திருக்கிறோம். ஆனால் கார்டன் லாண்டு, வெட் லாண்டு என்று தனியாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. இங்கே இந்தச் சட்டத்தில் நாம் கார்டன் லாண்டு, வெட் லாண்டு என்று பிரிக்கிறோம். இரண்டு ஏக்கர் கார்டன் லாண்டு, ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை லாண்டுக்குச் சமம் என்று பிரிக்கிறோம். இதற்கு ரிகார்டு கிடையாது. கீழ் பவானி வரியாவில் கார்டன் லாண்டு, டிரை லாண்டு, வெட் லாண்டு என்று பிரிப்பதில் நமக்கு எத்தனை சங்கடங்கள் வந்திருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். அதோடு இதைப் பிரிக்கப்போகிறவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள சிறு மணியக் தாரர் போன்ற உத்தியோகஸ்தரர்கள்தாம். அந்தச் சின்ன உத்தியோகஸ்தரர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து விடலாம். ஆகவே தோட்டக் கால் என்று தனியாகப் பிரிக்காமல் எல்லாவற்றையும் டிரை லாண்டு என்று போட்டுவிட்டால் அவ்வளவு தொந்தரவு இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இப்போது 1½ ரூபாய்க்குக் குறைவாய் கந்தாயும் உள்ள ஏக்கர் 3 ஏக்கருக்குச் சமம் என்கிற அளவில் பிரிக்கப்படுகிறது. விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிற வரும்படி 3,600 ரூபாய் என்றால், விதி விலக்கு 12½ ஏக்கருக்கு என்னும்போது ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று தீர்மானிக்கலாம். ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு 300 ரூபாய் வருமானம் ஆகிறது. புஞ்சைக்குப் பெரும்பாலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் தான் வருமானம். ஆகவே ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு, புஞ்சை நான்கு பங்கு, மூன்று பங்கு என்று இருப்பதை உயர்த்தினால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறைந்தது எட்டுப் பங்காவது இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் மாறப் போவதில்லை என்று தெரியும். ஆனால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்தக் குறைபாடுகையெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டால், பின்னால் இதைப்பற்றி எந்தவிதமான தகராறும் எழாதபடி பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அதோடு சிலிங் கொண்டுவருவதற்கும், இந்தச் சட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிடவேண்டும். "பழைய" வரியை விட்டுவிட்டால் இந்த வரியைப் போடுவது சரி. ஒரு ஏக்கரில் அதிக வருவாய் வரக்கூடிய நிலங்கள் பல உண்டு. அதிக ஏக்கரில் மிகக் குறைந்த வருவாய் தரும் பூமிகளும் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சிலிங் கொண்டுவரும்போது சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி மூடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, this is one of the most important Bills that this House together with the other House has taken into consideration. During the deliberations of the Select Committee, the Bill underwent a little change, and it has come out of the Select Committee with certain wholesome features. That is true. In the very beginning, I should like to state what I feel about the fundamental principles underlying this Bill. The system of land revenue in this country has been in existence for more than 150 or 200 years now. The ryotwari system in our State proceeds on certain principles, namely that if the land is

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [26th September 1958]

have got an interest in the land, for example, the tenants. It deals only with the ryotwari proprietor and with demarcated holdings and survey numbers. The principle is that the State is entitled to a portion of the net income. It may go theoretically up to even 50 per cent of the net income. But, as a matter of fact, now we have not gone up to fifty per cent. I think the highest extent to which we have gone is 33-1/3 per cent in some places. Many factors are taken into account for the purpose of fixing the assessment. There are fourteen classes of *tarams*. According to *tarams*, size, and also prices, the assessment is determined. That is to say, so many factors are taken into account in fixing the assessment.

(Deputy Chairman in the Chair.)

That is why, in actual practice, we find that the assessment has not gone up to fifty per cent of the net income. There is no land revenue code. But according to well-known principles underlying land revenue collection, land revenue is collected in our State, and the ryotwari proprietors give land revenue to the State. We may go to the extent of fifty per cent of the net income. There should be periodical revision of the rates. For the last 31 years there has been no revision of the rates. I think the present land revenue system will continue and as it is, there is no proposal to abolish it. Therefore, we should take it that it will continue. Now, if it continues, the assessment may also increase on account of the improvement in fertility of the land, increase in yield, etc. These factors may be taken into consideration while raising the assessment. That might very well happen. Because of the better sources of irrigation provided by the Government, many single-crop lands have been converted into double-crop lands and many dry lands have been converted into nanja or wet lands. As this process goes on, on account of the increased facilities provided by the Government in the matter of irrigation by spending large sums of money, certainly there will be some benefit to the landowners. On account of all these things, there may be an increase in the assessment also. Now, the highest rate of income-tax comes to 45 naye paise per rupee. The rates range from 5 naye paise to 45 naye paise per rupee. The land revenue goes up to 33-1/3 per cent and it will come to about 35 naye paise. Thus, 45 plus 35 comes to 80 naye paise. The balance will be 20. There is also the threatened talk that the landowners' share will be reduced from 40 to 25 per cent, and there was also a question about it. If that also happens, the landowners' position will become much worse, and I think in a few years' time they will be completely extinct. That will be their fate when we look at the pace at which things are proceeding now.

Now, coming to the point, I wish to state that this is nothing but double taxation. Land revenue, though it is called 'revenue' is a tax. According to the old law, the State was the landlord

[26th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and all the ryotwari proprietors were only tenants under the Government. We find the vestiges of that principle even to-day. It is said even now that the State is responsible for providing the necessary irrigation facilities, for attending to repairs to the various tanks, for providing the necessary loans to the agriculturists, etc. All these are vestiges of that old principle, viz., that the State is the landlord and that the other people are only tenants under the State. But, that is no longer the case at present. It is mere wordy quarrel if we argue this point. But, the fact remains that land revenue is also a tax. It may be that it depends upon the assessment, the *taram*, etc. That is the only difference. Over and above that tax, we are now having the agricultural income-tax. Of course, there are a few exemptions. We cannot look at the exemptions alone. On principle, this is another tax. There is no use of saying that this is 'agricultural income-tax' and that the other one is 'land revenue'. They are mere words. When it comes to actual substance, you will find that there is double taxation. In both cases, the party concerned has to pay the tax to the Government. So, it amounts to double taxation. The hon. Member Mr. Palaniswamy Gounder referred to this point. If it is the intention of the Government to replace land revenue by this agricultural income-tax, I can understand it. That is one principle. But, when they are not going to replace land revenue by agricultural income-tax, it is nothing but double taxation. Even in the case of land revenue, let us see what has been done. We have two surcharges. One of them is levied at varying rates based on the assessment and the other is levied at the rate of 2 annas on all people. The '2 anna' surcharge is retained still. The other one may go. (The Hon. Sri M. A. Manickavelu: It will go.) I said 'it may go' because the Legislature has not yet passed legislation in that regard. Over and above these things, there are the cesses, particularly the water cess. That is a very important thing. Water cess has become a very large amount now when the Government have provided a number of irrigation projects, both major and minor. It has come to even Rs. 20 to Rs. 22. That is why people in the Bhavani Sagar Project area and other places are complaining about it. That is the difficulty. When water cess is separately assessed, the Government must confine themselves to the basic land revenue. Otherwise, the inferior lands will be taxed higher. To avoid this, I have given notice of an amendment and I shall talk about it when we take up the relevant clauses for consideration. If we take into consideration all these factors, we will find that the tax is oppressive, and that it will finally result in decreased production. That is what I feel.

Sir, in land revenue collection, there is at least one good feature. The Collector holds a *jamabandi* when all classes of people gather together. He gets fully acquainted with the situation in every area and the difficulties of the ryots in all the areas. This *jamabandi* is held for two, three or four days and in some cases even

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th September 1958]

for a week. So, the Revenue Divisional Officer or the Collector who comes to the jamabandi, before actually holding it, comes fully prepared and acquainted with all the details of the working of land revenue collection. That is why I say that land revenue collection has got an advantage in that the agency is good. But here in the case of agricultural income-tax, the Income-tax Officers, the Commissioner and other officers—I think some of them—would not even have gone near a land. They will not know the conditions obtaining in the villages and the capacity of the ryots and all those things. They will only be concerned with collection and nothing but collection. They will try to collect the tax somehow or other. They will work just like the Income-tax Officers. At least, the Income-tax Officers working in cities get themselves acquainted with business firms and the working of business concerns. But, so far as land is concerned, it is only the revenue officers that will have some knowledge of lands, agriculturists, their condition, etc. It is only the revenue officers that deal with the ryots. This is a serious disadvantage to the ryots and landowners from whom the agricultural income-tax will be collected. In the payment of this tax, the assessee will experience another very great difficulty and that is maintenance of accounts. So many of these people are small landowners and some of them are themselves ryots. It will be more or less impossible for them to maintain accounts. They will have to maintain accounts relating to cultivation expenses, expenses on cattle and so many other things. So many factors have to be taken into account for arriving at the tax to be levied. For this purpose, the officers concerned must be fully acquainted with the whole thing. Otherwise, it will be very difficult for them to render full justice to the ryots. Keeping of accounts is very difficult. I think some other Member also referred to this. Just imagine how difficult it will be for them to keep accounts relating to cow-dung production, cow-dung sale and such other items. All these difficulties will arise. We cannot expect the poor agriculturists to keep detailed accounts. It would be impossible for them to do. If they were to go on keeping accounts in a detailed manner, they cannot carry on their cultivation operations. I have found from experience that the best way to bring a ryot to settlement is to file a suit against him. If a suit is filed against him, he will have to go to court very often, leaving his agricultural operations. Therefore, he will try to come to a settlement. That is the difficulty. Agriculture is an operation which requires all his industry, labour and attention for all the months in the year. Throughout the year, he has to be vigilant. That is why I say that the ryot should not be bothered and hampered with all these difficulties. In actual practice, they cannot keep proper accounts. Most of them do not know to read and write. So, it is not proper to expect that they will be in a position to write correct accounts which will, of course, be duly audited and checked by the hierarchy of officers from the highest to the lowest. So, the difficulty of these ryots and agriculturists to

25th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

keep accounts is an important factor which has to be carefully taken into consideration. That is why this has been postponed from time to time. The levy of this agricultural income-tax has been postponed from time to time only on account of the fact that it would be a serious hardship to the poor agriculturists, most of whom do not know how to read and write, if they were to be asked to keep and maintain proper accounts. Of course, there may be a few absentee landlords. Some of them are very rich people who have got agents. The rest are all people who attend to cultivation themselves, even though with hired labour. They have to select the labourers, select the seedlings and attend to so many other things. These are all done by the intelligent landowner. Only very few people, a leisurely class of people, may not care for the lands, because nowadays it is not necessary for them. But others have to take interest in cultivation and attend to it. Now, Sir, on account of the difficulty of keeping accounts, composition has been provided for. That is a good thing. But that is a variable factor. It depends on the estimate made by the officer. There is also no appeal provided for. The method suggested is a rough and ready method. This facility is available only for the higher slabs. I am not suggesting that it is not good. It is good in the sense that it dispenses with the requirement to maintain accounts and their being checked and verified and being called false by the officers. So, composition is better. But let us not have this difficult system of income-tax being introduced so far as the ryots are concerned in our State. That is a general principle that I want to stress.

4-10
p.m.

The most important point is the variation in prices of agricultural commodities. We are anxious that prices of food-stuffs should go down on account of their being beyond the reach of the poor people. Yesterday, I read a report that in Tanjore district, the prices were rising a little. If they come down, Sir, the position will be oppressive. Such of the hon. Members here as are a little old may remember that in the years 1930-34, there was a big agitation that the land revenue should be reduced because at that time, a kalam of Tanjore paddy was selling at fifteen annas. People found it very difficult to pay even the land revenue. So, even in those days, under the British rule, the land revenue was found oppressive and people wanted it to be reduced. Even at the meetings of the Indian National Congress, there used to be regular resolutions as regards this—that the land revenue was heavy, as much as 33-1/3 per cent and must be reduced.

SRI V. V. RAMASWAMI: Also about abolition of the Board of Revenue.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes, and many other things also, like separation of the Judiciary from the Executive. I want to remind hon. Members that if the prices go down a little, then the difficulty about land revenue will come in again. If the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

[25th September 1958]

prices are very high; the people can afford to pay the land revenue. The present tax depends on the present state of things. If there is any fluctuation, then it is gone. We cannot have a tax like this. The whole of our agricultural economy is in a fluctuating state from year to year. In 1955, we were complaining that prices were going down. In 1958, we are complaining that the prices are going up. In 1960, I do not know what we will say. The position from year to year is varying so much that if we put a tax like this on the statute-book, fixing rates, etc., we will find it very difficult to work the Act. If the prices go down, you will find that people start complaining and if they go up, you will find them keep quiet. The land revenue is based on this principle but this tax is not. It was Baden Powell that said that land revenue had come to stay on account of the fact that it had been long in existence and that people had got accustomed to it. With all its advantages and disadvantages, it has gone on all these years and people have acquiesced in it. In fact, that is one source of revenue in which there are very little arrears due. From the karnam onwards, the hierarchy of officials are able to collect it easily. But in the case of other taxes, it is not so. In sales tax, out of Rs. 11 crores due to the State, five crores are in arrears. Even in the case of income-tax, there are arrears to be collected. Only in the case of land revenue, the arrears are very little on account of the fact that we have become accustomed to it. Nobody grudges it and everybody says he has got his share and, therefore, he will pay the land revenue. Therefore, these are the main grounds on which I object to the levy of an agricultural income-tax. The other day, the Hon. the Minister for Revenue informed the Assembly that the number of holdings liable to tax would be 4,540.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Out of 41 lakhs.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That may increase. In respect of composition, he has given separate figures.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : About 45,000.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : He has said that out of 41 lakhs of holdings, the number liable to tax would be 4,540. The calculation is made by a rough and ready method. The figure will change. With the classification of tarams and revision of assessment, the figures may jump up from 4,000 to 20,000. We do not know.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not likely.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is not likely and I do not wish also. I do not want it to rise. I say this just for the sake of argument. If it does, the position may become worse, as pointed out by the Communist Member of the Assembly in his dissenting minute. There is a fundamental difference between agricultural income-tax and land revenue. While land revenue is paid only by the landowner, the tax will be collected from the

25th September 1958]

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

tenant also, because of the definition of 'to hold' in the Bill which includes everyone. So far as the land revenue is concerned, the tenant has been quite happy and, therefore, we find this dissenting minute by the Communist Member of the Assembly, Mr. M. Kal-yanasundaram and another Member, Mr. K. Sattanatha Kara-yalar. Let me quote what they have said :

'The exemption limit of 3,600 rupees has no meaning in the case of income-tax. A person with an income of 5,000 rupees will be assessed only on the amount of 1,400 rupees (in excess of the exempted limit).'

'He will be paying an income-tax in the order of Rs. 70 at the rate of 5 per cent'. That is quite correct. Then the dissenting minute states—

'In the case of an agriculturist whose income is about Rs. 5,000, he has to pay the agricultural income-tax on the sum of Rs. 1,400 which will be in the order of Rs. 70 and in addition he has to pay the land revenue. The land revenue on lands which could yield an income of Rs. 5,000 can never be less than Rs. 250. Therefore, an agriculturist with an income of Rs. 5,000 will have to pay a tax of more than Rs. 320 (land revenue Rs. 250 plus agricultural income-tax Rs. 70) whereas an income-tax assessee with the same income would be paying just Rs. 70. This is an anomaly which would amount to a discrimination against agricultural income as compared with other incomes'.

The facts presented are fairly correct.

DEPUTY CHAIRMAN : For the first time you agree with them.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I have already given the reason why they dissent. This is an important thing. People will be hard hit and there is a fundamental difference between people who earn Rs. 5,000 and pay income-tax and those who earn an agricultural income of Rs. 5,000. That is why I call it double taxation. This is taxation which is discriminating against agricultural properties. This taxation depends on seasonal factors. At one time it may be useful and at another time oppressive, as it depends on so many factors. The whole thing will present a dismal picture in one year and tolerable picture in another year. That is the difficulty so far as the agricultural income-tax is concerned. That is the reason why I said Government should have waited for some time. Already they have fixed the share of the landowners as 40 per cent. Let them work that system for some time. Let them not be in a hurry to reduce it to 25 per cent. Even this 40 per cent share the landowners are not getting at present. There are lots of complaints about this. When this is the case and when the Government are thinking of fixing a ceiling of 25 or 30 acres—I do not know what is going to be the limit of holding—which will reduce the holding, it is better to wait for some time. In this connection, we have to remember another important

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th September 1958]

thing. The Hindu Succession Act which has been introduced will lead to fragmentation of holdings. In addition to the three or four sharers among the males, we have now ladies added to the list of sharers. Generally, we have got more daughters than sons and we are also interested in the daughters. Certain sections of the Muslims, such as Lubbais and others also follow the Hindu Succession Act for division of property. Thus there will be greater fragmentation of holdings while we talk of preventing fragmentation of holdings. Sir, in this connection, if one were to read the literature on agricultural economy, such as the Reports of the Planning Commission, the speeches of Hon. Ministers at the Centre and in the States, it will present an interesting reading. One statement will be in direct contradiction to another. For instance, there is the agricultural operation, namely, ploughing with tractors. I happened to attend a function, where tractors were exhibited. The Hon. the Minister for Finance was also there and he presided over the function. In his speech he said that tractors would not work on 10 or 12-acre holdings as the operation would be completed in a couple of minutes and even the soil taken away. In some places the soil cannot be dug too much. Ploughing should be on the surface. Otherwise, the land will not yield anything. Therefore, the Hon. Minister said that they must have a holding of at least a hundred acres to make use of tractors as an economic proposition. It will not be economic to use tractors on small holdings. That was what he said at the Tractor Exhibition. But when the Ministers refer to taxation, they speak differently. When talking about production, they say that the holding should be such as would enable the landowner to produce much and also sustain himself and his family with the income and also give something to the State. But fragmentation is going on and the Government want to put a ceiling on holdings. Again, they talk of co-operative farming. I say, Sir, destruction is writ large on the face of it. I say it for this reason. They tried it very near Delhi in two or three places. There was a valuation report. It was published in the papers. Unfortunately, copies of the report have not been supplied to Members of this House. It will be good if such reports are given to us. In that report it is said that co-operative farming did not succeed in several places because the peasant proprietor was very anxious about his individual holding. He does not want to mix up with others. There is faction and so on. Even people who went to China differed in their view about co-operative farms. Some said that it was good. Some others said that it was not so good. In the report of those who went to China there was a dissenting minute attached to the report. Four or five people went to China to study the economic conditions there. Therefore, there is no unanimity of view on this question. They talk one thing at one time and quite another at another time. There is no line of policy which is fixed or well settled. That is the difficulty. With these contradictions and inconsistencies, we are now proposing to pass an amendment.

[25th September 1958] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sir, I only briefly referred to the principles of the Bill and not to the provisions contained in the Bill. I have given notice of amendments and when the clause-by-clause consideration of the Bill is taken up, I will speak on the details. My view is that the Government should wait for some time before imposing this tax. Let them finish all their fair rent measures, ceiling on land holdings and all those reforms first. After they get a full picture of the whole economic position in the agricultural sector, after working these Acts for some years, it will be time for them to tax the agricultural income by replacing the land revenue now collected. But they should not have the land revenue and at the same time tax the agricultural income also. That should never be the case. Therefore, Sir, I submit that this Bill, coming as it does at an inopportune moment, will not work properly, will be oppressive, will affect production in the country and will lead finally to the extinction of the landed proprietors.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளாண்டேஷன்ஸ் விவசாய வருமான வரி மசோதா மீது இப்போது விவாதம் நடக்கிறது. எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ ஐயர் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட பிறகு, நாம் ஏன் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தோம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நம் நாட்டில், எந்த ஒரு நல்ல பணியைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வந்தாலும், இரண்டு கட்சிகள் உண்டாகி விடுகின்றன. ஒரு சிலர் நல்ல பணியை அரசாங்கம் செய்ய வொட்டாது முட்டுக்கட்டை போட்டு நாடு முன்னேற்றப்படி செய்கிறார்கள். இவர்கள் ஒரு கட்சியினர். பணியை அதிவேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் நாட்டின் நிலையையே உடனடியாக அடியோடு மாற்றிவிட வேண்டுமென்றும் வேறு சிலர் விரும்புகிறார்கள்; இவர்கள் இரண்டாவது கட்சியினர். நம் அரசாங்கம் ஜனநாயக முறையில் இயங்கி வருகிறது. நம் நாட்டுக்கு என்னென்ன தேவையாக இருக்கிறதென்று பார்த்து, அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முயற்சிக்கிறது நம் அரசாங்கம். நம் நாட்டில் அரசாங்கத்தார் பலதரப்பட்ட பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியவில்லை; வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றாக் குறைத் திட்டமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து, சில வரி விதிப்புகளைக் கொண்டுவந்து, தன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டால் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் மற்றத் திட்டங்களையும் சரிவர நிறைவேற்றலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அரசாங்கம் வரி விதிப்புகளைக் கொண்டுவருகிறது. அந்த எண்ணத்துடன் தான் அரசாங்கத்தார் இந்த மசோதாவையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைக் கவனிப்போம். இந்த நாட்டில் நிறைய நிலச்சுவாந்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஏராளமான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் வேலையாட்களைக் கொண்டு நிலத்தில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேலையாட்களுக்குள்ள கூலியை வாரமாகவோ பணமாகவோ கொடுக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் இதுவரையில் நில வருமான வரி மிகவும் குறைவாக இருந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நாம் நகரங்களில் இருந்தால், வீட்டிற்கு வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீருக்குத் தண்ணீர் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் 400 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்கினால், தொழில் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கார் வைத்துக்கொண்டால், அதற்கும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால், இந்த விவசாய வருமான வரி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால், அதில் 10% வரையிலான வரி கொடுப்பது என்பது மசோதா

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [25th September 1958]

றார்கள். முன்பு மாதம் 150 ரூபாய் இருந்தாலே வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அதை மாற்றி, மாதம் 300 ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும், இப்பொழுது வரி கிடையாது. வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,600க்கு மேல் வருமானம் வந்தால்தான், வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார், மிகவும் தயாள மனப்பான்மையோடுதான் ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால் வரி கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவன் ஒரு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்தால், அதில் பெரும் பங்கு வருமான வரியாகப் போய்விடுகிறது. அந்தக் கஷ்டம் இங்கு கிடையாது, இதை இரட்டை வரி என்று நினைக்கக்கூடாது. பழைய காலத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆறில் ஒரு பங்கு வரி கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. முன்னால் நெல் விலை எப்படியிருந்தது? இப்பொழுது நெல் விலை எப்படியிருக்கிறது? ஆகவே, இந்த வரி கொடுப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, நாட்டு நலனை உத்தேசித்து ஏழை மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும், தென்னாட்டில் ஏழை மக்களுக்காகச் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன என்று கூறிக்கொண்டு சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த டீல் மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

MR. CHAIRMAN: Mr. Purushotham will now speak.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I thought that some hon. Member from the other side of the House would speak.

MR. CHAIRMAN: No hon. Member from the other side of the House has given his name.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, I listened carefully to the speech by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar to study his reaction to this measure because we in this House are always anxious to listen to his studied and weighty objections to any legislation that comes up for consideration in this House. In this case he has referred generally to the problem of land revenue assessment. Of course, I feel much obliged to him for the very interesting and enlightening speech that he made on our land revenue system and I am grateful to him for the constructive criticism that he has made on the provisions of this Bill.

I feel, Sir, that the principle underlying this Bill had already been accepted when we passed the Budget Estimates for the year 1958-59. The Budget speech of the Hon. the Minister for Finance made a reference to this aspect of the matter and after the Budget proposals were fully discussed, we authorised the Government to proceed with the State Plans of Development on the basis of the additional revenue that we would get by the levy of an agricultural income-tax on all lands. The need for a levy of this kind for augmenting our resources may not be questioned at this stage. Our efforts to raise our share of funds for the fulfilment of our Plan Schemes have been appreciated by the Central Government and we are glad to be assured by the Central Government, after taking into consideration our efforts in this direction, that there will be no cut in the Plan allotments, as far as our State is concerned. This, I feel, Sir, is an aspect of the matter which ought to be borne in mind in discussing the basic issue relating to this Bill.

25th September 1958] [Sri T. Purushotham]

Apart from this, the levy of an agricultural income-tax on all lands is justified, because we are already levying income-tax in plantation areas. When we have subjected one category of agricultural lands to income-tax, a similar formula is to be followed and is proposed to be followed in the present Bill, as a general scheme for the levy of agricultural income-tax on all lands.

As regards the details of the Bill, as has been so clearly stated by the Hon. the Minister for Revenue, hon. Members would be glad to note that the Government have been very considerate and have done their best not to cause hardship to small landholders. The exemption limit has been raised and there will be no tax on agricultural income up to Rs. 3,600. Of course, an emphatic plea has been made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Balasubramanya Ayyar, about the difficulties with regard to assessment and collection of income-tax from agriculturists. I am sure the Hon. Minister will consider all the points raised by him and provide suitable safeguards in the rules to be framed for the working of the Act.

I am particularly glad about one provision in this Bill, viz., sub-clause (v) (o) of clause 6 which says—

'Subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, any contribution made in the previous year in connection with Community Development, National Extension Service or Local Development Works or any charitable purpose recognised by the Government.'

It should be particularly noted that contributions made for charitable purposes will be exempted from the levy of this tax. This is a wholesome provision and I am happy that contributions will get this relief. This is very necessary in the interests of our charitable institutions and I cannot but congratulate the Hon. the Revenue Minister on this salutary provision in the Bill. I would also plead and I am sure that the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar will agree with me that all agricultural lands belonging to temples and charitable institutions should be completely exempted from any levy whatsoever under this legislation.

SRI V. V. RAMASWAMI: They have already been exempted.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I am glad of it. As regards the general charge levelled against Government with regard to land reform legislation, the cry on the other side is that the Government have not gone far ahead and more quickly in the matter. Whatever that charge may be, it is an acceptable fact from the statements that have appeared from time to time in the Press as from our Revenue Minister that the Government are not at all in a hurry about it. They want to study all aspects and they are guarded in introducing further stages of land reform. I am sure, Sir, the Government would deal with the problem with all the needed care and bring in a satisfactory legislation with regard to ceiling on land holdings and relevant issues.

[Sri T. Purushotham] [25th September 1958]

With regard to this Bill, as I have begun, this is with reference to a Budget proposal for additional taxation endorsed by both the Houses and this is on the model of the levy of the taxes on certain lands, namely, plantation areas; and in the interests of justice to all concerned, this Bill has been brought forward for levy of agricultural income-tax on all lands. I am in the fullest hope that the other important issues and general matters raised by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar will be considered by the Revenue Minister and that the hardships referred to by him with regard to assessments, collection and maintenance of accounts would be looked into and that there will be sufficient safeguards provided under the rule-making provisions. I endorse this Bill for the acceptance of the House.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, even the staunch supporter of Government, Sri T. Purushotham, was very lukewarm in his support to this Bill.

SRI T. PURUSHOTHAM: Did I say so?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: That is what I was able to understand from your speech. Sir, I said on a previous occasion when we were discussing the general Budget that whenever there was a proposal to bring in a legislation of this kind, the Government should think a hundred times before bringing it. I say so from the authorities which I can quote easily. Might I bring to the notice of the Hon. the Finance Minister that if he finds time to go through the proceedings of the previous Legislative Assembly, he would find that there were taxation proposals and that whenever there were taxation proposals, the Opposition always took objection to them—rather strong objection to the taxation proposals. Naturally, the Finance Minister, placed as he is, turns to the Opposition and says: 'It is all right for you to oppose these taxes. We have to find the money. Why don't you suggest some proposals of your own?' It is not for the Opposition to suggest taxation measures. After all, you are on the Treasury Benches and you have the power to do it. However, Sir, there are some Members in the Opposition who would readily suggest, 'Why don't you bring in agricultural income-tax?' Even a former Finance Minister, Sri B. Gopala Reddi, who is now occupying a very eminent place in the Central Government, used to say, 'We have examined all the implications of the agricultural income-tax, but we feel that it would not fit in with the conditions existing here'. Therefore, if it suits the Party, they say so and if it does not suit them, they say otherwise also. I am only just quoting the words of a partyman of yours holding that eminent position. Therefore, I say, the income which we will get will not be much, the difficulties will be very many and what is more, the hierarchy of officers which you will create just to give effect to this Bill will be such that these landlords—I say these unfortunate landlords—will always be at the mercy of your officers and the harassment will be at the

25th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

maximum level. Therefore, I feel, Sir, the Government of Madras should think over hundred times before bringing in a Bill of this kind. Of course, there is some justification for this Bill. But one thing I may say; it was pointed out times without number during the Budget discussions that it was not necessary to bring in further taxation this year as the Budget for the current year was having only a very small deficit. But the Government have thought it fit to increase their revenue by further taxation and have, therefore, come up with this legislation. But accustomed as they are not to give up any Bill brought forward, they would force this Bill on the people. I would ask the Minister in charge of Revenue, 'You have the earlier Plantation Bill. Have you examined the effect of the tax on the plantations? How far did the people get incentive to develop the plantations? If you are satisfied that in spite of that Act which imposes certain taxes on them, the incentive is there, if not much more, then surely there is some justification for this Bill. But I feel, Sir, that that incentive among them is gone. Sri Balasubramanya Ayyar made a 'marathon' speech, if I may use that word. What is the use? The Government would stick to their policy and nothing is going to change them, let alone our amendments. As was said the other day, the Government of Madras and for that matter, all the State Governments and the Central Government are anxious to increase food production. But where is the incentive for the people because of the land reform? Therefore, whatever incentive is left, is taken away by tax after tax. Whenever any tax is introduced even temporarily, it becomes a permanent one. This is on record. In fact, if there is anything to say, the Government would only think of increasing it rather than repealing it. I feel that the little bit of incentive which our people have to have some land holdings and to cultivate them not only for the purpose of their avocation but also for the purpose of increasing production will go.

I do not like to dilate on the various clauses of this Bill. As was said by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, there are some changes effected at the Select Committee stage. No doubt, they have to be welcomed. Still, if we take the measure as a whole, I feel that this is not the proper time, much less the opportune time, to bring in a measure of this type. I feel and I feel definitely that there is going to be a good deal of harassment by the officers. Every landlord will be at the mercy of the officers, and what is more, people in order to evade the provisions of the bill will have to give some false accounts. We are simply forcing the people to do these things. This is not one Act of its type, but here are hundreds of taxation measures which really drive the people out of the occupation which they are having. It would have been better if the Government of Madras had at least taken some more time to examine the whole question thoroughly and if, after that, they felt that the financial position of this Government was such that some more taxation measures were necessary. I could

[Sri Mohamed Raza Khan] [25th September 1958]

feel that a case had been made out. But, at present, as matters stand, just to augment their revenue, their income or to balance their current Budget, this measure, coming as it does now, is really out of place.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 27th September 1958, when discussion on this Bill will be continued.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 152 Notification issued with G.O. Ms. No. 2501, Revenue, dated 8th July 1958, regarding the rules framed under section 50 (5) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, relating to the procedure for the disbursement of claims in respect of interim payments deposited with the Tribunals.

* 153 Notification issued with G.O. Ms. No. 2522, Revenue, dated 9th July 1958, under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) regarding the appointment of date, namely, 7th August 1958 on which the provisions of the said Act shall come into force in the inam estates in Dharmapuri taluk, Salem district.

Bill as passed by the Assembly and received therefrom in the Council.

** The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958).

5th September 1958]

[Vide answer to starred question No. 62 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 25th September 1958, page 242 supra.]

[SUBJECT.—Arrears of work in the Government Press, Madras.]

Stages.	Description.	Arrears as at 1st July 1958.	Average receipt per month based on figures from 1st April 1957 to 30th June 1958.	Arrears in terms of production months based on average production.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Composing, Stage I.	Comprising work for setting matter already set, matter under galley corrections, etc., up to the stage of being made up into pages. The figures are given in terms of manuscript pages.	71,826 (manuscript pages) (1,018 items).	24,574 (manuscript pages).	3 months.
Composing, Stage II.	Comprising of page proof corrections, authors' corrections, formes corrections, etc., up to the stage of being sent for printing. The figures are given in terms of Folio and Royal Octavo pages.	Folio 12,105 pages, Royal Octavo 20,088 pages (773 items).	Folio 6,337 pages, Royal Octavo 10,196 pages.	2½ months.
Composing, Standardized forma, Stage I.	Comprising of page proof corrections, authors' corrections, formes corrections, etc., up to the stage of being sent for manufacturing stereo. The figures are given in terms of books and loose copies.	Books—4.51 lakhs, Loose copies—718.9 lakhs. (1,494 items).	Books—1.36 lakhs, Loose copies—81.23.	6½ or 7 months.
Composing, Standardized forma, Stage II.	Comprising of pages, etc., under imposing after stereo plates are made for being sent for printing. The figures are given in terms of books and loose copies.	Books—4.26 lakhs, Loose copies—19.18 lakhs. (489 items).	Books—1.05 lakhs, Loose copies—79.98 lakhs.	3 months.
Machine, Stage III.	Work at the printing stage up to the stage of being sent to Binding. The figures are in terms of number of impressions involved in printing.	Impressions 18.14 lakhs. (457 items).	Impressions 76.19 lakhs.	7 days.
Binding, Stage IV.	Work in Binding in continuation of printing and work directly received for ruling and binding, etc. The figures given are in terms of books and loose copies.	Books—3.64 lakhs, Loose copies—40.80 lakhs. (248 items).	Books—4.23 lakhs, Loose copies—113.17 lakhs.	3 weeks.

[Vide item III on page 257 supra.]

L.A. BILL No. 16 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st April 1958.

2. *Amendment of the long title of and the preamble to and the short title of, Madras Act V of 1955.*—In the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) in the long title and in the preamble, for the words “agricultural income from plantations”, the words “agricultural income from land” shall be substituted;

(2) in the short title, for the words “Madras Plantations Agricultural Income-tax Act”, the words “Madras Agricultural Income-tax Act” shall be substituted.

3. *Amendment of section 2.*—In section 2 of the principal Act—

(1) in clause (a)—

(i) in sub-clause (1), for the words “a plantation”, the word “land” shall be substituted;

(ii) in sub-clauses (2) and (3), for the word “plantation”, wherever it occurs, the word “land” shall be substituted;

(iii) for Explanations I and II, the following Explanation shall be substituted, namely:—

“Explanation.—Agricultural income derived from such land by the cultivation of any crop means that portion of the income derived from the cultivation, manufacture and sale of the produce of that crop as is defined to be agricultural income for the purposes of the enactments relating to Indian income-tax and if it has not been so defined, the whole of the income;”

(2) in clause (i), for the words, figures and brackets “in the Indian Companies Act, 1913 (Central Act VII of 1913)”, the words, figures and brackets “in the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)” shall be substituted;

September 1958]

(3) for clause (j), the following clause shall be substituted, namely:—

“(j) ‘exempted extent of land’ means twelve and a half standard acres;”

(4) After clause (l), the following clause shall be inserted, namely:—

“(ll) ‘garden land’ means dry land irrigated from an artesian or other well or irrigated by lifting water from any other irrigation source;”

(5) after clause (n), the following clauses shall be inserted, namely:—

“(nn) ‘to hold’ with its grammatical variations and cognate expressions means to possess and enjoy either as owner or tenant or mortgagee in possession or as a maintenance holder or in one or more of those capacities;

(nnn) ‘land’ means agricultural land, that is to say, land which is used for agricultural purposes or purposes sub-servient thereto and is either assessed to land revenue in the State or is subject to a local rate assessed and collected by officers of the Government as such and includes horticultural land, forest land, garden land and plantations but does not include house-site, or land used exclusively for pasture;”

(6) in clause (o), for the word “plantation”, the word “land” shall be substituted;

(7) in clause (r), for the word “tea”, the words “arecanut, tea” shall be substituted;

(8) after clause (v), the following clause shall be inserted, namely:—

“(vv) ‘standard acre’ means—

(i) one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above per acre, or

(ii) one-third of an acre of land used for growing arecanut, or

(iii) three-fifths of an acre of land used for growing tea, or

(iv) one and one-fifth acres of land used for growing coffee, rubber, cinchona or cardamom, or

(v) one and three-fifths acres of—

(a) wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 4 and above but below Rs. 8 per acre, or

(b) garden land irrigated from a Government source of irrigation, or

(vi) two acres of—

(a) wet land assessed to land revenue at a rate below Rs. 4 per acre, or

[25th September 1958]

(b) garden land irrigated from a well or a source of irrigation other than a Government source of irrigation, or

(c) tope, or

(vii) three acres of dry land which is not irrigated and which is assessed to land revenue at the rate of Rs. 1.50 nP. and above per acre, or

(viii) four acres of dry land which is not irrigated and which is assessed to land revenue at any rate below Rs. 1.50 nP. per acre.

Explanation I.—One acre of dry land irrigated from a first-class source of irrigation shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above per acre. One acre of dry land which is irrigated from any source of irrigation other than a first-class source of irrigation shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 4 and above but below Rs. 8 per acre.

Provided that the Government may, in respect of any particular area, by order direct that one acre of dry land irrigated from any source of irrigation shall during any specified period, be deemed to be equivalent to any specified extent of any of the categories of land specified in clause (vv) of section 2 on the ground of inferiority of soil or on any other ground.

Explanation II.—Where the land held by a person consists of more than one kind of the lands specified above, all the lands held by him shall, for the purposes of this Act, be reduced to standard acres calculated according to the proportions specified above; "

(9) in clause (x), for the words and figures "specified in section 10", the words, figures and brackets "specified in sub-section (2) of section 10" shall be substituted;

(10) after clause (x), the following clause shall be added, namely:—

(y) 'tope' means any land containing large groups of fruit trees or valuable timber trees, whether growing spontaneously or grown artificially and includes orchards; "

4. *Amendment of section 3.*—To sub-section (1) of section 3 of the principal Act, the following proviso shall be added, namely:—

"Provided that the agricultural income or any part of it derived from land other than any land used for growing tea, coffee, rubber, cinchona or cardamom shall be subject to assessment of agricultural income-tax only from the financial year commencing from the 1st April 1958."

5. *Amendment of section 4.*—In section 4 of the principal Act,—

(i) for the words "a plantation" wherever they occur, the word "land" shall be substituted;

(ii) for the words "and received by him", the words "which is received by him or which accrues to him" shall be substituted; and

25th September 1958]

(iii) after clause (b), the following clause shall be added, namely:—

"(c) any agricultural income derived from property held by any co-operative society registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932)."

6. *Amendment of section 5.*—In section 5 of the principal Act,—

(i) except in the expression "Plantations Labour Act" wherever it occurs and in the Explanation to clause (f) and in the first proviso to clause (l), for the word "plantation" or "plantations" wherever it occurs, the word "land" shall be substituted;

(ii) in the proviso to clause (g), for the words "if the crop is tea", the words "if the crop is arecanut or tea" shall be substituted;

(iii) after the same proviso, the following proviso shall be inserted, namely:—

"Provided further that if the re-planting expenditure allowance under this section is not incurred in one year, the allowance for the year or years may be carried forward for a period of three years in the case of arecanut, tea, rubber and coffee and one year in the case of cinchona and cardamom beyond the assessment year."

(iv) in the second proviso to clause (k), for the words "six per cent", the words "nine per cent" shall be substituted;

(v) after clause (l), the following clauses shall be inserted, namely:—

"(m) subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, any expenditure not being in the nature of capital expenditure laid out or expended on scientific research relating to agriculture from which agricultural income is derived;

(n) subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, any sum paid to a scientific research association having as its object the undertaking of scientific research relating to agriculture and any sum paid to a University, college or other institution to be used for such scientific research:

Provided that such association, University, college or institution is, for the time being, approved for the purpose of this clause by the Government;

(o) subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, any contribution made in the previous year in connection with Community Development, National Extension Service or Local Development Works or any charitable purpose recognized by the Government."

7. *Amendment of section 6.*—In section 6 of the principal Act and in the marginal note thereto, for the word "plantations" wherever it occurs, the word "land" shall be substituted

[25th September 1958]

8. *Insertion of new section 6-A.*—After section 6. of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 6-A. *Registration.*—(1) Every person who holds land in excess of the exempted extent at any time may get the crops cultivated by him or his tenant registered under this Act, and for that purpose, shall submit an application for registration to the Agricultural Income-tax Officer, within such period and accompanied by such fee not exceeding three rupees, as may be prescribed.

(2) The application shall contain particulars of cultivation of each of such crops by such person, or his tenant, and such other particulars as may be prescribed.”

9. *Amendment of section 7.*—In section 7 of the principal Act, for the words and figures “ of sections 5 and 6 ”, the words “ of this Act ” shall be substituted.

10. *Amendment of section 8.*—In sub-section (2) of section 8 of the principal Act, for the word “ plantation ” or “ plantations ” wherever it occurs, the word “ land ” shall be substituted.

11. *Amendment of section 10.*—(1) Section 10 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (2) of that section, and before the sub-section as so renumbered, the following sub-section shall be inserted, namely :—

“ (1) Nothing contained in this Act shall apply to a person who holds land not exceeding twelve and a half standard acres :

Provided that no person who held or holds land during any part of a financial year in excess of the exempted extent shall be entitled to the exemption under this sub-section even though the extent of land held by him during the rest of that financial year may not be in excess of the exempted extent.”

(2) In sub-section (2) as so renumbered, for clause (b), the following clause shall be substituted, namely :—

“ (b) any sum paid by such person to effect an insurance on the life of such person or on the life of a wife or husband or dependent son of such person or in respect of a contract for a deferred annuity on the life of such person or on the life of wife or husband or dependent son of such person, as the case may be, provided that the aggregate of any sums exempted under this clause shall not exceed one-sixth of the total agricultural income of the assessee or six thousand rupees, whichever is less :

Provided that nothing contained in this clause shall be deemed to entitle a person who is assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act, 1922 (Central Act XI of 1922), to claim any exemption in respect of any sum referred to in this clause if it was exempted under section 15 of the said Act.”

12. *Amendment of section 11.*—In sub-section (1) of section 11 of the principal Act, for the words “ a plantation ”, the word

[25th September 1958]

13. *Amendment of section 12.*—In section 12 of the principal Act—

(i) after the words “ sustains a loss ”, the words “ within the State ” shall be inserted;

(ii) after the proviso, the following proviso shall be added, namely :—

“ Provided further that in the case of loss sustained from land other than any land used for growing tea, coffee, rubber, cinchona or cardamom before the 1st April 1958, this section shall apply only to such loss as was sustained in the previous year immediately before that date.”

14. *Omission of section 13.*—Section 13 of the principal Act shall be omitted.

14-A. *Amendment of section 15.*—In sub-section (2) of section 15 of the principal Act, for the words “ the judicial officer ” the words “ the judicial officer or the advocate as the case may be ” shall be substituted.

15. *Amendment of section 16.*—For sub-sections (1) and (2) of section 16, the following sub-sections shall be substituted, namely :—

“ (1) Every person who held land in excess of the exempted extent at any time during the previous year shall, unless he has been permitted to compound the tax under section 65, furnish to the Agricultural Income-tax Officer so as to reach him before the 1st June every year a return in the prescribed form and verified in the prescribed manner setting forth his total agricultural income during the previous year.

(2) In the case of any person whose holding is, in the opinion of the Agricultural Income-tax Officer, of such extent as to render such person liable to payment of agricultural income-tax in any financial year, he may serve in that year a notice in the prescribed form requiring such person to furnish within such period not being less than thirty days as may be specified in the notice a return in the prescribed form and verified in the prescribed manner setting forth along with such other particulars as may be provided for in the notice his total agricultural income during the previous year.”

16. *Amendment of section 22.*—In sub-section (1) of section 22 of the principal Act, for the word “ plantation ”, the word “ land ” shall be substituted.

17. *Amendment of section 23.*—In section 23 of the principal Act and in the marginal note thereto, for the word “ plantation ” wherever it occurs, the word “ land ” shall be substituted.

18. *Amendment of section 29.*—In sub-section (2) of section 29 of the principal Act, for the words and figures “ of section 10 ”, the words, figures and brackets “ of sub-section (2) of section 10 ” shall be substituted.

[25th September 1958]

19. *Amendment of section 32.*—In section 32 of the principal Act—

(i) in sub-section (4), for the words “subject to a minimum of twenty-five rupees and a maximum of one hundred rupees” the words “subject to a minimum of five rupees” shall be substituted;

(ii) after sub-section (5), the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(5-A) The Appellate Tribunal may, in such cases and to such extent as may be prescribed, order refund of the fee paid under sub-section (4).”

20. *Amendment of section 34.*—In clause (c) of sub-section (2) of section 34 of the principal Act, for the words “one year”, the words “three years” shall be substituted.

21. *Amendment of section 35.*—In section 35 of the principal Act—

(i) after the words “assessed at too low a rate”, the words “or has been under-assessed” shall be inserted;

(ii) for the words “three years”, the words “five years” shall be substituted.

22. *Amendment of section 38.*—In clause (c) of section 38 of the principal Act, for the word “plantation”, the word “land”, shall be substituted.

23. *Amendment of section 39.*—In section 39 of the principal Act,—

(i) after sub-section (2) and before the first proviso insert the following proviso “Provided that if any such place is a dwelling house such officer shall not enter and inspect such place after 6 p.m. and before 6 a.m.”

(ii) in sub-section (3) after the words “Agricultural Income-tax Officer”, the words “apprehends resistance or” shall be inserted.

23-A. *Amendment of section 41.*—Omit sub-sections (1) and (2) of section 41 of the principal Act and renumber sub-sections (3) and (4) as sub-sections (1) and (2).

24. *Amendment of section 42.*—In sub-section (2) of section 42 of the principal Act,—

(i) for the word “plantation” wherever it occurs, the word “land” shall be substituted;

(ii) for the words “the right, title and interest of such person”, the words “the right, title and interest of the assessee and of such other persons” shall be substituted.

24-A. *Amendment of section 43.*—The words and figure “or section 41” in section 43 of the principal Act shall be omitted and

[25th September 1958]

25. *Amendment of section 50.*—In section 50 of the principal Act,—

(i) the word and figures “section 13” shall be omitted;

(ii) for the words “he shall be punishable”, the words “he shall, on conviction by a magistrate of the first class, be punishable” shall be substituted.

26. *Amendment of section 53.*—In section 53 of the principal Act, for the word “plantation” or “plantations” wherever it occurs, the word “land” shall be substituted.

27. *Amendment of section 61.*—In section 61 of the principal Act,—

(i) in sub-section (2), clause (j) shall be re-lettered as clause (k) and before that clause as so re-lettered, the following clause shall be inserted, namely:—

“(j) as to the circumstances under which, and the manner in which, remission may be granted to persons permitted to compound the agricultural income-tax under section 65;”;

(ii) for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(3) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session”.

28. *Omission of section 64.*—Section 64 of the principal Act shall be omitted.

29. *Amendment of section 65.*—In section 65 of the principal Act—

(i) for sub-section (1), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(1) Any person who holds land not exceeding four times the exempted extent may apply to the prescribed officer for permission to compound the agricultural income-tax payable by him and to pay in lieu thereof a lump sum as the rate or rates specified in Part II of the Schedule.”;

(ii) in sub-section (4), for the words “shall be in force for the year for which it is granted”, the words “shall, subject to the provisions of sub-section (1), be in force for a period of three years commencing from the financial year for which such permission is granted” shall be substituted.

(iii) to the same sub-section, the following proviso shall be added, namely:—

“Provided that the provisions of sections 35 and 36 shall, so far as may be, apply in relation to the composition of agricultural income-tax under this section, as they apply in relation to the assessment of agricultural income-tax under this Act.”

[25th September 1958]

30. For the Schedule to the principal Act, the following Schedule shall be substituted, namely :—

“ THE SCHEDULE

Part I.

(See section 3.)

Rate of Agricultural Income-tax.

(1) On the first Rs. 3,600 of total agricultural income.	Nil.
(2) On the next Rs. 1,400 of total agricultural income.	Five naye paise in the rupee.
(3) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income.	Fifteen naye paise in the rupee.
(4) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income.	Twenty naye paise in the rupee.
(5) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income.	Twenty-five naye paise in the rupee.
(6) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income.	Thirty naye paise in the rupee.
(7) On the balance of total agricultural income.	Forty-five naye paise in the rupee.

Provided that in the case of every company, agricultural income-tax shall be charged at the maximum rate on the whole of the total agricultural income.

Part II.

(See section 65.)

Extent.	Rate per standard acre.	
	RS.	NP.
(1) On the first 12½ standard acres	—	Nil.
(2) On the next 7½ standard acres	..	4 50
(3) On the next 19 standard acres	..	7 50
(4) On the next 10 standard acres	..	10 00
(5) On the next 10 standard acres	..	15 00

31. *Repeal of Madras Act XIX of 1954.*—The Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954 (Madras Act XIX of 1954), is hereby repealed :

Provided that such repeal shall not affect the previous operation of the said Act or anything already done or suffered, or any right, title or obligation or liability already acquired, accrued or incurred or any remedy or proceeding in respect thereof

[25th September 1958]

32. *Completed assessments to be re-opened.*—Any assessment completed before this Act is published in the *Fort St. George Gazette* may be re-opened and assessment made at the rates applicable to such a case under the principal Act as amended by this Act.

33. *Adjustment of surcharge under Madras Act XIX of 1954.*—Any surcharge on the land revenue collected from any person under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954 (Madras Act XIX of 1954), for the fasli year 1957–58 shall be adjusted towards the agricultural income-tax due from such person under the principal Act as amended by this Act for the financial year 1958–59, and if on such adjustment the surcharge is in excess, such excess or if no such adjustment be made, such surcharge shall be refunded to the person concerned.

34. *Composition of tax for the year 1957–58.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, any person liable to pay agricultural income-tax under the principal Act as amended by this Act in respect of any agricultural income derived from any land other than the land used for growing tea, coffee, rubber, cinchona or cardamom during the period of twelve months ending on the 31st day of March 1958, may apply to the prescribed officer for permission to compound such agricultural income-tax, and to pay in lieu thereof a lump sum at the rates specified below :—

Extent.	Rate per standard acre.	
	RS.	NP.
(1) On the first 12½ standard acres	..	Nil.
(2) On the next 7½ standard acres	..	4 50
(3) On the next 10 standard acres	..	7 50
(4) On the next 10 standard acres	..	10 00
(5) On the next 10 standard acres	..	15 00
(6) On the next 50 standard acres	..	17 50
(7) On the next 50 standard acres	..	20 00
(8) On the balance of standard acres	..	25 00

Provided that in the case of every company, the lump sum so payable shall be charged at the maximum rate on the whole of the total extent of the land held by that person.

(2) The Government may make rules as to the circumstances under which, and the manner in which, remission may be granted to persons permitted to compound the agricultural income-tax under sub-section (1).

(3) The provisions of sections 35 and 36 of the principal Act shall, so far as may be, apply in relation to the composition of agricultural income-tax under this section, as they apply in relation to the assessment of agricultural income-tax under the principal Act.

I certify that this is a Money Bill.

20th September 1958.

U. KRISHNA RAU,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 27th September 1953.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Descendants of Veerapandia Kattabomman

* 71 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the existence of any of the descendants of Veerapandia Kattabomman at present; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to award any grant or aid to such descendants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir. There are at present our surviving descendants of Veerapandia Kattabomman residing at Athanoor.

(b) No. There is no pending proposal to award them any grant or aid.

SRI V. V. RAMASWAMI: கட்டபொம்மன் வரலாற்றைப்பற்றியும், வருடன் பிறந்த ஊமைத்துரையைப்பற்றியும் பல்கலைக் கழகம் ஏதாவது ராய்ச்சி செய்திருக்கிறதா? ஆராய்ச்சி நடத்தியிருந்தால், அந்த வரலாற்றைப் பிரசுரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பல்கலைக் கழகம் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: கட்டபொம்மன் தம்பிதான் அல்ல என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா என்று டீக் விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்த முறையில் ஆராய்ச்சி ய்வது சரியல்ல.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்திய வரலாற்றில் சிவாஜியின் நட்சத்திரத்துக்கு எவ்வளவு உயர்வு, மதிப்பு எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவு உயர்வோடு, மதிப்போடு கட்டபொம்மனின் சகோதரன் ஊமைத்துரையின் நடவடிக்கைகள் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறதே. அதை ஆராய்ந்து தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றில் ஊமைத்துரைக்கு ஓர் பிறந்த ஸ்தானம் கொடுக்க வகை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இத்தயென்றும் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிந்ததன் வரலாற்றைப்பற்றி வேண்டும்.

[27th September 1958]

Polytechnics

* 72 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased—

(a) to lay on the table of the House a statement showing districtwise the number of polytechnics functioning in this State; and

(b) to state whether there is any proposal to start a polytechnic in each district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The number of polytechnics is as follows:—

(1) Madras	...	...	...	3
(2) Madurai	...	...	...	1
(3) Coimbatore	...	...	...	3
(4) Salem	...	...	...	1
(5) Tirunelveli	...	...	...	1
(6) Ramanathapuram	...	...	...	3
(7) Tanjore	...	...	...	1
(8) Tiruchirappalli	...	...	...	1
(9) Chingleput	...	...	...	1
(10) South Arcot	...	...	...	1

(b) The general policy of the State Government is to have one polytechnic at least, for each district. This is, however, subject to approval by the Government of India.

SRI V. V. RAMASWAMI: மத்திய சர்க்கார் கல்வி அமைச்சர் ஸ்ரீ ஹுமாயூன் கபீர் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்துவதற்கு உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஏற்படுத்தியாகிவிட்டதா? இன்னும் ஏற்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Apart from the policy of opening one polytechnic for each district, may I know whether the Hon. Minister will tell us how many more polytechnics are required for the State as a whole?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of requirement. Perhaps, the present-day requirements may be met by the existing institutions. But this is a growing demand and when we establish an institution here, only three years hence the first batch will be coming out of it. Therefore, we have to take into account the Third Five-Year Plan period and the Fourth Five-Year Plan period and adjust our programme accordingly. From that point of view, I do say that we will require a few more institutions.

SRI V. V. RAMASWAMI: செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தப்போவதாகக் கூறினார்கள். கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீபக்தவத்சலத்தின் பெயரில் அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கப்போவதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது?

[27th September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அது இன்னும் சர்க்காருக்கு வரவில்லை.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Has anybody from Gudiyatham come forward to start polytechnics in North Arcot district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think, Sir, the Government had an idea that in the Second Five-Year Plan period we should have so many polytechnics to meet our requirements. I want to know whether the present number satisfies that requirement or whether the Government have to do something for opening more institutions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think that we should ever be satisfied with what we have already achieved. We would like to have a few more.

Prevention of cruelty to animals

* 73 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM**: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Report of the Committee appointed by the Government of India for Prevention of Cruelty to Animals has been received by the State Government; and

(b) the action taken or proposed to be taken to implement the recommendations of the Committee at State level?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The recommendations of the Committee are under the consideration of Government.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Government examined the working of the Society for the Prevention of Cruelty to Animals at present and what steps will be taken to ensure greater emphasis on animal welfare in the programme of the Society for the Prevention of Cruelty to Animals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Society for the Prevention of Cruelty to Animals is a private aided institution. If the hon. Member puts forward specific suggestions, they will be considered.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government consider the question of issuing instructions to the Animal Husbandry Department to work out an integrated programme of animal welfare work in conjunction with the Society for the Prevention of Cruelty to Animals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Welfare work has to be undertaken more by institutions like the Society for the Prevention of Cruelty to Animals. Therefore, I cannot understand how there can be any integration. So, the work done by the Animal Husbandry Department will suffice.

[27th September 1958]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I ask the Hon. Minister whether there is any society, on a par with the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, for preventing cruelty to men?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are men who look after men. Men make laws. Therefore, there is no need for a society for prevention of cruelty to human beings as there is one in the case of animals.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Unless they are on a par with animals! (Laughter.)

SRI T. PURUSHOTHAM: Apart from the working of the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, will the Government consider how far the Animal Husbandry Department also should take an interest in this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Animal Husbandry Department do co-operate with the Society for the Prevention of Cruelty to Animals in its efforts.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Has any recommendation been made to amend the District Municipalities Act in order to prevent the destruction of dogs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is one of the recommendations. It relates to treatment of dogs and all this is under the consideration of the Government. All the hon. Members will be aware that the Government of India also propose to introduce a Bill in the Parliament based on the recommendations a Bill in the Parliament based on the recommendations of this Committee.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: கிராமங்களில் எஸ்.பி.வி.ஏ. பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லையென்று நன்கு தெரிந்திருக்கிற கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கழுத்துப் புண் இலாகா, கழுத்துப் புண் அதிகாரி என்னுதான் அவர்களைச் சொல்கிறார்கள். மாமூலாக அவர்கள் பணம் வாங்கிக்கொண்டு பலரைப் போகச் சொல்வதும், சிலரை வேண்டுமென்றே தண்டிப்பதுமாக இருக்கிறார்கள் என்கிற வெறுப்புப் பரவி வருகிறது. புண் இல்லாத மாடுகளைக் கூடப் பிடித்துத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மாடுகளிடத்தில் வேலை வாங்கும்போது, அவை துன்புறுத்தப்படுகின்றன. தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், ஆத்திரம் வருகிறது, எஸ்.பி.வி.ஏ. பேரில் கோபம் வருகிறது. சில பேர் தவறாகவும் நடக்கலாம். பொதுவாகப் புகார் சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the point raised by the hon. Member opposite, is there any proposal to revise the law relating to prevention of cruelty to animals and to make the Society for the Prevention of Cruelty to Animals more progressive and positive in its outlook than have the present negative outlook?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Rather the society itself is a society to prevent certain things and it is necessarily negative in character.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think I have not made myself clear to the Home Minister. My point is this. Has the Home Minister seen carts being drawn by men and heavily loaded

[27th September 1958]

and that too in summer when they are not able to move? I want to know whether there is any Association or agency which can prevent such cruelty.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such Association. But what I meant was that in respect of the treatment of human beings in a cruel way, there were men to look after them and that there was no separate organization needed.

DR. A. SREENIVASAN: Is the Society for the Prevention of Cruelty to Animals functioning only during the day? During the night it is quite a common scene for bulls being put to very improper use. I wonder whether the Government will take any action to make the Society for the Prevention of Cruelty to Animals function even during the night.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Society for the Prevention of Cruelty to Animals, as I have pointed out, is an aided private organization. We cannot compel the organization to take up work in the night also although I do appreciate the suggestion of the hon. Member that the treatment of animals in the night also has to be looked after.

DR. A. SREENIVASAN: Can the Police be entrusted with the power to look after these cases at least during the night?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Police are unable even to check overspeeding of motor-cars and other vehicles. I do not know whether they can look after animals.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தச் சங்கங்கள் இயங்காத இடங்களில் மாடுகளுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையை நீக்குவதற்கு என்ன சாதனம் இருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த ஸ்தாபனத்திற்கே இன்னும் விசேஷ ஆதரவு கொடுத்து அவைகளை விஸ்தரிப்பது ஒன்று தான் நல்ல சாதனமாகத் தோன்றுகிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: துப்பாக்கியை எடுத்துக்கொண்டு பறவைகளையும், மிருகங்களையும் ஈவு இரக்கமின்றி வேட்டையாடுகிறவர்கள் கூட இந்த எஸ்.பி.வி.ஏ. இல் சிறந்த உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமச்சரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இருக்கலாம். மிருகக் கூலித்தில் பரிவு உண்டாவதற்கு இதுவே காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

MR. CHAIRMAN: Question No. 74. The hon. Member Sri A. Gajapathy Nayagar is not in his place.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: He has authorized me to put the question, Sir.

MR. CHAIRMAN: This is not good. When Members want to put questions, they must be present here. This question may be answered.

[27th September 1958]

College of Integrated Medicine

* 74 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN (on behalf of Sri A. Gajapathy Nayagar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any pharmacy attached to the College of Integrated Medicine, Madras;

(b) if so, the amount spent annually for its maintenance;

(c) the medicine manufactured in the pharmacy and the value of annual production of medicine; and

(d) whether there is any proposal before the Government to obtain medicines from outside and, if so, from what source and at what price?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 29,515.

(c) About 300 medicines worth Rs. 98,000.

(d) No, Sir.

Special Armed Police and Malabar Special Police

1-10
a.m.

* 75 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the present strength of the Special Armed Police and the Malabar Special Police units respectively maintained in this State;

(b) whether transfers of personnel are ordered between these units and the regular Police Force; and

(c) if so, whether there is any proposal to amalgamate these units with the regular Police Force?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The strength of the Special Armed Police and the Malabar Special Police Units is one headquarter company and 14 active companies, including 4 Tamilian companies repatriated from Andhra Pradesh, and 1 Headquarter company and 6 active companies respectively.

(b) Under the rules, Lance Naiks and Constables, if suitable, may be transferred to an Armed Reserve on completion of 17 years of service in the Force. The non-commissioned Officers are also eligible for such transfer on completion of not less than 16 years of service in the Force provided they have rendered satisfactory service for at least 2 years in the category from which they are transferred. No other transfers of personnel are ordered between these units and the regular Police Force.

(c) The answer is in the negative.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister kindly enlighten us on why there should be separate units maintained like this within the Police Force?

[27th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The idea behind keeping these separate units is that there must be some amount of specialisation in certain units and this has been done with reference to one of the units and that is why it is there.

SRI T. PURUSHOTHAM: Are uniform scales of pay given to the regular Police as well as the Special Armed and the Malabar Special Police Forces?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no idea. Perhaps it is not the case.

SRI T. PURUSHOTHAM: Instead of calling them 'Malabar Special Police', could they not be redesignated and called 'Madras Special Police' or 'Tamil Nad Special Police'?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 'M.S.P.' can be taken to denote 'Madras Special Police.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Instead of giving the strength of these Police Forces in terms of companies, could the Hon. Minister give us the actual number of persons employed in these two units put together?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry I do not have the figures with me.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Can the Hon. Minister at least tell us what the strength of a company is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If I have the information about the strength of a company just now, I think I know arithmetic enough to give the exact number.

SRI V. V. RAMASWAMI: எஸ்.ஏ.பி. போலீஸ் படைமில் இருப்பவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்விற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருப்பதால், சமயம் வரும்போது, அவர்களில் தக்க தகுதியுடையவர்களை ரெகுலர் போலீஸ் படைக்கு மாற்ற அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த விஷயம் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: While the Hon. Minister is not agreeable to amalgamate these Special Armed Police and Malabar Special Police with the regular Police Forces, may I know why there should be these two separate units and whether it will not be possible to amalgamate at least these two special units into one unit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. I have already answered that ultimately they will be amalgamated into one.

MR. CHAIRMAN: Question No. 76. I would like to know whether the hon. Member Sri Raza Khan has been authorized by Sri Gajapathy Nayagar to put this question also on his behalf.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: No, Sir, he has not told me anything about this question.

[27th September 1956]

MR. CHAIRMAN: All right. As Sri Gajapathy Nayagar who has given notice of question No. 76 is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the Official Report of the Proceedings.

Herbarium at Arumbakkam

* 76 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal before the Government for the exploitation and utilisation of the herbarium at Arumbakkam to meet the needs of the College of Integrated Medicine at Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Medicinal Farm at Arumbakkam is already being utilised for supplying the drugs required for the Hospital of Integrated Medicine, Madras.

Orphanage Grant

* 77 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the per capita orphanage grant;

(b) the per capita grant sanctioned to the children sent by Juvenile Courts; and

(c) the year from which such grants have come into force?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The per capita boarding grant for orphanages is Rs. 8 per month for each certified free destitute pupil in the orphanages in places other than Hill stations and Rs. 12 a month in Hill stations.

(b) The per capita grant sanctioned for the maintenance of children in private Certified Schools ranges from Rs. 18 to Rs. 30.

(c) The grant of Rs. 8 per month per pupil in the orphanages in plains is in force from the year 1946-47 and the grant of Rs. 12 per month per pupil in the orphanages in Hill Stations is in force from the year 1955-56. The rates of maintenance charges paid to private certified schools have varied from time to time since the first school was recognized in 1922.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஐயா, இதே நிதி உதவி நேடு நாளைக்கு முன்பிருந்தே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது விவவாசிகள் அதிகரித்திருப்பதால், அனாதை ஆசிரமங்களில் செலவினங்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன; ஆதலால், இந்தத் தொகையை மேலும் அதிகரிக்கும் நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதை ஓரளவு அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகரிப்பு அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கும் போதுமான அளவு நிதியுதவியை அரசாங்கம் அளிக்கத் தவறுவதால் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதால்—அவர்களே பிறகு குற்றவாளிப் பிள்ளைகளாக மாற நேர்கிறது. முதலில் 8 ரூபாய் செலவழிக்கப் பின் வாங்குவதால், பின்னர் அவர்களுக்கே 25, 30 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுகிறது என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? எனவே, அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கு அதிக உதவி அளிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[27th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதை அரசாங்கத்தார் கணர்வத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமான மசோதா இந்த சபையில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது இந்த விஷயம் இந்த சபையிலும் பரிசீலிக்கப்பட்டது. அனாதாசிரமங்களுக்கு சர்க்கார் நிதியுதவி அளிக்கும்போது, சர்க்காரின் நிதி நிலைமையை அனுசரித்துத்தான் அவைகளுக்கு நிதியுதவி அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அனாதாசிரமங்களின் பிரதிநிதிகள் சமீபத்தில் கனம் அமைச்சரைச் சந்தித்து விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தார்களா? அப்படியானால், அவைகளின் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சமீபத்தில் அவர்கள் யாரும் என்னிடம் வந்து எதுவும் தெரிவித்ததாக எனக்கு நினைவில்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know why there is so much disparity between the grants paid to the orphanages and the grants paid to the private certified schools? In one case, it is Rs. 8 whereas in the other it ranges between Rs. 18 and Rs. 30?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The expenditure varies to a large extent. Therefore, there is this disparity.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தனியார் செர் அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி அனாதை விடுதிகள் நடத்துகிறார்கள். அவைகளில் பிள்ளைகள் தாறுமாறாகவும் மோசமாகவும் நடத்தப்படுகிறார்கள். இனிமேல் இத்தகைய தனியார் அனாதை விடுதிகள் நடத்தப்படாமலும், சர்க்காரின் அனுமதியின் பேரிலேயே அனாதை விடுதிகள் நடத்தப்படாமலும் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறும் அனாதை விடுதிகளைத்தான் அரசாங்கத்தார் மேற்பார்வை செய்ய முடியும். அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறாத தனியார் அனாதை விடுதிகளை அரசாங்கத்தார் மேற்பார்வை செய்வது சரியில்லை, முறையிலில்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: As the cost of living has gone up by five times when compared to the cost of living a decade ago, has not the time come for the Government to revise the rates of these grants which were, after all, fixed some 10 or 12 years ago?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated that we do propose to increase this to a small extent.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அரசாங்கம் ஏதாவது அனாதை விடுதிகளை நடத்துகிறதா? இல்லையென்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அனாதை விடுதிகள் எதையும் அரசாங்கம் தானே நேரிடையாக நடத்தவில்லை. தனிப்பட்டவர்களே—தனி ஸ்தாபனங்களே—அனாதை விடுதிகளை நடத்தட்டும் என்று அரசாங்கத்தார் விரும்புகிறார்கள். அவ்வாறே, தனிப்பட்டவர்களை அனாதை விடுதிகள் நடத்துவதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know from the Hon. the Home Minister whether he will get in touch with some of these orphanages and find out how much money they have to spend on an average before the Government actually come to any decision with regard to the increase of the grant per orphan?

[27th September 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have examined the whole question and have decided to increase this grant by, say, about 25 per cent or so.

Ferry boats

* 78 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of ferry boats plying between Kulitalai and Musiri in Tiruchirappalli district and the hours during which they ply;

(b) the average number of passengers carried by the ferry service daily;

(c) the number of accidents during 1956-57 and 1957-58, and the number of persons involved in the accident on each occasion;

(d) the width of the causeway at this point; and

(e) whether there is any proposal before the Government to construct a bridge across the river?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Six ferry boats ply between 6 a.m. and 6 p.m.

(b) 200.

(c) Nil.

(d) There is no causeway at this point.

(e) No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Government investigated into the question of constructing a bridge across the river at that point and have the Government worked out the rough cost of constructing a bridge or causeway?

THE HON. SRI P. KAKKAN: They have worked out the cost. The cost would be Rs. 35 lakhs. But the Chief Engineer (Highways) has considered that the bridge at Musiri is necessary and this bridgework has to be included either in the Third Five-Year Plan or the scheme for construction and development of State Roads of economic or inter-State importance or any other programme when such proposals are called for or drawn up next time.

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the expert opinion of the Chief Engineer, may I know whether the Government will straightway take up the matter with the Government of India for seeing that it is included in the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, I have to get the opinion of the Chief Engineer.

SRI M. ETHIRAJALU: “பெர்ரி போட்டின்” உபயோகத்தில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் நேரிடுவதால், விபத்துக்களைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு மரத்தினால் செய்யப்பட்ட போட்டுகள் இனிமேல் உபயோகப்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: “பெர்ரி போட்” ஐ உபயோகப்படுத்தி எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லை.

[27th September 1958]

Telephones

* 79 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government that there is great delay in the installation of telephone connections by the Posts and Telegraph Department at the residences of the Members of the Legislature; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to take up the matter with the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஐயா, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தொலைபேசி வசதி செய்து கொடுப்பதில் வீண் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நான் தொலைபேசி இணைப்புக் கோரியபோது, அந்த இலாகாவின், “அண்டர்க்ரௌண்ட் கேபில்”-யிலிருந்து இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதன் காரணமாகக் காலதாமதம் ஆகும் என்றும் சொன்னார்கள். நான்கு-ஐந்து மாதங்கள் ஆயின. அதற்குப் பிறகு ஒரு நாள் வந்து பக்கத்திலிருந்த தந்திக் கம்பத்திலிருந்து கம்பி யிணைப்பு எடுத்துத்தான் எனக்குத் தொலை பேசி வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். எனவே, காலதாமதத்திற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் சரியானது அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை விசாரித்துச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் காலதாமதமின்றித் தொலைபேசி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர்களின் தேவைகளைத் துரிதமாகப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்தி வருகிறோம். கனம் அங்கத்தினர் இப்போது குறிப்பிட்டது போன்ற அனுபவங்களை எனக்கு எழுத்து மூலம் தெரிவித்தால், ஆவன செய்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தொலைத் பேசி சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதாவது சலுகைகள் கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சர்க்காருக்கு அப்படி ஒன்றும் யோசனை இல்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. the Minister for Home aware that only three days back I was nominated to this advisory committee and that if there is any representation made by my colleague, I will take up the matter with the authorities concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I hope hon. Members will take full advantage of the membership of the hon. Whip of the Opposition, of that committee.

Bridge or causeway across the Coleroon River

* 80 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to construct a bridge or causeway across the Coleroon River between Vilangudy (Tanjore district) and Tirumanur (Tiruchirappalli district); and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

[27th September 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) Government of India's sanction is awaited.

SRI T. PURUSHOTHAM: What is the probable cost of the scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN: 14 lakhs of rupees.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I presume that the Government have taken up with the Government of India the question of early execution of this scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN: We have asked the Government of India to sanction fifty per cent of the cost from the Central Road Fund Reserve. After getting the sanction, we will take up the work.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS COUNCIL RULES re TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That rule 23 (1) of the Madras Council Rules be suspended and that this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 27th September 1958, in lieu of Wednesday, the 24th September 1958, already allotted for the transaction of the non-official business.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That rule 23 (1) of the Madras Council Rules be suspended and that this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 27th September 1958, in lieu of Wednesday, the 24th September 1958, already allotted for the transaction of the non-official business.”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958)—cont.

MR. CHAIRMAN: We shall now resume discussion on the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill is being discussed on the floor of this House. Of course, it has been much thrashed out in the other House and certain salutary amendments were moved and accepted there. So much so, we, in this House,

27th September 1958] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

may not have much matter to talk about with reference to the various clauses of the Bill as such. What little I may have to say on the provisions of the Bill, I will reserve for a later stage. But in the beginning, let me confine myself to the policy involved.

Sir, after the introduction of planned economy in our country, after the introduction and completion of the First Five-Year Plan and the introduction of the Second Five-Year Plan, there seems to be a tendency on the part of the Central Government as well as the State Governments to somehow or other raise finances for the implementation of the Plan. They are resorting to deficit financing at the Centre and the State Governments which last year produced deficit Budgets aggregating to Rs. 100 crores are asked to find money somehow or other now. So much so, the State Finance Ministers are hard put to find the money. They want to raise every pie from whatever sources they can and in whatever manner they can. They have recourse to taxation and all canons of public finance are being callously ignored. What is called the taxable capacity of the nation, the taxable capacity of the different strata of society, is not taken into consideration at all. Whether a particular stratum of society can bear the burden of a particular taxation does not seem to be the concern of the Government. They keep on levying taxes. The agricultural income-tax is the result of the anxiety on the part of the Government to collect from the agricultural sector as much money as possible for their Plan. Can agriculture bear this? That is the question we ought to be concerned with. We are levying taxes. What will be their repercussions in the long run? Are we not aware that in public finance there is one thing called the incidence of taxation? On whom does the incidence of this particular tax fall and what will be the result of such incidence? There seems to be an anxiety on the part of the Government to make agriculture contribute towards industrial development in the country. Can agriculture, in the present context of affairs in our country, bear to do it?

Now, what has happened to their much advertised fixation of ceiling on land holdings? I am afraid I have to suspect the *bona fides* of the Government in this matter. They are aware that by fixing a ceiling on land holdings they will not only not be able to collect any tax but will also have to face fresh problems, as, for example, in the matter of distribution of surplus land, if at all there is going to be a surplus to be distributed after fixation of ceiling. Not only these. Even the surcharge on land revenue they have levied a few years ago will be gone. All revenue from agricultural sources will be gone. So, though the All-India Congress Committee, the Planning Commission, the State Congress Committees and the State Governments keep on saying that they are going to fix ceiling on land holdings, something in me tells me that there is no intention on the part of the Government to fix ceiling on land holdings not only during the rest of the Second Plan period but even during the Third Plan period. Even this year, we have borrowed extensively from foreign countries. Some

[Sri T. G. Krishnamoorthy] [27th September 1958]

of the loans fall due for repayment this year, 1958-59, and they are to the tune of Rs. 23 crores. During the peak years of the Third Plan period, we are going to be called upon to pay by way of principal and interest about Rs. 107 crores in the first year and forty to fifty crores of rupees in the second year. So, the planners have to raise money not only for Plan expenses but for repayment of loans with interest. So much so, they do not seem to have any intention of bringing in any ceiling on land holdings. Also, they want to tap agriculture for more money. That seems to be their intention. What will this result in? Of course, there have been certain social relationships established in the country. But by your Plan, by your unwise taxation policies, you are destroying these social institutions and relationships. Of course, I am not here to shed tears for that fast disappearing social structure. But when you are destroying a particular structure, you should have a plan to substitute one for it. Without having any substitute for the institutions and the social relationships you are now destroying, if you keep on destroying them, it is not reform, it is mere vandalism. If you destroy, you must be able to create. You are not creating. What does land reform mean? Land reform does not consist in enacting a few pieces of legislation. It is a continuous process. It is not the result of successful implementation of the Plan but it is the very prerequisite for the success of the Plan. The Government are introducing half-hearted land reforms and, at the same time, they are breaking down the agricultural economy by these taxations.

3-30
P.M.

Sir, the other day I was reading Bukharin's criticism of the Russian Plan. It was written in 1928. He criticised the Plan and poor man he was physically liquidated, though fortunately we have not yet reached that stage in our country, and I am sure I will not be liquidated for the criticisms I am now offering.

With your permission, Sir, I may quote certain portions from his criticism and request the hon. Members of this House to judge for themselves how very aptly those criticisms apply to our present Plans and our mismanagement of taxation, finance and every other conceivable subject regarding Planning.

Before quoting Bukharin, I would quote what Mr. Ian Macallam in 'Physical Planning' has said about Planning. He says—

'Like aircraft and other potent modern inventions, planning can readily become a curse if we neglect to turn it into a blessing. As an instrument for the efficient use of power, planning has certainly appealed to dictators, but history is confirming the truth of the view that attempts to plan from top downwards represent the weakest as well as the least justifiable of the ways of using planning'.

Just what he said must not be done, the Government are doing now.

27th September 1958] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

Bukharin says—

'Planning is an extremely complicated operation calling for experimental tentativeness in its projected figures and a readiness to modify them wherever they produce an imbalance among the various sectors of the economy, or hardship for any stratum of the producing population. The Plan should aim at a proper proportionality between Industry and Agriculture, between producers' goods and consumers' goods and among the various sectors of Industry. Though the most rapid possible Industrialisation of the Russian land is the fundamental aim, if heavy Industry is pushed onesidedly at the expense of agriculture or worker-well-being, it will upset the necessary proportionality, make a mockery of the Socialist aim of mass well-being and cause all manner of crisis. Therefore, the Plan should aim rather at the most rapid possible, balanced and continuous expansion of the economy.'

He goes on to say—

'A strong industry requires a strong peasant market. The peasant should have purchasing power. His money income and his real income must be the same.'

Is it the same now? After the successful implementation of the First Five-Year Plan, are the rural masses well off? The Government are draining the rural wealth. They have not added to the rural wealth. They have not been successful in that field at all and by their taxation measures, they are pauperising the rural population. That is going to adversely affect the industrial programme of the country.

Then he goes on to say—

'Any industrial programme must not result in a rupture of the smooth relationships between the city and the village. Much of the effective village demand for Industrial goods arises from village earnings in agriculture, and an increase in the supplementary income of the peasantry from non-agricultural work. This stimulates the internal market.'

Are you having such an internal market for our industrial goods now in our country?

'Only this strengthens the bond between the city and village. There are three basic types of relationships between City and village. The first is that of the most backward, semi-feudal village economy with its pauperised peasants, its starving tenants, its merciless exploitation of the peasant, the weak purchasing power of the domestic market. The second type is a bit more advanced and the third type, the American type with almost complete absence of feudal relationships, free land, the first stages of the disappearance of absolute ground rent, well-to-do farmers, an enormous internal market for Industry. And what follows? It is not hard to see that the might and sweep of Industrial development, the might and sweep of the growth of productive forces has reached the greatest heights precisely in the United States.'

[Sri T. G. Krishnamoorthy] [27th September 1958]

He said this in 1928 and America is still the same. But we are anxious to build our industries. We are anxious to build up our capital formation and we think the only method of doing it is taxing and taxing and tapping all resources. We think that in the name of Planning, we can do whatever we please.

Says Bukharin—

'Those who believe that the growth of planned economy brings with it the possibility of doing whatever one pleases simply do not understand the ABC of economics.'

But that is what we seem to think and do and forget that a well-to-do peasantry is a concomitant of successful planning. In this context Bukharin again says—

'It is incorrect to take as a starting point the demand for a maximum pumping over of means from the sphere of agriculture into the sphere of industry, for this demand not only signifies a political rupture with the peasantry, but an undermining of the raw material basis of industry itself and an upsetting of the equilibrium of the whole economic system.'

He says that the peasants should not be impoverished. By bringing about radical land reforms the Russian experiment has shown us that distribution of land piecemeal carries us nowhere. Russia did it and at the end of the first Plan in 1933, it was faced with the worst famine any country in the world ever faced in recorded history. Millions perished there of starvation. Are we not heading more or less to that direction now? So, I would request the Government not to impoverish the peasants by such measures. Our industrialization must not impoverish the peasants, our villagers. That is what he has said. Stalin thought otherwise and liquidated him. What do we find there even now? In spite of her totalitarian regimentation, coercion and most often physical liquidation of the opponents and truculent elements, still Russia is not able to bridge the gulf between the real wages and the money wages of its toiling masses. There is gross disparity between the money wages and the real wages.

The conditions in our country are fast developing in that direction. We want money for our plans. Money, money, money is our slogan. In respect of this Bukharin says—

"But we suffer from a kind of fetishism of money, which assumes that if money is there, everything will be there. But if we lack this or that material in the requisite quantity and if it will require a longer period to produce it, than the period in which it is supposed to be productively consumed, then no amount of money will help. We may beat our breasts and swear by the God of Industrialization and curse all our enemies but not get one step further in such a situation. In order that the industrial section of the country should be carried out in life and not remain on paper,

[27th September 1958] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

in order that it should become a reality and not a bureaucratic planning with figures we need not only to gather the requisite sums of money corresponding to the demand for construction materials, etc., but also a corresponding supply of these materials themselves, assure their actual physical existence and availability, not their future theoretical 'availability' but their present real existence, for out of 'future bricks' no present factories can be built."

This is Bukharin's warning about the planner's anxiety to raise money at any cost without ensuring the supply of materials. So also, you, by your taxation gather all the money to yourself, and then pass the money on to the Centre. At every stage, you have centralization. That is the cause for the failure of the Plan. Bukharin points out here something about hyper-centralization too.

'We must mobilise and put in motion the maximum number and kind of economic factors which work in favour of socialism. This requires a most complicated combination of personal, group, mass, social and state initiative. We have too much over-centralised everything.'

They did it in Russia and we are now doing it here in India.

We want over-centralization. But says Bukharin—

"This does not by any means signify letting go the reins. Quite the contrary. The fundamental leadership, the solving of the more important problems, are matters which must be dealt with more firmly, more severely—but for that reason more carefully thought out 'at the Centre'. But within the strict framework of their decisions the lower organs must act on their own initiative and be responsible for their own range of problems, etc. Super-centralisation in a number of fields had led to our depriving ourselves of additional forces, means, resources and possibilities. And we are in no position to utilize the entire mass of these possibilities thanks to a number of bureaucratic barriers."

But we have over-centralized and we depend upon our officials for giving effect to our policies. Who are these officials and what are their traditions? The British Government organized the Governmental structure in such a way as to make it suitable for levying and collecting taxes, and for maintaining law and order. When we got independence, we had not sufficient time at our disposal to organize our secretariat, to organize the various departments in a manner conducive to the functioning of the Welfare State so much so they find it difficult to enter into the spirit of the thing and are sometimes over-zealous in carrying out our intentions. So, you go to the officials rather with a proposal. Or, you tell them, 'We want more money. Tell us a source.' Either you imagine yourself some sources and ask them to draft a Bill or you ask for their advice. Of course, they have been trained in

[Sri T. G. Krishnamoorthy] [27th September 1958]

that way and they find the sources for getting the money, a few lakhs of rupees, and they prepare the Bill. Bukharin says of the officials as follows :—

"On the other hand, there are the complacent officials at your service who are ready to work out any plan whatsoever even of super-industrialization that you may want, only to laugh at you to-morrow in their own close circles and the day after go arm in arm with your opponents."

So, they do not care. You want them to prepare a Bill. They prepare it and hand it over to you to present in the Assembly. You have mass strength behind you, and you get it passed. What is the result? You do not stop to think about it. What will happen? You are taxing agricultural income and plantation income also. Of course, the latter Act has been in existence already. You are taxing tea exorbitantly. What is the position of tea in the world market? What is our tea position in the markets of the world? Has not a note of warning been sounded already? We are fast losing our market. The planters, Europeans, who are cultivating tea here have started large plantations in Africa and are glutting the foreign markets with African tea. You are losing the tea market. Every year you are getting thirty to forty crores of rupees of valuable foreign exchange by means of sale of tea. You are taxing it. Can your tea sell at a competitive price in the foreign markets? You are going to lose your sale. Suppose you lose Rs. 10 crores worth of sale per annum. To that extent, you have to borrow from the foreign market. You are borrowing at the rate of 5 per cent per annum. The interest on Rs. 10 crores comes to about Rs. 50 lakhs. You are realising from tea a tax of about Rs. 30 lakhs in the aggregate. But you are going to pay by way of interest, by losing our tea market, on the amount you borrow Rs. 50 lakhs. I wonder why the Government of India who are interfering in any and every affair have given so much latitude to the State Government to tax plantation income which is earning valuable foreign exchange. There should be some discrimination. Such powers must be very discreetly exercised. So also is the case with cardamom. We should be prepared to make any amount of sacrifice to earn foreign exchange. You are borrowing and you have to repay the money borrowed. During the Third Five-Year Plan period, if your total outlay is put at Rs. 2,500 crores, you are going to be called upon to repay the rate of Rs. 100 crores per annum on your foreign borrowings. So, so far as this Bill is concerned, it has been very badly brought it. The Government are defeating their own purposes. By this measure they are making it difficult for the Five-Year Plan itself to succeed. What agriculture requires is not more taxation but reforms, consolidation, co-operative production, more production and fair prices for agricultural produce. Then only will your industries thrive, will your major projects succeed and will your plan, overall plan, succeed. Otherwise, you are going to die. This way of taxing the plantation income also is

[27th September 1958] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

bad at this stage. You may have even to subsidise your plantation produce so that it may be sold in foreign markets and earn you the much-needed foreign exchange. When such is the position, do not go on taxing it. What is it that you are getting out of this tax? You are getting Rs. 70 lakhs. There is a Tamil proverb "மயிலைச் சுட்டி அரி துக்குவது" . Can you get domestic charcoal for fuel purposes by burning hair? No, it will go in smoke. Similarly, this will go only to wastet. As you are wasting so many crores of rupees, it will be very easy for you to waste these Rs. 70 lakhs. So, think twice before passing this Bill, and think twice before taxing certain items which do not deserve to be taxed at all. I am very sorry to note that such a Bill has been presented before this House. I do not know whether the Hon. the Revenue Minister at this stage will withdraw the Bill altogether. He has to receive orders from somewhere, from Delhi. I do not know what Delhi will say and what his Cabinet Colleagues will say. They could have thought twice before deciding to tax such an income. So, I only request the Hon. Minister to withdraw the Bill wholly and think of some other ways of augmenting the revenues of the Government.

Thank you, Sir.

* SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, in regard to the land tax, the question that was raised the other day by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar was this. The fact that he mentioned was that to the tax of 33-1/3rd per cent that was levied on land the rate of 45 per cent tax under the highest slab had been added with the result that the total tax had been raised to about 80 per cent of the net income from the land. That was the contention raised by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar. May I submit that it is not absolutely correct? The point is this. We have got to understand the procedure that is followed in respect of the settlement. At the time when the land tax was settled, the suggestion was that the settlement must be made once in thirty years. But there has been no settlement for thirty years and more. In fact, in certain places there has been a revised settlement; in other districts there has been nothing like a revision. What we see is that the tax which was fixed then, thirty or forty years ago, still remains. And how was that tax fixed? We have got to understand how the tax was fixed then. It is not as if it was done arbitrarily. The land is classified into 66 classes. There is the other kind of classification—classification into lands with irrigation sources and those with no irrigation sources. Even then there are several other classifications. The fertility of the land and the constituents in regard to the soil are also taken into consideration. Even in the matter of the grain outturn, what they have been doing is according to the regulations. What they have got to do is this. They have got to experiment on several fields in the matter of harvest and then find out the real outturn. Even when that is done, usually 15 to 25 per cent is deducted for

[Sri M. Seshachariar] [27th September 1958]

the vicissitudes of the season and for certain other purposes. All these deductions are made subsequently. A liberal deduction is also made for profit to merchant and for cartage. Then, what is done is to deduct the actual expenses including the cost of replacing of cattle and replacing of implements also. Therefore, when the land tax was fixed originally, it was not as though it was arbitrarily done, any kind of deduction that could be made in the matter of the commutation of rate was made. What was done was this. For twenty non-famine years the price was taken into account and then the price was fixed. Therefore, in the matter of fixing of the rate originally, there have been liberal deductions. Even now we can say that the highest rate—that was probably mentioned the other day—is Rs. 22 per acre. In very many cases it is Rs. 4 or Rs. 8 per acre, as we see from the Act itself. Therefore, the tax that was fixed originally was fixed taking into account the price of grain that prevailed at that time. So, even during the period of depression, when there was a big clamour from the people against revision of settlements, there was no revision. Because, settlement is not such an easy matter. It is a very troublesome task. It will take a very long time. So, it was being postponed. The net result is that there has been no revision for 30 or 40 years, in spite of the fact that the price level has increased. After the second World War, the price level increased and it steadily remains the same. It has not gone down. There has been no fluctuation. It may be that the people were adversely affected by the vicissitudes of the season occasionally.

So far as the businessmen were concerned, they were repeatedly complaining that the agriculturists were not required to pay higher and higher taxes, that the tax levied on them continued to remain the same for a number of years and that it was only the businessmen that were asked to pay more and more taxes. They were also saying that in spite of the very big projects undertaken by the Government at a huge cost to the State Exchequer for the benefit of agriculturists which resulted in greater and greater income to the agriculturists, they were required to pay the same tax which they were paying long, long ago. Their contention was that the businessmen alone were sought to be taxed and that the rural population who had derived considerable benefit from the Government were not sought to be taxed more than what they had been taxed before. These were some of the anomalies mentioned on several occasions. Whatever income an agriculturist might get—even though he might get Rs. 50,000—still he has to pay at the same rate as a small landholder pays. There is no gradation of rates which the agriculturists are required to pay. Moreover, even if an agriculturist gets an income of Rs. 10,000 from a non-agricultural source and a sum of Rs. 40,000 from the agricultural source, he has to pay income-tax on Rs. 10,000 and not on Rs. 40,000. These were some of the complaints made. Therefore, it was thought that in some measure the income of the

[7th September 1958] [Sri M. Seshachariar]

agriculturists should also be taxed. According to the 1935 Act, 'Agriculture' was made a provincial subject. That gave a fillip to the whole thing. Bihar started it. It is not as if our Government were trying to introduce it for the first time. This has already been introduced in about twelve States or so. Even prior to the reorganization of States, in Hyderabad and Travancore States, this had been introduced. I think in the Hyderabad Act, the exemption limit was Rs. 10,000 and in other States, it was a little lower. Still, the fact remains that this was in force in most of the States. Difficulties will always arise when a tax is levied. It all depends upon the income of a person.

When a person is required to submit returns for his income, as pointed out by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar, there will be difficulties. The agriculturists may not be in a position to maintain proper accounts. But probably this will be an incentive for the agriculturists to maintain proper account books and look carefully into their accounts and see how far their wasteful expenditure could be reduced and how they could effect reduction in expenditure and also how to economise. In that way, this may be useful. But, it is a fact that it will be difficult for some of them to maintain proper accounts. It was also pointed out in the other House, I think, that there would be harassment of poor agriculturists. When the agriculturists are dealt with by the taxing officers, of course, there will be some difficulty. In the eyes of a taxing officer, everybody is liable to pay the tax unless he is able to prove to the contrary. He will always be suspicious and it will be very difficult to prove that one is not liable to pay the tax or to pay the tax at the rates levied. For doing this, one should maintain proper accounts, which, as I said, will be difficult to do for some of the agriculturists. It will be very difficult to satisfy the taxing officers. So, in the matter of submission of returns and verification of accounts, there will surely be some amount of harassment of the agriculturists. But there is one advantage. Till about the fourth slab or so, it is left to the option of the agriculturists that they might compound the tax. This would solve the difficulty to some extent.

As regards the other things in the Bill, there is one difficulty which I find in the Bill and that is this. When a land is transferred to another, if there are arrears of tax and if the transferor is not available, all the arrears are sought to be collected from the transferee. This will cost needless hardship to all *bona fide* purchasers. This should be rectified so that *bona fide* purchasers may not be affected adversely. The *bona fide* purchasers will have to obtain a certificate in regard to the payment of tax and arrears thereof. It will be very difficult for them to ascertain the exact amount of tax due to the Government. This matter may also be looked into. With these observations, I wish to commend the Bill for the acceptance of the House.

[27th September 1958]

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : 1955-இல் நிறைவேற்றிய தோட்ட வருமான வரி மசோதாவின் திருத்தமாக இது கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. முந்திய சட்டத்தின்படி வருமான வரிக்குரிய தாழ்ந்த எல்லை ரூபாய் 1,500 என்றிருந்தது. இப்போது ரூபாய் 3,600 என ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இது நில வருமானத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல் தோட்ட வருமானத்திற்குமாகச் செய்யப்பட்டிருப்பது ஓரளவில் நல்லதே. வருமான வரி கட்டத் தவறினால், வருமான வரி அலுவலர் வரியை விட ஒரு மடங்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்ற பிரிவு நீக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இன்னும், அரசாங்கம் சில விலக்குகளை இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த வகையிலும், இந்த மசோதா 1955-ம் ஆண்டு சட்டத்தைவிடச் சீர்திருந்திய மசோதாவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனாலும், பொதுவாக, வீணை பல் வகைகளில், இந்த மசோதா குடியானவர்களுக்கும் நில உடைமையாளர்களுக்கும் கொஞ்சம் இடையூறு தரக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. நம் மாநில அரசாங்கம் நில உடைமையாளர்கள் எவ்வளவு நிலம்தான் உயர்ந்த எல்லையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இன்னும் வரையறை செய்யவில்லை. இந்திய அரசாங்கத்தினரோ, பொதுவாக இந்தியா தேசம் முழுவதிலும், நில உடைமைக்கு ஓர் உயர்ந்த எல்லை, வரையறையை—ceiling on land holding—நிர்ணயிப்பது குறித்து ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக, ஏதாவது யோசனைகளை மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கூறினால், இப்போது இயற்றப்படக்கூடிய திருத்தச் சட்டத்தை ஓரிரு ஆண்டுகளில் மறுபடியும் திருத்த வேண்டியிருக்கும். எனவே, அப்படி அவசியம் ஏற்பட்டால், அப்போது மறுபடி திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது நல்லதா அல்லது இப்போது சட்டமியற்றாமல் இருந்துவிட்டு எல்லாச் செய்திகளையும் நன்றாகப் பரிசீலித்த பிறகு, நன்றாக உருப்படுத்திய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவது நல்லதா என்று அரசாங்கத்தார் இப்போது சிந்திப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

இப்போது இந்த மசோதா கனம் நில வரி அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நில வரிப் பொறுப்பையும் நீர்ப்பாசனப் பொறுப்பையும் ஒரே அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கலாமா என்று இந்திய அரசாங்கத்தார் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, இம் மாநிலத்தில் நில வரி அமைச்சரும் உணவு-விவசாய அமைச்சரும் ஒருவராகவே இருந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இவை இரண்டும் ஒரே அமைச்சரிடம் இருந்தால், நில வரி விதிப்பானது, உணவு உற்பத்திக்கிடையூறு ஏற்படாத முறையில் உறுதி செய்யப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். (குறுக்கீடு) எல்லாப் பொறுப்புக்களும் மந்திரி சபைக்கு இருக்கிறது—மந்திரி சபை கூட்டுப் பொறுப்பு உடையது—என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும், இந்தப் பொறுப்புக்கள் நான் இப்போது கூறியதுபோன்று சேர்ந்திருந்தால், இம்மசோதாவைக் கொண்டு வரலாமா, என்று இரண்டு-மூன்று தடவை இந்த அமைச்சரவையினர் சிந்தித்திருப்பார்கள் என்பது என் சொந்த நம்பிக்கை.

இது வரையில், இந்த மசோதாவில் காணப்படும் சில நல்ல அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டேன். இனி, இதில் உள்ள சில கெட்ட அம்சங்களைப்பற்றிச் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானால் விவசாயிகளும் உழவர்களும் நிலக்கிழார்களும் சில சமயங்களில், விவசாய வருமான வரி கட்ட முடியாமல் இடையூறுபடுவர் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயிக்கு 1958-59-ம் ஆண்டிற்கு விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். வருமான வரி உத்தியோகஸ்தர், இந்த ஆண்டில் விவசாயிக்குக் கிடைக்கும் நில வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, விவசாய வருமான வரியைக் கணக்கிட்டு, அதை அவருக்கு விதித்து விடுவார். உண்மையிலேயே, நிலத்தில் சாகுபடி செய்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுபவர்கள்; அவர்கள் 4, 5 ஆண்டுகள் சரியான வருமானம் இன்றிக் கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள்; ஐந்தாவது ஆண்டில் அதிகமாக விளைந்திருக்கலாம்; நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் நன்றாக விளையாமல் போயிருக்கும்; பூச்சிகளாலும் நோய்களினாலும் பயிர்கள் அழிந்திருக்கலாம். அதன்

[27th September 1958] [Dr. A. Chidambaranathan]

காரணமாக இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் அவர்களுக்கு வருமானத்தில் நஷ்டமும் ஏற்பட்டிருக்கும். இந்த ஆண்டு கிடைக்கும் அதிக வருமானத்தில் அந்த நஷ்டம் ஈடு செய்யப்பட்டுவிடும் என்று விவசாயிகள் நம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். அந்த நிலையில் இந்த ஆண்டில் உள்ள வருமானத்தை மாத்திரம் கவனித்து வரியை விதித்தால், அவர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இந்த ஆண்டில் உள்ள வருமானத்தையொட்டி அடுத்த ஆண்டு வரி விதிக்கப்படும். சென்ற ஆண்டு வருமானத்தையொட்டி இவ்வாண்டு வரி விதிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. ஆனால், சென்ற ஆண்டிய 1957-58-ற்கு விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியில் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதாவது, 50 ஏக்கர் வரையில் மொத்தமாகப் பணம் கட்டும் ("காம்பொ பொலிஷன் ஆப் டாக்ஸ்") சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தச் சலுகையை 1958-59-ம் வருஷத்திலும் காட்டக்கூடாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் உள்ள 3-வது பத்தியிற் கண்ட 2-வது பிரிவில், "ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்" என்று ஏக்கரின் ஒரு அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்" என்ற பதத்தை "அளவை ஏக்கர்" என்று நான் மொழிபெயர்க்கின்றேன். இவ்வளவு அளவை ஏக்கர்களுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் வரி என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயியிடம் உள்ள ஒரு ஏக்கர் ஒருவேளை காலேயரைக்கால் ஏக்கர் ஆகிறது; ஒருவேளை இரண்டு ஏக்கர் அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் ஆகிறது. ஒரு அளவை ஏக்கர் என்பது எவ்வளவு நிலப்பரப்பு என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்குத் துன்பங்கள் மிகவும் ஏற்படும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், கணக்கு வைத்துக்கொள்வதில் கஷ்டம் இருக்காது. ஏனென்றால் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய கணக்கர்கள் இருக்கிறார்கள்; வேண்டிய கணக்கர்களும் இதர உத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள், நியமிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். ஆயினும், இரண்டு அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலம் உடைய சாதாரண உழவரைப் பொறுத்த வரையில் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது அவருக்கு மிகவும் கஷ்டம். விவசாயிகளிடம் இருக்கும் நிலத்தின் உண்மை அளவு ஒருவிதமாக இருக்கும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் கணக்கில் அது வேறுவிதமாக இருக்கும். விவசாயியின் கணக்கில் அது ஒருவிதமாக இருக்கும்; அந்தக் கணக்கை வரிவசூல் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அவர் தெரிவித்தால், அவர் அதை கணக்கை—அளவை—வேறு விதமாக எடுத்துக்கொள்வார். அப்போது விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடும். இதை நான் சற்று விளக்குகிறேன். இப்போது நுகத்தல் அளவையையும், நாணய அளவையையும், முகத்தல் அளவையையும், பரப்பு அளவையையும் அரசாங்கத்தார் ஒருவிதமாக மாற்றி வருகிறார்கள். அந்த மாறுதல்களிற்குமேல், ஒரு இடத்தில் ஒரு ஏக்கரை 1/3 ஏக்கர் என்று கூறுகிறோம்; இன்னொரு இடத்தில் ஒரு ஏக்கரை 3/5 ஏக்கர் என்கிறோம். மற்றொரு இடத்தில் 1 ஏக்கரை 1-3/5 ஏக்கர் என்கிறோம். இன்னொரு இடத்தில் இரண்டு ஏக்கரை ஒரு ஏக்கர் என்கிறோம். வேறொரு இடத்தில் நான்கு ஏக்கரை ஒரு ஏக்கர் என்கிறோம். இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு சரிவரக் கணக்கு எழுதத் தெரியாது. விவசாயிகளின் கணக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் கணக்கும் ஒத்திருக்காது. இந்த நிலையில் விவசாயி, "என்னிடம் இவ்வளவு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலங்கள்தான் இருக்கின்றன" என்று அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து அரசாங்கத்தோடு வாதாடி நீதி பெற வேண்டியவராய் இருப்பார். எனவே, ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சம்பந்தப்பட்ட பிரிவுகள் மக்களுக்குக் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கக்கூடும். ஆயினும், வேறுவிதத்தில் வரியை நிர்ணயிக்க முடியாததால், ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ற அளவையின் மூலம் நிலப் பரப்பை மதிப்பிட்டு வரியை நிர்ணயிக்கிறோம் என்று அரசாங்கத்தார் சொல்வாராயின், 12½ ஏக்கருக்கு வரியின்றும் முழு விலக்கு அளித்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. ஆனாலும், இந்த வரம்பை 12½ ஏக்கராக வைக்காமல் 18 ஏக்கராக ஏன் வைக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ரூபாய் முறையில் 3,600

[Dr. A. Chidambaramathan] [27th September 1958]

ரூபாய் வரையில் வருமான வரியினின்றும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு ரூபாய் இருநூறு சராசரி வருமானம் எனப் பரீட்சித்தால் 18 ஏக்கருக்குத்தான் ரூபாய் 3,600 வருமானம் வரும். ரூபாய் கணக்குப்படி பார்த்தால், 12 ஏக்கர் வரையறையை 18 ஏக்கராக மாற்ற வேண்டும்.

இந்த மசோதாவில் இன்னொரு நல்ல அம்சம் இருக்கிறது. அதாவது, விவசாய வருமான வரி செலுத்த வேண்டியவர் ஆயுட் பாதிக்கப்பட்டு செலுத்த கொண்டுநீங்காது, அவர் இன்ஷூர் செய்துகொண்டிருக்கும் பணத்தொகையை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு மொத்த வருமானத்திலிருந்து கழித்துக்கொள்ள இந்த விலக்கு அளிக்கிறார்கள். பொதுவாக, விவசாய நில வருமான வரி மசோதாவில் நல்ல அம்சங்கள் சிலவும், ஒப்புக்கொள்ள முடியாத அம்சங்கள் பலவும் இருக்கின்றன என்பது என் கருத்து. இந்த மசோதாவை இன்னும் சீர்தாக்கி ஆய்ந்து, சிறந்த முறையில் அமைப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* Sri P. B. K. THIAGARAJA REDDIAR : மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தோட்ட விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தோட்ட வருமான வரி மசோதாவைத் திருத்தாமல் தனிப்பட்ட முறையில் விவசாய வருமான வரி மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருந்தால், விவசாயிகள் நன்கு இச்சட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் என்பதுதான் என் கருத்து. தோட்ட வருமான வரி மசோதாவைத் திருத்தாமல் இதைத் தனிப்பட்ட விவசாய வருமான வரி மசோதாவாகக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஆனால் தோட்ட விவசாயமும், விவசாயத்திற்குள் அடங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இருந்த போதிலும், தோட்ட விவசாயம், ஒரு “ஆர்கனைஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரி” யாக இருந்து வருகிறது. ஸ்தாரணப் பயிர்த் தொழில் செய்யும் விவசாயிகள், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் விவசாயத்தை நடத்தவில்லை. ஒவ்வொரு வருடமும் வருமானம் மாறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஒவ்வொரு வருடமும் விளைபொருள்கள் மாறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஆகவே, சிக்கலான விஷயங்கள் அடங்கியுள்ள இதை ஒரு தனி மசோதாவாகக் கொண்டுவந்திருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். அடுத்தபடியாக, தோட்ட விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த போது, அப்படி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்குள்ள இரண்டு காரணங்களை அதன் “ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸ்”-ல் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, நம் நாட்டின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற டணம் தேவையாயிருக்கிறது, அதற்காக வரி போடுகிற ஒரு நிலைமை. இரண்டாவதாக அரசாங்கம்,

“The Government have under consideration the question of undertaking legislation for fixing ceiling on landholdings but they have taken a decision to fix a provisional ceiling only for the present. Social justice demands that a portion of the advantage derived by the people holding land in excess of that ceiling, should be appropriated by the State towards common benefit. The Government have accordingly decided among other things to levy agricultural income-tax on all landholdings in excess of certain extent.”

என்று கூறியிருக்கிறது. இந்நிலையில் வருமான வரி மசோதா வரும்போது நிலச்சுவாந்தார்களிடையே ஒருவிதமான அச்சம் இருந்து வருகிறது. அதாவது, எந்த அடிப்படையில் உச்சவரம்பு வைக்கப்படுமோ என்ற அச்சம், ஒரு குழப்பமான நிலை இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றி நமது நிலவரி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாத்தமாக அந்த அச்சத்தைப் போக்கும்படி பதில் கூறுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, “இன்

27th September 1958] [Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar]

எக்ஸஸ் ஆப் தி லீலிங்” என்ற வார்த்தையானது, 12½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குத்தான் இந்த லீலிங் இருக்கும், அதற்கு மேல் இருப்பதற்கு வருமான வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த லீலிங் இதன் அடிப்படையில்தான் இருக்குமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு நிலவரி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாத்தமாக பதில் அளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வருமான வரியை வசூலிப்பதற்குத் தனிப்பட்ட தொரு முறையில் இன்கம்-டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் தேவையில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. ஏனெனில், நேற்றுப் பேசும்போது, நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், ரெவின்யூ இலாகா எவ்வளவு சிறந்த முறையில் விவசாயிகளிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆகவே, வரி வசூல் முறையை ரெவின்யூ இலாகாவே கவனிக்கலாம் என்பதுதான் என் கருத்து. அதற்காக, அதிகப்படியான ஒரு அதிகார வர்க்கம் தேவையில்கலை. அப்படி வரி வசூல் செய்வதற்குக் கிட்டத்தட்ட 6.43 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி 70 லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்ய ஆறு லட்சத்திற்கும் அதிகம் செலவாகும் ஒரு அதிகார வர்க்கம் தேவையில்கலை. இப்பொழுது இருக்கிற ரெவின்யூ அதிகாரிகளே, ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்களும், ஆர். டி. ஓ. அவர்களும், இந்த இன்கம்-டாக்ஸ் கமிஷனர்களாக இருந்து வேலை செய்யலாம். கிட்டத்தட்ட ரூ. 30,000 வருமானத்துக்கு மேற்பட்ட பட்டாதார்கள் “கம்பவுண்ட்” முறையில்தான் வரி செலுத்தப் போகிறார்கள். ரூ. 4,000 வருமானத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் தங்கள் கணக்குகளைக் காண்பித்து வரி செலுத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதுவும், தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடத்தில் தான் பெரும் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாவில் வேண்டுமானால், கலெக்டருக்கு உதவியாயிருக்க ஒரு அதிகாரியை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் என் கருத்து.

அடுத்தபடியாக, இந்த நில ஏக்கர்களை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ற முறையில் பிரித்திருக்கிறார்கள். நிலத்தீர்வையைக்கொண்டு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி முறையை ஓரளவு சரிப்படுத்த இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவை களைக்கெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 4 ரூபாய்க்குமேல் 8 ரூபாய்க்குள் நில வரி செலுத்தப்படுகிற நிலங்களில், 3/5 ஏக்கர் கொண்டது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 4 ரூபாய்க்குமேல் 8 ரூபாய் வரை வரி செலுத்தப்படும் நிலங்கள், 3, 4, 5 தரம் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக இருக்கும். அதாவது, வரிப்பாசனத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கிற நஞ்சை நிலங்கள்தான் இந்தக் கட்டத்தில் வந்து சேரும். வரியிலிருந்து தண்ணீர் சப்ளை இல்லாமல் போனால் நஞ்சை சாகுபடியாகாது. நஞ்சையும் சாகுபடி செய்ய முடியாது, புஞ்சையும் சாகுபடி செய்ய முடியாது என்ற ஒரு நிலை ஏற்படும். ஒரு மாதம் தண்ணீர் வரும். நஞ்சை சாகுபடி செய்ய வார்கள். பின்னர் தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர் காய்ந்து போகும். பிறகு, வேறு விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும். சில வருடங்களில் நஞ்சை நிலங்களிலிருந்து வருமானம் வருவதற்குப் பதிலாக நஷ்டம் கூட ஏற்படுவதுண்டு. ஆகையினால், இந்த நஞ்சை நிலங்களைப்பற்றி அரசாங்கம் சற்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “ரெமிஷன்” கொடுக்கும் விஷயத்தில்கூட நஞ்சை நிலங்களுக்கு, வரியிலிருந்து தண்ணீர் வராமல் போனால், கிராமத்தில் இருக்கிற உயர்ந்தபட்ச புஞ்சைத் தீர்வை வசூல் செய்யலாம் என்று ரெமிஷன் விதி கூறுகிறது. அப்படி, அதைப் புஞ்சையாகக் கருத வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த நிலங்களையெல்லாம் அந்த ஆண்டிலாவது புஞ்சையாகக் கருத வேண்டிய ஒரு நிலைமையை இந்தச் சட்டத்தில் புருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, 1½ ரூபாய்க்குக் குறைந்த தீர்வை உள்ள 4 ஏக்கரை ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 1½ ரூபாய்க்குக் குறைந்த தீர்வையுள்ள நிலம், குறைந்தபட்சத் தீர்வை உள்ள புஞ்சை நிலம், நாலு ஏக்கர்கள் கொண்டது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட்

[Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar] [27th September 1958]

ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது முறையல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மிகவும் குறைந்தபட்சத் தீர்வையுள்ள புஞ்சை நிலங்கள் சாதாரணமாக மேய்ச்சல் தரையாக அல்லது கால்நடை தீவனப்பயிர் செய்யப்படும் நிலமாகத்தான் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. மேய்ச்சல் தரைக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. செலக்ட் கமிட்டியில் ஒரு கட்டத்தில் மேய்ச்சல் பூமிக்கும் தீவனப்பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களுக்கும் வரி விலக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள். பிறகு மற்றொரு கட்டத்தில் மேய்ச்சல் பூமிக்குத்தான் வரி விலக்குக் கொடுப்பதென்றும், தீவனப்பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு இல்லை என்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதை என்ன காரணத்திற்காக ரத்து செய்துவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. கால் நடைப் பராமரிப்பு விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதாகையால் கால்நடைகளுக்காக மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்குவதோடுகூட, கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் பயிரிடக்கூடிய சோளம் முதலியவற்றுக்காவது—புஞ்சை நிலங்களுக்காவது வரி விலக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சோளம் முதலிய புஞ்சை தானியங்கள் கால்நடைகளுக்குத் தீவனமாகவும் உபயோகப்படுகின்றன. மனிதனுக்கும் உபயோகமாகிறது. ஆகையால், அதைப் பிரிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

*SRI P. B. K. THIAGARAJA REDDIAR : 12½ ஏக்கர் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒரு நிதி ஆண்டின் துவக்கத்தில் ஒருவருக்கு அதற்கு மேல் நிலம் இருக்கிறது. பின்னால் கடன் தொல்லையினால் ஒருவருடைய கையை விட்டு நிலம் 12½ ஏக்கருக்கு மேலுள்ள நிலங்கள் மாறிவிட்டாலும், ஐந்து ஏக்கராக, ஆறு ஏக்கராகவின் சாகுபடியைத்தான் அவன் அனுபவிக்கும்படி ஆயிற்று என்றாலும், கணக்கெடுத்துக்கொள்ளாமல் வருஷ முதலில் அவன் கையில் இருந்த மொத்த நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்படி வரி விதிப்பது என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாத விஷயம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நாம் விதிக்கக்கூடிய வரி அளவு இந்திய வருமான வரிச் சட்டத்தில் கண்டுள்ளதைவிடவும் அதிகமாக இருக்கிற தென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகபட்ச வருமானம் வரக்கூடியவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. சிறிய விவசாயிகளுக்கெல்லாம் ஊக்கம் தரக்கூடிய அளவில் இந்த வரி விகிதம் அமைந்திருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, 3,600 ரூபாய் வரைக்கும் வரி இல்லையென்று செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு 1,400 ரூபாய் வரையிலும் ரூபாய்க்கு 5 நயா பைசா என்றும், அதற்குப் பிறகு 5,000 ரூபாய் வரையிலும் ரூபாய்க்கு 15 நயா பைசா என்றும் திடீரென்று உயர்த்திவிடுகிறோம். இதைப் படிப்படியாக 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் ஏற்றியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதனால் வருமானம் பாதிக்கப்பட்டுவிடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மசோதாவில் 50 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளவர்களுக்கு “கம்பவுண்டு” செய்துகொள்ள வழி செய்திருப்பது நல்லது. நடுத்தர நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அது மிகவும் நன்மை பயக்கும். ஆனால் கம்பவுண்டு ரேட்டுக்கும் இந்த வரி அளவுக்கும் அதிகமாக வித்தியாசம் இருக்கிறதென்பது என் கருத்து. இந்த “கம்பவுண்டு” செய்யும் சலுகை மொத்தமாக வரி செலுத்தும் நடுத்தர நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற அது இல்லாமல் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கத்தின் வருமானம் பாதிக்கப்படலாமென்று கருதுகிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

*SRI M. ETHIRAJALU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்தின் மீது விதிக்கும் விவசாய வருமான வரி மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனநாயக அமைப்பை

27th September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

படிப்படியாகக் கொண்டுவருவதற்கு அடிப்படையாக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நில வரம்பு கட்டப்போகும் இந்த நேரத்தில் இந்த மசோதா முக்கியமானதா, அவசியமானதா, இது வேண்டுமா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆனால், நிறைய நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் நாம் இந்த உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறோம். நிலம் குறைவாக இருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்கு நாம் இந்த உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. அப்போது கூட இந்த நில வரியும் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் நம் நாடு விவசாய நாடு. நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள்; விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயத் துறையை வளப்படுத்துவதற்காகத்தான் நமது மாநிலத்தில் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கடனாக வாங்கிச் செலவு செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பலபல நீர்த்தேக்கங்கள், அணைக் கட்டுத் திட்டங்கள், விதைப் பண்ணைகள், நீர்ப்பாசனக் கிணறுகள் முதலியவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதிகமான வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுத்து அந்த மக்களுடைய வருமானம் பல வகையிலும் பெருகுவதற்கு நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த நிலையில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வில்லை என்றாலும்கூட, விவசாயத்திற்காக நாம் கடந்த வருடங்களில் எல்லாம் செலவிட்டிருக்கும் தொகை மிக மிக அதிகமானது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. நமது மாநிலத்தில் இதுவரை அதிகமாக வரி செலுத்தி வந்திருப்பவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல. வியாபாரிகள், உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் முதலியவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பணம் நிலத்தீர்வையைவிட அதிகமானது. விவசாய மக்களுடைய வருமானம் பல வகைகளிலும் அதிகப்படுவதற்கு நாம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிற காரணத்தினால், இப்போது விவசாயத்திற்கு வருமான வரி விதிப்பதைப்பற்றி அதிகமாக யாரும் எதிர்க்கவேண்டியதில்லையென்று சொல்கிறேன். இந்த வரி போடக் கூடாது என்றால், மேலும் மேலும் விவசாயத் துறையை எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மேலும் இதைப்பொறுக்கும் கமிட்டியார் நல்ல முறையில் மூன்று விதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். தோட்டக்கால், நஞ்சை, புஞ்சை என்பதாகப் பிரித்து அதற்கு ஏற்ற வகையில் வரி விகிதங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தோட்டக்கால் பயிர்களிலும் பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு பலன் தரக்கூடிய பயிர்கள், சில ஆண்டுகளில் பலன் தரக் கூடியவை, உடனே பலன் தரத் தக்கவை என்று பிரித்திருப்பது விசேஷமானதாகும்.

இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் பலன் தரக்கூடிய தோட்புகளுக்கு—பலன் தரக்கூடிய வருஷத்தில் வரி விதிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும், பலன் தராத முன் வருஷங்களில் வரி விதிக்கக் கூடாது. அப்படிப் போட்டால், அது தோட்டக்காரர்களைப் பாதிக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, தோட்புகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்து மீண்டும் இதற்குத் தகுந்த திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாய வருமான வரியைத் தகுந்த முறையில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. ஏனென்றால் இப்போது விற்பனை வரி இருந்தாலும், நம்மால் வசூலிக்க முடியாதபடி இருநூறு கோடி ரூபாய் இந்தியா முழுமைக்கும் தங்கியிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 14 கோடி ரூபாய் வசூலிக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த விவசாய வருமான வரியை நல்ல முறையில் வசூலிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இது வரையில் விவசாய வருமான வரி நமது மாநிலத்தில் இருந்தது கிடையாது. இப்போதுதான் ஜனநாயக அடிப்படையில் நல்ல முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[27th September 1958]

27th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : ஏன் ?

* SRI V. V. RAMASWAMI : ஏனென்றால், 1962-ம் ஆண்டில்தான் அடுத்தபொதுத் தேர்தல் வருகிறது. அடுத்த பொதுத் தேர்தல் வரும் போதுதான் சர்க்கார் அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று என்னைத் தெளிவாகச் சொல்லச் செய்துவிட்டார்கள்.

விவசாய வருமான வரி விதிப்பைக் கொண்டுவந்த பிறகு, நிலத்தின் மீது இப்போது இருக்கும் வரிகளையும் தீர்வைகளையும் ரத்து செய்ய சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. (குறுக்கீடு). இப்போதுள்ள எந்த நில வரியையும் எந்த நிலத் தீர்வையையும் ரத்து செய்ய சர்க்கார் உத்தேசிக்குவதில்லை என்று இப்போது தெரிந்துகொண்டேன். மாற்றப் போகிறார்களாம். ஒரு வரி விதிப்பின் மூலம் நல்ல வருவாய் வந்துவிட்டால், அதை சர்க்கார் இலகுவில் ரத்து செய்யமாட்டார்கள். விவசாய வருமான வரி விதிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு, முதலில், ஒரு விவசாயி ஏற்கெனவே என்ன என்ன வரிகளைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால், வருமான வரியை விவசாயத்தின் மீது போடலாமா என்று என்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மத்திய அரசாங்கத்தார் பார்த்தார்கள். ஆனால் கிராம மக்களால் பல்வேறு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும், கணக்குகளை ஒழுங்குபடுத்த முடியாது என்றும் உணர்ந்து, அந்தக் காரணத்தால் அந்த வரி விதிப்பை மத்திய அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரவில்லை. இப்போது அத்தகைய வரிகளை விதிப்பதற்குரிய உரிமை மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தார் இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள்.

விவசாய வருவாயும் விவசாயத் தொழிலாளிகளின் கூலியும் இடத்திற்கு இடம் வித்தியாசமாக இருக்கும் என்றும், நிலத்தின் தரமும் இடத்திற்கு இடம் வித்தியாசப்படுவதால் உரங்களை உபயோகிக்கும் அளவும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டதாகவே இருக்கும் என்றும், விவசாய வருமானத்தை நிர்ணயிப்பது மிகக் கஷ்டமான வேலையாகும் என்றும், இக்காரணங்களால் விவசாய வருமான வரி மசோதாவைக் கைவிட்டு நிலத் தீர்வையின் பேரில் graded system-த்தில் வரி விதிக்கக்கூடிய மசோதாவைத் தயார் செய்ய வேண்டுமென்றும், பொறுக்குக் கமிட்டியின் அங்கத்தினராகிய ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார், எம். எல். ஏ., தமது ஆட்சேபக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, இப்போதைய நிலத் தீர்வைகளையும் கைவிடாமல் இந்த வரியை விதித்தால், விவசாயிகளுக்கு வரிப் பளு மிகவும் அதிகரிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சேஷாச்சாரியார் மற்ற மாநிலங்களில் விவசாய வருமான வரி விதிப்பு இருப்பதால், இந்த மாநிலத்திலும் இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டுவருவதில் தவறில்லை என்று குறிப்பிட்டார். மேலும், இந்த வரியை விதித்தால், அதன் விளைவாகவாவது விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளப் பழகிக் கொள்வார்கள் என்றும் கூறினார். இப்போது சர்க்காருக்கு நில வரியுடன் சில இடங்களில் தண்ணீர் தீர்வை, “பெட் டெர்மெண்ட் லெவி” முதலிய தீர்வைகளும் இருக்கின்றன. நம் மாநில சர்க்காருக்கு வரும் வருவாயில் மெயின் பகுதியாக இருந்த நிலவரி குறைந்த விற்பனை வரி வருவாய் அதிகமாகிவிட்டது. ஏற்கெனவே இருக்கும் விற்பனை வரியாலேயே மக்களுக்குப் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏற்கெனவே கணக்கு வைத்துக்கொண்டு பழக்கப்பட்ட வியாபாரிகளை விற்பனை வரியைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கம் இல்லாத விவசாயிகள், இந்த வரி விதிப்பு வந்த பிறகு, மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். இந்த வரி விதிப்பு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் ஆபத்தானது. இந்த வரி விதிப்பு அமலுக்கு வரும்போது, கிராம மணியக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியா அல்லது நில உடைமையாளர்கள் கணக்குக் கொடுப்பது சரியா என்ற குழப்பம் வரும். ஆகவே, இந்த வரி விதிப்பைக்

V. V. RAMASWAMI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே! ஸ்டேட்ஷன்ஸ் விவசாய வருமான வரி (திருத்த) மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகு அசெம்பிளியில் நிறைவேற்றப்பட்டு இப்போது இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் அநேக இடங்களில் மூலச் சட்டத்தை (principal Act) பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டு, சில பகுதிகள் நீக்கப்படும் பல பிரிவுகள் சேர்க்கப்படும் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது அப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இப்படித் திருத்த மசோதா கொண்டுவராமல், மூலச் சட்டத்தையே முழுதும் நீக்கிவிட்டு புதிய மசோதா கொண்டுவந்திருந்தால், ரொம்ப நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் அவைகளைப் படிப்பதும், புரிந்துகொள்வதும் மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவைகளை அமல் நடத்துவதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரித் திருத்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, அந்தக் கமிட்டியில் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அந்தமாதிரி இந்த மசோதாவின் பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் இந்த சபை அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும், இந்த சபை அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருப்பார்கள். இனிமேல் மசோதாக்களைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பும்போது இந்த சபை அங்கத்தினர்களையும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சேர்த்துக்கொள்வதென்ற மென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது என்ன வார்த்தைகள் கூறப்பட்டனவோ, அவைகள்தான் இந்த மசோதாவின் “ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸ்” பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது,

“In the discussions with the Planning Commission, the State Government has given a specific undertaking to raise sufficient revenues to balance the revenue budget.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அப்போது போடப்பட்ட திட்டப்படிதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. மேலும், இந்த வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருவாய் வராது என்று தெரிகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசாங்கம் கொடுக்கும், கடன் தொகைக்கான வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருந்தால், இந்த வரி விதிப்பைக்கூடக் கொண்டுவராமல் இருந்திருக்கலாமே என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த வரி விதிப்பில் அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதாலும், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியிருப்பதாலும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம் என்று சர்க்கார் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறார்களேதவிர, இன்னும் உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவரவில்லை. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சொல்லிவருவதானது, “புலி வருகிறது, புலி வருகிறது” என்ற கதை போலத்தான் இருக்கிறது. உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் எப்போது வரும் என்று தெரியவில்லை. 1962-ம் ஆண்டிற்குள் உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று தோன்றுவில்லை. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை, விவசாயப் பாதிக்கப்படுகிறது, எப்படி பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து, விவசாயத்தைப் பாதிக்காத முறையில் நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்யலாம் என்று உத்தேசித்திருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும், 1962-ம் ஆண்டிற்குள், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டுவரமாட்டார்கள் என்றே சொல்லுகிறேன்.

[Sri V. V. Ramaswami] [27th September 1958]

கொண்டுவராமல், நான் முன்பு கூறியபடி, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டிவிட்டு, நிலத் தீர்வைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அவைகளுக்குப் போதிய ஸர்சார்ஜ் போடுவதுதான் சிறந்த முறையாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் விவசாய மக்களுக்கும், கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளும் தொந்தரவுகள் இருக்காது.

மேலும், இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு 6.43 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று பைனான்சியல் மெமோராண்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சிக்கன முறையல்ல. ஏதாவது புதிதாக ஒரு திட்டத்தைப் போட்டால், அதனால் மேலிட்டுச் செலவு ஏற்படுகிறதேயொழிய, சிக்கனமும் இல்லை, திறமையுமில்லை. இது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, சிக்கன முறையைக் கையாளவேண்டுமென்பதற்காக, நிலத் தீர்வை விதிப்பது, வசூலிப்பது முதலியவைகளில் ஆதியிலேயேயிருந்து பழக்கப்பட்ட ரெவின்யூ இலாகா வினரைக் கொண்டே, இந்த விவசாய வருமான வரி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-40
P.M.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, one hon. Member who had the Delhi phobia said that we were having recourse to this legislation on account of orders from Delhi. It is a wrong allegation and I will try to explain how it is wrong.

Sir, this question of land revenue and also the reform in the manner of taxing the income from land was discussed for a long time. Many committees went into this question. For instance, as early as thirty years ago the Marjorie Banks Committee went into this question. Then, there was the Raghavendra Rao Committee. The last committee to go into the question was the Subramanyam Committee. In those committees non-officials were also associated. There were landowners like Messrs. Ramachandra Reddi, Ranga Reddi, Satyanarayana Raju, and Valivalam Desigar in the Subramanyam Committee. Therefore, the committees were not entirely official committees. The committees consisted of non-official members also who knew fully well about the agricultural sector and the implications of that occupation. The Subramanyam Committee in its recommendation has something to say about changing the mode of levying the tax on land. The Committee has stated that the levy of the surcharge should be taken up only as an interim measure. When, as a result of the general progress in education, the farmers become competent to maintain proper accounts, the agricultural income-tax should be extended to other areas replacing the scheme of land revenue surcharge on large holdings. So, on two basis one that it is better to levy tax on the income from land and the other that there is a progressive aspect in this matter, namely, that there will be a distinction between the amount paid by way of tax by a rich man and an ordinary poor ryot this levy is recommended. The reason why they did not recommend this to be applied at once as soon as they made the recommendation was this. Many of the agriculturists are poor, ignorant and not educated, and they cannot keep accounts. So, they also recommended in that report that it might, in the first instance, be tried on plantations. That

[27th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

was why the Government also passed an Act applying that recommendation in the first instance to plantations. Now, hon. Members may well ask, 'Has the ryot population so advanced in the matter of education and in the matter of keeping accounts that you are now thinking of levying this tax on agricultural income?' No, they have not. But they have made a little progress, that should be admitted, though not to the extent that the provisions of the measure require. That is why we have made very liberal provisions in the measure in the matter of exemptions and compounding of tax. The exemption limit is now Rs. 3,600. Originally, the limit that was contemplated was Rs. 1,500. Now we have more than doubled it. In the matter of giving option to compound the tax, there also we have liberalised the provision. They can, in fact, compound to the extent of 50 standard acres. That is more or less four times Rs. 3,600 which comes to Rs. 14,000 or Rs. 15,000. So, the difficulty that was made out, namely, that the ryots would not be able to keep Accounts, will not hold good because we have made the provision for compounding so liberal, that even without keeping accounts, they can compound to the extent of Rs. 14,000 or Rs. 15,000 of income.

Then, Sir, another point was made that this was a sort of double taxation. I submit it is not double taxation. Income from land is now subjected to a tax like income from any other source. For instance, an importer of foreign goods pays customs duty at the port. Later on he pays sales tax when the goods are sold. Ultimately, he also pays income-tax on the profits made by him in the business. Therefore, will the hon. Members call that triple taxation? No. The tax is on different accounts. I may also mention another instance. In many avocations, taxes on various accounts are paid which are merely deductions before the income is actually assessed to income-tax. Similarly, a land tax will be merely a tax paid in the process of getting the income from land. Therefore, we cannot call this double taxation. There are instances where tax is levied not only twice but thrice and so on.

But one point I must admit in this connection is this. It might be asked: 'When you are having an income-tax, why should you have the land tax at the level at which it now prevails?' I have already conceded in principle that once we levy the income-tax, the tax on land as it now exists should be modified. We must have a sort of uniform basic tax. That system is obtaining in Kerala and some other States also. I say it is a long-range target. Now we are not in a position to implement it because we do not know definitely what amount we will get from this income-tax. Again, we are in a very difficult situation as regards finance. So, without knowing what amount we will get by this new taxation policy, we cannot do anything in the matter just at present. How best to adjust the basic tax with this income-tax is a thing which requires detailed examination. When we have a clear picture about this,

[Sri M. A. Manickavelu] [27th September 1958]

only then we could have a uniform basic tax. Now, without fully assessing the financial implications of this tax, we cannot take a leap in the dark and abolish the existing land revenue and impose a uniform tax of, say, Re. 1 or Rs. 2 or Rs. 3. If that were done, I do not know where it will land us. The income now derived from land revenue is in the order of Rs. 6 crores. Therefore, the question requires detailed examination. This is not the propitious time for launching upon that really logical conclusion of this programme of taxing income from land. Therefore, I have admitted in principle that there must be a change in the matter of land tax as it prevails at present but that it should be done after careful examination and at the proper time.

Then, Sir, hon. Members alleged that the present land tax and the income-tax would be a heavy burden on the ryot. But they should also remember that the land tax that is now prevailing was levied on a certain basis some thirty or thirty-five years ago. There was no resettlement and undoubtedly during this period the prices of foodgrains have gone up very high, many times over this. This argument, I know, will be countered by saying that the cost of cultivation also has gone up. But I submit that it has not gone up in such a large proportion as not to leave a margin. The rise in prices is far greater than the rise in the cost of production. Therefore, there is a comfortable margin left which we have not taxed so far. Therefore, we have adopted this means of getting some money from the net income.

4-50
p.m.

Now, as regards the question whether this is an indicator that the proposed ceiling will be $12\frac{1}{2}$ acres or so, I want to state that this is not at all any indication of the ceiling that is to be fixed. This tax is based only on the net income. We thought that about $12\frac{1}{2}$ standard acres would give a net income of about Rs. 3,600. That means that any person getting about Rs. 3,600 in the agricultural sector will be a sort of a Gazetted Officer in that sector. So, on that basis we have indicated the number of acres. It is no indication at all of the ceiling to be fixed later. This is a tax on the average net income. In the Select Committee we examined some witnesses and this is based on their evidence. In some cases one standard acre gives as much as from Rs. 600 to even Rs. 1,000 net. (Interruption.) Probably, it may not be even Rs. 300 in some cases, I admit. But we have taken the average and we have put it at that. On income only one has to pay tax. If there is no income, one need not pay the tax. That is the relieving feature about that.

The difficulty in maintaining accounts was pointed out. With regard to that, as explained, the ryot who owns below $12\frac{1}{2}$ acres will not have to pay any tax at all. So, no question of keeping accounts arises in that case. Now I am saying roughly—there are about 41 lakhs of holdings in the State of which the number of these

[27th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

which will be taxed at this rate, that is, without compounding, will be only about 4,500 and the number of people who can have recourse to compounding will be of the order of 40,000. So, the bulk of the agricultural population will not be affected at all. That is a proper answer for the hon. Member who raised the question that the small ryot would be affected. He will not at all be affected.

Then, the question whether these pieces of legislation would affect food production was raised. Now, the Government are very anxious to see that food production is not affected. They are anxious that food production should go up. Incidentally, it was here pointed out—though it was not quite pertinent in regard to this—how fixing of ceiling would affect food production. Some hon. Members said that having a ceiling and releasing the extra, superfluous land would induce the small ryot to produce more. But there is another side of it also. It was also stated that if the land was in the hands of poor landlords, they would not be in a position to put forth their best efforts and produce more. They say that it is the big landlord that has got a large extent of land, capital, the wherewithal, money and other resources and that it is he that has got a sort of interest or incentive to produce more. There are two versions. One version is that if you split the land into small holdings, it will give greater production. There is another version that if the lands are retained in large estates, it will be more conducive to greater production. We could not arrive at any dogmatic or quite conclusive decision about that. I think there is an element of truth in both. Therefore, unless we have further details and more statistics about it, we cannot jump to the conclusion that one or the other is correct. The Government in this critical period are very anxious that food production should not be affected. That is why in the matter of proceeding with this legislation, the question whether it will affect food production arises now and then. We have to examine it carefully because the most primary thing is that food production should not be affected. Fixation of ceiling is a theoretical thing to satisfy some political slogan. That is what they call the socialistic pattern. There is that aspect also, but that aspect should not be detrimental to the vital concern of the nation that food production should not be affected. That is why the Government are moving rather cautiously. But that does not mean that legislation should not be introduced at all. All this time taken will give us ample opportunity to know the other aspect of the matter and to fix the ceiling on a proper basis. That is why we are going rather slow about it. (Sri V. V. Ramaswami: There is a state of suspense.) There is no state of suspense, Sir. A person with a reasonable foresight must come to the conclusion that a ceiling and a reasonable ceiling will be fixed. (Dr. A. Sreenivasan: Philosophy.) It is a scientific conclusion also, Sir. From the premises a person who properly applies his mind will be able to tell the exact ceiling also. (Laughter.)

[Sri M. A. Manickavelu] [27th September 1958]

A point was made about the jamabandi. Jamabandi is quite necessary in the matter of adjusting things, as the land revenue system exists now. But when we change over to the income-tax system, changing the land tax into a sort of uniform basic tax, then there will be no necessity for jamabandi. In one way, it is good that jamabandi is abolished. There have been Resolutions moved in the other House that jamabandi be abolished. When we switch over to this mode of taxing the income, all those things will not be necessary because if there is income only, there will be tax, and if there is no income, there will not be any tax. That is a simple proposition, which everybody can understand and it can be worked out properly. Only it requires some time to adjust all these things and make this a really workable proposition.

I think I have covered as far as possible the points raised. With regard to the others that might have been left out, when we discuss the clauses, I shall meet the arguments advanced. I think that after my having explained all these several aspects of the matter, the House will see how reasonable this is in the present circumstances and I hope that it will pass this motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.

The motion was put and carried.

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN
RE DECISION ON THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided upon:—

29th September 1958
(Monday)
3 p.m. to 6 p.m.	1. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958). 2. Discussion on the State Electricity Board Budget.
30th September 1958
(Tuesday)
3 p.m. to 6 p.m.	1. The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958)—<i>cont.</i> 2. The Tiruchirappalli Kaioruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958).

27th September 1958]

II.—GOVERNMENT MOTIONS—*cont.*

(2) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE MADRAS COUNCIL RULES re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, under rule 21 (3) of the Madras Council Rules, I move—

“That item No. III, i.e., the speech of the Hon. Sri V. Ramaiah Minister for Electricity, on the State Electricity Board Budget be taken up before item No. II, i.e., clause-by-clause consideration of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958).”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That item No. III, i.e., the speech of the Hon. Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity, on the State Electricity Board Budget be taken up before item No. II, i.e., clause-by-clause consideration of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958).”

The motion was put and carried.

V.—ANNUAL FINANCIAL STATEMENT OF THE MADRAS STATE
ELECTRICITY BOARD FOR THE YEAR 1958-59.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I rise to move that the Annual Financial Statement for 1958-59 and the Supplementary Financial Statements for 1957-58 of the Madras State Electricity Board laid on the table of this House be taken up for discussion.

The Statements are open to discussion in the State Legislature but are not subject to vote. The Board will, however, take into consideration any comments made on the Statements in the State Legislature. The Introductory Note to the Annual Financial Statement explains the various statements comprising the Annual Financial Statement and the provisions made therein.

The Madras State Electricity Board, which commenced functioning with effect from the 1st July 1957, at present consists of four Members, viz., the Secretary to Government, Public Works Department, who is the Chairman of the Board and Administrative Member, Chief Engineer (Electricity), Secretary to Government, Finance Department, and the Director of Industries and Commerce. The term of office of the Members has since been extended up to 30th June 1959. The question of appointing a fifth Member, viz., the Accounts Member, is under consideration of the Government, as the part-time Accounts-Member appointed last year was relieved of his duties with effect from the 31st August 1958 after-noon, at his own request. The question of appointing non-officials and full-time Members on the Board was carefully considered by the Government and it was felt that it would be advantageous to continue the present set-up for another year till the 30th June 1959.

[Sri V. Ramaiah]

[27th September 1958]

in order to put the administration of the infant Board on an even keel and to solve smoothly the problems arising out of transfer of the administration of the former Government Electricity Department to the Board. Representation to non-officials representing various interests such as Industry, Commerce, Labour, etc., has been given on the Madras State Electricity Consultative Council constituted under section 16 of the Electricity (Supply) Act, 1948.

The need for presenting the two Supplementary Financial Statements for 1957-58 has arisen, as the capital expenditure during 1957-58 had to be increased to Rs. 13.31 crores in the Revised Estimate for 1957-58 as against the provision of Rs. 11.62 crores only in the Budget Estimate for 1957-58, following the increased ceiling fixed by the Planning Commission for capital expenditure on Electricity Schemes and also with reference to a loan of Rs. 30 lakhs made available by the State Government for execution of rural extension schemes in certain Community Development Blocks. Moreover, as regards revenue expenses, against the provision of Rs. 6.11 crores in the Budget Estimate for 1957-58, the Revised Estimate had to be fixed at Rs. 10.02 crores due to increase on certain items of operation expenses. For the period from the 1st July 1957 to the 31st March 1958, against the total receipts of Rs. 8.02 crores, the anticipated expenditure is Rs. 7.57 crores leaving a small surplus of Rs. 45 lakhs.

Coming to the Annual Financial Statement for 1958-59, the capital expenditure on Electricity Schemes during 1958-59 is fixed at Rs. 11.91 crores, following the ceiling fixed by the Planning Commission as against the outlay of Rs. 13.31 crores in 1957-58. As against this capital programme of nearly Rs. 12 crores, the resources in sight by way of loans from the State Government and utilization of the Depreciation and other reserves of the Board come to only Rs. 9 to 10 crores roughly. To make up the deficiency the Board has issued, with the approval of the State Government, the 4½ per cent Madras State Electricity Board Bonds, 1968. The State Government have guaranteed fully under section 66 of the Electricity (Supply) Act, 1948, the repayment of the securities both in respect of principal and interest. As the hon. Members are aware, the loan was oversubscribed within a few minutes of its opening. The overwhelming success of the first open market loan floated by the Board is an index of the confidence placed by the public in the Board and the power development programme undertaken by it. Let me take this opportunity to thank the bankers, the public and all others who have contributed to the success of the loan.

On the revenue side, the expenditure during 1958-59 is estimated at Rs. 12.03 crores, as against the anticipated total receipts of Rs. 11.40 crores leaving a gap of about Rs. 63 lakhs. Suitable steps will be taken by the Board to wipe out this deficit. The increase in the revenue expenses during the current year is mainly

[27th September 1958] [Sri V. Ramaiah]

due to the increase in the operation and maintenance work of the Board consequent on the addition of new transmission and distribution lines, generating units, etc.

Sir, a major portion of the capital outlay during the current year, viz., Rs. 6.81 crores is proposed to be utilized on the Kundah and Periyar Hydro-Electric Schemes and the Madras Plant Extensions, which are the three major generation schemes under the Second Plan. The 30,000 K.W. generating set under the Madras Plant Extension III stage was commissioned in April 1958, and has relieved the power situation to some extent. The first 35,000 K.W. generating set out of the three 35,000 K.W. units proposed to be installed initially in the Periyar Power House is scheduled to be commissioned on the 12th October 1958. The other two 35,000 K.W. sets are expected to be commissioned before the end of March 1959. The putting into operation of the Periyar Project within a period of 3½ years of its inception is a record in execution, of which the State and the Electricity Board can well be proud. Our biggest scheme, viz., the Kundah Project is making rapid progress in all spheres of construction and is expected to be commissioned in 1960. In this connexion, I would like to express our sincere gratefulness to the Government of Canada, who have offered an additional aid of 5 million dollars for the construction of the 230 K.V. transmission line from Kundah to Madras (a distance of about 300 miles), over and above the assistance of 20 million dollars already offered by them for the Project. Another notable achievement during the current year has been the establishment of a second link between the Madras Thermal Station and the hydro areas for greater exchange of power by the completion of the Madras-Villupuram, 110 K.V. line in July 1958.

In the field of rural electrification, Madras continues to maintain its lead over the rest of the country. The total number of villages and towns electrified and agricultural pumpsets connected up in the State up to the end of August 1958, stood at 7,150 and 68,795 respectively. A provision of Rs. 805.64 lakhs has been made in the Budget Estimate for 1958-59 for expenditure on rural electrification. Thus, the pace of rural electrification in the State has been and will be maintained in spite of rising cost of materials and foreign exchange difficulties.

As a result of a conference convened by me, the Board has since issued instructions to the Chief Engineer (Electricity) to ensure that Harijan colonies are included in the proposals for electrification of Panchayat areas. But in the villages which are already electrified, if Harijan colonies are found excluded, it is proposed to extend electric supply to such Harijan colonies. For this purpose, the Government are diverting a sum of Rs. 1.5 lakhs per annum from the Harijan Welfare Fund from 1957-58 onwards as subsidy to the Board.

[Sri V. Ramaiah] [27th September 1958]

Apart from the various concessions already granted to mitigate the hardship to agricultural consumers, the Board has since permitted them to pay the unconnected minimum charges at the reduced tariff rates, instead of at special guarantee rates till they take supply. The Board has also granted further concessions to them such as release from agreements, etc., in genuine cases, where parties are unable to take supply due to dryness of wells, financial reverses, sale of lands, disputes between joint owners of wells and lands, and delay in getting pumpsets. The ban on connexion of new industrial L.T. loads and the restriction on connecting up of new agricultural and L.T. industrial loads during nighttime only, have since been removed. The question of allowing continuous day supply to agricultural consumers in a few districts in the first instance, instead of the existing 6 hours day supply (in addition to 8 hours night supply) will be considered by the Board.

Sir, the Board is not unmindful of the vulnerability of the Grid to the vagaries of the monsoons, as has been demonstrated by the power cut during the last summer. With the commissioning of the Periyar Project on the 12th October 1958 and the completion of the Kundah Project and the Neyveli Thermal Station before the end of the Second Plan period, it is expected that there may not be any need to impose any power cut at least for the next few years. The peak load, recess hour and staggering restrictions now in force in the State are, however, at present an operational necessity to keep the maximum demand within the available generating capacity. To meet the ever-growing demand for power, investigation of further schemes is essential. The investigations of the Mettur Tunnel Scheme, Kumbhar-Amaravathy and Palar-Porandalar Hydro-Electric Schemes have been completed, while the investigations of the Kundah III and IV Stages are under way.

5-10 On the establishment side of the Board, with a view to arrive at an amicable settlement on the demands of workers under the Board, the Government have appointed a Negotiating Committee consisting of the representatives of workers and the Board presided over by a Judge of a Labour Court. Based on the interim report of the Committee, the Board has since granted an interim relief of Rs. 4 each per mensem to workers, clerks, accountants, peons, etc., with over one year of service and drawing pay at Rs. 200 per mensem or less (excluding Junior Engineers and Supervisors), commencing from the pay earned from 1st March 1958. The report of the Negotiating Committee on the main demands of the workers is expected to be sent to Government by the middle of October 1958.

The Board has revised the scales of pay of Junior Engineers and Assistant Engineers.

A provision of Rs. 29.88 lakhs has been made in the Budget Estimate for 1958-59 towards payment of compensation in respect of licensed electrical undertakings already acquired. The question of further acquisition of the remaining licensed undertakings is under the consideration of the Board.

27th September 1958] [Sri V. Ramaiah]

The tariffs for supply of electricity are still at pre-war level, and to meet the increased expenses the Board is levying surcharges. The revision of the existing tariffs is under the consideration of the Board.

In order to give the hon. Members a more comprehensive account of the generation, distribution and utilization of electricity in this State and the future plans for power development, a detailed note has been circulated to Members separately.

With these remarks, Sir, I commend to this House the Annual and Supplementary Financial Statements of the Board.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I presume, Sir, that copies of the speech will be supplied to hon. Members?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Yes.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 29th September 1958.

The House then adjourned.

VI.—* PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

154. Notification issued with G.O. No. 1265, Local Administration, dated 3rd September 1958, regarding amendment to the rules made under section 112 (2) (vi) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) relating to lodging and investment and manner of drawing upon Panchayat Funds.

155. Notification issued with G.O. Ms. No. 3047, Food and Agriculture, dated 3rd September 1958, regarding amendment to rule 66 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 2380, Public (Services-A), dated 28th August 1958, regarding the inclusion of the temporary posts of Production Assistant and Chemist, Scientific Glass Apparatus Factory in the Industrial Estate, Guindy and Extension Officers (Industries) in the Madras Industries Subordinate Service. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

157. Notification issued with G.O. Ms. No. 2983, Food and Agriculture, dated 28th August 1958, regarding amendments to

[27th September 1958]

rules 2, 28, and 38 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933)].

158. A short report containing a summary of the salient features of the administration of the Registration Department for the first six months of the calendar year 1958 (January to June 1958).

159. Notification issued with G.O. Ms. No. 2401, Home, dated 26th August 1958, regarding amendments to the Madras Children Rules, 1940, relating to the change of designation of Headmasters and Assistant Headmasters in the Government Certified Schools as Superintendents and Assistant Superintendents.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 29th September 1958.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Tamilians migrating into India from Ceylon

* 81 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any instances have been brought to the notice of the Government about the arrest of Tamilians who migrated into India from Ceylon during the recent communal riots in Ceylon; and

(b) if so, whether any general instructions have been issued to the Police in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: இலங்கையில் இருக்கிற சங்கடங்களைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தமிழ்நாட்டு அகதிகள் கள்ளத் தொணிகளில் இந்தியாவுக்கு வருகிறபோது மத்தியில் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவ்வாறு எத்தனை பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடம் அதைப் பற்றித் தகவல்கள் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கும் போது “கள்ளத் தொணியில் வந்தவர்கள்” என்கிற காரணத்தினாலேயே, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவிக்கக்கூடாது.

Arrears of sales tax

* 82 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to—

(a) place on the table of the House a district-war list showing the amount of arrears of sales tax due to Government as on 31st March 1958 and pending collection till 1st July 1958; and

(b) state the steps taken to collect the arrears?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The particulars asked for have been called for from the Board of Revenue and they are awaited.

[29th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know from the Hon. Minister whether there is any rule that the arrears of tax should be collected within the official year and will the Hon. Minister ensure that the arrears are not allowed to be accumulated?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Every step is being taken to collect the arrears. But I am not aware of the order of arrears.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Am I to assume that the arrears of tax are so much and that that is why the Board of Revenue wants to take some more time to collect the facts and figures?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It has got to be collected from the various places perhaps. That is why the Board of Revenue wants time.

Advisory Committee of the Government Hospital of Integrated Medicine

* 83 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to place on the table of the House a statement of the recommendations made by the Advisory Committee of the Government Hospital of Integrated Medicine, Madras, at its meeting held on the 26th April 1958, showing the action taken by Government on the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: A statement^a is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the statement placed on the table of the House, will the Hon. Minister kindly enlighten us on why ten beds originally sanctioned for Ayurveda research have been kept in abeyance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Because ten has been converted into fifty. We are now having fifty beds.

SRI T. PURUSHOTHAM: It is stated in the statement that the G.C.I.M. diploma has not been recognised by the University. May I know why it is so and what could be done to meet the requirements of the University in the matter? Have the Government investigated into the problem?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The University is not willing to recognise the diploma. If the students join the regular M.B.B.S. course, there is no difficulty. With regard to those who join this college, as it is, the University is not recognising the diploma.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister arrange a meeting with the Vice-Chancellor for the discussion and settlement of this long-pending issue?

^a Printed as Appendix I on pages 368-369 infra.

[29th September 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: To begin with, the hon. Member may take the initiative.

SRI T. PURUSHOTHAM: In regard to item (4) in the paper placed on the table it is stated that the proportion of nursing staff to patients is 1 : 11. Will the Hon. Minister enlighten the House on what is the proportion of nurses to patients in all other hospitals, I mean allopathic hospitals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is more or less on the same scale. There may be a little difference here and there.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister kindly see that difference, if any, is not there and that the proportion prevailing in the allopathic hospital is introduced in the Hospital of Integrated Medicine also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: When the financial position improves, surely it will be considered.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தக் கல்லூரியை அப்க்ரேட் பண்ணப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினதாகப் பத்திரிகையில் செய்தியைப் பார்த்தேன். அம்மாதிரி எப்போது செய்யப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நான் நேற்றைய தினமே சொன்னேன். நாங்கள் ஒன்று சொன்னால் பத்திரிகையில் ஒன்று வருகிறது. அவற்றை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

DR. A. SREENIVASAN: There is a special degree instituted by the University of Madras as Bachelor of Indian Medicine and no candidate has appeared or offered himself for examination so far. Therefore, in view of that, will it be proper for the Government to represent to the University to recognise the G.C.I.M. which does not come up to the standard prescribed by the Madras University?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That has to be considered separately.

Baby Food Factory

* 84 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI AND SRI T. JOGHEE GOWDER: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to open a factory at Ootacamund for manufacturing baby foods; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Registrar of Co-operative Societies has submitted proposals and they are being examined in consultation with the concerned Heads of Departments.

[29th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : அந்த மாதிரித் தொழிற்சாலை நிறுவவதற்கு ஏதாவது வெளிநாட்டுக் கம்பெனியார் முன்வந்திருக்கிறார்களா? அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவவதற்கு—கூட்டுறவு முறையில்—டென்மார்க் உள்ள ஒரு கம்பெனி ஆலோசனை அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களது உதவியை வைத்துக்கொண்டு உதகமண்டலத்தில் இதை நிறுவலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will it be under the auspices of the Government or will it be in the private sector?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This will be under the auspices of the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is it not a fact that the price of baby foods like horlicks has considerably gone down during the last few days?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am glad to hear that from the hon. Member and I may claim that it is because of certain steps that have been taken by the Government that the prices have come down.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Will the Government continue to be vigilant as far as this matter is concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No assurance is necessary regarding continued vigilance on the part of the Government.

Merger of Nanguneri taluk in Tirunelveli district with Kanyakumari district

* 85 Q.—**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR** (on behalf of Sri K. T. Kosalram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to merge Nanguneri taluk in Tirunelveli district with Kanyakumari district; and

(b) if so, when it will be implemented?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) There was a proposal before Government to add Nanguneri taluk of Tirunelveli district to Kanyakumari district. The Government have, after examination, decided to defer the same for the present.

Value of jewels and immovable properties owned by temples in the South Arcot district

* 86 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN** (on behalf of Sri M. Ethirajalu) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the value of jewels and immovable properties owned by temples in the South Arcot district which are under the control of the Hindu Religious Endowments Department?

[29th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are 613 assessable institutions in the South Arcot district and the time and labour involved in collecting the particulars from each institution will not be commensurate with the result to be achieved.

SRI K. V. RAMASWAMY : கோயில் நகைகளை அப்படிப்பட்டவர்கள் பொறுப்போடு கண்காணித்து வருகிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் எந்த விதமான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வப்போது கவனிக்கப்படும், கண்காணிக்கப்படும் வருகிறது. குறிப்பாக என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று இப்போது கூறுவதற்கில்லை.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : தென்னாற்காட்டிலுள்ள கோயில்களின் நிலங்கள் எல்லாம் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள கோயில் நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்வே பண்ணவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்வே பண்ணப்படாத நிலங்கள்தான் சர்வே பண்ணப்படவேண்டும்.

SRI M. ETHIRAJALU : கோயில்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சொத்திலிருந்து ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கிராமச் செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாகக் கோயில் சொத்திலிருந்து கல்லூரி ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா என்றால் யாரை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. குறிப்பாகக் கேட்டால் பரிசீலனை செய்யலாம். சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு என்ன செய்யலாமோ அதைச் செய்ய யோசிக்கலாம்.

DR. A. SREENIVASAN : சார், லிங்கம் பிண்டத்திற்கு அழுதிரதாம், ஆண்டி பிருமமானந்தத்திற்கு அழுதானம் என்கிறபடி பல கோயில்களில் பூசை சரிவர நடப்பதற்கே வழியில்லாதபோது கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது சரியா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தமாதிரிக் கோயில்களில் இந்தப் பிரச்சினையே ஏழாது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, இப்போது பல விடங்களில் கோயில்களுக்கு மானியமாக விட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பராதீனம் செய்யப்படுவதாயும், கிரயங்களுக்கு விற்கப்பட்டு இருக்கிறதென்றும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படியொன்றும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. கோயில் தர்மகர்த்தர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அவைகளை ஒழுங்கான முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும். சிலர் நன்றாக நிர்வகித்து வருகிறார்கள்.

SRI V. V. RAMASWAMI : அங்கீகரிக்கப்பட்ட செலவினங்கள் போக அதிகமாக ஒரு தர்ம ஸ்தாபனத்தில் இருக்கிறது என்றால் அதை எந்த வகையில் செலவிடலாம் என்று அரசாங்கம் கொள்கை வகுத்திருக்கிறதா?

[29th September 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அநேகம் கோயில்களில் சொத்துக் கிடையாது. சில கோயில்களுக்கு வருமானம் உண்டு. அதுவும் கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்குப் பயன்படுகிறது.

DR. A. SREENIVASAN : கவர்ன்மெண்டு கோயில்களுக்கு என்று எண்டென்மெண்டு வைத்தால் எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்ற பயத்தினால் அநேகமாக கோயிலுக்கும், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் சொத்து எழுதி வைக்க அநேகம் பேர்கள் இப்போது பயப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு அந்தமாதிரி ஒரு பயம் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அப்படிப் பயப்படுவதற்கு இடம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் தாராளமாகக் கோயில்களுக்குச் சொத்துக்கள் எழுதி வைக்க முன் வரலாமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Food poisoning in the State

* 87 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of suspected food-poisoning admitted to the hospitals in the State during the months of April, May and June 1958 respectively;

(b) whether the cause or causes for the above have been investigated and if so, what they are; and

(c) the preventive steps taken or proposed to be taken by the Government in this matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 38 in April, 35 in May and 22 in June.

(b) Yes, Sir. Due to consumption of unhygienically prepared food, or cold and stale food kept in uncovered and untinned vessels.

(c) As regards the sale of unwholesome foodstuffs in public places, the provisions of the Madras Public Health Act and the Prevention of Food Adulteration Act are enforced by the Health staff.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, has the report of the Central Government Committee that went into the question of food poisoning been received by the State Government, and have the Government reviewed the same? If so, what action has been taken?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. I too saw a summary of it in the papers. The Government also would have received it. But it is for the Central Government to take action. This question relates not to poisoning by folioidol. This is ordinary poisoning occurring in routine cases.

Chairman of the Electricity Board

* 88 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether the Government have considered the appointment of one qualified in commercial administration as Chairman of the Electricity Board and when such an appointment will be made?

[29th September 1958]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, Sir. The present Chairman has considerable experience in the administration of Laws on commercial matters.

Erection of huts by Harijans

* 89 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any resolution from the Virudhunagar Municipality about the waiver of plans and collection of licence fees for the erection of huts within the municipal limits by Harijans living in the town; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The remarks of the Director of Town Planning have been called for on the resolution and the receipt of his remarks is awaited. The resolution of the Municipal Council will be examined on receipt of the remarks of the Director.

Zoo of Madras City

* 90 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the total number of animals in the Zoo of Madras City, the cost of maintenance of these animals per year and the income derived from the Zoo?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Minister for Local Administration): The total number of animals in the Zoo maintained by the Corporation of Madras is 624; the cost of maintenance of the Zoo per year is Rs. 1,56,200 and the annual income from the Zoo is Rs. 1,48,358.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN RE MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 27th September 1958, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly:—

'In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly on the 27th September 1958 and signed by me, for the recommendations of the Council.

I certify that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India'.

[29th September 1958]

III.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT OF SCHEDULE V TO THE MADRAS DISTRICT BOARDS ACT, 1920 (MADRAS ACT XIV OF 1920).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, in the Madras District Boards Act, 1920, as it stands at present, there is no provision enabling the district boards to utilise their funds for medical education. One of the district boards recently proposed to utilise its funds for the establishment of a medical college. It is considered necessary to permit the utilisation of the district board funds for medical education. It is accordingly proposed to amend Schedule V to the Act so as to enable district boards to utilise their funds for medical education. So, I move the following motion:—

“That the following draft rule proposed to be made by the Governor of Madras in exercise of the powers conferred by section 201 of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), altering Schedule V to that Act, be approved.

Draft rule

In the said Schedule, the following rule shall be inserted as rule 2, namely:—

‘2. A district board shall have power to contribute towards the expenses of establishment of a medical college or school within the district or to itself establish such a college or school.’

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know, Sir, which is the district board concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Tanjore, Sir.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the following draft rule proposed to be made by the Governor of Madras in exercise of the powers conferred by section 201 of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), altering Schedule V to that Act, be approved.

Draft rule

In the said Schedule, the following rule shall be inserted as rule 2, namely:—

‘2. A district board shall have power to contribute towards the expenses of establishment of a medical college or school within the district or to itself establish such a college or school.’

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, while supporting the draft rule, I would like to say a few words. There was a definite Bill passed authorising the Tanjore District Board to utilise its funds for the purpose in question. I should like to know, just to clarify the position, whether there are district boards in the State

AMENDMENT OF SCHEDULE V TO THE MADRAS DISTRICT BOARDS ACT, 1920 (MADRAS ACT XIV OF 1920)

[29th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

of Madras which have got proposals to start medical colleges of their own or to help in part the starting of medical colleges. Otherwise, the question will arise that unless the Government feel that there are some district boards with sufficient funds at their disposal to be used for opening medical colleges, medical colleges may not come up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this is only an enabling provision. It does not mean that there are district boards coming forward to start medical colleges, particularly when they are to be abolished now.

MR. CHAIRMAN: I shall now put the motion to the vote of the House.

(Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar rose.)

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should get up in time to speak.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, does the expression ‘establishment of a medical college or school’ include also the maintenance of such college or school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Naturally it includes it.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the following draft rule proposed to be made by the Governor of Madras in exercise of the powers conferred by section 201 of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), altering Schedule V to that Act, be approved.

Draft rule

In the said Schedule, the following rule shall be inserted as rule 2, namely:—

‘2. A district board shall have power to contribute towards the expenses of establishment of a medical college or school within the district or to itself establish such a college or school.’

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 34 OF 1958).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The object of the Bill is to amend the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), to bring it into accord with the amendments to the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act

[Sri C. Subramaniam] [29th September 1958]

f 1956) sought to be made by the Central Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1958, which has been passed by the Parliament and which is to come into force on 1st October 1958.

Section 15 of the Central Sales Tax Act as now proposed to be amended lays down, among other things, that the tax payable by any dealer under the sales tax law of any State in respect of any sale or purchase of the declared goods specified in section 14 of that Act shall not exceed 2 per cent of the sale or purchase price thereof and that such tax shall not be levied at more than one stage. Section 5-A of the Madras General Sales Tax Act accordingly regulates the levy of tax under that Act on the declared goods specified in section 14 of the Central Sales Tax Act. By the Central Sales Tax (Amendment) Act, 1957 (Central Act 16 of 1957), the Central Legislature has included the commodity 'cotton yarn but not including cotton yarn waste' in the category of declared goods specified in section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956. Section 5 (1) (v) of the Madras General Sales Tax Act as it stands at present provides for the taxation of 'cotton yarn other than handspun cotton yarn' at half per cent at the point of first sale. 'Cotton yarn waste' is also treated like cotton yarn for the purpose of levy of sales tax. As under the Central Sales Tax (Amendment) Act of 1957, only cotton yarn has been included in the category of declared goods, 'cotton yarn' alone is proposed to be brought under section 5-A while 'cotton yarn waste' is proposed to be retained under section 5 (1) (v). At present, cardamom is assessed to a multi-point sales tax of 2 per cent at the point of purchase. The Government of India have included cardamom in the list of commodities which come under the category of oil seeds specified in section 14 of the Central Sales Tax Act. With reference to section 15 of that Act, only a single point tax not exceeding 2 per cent can be levied thereon under the State law. It is, therefore, proposed to bring it under section 5-A and to levy sales tax thereon at 2 per cent at the point of first purchase. Clause 2 and sub-clauses (i) and (ii) of clause 3 of the Bill before the House seek to give effect to these proposals.

New section 15 of the Central Sales Tax Act, 1956, proposed to be substituted by clause 11 of the Central Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1958, provides that where a tax has been levied under the State law in respect of the sale or the purchase inside the State of any declared goods and such goods are sold in the course of inter-State trade or commerce, the tax so levied shall be refunded to such person in such manner and subject to such conditions as may be provided in any law in force in the State. Clause 3 (iii) of the Bill seeks to add a sub-section for this purpose in section 5-A of the Madras General Sales Tax Act, 1939.

The Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept the motion.

29th September 1958]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, lest this Bill should be passed without any speech, I want to draw the attention of the Hon. Minister to a point which has also been mentioned in the other House. There is a good deal of evasion of sales tax consequent on the business being transferred from here to Pondicherry as far as cloth and sugar are concerned. This matter had been brought to the notice of the Hon. the Finance Minister times without number. But, we were told that it came under Central taxation. Still, I am told—it has also been brought to the notice of the Government in the other House—that with regard to motor-cars and other commodities, a good deal of business is being done in Pondicherry in greater proportion than is warranted. I think most of this business is done at the expense of the Madras State and we do not exactly know what amount we are losing every year by such transactions. Therefore, I would like to be enlightened by the Hon. the Finance Minister on whether special steps are being taken to prevent such transactions as otherwise the State will be heavily losing.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, as a matter of fact, this matter does not arise out of the Bill under consideration and particularly at the third reading stage. Still, I do agree that Pondicherry is giving us a little bit of trouble, particularly, with reference to sales tax and tax on petrol and diesel oil. As far as diesel oil is concerned, I am told the average consumption was about 40,000 gallons, but it suddenly shot up to 4 lakhs gallons as soon as we increased the tax on it. (Sri Mohamed Raza Khan: It per month?) It cannot be per month. It should be per year.

[Sri C. Subramaniam] [29th September 1958]

I think. We have taken up the matter with the Administration of Pondicherry and we hope to come to some agreement with reference to the enforcement of this tax. But, I am sure the hon. Member will agree with me that what cannot be cured will have to be endured.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 34 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—GOVERNMENT BUSINESS.

DISCUSSION ON THE STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1958-59.

MR. CHAIRMAN : I fix a time-limit of ten minutes for each hon. Member.

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மாண்பு மிக்க மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கை உண்மையிலேயே அரசாங்கத்தின் திறமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் சான்று பகர்வதாக இருப்பதைப் பார்க்கும் போது, எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

மின்சாரக் குழுவில் கைத்தொழில், வாணிபம் முதலிய துறைகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய மற்றொரு செயலாகும். இவையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரந்த மனப்பான்மை கொண்டது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகிறது. மேலும், மக்களால் மக்களுக்காக நடத்தப்படும் குடியாட்சி என்பதைச் சிறந்த விதத்தில் எடுத்துக் காட்டும் முறையில் இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரக் குழுவின் அரசாங்க அனுமதியோடு நிதிப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக 4½ சத விதிக் வட்டிக்குக் கடன் எழுப்பினர். அக்கடன் எழுப்பப்பட்ட ஒரு சில விடிகளில் அந்தக் கடன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நாட்டு மக்கள் கொடுத்த பணம் குறிப்பிட்ட கடன் தொகைக்கும் மேலாகப் பெருகிப் பொங்கி வழிந்தது என்பதை நினைக்கிற போது, மக்கள் அரசாங்கத்திடம் மட்டற்ற நம்பிக்கையும் நல்லெண்ணமும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மேலும் 60-81 கோடி ரூபாய், குந்தாத் திட்டம், பெரியாறு திட்டம், சென்னைத் திட்ட விஸ்தரிப்பு ஆகியவைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. முப்பத்தையாயிரம் கிலோவாட் மின் சக்தியோடு இயங்கவிருக்கும் மூன்று மின்சார உற்பத்தி இயந்திரங்களில் முதன் முதலாக இயங்க விருக்கும் இயந்திரம் பெரியாறு திட்டத்தில் அக்டோபர் 12-ம் தேதியிலிருந்து இயங்கவிருக்கிறது. மற்ற இரண்டு திட்டங்களும் அனேகமாக 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்குள் இயங்கும் என்று தெரிகிறது. குந்தாத் திட்டம் வேகமாகவே முன்னேறி வருகிறது. இவைகளெல்லாம் நல்ல சூழ்நிலையையே காட்டுகின்றன.

கிராம மின்சார வசதியைப்பற்றி ஒரு சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாடு சிறந்த நகரங்களுடனும் கல்வி அறிவு படைத்த மக்களுடனும் வளம் மிக்க நிலங்களுடனும் இருக்க வேண்டுமானால், நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் உயர்ந்து விளங்க வேண்டும். அதற்கு நம் அரசாங்கம் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. சிறப்பாகப் பிற ராஜ்யங்களுடன் நம் ராஜ்யத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம் ராஜ்யம்தான் இந்தத் துறையில் முயன்று முனைந்து சிறந்து முன்னேடியாக விளங்குகிறது என்பது தெரிகிறது. இது குறித்து நாம் எல்லோரும் உண்மையிலேயே பெருமையடைவோம். 1958-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் வரையில் நம் ராஜ்யத்தில்

[29th September 1958] [Vidwan T. Muthukannappan]

மின் ஒளி, மின் விசை, “பம்பு செட்” முதலிய வசதிகள் பெற்றுள்ள கிராமங்களும் நகரங்களும் முறையே 7,150-ம் 88,795-ம் ஆகும் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் உண்மையிலேயே பெருமையடைவோம். 1958-59-ம் ஆண்டில் கிராம மின் வசதிக்குத்தான் பெரிய அளவில் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் கிராம மின் வசதிக்காக 305-064 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பொருள்களின் விலை உயர்ந்தாலும், என்ன கஷ்டம் வந்தாலும், கிராம மக்களுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுப்பதில் பின்வாங்கப் போவதில்லை என்று உறுதி கூறியுள்ளனர். இனியும் கிராம மின் வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கு மின்சாரக் குழுவின் தவறாமாட்டோம் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருப்பது சிறப்பான தன்மையாகத்தான் தோன்றுகிறது.

கிராம மின் வசதியில் ஹரிஜனங்களுக்கு உயர்ந்த சலுகை காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிராமங்களுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுக்கும்போது, பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் ஹரிஜனச் சேரிகளுக்கு நிச்சயம் மின் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரால் உறுதி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை மின் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் ஹரிஜனச் சேரிகளுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால், அவைகளுக்கு மின்சாரம் இனிமேலாவது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரால் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதையொட்டி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுபவர்களில் சிறப்பாக இன்னும் பல சமூகத்தினர் இருக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, மீனவர்கள், பாதை அமைக்கும் தொழிலாளர்கள், ஆடை வெளுக்கும் தொழிலாளர்கள் முதலியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான, பிற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கும் மின் வசதியை அளித்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் அந்த இடங்கள் செழிக்கும், அந்த மக்களும் மேம்பாடு அடைவார்கள். பல சங்கடங்களுக்குள்ளாகியிருக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மின்சார போர்டில் ஒரு ஆண்டிற்கு மேலாக வேலை பார்த்தவரும் தொழிலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கணக்காளர்கள், பணியாளர்கள் முதலியவர்களுக்கு மாதத்திற்கு நான்கு ரூபாய் வீதம் இடைக்கால நிவாரணம் அளித்திருப்பது உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சிக் குரியது. துணைப் பொறியாளர்களின் (அலிஸ்டெண்ட் எஞ்சினியர்களின்) சம்பளம் கூட திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக் குரிய செயலாகும். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நம் நாடு பண்டுபோல் நிலவளமும் நீர்வளமும் உடையதாகவும், உடல் வளமும் உள்ள வளமும் கொண்ட மக்களை உடையதாகவும் ஆகி உலகத்திலேயே உன்னத நாடாக விளங்கும் என்று ஐயமறத் தெரிகிறது. இது ஒரு சிறந்த மகிழ்ச்சி தரும் அறிக்கை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, அதை வானளாவப் புகழ்ந்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஏனென்றால், மின்சாரம் பெரிதும் உதவுகிறது. இருந்தாலும், பல கிராமங்களில் மின்சார வசதி இன்னும் ஏற்படவில்லை. கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் மோட்டார் களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று மின்சார போர்டிடம் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். சர்க்காரும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து அவர்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கிறார்கள். ஆனாலும் மின்சார வசதி இன்னும் இந்த ராஜ்யத்தில் போதவில்லை. மின்சாரத் தேவை இந்த ராஜ்யத்தில் இன்னும் ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கிராமங்களில் சில இடங்களில் மின்சார போர்டார் காட்டு மரங்களையும் சேக்கு மரங்களையும் நட்பு வைத்து அவைகள் மீது மின்சாரக் கம்பிகளை இணைத்து வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச மின்சார வசதி செய்து

[Sri N. Annamalai Pillai] [29th September 1958]

3-30
p.m. கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மரங்களை தண்ணீர் பட்டால் இத்துப்போய் விடும். அவைகளெல்லாம் இத்துப்போய்விட்டால், அவை ஜனங்களுக்கு பெரிய ஆபத்தை உண்டுபண்ணும்; விபத்துக்கள் ஏற்படலாம். எனவே மின்சாரக் கம்பங்களாக உபயோகிப்பதற்கு மரங்களை உபயோகப்படுத்தாமல் இரும்புத் தண்டவாளங்களை உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்வதுதான் சிறந்த ஏற்பாடு.

அப்படியில்லையானால், இப்பொழுது சிலவிடங்களில் போட்டிருப்பதை போல், காட்டு மரங்களையும், சவுக்கு மரங்களையும் நட்டு அவைகளின் மீது “வயர்களைக்” கொண்டுபோனால், அடிமரம் இத்துப் போகும்போது தவறி விழுந்து அபாயத்தை உண்டு பண்ணும். ஆகவே, அப்படி ஒரு நிதி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், அபாயகரமான காயங்களைத் துணிந்து செய்வதால் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர்தான் வரும். நாம் செய்யும் வேலையைத் திறம்பட, ஒழுங்காகச் செய்து போக வேண்டும். காட்டு மரங்களையும், சவுக்கு மரங்களையும், தேக்கு மரங்களையும் நட்டு அவை மீது “வயர்களைக்” கொண்டு போனால் கெடுதல்தான் விளையும்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: அப்படி எங்கேயாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: இனிமேல் ஏற்படும். விழுந்த பிற்பாடுதான் தெரியும். ஆகவே, அபாயம் நேராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு சிறு தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பணமும், சர்க்காரே கொடுத்து நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தாழ்ந்த நிலையில், தொழிலற்று இருக்கும் இந்த நிலையில் தொழில் விருத்தி செய்யப் பணம் கடனாகக் கொடுத்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 10, 20 வருடங்களில் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியதற்கு வழி வகை செய்தால், நம் நாட்டிலுள்ள கைத்தொழில்கள் தினம் தினம் பெருகி கேஷமத்தையும், செல்வத்தையும் பெருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்கிற அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதோடு மேலும் நடக்க வேண்டியவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, I have very great pleasure in congratulating the Hon. the Minister for Electricity on presenting a report on the working of the State Electricity Board which gives a very bright picture. Our State stands almost first in the matter of electrification. It is a matter for gratification. I would like to make a few suggestions in regard to matters, which have not been referred to by the Members who preceded me.

The first thing is, the Report admits that the tariff for supply of electric current is still at the pre-war level and that the surcharge continues to be levied. So far as the middle class people are concerned, they are affected much by this surcharge and every year they have to pay more and more. I would suggest that, if the Government want more money, they might ask those who use more electricity during marriages and during festivals to pay more. But those people who have been consuming current regularly should not be asked to pay more. It is not very fair to ask the middle class people to pay more. I would request the

29th September 1958] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Government to reduce the tariff in respect of domestic consumption. This is very essential. I am really glad that in the case of electricity being used for industrial purposes, a reduced rate is charged. That is a good thing.

The next thing that I would like to bring to the notice of the Government is this. I made a personal request to the Hon. Minister in this regard the other day. Now I make a public request. There are so many schools in the State. Audio-visual education is compulsory. To have films projected on the screen or to have educational broadcasts, we require electricity. There are many schools which have not got electricity and if they want to show films to the boys and girls, they have to pay a heavy cost for the generators. Why not you help these institutions by reducing the cost? I would give a parallel. In the case of schools situated outside the City of Madras, the Municipalities and District Boards do not levy property tax. But the Corporation of Madras insists on a property tax being collected from schools and colleges situated in the City. Why not the Corporation also waive the tax in the case of schools and colleges just as the Municipalities and District Boards do? If that is not possible, why not you show this concession at least in the matter of electrification of buildings? Most of the schools consume a large quantity of electricity. At any rate, some do. It is not fair to charge them high. Therefore, I would request the Government to reduce the charges in the case of high schools and colleges in the City.

The next point is this. The Board has been kind enough to take into consideration the demands of workers and grant an increase in their emoluments by four rupees a month. I do not object to this. They deserve this. My point is, if to-day the non-gazetted officers of the Government feel frustrated, it is because there is difference between the pay scales of the State Government servants and those of the Central Government servants. I mean dearness allowance also differs. They want that this disparity should go. When that is so, I would like the Government to see that in all departments people get the same scales of pay and allowances. Please do it. As a matter of fact, the pay scales in the Secretariat are quite different from those in the Board of Revenue and in the Education Department. If these disparities go, to a very great extent, the grievances will disappear.

Sir, I have placed three or four suggestions before the Government and I would request them to consider them. They would not involve much financial commitment, especially the one relating to reduction of charges in the case of high schools and colleges in the City. The District Boards and Municipalities have forgone four lakhs of rupees by waiving property tax and I hope the Hon. the Minister for Electricity will consider favourably the question of providing electricity for these institutions, not free of charge, but at a reduced cost.

[29th September 1958]

* SRI M. ETHIRAJALU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, வருடாந்திர மின்சார வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் பரவலாகக் கிடந்த மின்சாரத் திட்டத்தை ஒன்றுபடுத்தி 1957-ம் ஆண்டில் மின்சார போர்டு ஒன்றை அமைத்து அதன் நிர்வாகத்தில் மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் செயலாற்றுகிற நம் மின்சாரக் குழுவினரையும், அதில் தலையாக நின்று பணியாற்றும் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனெனில், இம்மாதில்தான் இந்த நடைமுறை ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே 5½ லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படுவதாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 1958-ம் ஆண்டு இறுதி வரையில் நம் மாநிலத்தில் மற்ற மாநிலங்களை விட அதிகமானபடி, 7,150 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுபத்தெட்டாயிரத்து எழு நூற்று தொண்ணுத்தைந்து பம்ப்செட்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, வருகிற 1959-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் நிச்சயமாக 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியும், ஒரு லட்சம் பம்ப்செட்களுக்கு மின்சார வசதியும் செய்துகொடுக்கப்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். ஆக, மற்ற மாநிலங்களைவிட இம்மாதிலும் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் முதல் இடம் பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, அதை என்னால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மின்சாரக் குழுவினர், இது வரையில் எட்டிக்கூடப் பார்க்காத கிராமங்களில் இருக்கிற ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கும் 2-40 P.m. மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானித்து அக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான செலவுத் தொகையைக் கூட மின்சார இலாகா பிரதி வருடம் 1½ லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜன நல இலாகா விட மிகுந்து வாங்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த ஆண்டு வரை 7,150 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இப்பொழுது ஒரு ஹரிஜனப் பகுதி இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படி வேகமாக மின்சார விஸ்தரிப்புச் செல்கிறபோது, 1½ லட்சம் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு இவ்வளவு கிராமங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்து கொடுக்க முடியுமா? காலம் காலமாய் இருளில் கிடந்து தவித்த மக்கள், ஊரின் ஓரத்தில் கிடந்து பாழடைந்து கிடந்த மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்குத் துரிதமாக மின்சார வசதியைக் கொண்டு போகவேண்டும். இதைவிட இன்னும் அதிகமான வேகத்தில் போக, இப்பொழுது வாங்கும் பணம் போதுமா என்று கேட்கிறேன். ஹரிஜன மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கொண்டுபோக எத்தனை லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும், அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் சேவை ஒரு சிறந்த சேவையாகும். மேலும் அந்த ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து இன்னும் அநேக லட்சம் ரூபாய் வாங்கித் துரிதமாக அவர்களுக்கு மின்சார வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு கிராமத்திற்கும் மற்றொரு கிராமத்திற்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முன்வரும்போது நடுவில் இருக்கும் கிராமங்கள், அவர்கள் எக்ரிமெண்ட் எழுதிக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு பொருளாதாரக் கஷ்டத்தினால், தாங்கள் எக்ரிமெண்டில் எழுதிக் கொடுத்த பிரகாரம் பணம் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் இடைஞ்சல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, எக்ரிமெண்ட் கொடுத்திருந்த போதிலும், சில கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் மோசமாயிருந்தால், போர்டார் மற்றவர்களுக்கும் உதவி செய்யும் விதத்தில் குறைந்த அளவில் கேட்கும் நடு மத்தியிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் கிராமங்களில் மழையின்மையால் கஷ்டப் படும்போது, அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க மின்சாரத்தை உபயோகிக்க முற்படுகிறார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. நாம் எந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்று பார்த்தால், பகல் நேரத்தில் ஆறு மணி நேரமும், இரவு எட்டு மணி நேரமும் தான்

[29th September 1958] [Sri M. Ethirajalu]

மின்சாரம் கொடுக்கிறோம். சென்ற ஆண்டிலும் நடைமுறை ஆண்டிலும் உள்ள புள்ளி விவரங்கள் எனக்குத் தெரியும். கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் படும்பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே, வருகிற ஆண்டிலாவது பகல் நேரத்தில் பத்து மணி நேரமாவது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை போர்டார் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையை அடிப்படையாக வைத்து, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவு செய்து வருகிறோம். விவசாயத் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான பணம் கடன் கொடுக்கிறோம். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழும் விவசாயிகள் பணம் கடன் வாங்கி, ஆயில் என்ஜின் போட்டு ஓட்டுகிறார்கள். ஆயில் என்ஜின் போட்டு ஓட்டுவதால் கடன் வாங்கிய பணத்தைத் தீர்க்க அவர்களால் முடியவில்லை. ஆகவே, இனிமேல் போர்டார் அவர்கள் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் இருப்பதையும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இருப்பதையும் ஒன்றாக இணைத்து அவர்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் இப்பொழுது மில்கன் அதிகமாக வந்து விட்டன. இன்று, கைக்குத்தல் அரிசிதான் உபயோகிக்கவேண்டும், அது தான் மிகச் சிறந்தது, அதில்தான் உணவு சத்து அதிகம் இருக்கிறது என்று பிரசாரம் செய்யும்போது, மில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து அவைகளை ஊக்கு விப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவேதான் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மில்களுக்கு அதிகமாகக் கரண்ட் கொடுக்காமல் கைக்குத்தல் அரிசிக்கு அதிகமாக உதவினைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையில்

(The Chairman sounded the gong and the Member resumed his seat.)

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Mr. Chairman, Sir, nothing would give me greater pleasure than to congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the able and efficient Budget that he has presented regarding the Electricity Board. He deserves special congratulations on the able way in which he has tried to furnish the Harijan colonies with more light. A handsome provision of Rs. 1-5 lakhs has been made in this scheme annually towards that end. That deserves, of course, our appreciation. But, at the same time, I should like to point out that the full amount of Rs. 15 lakhs that is required under the whole scheme for providing street lights in panchayat areas already electrified will have to be found by the Government, somehow or other, not within ten years but within a space of five years.

Then, Sir, the Government will have to find ways and means also for making an additional provision of Rs. 11-63 lakhs required for making unremunerative rural extension schemes remunerative. It is incumbent on the Government to find the resources therefor. Though our schemes pertaining to the development of electricity in villages called rural extension schemes are getting on very well, I should like to say that there are still some towns which have not been touched by electricity. Especially in Tirunelveli there are some towns, about nine in number which have not been electrified up to 31st March 1958. The statement on page 29 indicates that there are still some towns which are not electrified.

[Dr. A. Chidambaramanathan] [29th September 1958]

I hope the Minister will kindly look into the matter. In Tirunelveli, there are 49 towns, and only 40 towns had been electrified. That means that nine towns had not been electrified by 31st March 1958. There are some towns like these in Tiruchirappalli and South Arcot districts which have got to be electrified expeditiously. The percentage of revenue villages which have not been touched in certain districts seems to be far greater than the percentage of revenue villages not touched by electricity in other districts. For instance, South Arcot, Tanjore, Tiruchirappalli, Salem and Ramnathapuram deserve special attention on this score. (An hon. Member: Salem!) That is what I infer from the statement. I have analysed the statement given at page 29, as enclosure to the Budget Estimates. The percentage of revenue villages touched by electricity in South Arcot is only ten. The percentage of revenue villages served by electricity in Tanjore district is only twenty. These villages deserve special consideration by Government.

In regard to uniform tariffs which is more desirable, I should like to impress upon the Government that a uniform system of tariffs under the various systems should be evolved very shortly, or immediately, if possible. At present, the tariffs differ according to the system that supplies power. If it is Pykara system, one kind of tariff is adopted. If it is Vellore or Madras system, a different tariff is followed. Thus we have different tariffs for the same category of service. I suppose a more comprehensive scheme will be evolved whereby uniform tariffs will be brought into force with the assistance of the Electricity Board.

The Budget estimate for 1958-59 shows a deficit of Rs. 63 lakhs. Of course, the Government will find the means for meeting this deficit. I suppose, however, the Hon. the Minister for Electricity, will keep this House informed of the ways in which this deficit will be wiped out.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இந்த எலக்ட்ரிக் பட்ஜெட்டைக் கொண்டுவந்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நமது அமைச்சரின் கீழ் இந்த போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு ஒரு சில விஷயங்களை மாதிரி கூற ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு மின்சாரம் அநேகமாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் அபரிமிதமான முறையில் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஜில்லாக்கள் முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பல கிராமங்களுக்கும் சென்று அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோவதற்குப் பல சீர் திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இதில் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் கிராமங்களில் விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இது சில இடங்களில் இரவு காலங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதிரியான கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான பம்புசெட்டுகள் ஓட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு இடத்திலாவது இரவில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துவதில்லை. இருந்தாலும் கணக்கில் இரவில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருவதாகவே இருந்து வருகிறது. இரவில் சாதாரணமாக மின்சாரத்தை உபயோகித்துப் பம்புசெட்டுகள் ஓடுவதில்லை. ஆகவே, இந்த மின்சாரத்தைப் பகலில்

[29th September 1958] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

கொடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி இந்த ரிப்போர்ட்டில் சில ஜில்லாக்களில் இதைப் பரிசீலித்ததாகப் பார்த்துச் சரி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. பரிசீலித்தம் இதற்கு வேண்டியதே இல்லை. விவசாயத்திற்கு என்று கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தைப் பகலில் கொடுப்பதுதான் நல்லது. தவிரவும், இந்த மின்சாரம் தொடர்ந்தாற்போல் ஆறு மணி நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கிராமங்களில் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய டிரான்ஸ் டார்மர் கெபாலரிடி போதாது என்று சொல்லி அந்த ஆறு மணி நேரம் கொடுக்கவேண்டிய மின்சாரத்தைப் பிரித்துப் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். டிரான்ஸ்பார்மர் சரியில்லாததால் இவ்விதம்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகின்ற ஆறு மணி நேர மின்சாரத்தையும் பகலில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்தக்கொள்கிறேன்.

SRI K. V. RAMASWAMY : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எலக்ட்ரிக் விஷயத்தைப்பற்றி எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எனக்கு முன் இரண்டு மூன்று பேர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். நானும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்போன்ற அரசியல் ஊழியர்களுடைய கடமை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கமானது நல்ல முறையில் அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்து நல்ல அபிவிருத்திகள் செய்து விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், நமது அமைச்சர் அவர்கள் இதில் முழு மனதுடன் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மேலும் நல்ல காரியங்கள் அதிகமாக நடந்தேறுவதற்கு அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து வேலை செய்வார்களானால் இன்னும் அதிகமான திருப்தி மக்களுக்கு ஏற்பட்டு விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையும், நாட்டிலும் டஞ்சம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அதற்குத் தகுந்த முறையில்தான் நமது விவசாயிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சாரமும், மின்சாரமும், வெண்சாரமும்தான் இப்போது தேவையாக இருக்கிறது. இவையெல்லாம் சரியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்குமானால், நம் நாட்டின் நிலைமை இன்னும் முன்னேற்றகரமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இன்று நம் நாட்டில் பல தொந்தரவுகள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன. அவைகளை இந்த சபையில் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, பல இடங்களில் இருக்கின்ற சில கஷ்டங்களை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது தவிர, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பல கஷ்டங்களைப்பற்றிப் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். எலக்ட்ரிக் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டம் என்னவென்றால் விவசாயிகள், அவர்களுடைய கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாத நேரத்திலும் மின்மம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டும், சில காலங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்து பம்புசெட்டுகள் ஓடினாலும் ஓடாவிட்டாலும் மின்மம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் அல்லது கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்து அதை இறைக்கவில்லையானாலும் மின்மம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியதுதான். சில காலங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்கும். அவர்களால் பம்புசெட்டுகளை ஓட்டமுடியாத நிலை இருக்கும், அந்தக் காலங்களிலும் விவசாயிகளின் மண்டையில் அடித்து மின்மம் சார்ஜ் வசூலிக்கின்றோம். அந்த முறையில் நம்முடைய உத்தரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தண்ணீர் இருந்தாலும், விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகின்றது. தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் பாதகம் ஏற்படுகின்றது. இதை யாரிடத்தில் போய்ச் சொல்லி அழுவது என்பதெல்லாம் தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நாம்தான் அக்கறையோடு கவனித்து ஆவன செய்து விவசாயிகளைக் கைதுக்கிவிடவேண்டும். அது நம்முடைய கடமையாகும்.

[Sri K. V. Ramaswamy] [29th September 1958]

இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய கை ஒங்கவில்லையென்றால், நாடு முன்னேற முடியாது. நாம் அனைவரும் சாப் பிடாக்கவேண்டும். சாப்பிடாமல் ஒருநாளும் இருக்க முடியாது. சாப்பிடு வதற்கு அத்தியாவசியமான உணவுப்பொருளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விவசாயிகள். அவர்களுடைய குறைவை எதிரொலிக்கின்ற குரல் நமது காதலுக்கு கேட்கவேண்டும். அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அதுவும் இந்த மின்சார விஷயத்தில் அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் என்ன என்பது என் சொந்த முறையில் எனக்குத் தெரியும். இதைப்பற்றி நானும் ஒரு மனுக் கொடுத்திருக்கி றேன். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரிலும் சொல்லியுள்ளேன். அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இன்னும் எந்தவிதமான பதிலும் கொடுக்கவில்லை. வீட்டுக்குப் போனால் பெண்டாட்டி சோறு போடமாட்டேன் என்கிறாள்—காரணம் நான் ஒரு மாதம் பொதுஜன சேவைக்காக வெளியே போய்விட்டேன். வந்தால் என் சம் சாரத்துக்குக் கோபம். சோறு போடு என்றால், ‘மின்சார இலாகா ஊழி யர்கள் வந்து கரண்டை ப்யூஸ் பண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். பயிர் அழிந்து போச்சே. நான் எப்படி சோறு போடுவேன்’ என்கிறாள். கரண்டு சாாஜைக் கட்டவேண்டும் என்று நோட்டீசு வந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டு நான் வெளியூர் போகும்போது கோயம்புத்தூர் தலைமைக் காரி யாலயத்தில் கட்டிவிட்டுப் போனேன். ரசீது என் பையிலேயே இருந்து விட்டது. இந்த ஒரு மாதத்திற்குள் கரண்டு சார்ஜ் கட்டியாகிவிட்டதா என்று வீட்டில் வந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். கட்டியிருப்பார் என்று சம்சாரம் சொல்லியும் ரசீதைக் காட்டு என்று சொல்லி அது இல்லாத காரணத்தி னால் ப்யூஸ் பண்ணிவிட்டார்கள். நான் அதற்கு முன்பே பணம் கட்டி யிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தை ஒரு மாதம் 26 நாட்கள் கழித்து நான் ஊருக்கு வந்தவுடன் தெரிந்துகொண்டேன். உடனே தலைமைக் காரி யாலயத்திற்கு “போன்” செய்தால் உடனே கணக்கெண் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்புறம் மூன்று நாட்கள் கழித்து வந்து கணக்கெண் கொடுக்கிறார்கள். உடனே ஒரு தபாலும் வருகிறது. ப்யூஸ் எடுத்து கணக் கெண் கொடுப்பதாக இருந்தால் நீங்கள் 5 ரூபாய் கட்டவேண்டும். அந்தப் பணம் உங்களுக்கு இல்லாமல் செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். எனக்குப் பயிர் அழிந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டதோடு, இந்த ஐந்து ரூபாய் வேறு நஷ்டம் இல்லாமல் போயிற்றே என்று சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. இதை மந்திரி யிடத்தில் நேரிடையில் சொன்னேன்.

மேலும் இன்னொரு விஷயம். விவசாயிகளுக்கு சப்ளை செய்யும் கரண் டுக்கு ஒரு சார்ஜ். மாவு மில் முதலியவற்றிற்கு அளிக்கும் கரண்டுக்கு வேறொரு சார்ஜ். விவசாயி கொடுப்பது அதிகமாக இருக்கிறது. குடியான வனுக்கு நன்மை செய்வதாகச் சொல்லி இப்படிச் செய்கிறார்களே என விவசாயிகள் வருத்தப்படுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் மின்சார விகிதம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் இறைக்காத காலங்களிலும்கூட மினிம் சார்ஜ் வசூலிக்கிறார்கள். அது இல்லாமல் செய்யப்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமாகத் தண்ணீர் இறைக்கும் காலத்தில் பணம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பி ராயம். இதையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏதாவது தவறாகச் செய்திருந்தாலும் மன் னித்துவிட்டு நல்லவைகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*Sri V. K. PALANISWAMY GOUNDER : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். ஆறு மணி நேரம் கொடுப்பது என்று இருப்பதை மூன்று மணியாகப் பிரித்துக் கொடுப்பதாகச் சொன்னது தவறு. டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லையென்று பகலில் [காரணம்] கொடுப்பதே இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

29th September 1958]

*Sri V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்தில் இருக்கும் நமது மின்சாரக் குழுவின் அறிக்கை பற்றிச் சில வார்த்தைகளை நான் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார போர்டானது—மத்திய சர்க்காரின் சுட்டத்தின்படி—மின்சார உற்பத்தி, விநியோகம் முதலிய எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்—உற்பத்திப்படிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுடைய சுட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த மின்சாரக் குழு உற்பத்தியுடனும் இந்த இடத்தில் நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால் சமீபகாலமாக இந்தக் குழு இயங்குவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக் கக்கூடாது. மேலும், நம்முடைய தேவை அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் தேவைக்குப் போதுமான சப்ளைக்கு மேல் உற்பத்தி செய்யும் கட்டம் வந்தால், பிற ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கீடு செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் அதிக உற்பத்தி ஆக ஆக நமக்கு மின்சாரம் இன்னும் கொஞ்சம் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கமாட்டார்களா என்று நம் மக்கள் நினைக்கக்கூடும். அதே சமயத்தில் பழைய ரேட்டைக் கொஞ்சம் கூடுதலாக உயர்த்தினால் தேவலை என்று இந்தக் குழு நினைக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. மின்சாரம் நிறையப் பெருகப் பெருகத் தேவையும் அதற்குத் தகுந்த வகையில் உயர்ந்துகொண்டே போவதால்—இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலையைக் குறைக்காவிட்டாலும் கூட கூடுதலாகத் முறையிலாவது அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம்.

இந்த மின்சாரக் குழு திறம்படப் பணியாற்றி வருவதன் காரணமாகவும் இவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் பூர்த்தியாகவேண்டியதாக இருப்பதாலும், இவர்களுடைய உத்தியோக காலத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் நல்ல அநுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களிடத்திலே உள்ள நம்பிக்கைக்குப் பாதகம் ஏற்படாதவகையில் இதை விஸ்தரிப்பது என்றாலும் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, பொது மக்களின் நம்பிக்கை குறைந்து விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அதில் கட்சிப் பாகுபாடு வராதபடி—கட்சி வித்தியாசம் காட்டாமல் அமைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார போர்டார் புதுப் புதுத் திட்டங்களை நிறை வேற்றி மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறா கள். நம் அமைச்சரவையினர் மின்சாரம் சம்பந்தமாக ராஜ்யத்தில் இருந்துபுறந்த அனேக சங்கடங்களை நீக்கியிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். புத்து ஆண்டுகளாகப் பல தடவை சொல்லப்பட்டு வந்த சங்கடங்கள் இப்போது நீக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், கனம் மின்சார அமைச்சர் எல்லா விஷயங்களையும் தாமே நேரிடையாகப் பார்த்து உத்தரவு போடுவதுதான் என்று நான் திடமாகச் சொல்வேன். ஆகவே, நாங்கள் பொது மக்களின் சார்பில் கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். குடியானவர்களும் தொழிலதிபர்களும், மின்சாரக் கரண்டை எடுத்துக் கொள்வதாக மின்சார போர்டாரிடம் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டேவிட்டால், “அவர்களை எமன் விட்டாலும் விட்டு விடுவான் போலிருக்கிறது, ஆனால் இந்த மின்சார போர்டார் விடமாட்டார்கள்”. இவ்வாறு தான் மக்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்களைக் கனம் அமைச்சரிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களை போர்டார் எந்த சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் விட்டுவிடவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடம் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளை இங்கேயும் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

Genuine cases where parties are unable to take supply of power are :

(i) dryness of wells;

[Sri V. V. Ramaswami] [29th September 1958]

- (ii) financial reverses;
- (iii) sale of lands;
- (iv) dispute between joint owners of wells and lands;
- (v) delay in getting pumpsets, etc., etc.

“பைனான்ஷியல் ரிவெர்ஸஸ்” ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் கூறினால், “நிதி நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று தெரிந்துகொண்டு தானே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஆகவே நாங்கள் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்யமாட்டோம்” என்று மின்சார போர்டார் சொல்லுகிறார்கள். “நிலத்தை வேறொருவருக்கு விற்றுவிட்டேன்”

என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர் கூறினால் “ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட தினத்தன்று உங்களுடம் தானே நிலம் இருந்தது? ஆகையால், ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்ய மாட்டோம், பணம் தாருங்கள்” என்று மின்சார போர்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் கேஸ்களும் இருக்கின்றன. அவர்களிடையே தகராறுகள் வரும்போது, யாராவது ஒருவர் மின்சாரக் கரெண்ட் ஸ்பீஸ் வேண்டாம் என்று சொன்னாலும், மற்றவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு “ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்ய மாட்டோம்” என்று மின்சார போர்டார் சொல்கிறார்கள். அண்ணனும் தம்பியும் கூட்டாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்களில் யாராவது ஒருவன் “மின்சாரக் கரெண்ட் ஸ்பீஸ் வேண்டாம்” என்று சொன்னாலும், மின்சார போர்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் மற்றவனிடம் சென்று “நீயும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறாயே! நீ பணம் கொடு” என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு அவசியமான உத்தரவைப் பிறப்பித்ததற்குக் கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வரிக்கும் இடங்களில் வேண்டுமென்றே அஜாக்ஜிரதையினாலோ மின்சார விளக்குகள் போடுவது ரொம்பவும் தாமதிக்கப்பட்டுவருகிறது. அந்த இடங்களில் விளக்குகள் போடுவதற்கு என்று தனியாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

நம் நாட்டில் மின்சார உற்பத்தி பெருகப் பெருக மக்களின் சுபிட்சமும் ஒங்குகிறது. மின்சார வசதி காரணமாக, தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வசதி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நெய்வேலித் திட்டமும் குந்தாத் திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகாவது “கோடை கால மின்சார வெட்டை” அறவே ஒழித்து விட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் ராஜ்யத்தில் கைத்தொழில்களும் இதரத் தொழில்களும் செழிக்கும். அப்போதும் மின்சார வெட்டைக் கொண்டுவந்தால், அது தற்காலக்கு ஒப்பாகும். வருகிற ஆண்டில், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த வெட்டு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் நிறைய ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நிறையத் தெர்மல் நிலையங்களை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக இப்போது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் தெர்மல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டால், மின்சாரம் தாராளமாக விநியோகிக்கப்படும்.

சில சலுகைகளையும் வசதிகளையும் கனம் அமைச்சர், நேரிடையாகக் கண்காணித்து, மக்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் பொதுமக்களுக்கு உதவுவதில்லை. உதாரணமாக, அவர்களிடம் ஏதாவது தகவல்கள் கேட்டால், அவர்கள் உடனடியாகப் பதில்

[Sri V. V. Ramaswami]

சொல்வதில்லை. ஒரு அலுவலகத்திற்கு போன் பண்ணி ஏதாவது விசாரித்தால் “எங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை; வேறு அலுவலகத்திற்கு போன் பண்ண வேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு போனை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். யாருக்கு போன் பண்ணிக் கேட்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் தெரிவிப்பதில்லை. மேலும், ஒரு கிராமத்தான் மதுரையில் இருக்கும் மின்சார போர்டைச் சேர்ந்த அலுவலகத்திற்குச் சென்று ஏதாவது விசாரிக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது அங்கேயுள்ளவர்கள் “அந்த வேலையை நாங்கள் கவனிப்பதில்லை; பசுமலையிலுள்ள அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்கே சொல்லுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அவன் பசுமலைக்குச் சென்று அங்குள்ள அலுவலகத்தில் விஷயத்தைத் தெரிவித்தால், அங்குள்ளவர்கள் இதை இங்கே சொல்லக் கூடாது; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ள அலுவலகத்தில் சொல்ல வேண்டும்” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி கிராமத்தான் கஷ்டப்படுகிறான். இன்னொரு உதாரணம் சொல்கிறேன். “இந்த டிரான்ஸ்பார்மர் காணாது போல் இருக்கிறது; இது ஒரு மாதத்திற்கு வது வருமா?” என்று கேட்டால், உத்தியோகஸ்தர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல மாட்டார்கள். எனவே, பொதுமக்களின் விசாரணைகளுக்குப் பதில் சொல்லுவதற்காகவும், பொதுமக்களுக்கு உதவுவதற்காகவும் **Liaison** ஆபீஸர் போன்ற அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க ராஜ்யத்தில் வளமும் சுபிட்சமும் ஏற்படச் செய்த கனம் ஸ்ரீ ராமையா அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். குந்தாத் திட்டத்தை இவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்றுவதற்கு அரும் பாடுபட்டவரும், கனடா கவர்ன்மெண்டுக்கு நம்மிடம் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நிதி உதவியைப் பெறப் பாடுபட்டவரும், அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் மேற்கு ஜெர்மனிக்குத் தாமே சென்று பெரியாறு திட்டத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்களை அங்கே நேரிடையாகப் பார்த்து அங்கிருந்து பெற்றவருமான மின்சார போர்டுப் பிரதம எஞ்சினியரையும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மின்சார போர்டு செவ்வனே இயங்கிவருகிறது. மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்தாலும் மின்சார போர்டிற்கு மின்சாரக் கரெண்ட் விநியோகத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் குறைவாக இருப்பது ஒரு பார்வைக்கு நல்லதே. ஏனென்றால் மக்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரக் கரெண்ட் ஸ்பீஸ் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது, மின்சார போர்டுக்கு நடம் ஏற்படுவதினால் பயப்பட வேண்டியதில்லை, கட்டணத்தை அதிகரிக்காமல் இருக்க வேண்டும். “சென்னையில் இப்போது வேளிக்காலமாக இருப்பதால், குளிர் மிகுந்த டார்ஜிலிங்கிற்குப் போய் சுகமாக இருந்துவிட்டுத் திரும்பிவாருங்கள்” என்று கனம் மின்சார அமைச்சரிடம் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri B. K. NALLASWAMI** : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் மின்சார அமைச்சர் இன்று சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கை எல்லோராலும் பாராட்டுதற்குரியது. அதைப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பாராட்டினார்கள். இந்தப் பாராட்டுதலில் நானும் கலந்துகொண்டு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டின் ஆலோசனைக் குழுவில் விவசாயிகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பது அறிக்கையிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவில்லை. விவசாயிகள் இந்த நாடு பூராவும் பரந்து கிடக்கிறார்கள். மின்சாரப் பம்புசெட்டுகளை உபயோகிப்போரில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயிகளே. அவர்களுடைய பிரதிநிதி ஒருவர் அந்தக் குழுவில் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [29th September 1958]

அடுத்த ஆண்டு கோடை காலத்தில் மின்சார வெட்டு வரது என்று கனம் அமைச்சர் உறுதி கூறியிருக்கிறார். அச்செய்தி ரொம்பவும் வர வேந்தத்தருந்தது. (குறுக்கீடு) மின்சார வெட்டு வருமானால், அதை யொட்டி ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி மில்கள் சம்பந்தமான கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஸ்ரீ எதி ராஜ்யம் அவர்களின் கருத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்து உடையவனாக இருக் கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், கைக்குத்தல் அரிசி விஷயத்தில் நான் ஓரளவு காந்தியக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்பவன் என்றாலும், நான் கைக்குத்தல் அரிசி உபயோகித்து வருபவன் என்றாலும், மின்சார வெட்டைக் கொண்டுவந்து மக்களிடையே கைக்குத்தல் அரிசிப் பழக்கத் தைக் கொண்டுவரலாம் என்ற யோசனை நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாதது என்று சொல்வேன். ஏனென்றால், கடந்த மின்சார வெட்டுக் காலங்களில் என்ன நடந்தது என்று பார்க்க வேண்டும்: அப்போது எல்லோரும் என்ன கட்டணமானாலும் அதைக் கொடுத்து மில்களில்தான் நெல்லை அறைத்தார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் அதிகச் செலவு செய்ய வும் நேரிட்டது. சாதாரண காலங்களில் 6 அணு அல்லது 8 அணு கொடுத்து ஒரு மூட்டை நெல்லை அறைத்த விவசாயி, மின்சார வெட்டுக் காலங்களில் 2½ ரூபாய் கொடுத்து ஒரு மூட்டை நெல்லை அறைக்க வேண்டி யிருந்தது. எனவே, நாட்டில் கைக்குத்தல் அரிசி உண்ணும் பழக்கம், மக்களின் மனப்பக்குவத்தைப் பொறுத்ததுதான் அதிகரிக்கும், அரிசி மில்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் செய்வதைப் பொறுத்து அதிகரிக்க காது. மக்கள் அம்பர் சர்க்காவால் நூற்கும் முறையையும் வேகமாக நடத்திவரும் குடிசைத் தொழில்களை இந்தக் காலத்தில், எவ்வளவுதான் பிரசாரம் செய்தாலும் கைக்குத்தல் அரிசிப் பழக்கத்தைக் கிராமம் முதல் பட்டினம் வரை பரப்ப முடியுமா என்பது ஐயம் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, அரிசி மில்களுக்கு மின்சாரத்தைத் தடை செய்வது நல்லதல்ல. மின்சார வெட்டைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும், அப்போது அரிசி ஆலைகள் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான தெரிமிறசாலைகள் என்று கருதி அவைகளை மின்சார வெட்டிற்கு உட்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள் கிறேன். கைக்குத்தல் அரிசி உண்ணும் பழக்கம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. மில்களை மின்சார வெட்டிற்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் அந்தப் பழக்கத்தை மக்களிடையே கொண்டுவர முடியாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பகல் நேரத்தில் 6 மணி நேரத்திற்குத் தான் கரண்டி கொடுப்பது என்ற கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிடுவதற்கு மின்சார போர்டார் பல இடங்களில் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் கட்டுப் பாட்டால் பல தொலைகள் இருக்கின்றன. போதிய சக்தியுள்ள ட்ரான்ஸ் பார்மர்கள் இல்லாத பிரதேசங்களில் மோட்டார்கள் எரிந்துபோய் விடு கின்றன. ஒரே சமயத்தில் பல மோட்டார்கள் கெட்டுப்போயிருக்கின்றன. ட்ரான்ஸ்பார்மரில் “லோடு” சரியாக இருக்கிறதா என்று பரிசோதனை செய்து பார்த்தால், அப்போது அது சரியாக இருக்கும். ஆனால், சில தொழிலதிபர்கள் 10 ஹார்ஸ் பவருக்கு அனுமதி வாங்கிவிட்டு திருட்டுத் தனமாக 15 ஹார்ஸ் பவர் உபயோகிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள் எரிந்துபோகின்றன. முனிசிபாலிட்டிகளோ பஞ்சாயத்து போர்டுகளோ, தொழிலதிபர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் 15 ஹார்ஸ் பவருக்கு லைசென்ஸ் கோரப்படும்போது அது மறுக்கப்படுவதால், 10 ஹார்ஸ் பவருக்கே அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கிடைப்பதால், அவர்கள் இம்மாதிரித் திருட்டுத்தனமாக 15 ஹார்ஸ் பவரை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் எத்தனை ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் வைத்திருக்கிறா் கள் என்று பரிசோதித்துக் கணக்கு எடுத்து அதன்படி ட்ரான்ஸ்பார்மர் லோடு கணக்கிடுவது தான் நல்லது. இந்தப் பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மோட்டார்கள் அடிக்கடி கெட்டுப்போவதால் பட்டினங் களுக்கு அனுப்பி அவைகளை ரிப்பேர் செய்து கொண்டு வர 10, 15

29th September 1958] [Sri B. K. Nallaswami]

நாட்கள் ஆகின்றன. நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அதை அரசாங்கம் மனது வைத்தால் செய்ய முடியும். தாலுகாவில் ஒரு இடத்தி லாவது மின்சார மோட்டார்கள் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க ஏதாவது வழிவகை செய்தால், இரண்டு மூன்று நாட்களில் மோட்டார்கள் ரிப்பேர் செய்து கொள்ளும் ஒரு நிலை ஏற்படும். எங்கள் தாலுகாவில், சென்னப் பட்டி போன்ற உப்பிரதேச கிராமத்தில் ஒரு மோட்டார் கெட்டுப் போய்விட்டால், அதைக் கோயம்புத்தூருக்குக் கொண்டுவந்து, அங்கு தங்கி அதை ரிப்பேர் செய்துகொண்டு போகும்போது, அந்தச் செலவு மோட்டாரின் கிரயத்தில் கால் பாகத்திற்கு மேல் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, மின்சார நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களை வைத்து எங்கு அதிகமாக இம்மோட்டார்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களில் ரிப்பேர்த்த மாகவாவது இவைகளை ரிப்பேர் செய்யும்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சர்க்கரை ஆட்ட, தண்ணீர் இறைக்க ஆயில் என்ஜின்கள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சர்க்கரை ஆட்ட மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு என்ஜினை 2,500 ரூபாய்க்கு வாங்கிப் பின்னர் அதை விற்று விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகச் செலவாகிறது. வாடகைக்கு எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்களைத் தற்காலிக மாக சர்க்கரை ஓட்டுவதற்கும் தண்ணீர் இறைப்பதற்கும் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிக உதவியாக இருக்கும்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஒரு ஏரியாவிற்கு எக்ஸ்டென்ஷன் வேண்டுமானால் பம்ப்செட்கள் இருக்க வேண்டும். ஆயில் என்ஜின்கள் நான்கு மாதம் வைத்துக்கொள்ளாமென்று சொல்வது மின்சார பம்ப்செட் களுக்குப் பொருந்துமா?

***SRI B. K. NALLASWAMI :** அடுத்தபடியாக, ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள் போன்றவைகளை நாம் செய்திருக்கிறோமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். அப்படி நம் ராஜ்யத்தில் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தால் அதைச் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆகவே, மின்சாரக் கருவிகளை நாம் செய்வதாக இருந்தால், அதை இன்னும் அதிகரிக்கவும், இல்லாவிடில் மின்சாரக் கருவிகளை நாம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஊழியர்களின் பிரச்சனை. மின்சார இலாகாவில் பலர் ஊழியம் செய்து வருகிறார்கள். நண்பர் ஒருவர் “அவர்கள் தவறான முறையில் காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள்” என்று சொன்னார். ஒரு சிலர் தவறுதல் செய்தாலும், பொதுவாக மிகப்பெரும்பான்மையான வர்கள் என்ஜினியரிலிருந்து கடைசி ஊழியர் வரை நல்ல முறையில் ஊழியம் செய்யக் கூடியவர்கள். அவர்களின் கோரிக்கைகளை நல்ல முறையில் கவனித்து, அவர்களது குறைகளைப் போக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன் இயங்கிய அரசாங்க மின்சாரத் துறை இப்பொழுது சென்னை மின்சாரக் குழுவாக விளங்குகிறது. அதில் நான்கு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். எதற்கு நான்கு பேர்கள் வேண்டுமென்று சிலர் சொல் வார்கள். அவர்கள் வல்லுனர்கள்தான்.

“நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம் புரிந்த தன்மையான் ஆளப்படும்”

என்று கூறியிருக்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான். நான் கனம் ஸ்ரீ ராமையா அவர்களை முகஸ்துதி செய்ய வரவில்லை. சின்ன விஷயம் என்றாலும், நேரில் போய்ச் சொன்னால் அதைக் கேட்டு வேண்டியதைச் செய்கிறார்கள், அவர்கள். 1958-59-ம் ஆண்டு 12½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [29th September 1958]

வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், வரவு 10 கோடி ரூபாய் தான். இரண்டு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம். கணநேரத்தில் அந்த ரூபாய் வந்து விட்டது. “பாங்கர்ஸ், பப்ளிக் அண்டு அதர்ஸ்” என்றிருக்கிறது. பாங்கர்ஸ் பணம் கொடுப்பது அல்லாமல், எல்லா மக்களிடமும் ஒரு உச்ச வரம்பு வைத்து அதற்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று வைத்தால், அது எல்லோருக்கும் நன்றாக இருக்கும்.

இப்பொழுது வாங்கப்பட்ட கடன், 4½ பர்செண்ட் வட்டிக்கு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. “அப்படி 4½ பர்செண்ட் வட்டி கொடுத்து வாங்க வேண்டுமா?” என்று நான் கேட்கிறேன். 3-3½ பர்செண்ட் வட்டிக்கு நமக்குப் பணம் கிடைக்காதா? சர்க்கார் 4 பர்செண்ட் வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறது. சர்க்கார் எலெக்ட்ரிக்ரிட்டி போர்டிலிருந்து 5½ பர்செண்ட் வட்டி வாங்குவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அரசியலார் அப்படி மின்சார போர்டிடமிருந்து 5½ பர்செண்ட் வட்டி வாங்குவதினால் அதற்குச் செலவு அதிகமாகிறது. 4½ பர்செண்ட் வட்டி வாங்கினால் ஒரு கோடி ரூபாய் மிச்சம் வரும் என்று கணக்கு இருக்கிறது. அப்படி ஒரு கோடி ரூபாய் மீதம் வந்தால், அதைக் கொண்டு ஏழை ஊழியர்களுக்கு அதிக சௌகரியம் செய்து கொடுக்கலாமே. ஏன் அரசியலார் தான் பெற்றறிவினையிடமிருந்தே அதிகப் படியான வட்டி வாங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

நான் தவறுதலாகச் சொல்லவில்லை. அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கு ஏதோ நான்கு ரூபாய் ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது, “நெகோஷியேட்டிங் கமிட்டி” ஒன்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அக்கமிட்டியின் அறிக்கை இன்னும் வெளியாகவில்லை. அக்டோபர் மாதம் 15, 16 தேதிக்குள் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி ஏதாவது சிபாரிசு செய்திருந்தால், அந்தச் சிபாரிசுகளைக் காலம் தாழ்த்தாது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசியலாரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அரசியலாருக்குப் புத்திமதி கூற வரவில்லை. அப்படி அரசியலார் செய்வார்கள் என்று தான் நம்புகிறேன். காலம் தாழ்த்தக் கூடாது, அக்கமிட்டியின் சிபாரிசுகளைக் கூடுமான வரையில் ஏற்றுக்கொண்டால், அது மின்சார இலாகா ஊழியர்களுக்குப் பயன் தருவதாக இருக்கும். இந்த ஊழியர்கள் செய்யும் வேலை திறமையான வேலையாகும். அதாவது, “டெக்னிகல்” வேலை. ஒரு கூலிக்காரனுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஒரு தச்சன் நான் ஒன்றுக்கு 3, 4 ரூபாய் வாங்குகிறேன். ஆகவே, அரசியலார் எல்லோருக்கும் ஒரே விதத்தில் சம்பளங்களை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்போது ஏதோ ஜூனியர் இஞ்சினியர்களுக்கு மாத்திரம் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு பாகத்தினருக்கு மாத்திரம் சம்பளத்தைக் கூட்டும்போது, மற்றவர்களுக்குப் பொருமை வளரும். ஆகவே, உயர்த்திக் கொடுத்தால், எல்லோருக்கும் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

இப்போது இந்த நாடு பூராவும் மின்சாரம் வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. சில கிராமங்களில் மாத்திரம் சில குறைகள் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரம் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்காக 305 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயெல்லாம் விஸ்தரிக்க முடியுமோ அங்கேயெல்லாம், நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் பிளாக்குகள் இருக்கும் இடங்களிலும் கம்ப்யூனிட்டி பிராஜக்ட் ஏரியாக்களிலும் கூடுமான வரை, எல்லா கிராமங்களிலும், மின்சார வசதி கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-30
P.M. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், சில கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது நல்லதல்ல. இது ஒரு பெரிய குற்றமாகும். எந்தக் கிராமத்திற்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி கிடைக்கவேண்டும். இது தவிர சில கிராமங்களில், அதாவது, ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருக்கும் கிராமங்களில், இந்தக் கள் இருக்கும் இடத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை என்றும் தெரியவருகிறது. ஆகவே ஹரிஜன், இந்து என்ற வித்தியாசம் பாராட்டாமல்

[29th September 1958] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

எல்லோருக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது மைத்துனர் ஒருவர் சர்க்கார் அடிக்கடி வரியை அதிகமாகி விட்டார்களே என்று சொல்லுவார். இப்போது அதைப் பரிசீலித்து வேண்டியது செய்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் ஐயா அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, அவர்கள் கையில் பல மனுக்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளையெல்லாம் கவனித்து வேண்டியது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நானும் ஒரு மனு ஒரு ஏழை கிராமத்திற்காகக் கொடுத்திருந்தேன். அதையும் ஐயா அவர்கள் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் நம் நாடு முழுவதும் ஒரே மின்சார மயமாக, ஒரே ஒளியாக, அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெரும் கருணையாக விளங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI B. K. NALLASWAMI : On a point of personal explanation.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்டார். கருத்து தடைப்பட்டுப் போன காரணத்தினால் அப்போது நான் சரியான விதத்தில் விபரமாகச் சொல்ல முடியவில்லை, அதாவது நான் சொன்னது. ஆற்றேரூப் பிரதேசங்களில் பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. அந்த இடங்களில் கமலை மூலமாகத் தண்ணீர் இறைத்துக் கரும்பு போன்ற பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப் படுகின்றன. அந்த இடங்களில் கரும்பு ஆலைகள் மூன்று, நான்கு மாதங்களாக ஓட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு ஆயில் இஞ்சின் வைத்து ஓட்டுகிறார்கள். இதனால் பல செலவுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்த ஆலைகள் ஓட்டுவதற்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும், ஆனால் தண்ணீர் எடுக்கும் விஷயத்தில் இது பொருந்தாமல் இருக்கலாம் என்பது தான் என் கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, I join in the chorus of congratulations conveyed to the Hon. Sri Ramaiah, Minister for Electricity. In doing so, I also congratulate the Madras State Electricity Board and the Chief Engineer for Electricity on the great progress made in the State Electricity Programmes. I am particularly referring to this, because I was one of those who bitterly opposed the idea of the constitution of an Electricity Board for our State. We were doing well even without it and I wondered why we should transfer the Electricity Department from the State Ministry to the Electricity Board. The Raja of Ramnad, the ex-Minister for Electricity, told us in this House that he was helpless in the matter and that the Central Government pressed for this reform as an All-India question. Now that we have seen the solid work of the State Electricity Board during the last one year, I have to revise my opinion. (Sri A. M. Allapichai : You have already revised it.) Yes. I think that this is a very necessary reform, and that the Board has justified its existence by pushing through schemes of electrical development without departmental red tape and attendant delay.

Sir, I wanted to raise another matter during the question-hour today, but when I was about to put a supplementary question, the next question was called. That is why I am referring to it for the kind consideration of the Government. The Government have

[Sri T. Purushotham] [29th September 1958]

constituted the State Electricity Board. The Board is composed of officials and it is a Government Board. The hon. Member Sri V. V. Ramaswami referred to the constitution of the Board. So, I too wish to refer to it. It is specifically provided in section 5 (constitution of the State Electricity Board) of the Electricity Supply Act, 1948, that the Board shall consist of not less than three and not more than seven members, and that of the members one shall be a member who has experience and has shown capacity in commercial matters and administration, that one shall be an Electrical Engineer with wide experience, that one shall be a person who has experience in accounting and financial matters, in a public utility undertaking, that one of the members possessing any of the qualifications mentioned above shall be appointed as the Chairman, and that a person shall be disqualified for being appointed or being a member of the Board if he is a Member of Parliament or of the State Legislature or any local authority. I am referring to these matters for this reason. When this Board is reconstituted next time, I would appeal to the Hon. Minister kindly to consider the question of the constitution with reference to the specific provisions of the Electricity Supply Act and make the post of the Chairman a full-time one. Not that I have got anything to say against the present Chairman. He is doing splendidly well and the success of the Board is not a little due to the able way in which he is managing the affairs of the Board. But, a full-time Chairman would make the Board work more efficiently and that is the plea that I wanted to put forward during the question-hour when I was passed over.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member was not passed over.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Now, I request the Hon. Minister to include one or two non-officials in this State Electricity Board when it is re-constituted in June 1959.

4-40
p.m.

I do not wish to cover the same ground as traversed by other hon. Members in dealing with the Electricity Budget before us. I should like to point out, with reference to what has been said by my hon. Friend Sri K. V. Ramaswamy, that with a view to mitigating the hardships caused to agricultural consumers, the Board has permitted them to pay the unconnected minimum charges at the reduced tariff rates, instead of at special guarantee rates till they take supply. This wholesome reform has been effected by the recent orders of the Board. As a result of the concessions granted by the Board to agricultural consumers, they can now pay unconnected minimum charges at tariff minimum, subject to the condition that they execute fresh agreements. It should be stated here, for the information of hon. Members, that by the application of these concessions, the arrears of unconnected minimum charges due to Government which amount now to Rs. 38.1 lakhs will be considerably reduced—to a sum of six lakhs of rupees. The agricultural consumers will be greatly benefited by these. This is no small concession and it is hoped that agricultural consumers all

29th September 1958] [Sri T. Purushotham]

over the State will appreciate this and take full advantage of extension of electricity to villages for the production of more food and apply themselves wholeheartedly to it.

The Hon. Minister has pointed out in his speech that a provision of Rs. 29.88 lakhs has been made for payment of compensation in respect of licensed electrical undertakings already acquired. I recall in this connection what Mr. T. M. Narayanaswamy Pillai stated in this House during the general discussion on the Budget. He said :—

“ The Board has got within its jurisdiction an area of about five districts. In Tiruchirappalli, Tanjore, Salem and some other districts where the Board is not in charge of supply of power, this is being done by the licensees now. In the matter of development, the money that has been loaned to the Board has not been spent in the areas under the licensees. We are rapidly taking up areas for rural electrification, electrification of the areas under the Board. It is not done in respect of areas under the licensees. Something should be done for the development of areas under the licensees.”

This aspect of the question raised by an hon. Member of this House before he retired should be considered by the Government and the Board. I would like to emphasise in this connection that the Board should draw up a programme for acquisition of municipal and private licensed undertakings still left over in the State. There should be uniform development in this field. I hope the Government will examine this question and issue necessary directives to the State Electricity Board because there should be greater and more uniform development throughout the State.

I am very happy to see that the State Electricity Board has programmed to investigate new schemes in view of the fact that we are far behind other countries in the matter of electricity consumption *per capita*. Of course, we do not expect four thousand units but we should have something more than what we get now. When we are proceeding rapidly with the programme of rural electrification, the power potential of the State should be developed to the extent required. I am glad that the investigation of the Mettur Tunnel Scheme, and the Kumbhar-Amaravathy and Palar-Porandalar Hydro-Electric Schemes has been completed and that the III and IV stages of Kundah are being investigated. I sincerely trust that the importance of increase in the power potential of the State would be impressed upon the Central Government and that the schemes which are under investigation would be pushed through and executed during the Third Five-Year Plan period.

SRI V. S. BALASUNDARAM: தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது நம் நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரம் பரவியிருக்கிறது. அனேகமாக மின்சாரம் செல்லாத இடமே கிடையாது என்று சொல்லலாம். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு கிராமம், மூன்று கிராமம் என்ற முறையில் வெகு விரைவில் மின்சாரத் திட்டம் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், இந்தத்

[Sri V. S. Balasundaram] [29th September 1958]

திட்டத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கு சமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். இது தவிர (அன்கனக்ட்) மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பலரும் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் வெளியிலுள்ள தலைவர்களும் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். இதை நீக்குவதற்கும் முயற்சி செய்து வந்தார்கள். இப்போது அதனுடைய உண்மையை உணர்ந்து கிராமத்தாருக்கு நன்மை செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய விஷயமாகும்.

அடுத்தபடியாக, மினிமம் காரண்டி விஷயத்தைப்பற்றியும் சொல்லப் பட்டது. இதிலுள்ள வருமானத்தைக் கொண்டதான் உத்தியோகஸ்தர் களுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டு வந்தது. இன்னும் இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவும் எடுக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் எங்கள் ஜில்லாவான செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பல இடங்களைப் பார்வையிட்டார்கள். அப்போது அங் குள்ள கிராமத் தலைவர்கள் எல்லாம் அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மந்திரி அவர்கள் அவைகளையெல்லாம் கேட்டுவிட்டு அதன் பேரில் ஆவன செய்வதாக வாக்களித்தார்கள். மினிமம் காரண்டி ஒரு குதிரை ஓட்டம் மின்சாரத்திற்கு 50 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது அதிகமாகக் கிராமத்தாரைப் பாதிக்கிறது. கிராமத்தார் இதனால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதன் பேரில் ஏதாவது ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாதிரி அல்ல. மின் சாரத்தினுடைய சார்ஜ் எல்லாம் சண்டை காலத்தில் வேறு நிலைமையில் இருந்தது, இப்போது அப்படியில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போதும் அதே நிலையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஸர்சார்ஜ் 20 சத வீதம் போட்டு வருகிறார்கள். சாமான்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாகவும், மெஷின்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாகவும் இவ் விதம் ஸர்சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இப்போதும் சண்டை காலத் தில் இருந்தது போலத்தான் சார்ஜ் வாங்கப்படுகிறது.

4-50 P.A. அடுத்ததாக “ரிவிஷன் ஆப் டாரிப்” என்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் “டாரிப்” இப்போது குறைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயம் கவலைக்கு இடம் தருவதாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குறைந்தது 18 சத வீதம் ரிட்டன் இருந்தால்தான் வரவு செலவைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த “டாரிப்” உயர்வாக இருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதற்காகக் கூடுமான வரையில் அரசாங்கத்தாரே இந்த போர்டாருக்கு ஏதாவது “ஸப்ஸிடி” கொடுத்து, அல்லது வேறு வகையில் ஏதாவது செய்து கொடுத்து இப்போதிருக்கும் இந்த “டாரிப்”-ஐக் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

. மேலும், சிறிய கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்யவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் அரசாங்கம் கூட ஒத்தாசை செய்வதற்கு முன்வருகிறது. அந்தச் சிறிய தொழில்களுக்கு அதிகப்படியாக மின்சார சப்ளை செய்ய இந்தக் குழு முன்வரவேண்டும். அவ்வாறு உதவி செய்ய முன்வருவதோடு கூட மின்சார விகிதமும் சற்றுக் குறைவாக இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட் டால், சிறிய கைத்தொழில்கள் வளருவதற்குப் பதிலாக நசித்துவிடும். அதிக விலை மின்சாரத்திற்குக் கொடுப்பது என்றால், சிறிய தொழில்கள் வளருவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குப் பகல் நேரத்தில் மின்சார சப்ளை செய்யாததன் காரணமாக அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அடிக்கடி மந்திரி அவர்களிடம் வந்தும் முறையிடுகிறார்கள். அதையும் கவனித்துப் பகல் நேரத்தில் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சிலவிடத்தில் மின்சாரம் சரிவர விநியோகம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

29th September 1958] [Sri V. S. Balasundaram]

முக்கியமாக, நான் காஞ்சிபுரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கி ருக்க நேர்ந்தது. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களும் சொன்னார்கள். ராஜம் பார்த்தேன். திடீர் திடீர் என்று மின்சார சப்ளை “ஆப்” திவிடுகிறது. பிறகு ஒரு மணி கழித்து வருகிறது, 1 மணி கழித்து ருகிறது. மறுபடியும் விளக்கு அணிகிறது. இந்தமாதிரியாக அடிக்கடி “ஆப்” ஆகித் தொல்லை விளைவிக்காமல் கரண்டு சீராக, சரியாக சப்ளை யும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள் றேன். மந்திரி அவர்களை இவ்விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் கவனிக்கு னாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, Sir, I find hat the Hon. Minister Sri Ramaiah has been sitting so comfortably during the course of this debate. I know he is very much disap- pointed because almost all the speeches were full of nothing but appreciation of the work and the progress of the Electricity Department. How far he could cheat himself or leave it to the Electricity Board, I leave entirely to him to decide. I am sorry I also have to disappoint him because I do not have any criticism to make except for a few points in appreciation of the work of the Electricity Department. Sometimes Ministers are disappointed when there is no criticism against them. If there is any depart- ment which has shown uniform progress in this State, it is really the Electricity Department. I do not say that it has been so only now, that is, since the Hon. Sri Ramaiah took charge of this port- folio. Not that I grudge giving him that credit, but, for the last ten years this department has been developing. I am happy to find and I join with others in saying that compared to other States, Madras is in a very favourable position in regard to both rural electrification and supply of electricity to agriculturists. Let me not go into it in detail.

Reference was made to the Electricity Board. I know, subject to correction, that the Government of Madras and the Government of Andhra Pradesh were very much opposed to the formation of the Electricity Board. I myself felt what necessity there was for the formation of a Board when the department could carry on as one of the important departments of the Government. But having seen of the work of the Board, I feel that there was enough justification for the formation of a Board of this kind. Particularly, I was very much struck by the way in which the Board met as often or as many times as possible at a time when there was a serious crisis with regard to power. Decisions were taken almost in a day. The Board met and took a decision whether there should be any further reduction in the power supply because of the acute condition existing. However, when there was a slight indication of the times becoming favourable consequent upon some good rains in the areas concerned, the Board met and took a decision that the power cut would be restored to, say, 25 per cent. Another day, I saw a notification in the Press that the power cut was still further reduced. However, my submission is this. Sometimes the Government machinery moves slowly and it takes a long time for the Government to take decisions. But because of the existence of the Board, decisions were taken quickly and people who were in trouble were able to carry on their industries.

[Sri Mohamed Raza Khan] [29th September 1958]

A question was asked whether the Board should continue in its present form or whether it should change. I am in entire agreement with the hon. Member Sri T. Purushotham that the present Chairman of the Board has done very well. There is nothing personal in this. But still the time has come for the Government to examine whether we should not have a full-time Chairman. It is left entirely to them to decide whether a senior official or senior Civilian should be appointed as full-time Chairman. Having regard to the enormous work to be done and the importance of the subject which involves the spending of crores of rupees, I feel, the time has come for having a full-time Chairman. Of course, that decision cannot be taken now as the present Board has to continue till June 1959. When the time comes, I am sure the Minister in charge will consider that aspect.

A point was also made why there should not be some non-official also on the Board. I feel that if there are non-officials who could be really helpful and who could bring to bear their experience in the matter of electricity and its development, surely the Government will consider the question of having some non-officials also on the Board.

Another aspect which I would like to refer to is the question of recruitment. Now, the service rules of the Government are not applied in the matter of recruitment. At present, as I understand, one of the Members of the Board along with the Chief Engineer (Electricity) makes the selection. I think you can have some Selection Board also under the Board, in which you could include one or two non-officials who would be helpful. I find the Minister mulling, thinking whether some Members of the Consultative Council are anxious to get into that Recruitment Board. (Interruption.) There is nothing personal. I am just saying that one or two non-officials may also be on the Recruitment Board.

Something has been said about expansion. "Due to the limited me at my disposal, let me not go on dilating on what has been one. Those who go to Pykara and Periyar Projects—and I am happy to find that the Periyar, its first stage, is going to be inaugurated on the 12th of next month—who go to Ooty and go round the Kundah Project feel proud that in our State so much has been done. I really pay my compliments to the Chief Engineer on having taken up such a huge work and done it well. It requires high class engineering skill. Again, he has been able to keep to schedule. So, I just want to place on record the all-round progress and the good work that has been done as far as the Kundah Project concerned.

Reference was made to the rates. In spite of the fact that it is now twelve or thirteen years since the War was over, still in Madras we have a system known as war surcharge. Technically speaking, it is wrong. At the time when we raised the question, the then Minister—I think it was the Raja of Ramnad—said, it is only a temporary phase and it will be removed. Knowing

[20th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

as we do the way of the Government, we find that they are simply keeping it permanently so that some time or other it may be amalgamated with the main rate. However, there is a proposal before the Electricity Board to have a rational system as far as tariffs and rates are concerned. Somebody expressed apprehension whether the rate would be increased. As far as I know, it is not going to be increased. It is only a question of adjustment. When the rates are revised, they should be revised in a favourable and reasonable manner. I do not want that the rates should be increased, although I know that some more money is required for the development projects. While I am on this subject, I may say that in the City of Madras there is the system of having Re. 0-3-6 per unit and 20 per cent surcharge. I hope the Hon. Minister will see that while the rates are increased in other places, at least in the City of Madras the rate of 3½ annas is retained and the surcharge given up. I think the Hon. Minister will ask the department to examine this question. While I support the Government to increase the rates in other places, I want the Government to decrease the rates in the City of Madras or at least to see that the war surcharge is given up. (Sri K. M. Ramasamy Gounder: Why Madras City only? What about other places?) Sir, he can ask for reduction of rates in Coimbatore district.

I want to know, Sir, the total amount of capital expenditure necessary. Some time back, it was Rs. 200 crores. I think the amount of capital expenditure is going on increasing. On the loans advanced, the Government are entitled to get only 4½ per cent as interest. This works out to Rs. 4½ crores. We must see whether there is scope for increasing this rate or keeping it at its present level. If there is more of income, we must see whether we should not demand a higher rate of interest or keep the rate of interest at the present level.

Sir, we have to express our appreciation of the good work done by the Electricity Board. Something has been said about the difficulties of the agriculturists. They can always depend upon an enthusiastic Member like Sri T. Purushotham, who is on the Consultative Council, to take up their cause, rather than bring them to the notice of the Government on the floor of the House.

SRI V. M. SURENDRAM : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி ஜில்லாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குந்தாத் திட்டத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டொரு ஆண்டுகளுள்ளேயே குந்தா ப்ராஜெக்ட் முடிந்து பலன் தரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று எண்ணியிருந்தோம். 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன் பாகவே கூட முடிந்துவிடக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் தற்சமயம் அங்கே தொழிற் சங்கங்கள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டு வேலைத் தடங்கல் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அங்குள்ள என்ஜினியர்களுக்குப் போதுமான போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை என்னுடைய அனுபவத் திலிருந்து சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் "கோ-ஸ்டோ" இயக்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பத்து நாளைக்கு முன்பாக ஒரு அசிடென்ட்டு இன்ஜினியரை அடித்துவிட்டார்கள். பலவிதமான கலாட்டா செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ரீதியில் போனால்

[Sri V. M. Surendram] [29th September 1958]

1980-ம் ஆண்டுக்குள் கூட வேலை பூர்த்தியாகாது என்று நினைக்கிறேன். குந்தா பராஜேக்ட் போன்ற திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு அங்குள்ள இன்ஜினியர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு வேலை துரிதமாக நடைபெறுவதற்குப் போதுமான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I was really very happy throughout the last one and a half hours hearing the speeches of hon. Members. But I was shocked to hear the speech of the last speaker.

(Sri V. M. Surendram in the Chair.)

We have been attempting to see that we inaugurate our biggest project in the State, long before the target date. If our attempt is to be upset by workers adopting a 'go-slow' policy, the progress of the work will be retarded. I personally appeal to them not to resort to any unfair and unnecessary action which might slow down the great work that is going on to see that this State becomes the most prosperous State in the country. I personally appeal to the workers, and particularly to their leaders, to see that they do not retard the progress but to see that the work that we are doing is pushed through. The project that we have taken up has been appreciated not only by our countrymen or by our experts but also by foreign experts from Canada, who are very much impressed with the great work that our engineers are doing. Every country is co-operating with us to see that the work is completed long before the target date or rather the date already fixed. I appeal to the workers who are engaged in this huge project, which is going to change the face of this State, to co-operate and act in the interests of the people of this State, particularly the poor villagers who will be benefited by this project.

In my opening remarks, I have mentioned that the financial statement is open to discussion only and not subject to vote. Technically, it may be so. But I would like to assure hon. Members that every suggestion made here will be given proper attention and proper weight, and will be considered and acted upon. (Sri V. V. Ramaswami: We have got full confidence in you.) I personally feel happy that this Budget has been taken up for discussion by this House of elders first. The Electricity Board and myself are really thankful to hon. Members for the good words expressed here and also for the high regard they have for the good work being done by the engineers, the workers, and everyone else. Sri Raza Khan thought that he could put the word 'cheat'. It is not individual cheating. In this speech he always makes some suggestions and also criticism. He mentioned that I should not be carried away personally by the good work of the Electricity Department. (Sri Mohamed Raza Khan: I mentioned about the developmental progress.) I know the good spirit behind the statement. I really appreciate that. I will always be guided by the progress of the Electricity Department. I know what amount of work we have

[29th September 1958] [Sri V. Ramaiah]

one and what we have yet to do. We have not reached the final stage yet. Nor are we near the final stage yet. In our State we have only about 7,000 villages electrified. This number is not much. Our total number is 19,900 odd villages. All these villages must be electrified. Then only we can have the progress which I think of. Electrification of the village does not mean mere comfort, as Sri Raza Khan thinks. He has all along been enjoying electric power for making him comfortable. He is keeping himself cool under the electric fan. The villager does not want electricity for comfort. He wants electric power so that he may improve his financial position. He wants to be lifted up economically. We have given power to about 7,000 villages. What does this mean? Economically, agriculturists have been helped to come on. Their standards of life have improved. Connecting 7,000 villages in a big achievement to be proud of, but electricity must ultimately reach the 19,000 odd villages. Electricity must reach every nook and corner of this State. Then only we can see real progress. We will have to generate more power. We want electricity to reach every village. Neither Periyar nor Kundah will help to the extent of making electricity reach every village to meet the demand of every industry that is coming up in this State. For want of adequate electrical energy, it is not as if we have come to a stand-still or stagnation in the matter of new schemes or projects. We are going ahead with our new projects and schemes. But, it may be said that the present pace of progress is not quite sufficient. The demand is so great from both the industries and the villages. The thirst for electric power is growing. When we go into even a remote village, we see the thirst of the villagers for electric power. They tell us, 'Because you do not give us electric power, we are suffering.' They feel that delay in getting power is a substantial loss to them. They feel that for want of electric power, their economic status is at a stand-still. That is their feeling. We will have to appreciate that. We will have to meet that thirst in their hearts. We are trying to do it as best as we can. We want to quicken up the completion of projects before the target date. It is in that spirit the Engineers, particularly, the Chief Engineer and everyone under him are working. They have more or less 'electrified' the whole problem and are proceeding at a rapid pace. They are so eager to get electric power and energy to the remotest villages. I am really happy that the Board which has completely grasped the attention and desire of the Government in this matter is keeping the same rapid pace of progress. They are continuing the progress made by the Government in regard to this matter in the last so many years. The progress that they are showing and the way in which they are carrying on the expansion programme are really very good and we should all appreciate the sincere attempt made by the Members of the Board.

Regarding the constitution of the Board as such, two different views were expressed, one by Sri T. Purushotham and the other by Sri V. V. Ramaswami. These two views must be carefully considered. Now, recently we have taken a decision. I can assure

[Sri V. Ramaiah] [29th September 1956]

Sri Ramaswami Nadar that in whatever manner we constitute our Board, it will always have the highest appreciation of the people and the present Board which has been functioning for the last one year or so and whose life has again been extended for another year, we thought, must definitely continue for at least one more year to set right many of the difficulties in the change-over. The Members of the Board have helped us to have a smooth carrying on of the work of the Government department as such. This infant Board has had many difficulties and we have been trying hard to get over all those difficulties and achieve satisfactory progress. It is in that context, I think, that my hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar started to mention about the Negotiating Committee. If he knows the history of the Negotiating Committee, I think he will have all praise for the members of the Negotiating Committee. It is not going to be a permanent Committee at all. This Committee was brought into existence when the Electricity workers threatened to strike work. At that time, we also felt that many of the grievances of the workers had to be carefully looked into and mitigated wherever possible. We also felt that if Members of the Board and representatives of the workers sat across the table and talked over things, they could very well smoothen differences and get over difficulties. I personally feel that the work is going on very smoothly and as soon as the report is received, I am sure it will not be shelved as he fears but it will be considered and acted upon. (Interruption.) No, it cannot go into the pigeon-hole. Sri Ramaswami Nadar expressed the fear that the constitution of the Electricity Board might ultimately create a situation when we might pass electrical energy from this State to other neighbouring States. Well, I cannot think of a date when such a situation will arise. Because, we know our demand, we know the position in other States and if at all I have to allow the passing on of energy to other States, it means that our progress will come to a standstill which I hope will never occur in this State. So, the progress will be kept up. It will have to be kept up as our demand will be growing from day-to-day, from month to month and from year to year. So, we have to produce more and more energy to meet the growing demand. That is the position today.

Here is one Department which, as a unit of the Government, is trying to have a common Grid for all the neighbouring States. In our State as such, we have a common Grid and so, the electric energy produced in any Project can be taken to any part of the State. In the same manner, we are trying to have a common Grid for the neighbouring States also so that if there is any excess energy anywhere, it could be passed on to other States. It is in this connection that I mentioned in my opening remarks about the few investigations that were going on which my hon. Friend Sri Purushotham praised. Compared to the demand in our State, the Palar, Purandalar, Mettur Canal or such other schemes will never be able to meet our demand, our entire needs. We are, therefore, thinking ahead and we want to quicken our pace of development in order to meet the growing demand. We feel that we must

1 September 1958] [Sri V. Ramaiah]

the atomic energy for this State. It is to that extent that we are eloping and we are pressing upon the Government of India see that one of the atomic energy plants is located here to meet demands. Unless and until we get power through that energy, cannot possibly meet all our demands both on the agricultural or the village industry side and also the big industries side. us, we are thinking of very big projects like that. If we look ten fifteen years back, we know that people at that time thought it the Mettur Project was quite sufficient and even more than efficient for this State. Well, the 47,000 kilowatts produced are will only be just sufficient for one aluminium plant which want to establish round about Mettur. We must know that demands are just growing. There are so many industries which ask for power and we are not able to meet their demand. If these matters are being looked into with the same energy and enthusiasm as in the past. The Board is already engaged in further investigation into not only small projects but also major projects. But I personally feel that our needs and requirements cannot be satisfied only if we get atomic energy power station located very near to us. It is in that light that we are pressing the Government of India to include our State in the plan for development of atomic energy.

Talking of the villages, I wish to state that all of us know what the villagers want. I am one of those who personally feel that the basic power must go to the villages and that then only we can have a brighter life in the villages. Our programme is not merely to supply electric energy for agricultural pumpsets and things like them. No, we are not going to stop there. Villages must also be provided with many of the small-scale industries and cottage industries which can be worked through electric power. Well, when we reach that stage and only when we reach that stage, can we consider that our State has developed to some extent. Then only we can feel proud that we have achieved something. Well, that must be achieved and we cannot delay that. I agree with my other Friends that it must be achieved at the most rapid pace. It is in that light, in spite of our not getting sufficient returns from our rural electrification schemes, that we are pushing through many of our schemes. We have to experience many difficulties. In spite of all those things, Government have decided to see that more and more villages are covered year by year. Our target is that we should cover 1,000 villages every year. Our Engineers are so much interested in the welfare of the villages that they want to go very fast. Here is a department which, when the Government had fixed a target of 1,000 villages a year, has exceeded that target by 200 or 300. Our difficulty here is not to cajole them to do more but to retard their progress. That is our difficulty. To retard their progress and make them go a bit slowly is not our only difficulty in this matter of extension of electricity to the village. There are many parts which have to be imported from foreign countries and electrical energy cannot merely be taken to the villages through lorries and buses. That must be understood. We have no such basic materials and these have to be imported.

[29th September 1958]

5-20
p.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : That we know. (Laughter.)

* THE HON. SRI V. RAMAIAH : He has come to know about it only after one year's membership of the Consultative Council. Then, my hon. Friend, Mr. Annamalai Pillai, referred to wooden poles. We know the limitations and we are not going to be so callous about using them. We test the strength of each pole. We season it and then only use it. We do not use any sort of wood that comes our way. Mr. Annamalai Pillai said that even casuarina poles were used. I do not think we use them anywhere. Hon. Members know about the shortage of basic materials and the demand for supply of electrical energy to the villages in the quickest possible time. There cannot be much waste of time in selecting the basic materials. We know steel poles are the best but they are not available. If they are available, the cost is prohibitive. In order to push through our extension programme quickly, we are using teak wood after proper seasoning. Of course, I do not deny the fact that wooden poles are more vulnerable than any other material. In some districts, we have experimented on palmyrah poles and I am happy to say that they have stood the test. But the villagers have taken a mind to charge us so heavily for palmyrah poles that we have been prevented from going near them. In some places, palmyrah poles cost as much as twenty rupees each. Here again, if the villagers co-operate with us, we can take electricity without much cost to more villages.

Another important fact that I would like to refer to is extension of supply to Harijan colonies. I thought that this matter was not such a big or important one but since it has been discussed elaborately by many hon. Members, I would like to place a few facts before the House. This 1½ lakhs of rupees that we are going to get from the Harijan Welfare Department is not for future extension of supply to villages. Any scheme for extension of supply to villages in future must automatically include the Harijan colonies also unless there are valid reasons to the contrary. But this 1½ lakhs of rupees is required for taking energy to Harijan colonies in villages which are already electrified. Now, if we get more money, the work can be speeded up.

Regarding supply to fishermen's colonies, the Hon. the Minister for Fisheries is here. The Fisheries Department might have plenty of funds and I shall contact the department with a view to finding a way out. (Sri V. V. Ramaswami : Have an annual programme.) If they give money, we will be too glad to bring energy to their villages.

There were a number of other points raised in this House. I expected that this House would stress one or two important points which were greatly stressed in the other House but it did not. In view of their importance, let me refer to them. One is the question of minimum guarantee and staggering. Well, at the beginning of my speech, I said that electrical energy would definitely raise

the standard of life of the agriculturist. He feels it and he wants electricity. We are, at a heavy cost, trying to take electrical energy to the villages, particularly to the backward villages. Now, we have reached a stage where we feel that many of the villages will not be able to pay the charges which the Electricity Department or the Board levies. This department has all along been working more or less on a commercial basis. The department once took up schemes which were remunerative and did not take—go near—unremunerative ones. Well, it has now covered all villages and towns. The hon. Member Dr. Chidambaranathan said that he found many towns not electrified. Let me tell him that there are cases of towns also which are not able to give the minimum guarantee. If some towns are left out, it is only for this reason. I need not say anything about villages. We have extended the scheme so far to 7,000 villages and of these, I know, not more than 5,000 villages will be able to give the minimum guarantee without any strain. And the rest and also the 11,000 villages to be covered will not be in a position to give the minimum guarantee required. They are most backward and we must find a way out. This question has been constantly engaging my attention. Now, with reference to the complaint made by Mr. Annamalai Pillai, let me state one fact, and let not hon. Members mistake me. There are a number of enthusiastic public men, powerful men, who somehow or other want to take electrical energy to their villages. They promise to stand by, and adhere to, all conditions which the Board insists on. They take power to the villages and are not able to provide the minimum guarantee. I am only giving an illustration and not referring to any particular individual. They take the supply in the hope that ultimately they can plead with the Government, meet the Minister and set right matters. But, unfortunately, many of them find that once an agreement is signed, neither the Minister nor the Chief Engineer nor the Board can interfere to see that the minimum guarantee is brought down. Suppose at the initial stage, the agreement provides for a minimum guarantee of fifty rupees per annum per horse power. It cannot be brought down later. So, we must approach these things in the proper manner. First, we must try to bring more people to take electrical energy. In some districts, I find people are more eager to take electrical energy for the same reasons for which people in towns take it. They want to lead a comfortable life. To give an example, they buy a five horse-power motor, fit it to a well and draw water from it for irrigation. The well is so small that it can supply only that quantity of water which could be taken out by a pair of bullocks. If he takes a five horse-power motor for that purpose, without widening the well or deepening it, how can he have any real benefit? There are some districts which I am not going to mention where such things do happen. Unless the agriculturists are taught how to use the power for irrigation purposes, the problem of minimum guarantee will always persist. The responsibility of bringing it down should not be left only to the Government. It

[Sri V. Ramaiah] [29th September 1958]

can be done with the help of the villagers. I want all the hon. Members to consider this. In case of any real difficulty, I shall always be prepared to give my thought to it and do the needful. I know many wells can give a copious supply of water in Chingleput district. In some villages there are wells which are fitted with 15 horse-power motor or 20 horse-power motor and which can give a copious supply and continuous supply of water for 24 hours without any difficulty. To such wells we give only 6 hours of supply. These are problems which we will have to think and re-think over. It is in this thought that I have said that we are trying to lift the staggering in a few districts at least as an experiment. We hope the position will improve after the commissioning of the Periyar Project which is definitely coming up on the 12th October. I take this opportunity to invite all the hon. Members to be present on the occasion to see one of our biggest projects coming up. This project is really a great achievement on the part of our engineers and so many engineers and technicians from so many countries. This is my personal invitation. (Sri Mohamed Raza Khan: I suppose arrangements will be made for accommodation and food.) The Electricity Board is never stingy in such arrangements. After the commissioning of the Periyar Project, we hope to have no electricity cut at all and that, I again will have to say with all the safeguards necessary. Our power position is quite happy and good. Only if Nature is going to be very unkind to us as it was last year, if the rains fail, I do not expect hon. Members to come round and say, 'You made a statement in the month of September and how did you effect a cut in supply?' Therefore, as far as our normal power position is concerned, it is happy and good. Before the next summer begins, the whole Periyar Project will be generating power. We will be getting a lakh and five thousand kilowatts from that project itself. Therefore, we won't have any difficulty. But Nature has always to co-operate with us. Till the Neiveli Project fructifies, we are going to have mainly hydro-electric power and that is liable to be affected by changes in seasonal condition. This difficulty is felt not only in our country, but even in the most advanced countries like Canada. There power consumption is 4,000 units. Even in that country during a severe winter the consumption will have to be cut down because the water gets frozen and the power station comes to a standstill. As far as hydro-electric power is concerned, we have to depend normally on the goodness of Nature. This is not a peculiar problem to our State. But we know our difficulties. We keep them in our mind and we do feel that we can have a steady supply of power when the Neiveli Project comes up. That alone will give us two lakhs and fifty thousand kilowatts. But we need not stop there as the hon. Member Sri V. V. Ramaswami put it, but we may have a number of power stations all over the State. To-day we are not trying to develop the thermal power merely because of the prohibitive cost of coal and more than that, transport. It is only these difficulties that have made us go slow with the development of thermal power.

29th September 1958] [Sri V. Ramaiah]

As the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan put it, I was so happy to hear statements of appreciation about the work of the department that I was actually not prepared to make any long or convincing speech. I was more or less so happy that I merely listened to the speeches and I was not prepared, as he expected, for a sharp or biting reply. It is in that mood that I have been sitting here all these one and a half hours. Therefore, I may have left out a number of points but that does not mean that I have slipped over those points. Every point will be noted and every attempt will be made in the course of the next year to see that we get still more appreciation from this hon. House. Thank you, Sir.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மின்சார போர்டார் வெளியிலிருந்து 4½ சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, நமது சர்க்கார் அந்த போர்டிற்கு 5½ சதவிகித வட்டிக்கு ஏன் கடன் கொடுக்கவேண்டும்? மின்சார போர்டாருக்கு நமது சர்க்கார் உதவ வேண்டாமா? எனவே, அவர்களுக்கு சர்க்கார் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது?

* **THE HON. SRI V. RAMAIAH:** சர்க்கார் யாருக்குக் கடன் கொடுத்தாலும், 5½ சதவிகித வட்டிக்குத்தான் கடன் கொடுக்கும். கனம் மராமத்து அமைச்சருக்குக் கடன் கொடுத்தாலும், சர்க்கார் 5½ சதவிகித வட்டிக்குத் தான் கடன் கொடுக்கும். ஆகவே தான் மின்சார போர்டிற்கும் அரசாங்கம் 5½ சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது, மின்சார போர்டிற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறதே என்று சந்தோஷப்படவேண்டுமே தவிர, 5½ சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறதே என்று வருத்தப்படக்கூடாது.

SRI V. V. RAMASWAMI: மின்சார போர்டாருக்கு வெளியிலிருந்து குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கிடைத்தால், அதை அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளலாமா அல்லது அப்போதும் சர்க்காரிடமிருந்துதான் கடன் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமா?

* **THE HON. SRI V. RAMAIAH:** சமீபத்தில் மின்சார போர்டிற்கு வெளியிலுள்ளவர்கள் அவ்வளவு தாராளமாகக் கடன் கொடுத்ததற்குக் காரணம் கடன் தொகைக்கு சர்க்காரின் உத்தரவாதம் இருந்ததுதான். அதைக் கனம் அங்கத்தினர் மறந்துவிடக்கூடாது. சர்க்காரின் நிதிநிலைமை போதிய அளவுக்குச் சாதகமாக இருந்தால், எதைப்பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

VICE-CHAIRMAN (Sri V. M. Surendram): The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 83 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 29th September 1958, page 328 supra.]

Statement showing the recommendations made by the Advisory Committee of the Hospital of Integrated Medicine, Madras, at its meeting held on the 26th April 1958 and the action taken by Government on them.

Recommendations.

(1)

(1) In view of the declared policy of the Government of India and Government of Madras in regard to the revival and rehabilitation of the systems of Indigenous Medicine at present in vogue in India, and consequent allocation of funds for this specific purpose both by the Central Government and the Government of Madras State, the Advisory Committee of the Government Hospital of Integrated Medicine, Madras, hereby resolve that the bed-strength of the Hospital may be increased as stated below and all necessary facilities be provided for research on up-to-date lines :—

Word.	Present strength.	Proposed strength.	Additions.
(1)	(2)	(3)	(4)
Ayurveda I	30	30	
Ayurveda II	30	30	15
Ayurveda Research	10	25	
Siddha I	30	30	
Siddha II	..	40	90
Siddha Research	..	50	
Unani I	26	26	
Unani II	..	14	24
Unani Research	..	10	
	126	255	129

Action taken.

(2)

(1) The Government have since sanctioned 50 beds for purposes of research, in the Hospital, and they are allotted as follows :—

For Ayurveda	..	..	10
For Siddha	..	..	30
For Unani	..	..	10

This scheme has started functioning from 15th July 1958. The ten beds originally sanctioned for Ayurveda research have been kept in abeyance. Thus the total number of beds on the indigenous side of the Hospital, now, is 166. Further increase of bed-strength will be considered as and when necessary.

[29th September 1958]

(2) In view of the serious shortage of Medical Officers required for employment under the Government of Madras in various fields at the present juncture, the Advisory Committee of the Government Hospital of Integrated Medicine, Madras, recommend to Government that the graduates who have obtained the G.C.I.M. degree may be permitted to appear for the Final M.B.B.S. degree examination after their having undergone additional course of instruction considered necessary for the purpose.

(3) The Advisory Committee approves that the following lady members of the Committee will form a Sub-committee for doing social work among Nurses :—

(i) Srimathi Sarojini Varadappan.

(ii) Dr. (Srimathi) T. Masilamani.

(iii) Dr. (Srimathi) Shanthasunderari.

(4) The Advisory Committee recommend to Government that the present Nursing Staff and patient proportion of 11: 1 may be revised to the proportion of 5: 1.

(5) With reference to first sentence of paragraph 1 and paragraph 5 (1) of the Rules defining the constitution and functions of Advisory Committee for Government Hospitals in the Madras City issued in G.O. No. 1654, Health, dated 16th June 1954, Government may please clarify whether matters of interest in regard to the College, Hostel and other annexes of the Hospital come within the purview of the Advisory Committee.

(2) The G.C.I.M. diploma has not been recognised by the University. Any further course leading to an University degree, for the holders of this diploma is, therefore, not possible. The recommendation cannot be implemented.

(3) The Dean, College and Hospital of Integrated Medicine, has taken necessary action in the matter.

(4) The recommendation could not be accepted due to the difficult financial position of the Government.

(5) There is already a Consultative Council for the College of Integrated Medicine consisting of the Dean, the Vice-Principal and two Senior Lecturers, Grade I from each Section of the College. Therefore, the Advisory Committee of the Hospital of Integrated Medicine should deal only with matters relating to the Hospital.

[29th September 1958]

[29th September 1958]

APPENDIX II.

[Vide item IV on page 335 supra.]

L.A. BILL No. 34 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1939.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1958.

(2) It shall come into force on the first day of October 1958.

2. *Amendment of section 5, Madras Act IX of 1939.*—In clause (v) of sub-section (1) of section 5 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), (hereinafter referred to as the principal Act), in item (1), for the words "Cotton yarn other than handspun cotton yarn", the words "Cotton yarn waste" shall be substituted.

3. *Amendment of section 5-A, Madras Act IX of 1939.*—In section 5-A of the principal Act—

(i) in sub-section (1)—

(a) in item (4), for the words "other than groundnut", the words "other than cardamom and groundnut" shall be substituted;

(b) after the same item, the following item shall be inserted, namely :—

"(5) Cotton yarn, except (a) handspun cotton yarn and (b) cotton yarn waste ... $\frac{1}{2}$ ";

(ii) in sub-section (2), for the word "Groundnut", the words "Cardamom and groundnut" shall be substituted;

(iii) after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

"(5) Where a tax has been levied under this section in respect of the sale or purchase inside the State of any goods specified in this section and such goods are sold in the course of inter-State trade or commerce, the tax so levied shall be refunded to such person, in such manner and subject to such conditions as may be prescribed."

29th September 1958]

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

The amendment proposed in clause 3 (iii) of the Bill seeks to empower the Government to prescribe by rules the person to whom, the manner in which and the conditions subject to which, the tax levied under section 5-A of the Madras General Sales Tax Act, 1939, in respect of the sale or purchase inside the State of any goods specified in that section shall be refunded when such goods are sold in the course of inter-State trade or commerce.

The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 30th September 1953.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Tenure of service of Government servants

* 91 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- (a) the rule of tenure of service of Government servants;
- (b) whether it is a condition of service that Government servants are not permitted to resign their appointments at their pleasure; and
- (c) whether the above rules apply both to permanent and officiating incumbents?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) The tenure of service of a Government servant is subject to the pleasure of the Governor and subject to other conditions and restrictions which should be satisfied before he can be removed, dismissed, or compulsorily retired from service, or in the case of a probationer, before his probation can be terminated. No such restriction is imposed for the discharge of a person employed under the emergency provisions. Apart from the above provisions, a Government servant should retire from service at the age of 55 if he is in superior service or at the age of 60, if he is in the last grade service and if, in the meantime, he does not voluntarily retire from service after completing a qualifying service for pension or gratuity or resign his appointment.

(b) No, Sir. But officers appointed on contract basis cannot resign their appointments during the period of contract without giving the prescribed notice. Those against whom disciplinary proceedings are pending cannot also resign their appointments till the cases against them are disposed of. Members of certain essential services cannot also tender their resignation without the written permission of their superior officers.

(c) The provisions relating to tenure of service apply to both permanent and officiating incumbents.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, would it not be rather unfair to insist on such rigorous rules in the case of temporary and officiating Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, Government do not consider it unfair and Government insist on these rules in the general interest of the service.

SRI T. PURUSHOTHAM : Would the Government consider re-examining the question in the light of the freedom to practise and profession guaranteed under the Constitution and may I know

[30th September 1958]

whether at least in the case of temporary Government servants, a certain amount of freedom may not be given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government do not see that this comes in direct conflict with the provisions of the constitution.

Engineering Colleges at Tanjore and Tuticorin

* 92 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start Engineering Colleges at Tanjore and Tuticorin; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The opening of Engineering Colleges depends upon the decision of the Government of India. However, a proposal to open an Engineering College at Tuticorin is under examination. The report of the Collector of Tuticorin is awaited. There is no proposal to open any Engineering College at Tanjore.

SRI V. V. RAMASWAMI : தாதுக்குடியில் இந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தற்கு யாரிடத்திலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன? பரிகள் இதற்குப் போதுமான பணம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆறுமுகசாமி நாடார் என்ற நவரிப்பிருந்து சில பரபோல்கள் வந்திருக்கின்றன. இதைப் பரிசீலனை செய்து இவை முடிவிற்கு காரியமா என்பதைப் பார்த்து மேல் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know from the Hon. Minister how much is costs by way of recurring and non-recurring expenditure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Rs. 31 lakhs by way of non-recurring expenditure and Rs. 4.4 lakhs by way of recurring expenditure.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தக் கல்லூரியைத் திருநெல்வேலியில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று யாரிடமிருந்தாவது மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்—னு வந்திருக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் மனு ஒன்றும் வரவில்லை.

SRI V. V. RAMASWAMI : தனியார் துறையில் பாலிடெக்னிக் ஸ்கூல் ஆரம்பித்திருப்பதை இஞ்சினியரிங் காலேஜ் ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று யாராவது கேட்டுக்கொண்டால், அதன் பேரில் முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவ்விதம் உயர்த்தவேண்டுமென்றால் விண்ணப்பங்கள் அனுப்ப வேண்டும். அதன் பேரில், இப்போது இருக்கக்கூடிய காலேஜ்களில் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களைத் தவிர புதிதாக ஆரம்பித்தால், அதில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் ஆலோசித்துப் பார்த்துத்தான் புதிய இஞ்சினியரிங் காலேஜ் ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும்.

[30th September 1958]

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Sir, are not our engineers absorbed in other States? Perhaps our engineers go to foreign countries also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, quite a large number. But we have increased the number of colleges only recently.

Sugar factories

* 93 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of sugar factories both on co-operative and other basis for which licences have been issued up to date;

(b) the number of factories which have started production; and

(c) the number which have not yet started production and the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nine in this State.

(b) Two.

(c) Seven. Licences granted to two factories were revoked by the Government of India as the promoters did not take any tangible steps to establish their undertakings. The three co-operative sugar factories which have been granted licences are expected to start production during 1959-60 crushing season. The remaining two licensees have not yet taken "effective steps" for the establishment of their undertakings.

SRI V. V. RAMASWAMI : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருந்ததையொட்டி, அதை எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்ததைப் பட்டாலம் என்று கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : உடுமலைப்பேட்டையில் இந்த வேலை ஏன் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றால், ஆலை நிர்வகிப்பதற்குள்ள கட்டிடம் வேண்டும், கரும்பு அதிகமாகக் கிடைக்கவேண்டும். இந்த இடத்தில் கரும்பு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கட்டிடங்கள் இன்னும் வேலை பூர்த்தியாகவில்லை. கட்டிடங்கள் கிடைத்ததும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether we are self-sufficient in the matter of sugar so far as this State is concerned or we import sugar from other States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think we are self-sufficient in sugar so far as this State is concerned. Even if we are self-sufficient; we should endeavour to produce more to export the surplus to other countries.

[30th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மதுராந்தகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று முதலில் செய்த முடிவை மாற்றி இப்போது பட்டாணம் என்ற இடத்திற்கு மாற்றினதின் காரணம் என்ன? மத்திய அரசாங்கம் சில லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்துவிட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் இவ்விதம் மாற்றப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பது சரியல்ல. மதுராந்தகம் தாலுகாவில் எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கேள்வி இருந்தது. இப்போதும் கூட அங்கு இதற்கு ஒரு கட்சி, அபிப்பிராய பேதங்கள் இவையெல்லாம் இருந்து வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்தின் நிபுணர்கள் இதை வந்து பார்வையிட்ட பின்னர்தான் இந்த இடத்தைத் தெரிந்தெடுத்தார்கள். அதாவது தண்ணீர் செளகரியம் இருக்கவேண்டும், மற்றும் சில வசதிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்படையில்தான் இந்த இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

SRI V. V. RAMASWAMI : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏதாவது ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கும் ஒரு ஆலை ஆரம்பிப்பதற்காக இயந்திரங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுட்டிய சுட்டிய பிறகு அங்கு ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI B. K. NALLASWAMI : ஏற்கனவே லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது போக புதிதாக சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் மேற் கொண்டு ஆலைகளுக்கு அனுமதி அளித்திருப்பதாகப் பத்திரிகை மூலம் தெரியவந்தது. அவ்விதமென்றால் இவைகளை எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுவரை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதில் பல ஆலைகளில் வேலை துவங்கவில்லை. புதிதாகக் கொடுக்கலாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் ஒன்றும் சொன்னதாகத் தெரிய வில்லை. புதிதாகக் கொடுக்க முடியாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த அரசாங்கம் இன்னும் சில இடங்களில் இந்த ஆலைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வருகிறது.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : வட ஆற்காடுத் தொகுதியில் ஆரம்பிப்பதுபற்றிய விஷயம் இப்போது எந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சற்று முன்புதான் சொன்னேன். திருவண்ணாமலையில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கொடுத்த லைசென்ஸ் இப்போது ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. இப்போது ஆம்பூர் என்ற இடத்தில் துவக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : திருவண்ணாமலையில் கோவாப்பரேடிவ் ஸொஸைட்டி மூலமாக ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு ஏதாவது மகஜர் வந்திருக்கிறதா? அப்படியென்றால், அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பு அங்குள்ளவர்கள் இதற்கு நல்ல முடிவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தமாதிரியான நடவடிக்கை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

[30th September 1958]

SRI A. M. ALLAPTHAI : Sir, sugar industry is a very paying industry. Why should not Government undertake to run these factories?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not know whether it is a very paying industry and Government are not taking up all paying industries.

Pataskar award on the Madras-Andhra border

* 94 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the stage at which the implementation of the Pataskar award on the Madras-Andhra border now stands; and

(b) the steps taken in furtherance of the agreement reached in this behalf by the two States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Provisions to be included in the Bill have already been communicated to the Government of India and the draft of the Bill as prepared by them is awaited.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, what is the probable date by which we may expect the transfer of territories to take place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In all likelihood, the 1st of April 1959.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are not the Government aware of the neglect of road and other development schemes in the areas proposed for transfer and would Government see to it that matters are expedited with regard to the transfer of these territories?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There are some complaints that the areas are being neglected. But this is the price we have to pay for agitating for readjustment of boundaries.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is it a fact that certain details called for from the State Government with regard to the adjustment of irrigation rights in some of the areas to be transferred have not been furnished to the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The only question that is pending is about the Arniyar. Final provisions regarding that need not be included in the Bill. That question can be left over for final decision by a Presidential order. I think we have supplied all the other details.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, consequent on the transfer or retransfer of the areas between this State and the neighbouring State, is there going to be a transfer of M.L.As.? Will the readjustment affect their constituencies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether M.L.As. would be affected.

[30th September 1958]

Tempest in the sea

* 95 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a tempest occurred in the sea near Colachel port on 18th August 1958;

(b) if so, the damages caused thereby; and

(c) the extent of relief rendered to the victims?

3-10 P.M. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) There were heavy rains in Colachel village on 18th August 1958 and the sea in Colachel beach grew rough threatening to cause sea erosion. The situation was very grave for two days after which the sea calmed down.

(b) The damages caused to huts were as follows :—

	Number of kadian leaf huts completely damaged.	Number of kadian leaf huts partly damaged.
(1) Colachel village --	2	13
(2) Kadiapattanam --	1	--
	—	—
Total ..	3	13
	—	—

One Pablo boat and a country boat were smashed, but the engine of the Pablo boat was saved. Nets belonging to two persons were also lost.

(c) A cash grant of Rs. 200 was sanctioned to the persons whose huts were affected and for the persons who lost their nets. Further relief is also being arranged to those affected, on verification by the Tahsildar.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் குளச்சல் புயலாகப் பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் அல்லது மீனவர் குடும்பத்தினர் எத்தனை என்று அறிந்துகொள்ளலாமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதிலே பெரும்பாலோர் மீனவர்கள்தான்.

SRI V. V. RAMASWAMI : மீனவர் பெடரேஷனுக்கு அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்ட யந்திர மீன் படகு இந்தப் புயலால் நசுங்கியிருக்கிறது. இது பெடரேஷனுக்கு அரசாங்கத்தாரால் இதுமாகக் கொடுக்கப்பட்டதா, அல்லது கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பாப்லோ படகைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார். கேட்டிருக்கக்கூடிய கேள்வி புயலைப் பற்றியும் அதனால் ஏற்பட்ட சேதங்களைப் பற்றியும் ஆனது. கொடுக்கப்பட்ட படகு எந்த நிபந்தனையோடு கொடுக்கப்பட்டதென்ற தகவல்கள் சேகரிக்கப் படவில்லை. இந்நிலைமையில் கடனாகக் கொடுத்ததாகத்தான் நினைக்கிறேன்.

[30th September 1958]

Indian Institute of Technology

* 96 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of India and West Germany have agreed to set up an Indian Institute of Technology in Madras;

(b) if so, whether this Government have been consulted in the matter; and

(c) if so, the date on which it is proposed to be opened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) It is expected that it may be possible to open the institute in the year 1959.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இது நகரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுமா, அல்லது கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுமா ? இத்தகைய நிலையங்கள் நகரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டால், கிராம மக்கள் இங்கே வந்து குடிநீர் குடிக்கிறார்கள். ஆகையால், இது கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கிண்டி கிராமமா அல்லது நகரமா என்பதைக் கனம் அங்கத்தினரே முடிவு செய்துகொள்ளலாம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know the course which are proposed to be opened in this Institute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There would be two courses. One is the under-graduate course and the other is the post-graduate course. This is a higher technological institute and I hope they would mainly concentrate on Mechanical Engineering, Electrical Engineering and such other things.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்குமா ? மாநில சர்க்காருக்கு இதில் என்ன பங்கு இருக்கும் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the Government of Madras will have any control over the admission to this Institute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Appointment of Director for University Education

* 97 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal before the Government to appoint a separate Director for University Education in this State, and if so, when the proposal will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

[30th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : As the Hon. Minister himself admitted the other day that the duties of the Director of Public Instruction were heavy, will the Government consider the proposal of having a separate Director for Women's Education so as to encourage women's education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It does not mean that we should have more than one Director. The question is how to decentralize the work and minimize the work coming up to the Director. I think we should not duplicate the post of the Director.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government formulated any proposals for accelerating and giving greater emphasis to women's education, as has been recently stated by Mrs. Deshmukh at Delhi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is giving expression to the views of Mrs. Deshmukh who has been appointed as the Chairman of the Committee to go into this matter. Proposals will be formulated finally when the Committee takes evidence.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : As the volume of work in the Education Department has increased by leaps and bounds, may I know whether there has been a corresponding increase in the staff at the higher level, as far as officers are concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For one thing, technical education has now been separated and a separate Directorate has been formed. Subject to that bifurcation, I do not think there has been an increase in the staff at the higher level.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware that sometimes it takes a longer time for a matter to be settled by the Department and that it may be due to the paucity of the officers or due to heavy work?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sometimes people with no work take more time and it is a question of efficiency. Also it depends upon the nature of the work done. Particularly, some of the matters connected with education have got to be properly scrutinised before orders are passed and that may take some time.

Arranmore Palace

* 98 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal before the Government to convert the Arranmore Palace into Raj Bhavan for use as the official residence of the Governor during summer and hold the summer session of the Legislature in the present Raj Bhavan at Ootacamund?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no such proposal, Sir.

[30th September 1958]

Kollimalai Hills

* 99 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to develop the Kollimalai Hills in Namakkal taluk of Salem district as a Hill Station; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Aluminium Factory at Mettur Dam

* 100 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Starred Question No. 42 on 26th July 1957, whether any final decision regarding the establishment of an Aluminium Factory at Mettur Dam has been taken?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of Madras have decided that the Aluminium plant at Salem should be set up in private sector. Steps are being taken in this regard.

SRI V. V. RAMASWAMI : நான் முன்பு, 'இது ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் செய்யப்படுமா, மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கப் போகிறதா, அல்லது இரண்டு அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பிலும் இருக்குமா?' என்று கேட்டேன். அப்போது அதற்கு, 'மத்திய அரசாங்கத்தின் நேஷனல் கார்ப்பொரேஷன் பொறுப்பில் இருக்கும்' என்று பதில் சொன்னார்கள். இப்போது அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது நிலைமை ஒன்றும் மாறவில்லை. முன்பு பப்ளிக் செக்டரில் நிறுவுவதாக இருந்தது. பொருள் வசதி இல்லாத நிலையில் இப்போது பிளேவட் செக்டரில் நிறுவுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Government having decided that this Aluminium Factory should be set up in the private sector, may I know whether they have taken any steps to contact industrialists so that they may take up this industry?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, the Government have already been able to persuade a leading entrepreneur of this State, Sri R. Venkataswamy Naidu of Coimbatore, to undertake this plant and he has assured us, that with the help of his associates, he would be able to set up the plant in the private sector.

Further, a Committee of Industrialists with Sri Venkataswamy Naidu as Convener has been set up to process the scheme further. With the concurrence of the Government of India, this Government have also extended an invitation to Montecatini of Italy with whom Sri Venkataswamy Naidu had some discussions to study the project and to make a report. Further action will be taken after Montecatini submit their report.

[30th September 1958]

Archaeological Museum

* 101 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the District Archaeological Museum was started at Tanjore;

(b) the measures adopted to collect exhibits for the Museum; and

(c) the rules in force for the administration of the Museum?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) A statement* is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Government considered the question of taking over of this Museum themselves, instead of leaving it to the Committee to run it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think, as it is, it is working all right. I do not think we should interfere with it.

SRI T. PURUSHOTHAM: Are the Government aware that a fee is levied for admission to the Museum? Also, would they issue instructions to ensure free admission to the Museum so as to encourage free access to this temple of art?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think devotees of this temple of art would mind paying an anna to this institution;

-20
SRI T. PURUSHOTHAM: There are poor people, Sir. May I appeal to the Hon. Minister to pay some Government grant to these institutions and see that admission is made free? Will the Government kindly consider this proposal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this is a suggestion for action.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, have the Government considered also the institution of similar art galleries in other districts and if not, will they take necessary action to do so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it all depends upon the articles of rare value being available for the purpose of starting these museums. Because in Tanjore these antiquities and other works of art were available and it was found that they were not being utilized properly, a museum was started there by the Collector of Tanjore. I do not think there is any scope for developing a museum in any other district.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, will the Government kindly consider the question of institution of a museum in Tirunelveli where there are several archaeological finds, sculptures and bronze images which can be got for starting a museum of this kind?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member passes on the information, we will consider the proposal.

[8]

College of Integrated Medicine

* 102 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the drugs prepared in the College of Integrated Medicine, Madras, are clinically tested;

(b) whether any differences have been noticed in regard to the action of some of the drugs on any particular disease; and

(c) whether there is any separate provision for such examination?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) No.

(c) On certain selected diseases certain chosen drugs are being tried at the clinical section of the research department. The values of such drugs in such diseases are clinically assessed.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அங்கீகாரம் பெற்ற, இத்தியதை மருந்து தயாரிக்கப்படும் நிலையங்களில் செய்யப்படும் மருந்துகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கோதித்துப் பார்க்கப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா? எந்த விதமான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கொஞ்சம் முன்புதான் அதைப்பற்றிச் சொன்னேன். "Clinically assessed" என்று சொன்னால், இந்தப் புது முறைப் பிரகாரம் எல்லாவற்றையும் கவனித்து, மருந்து சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கும் முறைதான்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்றுத் தனியார் நடத்துகிற இந்திய மருந்துத் தயாரிப்பு விடுதிகளிலே தயாரிக்கப்படும் மருந்துகள் சரியானவை தானா என்று கோதிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த இன்டெக்ரேட்டெட் காலேஜிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெளியிலே என்ன நடக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது.

University

* 103 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government have made any recommendations to the Union Government to start and run a University in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. The late Dr. Alagappa Chettiar requested the Government of India to constitute the various colleges at Karaikudi into a Central University. The Government of India called for the remarks of the State Government during 1955 on the above request. The State Government recommended the request of Dr. Alagappa Chettiar. No other request to start a University in the State was recommended to the Government of India.

[30th September 1958]

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்பொழுது அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, no final reply has been sent to this Government yet.

SRI V. V. RAMASWAMI : மத்திய அரசாங்கத்தினால் நடத்தக்கூடிய பல்கலைக் கழகத்தை நமது மாநிலத்தில் நடத்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு சமயம் ஏற்படுத்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஹிந்தியைப் பரப்புவதற்காக ஒரு செண்டிரல் யுனிவர்ஸிட்டியை ஏற்படுத்தி ஹிந்தியைப் போதனா மொழியாக வைத்து நடத்தலாம் என்பதற்காகக் கொண்டுவந்தாலும் வரலாம்.

SRI JOHN ASIRVATHAM : Sir, when education is a State subject, why should the Government of India interfere in this matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They have not interfered. As a matter of fact, we have made a request to them for starting a Central University here so that the Central University may be made available for the education of the people here. Therefore, this should not be taken as an interference. On the other hand, we welcome the Government of India starting a Central University here.

SRI V. V. RAMASWAMI : நமது நாட்டிலே உள்ள மாணவர்களுக்கு ஓர் குறிப்பிட்ட வயது வரையும் கட்டாயமாக, இவ்வசமாகக் கல்வி கொடுக்க வேண்டியது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் மத்திய பல்கலைக் கழகத்தில் கட்டாயமாக அவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்றே, எந்த முறையில் படிக்கவேண்டுமென்றே, சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கட்டாயமாக யாரையும் வந்து படிக்கச் சொல்லவில்லை. வந்தால், கட்டாயமாகச் சில பாடங்களைப் படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லலாம்.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கோயம்புத்தூரிலே பல விதமான காலேஜுகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு யுனிவர்சிட்டி அமைப்பதற்கு ஏதாவது முயற்சி செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது செண்டிரல் யுனிவர்சிட்டியைப் பற்றியது. கோயம்புத்தூரில் தனியாக யுனிவர்ஸிட்டி வைக்கவேண்டுமென்பது தனிப் பிரச்சனை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, may I know whether the proposal is still pending or has been given up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it has not been closed because we have not yet received the final reply.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, are there any specific conditions for starting of Universities out of public funds?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it means a good deal of expenditure. It is also not merely a question of naming a particular institution as a University; it is not only a question of buildings but equipment, and more than that, it is a question of availability of highly trained personnel required for the purpose having various post-graduate courses and research work. As matter of fact, we are very short of highly trained personnel.

[30th September 1958]

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, may I know whether the late Sri Alagappa Chettiar made any proposal about endowing the needed funds for starting a University at Karaikudi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, he was prepared to hand over all the institutions to the Government of India and wanted the Government of India to start a Central University.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Sir, if there are several Universities in the same State, will that not lead to some kind of confusion at least at some stage?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, there are many States having more than one University and I do not think that this has led to any confusion. Sometimes they may be useful for the better working of the Universities.

SRI V. V. RAMASWAMI : மதுரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்துவதற்கு அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தாவது சென்னை அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

Periodical verification of jewels in the temples

* 104 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer to the supplementary question to starred Legislative Council Question No. 25 given on 1st March 1958—

(a) whether the proposals of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments Department, in regard to the periodical verification of jewels in the temples in the State have since been considered; and

(b) if so, to lay on the table of the House a copy of the rules or instructions issued by the Government in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) No rules or specific instructions have been issued by the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, will the Hon. Minister enlighten the House on the steps that are taken for the maintenance of these temple jewels without deterioration, breakage, etc.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the periodical verification itself would help the proper maintenance of these jewels.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, is there a jewel expert attached to the Commissioner of Endowments and, if so, what are his duties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there are a verification officer, in the grade of an Assistant Commissioner, one Gold Specialist, one Silver Specialist and one Gem Specialist.

[30th September 1958]

These people form the staff. They verify whether there is any fraudulent substitution or misuse of jewels and rectify the defects pointed out and carry out the suggestions made at the time of the previous appraisal of jewels. They also make suggestions at the time of the next appraisal of jewels for rectification of any defects noticed at that time.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, have any special instructions been issued by the Gem Specialist or by the Department as to the steps to be taken for the proper maintenance of these jewels?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Commissioner reviews the reports received from these people and then and there he issues proper instructions.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, what are the qualifications of the Gem Specialist referred to by the Hon. Minister? How is he recruited?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I am sorry I do not have the information with me.

VIDWAN T. MUTHUKANN PPAI: கோயில்களில் நகைகள் உயோகிக்கும் எந்த தவறான முறை நடைபெறுகிறது? நடைபெறக்கூடிய அந்த முறை யார் மீதாவது நடவடிக்கை செய்ய அரசு தீர்மானம் எடுத்தது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, தனிக் கோயில்களில் போட்டால் பிழைக்காது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, may I know whether the Government have received any complaint that valuable jewels in the temples have been replaced by imitation stones?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not think that the Government have received any such general complaint.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I know whether the Government have got any idea as to the approximate value of all the jewels in the temples in the State of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, that can be given but I do not have it with me now.

High Schools on the basis of population

3-30 a.m. * 105 Q.—**SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR** (on behalf of Sri K. T. Kosalam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have issued a Government Order to the effect that new High Schools will be granted recognition only on the basis of population of one school for 1,000 people; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) No orders have been issued as suggested in the question. But levelling up the annual outturn of pupils in secondary schools in all the backward

[30th September 1958]

taluks of the State on the basis of one per thousand people has been the aim of the Government and this policy is based on the recommendation of the Legislature Committee on White Paper on Education.

SRI V. V. RAMASWAMI: புதிதாக எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள், ஹைஸ்கூல்கள் திறப்பது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதாவது நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்களா? அதை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்தவரையில், 500 ஜனத்தொகை கொண்ட எல்லா கிராமங்களிலும் இப்பொழுது எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது. 300, 400 ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலும் அவசியமிருந்தால், ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த வருஷத்திலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஹைஸ்கூலைப் பொறுத்த வரையில், பக்கத்திலே 5 மைலுக்கு பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் இருந்து போதுமான மாணவர்கள் இருப்பார்களேயானால், அந்தந்தப் பிராந்தியத்தின் அவசியத்தைப் பொறுத்து, புதுப் பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தரவு போடுகிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI: பீது முறைப்படி தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு நிபந்தனை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: மீட்டர் ஸ்கூலாயிருந்தால் நடப்புச் செலவுக்காக ஒரு தொகையும், டீல் ஸ்கூலாக இருந்தால் நடப்புச் செலவுக்கு ஒரு தொகையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆகவே, தனியார் ஸ்கூல்கள் நடத்த முன்வருவதில்லை. அதை எடுத்துவிட முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது ஜில்லா போர்டு ஸ்கூல்களுக்காக. ஜில்லா போர்டில் புதிதாகப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பாடு செய்வதாக இருந்தால், மீட்டர் ஸ்கூலாய் இருந்தால் 3 வருஷத்திற்கான நடப்புச் செலவையும், ஹைஸ்கூலாக இருந்தால் 3 வருஷத்திற்கான நடப்புச் செலவையும் முதலிலே கட்டினால்தான், பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கலாம். ஜில்லா போர்டு களுக்குப் போதுமான நிதி வசதியில்லாத காரணத்தினால் தான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. V. RAMASWAMI: சில கிராமங்களிலே தகராறுகள் இருப்பதன் காரணமாகப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படித் தகராறு உள்ள இடங்களிலே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, அங்கு ஆங்காங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகளையும் கலந்தோ, தகுந்த இடங்களில் பள்ளிக் கூடக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுமாதிரி அநேக இடங்களில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கத்தினர் ஏதோ ஒரு கேசை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதைத் தீர்த்து விடமுடியுமா என்று பார்க்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இப்பொழுது நடப்பது தவிர, புதியதாகத் தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தால், அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆரம்பப் பாடசாலைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், இப்பொழுது உத்தரவு கொடுப்பது குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மாண்பு

[30th September 1963]

தெரையற்றப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் அதற்கு மத்தியிலே தனிப்பட்டவர்களுக்கு எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பது மூலம் பின்னாலே ஏதாவது கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் வரையில், இம்மாதிரிப் புதிய பள்ளிகள் அதிகமாக ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தரவு கொடுக்காமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI B. K. NALLASWAMI : தற்சமயம் அதிகமாக ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்ற நிலைமையிலே, மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் வீதாச்சாரம் (ரேஷியோ) உயர்த்தப்பட்டிருப்பதினாலே, புதிய பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பதற்காக விதிகளைச் சிறிது தளர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே நாம் கல்விக்காக எத்தனை ரூபாய் செலவழிக்க முடியும் என்பதை அனுசரித்துத்தான் செய்வேண்டியிருக்கிறது. புதியதாகப் பள்ளிகள் தொடங்குவதற்கும்தான், வாத்தியார்கள் நியமனம்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து சட்டசபைக்கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்தச் சிபார்சின் அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is the Hon. Minister aware that if any private body wants to start a high school, it should deposit Rs. 30,000? Of course, it is demanded with a view to ensure efficient work and payment of salary to the teachers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of it. But it is a very good thing.

Poigai Scheme in Kanyakumari district

* 106 Q.—**SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR** (on behalf of Sri K. T. Kosalam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to investigate the Poigai Scheme in Kanyakumari district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A preliminary investigation already conducted has revealed that a reservoir across the Poigai river will be uneconomical. Hence, an alternative scheme for diversion of the Chungang Odai into the Poigai river through the Erappayar is being examined and detailed plans and estimates are under preparation.

Publication of text-books

* 107 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have undertaken the publication of text-books for all schools from standards I to V; and

(b) if so, the year from which they will be published?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government propose to publish text-books for standards I to III and V from the year 1960-61 onwards and for all school standards I to V from the year 1961-62 onwards.

[30th September 1963]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஸார், இதற்கு எத்தனை தனித்தனியான அமைப்புகள் இருக்கின்றன? அப்படியானால், அந்தக் குழுவில் அளவிக் உத்தியோகத்தார்கள் மற்றும் இருக்கிறார்கள், வெளியார்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் குழு இது சம்பந்தமாக ஒரு திட்டம் தயார் செய்வதற்கு மட்டும் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் மற்றும் தான் இருக்கிறார்கள்.

SRI M. ETHIRAJALU : இதற்கு முன்னதாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிற சில புத்தகங்களில் சில எழுத்துகள் பற்றியும், அவர்களுடைய தொழில்களைப் பற்றியும் இழிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் பிரசுரிக்கப்போகும் புத்தகங்களில் அம்மாதிரி இழிவாக எழுதப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளப் படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலிலே ஒரு ஐந்திப் பெயரைக் கூறுவது இழிவு என்று நினைக்கக்கூடிய காலம் மாறவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதேமாதிரி ஒரு தெழிலைச் செய்வது இழிவு என்று நினைப்பதும் மாறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது இழிவாக எழுதாமல் கவனித்துக்கொள்ளுவது அவசியம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இது வரையில் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டு வரும் பிரசுராளர்கள் இப்படி அரசாங்கப் புத்தகங்களைத் தாங்களே வெளியிடுவது பற்றி ஏதாவது ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அந்த ஆட்சேபனையின் பேரில் அரசாங்கப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதைக் கொஞ்சம் காலம் கடத்தி வைத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை ஒரு வருஷம் தள்ளிப்போடுவதற்குக் காரணம், அதற்கான அச்சுக்கூடம் ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாகக் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : வெளியிறுவோர் குழுவில் திறமை வாய்ந்த வெளியார்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏக்காரி ஆவன செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : புத்தகம் தயார் செய்வதற்கு இந்தக் குழுவில் திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர்கள்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know whether these books will be printed in the Government Press or in a separate Press to be started for the purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is under consideration.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are the Government aware that there are glaring mistakes, not mere printer's devil, in the S.S.L.C. text-books published this year and will the Government ensure that such errors are not there in Government publications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. One instance has been brought to my notice and I am taking action on that.

SRI K. V. RAMASWAMY : பாடப் புத்தகங்களை மாற்றுவதால், ஏழைக் குழந்தைகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பாடப் புத்தகங்களை மாற்றாமல் இருப்பது, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அந்தப் புத்தகங்களை

[1958, September 1958]

சுருதிவா அல்லது குறைந்த விலைகளை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டிய முறை. குறைந்த, அடிக்கடி புத்தகங்களை வாங்கி குறைந்த மனநிலையை, குறைந்த குறைந்தவை படிப்பதற்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள். அதை களுக்கு ஒரு வழிவகை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதையும் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் புத்தகங்களை வெளியிடவேண்டுமென்று முடிவு செய்து பட்டிருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What is the basic factor which made the Government come to this decision? Is it to improve the standard of the books or to allow books to be supplied to the students at a cheaper rate?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The object must be to improve the standard of the book and also to remove the various faults that exist in prescribing text-books in the various schools.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : அரசியலார் வெளியிடுவதினால் இந்தப் புத்தகங்களின் விலை குறையுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : குறையும் என்றதான் எதிர்பார்த்தேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether the profits accruing from this business will be allotted separately for teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They will be used for improving the text-books further.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If, for argument's sake, the scheme is successful as the Government seem to feel, am I to understand that they will extend the policy in respect of the other Forms also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Minister in charge of the affairs of that department will take decisions at that time.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Will the writers of these books be adequately paid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What is adequate is a relative term, but we hope to pay much better than what the private firms pay now.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri S. T. Adityan who gave notice of the question is not in his seat, the question together with the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Tambaraparani System

* 108 Q.—**SRI S. T. ADITYAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there was acute scarcity of water during the month of June 1958 in the Tambaraparani System;

[1958, September 1958]

(b) whether it is a fact that water let out from the Papanasam dam into the river during the month of May overflowed the Srivaikuntam Anicut and fell into the sea; and

(c) whether the Maradar West Channel was closed and, if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There was scarcity of water due to poor flows in the river, and due to abstraction for unauthorized crop.

(b) The overflow was mainly due to the freshes in the Chittar and the Gatana and local rains and not due to discharge from the Papanasam dam.

(c) Yes—for annual repairs.

Pay for Secondary Grade Teachers

* 109 Q.—**SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR** (on behalf of Sri K. T. Kosalam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any aid from the Union Government for the enhanced scale of pay announced for the secondary grade teachers; and

(b) if so, whether the State Government have addressed the Union Government for similar relief in the case of higher grade teachers also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Fifty per cent of the total expenditure on the payment of the special additional pay of about Rs. 6 per mensem per teacher to all secondary grade teachers and to the higher elementary grade teachers is being received from the Government of India as assistance under the Second Five-Year Plan. No other grant is being received in respect of secondary grade teachers.

SRI V. V. RAMASWAMI : பொதுவாக நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விதித்ததை உயர்த்துவதற்காக நமது அரசாங்கம், இப்பொழுது கொஞ்சம் கொடுத்திருந்தாலும், அடுத்த ஆண்டில் முடிவு எடுக்கும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதன்படி ஆசிரியர்கள் எதிர்பார்க்கலாம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது 12 ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலே பட்டெட் நிலைமையை அனுசரித்து, அதிலே நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய திட்டங்களையும் அனுசரித்து, முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, inasmuch as 50 per cent of the Rs. 6, that is, Rs. 3 is borne by the Government of India, will the Government see that in addition to the special pay, Rs. 12 dearness allowance is paid to these teachers as for other teachers and Government servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The total increase which is being paid is Rs. 12. Out of that, Rs. 6 is treated as special additional pay.

[30th September 1958]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN RE
MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following messages, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, dated the 29th and 30th September 1958 :—

(1) In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Assembly on the 29th September 1958 and signed by me, for the concurrence of the Council;

(2) In accordance with rule 130 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 7 of 1958), as passed and agreed to by the Assembly on the 29th September 1958 without any amendment and signed by me; and

(3) In accordance with rule 130 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 6 of 1958) as passed and agreed to by the Assembly on the 30th September 1958 without any amendment and signed by me.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS DISTRICT BOARDS (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 36 OF 1958).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, this is a very simple measure. I am sure the hon. Members may remember that we postponed the elections to the district boards till 1st November 1958 and put them in charge of Special Officers. We were then hoping that the Panchayat Union and Panchayat Union Councils Bill would become law by 1st November 1958, and that there won't be any necessity to extend the term of these boards. But as it is, this House would be taking up the consideration of the Panchayats Bill only towards the end of October and it may not become law by 1st November. Therefore, to be on the safe side, we are extending the life of that Act from 1st November 1958 to 31st January 1959 because after the Panchayats Bill is passed, we have to get the concurrence of the President also.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘ That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

31st September 1958]

* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, I welcome the Bill. There is no harm in extending the life of the Madras District Boards Act, 1957, and empowering the Government to postpone elections till 31st January 1959. I would go to the extent of suggesting that the date may be extended to even 31st March 1959 because such an important legislation as the Madras Panchayats Bill requires very careful consideration. This House has got to go through it thoroughly. I hope also that sufficient time will be allotted for the consideration of the Bill when we take it up in this House. There is no use of hurrying it up. Various amendments have been passed in the other House and I would request that the copies of the Bill as finally passed by the Assembly with all the amendments may be neatly printed and supplied to Members of this House well in time. The complaint of the hon. the Leader of the Opposition the other day was that we rushed through legislation in this House. Now we find that the Government have thought it fit to come forward with a Bill of this kind for giving us enough time so that we may have the fullest opportunity to discuss the Bill as finally passed in the other House and have sufficient time to go through it in all details. So, we should all welcome the District Boards (Amendment) Bill, which is intended to give us time to consider the Panchayats Bill in detail.

In this connection, I would like to have enlightenment on one point from the Hon. Minister. We learn that a few of the districts will be bifurcated shortly with separate electorates. I would like to know whether we would have separate district boards also in those districts with separate Special Officers. What is the arrangement proposed to be made about it? I hope the Hon. Minister would throw some light on this question. I particularly raise this point as I wish Government to have this examined with a view to see if any amendment to the District Boards Act would be called for in regard to such of those districts as are proposed to be bifurcated with separate Collectors and so there should be separate Special Officers too. I hope the Government would examine the problem. With these words, I welcome this measure.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is the intention of the Government that this Council should consider the Panchayats Bill in a very comprehensive way. I am sure, Sir, you will allow as much time as is needed by the Members of this House to consider that Bill. It is also the intention of the Government to have that Bill printed again with all the amendments made by the Assembly. Not only that. Various amendments were given notice of by the hon. Members of the other House. Those amendments also will be printed and circulated to Members. Those amendments were discussed in an informal way by some Members of this House and some Members of the other House. Minutes of the discussions in that informal Committee will also be printed and made available to the hon. Members of this House. As hon. Members are aware, the proceedings of the Legislature Committee on the White Paper on Local Administration have been published in three or four

[Sri C. Subramaniam] [30th September 1958]

volumes and supplied to hon. Members. That gives the entire background of the legislative measure. With all this material, I am sure the hon. Members of this House will make a very useful contribution to better the Bill, if necessary. I may assure the hon. Members in this connection that as in the case of the other Bills, the amendments would not be opposed merely because the Bill comes to this House after passing through the other House. If there should be useful amendments, we would be prepared to consider them and if it would make the measure still better, we would be only too glad to accept them.

Sir, I hope the House will give its concurrence to the District Boards (Amendment) Bill.

2-50
p.m. SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, I must thank the Hon. the Minister for Finance on behalf of the Opposition because this is the first time that an assurance has been given by the Government that reasonable amendments will be accepted by them.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

'That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 36 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX
(AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958)—*cont.*

Mr. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958. There are several amendments given notice of by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Balasubramanya Ayyar. As he is not here now, the amendments are not moved. So, I will put clauses 2 to 34 to the vote of the House.

Clauses 2 to 34 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

30th September 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 29th October 1958.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 160 Speech of Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity, initiating discussion on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for 1958-59 in the Madras Legislative Council on the 27th September 1958 and the appendix thereto.

[30th September 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 101 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 30th September 1958, page 382 supra.]

(a) The Member apparently refers to the Art Gallery, Tanjore. The Gallery was opened on 9—12—1951.

(b) The stone images and rare pieces of Art now displayed in the Gallery were found abandoned on road sides and fields and some of them were found stowed away in lumber rooms of temples and temple corners. The then Collector of Tanjore took the initiative in collecting these rare pieces of stone sculptures and bronzes. In response to an appeal from the Collector, about 100 pieces of stone and bronze mostly belonging to the Chola and Pallava Periods were given by the public. The Senior Prince of the Royal House of Tanjore donated a number of idols. The Art Gallery was started with these pieces of Art. There have been subsequent acquisitions of which the exquisite pieces of bronze belonging to the Pallava period, which were unearthed in Thiruvengadu village, Shiyali Taluk and were acquired under the Treasure Trove Act, are the most notable. The main object of the Administrative Committee of the Art Gallery is to acquire more works of Art and the Collector of Tanjore who is the Chairman of the Committee will take such steps as may be necessary for acquiring new exhibits.

(c) A copy of the rules in force for the administration of the Art Gallery is annexed.

ANNEXURE.

RULES DEFINING THE FUNCTIONS AND CONTROL OF THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE TANJORE ART GALLERY AND SANGEETHA MAHAL, TANJORE.

1. The name of the Art Gallery shall be "The Art Gallery, Tanjore".

2. It shall be located in the Statue Hall and the two halls on either side of the statue hall (Naik Durbar Hall, Naik Puja Hall and the Arsonal Tower) in the Palace buildings and shall also include the Sangeetha Mahal.

3. It shall, for the present, consist of rare and valuable sculptural specimens, especially stone and bronze images of antiquity of historical and archaeological importance. It shall also provide for the exhibition of other works of Art like paintings, pictures, pithwork, metal works and other artistic productions, peculiar to Tanjore and other places. Any member of the Public desirous of contributing any additions to the Gallery shall write to the Secretary and obtain his permission.

[30th September 1958]

4. The Art Gallery and the Sangeetha Mahal shall be administered by a Committee consisting of the following members:—

(a) Collector of Tanjore	.. Ex-Officio Chairman.
(b) Executive Engineer, Cauvery Division and Buildings, Tanjore.	Members.
(c) Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, Tiruchirappalli.	Do.
(d) District Educational Officer, Tanjore.	Do.
(e) Treasury Deputy Collector, Tanjore.	Do.
(f) Chairman, Municipal Council, Tanjore.	Do.
(g) President, District Board, Tanjore.	Do.
(h) Secretary, Saraswathy Mahal Library, Tanjore.	Do.
(i) One member of the Tanjore Maharatta Royal Family to be nominated by the Collector of Tanjore.	Do.
(j) Five non-officials to be nominated by the Collector with the previous approval of the Government.	Do.

5. The Committee shall elect two of its members to be designated as Secretary and Joint Secretary respectively, one of its members as Treasurer and define the functions of each. The persons so elected shall hold office for a period of three years and shall be eligible for re-election.

6. The said Committee is empowered to appoint necessary staff to look after the Art Gallery and Sangeetha Mahal to fix their pay etc. and to make rules to regulate their services.

7. It shall be among the objects of the Committee to acquire more works of Art from time to time, and to collect funds for the upkeep and maintenance of the Art Gallery, and to take steps for the promotion of fine arts and cultural activities.

[80th September 1958]

APPENDIX II.

[Vide item III (1) on page 394 supra.]

L.A. BILL No. 16 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957.

WHEREAS it is expedient to amend the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras District Boards (Amendment) Act, 1958.

2. *Amendment of Madras Act XIII of 1957.*—In the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957), for the expression "31st day of October 1958", the expression "31st day of January 1959" shall be substituted.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

18th to 20th, 22nd to 25th, 27th, 28th and 30th September 1958

Volume XXVII (Nos. 1 to 10).

A

Agricultural yield—

Question re Chief Minister's alleged statement at Tanjore about share of — for tenants ... 243

Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1958—

See Bills.

Allapichai, Sri A. M.—

Bills—

Coedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ... 7
City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ... 2
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958 ... 117
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 ... 214

Aluminium factory—

Question re establishment of an — at Mettur Dam ...

Andhra-Madras border—

Question re implementation of Pataaskar award on — ...

Animals—

Question re prevention of cruelty to —, action taken on Government of India Committee for ... 280

Annamalai Pillai, Sri N.—

Bill—Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ... 160
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ... 339

Appropriation (No. 4) Bill, 1958—

See Bills.

Appropriation (No. 5) Bill, 1958—

See Bills.

Arranmore Palace, Ootacamund—

Question re conversion of — into Raj Bhavan and holding of a Legislature Session in the present Raj Bhavan ... 3

Art Gallery and Sangeetha Mahal, Tanjore—

Question re administration of — ... 3

Baby Food Factory—	
Question re opening of a — at Ootacamund	329-330
Backward Classes—	
Question re classification of all communities other than Brah- mans as — for admission to various institutions	175-176
Balasubramanya Ayyar, Sri K.—	
Bills—	
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1958	224-228
Appropriation (No. 4) Bill, 1958	124
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	70-72
City Municipal (Amendment) Bill, 1958	36
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958 ...	114-116 119
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958.	261-269
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	204-206
Public Health (Amendment) Bill, 1958	140-141
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958	151-154 191
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, ... amendment to rules under section 40 (1)	254-255
Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of a	229-234
Ralasundaram, Sri V. S.—	
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	355-357
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958—	
See Bills.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bills—	
Appropriation (No. 4) Bill, 1958	121, 123
Appropriation (No. 5) Bill, 1958	120, 121
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958.	113-114 118-119, 120
Business of the House—	
Change in the order of	321
Transaction of Government business on a non-official day 27th September 1958)	306
Bills—	
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and withdrawn	223-227
Appropriation (No. 4) Bill, 1958—	
Considered and passed	121-124
Message from the Assembly re	118
Message from the Governor re	113

Bills—cont.	
Appropriation (No. 5) Bill, 1958—	
Considered and passed	120-121
Message from the Assembly re	113
Message from the Governor re	113
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958—	
Considered and passed	69-80
Message from the Assembly re	5
Message from the Governor re	59
City Municipal (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	18-42
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	113-120
Message from the Assembly re	5
District Boards (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	394-396
Message from the Assembly re	394
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	5-18
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	335-338
Message from the Assembly re	333
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	257-274 298-320, 333-337
Message from the Assembly re	177
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958—	
Referred to Select Committee	199-223
Public Health (Amendment) Bill, 1958—	
Considered and passed	139-148
Message from the Assembly re	394
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958—	
Considered and passed	149-167 178-193
Message from the Assembly re	394
Message from the Governor re	139
Bills, as passed by the Assembly, laid on the table—	
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	89
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958 ...	89
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958.	274
Books and publications—	
Question re text-books for Standards I to V, publication by Government	388-390

Moral School, Palayamkottai—

Review of activities of the — for the half-year ended 30th June 1958, laid on the table ... 49

Bridge—

Question re construction of a — across the Coleroon between Villangudy and Tirumanur ... 297-298

Business Advisory Committee—

See Committees.

Business of the House—

Change in the order of — ... 189, 321

Sitting of the Council on 24th September 1958, information re ... 189

Transaction of Government business on a non-official day (27th September 1958) ... 298

Central Services—

Question re Madras Scheme for Regionalization of Non-Gazetted— ... 171-172

Ceylon Tamilians—

Question re—

Arrest of — migrating into India due to communal riots in Ceylon ... 327

Influx of — into Madras State due to communal riots in Ceylon ... 55-56

Chairman, Mr.—

Announcement re—

Business Advisory Committee's decision ... 380

Indian National Democratic Congress, formation of — and recognition as a group ... 139

Message from the Assembly re—

Appropriation (No. 4) Bill, 1958 ... 113

Appropriation (No. 5) Bill, 1958 ... 113

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ... 5

Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958 ... 394

District Boards (Amendment) Bill, 1958 ... 333

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 ... 177

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ... 394

Public Health (Amendment) Bill, 1958 ... 394

Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ... 185

Message from the Governor re—

Appropriation (No. 4) Bill, 1958 ... 113

Appropriation (No. 5) Bill, 1958 ... 113

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ... 5

Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ... 185

Chairman, Mr.—cont.

Announcement re—cont.

United Party in the Council, re — formation of — and recognition as the main Opposition Party ... 138

Bills—
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ... 14, 15

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ... 396

Resolution re money order and other postal forms, printing in Tamil ... 240

See rulings and observations of the Chair.

Sitting of the Council on 24th September 1958, information re ... 189

Chidambaram Mudaliar, Sri A.—
Bill - Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 ... 212-213

Chidambaramanathan, Dr. A.—

Bills—
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ... 60-62

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ... 396-397

Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 ... 212

Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of a ... 234-235

State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ... 343-344

Children Rules, 1940—
Amendments to —, notification laid on the table ... 328

City Municipal (Amendment) Bill, 1958—
See Bills.

Colachel Port—
See Tempest in the sea.

College of Integrated Medicine, Madras—
See Colleges and Committees.

Colleges—
Question re—

College of Integrated Medicine, Madras—
Bed-strength and working of the hospital attached to the— ... 250-251

Clinical assessment of drugs manufactured in the— ... 283

Expenditure on maintenance of the Pharmacy attached to the ... 292

Methods for manufacture of medicine in the— ... 176

Number and recruitment of employees in the Pharmacy attached to the— ... 135

Team of workers for research in the— ... 249-251

Engineering Colleges at Tanjore and Tuticorin, starting of ... 374-375

Medical College at Coimbatore, starting of a ... 172-173

C—cont.

Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
Amendments to —, notifications laid on the table ...	325-326
Committees—	
Business Advisory Committee, decision of ...	320
Estimates Committee's Report (Forests), laid on the table ...	124
Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicines, Madras, constitution of a ...	227-240
Cultivating tenants—	
See Agricultural yield.	
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958—	
See Bills.	

D

Departmental Codes, Manuals and Forms—	
See Official Language Act, 1956.	
Director for University Education—	
See Education.	
District Boards Act, 1920—	
Amendment of Schedule V to the — ...	334-335
District Boards (Amendment) Bill, 1958—	
See Bills.	
District Municipalities Act, 1920—	
Amendment to rules under —, notification laid on the table ...	42
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958—	
See Bills.	
District Superintendents of Police—	
See Police.	
Doddapetla (Nilgiris district)—	
Question re development of — as a tourist centre ...	195-196

E

Education—	
Question re Director for University Education, appointment of a ...	379-380
Electricity Board, Madras State—	
Budget for 1958-59—	
Discussion on — ...	338-367
Minister's speech on —, laid on the table ...	397
Presentation of — ...	321-325
Question re appointment of one qualified in commercial administration as Chairman of — ...	322-333

E—cont.

Engineering Colleges—	
See Colleges.	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Amendment to rules under section 40 (1) of — ...	222-223
Date of coming into force of — in Dharmapuri taluk, notification laid on the table ...	274
Rules about claims in respect of interim payments deposited with the Tribunals, notification laid on the table ...	274
Estimates Committee—	
See Committee.	
Ethirajulu, Sri M.—	
Bills—	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ...	8-30
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ...	312-313
Public Health (Amendment) Bill, 1958 ...	144-145
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	342-343
Extension Officers (Industries)—	
Inclusion of posts of — within the Service Commission's purview, notification laid on the table ...	325

F

Ferry boats—	
Question re number of — plying between Kulitalai and Musiri and passengers carried daily ...	236
Fishermen—	
Question re evacuation of — residing on the foreshore in Madras ...	245-246
Five-Year Plan, Second—	
Question re railway schemes under the — for Madras State ...	107-109
Food poisoning—	
Question re number of cases admitted to hospitals during April, May and June 1958 and causes for — ...	332

G

Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Bills—	
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ...	75-76
City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ...	37
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ...	269-270
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 ...	220-221
Public Health (Amendment) Bill, 1958 ...	142-144
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ...	156
	164-165
	187-188

G—con

Gajapathy Nayagar, Sri A.—cont.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to rules under section 40 (1) ...	255
Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of a ...	235-236
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	261-262

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958—
See Bills.

Government Press Branch at Pudukkottai—

Question re number of employees and items of work done in the —	197-198
---	---------

Government Press, Madras—

Question re—	
Arrears of work in —	
Introduction of double-shift system in—	136-138

Government servants—

Question re rules re tenure of service of — and resignation of appointments	373-374
---	---------

H

Handloom cloth—

Question re concessions to Government servants for purchase of —	248-249
--	---------

Harijans—

Question re erection of huts by —, Virudhunagar Municipality's resolution about waiver of plans and licence fees for.	333
---	-----

Herbarium—

See Medicinal Farm at Arumbakkam.

Hospital of Integrated Medicine—

See Hospitals and Colleges

Hospitals—

Question re Hospital of Integrated Medicine, recommendations of Advisory Committee and action taken thereon	328-329
See Colleges.	

Houses—

Question re number and cost of — built at the Harijan Colony at Abashola (Nilgiris)	246-248
---	---------

I

Indian Institute of Technology—

Question re starting of an —	378
------------------------------	-----

Indian National Democratic Congress—

Announcement re formation of — and recognition as a group.	129
--	-----

I—cont.

Irrigation—

Question re—

Alangulam-Nagarkulam irrigation channel in Tenkasi taluk, dropping of scheme	288
Palar water dispute, discussion with the Union Minister for Irrigation and Power	176-177
Peigai scheme in Kanyakumari district, investigation of	288
Tambaraparani system, scarcity of water during June 1958	290-291

J

Jagan, Dr. V. K.—

Bill—City Municipal (Amendment) Bill, 1958	25-26
	29, 41

John Anirvatham, Sri—

Acting Leader of the House, information re	309
Bill—Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	213-214

K

Kattabomman, Veerapandian—

Question re grant of awards or aid to descendants of —	287
--	-----

Khadar—

Question re concessions to Government servants for the purchase of —	248-249
--	---------

Kollimalai Hills—

Question re development of — in Namakkal taluk as a Hill station	281
--	-----

Krishnamoorthy, Sri G.—

Bills—	120
Appropriation (No. 5) Bill, 1958	
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	77-78
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958	10-11
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	214
Public Health (Amendment) Bill, 1958	143
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958	169-168

Krishnamoorthy, Sri T. G.—

Bill—Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958	259
	298-305

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—

Bills—	
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	85-88
City Municipal (Amendment) Bill, 1958	35-37
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958	12, 13
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958	178-185
	189-190
	192-193
	334-335

District Boards Act, 1920, amendment of Schedule V to the ...

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—

Bills—

Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958. 199-201
222

Public Health (Amendment) Bill, 1958 ... 147-148

Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ... 154-158

Land(s)—

Question re extent of — distributed to the landless poor in
Sen's Arcot during 1955-56 and 1956-57 ... 110

Lecturers—

Question re increase of salaries of — in colleges ... 100-110

Legislature—

Question re holding of a session of — in the present Raj Bhavan
at Ootacamund ... 390

Loans—

Question re grant of — to agriculturists through Land Mort-
gage Banks at a concessional rate of interest ... 5

Lourdhammal Simon, the Hon. Srimathi—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ... 18-19
33-35
42

District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ... 5-6
11-12
18

M

"Madras Vanaspathi", Villupuram—

Question re attachment of properties of — and sale ... 2-3

Malabar Special Police—

See Police.

Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—

Bills—

Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1958 ... 226

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958. 257-258
260, 263
316-330
397

Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958. 221-222

Public Health (Amendment) Bill, 1958 ... 139-140
141
145-146
148

Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958 ... 149-151
153-157
178-189
194-196

M—cont.

Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—cont.

Business of the House, change in the order of ... 100

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, ... 252-256

amendment to rules under section 40 (1) ... 252-256

Resolution re Committee to review the working of the College
and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution ... 252-256

of a ... 252-256

Masilamani Chettiar, Sri A. K.—

Bill—District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ... 11

Medical College—

See Colleges.

Medicinal Farm at Arumbakkam—

Question re utilisation of — for supplying drugs to the Hospital
of Integrated Medicine, Madras ... 394

Members of the Legislature—

See Telephones.

Messages from the Assembly and the Governor—

See Bills.

Minerals—

Question re iron ore in Nilgiris district, exploitation of ... 55-59

Ministers—

Question re number of — who visited Ootacamund during May
and June 1958 and expenditure incurred ... 1-9

Mohamed Raza Khan, Sri—

Bills—

Appropriation (No. 4) Bill, 1958 ... 322

Biodi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work)
Bill, 1958 ... 69, 88-89

City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ... 28-31
34, 36-37

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 ... 387

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958. 272-274

Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958. 205-207

District Boards Act, 1920, amendment of Schedule V to the. 334-335

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948,
amendment to rules under section 40 (1) ... 252-256

Resolution re Committee to review the working of the College
and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of ... 252-256

of a ... 252-256

State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ... 357-359

Money orders—

See Postal forms.

	PAGES
M—cont.	
Mutbukannappan, Vidwan T.—	
Bills—	
City Municipal (Amendment) Bill, 1958	19-23, 33
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	217-218
Public Health (Amendment) Bill, 1958	144
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958	153-159, 163
Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of a	335
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on	333-339

N

Nallaswami, Sri B. K.—	
Bill—Roedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	74-75, 80
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on	349-351, 353
Nanguneri taluk—	
Question re merger of — with Kanyakumari district	330
Non-Gazetted Central Services—	
See Central Services.	

O

Official Language Act, 1956—	
Question re Departmental Codes, Manuals and Forms, translation of	3-4
Opposition Party—	
Announcement re re-formation of the United Party in the Council and recognition as the main —	136
Orphanages—	
Question re per capita grants to —	204-206

P

Pabniswamy Gounder, Sri V. K.—	
Bill—Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958	343-345
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on	344-345, 346
Palar water dispute—	
Question re discussion with the Union Minister for Irrigation and Power	176-177
Papers laid on the table of the House—	
Bills, as passed by the Assembly—	
Roedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	89
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1958	89
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958	274

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Borstal School, Palayamkottai, review of activities of the — for the half-year ended 30th June 1958	43
Children Rules, 1940, amendments to—(G.O. Ms. No. 2401, Home, dated 30th August 1958)	328
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendments to—(G.O. Ms. No. 2963, Food and Agriculture, dated 29th August 1958 and G.O. Ms. No. 3047, dated 3rd September 1958)	325-326
District Municipalities Act, 1920, amendment to rules under—(G.O. No. 2130, Health, dated 7th July 1958)	49
Electricity Board (Madras State), Electricity Minister's speech on the Budget for 1958-59	397
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Date of coming into force of — in Dharmapuri taluk (G.O. Ms. No. 2522, Revenue, dated 9th July 1958)	274
Rules about the claims in respect of interim payments deposited with the Tribunals (G.O. Ms. No. 2501, Revenue, dated 8th July 1958)	274
Legimates Committee's Report (Forests)	124
Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendments to	89
Production Assistant and Chemist, Scientific Glass Apparatus Factory in Industrial Estate, Guindy and Extension Officers (Industries), inclusion of posts within the Service Commission's purview [G.O. Ms. No. 2380, Public (Services-A), dated 28th August 1958]	326
Registration Department, report on the activities of — from January to June 1958	330
Trade Unions Regulations, 1927, amendment to—(G.O. Ms. No. 2540, Industries, Labour and Co-operation, dated 7th July 1958)	193
Village Panchayats Act, 1950, amendment to rules under—(G.O. No. 1265, L.A., dated 3rd September 1958)	226

Patanjali Sastry, Sri M.—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1958	33-40
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958	14-17

Pataskar award on Andhra-Madras border—

Question re implementation of —	277
--	-----

Pension—

See Teachers.

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 —

See Bills.

Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955 —

Amendments to—, notification laid on the table	89
---	----

Poigai Scheme—

See Irrigation.

Police—

Question re—

Conference of District Superintendents of Police at Ootacamund in May 1958	27-28
Special Armed Police and Malabar Special Police, strength of — and amalgamation with regular Police	292-293

P—cont.

Polytechnics—	
Question re number of — in Madras State	238-239
Postal forms—	
Resolution re printing of Money Order and other — in Tamil.	240
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958—	
See Bills.	
Prevention of Cruelty to Animals—	
Question re action taken on report of Government of India Committee on —	289-291
Printing works—	
Question re entrustment of Government — to private press ...	111-113
Production Assistant and Chemist, Scientific Glass Apparatus	
Factory in the Industrial Estate, Guindy—	
Inclusion of posts of — within the Service Commission's purview, notification laid on the table	305
Public Health (Amendment) Bill, 1958—	
See Bills.	
Purushotham, Sri T.—	
Bills—	
Appropriation (No. 4) Bill, 1958	121-122
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	69-70
City Municipal (Amendment) Bill, 1958	24-25
District Boards (Amendment) Bill, 1958	395
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958	6-7
Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958.	270-272
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	209-210
Public Health (Amendment) Bill, 1958	141-143, 146-147
Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1958	183, 185-188, 190-191
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to rules under section 40 (1)	254
Resolution re Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of a	227-229, 240
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	353-355

Q

Questions and Answers—

Adityan, Sri S. T.—

Question re—

Ceylon Tamils, influx into Madras State due to communal riots in Ceylon	55-56
Tambasaparami System, scarcity of water during June 1958.	390-391

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ethirajala, Sri M.—

Question re—

Jewel and immovable properties owned by temples in South Arcot, value of	330-332
Kollimalai Hills in Namakkal taluk, development of — as a Hill station	331
Land distributed to the landless poor in South Arcot during 1955-56 and 1956-57, extent of	110
Taxi drivers, number of complaints against — during 1955-56 and 1956-57	251-253
Washermen, construction of houses for	302-303
Zoo at Madras, number of animals in the — and working of the	383

Gajapathy Nayagar, Sri A.—

Question re—

College of Integrated Medicine, Madras—	
Clinical assessment of drugs manufactured in the	353
Methods for manufacture of medicine in the	176
Number and recruitment of employees in the Pharmacy attached to the	135
Hospital attached to the College of Integrated Medicine, Madras, bed-strength and working of	250-251
Medicinal Farm at Arumbakkam, utilisation for supplying drugs to the Hospital of Integrated Medicine, Madras ...	294
Pharmacy attached to the College of Integrated Medicine, Madras, expenditure on maintenance of the	292
Research in the College of Integrated Medicine, Madras, team of workers for	249-251

Jaghee Gowder, Sri T.—

Question re Baby Food Factory at Ootacamund, opening of a	329-330
---	---------

Meecham, Sri K. T.—

Question re—

Alangulam-Nagalkulam Irrigation Channel in Tenkasi taluk, dropping of scheme	252
Iron ore in Nilgiris district, exploitation of	58-59
Nanguneri taluk in Tirunelveli district, merger with Kanyakumari district	330
New High Schools, recognition on the basis of population...	386-388
Poigai scheme in Kanyakumari district, investigation of...	388
Secondary grade and higher grade teachers, Central aid for enhanced scale of pay of	391-392
State Transport, revenue from — and expenditure on ...	51-54

Krishnamoorthy, Sri G.—

Question re—

Government Training Schools for Men where weaving is taught, number of	110-111
---	---------

Questions and Answers—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.

Question re—cont.

Pay-scales of secondary grade teachers in panchayat elementary schools, communication of orders revising the — to panchayats ... 198-199

Weaving Instructors in Government Training Schools for Men, number, pay and qualifications of ... 110-111

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re eviction and fixation of fair rent, number of petitions for — in Madras City pending on 31st January 1958 ... 184-185

Muthukannappan, Vidwan T.—

Question re—

Fishermen residing on the foreshore in Madras, evacuation of ... 245-246

Lecturers in colleges, increase of salaries of ... 109-110

Orphanages, per capita grants to ... 294-296

Telephones at the residences of Members of the Legislature, delay in installation of ... 297

Purushotham, Sri T.—

Question re—

Art Gallery and Sangeetha Mahal, Tanjore, administration of ... 382

Bridge or causeway across the Coleroon between Vilangudi and Tirumanur, construction of a ... 297-298

Director for University Education, appointment of a ... 379-380

Drinking water-supply scheme for Krishnagiri town, provision of ... 196

Drinking water-supply to Tiruvannamalai from Sathanur Reservoir Project ... 241-242

Ferry boats plying between Kulitalai and Musiri, number of — and passengers carried daily ... 296

Food poisoning, number of cases admitted to hospitals during April, May and June 1958 and causes for ... 333

Government Press, Branch at Pudukkottai, number of employees and items of work done in the ... 197-198

Government Press, Madras, arrears of work in ... 242-243

Government Press, Madras, introduction of double shift system in ... 186-188

Government servants, rules re tenure of service and resignation of appointments ... 373-374

Hospital of Integrated Medicine, recommendations of Advisory Committee and action taken thereon ... 328-329

Jewels in temples, periodical verification of ... 385-386

Khadar and handloom cloth, concessions to Government servants for purchase of ... 248-249

"Madras Vanaspathi", Villupuram, attachment of properties and sale of ... 2-3

Non-Gazetted Central Services, Madras scheme for regionalization ... 171-172

Palar water dispute, discussion with the Union Minister for Irrigation and Power ... 176-177

Questions and Answers—cont.

Purushotham, Sri T.—cont.

Question re—cont.

Patastar award on the Madras-Andhra border, implementation of ... 377

Prevention of Cruelty to Animals, action taken on Report of the Government of India Committee for ... 289-291

Printing work of Government, entrustment to private presses ... 111-112

Sales tax arrears due to Government as on 31st March 1958 and steps taken to collect them ... 327-328

Special Armed Police and Malabar Special Police, strength of — and amalgamation with regular Police ... 292-293

State Electricity Board, appointment of one qualified in commercial administration as Chairman of ... 332-339

Water-supply scheme for Sivaganga, cost of — and the terms of sanction ... 133-134

Ramdasamy Gounder, Sri K. M.—

Question re Official Language Act, 1956, translation of Departmental Codes, Manuals and Forms ... 3-4

Ramaswami, Sri V. V.—

Question re—

Agricultural yield, Chief Minister's alleged statement at Tanjore about share of tenants ... 243-245

Aluminium Factory at Mettur Dam, establishment of ... 381

Arranmore Palace at Ootacamund, conversion into Raj Bhavan and holding of Legislature Session in the present Raj Bhavan ... 380

Baby Food Factory at Ootacamund, opening of a ... 330-330

Backward Classes, classification of all communities other than Brahmins as — for admission to various institutions ... 173-175

Central University at Karaikudi, constitution of a ... 383-385

Ceylon Tamilians migrating into India due to communal riots in Ceylon, arrest of ... 327

Conference of District Superintendents of Police at Ootacamund in May 1958 ... 57-58

Doddapadda in Nilgiris district, development as a Tourist Centre ... 195-196

Engineering Colleges at Tanjore and Tuticorin, starting of ... 374-375

Erection of huts by Harijans, Virudhunagar Municipality's resolution about waiver of plans and licence fees for ... 333

Houses built at the Harijan Colony at Adashola (Nilgiris), number and cost of ... 246-248

Indian Institute of Technology in Madras, starting of an ... 378

Link road to connect Vembar with Kannirajapuram, Nari-payur, etc., formation of ... 136

Loans to agriculturists through Land Mortgage Banks, grant of — at a concessional rate of interest ... 5

Medical College at Coimbatore, starting of a ... 172-173

Ministers who visited Ootacamund during May and June 1958, number of — and expenditure incurred ... 1-2

Pension claims of teachers of elementary schools in Virudhunagar Municipality, delay in settlement of ... 196-197

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sri V. V.—cont.

Polytechnics in Madras State, number of —	286-289
Railway schemes under the Second Five-Year Plan for Madras State	107-109
Southern Zonal Council, Andhra Pradesh Chief Minister's speech re inclusion of Mysore in —	55
Sugar Factories granted licences, number of	375-377
Switch-gear Factory, starting of a — near Madras	56-57
Tempest in the sea near Colachel Port on 18th August 1958, damages by — and relief given to victims	378
Text books for Standards I to V, publication by Government	388-390
Veerapandia Kattabomman, grant of award or aid to descendants of	287

Way Schemes—

Question re — under the Second Five-Year Plan for Madras State	107-109
--	---------

Sri V. V.—

State Electricity Board Budget for 1958-59—	
Discussion on —	320-327
Presentation of —	321-325

Sri K. M.—

1—Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1958	222-224
	227

Sri V. V.—

1—	
Appropriation (No. 4) Bill, 1958	122-123
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	67
	76-77
	79, 83

Hivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958	116
strict Municipalities (Amendment) Bill, 1958	10

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958	314-316
--	---------

Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	219-220
	140

Public Health (Amendment) Bill, 1958	140
--------------------------------------	-----

Resolution re Money Order and other postal forms, printing in Tamil	240
	139

Meeting of the Council on 24th September 1958, information re.	
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on	347-349
	307

Sri K. V.—

State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on	345-346
Transportation department—	

Report on the activities of — from January to June 1958, laid on the table	326
--	-----

Control—

Question re eviction and fixation of fair rent, number of petitions for — in the Madras City pending on 31st January 1958	134-135
---	---------

Resolution re—

Committee to review the working of the College and Hospital of Integrated Medicine, Madras, constitution of	227-229
Money Order and other postal forms, printing in Tamil	240

Roads—

Question re link road to connect Vembar with Kannirajapuram, Naripayur, etc., formation of	136
--	-----

Statements and observations of the Chair—

Bills—

Amendments: Amendment to delete a clause of a Bill—	
Ruled out of order as it had merely the effect of a negative vote	14, 37

Appropriation Bill: Members can speak with reference to the items included in the Appropriation Bill but not about the administration as a whole	190
--	-----

Putting clauses to vote: With reference to a point raised by a Member, the Chairman observed—

"If there is no amendment to any clause of a Bill, all the clauses will be put together to vote. But if any hon. Member takes objection to any particular clause and wants to speak on it, then that clause will be taken up separately and he will be allowed to speak. Then that clause will be put to vote separately."	15
--	----

Resolution re printing of Money Order and other postal forms in Tamil—	
Ruled out of order as it related to a Central subject and was not within the purview of the Government of Madras	240

Sales tax—

Question re arrears of — due to Government as on 31st March 1958 and steps taken to collect them	327-328
--	---------

Schools—

Question re—	
Government Training — for Men where weaving is taught, number of	110-111
New High —, recognition on the basis of population	225-228

Seethachariar, Sri M.—

Bills—

Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958.	205-207
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958	218-219

Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—

Bill — Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958	66-69
--	-------

Special Armed Police—

See Police.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Bills—

Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1958 ...	116-117
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958.	207-209
State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	240-241

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Bills—

City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ...	26-28
	37-42
District Boards (Amendment) Bill, 1958 ...	394-396
District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ...	8, 11
	13, 15-18
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1958 ...	385-388
District Boards Act, 1920, amendment of Schedule V to the ...	394-396

Subramanyam, Sri A.—

Bills—

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ...	78-80
City Municipal (Amendment) Bill, 1958 ...	81-83
	85
Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958.	211

Sudarsanam Naidu, Sri M. V.—

Bill—District Municipalities (Amendment) Bill, 1958 ...	7-8
---	-----

Sugar factories—

Question re number of — granted licences ...	375-377
--	---------

Surendram, Sri V. M.—

State Electricity Board Budget for 1958-59, discussion on ...	359-360
---	---------

Switchgear factory—

Question re starting of a — near Madras ...	56-57
---	-------

Tambaraparani system—

See Irrigation.

Taxi drivers—

Question re number of complaints against — during 1955-56 and 1956-57 ...	251-262
---	---------

Teachers—

Question re—	
Pension claims of — of elementary schools in Virudhunagar Municipality, delay in settlement of ...	196-197
Revision of pay-scales of secondary grade — in panchayat elementary schools, communication of orders to panchayats.	198-199
Secondary grade and higher grade —, Central aid for enhanced scale of pay of ...	391-392

Telephones—

Question re delay in installation of — at the residences of Members of the Legislature ...	297
--	-----

Tempest in the sea—

Question re damages by — and relief given to victims ...	273
--	-----

Temples—

Question re—	
Periodical verification of jewels in — ...	385-386
Value of jewels and immovable properties owned by — in South Arcot ...	380-382

Text-books for schools—

See Books and publications.

Thiagaraja Reddiar, Sri P. B. K.—

Bill—Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 ...	310-312
---	---------

Trade Union Regulations, 1927—

Amendment to —, notification laid on the table ...	193
--	-----

Transport—

Question re—	
Revenue from State — and expenditure on — ...	51-54
Taxi drivers, number of complaints against — during 1955-56 and 1956-57 ...	251-262

U

United Party in the Council—

Announcement re re-formation of — and recognition as the main Opposition Party ...	198
--	-----

University—

Question re constitution of a Central — at Karaikudi ...	383-385
--	---------

V

Venkataraman, the Hon. Sri B.—

Bill—Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill, 1958 ...	59-60, 62, 73, 80-89
--	----------------------

Village Panchayats Act, 1960—

Amendment to rules under —, notification laid on the table ...	325
--	-----

W

Washermen—

Question re construction of houses for — ...	392-393
--	---------

W-cont.

Water supply—

Question re—

Cost of — scheme for Sivaganga and terms of sanction	...	133-134
Provision of drinking — scheme for Krishnagiri town	...	196
Scheme for drinking — to Tiruvannamalai from Sathasur	...	241-242
Reservoir Project	...	241-242

Weaving Instructors—

Question re number, pay and qualifications of — in Government Training Schools for Men	...	110-111
--	-----	---------

Weights and Measures (Enforcement) Bill, 1952—

See Bills.

2

Zonal Council, Southern—

Question re Andhra Pradesh Chief Minister's speech re inclusion of Mysore in —	...	55
--	-----	----

Zoo—

Question re number of animals in the — at Madras and its working	...	333
--	-----	-----

D

V211, 32 N58

N59.27;1

